

چيخوف

كوچيروك

ره به نيكي ره شيوش

گوريني له فارسييه وه

حمه كه ريم عارف

پيرست

*- وته يه ك

- ۱- دژمنان
- ۲- رېكەوتېكى ھېچ
- ۳- زنده خەون
- ۴- زىك زىكە
- ۵- ماچ
- ۶- ھەلاتن
- ۷- گرانەتى
- ۸- رەبەنىكى رەشپۆش
- ۹- ھاملىتى مۆسكۆيى
- ۱۰- جۆزىف
- ۱۱- لە دەفتەرى بېرەوهرى كىژىكەوھ
- ۱۲- تازىە بارى
- ۱۳- مەرگى فەرمانبەرىك
- ۱۴- فانكا
- ۱۵- خانم وسەگە چكۆلەكەى
- ۱۶- بووكى
- ۱۷- قاوشى ژمارە شەش

وتەيەك

چىخۆف (۱۸۶۰-۱۹۰۴) يەككە لە چىرۆكنووسە ھەرە ديارەكانى روسيا و شۆرەت و نيوبانگى جيهانى ھەيە، بۆ خۆى لە بوارى چىرۆكى كورتدا خاوەنى رىيازى تايبەتى

بووه و به دامه زرينه ريكي هه ره گه وره ي ژانري چيروكي كورت ده ژميردرئ و پاشان بوو به قوتابخانه يه كي ئه ده بي ئه وتو كه له سه رانسهرى دنيا دا په يره وانى خو ي هه بوو.

ئهم پياوه هه رگيز تووشى غرور و خو په سه ندى نه بوو، ويړاي ئه وه ي پتر له ٤٠٠ به ره مه ي هه مه جوړى وهك: چيروك، چيروكي دريژ و نو قلّيت، شانوانمه و يادداشت و گوتار و نووسينى دى بلاو كر دوته وه و پايه يه كي ئه ده بي يه كجار گه وره ي هه بووه، هه رگيز حه زى به خو نواندن نه كر دووه، حه زى نه كر دووه باسبكرئ و پييدا هه لگوتري، ئهم نامه يه ي چيخوف به لگه ي ئه و قسه يه ي سه ري مانه، نامه كه وه لامى نامه ي دوستيكي خويه تى به ناوى دكتور روسوليموف. كه هاو ده وره ي زانستگه ي پزيشكى بوون. چيخوف له و نامه يه دا ده لّيت: "... داوات لي كر دووم ژيان نامه ي خوم بنووسم. من له م نه خو شى ژيان نامه نووسينه زور بيزارم. هيچم له وه لا ناخو شتر نيه كه هه ندى شت ده رباره ي خوم ده خو ينمه وه. خو له وه ناخو شتر ئه وه يه كه هه ستم ده رباره ي خوم بنووسم و چاپى بكه م. به هه رحال وا هه ندى شتى كه م، برئ حه قيقه تى بي رتووش و بي په رده م ده رباره ي خوم له پارچه كاغه زيكي جيا دا بو نووسيو ي و له وه ش پترم له ده ست نايه ت..."

خوينه رى به ريژ به نده ش وا ده قى ئه و شته كه مه ي سه ر كاغه زه جيا كه ده خه مه به رده ستى ئيه ي هئژا: "... من، ئانتوان چيخوف له ١٨٦٠/١/١٧ دا، له تاگانرؤك ها توومه دنيا وه. سه ره تا چوومه قوتابخانه ي يونانى (كلّيسا ئيمپراتور قه سه ته نتين) پاشان له قوتابخانه ي تاگانرؤك دريژه م به خو يندن دا. له سالى ١٨٧٩ دا چوومه زانستگه ي مؤسكو، خوم له كولي جي پزيشكى ناو نووس كرد. له و ته مه نه دا هينده سه رم له كوليجه كان ده رنه ده كرد بيرم نيبه بو چى كولي جي پزيشكىم هه لبژارد. به لام پاشان له م كارم ژيو ان نه بوومه وه. له يه كه م سالى زانستگه مه وه ده ستم به نووسين كرد. نووسينه كانم له گو قاره هه فتانه كان و له رؤژ نامه كاندا بلاو ده كر ده وه. كه زانستگه م ته واو كرد، نووسين بوو بوو به پيشه م. له سالى ١٨٨٨ دا خه لاتى پؤشكىنم وه رگرت. له سالى ١٨٩٠ دا چوم بو تاراوگه ي ساخالين تا كتي بيك له مه ر نه فيكراو و مه حكومانى رژيمى تزارى بنووسم. له ماوه ي بيست ساله ي ژيانى ئه ده بميدا جگه له ريپورتاژ، يادداشت و ئه و گوتارانه ي كه رؤژانه له رؤژ نامه كاندا بلاوم كر دوونه ته وه و ئيستا په يدا كر دنه وه و كو كر دنه وه يان يه كجار زه حمه ته، پتر له ٣٠٠ چيروك و ئه فسانه م نووسيوه و چاپم كر دوون. هه روه ها نمايش نامه شم ئاماده كر دوه.

بیگومان خویندنی من له کولنجی پزیشکیدا کاریگه‌رییه‌کی گه‌وره‌ی له‌سه‌ر به‌ره‌مه
ئه‌ده‌بییه‌کانم هه‌بووه. زانیاری و شاره‌زایی پزیشکی زه‌مینه‌ی بۆ خۆشکردم که وردتر
سه‌رنجی شته‌کان بدهم و زانیاری سه‌باره‌ت به‌ جیهان و خه‌لکی ده‌وله‌مه‌نکردووم.
بایه‌خی راسته‌قینه‌ی ئه‌و زانسته و کاریگه‌ری و ره‌نگدانه‌وه‌ی له‌ کاره ئه‌ده‌بییه‌کاندا
ته‌نیا پزیشک په‌ی پنده‌بات. کاریگه‌ری راسته‌وخۆی زانستی پزیشکی و ره‌نگدانه‌وه‌ی له
به‌ره‌مه‌کاندا هینده‌ گه‌وره‌ بووه که له‌ زۆر هه‌له‌ی پاراستووم. ئاشنایه‌تیم ده‌گه‌ل
زانسته‌ سروشتیه‌کان و ریازی زانستیدا وای لیکردم هه‌رگیز له‌ مه‌نتیق لانه‌ده‌م.

هینده‌ی بۆم کرابی و ده‌سه‌لاتم پیندا شکابیی هه‌ولمداوه ده‌ستور و بنه‌مای زانستی
ره‌چاو بکه‌م. هه‌ر کاتیک پی‌ی چه‌سیابم ده‌ره‌قه‌تی په‌یره‌وکردنی ریازی زانستی
نه‌هاتووم، خۆم له‌و بابه‌ته‌ نووسینه‌ بواردووه. پیویسته ئه‌مه‌ش بلیم که داهینانی
هونه‌ری هه‌میشه‌ یان هه‌موو کاتیک له‌گه‌ل ریازی و ده‌ستوری زانستیدا ناگونجیت. بۆ
نموونه مه‌حاله له‌سه‌ر شانۆ، مردنی که‌سیکی ژهر خواردوو وه‌کو چۆن له‌ واقیعا
پووده‌دات، نیشانبدری. به‌لام ده‌کرئ به‌ زه‌بری ره‌چاوکردنی ریازی زانستی، ئه‌و
دیمه‌نه له‌ واقیع نزیک بخریته‌وه؛ به‌ جوړی خوینته‌ر یان بینهر له‌وکاته‌دا که سوور
ده‌زانی ئه‌و دیمه‌نه واقیعی نییه و ده‌ستکرده، ئه‌وه‌ی بۆ ده‌ربکه‌وی که مامه‌له له‌گه‌ل
نووسه‌ریکی شاره‌زادا ده‌کات. من بابایه‌کی ئه‌فسانه‌ نووسی خه‌یال پلاو و خه‌یال‌باز نیم
که له‌به‌رده‌م زانسته‌کاندا ریازیکی سه‌لی بگره‌ به‌رو نکولی له‌ زانسته‌کان بکه‌م.
هه‌روه‌ها له‌و نووسه‌رانه‌ش نیم که به‌پی‌ی خاوسی به‌ناوده‌که‌ون و له‌ مه‌نجه‌لی هه‌موو
بایه‌تیکا ئه‌سکوین.

خوینهری هیژا ئه‌وه چیخوف بوو، ئیستاش با له‌وه‌ی پتر له‌ سه‌ری نه‌پۆین و با
چیرۆکه‌کانی ئه‌م کۆمه‌له‌یه به‌ خۆیان بیته‌ قسان و بۆ خۆتان یه‌کتر بخویننه‌وه و یه‌کتر
که‌شفبکه‌ن.

حه‌مه‌ که‌ریم عارف

سه‌رچاوه:

دشمنان، انتون چیخوف، ترجمه‌ سیمین دانشور، چاپ ششم: ۱۳۶۱

دژمنان

دکتور کريلوف، پزیشکی دهوله تی بوو، تاقه کورپکی شهش سالانی هه بوو نیوی ئاندری بوو، نزیکه ی سعات دهی تاریکه شهویکی مانگی نو ئه م تاقانه یه ی به نه خوشی مله خره مرد. رپک له و دهمه دا که ژنه که ی دکتور له به رده م قهره ویله ی کوره مردوو که یدا به چوکا هات و یه که مین شالای نائومییدی برستی لی بری، له زهنگی دهرگا که یان درا، دهنگی زهنگه که له هوله که دا دهنگی دایه وه.

مالی دکتور هه رکه زانیان مله خره له مالیاندا په یدا بوو، بو به یانی هه موو نو که ره کانیا ن ئیزن دا. کريلوف خوی چوو به ر دهرگا. له ماله وه چون بوو واهی چوو به ر دهرگا. کراسیک و ئیله کیکی له به ر بوو، نه دوگمهی ئیله که که ی داخست و نه دست و دهموچاوی وشک کرده وه. ئه سفه نیک دهستی سووتان دبوو. دالانه که تاریک بوو. کابرا هاته ژووره وه، نه دهناسرایه وه، هه ر ئه وهنده دیار بوو که میانه بالا، ملیچچیکی سپی له مل و رهنگی په ری بوو. هیند رهنگی سپی ببوو که وه ژوور که وت له تو وایه دالانه که ی رووناک کرده وه. کابرای میوان زمانی تیک ئالابوو، به هه زار حال تا پرسی: "جه نابی دکتور له مالییه؟"

کريلوف گوتی: "به لی له مال، چیت گه ره که؟"

کابرای میوان گه شایه وه و گوتی: "تو جه نابی دکتوری؟ زور خوشحالم." له تاریکییه که دا دهستی بو دهستی دکتور گپرا، هه رکه دهستی دکتوری به رده ستان که وت به توندی گوشی و گوتی: "زور زور خوشحالم، جاریکی دیکه ش به خزمه تت گه بیوم، ئه گه ر بیرت مابی من (ئه بوگین) م ناوه. ئه م هاوینه له مالی (گنوشیف) به خزمه تت گه یستم. زور خوشحالم که وای له مال. معز بو ره زای خوا، دست نه نیی به روومه وه و بلئی به م درهنگه شه وه له گه لت نایه م. ژنه که م له پر له زریکه ی دا و که وت، حالی خراپه. عه ره بانه شم له گه ل خو هیناوه..."

کابرای میوان به قسه و رهفتاریا دیاربوو پهریشان و خه مباره. دهتگوت له ئاگریکی بی ئامان یا سهگیکی هار ترساوه و به ئاستهه رۆحی پی ماوه. تهنانهت نهیده توانی جلهوی ههناسه برکییه کهشی بگری. به دهنگی له رزۆک و لیکدا لیکدا قسهی دهکرد. راستگویی و ترسیکی مندالانه له قسهکانیا دیاربوو، وهکو یهکیک زاره ترهک بووبی، به پچرپچری و تیکه ل و پیکه لی قسهی دهکرد و گه لی قسهی بی سهر و بهر و نه به جی له زاری دهرده پهرین. له سهری رۆیی: "ههر خه می ئه وهه بوو که خوا نه خواسته له مال نه بی. به درێژی ریگا دلم له مه ستمه بوو، هیزه خیرا که، فریام که وه جله کانت له بهر که و با برۆین. ئیواره (پاچینسکی) هاته میوانیم، پاشان ئه لکساند زیمیوفچیش هات، هه لبه ته دهیاناسیت.

دانیشتبووین بۆ خو قسانمان دهکرد، پاشان هه ستاین بۆ چا خوار دهنه وه، ژنه کهم هاواری لی هه ستا، دهستی به دلپیه وه گرت و کهوت به سهر کورسییه که دا، هه لمان گرت و بردمانه سهر جیگا که ی، نیوچه وانیم به دهرمان چه ورکرد، ئاوی ساردم به دهموچاویا پرژاند، ئیدی بوو به جه نازه و له و گۆره کهوت. ده ترسم دلی وه ستایی، خیرا که بابرۆین، بابیشی به نه خو شی دل مرد. "کريلوف مات و بیده نگ گویی گرتبوو. هیند بی دهنگ بوو دهتگوت تا قه وشه یه کی رپووسی نه ده زانی. وهختی ئه بوگین جاریکی دی نیوی پاچینسکی هینا و باسی خه زوری کرد و جاریکی دی که وته گه ران به دووی دهستی دکتورا. دکتور سهری بادا و هاته قسان، زور به بی ئارامی و بی قه راری قسهی دهکرد: "بم بووره. ناتوانم له گه لت بییم، چونکه هه مووی پینج دهقیقه نابی که کورپه کهم مرد."

ئه بوگین تۆزی کشایه وه و گوتی: "به راست؟ خویه له م بهخته! چ رۆژیکی شوومه! چ ریکه وتیکه! به لی ئه مه ئیراده ی خویه و گه رانه وه ی نیه!" ئه بوگین دهستی به کیلونی دهرگا که وه گرت. سهری داخست و له فکران راپوو. دیاربوو نهیده توانی به دهستی به تال بگه رپيته وه. دوودل بوو که برپا یا هه ولئیکی دیکه ش له گه ل دکتورا بدات. کهوته سهر دهست و پیی کريلوف و به خه مبارییه وه گوتی: "دکتور من هه ست به وه زعی تو ده کهم. خوا ئاگاداره خو م به شهرمه زار ده زانم له م کاته دا ته کلیفت لی بکه م. به لام چ بکه م؟ من نالیم، تو بلی روو له کوئی بکه م؟ جگه له تو چ دکتوریکی دی له م ناوه نییه. بیکه به خاتری خوا له گه لم وه ره. خو ت ده زانی شته که بۆ خو م نییه، من نه خو ش نیم..."

هەردوو بیدەنگ بوون. کريلوف پشتی کردە ئەبوگین. تۆزیک ویستا و ئەوجا بە ئەسپایی لە دالانەکەوێ خۆی بە ژووری میوانا کرد. وەزعی نائاسایی و رەفتاری ئامیر ئاسا بوو. گلۆپیکی کوزاوەی میزان کرد، تەمەشایەکی کتیبیکی ئەستووری وازی سەر میزیکی کرد.

دکتۆر خۆشی نەیدەزانی بۆ ئەم کارانە دەکا، چونکە لەو دەمەدا نە مەبەستیکی تایبەتی هەبوو نە بیرى لە شتییک دەکردهوه. هەر بیریشی نەمابوو کە کابرایەکی غەریب لەبەر دالانەکە ویستاوه و چاوه‌روانی ئەوه. کپی و تاریکی ژوورەکە هیندەى دی خەمبار و بئى تاقەتیان کرد. کە لە ژووری میوانەوه چوو ژووری کارکردنەکەى خۆی، لاقى راستى لەراده‌بەدەر قورس بوو. کەوتە لەپەکوئی بە دووی کیلونی دەرگاگەدا، ئازای لەشى سست و خاو بوو. وەکو یەکیک بەرپیکەوت رپی کەوتیبته مالیکی بیگانه یا بۆ یەکەمجار لەژيانیا مەست بووبی، گیژ و سەرسام کەوتبووه بەر شەپۆلی کۆمەلئى هەست و سۆزی تازەوه. هیله رووناکییەک کەوتبووه سەر کتیبەکانی نیو تاقیکی ژووری نووستنەکەى، ئەم رووناکییە لەگەل بۆنی ئەسفەنیک و سپرتۆی ژووری نووستنەکە، تیکەل ببوو... دکتۆر شەکەت و خەمبار خۆی دا بە کۆلی کورسییەکی پشت میزەکەیا. بۆ ساتی چاوانی گیژ و ویژی برینە کتیبەکان کە لەبەر رووناکییەکەدا دەدرەوشانەوه. ئەوجا هەستا و چوو بۆ ژووری نوستن، لیژەدا، لە ژووری نوستندا مەرگ بالی بەسەر هەموو شتییکا کیشابوو. هەموو شتییک؛ بچووکتترین شتی نیو ژوورەکە باسی لافاو و توفانیکیان دەگیڕایەوه کە تیپەری بوو. مۆمیک لەنیوان کۆمەلئى شووشە و قوتو و گۆزەدا لەسەر تەپلەکی دانرا بوو و دەسوتا. چرایەکی گەورەش لەسەر دۆلابی دانرابوو. مۆم و چراکە تاقە رووناکی ژوورەکە بوون.

کۆرەکیان لەسەر قەرەویڵەیهکی نزیکی پەنجەرەکە رەق راکشا بوو. چاوانی ئەبلەق ببوون و ماکی سەر سامییەک بە چارەیه‌وه دیاربوو. جولەى نەدەکرد، پیدەچوو چاوه ئەبلەقەکانی سات بە سات تاریک و تاریکتر بین و زیاتر بە قولاً بچن. دایکی دەستی خستبووه سەر لەشى کۆرەکەى و دەموچاوی لە چەرچەفەکانا نوقم کردبوو و بەرانبەر قەرەویڵەکەى چۆکی دادابوو. ئەویش وەکو کۆرەکەى بئى جولە بوو. بەلام ئازای بەدەنی وەکو بئى نیو ئاو دەلەرزى! بە هەموو هیژ و توانای باوہشى بە قەرەویڵەکەدا کرد، دەتگوت لەوه دەترسیت ئەو ئارامییەى بالی بە سەرخۆی و هەموو شتییکا کیشاوه بشیوی و سەرلەنوئی بوروژیتەوه. پەتۆکان، چەرچەفەکان، قاپ و ئامانەکان، ئەو دلۆپە

ئاوانەى سەر عاردهكە، ئەو فلچە و مراكانەى لىزە و لەوئى كەوتبوون، شووشەيەك دەرمانى سىپى، ھەواى ناخۆشى ژوورەكە ھەر ھەموو بى گيان و مات و مردوو دەھاتنە بەرچاۋ. دكتور كە چاۋى بە ژنەكەى كەوت ھەلۆستەيەكى كرد. دەستەكانى لەنيو گىرفانى پانتۆلەكەيدا گىرمۆلە كردن. سەرى دانەواند و سەپىرىكى كورەكەى كرد. چ شتىك لە سىمايدا بەدى نەدەكرا، تەنيا ئەو فرمىسكانەى سەر ردىنى نەبى كە ئەوھيان نىشان دەدا كە تازە گىراۋە.

ئەو ترسەى كە لە كاتى باسكردنى مەرگا بە خەيالماندا دى لەو ژوورى نووستنەدا نەبوو. بىدەنگى و كپى ژوورەكە، وەزەى داىكەكە، سىماى باوكەكە، ھەر ھەموو سامىكى تايبەتيان دەخستە دل. ناسكى و ھەساسى غەمىكى مرقانەى لە وەسف نەھاتووى ئەوتۆ لە ئارادا بوو كە مەگەر تەنيا مۇسقىا دەرەقەتى وەسف كردنى بى. كپى و بىدەنگىيەكى يەكجار ھەستىار و سەپىر ھەست پىدەكرا. كرىلوف و ژنەكەى ھىدى و ئارام بوون، نەدەگىيان، وەك بلىي ئەوانىش ئىعترافيان بە وەزە و ھالى شاعىرانەى خۆ دەكرد. چونكە ھەردووگىيان چووبوونە سالەو، ئومىدى ئەوھيان نەمابوو مندالى دىكەيان بى.

دكتور چل و چوار سالە، موى سىپى بوو و لە تەمەنى راستى خۆى پتر دەنوئى. ژنە جەرگ سوتاۋەكەشى ھەرچەندە تەمەنى سى و پىنج سالە، بەلام تەواو ژاكاۋە و تىك چوو. ئامدرى نەك ھەر تاقانەيان بوو بەلكو دوا مندالىشيان بوو.

دكتور، بە پىچەوانەى ژنەكەيەو ھەو بابەتە مرقانە بوو كە لەكاتى پەستى و غەمبارى و سەغلەتى دا ھەز بە جولان دەكەن. پىنج دەقىقەيەك بە ديار ژنەكەيەو ۋىستا و ئەوجا لە ژوورى نووستن وەدەرەكەوت. لاقى راستى تەواو بەرزكردەو، خۆى بە ژوورىكى چكۆلەدا كرد كە تاكە قەنەفەيەكى گەورە نيۋەى پىركردبۆو. لەويۋە خۆى بە موبەقەكەدا كرد. بە دەورى وەجاخەكەدا سورايەو. دانەوييەو و لە دەرگەيەكى بچووكەو ھاتە بەر دالانەكە، ديسان زەلامىكى مل پىچ لە مل و رەنگ پەريوى لى بەديار كەوت. ئەبوگىن ھەناسەيەكى ھەلكىشا و گوتى: "ھاتىت" كىلۋنى دەرگاگەى گرت و گوتى! (فەموو با برۆين. "دكتور كەوتە لەرزىن، لىي پاما و گوتى).

- ئەدى پىم نەگوتى ناتوانم بىم؟ چ كابرايەكى سەپىرى!

- دكتور، ئاخر منيش به شهرم. وهنه بى به وه زعى تو نه زانم، باوربكه پر به دل هاوبه شى خه متم. "ئه بوگين ده ستى خستبووه سهر مليچكه كهى و به دهم تكا و رجاوه ده يگوت: "خو من بو خوم ناويى. رجات ليده كه م ژنه كه م خه ريكه ده مرى. ئه گه ر گويت له ناله و هاوارى ده بوو، ئه گه ر په نگو رويت ده بينى ئه وسا ناهه قت نه ده گرتم! سه يرى من كه، وامزانى چوويت خوت بگو رى! دكتور رجات ليده كه م، مه عز بو ره زاي خوا، پياوى چا به تا درهنگ نه بووه با بروين."

كريلوف ماوه يه ك بيدهنگ بوو، ئه و جا گو تى: "ناتوانم له گه لت بيم" و خو ي به ژوورى ميواندا كرد. ئه بوگين دووى كه وت، قولى گرت و گو تى:

- ده زانم توش خه مبارى و ناهه قت نيبه. به لام من بو كاريكى سو كه له به دووتدا نه هاتووم، بو ئه وه نه هاتووم ددانى چاره سهر بكه ي يا گه واهينامه يه كى پزيشك گه ريكم بو بنوسيت. هاتووم كه ژيانى مرؤفايىك رزگار بكه ي. "عه ينى گه دا يان ده پاريمه وه: "ژيانى مرؤفايىك كه م نيبه، له هه موو غه ميكي شه خسى گه وره تره. تكات ليده كه م هيمه تى بكه، به ناوى مرؤفايه تيبه وه تكات ليده كه م.

كريلوف به دلته نكييه وه گو تى: "ئاخر مرؤفايه تى دوو سه ره يه، به ناوى هه مان مرؤفايه تيبه وه تكات ليده كه م كه له گه ل خوتم مه به. خوايه، تووشى چ بووم! من به توبزى خو به پيوه ده گرم و توش مرؤفايه تيم به گزا ده كه ي. باور بكه بيشم هيچم پى ناكري به كه لكى چ نايه م، ئاخر چون ژنه كه م به ته نى به جى بيلم؟ نا، نا..."

كريلوف ده ستى هه لته كاند. پشتى كرده وه ئه بوگين، له سه رى رو يى: و... له من گه ره ك نيبه، به داخه وه م... به پيى قانونى مه ده نى، به رگى سيازده مه جبورم بيم و توش هه قى خوته پشتى ملم بگرى و به زور له گه ل خوتم به رى، قه يدى نيبه بمكوژه، به لام من ناتوانم. ته نانه ت ناتوانم قسان بكه م، بمبوره. "ئه بوگين ديسان ده سته و دامينى كه وته وه و گو تى: "خوا هه لنا گرى به م جو ره وه لامم بده يه وه دواى قانونى مه ده نى و به رگى سيازده بپريته وه. من هه قى ئه وه م نيبه كه به توبزى له گه ل خوتم به رم. ئه گه ر دى وهره، نايه ي هه واهه به خوا بى. به لام من چ زور يكم نيبه. رجات ليده كه م. ژنيكى گه نج خه ريكه ده مرى. تو خوت ده لى تازه كورپه كه ت مردووه، جا تو يه ك به وه هه موو خه مه وه له خه م و ترسى من نه گه ي كى ليم تيبگا؟

دەنگى ئەبوگىن لە داخا و لە خەفەتا دەلەرزى. ئاوازی قسەكانى گەلى لە خودى قسەكان كاریگەرتەر بوو. ئەبوگىن یەكجار بە خەمەوہەبوو. بەلام وشەكانى قەبە و قەلەو و بى گيان و دەستکرد دەھاتنە بەرچاۋ. بە خۆيشى ھەستى بەمە دەکرد جا بۇ ئەوہى دلى دكتور نەپەنجى ھەولى دەدا ئەگەر بە وشە دكتورى بۇ نەيەتە رەدا ئەوا بە رەفتار و كروزانەوہ لە وەتەرى سۆزى بدا و قەناعەتى پى بكا. بە شىۋەيەكى گشتى وشە ھەرچەند جوان و ناسك بى تەنيا كار لە كەسانى بى خەم دەكەن. وشە ھەميشە ئەو توانا و دەسلەتەى نىيە كە خەلكانى زۆر شاد يا زۆر خەمبار رازى بكا، چونكە باشتەين دەربىرې خۆشحالى زۆر و غەمى زۆر بىدەنگىيە. ئاشقان لە بىدەنگىدا باشتەر لە زمانى يەكدى حالى دەبن. وەعزدانىكى گەرم و گورپى سەر گورپى مردوويەك تەنيا كار لە بىگانان دەكا. ژن و مندالى ئەو مردوۋە، ئەو وەعزە گەرم و گورپەيان بەلاۋە سارد و ھىچە، كرىلوف مات و بىدەنگ و بىستابوو كە ئەبوگىن پتر لەسەر پىروۆزى و فىداكارى پىشەى دكتوران رۆيى. دكتور گوتى: زۆر دوورە؟

- ھەر سەعاتە رىيەكە. ئەسپەكانم ئەسپى چاكن، دكتور وەعدى شەرەفت دەدەمى كە بە سەعاتى بت بەم و بت ھىنمەوہ.

ئەم قسانەى دوايى گەلى زياتر لە چەمكى "مروفايەتى" و "پىشەى پىروۆزى دكتوران" كارى لە دكتور كرد. تۆزى راما و ئاھىكى ھەلكىشا: "چاكە، برۆ با برۆين!"

بەپەلە رۆيى. بە دوودلىيەوہ خۆى بە ژوورى كارەكەيدا كرد و خىرا بە پالتويەكى دەلبەوہ گەرايەوہ. ئەبوگىن گەشايەوہ، كەوتە مەرايى دكتور، يارمەتى دا تا پالتوكەى لەبەركرد و ئەوجا بە دووقولى لە مال وەدەرکەوتن. دنيا تاريك بوو. بەلام ھىشتاش لە دالانەكەى مالى دكتور روناكتر بوو. لە تاريكييەكەدا بالاي بەرز و كەمى كوورپى دكتور، ردىنە تەنك و درىژەكەى، كەپوۋە بەرانييەكەى بە ئاشكرا دياربوو. لە تەنیشت دكتورەوہ، دەموچاۋى پان و بى رەنگى ئەبوگىن ، كلاۋە بچوكەكەى كە بە ھەزار حال كەللەى داپوشى بوو دەبىنرا. ملپىچەكەى ھەر لە پىشەوہ سىپى دەچۆۋە، لە پىشتەوہ وەبن قژە درىژەكەى كەوتبوو. ئەبوگىن لەو دەمەدا كە يارمەتى دكتورى دەدا تا سەرکەوئ و لەنيو عەرەبانەكەدا جىگىر بىي. بە ئەسپايى گوتى: "باۋەرېكە ھەست بە خەمى تۆ دەكەم." و بە عەرەبانچىيەكەى گوت: "باژۆ ليوكى ئازىز باژۆ، تا دەتوانى خىرا باژۆ."

عەرەبانچىيەكە بەپەلە وەرپى كەوت، يەكەمجار گەيشتتە ئاستى رېزە خانوويەكى
رەوت. ئەم خانووانە لەو دەورى حەوشەى خەستەخانەيەك گىرسابوونەو. ھەموو
لايەك ھەر تاريك بوو، تەنيا لەو سەرى حەوشەكە نەبى كە پووناكييەك لە پەنجەرەى
ژوورىكەو ھەبىسكايەو ھە پەرژىنى باخىكى پوناك كەردبوو ھەو. سى پەنجەرەى نەۆمى
سەرى خانوويەكى تەنيا لە تاريكييەكەدا بى رەونەقتەر دەياننەو، ئەوجا عەرەبانەكە
كەوتە نىو تاريكييەكى ئەنگوستەچاوەو، تەنيا خەشى گەلای درەختان و بۆنى
كارگ دەھات. دەنگى پىچكەى عەرەبانەكە. تەير و توى خەبەر كەردەو و لەنىو لىق و
پۆپى درەختەكانەو ھەم و جول و فرىادى خەمناك، ھەك بلى دەيانزانى كورەكەى
دكتور مردوو و ژنەكەى ئەبوگىن زۆر نەخۆشە. لە چەرە دارستانەكە رەت بوون، تاك
و تەرا لىرە و لەوى درەختان دەكەوتتە بەرچا، پاشان تاقە دەوھنىك پەيدا بوو.
ھەزەئەوئەك بەھال دەدرەوشايەو و سىبەرى گەورە لە باوھشيدا مت ببوون. ئىستا
عەرەبانەكە بە پى دەشتىكى تەخت و ھەمواردا دادەكشا. دەنگى تەپروتو زۆر لە دوور
دەھات. بەلام ھەر زوو ھەموو شتىك كپ و خامۆش بوو. كريلوف و ئەبوگىن بە
درىژايى رىگە بىدەنگ بوون. تاقە جارىك ئەبوگىن ئاھىكى قولى ھەلكىشا و لە بن
لىوھە گوتى: "كە دەردىكى گرانە، بنىادەم ھىچكاتى كەسوكارى بەقەد كاتى خەتەرى
لەدەست دانىان خۆش ناوى".

كاتى عەرەبانەكە بە ھىواشى لە چۆمىك دەپەرىيەو. كريلوف لەپەر راپەرى و ترسى
لى نىشت. ھەك بلى لە داكشانى ئاوەكە ترسا. بە خەم و كەسەرەو گوتى: "ئا رىم
بەن با بچم يەكىك بنىرمە كەن ژنەكەم، فەقىرە بەتەنيايە. پاشان دىمەو خەمەتتان."

ئەبوگىن بىدەنگ بوو. عەرەبانەكە بە لەقەلەق بەسەر بەردەكاندا رەت دەبوو، لە
كەنارىكى قومەلان رەت بوو و كەوتە رى. كريلوف ئالكاوى كول و كەسەرى خۆى
بوو، بەدەم خەم و خەفەتەو دەپروانىيە دەوروبەر، كۆتايى جادەكە لەبەر تىشكى كزى
ئەستىرەكاندا نەدەبىنرا. درەختى بى لە كەنارەكەدا رىزىان بەستبوو و غەرقى تاريكى
بوون. پىدەشتەكەى دەستى رۆژھەلات. بى ھەوراز و نشىو، تەخت و ساف ھەكو
ئاسمان بى كۆتايى بوو. جارجارى لىرە و لەوى لە دوورپا پوناكييەك بەرز دەبوو ھەو.
پىدەچوو لە كىلگە و پەرىزەكاندا ئاگر بەكەنەو. بە دەستى رۆژئاوا و شان بە شانى
جادەكە گەردۆلكەيەكى بچووك قوت ببوو و بنچك و دەوھن بە سەرىيەو مت ببوون.
مانگ سوور و گەورە و بى جولە لە ئاستى گەردۆلكەكە بە ئاسمانەو وىستا بوو. لە تو

وايه ئيشكى دهگرن تا نه وهك له پر ئاواي و له دهست بچي! سروشت و هموو ديمه نه كاني سارد و سر و خالي له ئوميد دههاته بهرچاو. زهوى وهكو چون ژنيكى زين له ژووريكى تاريك و نوته كدا به تهنى داده نيشيت و ههولدهدا يادى رابردوو نه كاته وه، غه مبار و كه سه رداربوو. دهستى له بهار و هاوين شور دبوو به ناچارى چاوه نوپى زستان بوو. تا چاو هه تهرى ده كرد سروشت تاريك و سارد سر و پر كه ندوكلو دههاته بهرچاو. كريلوف و ئه بوگين مانگى سوور هه لگه را و ئه م هه موو شته يان نه ده بينى و نه يان ده توانى خوى لى ببوين. تا عه ره بانه كه نزيكتر ده بووه، ئه بوگين بى قه رارتر ده بوو. هه لده ستايه سه رپييان، له پشت عه ره بانچه كه وه ده پروانيه پيشى. ئه نجام عه ره بانه كه گه ييه بهر قالد رمه يه ك كه كه پريكى به سه ره وه قوت كرابوو. ئه بوگين روانيه په نجه ره رونا كه كاني نه ومى ژيره وه. به ئاشكرا دهنگى هه ناسه دان ده ببيسترا.

له گه ل دكتورا وه ژوور كه وتن، به غه مبار يه وه دهسته كاني پيكا مالين و گوتى: "ئه گه ر شتى روو بدا ده مرم..." گوئى بو كپى و بيدهنگى ماله كه هه لخت و ئه و جا له سه رى روئى: "چ دهنگى ناژنه وم، يه عنى ساغ و سه ليمه؟!..." نه دهنگى نه سه رته يه له دالانه كه وه نه دههات. هه رچه ند چراكان رووناك بوون به لام پيده چوو هه موو ماله كه له غورابى خه ودا بى. ئيستا دكتور و ئه بوگين له بهر رووناكيه كه يه كديان به جوانى ده بينى. دكتور زه لاميكى بالابه رزى نه ختى كوم بوو. به خوى ساده و جل و بهرگه كه ي ساده تر بوو. ليو ئه ستور، قولنگه كه پوو، ده موچاو ژاكو، نيگا سارد، به گشتى پياويكى بيياك و بى منه ت بوو. قزى ته نكى، چرچى و لوچى ده موچاوى، ردينه ته نكه زوو سپى بووه كه ي، رووى گرژ و موني، سارد و سرى له گه ل خه لكيدا، سه رسه ختيه كه ي و هه ر هه موو ئه مانه روژانى تالى رابردوو، چاره نووسى پر جهور و جهفا و مه شه قه تى ژيان و رهنج بيوه رى مروقى بيرى بنياده م ده خسته وه. گه ر ته ماشايه كى هه يكه ل و كه له شيت كر دبا باوه رت نه ده كرد كه ئه م پياوه ژنى هه بى و توانييتى به ديار جه نازه ي مناله كه يه وه گريابى. به لام ئه بوگين جياواز بوو، توند و تول و توكمه بوو، قز زهرد و، كه لله زل بوو، ده موچاوى هه رچه ند پان و گه وره بوو، به لام ناسكيه كى تايه تى هه بوو. جله كاني هه لبراره و له سه ر دوا مؤد بوو. به جل و بهرگه كه يدا دياربوو كه دارا و دهوله مهنده. كه رپى ده كرد سه رى قيت ده گرت و سينيگى ده رده په راند. ده م و له بزى شيرين بوو. كه مليچه كه ي داده كند يا قزى ريك ده خست ناسكيه كى ژنانه له ره فتاريدا به دى ده كرا. هه رچه نده به ده م داكه ندنى پالتوكه يه وه به ترسيكى مندالانه وه ده پروانيه قالد رمه كه. به لام ئه م ترسه ش نه يده توانى بيگورئى. يا خو په سه ندييه كه ي

وهشیرئ و له شهوق و زهوقی بخا. لهو دهمه دا که به قالدرمه که دا سه رکهوت گوتی:
"کهس دیار نییه، چ دهنگی نایی. خویه خوت رحم بکهی."

دکتوری له راپهوه که وه برد بو هۆلیکی گه وره. پیاوویه کی گه وره له سوچیکی هۆله که دانرابوو، چرایه ک هه لواسرابوو. له ویوه چونه ژووریک بچکوله ی جوان؛ ژووری دانیشتن بوو، زور خۆش و دلگیر بوو. روناکییه کی خۆشی ئامال سوور رۆشنی کردبووه. ئه بوگین گوتی: "جه نابت لیره دانیشه با خه بهریان بدهم و هه ر ئیستا دیمه وه خزمهتت." کريلوف به تهنی مایه وه. نه جوانی و رازاوه یی هۆله که و نه ئه م ماله غه ریب و بیگانه یه شتاقیان کاریان تی نه کرد. له سه ر کورسییه ک رۆنیشت و روانیه دهسته به سپیرتو سوتاوه کانی. نیو نیگایه کی گلۆپه سورباوه که ی جانتای چه لۆکه ی کرد، و ئه و جا که وته هه لروانین به دیواره کانی ژووره که دا تا بزانی سه عاته که له کوئییه، له پر نیگای له سه ر گورگیکی به کا ئاخراو گیرسایه وه که وه کو ئه بوگین له خۆرازی و خۆپه سه ند بوو.

هه موو شتیک کپ و ئارام بوو... له شوینیکی یه کجار دووره وه، له یه کیک له ژووره کانه وه که سیک به دهنگی به رز ئاهیکی هه لکیشا. ده رگایه کی شووشه چرکه یه کی لیوه هات و ئیدی هه موو شتیک کپ و بیدهنگ بوو. پینچ دهقیقه رهت بوو. کريلوف ئیدی نهیده روانیه دهستی خۆی، چاوی برییه ئه و ده رکه یه ی که ئه بوگین لیوه ی رۆیی بوو. ئه بوگین له بهر ده رگا ویستا بوو. ئه بوگینه که ی جارن نه بوو. وه کو که و چوو بوو و خۆ په سه ندییه که ی نه ما بوو ، ده موچاو و دهستی، وه زع و حالی ته واو گۆرا بوون، ئیدی یا له ترسا بوو یا له تاو ئازاریکی به دهنی بوو. که پووی، لیوی، سمیلی و سیمای ده له رزین، به لام چاوه کانی بریسکه ی ئازاریکی سه یریان ده دا.

ئه بوگین به ههنگاوی قورس و هه راپه وه خۆی گه یانده ناوه ندی ژووره که! کوور بووه، نالاندی و دهستی هه لته کاند. هاواری کرد: "فریودرام! ئه و ، تا هیزی تیدا بوو دانی به وشه ی ئه ودا نا: "ئه و دیله فریوی داوم، رۆیشتوه، به درۆ خۆی نه خۆش خست و دهستی به منه وه نا تا ره دووی ئه م که رپیاوه "پاچینسکی" بکه وی! ئه ی هاوار! هاوار له خۆم!"

به سستی به ره و لای دکتور چوو. دهسته سپی و نه رمه کانی گرت به ده موچاوییه وه. به ده م داخ و خه فه ته وه له سه ری رۆیی: "رۆیشتوه، فریوی داوم، ئاخیر ئه م درۆ گه وره یه بو؟ ئه ی خوی گه وره، ئاخیر من چیم لیکردوه؟ ره دوو که وتوو!" فرمیسک

وهكو باران له چاوانی دهباری. گه پرایه وه، كهوته هاتووچو به ژووره كه دا. ئه بوگین به چاكه ته كول و پانتوله ته سكه كه یه وه كه مودی پوژ بوو، لاقی له چاو به دهنیا یه كجار باریك دهاته بهرچاو، بهو قهه و قه لافات ه وه له شیر دهچوو. دكتور له پر په له په لی پی كهوت، هه ستایه سهر پی، پووبه پووی ئه بوگین ویستا و گوتی: "باشه نه خو شه كه كوا؟" ئه بوگین هاواری كرد، قاقا پیکه نی، هون هون گریا، دهستی هه لته كاند: "نه خو شه كه؟ نه خو شه كه؟ نه خو شی چی! مه لعونه، ناچیزه یه، نائینسانه، شهیتانیش په ی به م فهنده نه دهرده: دهستی به منه وه نا تا بو خوی رهدووی كه ریپاویك بكه وی رهدووی قه شمهری، لوتیی، چه كلیك بكه وی! خوی به سهرهات، خوی مردبا، قهت ئه مه م پی قبول ناکری، نه به خوا قبول ناکری."

دكتور رهق راوه ستا. چاوی پرپوو له ئه شك. ردینه ته نك و چه ناگه باریكه كه ی كهوتنه له رزین. به سهرنجه وه روانییه دور و بهری خوی و گوتی: "ئهم گالته بازاره چییه؟ مناله كه م مردووه، ژنه كه م بهو هه موو كول و كه سهره وه به ته نی له ماله وه به چی هیشتووه، خوم له سهر پییان ناگرم، سی دانه شه وه خه و نه چوته چاوانم... و له وینده ره وه منی هیناوه تا له م كومیدیا بازار پییه دا دورم پی ببینی... من له مه تیناگه م، نه خیر سهر له مه دهرناكه م!" ئه بوگین یه كیک له كوله مسته كانی كرده وه، كاغه زیکی چرچ و لوچ كهوته سهر زهوی، تا توانی پی پیدانا، دهتگوت پی به ژهنگه سووره یه كدا دهنی، به رقه وه گوتی: "سهیری منی نه فام بكه، چاوم كویر ببویه" دهستی گرت به سهرییه وه. دهتگوت فه لایكه و ته باره گه نمه كه یان پی شیل كرده وه، له سهری رویی: "نه مده زانی بو هه موو پوژئی سهرمان ددا، نه مزانی بو ئه مرؤ به گالیسكه هاتبوو؟ تو سهیری گیلی من كه! به سته زمانی دلپاك!"

دكتور كهوته پرته و بوله: "من تیناگه م، سهرم له م شته دهرناچیت، ئهم فیل و ته له كه بازییه یانی چی؛ یانی دهستخه رۆ كرنی خه لکی، یانی گالته كرن به دهرده و نازاری خه لکی. مه حاله... من له ژیانما شتی وام نه دیوه!"

دكتور گیت و ویژ و سهرسام. سهرسام وهكو یه كیک له پر هه ست بكا كه زالمانه پییان رابواردووه. شانه كانی هه لته كاند، دهستی به یه كدا مالین. نه یده زانی چ بلی و چ بكا. نیوه گیان خوی دا به كولی كورسییه كدا.

ئه بوگین به چاوانی پر فرمیسه كه وه قسه ی دهرده: "ئیتا باشه، باش، ئه وا منی خوش نه ده ویست. دلی به پیایویکی دیکه وه بوو. هه موو ئه مانه به جی خوی، به لام ئهم فروفیله

بۆ؟ ئەم رېسواییه بۆ؟ ئاخىر بۆ؟ لەپای چى؟ ئاخىر من چى خراپەيەكم لەگەل كوردبووى؟"
لە كريلوف نزيك بووهوه به گەرمى گوتى:

"جەنابى دكتور گويت لەبراي خوت بى، تو بى ئەوهى بتهوي تازە بوويت به شايهتى ئەم كۆستهى من، منيش نامەوي چ شتيكت لى وهشيرم. باوهر بكه ئەم پرچ براوهم خوش دەويست، به دل و به گيان ئاشقى بووم. هەموو شتيكم كرد به قوربانى ئەو. لەگەل كەسوكارمدا تيك چووم، دەست بەردارى كارەكەم بووم و وازم لە موسيqa هينا. لە شتى وادا چاوپوشيم ليكردوووه كه لە دايك و خوشكى خۆم نەكردوووه. هەرگيز ليى توورە نەبووم، قەت لە گول كالترم پى نەگوتوووه، ئاخىر ئەم فيله بۆ؟ ئاخىر ئەگەر دلەت به منەوه نەماوه دلەت لە جيبهكى ديبه، ئەوا ريك و رهوان بيلى و تهواو. بەتايهتى به خوت دەترانى كه من لیت تیدهگەم..."

ئەبوگين بە دەم فرميسك هەلرشتنەوه هەموو نهيئيەكى خوى بۆ دكتور هەلرشت. به گەرمى قسهى دەکرد و به هەردووك دەستان دلى دەگوشى. بى سلگردنەوه هەموو نهيئيەكى خيزاندارى خوى هەلرشت. پيدەچوو خوشحال بى بەمەى كه ئەم رازانە لە دلى وەدەرنى. ئەگەر سەعاتى - دووان بەو شيوهيه قسهى كردبا و داخى دلى خوى هەلرشتبا بيگومان دلى هيورتر دەبووهوه.

كى دەلى گەر دكتور گويى بۆ گرتبا و دلى داباوه، ئەبوگين شيتگير نەدەبوو و كاريكى گەوجانەى نەدەکرد؟ بەلام به پيچەوانەوه وەختى ئەبوگين قسهى دەکرد دكتور تهواو گۆرا، تورەيينيشته سەر سيمای، چارهى خەمبارتر و توورەتر بوو. كه ئەبوگين وينەى ژنەكەى خسته بەر دەستى دكتور و - ژنەكەى جوان و ئيسك سووك بوو، بەلام عەينى دنيا تەرك كردوان وشك و بى دەماغ بوو - ليى پارايەوه كه سەيرى ئەو وينەيه بكا و بللى كه ئايا دەشيت خاوهنى دەموچاويكى ئاوا درويهكى ئاوا ريك بخا، دكتور لەپر وەكو يەكيك حالى لى بى، ئاگر لە چاوانى بيتەوه، هەستايە سەر پى و گوتى: "لەگەل منته؟ من نامەوي گويى بگرم! نا!" هاوارى به سەريا كرد و به توندى دەستى بەسەر ميژهكەدا كيشا: "من نامەوي به نهيى هيچ و بى مەعنای ئيوه بزائم. نەفرەت لە خوتان و نهييتان... ئاخىر تو به چ پروويهكەوه ئەم قسه قورانه بۆ من دەكەى! يا لات وايە هيشتا تهواو پيت رانهبوار دووم؟ چما من گالته چى جەنابتم ها؟"

ئەبوگين، پاشەوپاش كشايەوه و به سەرسامى روانييهوه كريلوف. دكتور بە دەم ريشه لەرزيوه لەسەرى رويى: "بۆچى منت بۆ ئيره هينا؟ توى بى غيرەت به مى

شكاوت ژن دینى، توى نامەرد بە ئەستوى وردت توورە دەبى و دەيكەى بەم ھەرايە، پيم نالىى من چمە لەم سەريەشەيە؟ داستانى ئاشقيني ئيوە چ پيوەندييەكى بە منەويە؟ واز لە من بينە و ھەرە بەردەوام بە لەسەر دزى ئابرومەندانەى خۆت و تا دەتوانى دەم لە بىر و باوهرى مرؤف دۆستانە بکوته!

دكتور بە تيلەى چاوپروانييە جانتاي چەلوکە و گوتى: " برؤ ساز و سەنتورى خۆت ليدە، وەکو کەلەشيري خەسيو خۆت پف بدە، نەخەلەتابى بە پياوى ماقول رابويىرى. ئەگەر ريزى ناگرى ئەوا نەخەلەتابى توخنى بکەوى!"

ئەبوگين سوور بۆو و گوتى: "ئەم قسانە چيىە؟"

- ئەم قسانە ئەويە کە بە خەلکى رابواردن کارىكى نامەردانەيە. من بابايەکم دكتور. چما لات وايە دكتوران و کاسبکارانى بەحورمەت کە وەکو ئيوە گەل بەرەلانين و بە مۆزە مۆز دووى ئافرەتان ناکەون، کرىگرتە و شاگردى ئيوەن. لە ئيوە کەمترن. خۆ ئەگەر واش بىربکەنەوہ هەقى ئەوہتان نيىە کە بابايەكى کاسبکار دووچارى ئەم سەريەشەيە بکەن.

ئەبوگين بەکاوەخۆ پرسى: "بە چ هەقى ئەم قسانە دەکەى؟"

دكتور ھەمدىس نەراندى بەسەريا و بە توندى دەستى کيشا بە ميژەکەدا:

- ئەدى تۆ بە چ ھەقىکەنت منت بۆ ئيرە ھينا؟ بۆيەت ھينام تا گوئى لە قسە قۆرەکانت بگرم. بە خۆت نەتەزانى لە چ وەزە و حالىک دام؟ بە چ ھەقى گالته بە خەم و خەمبارى خەلکى دەکەى؟" ئەبوگين ھاوارى کرد: "تۆ شيتى، پياويكى کەلەمە رەقى، من يەکجار غەمگينم و... و..." دكتور بزەيەكى کرد: "غەمگين! نۆبەتى ئەو قەوانەيە، تۆ و خەم کوجا مەرحەبا، ئەو بەرەللایانەش کە دەستيان دەکەويته روو خۆ بە بەدبەخت و غەمبار دەزانن، کەلەشيري نيرەموکيش غەمگينە. لە چەورى و قەلەوى خۆى بيزارە. ھەى گەجەر و گوجەرانى بى حورمەت!"

ئەبوگين ھاوارى کرد: "قوربان تۆ ئاگات لە خۆ براوہ، ئەم جوينا نە زەلاميان لەسەر دارکارى دەکرى، تى دەگەى؟"

ئەبوگىن دەستى بە گىرفانى بەر باخەلەكەيا كرد، دەفتەرچەيەكى دەرىنا، دوو پارچە پارەى كاغەزى دەرىنا و تورى ھەلدانە سەر مېزەكە. پەرەى كەپووى دەلەرزى و گوتى: "فەرموو ئەو پەرەكەت، ئەو ھەقى ھاتنەكەت!"

دكتور، پارەكانى تووردایە سەر زەويیەكە و گوتى: "بە چ روویەكەو پەرە دەدەيى، ئیھانەكردن بە پارە خۆش ناییتەو؛ عورز لە قەباحەت خراتر." ئەبوگىن و دكتور بەرانبەریان لىكى گرت، تا توانیان جىئوى سوکیان بە يەكدى دا، كەسیان لە ژيانانان تەنانەت لە دنیای بیھۆشى و شىتیشدا جىئوى وا سووک و نەھەق و بى جىيان بە زاردا نەھاتبوو. غەمى ھەردووکیان تەواو سەرى كردبوو، لىو ریژ ببوو. خەلكانى غەمگىن، خۆپەرست و نارەسەن و بى وىژدانن و لە شىت شىتترن و چەند شىتان لىكى حالى دەبن ئەوانیش ھەر ئەوئەندە. غەم ھەرگىز بەشەر يەك ناخا - بەشەر فىرى دوو رووی و پىيا دەكا. ئەگەر كەسىك وابزانى خەم و خەفەت بەشەر يەكدەخا، ئەوا غەدر دەكا و بەھەلەدا چوو. لەنىو خەلكى غەمبارا زۆر و ستم زیاتر روودەدا تا لەنىو خەلكانى بى خەم و بە كەيفدا.

دكتور پەرزەى لى برا، گوتى: "رجات لىدەكەم بىنیرەو بۆ وىرانەكەى خۆم." ئەبوگىن بە تورەيى لە زەنگى دا، كەس بە دەنگیەو نەھات، جارىكى دى زەنگەكەى لىدایەو و ئەوجا بە توورەيى زەنگەكەى كىشا بە عاریددا. زەنگەكە بى ناز لەسەر مافورەكە كەوت و دەنگىكى خەمناكى وەكو نالەى مەرگى لىوھەت.

نۆكەرى وەژوور كەوت.

ئەبوگىن بە مشتەكۆلە تى بەربوو: "باوہ حىزى كەرانباوگا و پىم نالىى لە كوئى بووى! ھەرەبىژە عەرەبانەيەك بۆ ئەم پىاوہ حازربكەن و عەرەبانە تاك ئەسپىيەكەش بۆ خۆم ئامادەبكەن." ھەر كە نۆكەرەكە وىستى برۆا گازی كردەوہ:

"سەبر كە، سبەى شتاققان لىرە نامىن، نەمەك حەرامىنەى پى نەزانىنە، باروبنەتان وەپىچن و برۆن. پىاوى دى رادەگرم، خویرپىانە" ئەبوگىن و دكتور ھەردوو بىدەنگ و ئارام چاوەرپى گالىسكە بوون.

ئەبوگىن، گەرپایەوہ سەربارى جاران، خۆپەسەند و لەخۆرازى، بە ژوورەكەدا ھاتووچۆى دەكرد. بە شىوہیەكى جوان و دلگىر سەرى بادەدا، ديار بوو مژوولى دانانى پىلانكە، ھىشتا توورەيىكەى نەنىشتبووہوہ. بەلام دەيوىست وا خۆى بنوینى كە گوئى

به دژمنه‌که‌ی نادا. دکتور به پیوه ویستابوو، دستیکی له‌سه‌ر قه‌راخی میزه‌که بوو، به نیگایه‌کی پرگومان و قول و رقه‌وه ده‌یروانییه ئه‌بوگین؛ نیگایه‌ک که ته‌نیا خه‌لکی خه‌مبار و بی‌ویژدان له‌کاتی دیتنی جوانیدا ده‌یکه‌ن.

دوای تۆزیک دکتور سوار بوو، له‌وینده‌ر دوور که‌وته‌وه، هیشتا هه‌ر ماکی رق و توورپه‌یی به‌نیگایه‌وه مابوو. دنیا تاریک بوو. زور تاریکتر له‌سه‌عاتی به‌ر له‌ئیستا که به‌پیه‌ بوون بۆ ئیره. مانگی سورباو که‌وتبووه پشت گرده‌چکوله‌که‌وه. هه‌وره‌کان ره‌وی بوونه‌وه، له‌تاریکیه‌که‌دا گوم ببوون؛ لیره و له‌وی ده‌وری ئه‌ستیره‌کانیان دابوو. گالیسه‌ک تا‌ک ئه‌سپیه‌که به‌ته‌ق و هور له‌عه‌ره‌بانه‌که‌ی دکتور ره‌ت بوو. ئه‌بوگین به‌سواری ئه‌وه‌عه‌ره‌بانه‌یه‌ ده‌رپه‌یی، ده‌رپه‌یی تا هه‌ر حه‌ماقه‌تیکی له‌ده‌ست بی‌بیکا. دکتور به‌دریژایی ریگا نه‌بیری لای ژنه‌که‌ی بوو نه‌لای ئاندری، ته‌نیا بیری له‌ئه‌بوگین و ئه‌وه‌که‌سانه‌ ده‌کرده‌وه که له‌ماله‌که‌یدا ده‌ژیان. بیر و بیرکرده‌وه‌کانی نارپه‌وا و نامرؤفانه‌ بوو. تا توانی له‌دلی خویدا جوینی به‌ئه‌بوگین و ژنه‌به‌ده‌هوشته‌که‌ی و هه‌موو ئه‌وه‌که‌سانه‌ی له‌مالیدا بوون، دا. به‌دریژایی ریگا نه‌فره‌تی بۆ ناردون و هیشتا‌ش هه‌ر دلی ئاوی نه‌خوارده‌وه، هه‌زار و یه‌ک تانه‌و تانوتی لیدان، تاوانباری کردن، خه‌تاباری کردن و پیده‌چوو تا مردن ئه‌م رق و کینه‌یه‌ی له‌دل ده‌رنه‌چی.

رؤژگار ده‌گوزهری، غه‌می کريلوف ده‌برپه‌ته‌وه، به‌لام ئه‌م رق و کینه‌یه‌هه‌رچه‌ند لایق به‌دلی ئینسان نییه، نابریته‌وه، نابریته‌وه و تا مردن له‌دلی دکتور و له‌بیری دکتور ده‌رنه‌چی.

رېكەوتېكى ھېچ

نيكولاي ئېليچ بېھليف يەكك بوو له مولكداراني پترزبورگ. ئاشقى ئەسپ سواری و جريدبازی بوو، خۆشى دەخوارد و چاکی دەدری. گەنجیكى سی و دوو ساله ی گەنم رەنگ بوو. رۆژی دەمەوئىوارە خوی گەیانده خزمەتی خات "ئارنن" یانی خوی گەیانده خزمەتی "ئولگانوفا" که پیوهندی له گەلیا هەبوو، یاخود خوی گوتەنی "سالانی" له وه پیش کۆتی ئەشقی پر مەشەقەتی ئەوی له گەردن کردبوو "هەرچەندە لاپەرەکانی هەوەلی ئەم دەفتەرە، لاپەرە گیەرم و گۆر و پر له جوانی و ئیلهام بوون، بەلام ئەم لاپەرەنە لەمیژ بوو خویندرابوونەوه و ئیستا هەرچەندە ناوهناوه هەلدەدرانەوه بەلام ئەو گەرم و گۆرپیەیی جارانیان نەبوو، ئاسایی بوون.

نيكولاي ئېليچ بېھليف، که بینی ئولگانوفا له مال نییه، خوی به ژووری میوانا کرد و بەدەم چاوهروانییهوه لهسەر قەنەفەیهک رۆنیشت. لهپر دەنگی مندالیک له گویندا زرینکایهوه. "نيكولاي ئېليچ خیر هاتی، هەنووکە دایکم دیتەوه. لهگەل "سونیا" دا چوونەته کن خەیات."

ئەلیوشای کۆری ئولکاش له هەمان ژووردا لهسەر قەنەفەیهک پال کەوتبوو. تەمەنی هەشت سالان بوو، بەلام دیاربوو که چاک خزمەت دەکری. به چاکەتە مەخمەل و گۆرەوییه رەشەکانیا هەر له وینەیی سەر پۆستکارت دەچوو. لهسەر سەرینیک پال کەوتبوو و لاسایی ئەو پەتبازەیی دەکردهوه که له سیرکدا بینی بووی. هەرچارەیی لاقیکی هەلدەبریی، که لاقە ناسکەکانی ماندوو دەبوون، دەستەکانی تەکان دەدان، یا رادەپەری و به چوار چنگۆله دەپۆیی، دەیویست هەردوو لاقی هەلبەری و لهسەر هەردووک دەستی بوەستی، به دل و به گیان ئەم کارەیی دەکرد، هانکەهانکی پیدەکەوت و دەتگوت له لەشی خوی بیزارە.

بېھليف گوتی: "ئەدی تۆ چۆنی کۆری باش؟ ئەمە تۆی، نەم بینیت. دایکت چۆنە؟" ئەلیوشا لەم کاتەدا تازە پەنجەیی پیی چەپی به دەستی راستی گرتبوو و له وهزەیکی دژوارا بوو. سەری هەلسۆراندەوه تا گەییە پاژنەیی پیی، ئەوجا بازیکی دا و له بېھليف رام، شانەکانی هەلتەکاند و گوتی:

- بَلِيم چى، بەراستى داىكم هيچ كاتى باش نىيە. بە خۆت ژنان دەناسىت، ئەويش وەكو
هەر ژنىكى دى دايمە يەككىك لە بورغوھەكانى سىلاگە. بىھەلىف بۆ ئەوھى خۆى مژول بكا،
كەوتە سەرنجدانى سىماى ئەليوشا. بىھەلىف كە ئولگاي دەبىنى ئىدى گوئى بە ئەليوشا
نەدەدا و چ حىسابىكى بۆ نەدەكرد. وەرە كورپىك لەبەرچاوتە بى، بەلام چ دەكا؟ چى
نيازە؟ قەت بىر لە وەلامى ئەو پرسىيارە نەكەيەوھ.

دەموچا و ھەنيەى سىپى ئەليوشا و جاوھ گەش و رەشەكانى لەبەر بولپلى خورئاوادا
"ئولگا ئىقانوفنا"ى وەبىر بىھەلىف ھىنايەوھ، بەلام ئولگائىقانوفناى يەكەم لاپەرەكانى
دەفتەرى ئاشقىنيان. ويستى توزى موحامەلەى ئەليوشا بكا، گوئى: "وەرە شەيتان، وەرە
با لە نزيكەوھ تىر تەماشات بكام."

ئەليوشا خۆى لەسەر قەنەفەكە ھەلدايە خوارى و چووھ لاي بىھەلىف، بىھەلىف دەستى
خستە سەر شانى ئەليوشا و گوئى: "ئى، ئەدى خۆت چۆنى؟"

- بَلِيم چى، جاران زۆر باشتەر بووم.

- چۆن؟

- جاران من و سۆنيا تەنيا مۆسىقامان دەخوئىند و دەرسى خوئىندەوھمان ھەبوو، بەلام
ئىستا دەبى شىعەرى فەرەنسىش لەبەر بكامىن. ئەوھ تازە سەرت تاشىوھ؟

- بەلى، زۆر نىيە.

- نەك بلىي. ردىنىشت كورت كرڈوتەوھ. دەستىكى لى بدەم؟ نايەشى؟

- نەخىر.

- ئەوھ بۆ وەختى تاقە موويەك رادەكىشى دىشىت، بەلام ئەگەر چەپكە موويەك
رابكىشى وەكو ئەوھ وايە نەيەشىت. ھەيفى تۆ ردىنى ئەملا و ئەولاي روت نايەلپتەوھ.
ھەقى ئىرە و ئىرە بىلپىيەوھ و تەنيا ئىرە درپژ بكامىەوھ. ئەليوشا ھاتبووھ تەنىشت
بىھەلىف و كەوتبووھ يارى كردن بە زنجىرى سەعاتەكەى. گوئى: "كە گەرە بووم و
چومە قوناغى ناوھندى داىكم سەعاتم بۆ دەكرى، پىي دەلپم زنجىرىكى لەمەى تۆم بۆ
بكرى. ققلەكەى چەند جوانە. بابىشم يەككىكى واى ھەيە، بەلام ئەمەى تۆ لپرەوھ خەت

خه ته که چی ئه وهی بایم لیره وه پیتی له سه ره و وینه یه کی دایکیشمی تیدا داناوه. ئیستا بایم زنجیریکی تازه ی کرپوه، ئه لقه ئه لقه نییه، وه کو شریت سافه.

- تو چوزانی؟ چما بابت ده بیینی؟

- من ها! نه! من!...

ئه لیوشا سوور بووه. بو ئه وهی درۆکه ی داپوشیت، په ریشان و سه رسام که وته یاری کردن به قفلای زنجیری سه عاته که ی بیه لیف. بیه لیف چاوی برییه ئه لیوشا و گوتی: "تو پیتم بلای بابت ده بیینی؟"

- نه!

- به شه ر هفت راست برۆ، به دهموچاوتدا دیاره که راست نارۆی، زمان درۆ ناکا! پیتم بلای بزایم بابت ده بیینی، ده پیتم بلای خو من و تو دوستین.

ئه لیوشا به سه رسامی پرسی:

- ئاخر به داکم نالیی؟

- ئه وه قسه یه؟

- ئاخر وه عدی شه ر هفم ده دهیی؟

- وه عدی پیاو بی.

- ده سوینم بو بخۆ:

- سه یری ها!

ئه لیوشا روانییه ده ور به یری خۆی، چاوه کانی زیت کردنه وه و که وته چپه دوو:

- به لام توخوا به دایکم نه لایی، چونکه نابی نه دایکم و نه که سی دی به م نهینییه بزانی. خوانه که ران دایکم پی بزانی ئیدی وای به حالی من و سونیا و پلاگیه فا. ده و جا گوی بگره، سونیا و من هه موو سی شه مموان و جومعه یه ک بایم ده بیینن. پلاگیه فا به ناوی گه رانه وه به ر له نیوه رۆژه ده مانبات بو شیرینی خانه ی "ئاپفل" و بایم له وینده ر

چاوه پروانمه. ههميشه له ژووریکي جيا داده نيشيت، ژووره که ميژیکي مه رمه پری جوانی تيدايه، ته پله کيکي له سه ره هر له تاژي بی پشت ده چی.

- له وئ چ ده که ن؟

- هيچ، چاک و خوئی له گه ل يه کدی ده که ين، ئه و جا داده نيشين و بام قاوه و کيکمان بو ده کړی. ده زانی سونیا کوليچه ی ناو به قيمه ده خوا، به لام من حه زی لیناکه م، ئه گه ر به که له رم و هیلکه دروست بکړی توزی باشته ر! زور ناخوین، ده زانی بو؟ تا نیوه پو که هاتينه وه نانمان پی بخوری و دایک هه ست به هيچ نه کا.

- باشه له وئ باسی چی ده که ن؟

- له گه ل بام؟ باسی هه موو شتی ده که ين. بام ماچمان ده کا، نازمان ده کيشی، چيروکی خوش خوشمان بو ده گيریته وه. ده لی که گوره بووین ده مانباته لای خوئی تا له گه ل ئه و بژين. سونیا پی خوش نییه. به لام من ده لیم: "باشه، هه رچه نده به بی دایک ناخوشه، به لام قهیدی نییه نامه ی بو ده نیرين." چه ند خوشه. ده توانين له ته عتيله کانداه سهری دایکم بده ين. ناتوانين؟ بام وه عدی داوه ئه سپیک بو من بکړی. بام پياوئیکی چاکه، به لام نازانم بوچی دایکم به عزی کردووه و نایه وئ ئه ویش بیته لای ئیمه، نازانم ده لی ئیمه نابی ئه و بدینين، خو بام دایکيشمی خوش ده وئ. هه ميشه له ئیمه ده پرسیت حالی چونه، خه ریکی چیه؟ که دایکم نه خوش بوو سهری دنیا ی لی هاتبووه يه ک. هه ميشه ئاموژگاريمان ده کا که به قسه ی دایکه بکه ين و قه دری بگرين. ئه ری راسته ئیمه به دبه خت و نه گبه تين؟

- بو؟

- بام وا ده لی، ده لی ئیوه مندالگه لیکی به دبه ختن. من که گویم له و ده بی و ده لی ئیوه نه گبه تن، من و دایکتانیش هه ر نه گبه تين، زورم پی سهیره. هه موو جار پیمان ده لی دوعا بو خو تان و بو ئه ویش بکه ن.

ئهلوشا چاوی بریبه بالنده يه ک که پوشکه يه کی که وتبووه نیوچاوا، له فکران رچوو. بیه لیف بوله يه کی لیوه هات: - یانی ئیوه ئه م کارانه ده که ن؟ ده چنه شیرینی خانه و له گه ل بابتاندا داده نيشن و دایکتان پی نازانی!؟

- نه! نه! له کوی بزانی؟ پلاگيه قا قسه ناکا پیړی زهردهلوی بو کړین. هیند شیرین بوو دهتگوت مرهبايه، دوو دانه ی دایه من.

- باشه بابت قهت باسی من ناکا؟

- تو؟ بلیم چی؟

ئیلیوشا شانی هلهتهکاند و تماشایه کی بیهلیفی کرد: - باسی تو!...

- چی دهلی؟

- ناخر زویر نابی؟

- بو زویر دهیم؟ خو جوییم پی نادا؟

- نه، جوین نا، بهلام دهزانی... زور له تو توورپهیه و دهلی همووی خهتای تویه که دایکم بهدبخته و تو... تو... تو دایکهت له ری دهرکردووه. بهلام من باسی توم بو کرد. گوتم پیاویکی باشه و قهت بهسهر دایکمدنا نابولینن. که چی نهو هیچی نهگوت، تهنیا سهریکی لهقاند و تهواو...

- یانی ریک و رهوان دهلی من دایکتیم له ری دهرکردووه؟

- بهلی بهلام خو تو گوتت زویر نابی.

- زویر نیم... ئەمەیان تو نایزانی، تومەز ویپرای ئەوهی کهوتومه داوهوه خهتاباریش دهرچووم.

زهنگی دهرگا لیدرا. ئیلیوشا هستا و دهرپهپیه دهری. دواي توژیک ژنیک و کیژولهیهک وهژوور کهوتن. ژنهکه، ئولگا ئیقانوئنای دایکی ئیلیوشا بوو. ئیلیوشا له دواي ئەوهوه به ههلبهز و دابهز و دهست هلهتهکاندنهوه وهژوور کهوت.

بیهلیف کهوته منجهمنج، وهللا بابه خوشت گو ئەدی وایه، جگه له من کی تاوانباره؟ ههق بهوه، نهو میردیکی زولم لیکراوه.

ئولگا پرسى: - چی بووه؟

- چی بووه؟ گوئی له وهعز دادانی میژده نازیزه کهت بگره. یانی من کابرایه کی ئاژاوه چی و پیاوکوژم، خووی تو و مندالاکانتم شه ر کردووه، من له ریم دهر کردوون. ئیوه هه مووتان به دبه ختن و له و ناوه هه ر من له و په ری به ختیاری دام، زور زور به ختیارم!

- لیت تی ناگه م نیکولا، چی بووه؟

بیهلیف ئاماژهی بو ئه لیوشا کرد و گوئی: - له م براده ره بپرسه.

ئه لیوشا سوور هه لگه را، له پر رهنگی گورا و ترس له سیمای نیشته.

به دهنگی بهرز گوئی: - نیکولای ئیلچ قسه نه که ی!

بیهلیف به دهنگی بهرز له سه ری روئی: - ئه گه ر چه ز ده که ی له و بپرسه. پلاگیه قای گه وچ و خرف مندالاکان له گه ل خو ی ده با بو شیرینی خانه و له وینده ر بابی به ریزیان ده بینن. ئه مه یان هه رنه یسه، گوایه بابی به ریزیان شه هید بووه و من شه هیدم کردووه. من کابرایه کی ئاژاوه چیم و ژیان و گوزه رانی ئیوه م تیکداوه...

ئه لیوشا به که سه ره وه گوئی: نیکولای ئیلچ خو تو قه ولی شه ره فته دامی...

بیهلیف دهستی هه لته کاند: وازبینه، ئه مه له کیشی قه ولی شه ره فدا نییه. چه شتی نامکوژی دوو پرووی و درو نه بی.

چاوانی ئولگا پر بوون له فرمیسک: "من تی ناگه م." پرووی کرده کوره که ی و پرسه: "لیولکا، ئیوه بابتان ده بینن؟" ئه لیوشا خو ی گیل کرد و به ترسه وه پروانییه بیهلیف. دایکی گوئی: "مه حاله، ده چه له پلاگیه فا ده پرسه م."

ئولگا له ژوره که وه ده رکه وت. ئه لیوشا له چه ژمه تاندا هه موو گیانی ده له رزی، گوئی: "خو تو قه ولی شه ره فته دامی!"

بیهلیف دهستیکی هه لته کاند و که وته هاتو چه به ژوره که دا. بیری له وه ده کرده وه که چه تانه یه کی لی دراوه. ئیستاش وه کو هه میشه ئه لیوشای فه راموش کردبوو. ئه و، ئه و، پیاوه گه وره یه هه قی به سه ر مناله کانه وه نه بوو. ئه لیوشا له سوچیکا دانیشته و به ترسه وه بو سونیای گێرایه وه که چه ن هه لئه تینراوه. ده له رزی، نزگره ی ده دا، ده گریا، یه که مجاری بووله ژیانیدا روو به پرووی درو یه کی زالمانه بوو بوو. بهر له مه هه رگیز

باوه‌ری نه‌ده‌کرد که له‌م دنیا‌یه‌دا جگه له زه‌رده‌لوی شیرین و کیک و سه‌عاتی گران به‌ها، گه‌لی شتی دی هه‌ن که له زمانی منالاندا ناویان نییه.

زنه‌خه‌ون

دوو سه‌رباز، کابرایه‌کی ئاواره‌یان گرتوو و وه‌پیش خۆیان داوه و بو مه‌رکه‌زی، شاری ده‌بن. ئەم کابرا ئاواره‌یه نیوی خۆی له‌بیر کردوو. یه‌کیک له سه‌ربازه‌کان که‌ته‌یه‌کی زه‌لامی ڤدین ره‌شه. لاقی هیند کورتن، له داوه له مریشکی لاق کول ده‌چی. لاقی له چاو لاقی هاو‌ریکه‌یه‌وه هه‌ر زور کولن. سه‌ربازه‌که‌ی دی بالابه‌ریکی لاوازه و وه‌کو دار ڤیک و راست چوو به ئاسماندا. سه‌ربازی یه‌که‌م گه‌لاوگه‌ل ده‌ڤوا، به‌رده‌وام ده‌ڤوانیته ده‌ور و به‌ری خۆی. ناوبه‌ناو قولی چاکه‌ته‌که‌ی ده‌خاته ده‌می و ده‌ی مژی. یا ده‌ست ده‌کیشی به‌رانی و له‌به‌رخۆیه‌وه ورته‌ورت ده‌کا. تیکرا له پیاویکی خۆشباوه‌ڤ و بی سه‌روبه‌ر ده‌چی. سه‌ربازی دووه‌م له بنیاده‌میکی قورس و سه‌لار ده‌چی. به

ههیکه‌ل و سیمادا له که‌شیشیکی پر دیانه‌ت و به‌ویقار ده‌چی. یا له‌و سه‌ربازه جه‌نگاوه‌رانه ده‌چی که جاران له‌سه‌ر پارچه ره‌سم ده‌کران. سه‌ربازی یه‌که‌م نیوی "ئاندروپتاکا" یه و دووهم نیوی "نیکاندر ساپوژنیکف" ه.

ئه‌و پیاوه‌ی که ئه‌م جووته سه‌ربازه گرتویانه و وه‌پیش خویان داوه هه‌رگیز له چه‌کل و به‌ره‌للایان ناچی. وردیله و ناسکه. که‌م نمود و بی‌توانایه. ره‌نگو‌روو سیسه‌له و چرچه‌له‌یه، برۆی باریک، نیگای جوانه، هه‌رچه‌ند به‌رواله‌ت له سی سال زیاتره به‌لام تازه سمیلی بۆر کردۆته‌وه. به‌شه‌رمه‌وه ری ده‌کا، سه‌ری داخستوو و ده‌سته‌کانی له قۆلی چاکه‌ته‌که‌یدا ون بوون. یه‌خه‌ی چاکه‌ته‌که‌ی، که له چاکه‌تی دینه‌اتیان ناچی، هه‌لدراوه‌ته‌وه و له‌گه‌ل قه‌راخی کلاوه‌که‌یدا یه‌کیان گرتوو، ته‌نیا که‌پووه بچووکه سوور هه‌لگه‌راوه‌که‌ی به‌ده‌روه‌یه. ده‌نگی گر و قسه‌ی نه‌رمه، دوا‌ی هه‌ر قسه‌یه‌ک کۆکه‌کۆکی پیده‌که‌وی. قه‌ت له‌وه ناچی بابایه‌کی ته‌له‌که‌باز و ساخته‌چی بی و درۆ و بۆ ری گومکی و خۆی بنوینی که ناوی خۆی له‌بیرکردبی، پتر له کورپه که‌شیشیک ده‌چی که لی که‌وتبی و که‌وتبیته ده‌رۆزه و خوا غه‌زه‌بی لی گرتبی و فه‌رامۆشی کردبی، یا له که‌شیشیک ده‌چی به‌هۆی به‌د ره‌وشتییه‌وه ترۆ کرابی. هه‌روه‌ها ده‌شیت به‌کورپه بازگانی بشوبه‌ینری که هه‌موو توانایه‌کی خۆی له سه‌ر شانۆ به‌کاره‌ینابی و ئیستا بیه‌وی به‌ده‌م گه‌رانه‌وه‌وه بۆ مال، ده‌وری کورپیکی به‌ره‌للای ده‌ست بلاو ببینی. ریو رویشتنی به‌نیو قوره‌لیته‌ی پایزدا له ریو رویشتنی کابرایه‌کی دوودل و راپا ده‌چی. له گه‌نجی ده‌چی که په‌روه‌رده‌ی دیران بووبی و سه‌رانسه‌ری روسیا ته‌ی بکا و له‌م دیره‌وه بۆ ئه‌و دیر بچی و به‌دل و به‌گیان عه‌ودالی "ژیانیکی ئارام و خالی له هه‌موو گونا‌هیک" بی و هه‌رگیز نه‌یگاتی و لینی نزیک نه‌بیته‌وه.

ئه‌م سی ری‌بواره له‌میژه به‌ریوه‌ن، سه‌ره‌رای ئه‌و هه‌موو ری‌کردنه‌یان هه‌ر ده‌لیی له‌جیی خۆ چه‌قیون و ناجولین. دنیا ته‌م و مژه به‌شه‌ره‌شه‌ق ده‌مه‌تریکی پیش خۆ ده‌بینن، ئه‌و ده‌مه‌تره‌ش قوره‌ سووریکی لینجه و به‌راز لیی ده‌رناچی. پشته‌وه‌شیان هه‌ر وایه تیژترین چاو له ده‌مه‌تر پتر بر ناکات. له ده‌مه‌تره‌که‌ش به‌ولاوه چره ته‌مه. هه‌ر ده‌رۆن و ری‌یان له‌به‌ر ناچی و له‌جیی خویاندا گیره ده‌که‌ن. ته‌م و مژه‌که نزیکتر نابیته‌وه، ده‌لیی هه‌ر له شوینی خۆیاده. جارجاری نه‌بی شوسته‌یه‌کی سپیواژی ناریک و پیک وه‌دیارده‌که‌وی، یا قورتیکی سه‌ر جاده‌که ده‌رده‌که‌وی، یا چنگی کاوکۆتی له لوریان رژاو ده‌رده‌که‌وی. یا بۆ ساتیکی که‌مخایه‌ن گۆلویکی لیل ده‌بریقیته‌وه. یا له‌پر

سټیهریک دیته سهر ریگه یان و تا لئی نزدیکتر دهنه وه بچووک و تاریکتر دهی. نزدیک و نزدیکتر دهنه وه پلاکارتیکی کیلومه ترژمیری به خه تیکی ناخوش له سهر نووسراویان لی به دیار دهکوی وهکو ئه وهی گالته یان پی بکا وایه. یا درهختیکی خه مناکی پرووت و ته پ چه شنی گدا له بهرده میان قوت ده بیته وه. درهخته که پاز و نیاز له گهل گه لا زهردهکانی خوی دهکا.

گه لایهک ده توری، جیاده بیته وه و بهدم سه ماوه دهکه ویته سهر زهوی. ههمدیس ته م و مژ و قور و چلپاوی که ناری جاده که دست پیده کاته وه. ئاونگی خهست به سهر په لکی گیادا ده خزی. ئه م ئاونگه، له و دلپه ئاونگه دلگیرانه نییه که هاوینان له ئاکامی پیک شادبوونی زهوی و تیشکی هه تاو چی دهن و تینویتی دهمه و به یانی کلاوکوره و بولبول و په پوه سلیمانی نازدار و دهنوک دریژ ده شکنین. پی ریواره کان تا ئه ژنو له پاخوای قوره سووری لینچ رو ده چی و به هزار کوله مهرگی تا ههنگاوی هه لدینن.

"ئاندروپتاکا" پیایوکی چه قاره سووه، تا چه زبکه ی سویره قسه یه، چه له قسان دهکا. دهیه وی هه موو شتیکی ئه م پیاه ویل و ئاواره یه له بنج و بناوان بکا و بزانی چون ده شیت پیایوکی ماقول و بی وهی و گوی رایه ل ناوی خوی له بیرکا. ده پرسی:

- تو ئه رته دوکسیت؟

کابرای ئاواره له کورتی دهی بریته وه و ده لی: "به لی، ئه رته دوکسیم."

- باشه، تو غوسلی ته عمید کراوی؟

- ئه دی چون، خو تورک نیم. ده چه کلیسا، پوژوو ده گرم، ئه و کاتانه ی گوشت خواردن قه دهغه بی، ده می بو نابه م.

- باشه، به چه ناوی گازت بکه م؟

- که یفی خوته کاکه گیان!

"پتاکا" شاننهکانی هه لده ته کینی. به سه رسامییه وه ده کیشی به رانی خویدا. سه ربازه که ی دی "نیکاندر" وهکو خوی مات و بی دهنگه. ئه م وهکو "پتاکا" ساویله نییه، زور چاک له وه حالیه که بوچی کابرایه کی ئه رته دوکسی دهیه وی ناوی خوی بشاریته وه. سیمای جدی و وشکه. وا دیته بهرچاو که بیه وی بو هه موو که سینک و هه موو شتیک و

تهنانهت بۆ ته مه چره كه شى بسه لمىنى كه پياويكى فره گرینگ و وريايه. پتاكا له سه رى ده روا: "مه گهر ههر خوا بزاني تو چيت و چ كار هيت! ئايا ديها تيت يا نا، خانه داني يا نا؟" يا دور هيت و ره گيكت ديها تى و ره گيكت خانه دانه؟ جارئ تور يكم خسته گولي كه وه، هه يوان يكم گرت به ئه ندازه ي قامكى خوم، به گوچكه يا ماسى بوو، به لام كلكى هه بوو، له دلى خومدا گوتم دياره ده بى جو ره ماسيه ك بى. پاشان جوان ديقه تم دا سه يرم كرد پيى هه بوو، خوا بمرئ ئه گهر درو بكم. نه ماسى بوو نه مار مي لكه. ههر خوا بۆ خو ي ده زاني چ بوو! توش وايت، ئاخ ر تيم ناگه يه نى تو له چ تيره و تايفه يه كى، سه ر به چ چيني كى؟!"

كابراى ئاواره ئا هيك هه لده كيشى و ده لى: "ره گيكم جووتياره، دا يكم كو يله بوو و له ماله گه وره كه يدا كاره كه ي ده كرد. دا يكم له و ماله گه وره يه دا په رستار بوو، بۆ خو ي نانى كه و تبو وه رونه وه، ئاره زووى له چ بوايه له به ر ده ستيا بوو. منيش جگه رگوشه ي ئه و بووم، له خو ي و گوشتى ئه و بووم، تا ئه و ما بوو منيش له و ماله بووم. خوا هه لئاگرئ نازيان ده دامى، سه ريان ده خسته سه رم، لنيان ده دام تا بووم به كو رپي كى ته وا وه كو مندالى خوا پيدا وان و ماله گه وران له سه ر سي سه م ده نوو ستم. هه موو روژئ خوار دنى چا كم ده خوار د، پانتولم له به ر ده كرد و پيلاوى پاژنه نزم له پى ده كرد. دا يكم هه رچيه كى خوار دبا منيش ده موار د، ئه و ماله جل به رگيان ده دا يه و به منيشيان ده دا. ژيانمان كو لى خو ش بوو! ئه و هه موو كي ك و شه كر له مانه ي من به مندالى خوار دوومن ئه گه ر ئي ستا با ده شيا به پاره كه ي ئه سپي كى چا ك بكو رى. دا يكم فيرى خو يندن و نوو سيني كردم. ههر له مندالييه وه فيرى له خواترسي كردم، ئه وه نده به ريك و پي كى په روه رده ي كردم كه تا ئه مرؤ وشه يه كى دزيو يا قسه يه كى قورى وه كو قسه ي ديها تيان به زار ما نه ها تو وه. من بابايه كى ئاره ق خو ر نيم كا كه گيان! جلى پا ك و خا وين له به رده كه م، له نيو كو مه لدا ريز و حورمه تى خوم ده گرم. ئه گه ر زيندو وه يادى به خير و خوا ئاگادارى بى، ئه گه ر مردو وشه خوا په رمى ليكا و رو حى به ره و هه وت ته به قه ي ئاسمان، به ره و ئه و شو ينه ببا كه رو حيانه تى چاكانى لى ده هيورى!"

كابراى ئاواره سه رى كو ت ده كا، قژه زبره كه ي وه كو درك ره پ ده وه ستى. چاو هه لده برئ و ده رواني ته ئاسمان، دوو جار ان نيشانه ي خا چ ده كيشى و به ده نكي كى كشاو ده لى: "خوايه بيخه يته به هه شتى، نه هه شتى به رين و رازا وه جيى بى" قسه كانى پتر له قسه ي پيريژنان ده چى تا قسه ي پياوا! و له سه رى ده روا: "خوايه كيني اى كه نيزه كى

خۆت له هەر شوینی هیه بپاریزی. ئەگەر ئەو دایکە چاکەم نەبوایه ئیستا من دێهاتییهکی نەفام دەردەچووم.

کاکە گیان هەر پرسیاریکت هیه بیکە، هەموو شتی دەزانم، ئایەتی ئینجیلی پیرۆز، هەموو شتە پیرۆزەکانی خوا، هەموو وێرد و دوعاکان، زۆربەیی پرسیار و وەلامە ئاینییەکان، گشت ئەمانە دەزانم. من بە گوێرەیی ئینجیل دەژیم. خراپە دەرەق بە کەس ناکەم، لەشم بە پاکی رادەگرم. رۆژوو دەگرم، نانی حەلال نەبی ناخۆم، هەندێ کەس لەزەت له ئارەق خواردنەوه و بەدمەستی دەبینن، بەلام من دوورم لەو شتانە، هەر کاتی بی کاربم له سوچیکا دادەنیشم و کتییی دەخوینمەوه و بەدەم خویندەنەوهوه فرمیسک دەریژم، ئەسرین هەلەوهەریتم.

- باشە ئەوه زانیمان کتیب دەخوینییەوه، ئەدی بۆچی دەگری؟

- چونکە ئەوهی له کتیبهکهدا نووسراوه هیند مەحزونه هەر مەپرس. جاری وایه مرۆف کتییی به "ه" کوپیکان دەکری، بەلام هیندە دەگری هیندە دەگری که له ناومیدی دا...

پتاکا پرسی: "بابت مردووه."

- باوەرت بی نازانم کاکە گیان. پیاو نابی به ناهەق چ گوناھیک وەشیری. من نازانم بایم کی بووه؟ وا تیدەگەم حەرامزادە بم و هەر خوا و دایکم بزانی له کی بم. دایکم له ژیانیا هەر لهگەل پیاوانی به حورمەت و بەقەدەر و نیودارا هەستاوه و دانیشتووه. هەرگیز بەلای ئەوهدا نەچوووه شوو به کەرە دێهاتییهکی پی خاوس و لینگ پروت بکا.

پتاکا بەدەم پیکەنینەوه دەلی: "بۆیه بەرز فریوه و کاکێ ئاغا پاک و پوخته هەپەیی ناوه!"

- وایه، بەلام دایکم ژنیکی له خوا ترس بوو، بۆیه ئەگەر من قسەیی وا بکەم گوناحم دەگا. بەلام دەبی ئەوهش بلیم که پی دەچی خوینی ئاغا و ئەشراف زاده له دەماری مندا هەبی. رەنگە سەر و سەکوتم دێهاتیانە بی، بەلام لەراستیا رەگ و رەچەلەکم بچیتەوه سەر خانەدانان و ئەشرافان.

هەموو ئەم قسانە به دەنگیکی بەسۆز و هیندی و هیمن دەکا. نیوچهوانی گرژ دەکا، فرەفری کهپوه بچووکه سورەکهی سەعاته رییە دەروا. پتاکا بەدەم گوێگرتنەوه چاوی دەبریتی و دیسان شانەکانی هەلەتەکیینی.

پاش ئەوھى چوار كىلۆ مەترە پى دەپۆن، بە سى قولى لەسەر گردىك دادەنیشن تا پشووویەك بەن. پتاكا لە بن لیوانەوھ دەلی: "سەیرە، سەگ بە سەگى خۆى ناویكى ھەیه. من ناوم "ئاندرو"یە، ئەم برادەرە ناوی "نىكاندر"ە. ھەر گووپاویكى خوا ناویكى ھەیه و مەحالە یەكیك ھەبى ناوی خۆى لە بیر بکا! مەحالە!"

- جا ناوی من بە خەلكى چى؟!

كابراى ئاوارە ئاخىك ھەلدەكىشى، دەست دەگرى بە پوومەتەكانیئەوھ و لەسەرى دەپوا: "ئاخر بۆچى خەلكى بم ناسن؟ چ قازانجى دەكەم؟! خۆ ئەگەر ئازادىش بام و بە كەیفى خۆ بەملا و بەولادا رۆیشتبام وەزە و حالم لە ئیستا چاكتەر نەدەبوو. ھاودینەكانم! من سەرم لە قانون دەردەچى و كەمۆكەيەكى لیدەزانم، ئیستا من بابایەكم ئاوارە، نیوى خۆم بىرچوو، جا بەم حالەوھ ئەگەر بشگىرىم، ئەوپەرى ھەوالەى سىبىرای رۆژھەلات دەكریم و ۳۰ - ۴۰ جەلدەم بۆ دەبردیتەوھ. بەلام ئەگەر ناوی خۆمیان پى بلیم ئەوا دیسان ھەمان بەزم و رەزم بەرۆكم دەگریتەوھ، ھەم حوكم دەدریم و ھەم كارى سەختم بەسەردا دەدەن. ئەى مەعنای چى، خۆم دەزانم!"

- یانى تۆ مەحكوم بوویت؟

- بەلى برا ئازیزەكەم. سەریان تاشیم و چوار سالى خشت پیوھند لە پى و كەلەپچە لەدەست.

- باشە لەسەر چى؟

- لەسەر قەتل. كە منداڵ بووم، تەمەنم ھەژدە سال بوو، دایكم بە ھەلە لەبرى سۆدە، زەرنىخى لە پەرداخەكەى ئاغا كرد. چونكە عەمارەكەیان پربوو لە پاكەتى ھەمەجۆر ئیدی ھەلەكردن كاریكى ئاسایى بوو!

كابراى ئاوارە ئاخىك ھەلدەكىشى، سەرىك بەملا و بەولادا بادەدا و لەسەرى دەپوا: "ئەلھەقى ژنىكى لە خوا ترسیش بوو، بەلام كى دەزانى دەرونى مرۆف چى تىدایە؟! دەرون جەنگلستانىكى تارىكە. لەوھىە ھەلەى كرىبى، لەوھىە بە ئانقەست ئەم كارەى كرىبى؛ ئاغا خووى دابیتە كارەكەرىكى دى و ئەمى لەبەرچا و كەوتبى و دایكىشم غىرەتى زەدەدار بووبى و ئەم تانەيەى پى قبول نەكرابى. لەوھشە بە مەبەستىكى دى زەرنىخى بۆ لە پەرداخەكە كرىبى، مەگەر ھەر خوا بۆ خۆى بزانی! من ئەو دەمە منداڵ

بووم و سهرم لهم کارانه دهرنه دهچوو. بهلام ئیستا که بیری لی دهکه مهوه، به جوانی دیته وه خه یالم که ئاغا دوستیکی دیکه ی گرتبوو و دایکم زوری خه فته دهخوارد. مهکه مهکه مان دوو سال دریژه ی کیشا. دایکم ۲۰ سال حوکم و کاری سهختی بو برایه وه، منیش له بهر مندالی ههوت سال حوکم و کاری سهختم بو برایه وه.

- باشه که قاتيله که گيرا ئیدی تو بو حوکم درای؟

- به تۆمهتی شهریکه تاوان. ئاخو من پهرداخه کهم بو ئاغا برد. هه میشه ههر من پهرداخه کهم بو دهبرد. من ئەم قسانه لای ئیوه دهکه م، بهلام توخوا با ههر بهینی خو مان بی و کهس پی نه زانی...

پتاکا دهلی: "خه مت نه بی نه، کهس ئەم پرسیاره له ئیمه ناکا و به کریش نه گیراوین له خووه باسی بکهین... ئی یانی تو له زیندان هه لاتووی؟"

- بهلی. چوارده کهس بووین، خوا یار و یاوه ریان بی، ئەوان هه لاتن و منیشیان له گه له خودا هینا. ئیستا کورپه که گیان من نالیم تو بلی، پیویست دهکا ناوی خو م به کهس بلیم؟ ئەگه ناوی خو م بلیم دووباره ده مگیرنه وه بو زیندان و کاری سهخت. به خویشت ده مبینی چ زه لامیکم؟ بابایه کم نه خو ش، بی تا قهت و کهم جورم. هه زم له خو اردن و جی و پی پاکو خاوینه. هه زده کهم چرایه کی چکۆله یا مۆمی هه لگیرسینم و بکهومه ویرد و پارانه وه. هه زناکه م له کاتی نوێژکردندا ده ورو بهرم قه ره بالغ و پر هه را و هه نگامه بی. هه زناکه م له کاتی کرپوش بردن و چوونه سو جده دا سو جده گاکه م پر له تف و به لغم بی. من بو رزگاری دایکم شه و و رۆژی چل جار ان ده چمه سو جده.

کابرای ئاواره کلاوه که ی داده که نی و هاوار دهکا: "ئه گه هه زده کهن با هه والهی سبیریای رۆژه لاتم بکه ن، ترسم له وی نییه."

- چی؟ بو سبیریا با شتره؟

- "ئه مه یان مه سه له یه کی ئە لاهه ده یه. که مرو ف به کاری سهخت حوکم ده درئ له قرزالی گیروده ی تو ر خراتری به سه ر دی."

- چی؟ بو سبیریا با شتره؟

دوروبه‌ری قهره‌بالغه. ده‌له‌کی دده‌ن، خوی پيدا ده‌کیشن، سوچیکی ده‌ست ناکه‌وی که هه‌ناسه‌یه‌کی ره‌حته‌تی تیدا بدا. زیندان دۆزه‌خی سهر زه‌مینه، خوا به نسیمی که‌سی نه‌کا! مروّف به درنده ده‌زانن و ره‌فتاری درنده‌ی له‌گه‌ل ده‌کن. ژيانی له ژيانی سه‌گ خراتره، خواردنت ناده‌نی، شوینی نییه تاوئی ب‌خه‌وی، یا وه‌کو بنیاده‌م نو‌یژه‌که‌ت ب‌که‌ی. به‌لام دوورخستنه‌وه جیاوازه، ورده ورده خۆت به‌گه‌ل جماعتیک ده‌خه‌ی. ده‌وله‌ت مه‌جبوره زه‌ویت بداتی، باوه‌رپکه چۆنی ده‌لیم وایه. بیستومه زه‌وی له‌وینده‌ر هه‌رزانه، له به‌فر هه‌رزانه‌ره. هه‌رچییه‌کت بوئی ده‌ته‌نی. پارچه زه‌وییه‌کم ده‌ده‌نی. پارچه‌یه‌کیشیان لی وهرده‌گرم بۆ باغ و تو‌زیکیش بۆ خانوو. ئه‌وجا وه‌کو هه‌ر که‌سیکی دی بۆ خۆ ده‌که‌ومه کشتوکال و شوو برین. به‌ره‌به‌ره رانیک پیکه‌وه ده‌نیم، هه‌نگ به‌خۆ ده‌که‌م، بۆ خۆ ده‌بم به‌خاوه‌نی په‌ز و سه‌گ، گوربه‌یه‌کی سیبریش راده‌گرم و به‌ره‌للای گیانی جرج و مشکی ده‌که‌م تا نه‌یه‌لی ماله‌که‌م بخۆن. بۆ خۆ خانویه‌ک دروست ده‌که‌م، میحراب پۆده‌نیم و ئه‌گه‌ر خوا یاربی و به‌نسیبی بکا ژنیکی لی دینم و ده‌بم به‌خاوه‌نی مال و مندال.

کابرای ئاواره ئیستا له‌به‌ر خۆیه‌وه ده‌دوی و سه‌یری سه‌ربازه‌کان ناکا. چاوی برپوه‌ته شوینیکی دوور دوور. هه‌رچه‌نده خه‌ون و خه‌یاله‌کانی بی سهر و به‌رن به‌لام هینده به‌ دل و کول قسان ده‌کا پیاو ناتوانی باوه‌ری پی نه‌کا!

سیه‌ری بزه‌یه‌ک نیشته سهر ده‌مه چکۆله‌که‌ی. سیمای، چاوی، که‌پووی هه‌ر هه‌موو گه‌شاوه‌ی شادییه‌کی دووره ده‌ستن.

سه‌ربازه‌کان گوی ده‌گرن و به‌نیگی پر به‌زه‌یه‌وه سه‌یری ده‌کن. ئه‌وانیش قسه‌کانی بۆ ده‌سه‌لمینن.

کابرای ئاواره له‌سه‌ری ده‌روا: "به‌هیچ جو‌ری له‌سیبیریا ناترسم، سیبیریا و روسیا وه‌کو یه‌کن. له‌وینده‌ریش هه‌مان خوی روسیا ده‌په‌رستن، گو‌ی‌رایه‌ل و مل که‌چی فه‌رمانی هه‌مان تزارن. به‌هه‌مان زمانی مه‌سیحیانی ئه‌رته‌دوکس ده‌دوین، یانی ئه‌م زمانه‌ی که‌من له‌گه‌ل ئیوه‌دا قسه‌ی پی‌ده‌که‌م. به‌لام له‌سیبیریا هه‌رزانییه، خه‌لگی پاره‌دارترن. هه‌موو شتیکی له‌روسیا باشته‌ره، بۆ نمونه چۆم و روبره‌کانی، چۆم و روبرای ئه‌وی هه‌زار هینده‌ی چۆم و روبره‌کانی ئیمه‌ جوانن. ماسی، ماسی! پاوه‌ماسی وینده‌ر هه‌ر باس باکری! براده‌رانی ئازیز به‌لای منه‌وه له‌پاوه‌ماسی خۆشته‌ر نه‌بووه و نابیته‌وه. به‌په‌ت و قولاپ، به‌تور ماسی ده‌گرم. له‌کاتی سه‌هۆل به‌نداندا تو‌ری گه‌وره

به کار دینم، ههلبهته بهتهنی دهرهقهتی تۆری گهوره نایه م، جا کابرایهکی دیهاتی به "ه" کوپیکان به کرئ دهگرم ئیش و کاری ئهوهبی که تۆرهکه م بۆ هه لکیشیتته وه. که خۆشه خواجه! که بۆ خۆ که یف دهکه م... به لام ههر ماسییه ک و جۆره مامه له یه کی تاییه تی دهوی. هه ندی ماسی ده بی ورده ماسی بۆ بکرئ به چه شه. هه ندیکی دی ده بی کرمی بۆ بکرئ به چه شه، بۆ هه ندیکی دیکه ده بی بۆق یان قالونچه بکرین به چه شه. ده بی هه موو ئه م فهند و فیلاننه بزانی. بۆ نمونه مارماسی، ماسییه کی درژ په سه نده، ته نانته ده توانی مارمیلکه شی بۆ بکه ی به چه شه. ماسییه ده م دریزه کان هه ز له کرمی بۆر ده که ن، ماسییه درکاوییه کان هه ز له شه مشه مه کویره ده که ن. له دنیا دا چ شتی له راوی ماسی قه له وی نیو ئاوی خوړ خۆشتر نییه. قالونچه یه ک یان شه مشه مه کویره یه ک ده که ی به سه ری قولاپه که ته وه و دهیده یته ده م ئاوه که وه، په ته که ی بۆ شل ده که ی ۲۰ - ۳۰ مه تریک دوور ده که ویتته، ئه و جا پیره پانتۆلی لی داده که نی و به لینگی پروت وه نیو ئاوه که ده که وی و ورده ورده دووی چه شه که ده که وی، پاشان له پر به توندی په ته که راده کیشی و ته ماشا ده که ی ماسییه کی گهوره و قه له و به سه ری قولاپه ته که وه یه. ده بی وریا بی له کاتی خۆیدا په ته که رابکیشی، ده نا هه م ماسییه که و هه م چه شه که ت له ده ست ده چی، ههر که په ته که خواری بوو، پیویسته رای بکیشی. نابی تاقه ده ققه یه کیش ماته ل بی. وه ختی که فیرار بووین و حوکمدراوه کانی دی له پر خه ی خه ودا بوون، من خه وم لینه ده که وت و ده که وتمه ری تا روبرای بدۆزمه وه. روبرای ئه وینده ر گه لیک پان و خوړن و که ناره کانی نشیوییه. راوه ماسی له وی یه کجار زه حمه ته. سه رانه سی که ناره کان چره دارستانه. دره خته کان هیند به رزن که بته وی سه یری سه ره وه یان بکه ی کلاوت له سه ر ده که وی. دره ختی وای تیدایه لی ره به ۱۰ رۆبلی ناده ن."

کابرای وردیله ی مهینه تبار له ژیر فشاری خه ون و خه یالی رابوردوو وزره ئومیدی خۆشی ئاینده دا شه که ت ده بی و له قسان ده که وی. وه کو یه کیک راز و نیاز له گه ل خوی بکا ته نیا لیوه کانی ده بزوون. سییه ری بزیه کی پر شادی ده نیشیتته سه ری سیمای و خیرا ئاوا ده بی. سه ربازه کان چ شتی نالین، سه ریان داخستوو و له فکران راجوون. کپی و خامۆشی پایز، ته می شیدار له زه وی هه لده ستی و وه کو دیوار له به رده م مرۆفدا قوت ده بیته وه و ئه و تۆزه ئازادییه ی که هه یه تی دهیدا ته وه به رویا، ئاخ که له و ده مانه دا خه یالی چۆم و روبرانی گهوره و خوړ چه ند خۆش و ئارام به خشه! چۆم و روبرانی که که ناری ئاوه دان و پر دره ختیان هه بی! خه یالی ئاسوده یی. خه یال به شیوه یه کی تاییه تی پیایک به رجه سه ته ده کا که وه کو خالیک به پرووی

که ناریکی نشیوهه ئارام و ئاسوده له بهیانییهکی زوودا گیرساوهتهوه، بهیانییهکی هیند زوو که هیشتا شوعلهی سپیده له ئاسۆ جیانهبۆتهوه. له مبهه و لهوبههاری روبارهکه دارکاژی به دهماخ و پر ژیان ریزیان بهستوو و سهریان هیناوهتهوه یهک و به چیه یهکدی دهوینن و بهدل دهرواننه ئه و پیاوه ئازاد و سهرفرازه. دهوهن و رهگورپیشال و تاویره بهردی زهلام و بنچکی درکاوی ری دهگرن، بهلام ئه و پیاوه چ وهکو بهدهن و چ وهکو وره بههیزه و له هیچ ناترسیت. نه له دارکاژهکان، نه له تاویره بهردهکان، نه له تهنیایی و نه له دهنگدانهوهی ههنگاوهکانی خو. خهیاالی سهربازهکان، ژیانیکی ئازادیان له بهرچاو بهرجهسته دهکا، ئازادییهکی ئهوتو که تهنیا ناویان بیستوو.

ئایا ئهوان، وینهی ئه و شته خهیاالیانه بهرجهسته دهکن که هه ناویان بیستوو؟ یا ئه م تاسه و خهیاالی ئازادییه تیکه له به خوینیان بووه و له باوباپیرانی کتوی و دلیریانهوه به میرات بویان ماوهتهوه؟ تهنیا خوا دهیزانی!

"نیکاندر" که تا ئیستا تاچه قسهیهکی نهکردبوو، بیدهنگییهکه دهشکین. رهنگه له دلی خویدا بهغیلی به خهون و خهیاالی کابرای ئاواره بهری. لهوهیه له دلی خویدا بللی ئه م خهونه خووشانه لهگه له ئه م ته م و مژ و قوره لیتیهدا ناگونجین. بهههرحال به پهستییهوه دهروانیتیه کابرای ئاواره و دهلی: "برادهر هه موو ئه مانه چاک و بهجین، تابلیی جوان و دلگیرن، بهلام تو هه رگیز ناگه یته ئه و شوینه خوش و به بهرکه ته. چون دهیگه یتی؟ تو بابایه کی بی تاچه تی، سی کیلومه تر برۆی ده مری. تو ئه مپوکه تهنیا چوار کیلومه تر هاتووی وات به سه رهاتوو! دهلیی به حه یاتت ئیسراحه تت نه کردوو؟

کابرای ئاواره نیگایه کی "نیکاندر" دهکا، رهنگ له رووی نامین و وهکو یه کیک به دزیه که وه گیرایی شه رمه زار و په ست سه ریکی بو ده له قینن، دیسان هه موو کپوکپ ده بنه وه. هه رکه سه و سه رگه رمی بیر و بیرکردنه وهی خو یه تی... سه ربازه کان هه ول ده دن ئه و ماوه دووره ی نیوان خو یان و ئه و سه رزه مینی ئازادییه خه یالییه بیننه بهرچاوی خو. کومه لی وینه ی ئاشکراتر به لام ترسناک تر له میشکی کابرای ئاواره دا دی و ده چی؛ هۆلی دادگا، زیندان، دوور خراوه و مه حکومان، قفل و ده رگا و زیندان، پشوودانی ریگا، سه رمای زستان، نه خو شی، مه رگی هاو رییان، هه ر هه موو ئه م وینه انه به ئاشکرا دینه بهرچاوی و بهرجهسته ده بن. چاوه کانی ده که ونه پرته پرت، دلۆپه ئاره قه زه نگۆل زه نگۆل ده نیشیته سه ر هه نیه ی. به سه ری قۆلی هه نیه ی ده سپری و هه ناسه یه کی سارد هه لده کیشی؛ ده لیی تازه له کووره خانه یه کی گه رمی گه رمه وه

ھاتوتە دەرى. ھەمدىس ھەنيەى بەسەرى قۇلەكەى دىكەى دەسرى و بە ترسەوہ ئور
بۇ دواوہ دەداتەوہ.

پتاکاش قسەى ھورپیکەى تەسدىق دەکا: "راستە، تۇ ھەرگىز ناگەىہ ئەویندەر. تۇ ناتوانى
رى بکەى، تۇ سەىرى خۇت بکە، ھەر پىست و ئىسكى! برا گىان تۇ ھىچ نەتکوژى ئەم
رىيە دەتکوژى."

نىکاندر قسەکەى دەمى ھورپیکەى دەقۇزىتەوہ: "مەعلومە کە دەىکوژى، مەحالە ئەم
رىيەى پى تەواو بکرى، يەکسەر دەىنیرنە خەستەخانە؛ ئەمە دۇغرىيەکەىتەى و چەند و
چۇن ھەلناگرى.

کابراى ئاوارەى بى ناو بە ترسەوہ دەروانىتە سىماى ھورپى دىو سىفەتەکانى. ئەوجا
چاوى دادەخا، بەپەلە دادەنەویتەوہ و بى ئەوہى کلاوہکەى لەسەرى دابکەنى. بە چۇکا
دى. ئازاى لەشى دەکەویتە لەرزىن، سەرى دەسورپى و وەکو کرمىک کە پى پىدا بنرى
دەکەویتە ھەلپلان؛ نىکاندر ھەلدەسىتە سەر پىيان و ھاوارى بەسەردا دەکا: "ھەستە،
ھەستە بابروىن درەنگە!"

ھەر سى رىبوارەکە دواى تۇزىک دەکەونەوہ رى و قور شىلان. کابراى ئاوارە سەرى
داخستوہ و دەستەکانى لە جاران زىاتر تەپاندونەتە نىو قۇلى چاکەتەکەىوہ؛ بەلام
پتاکا مات و بىدەنگە.

زىک زىکە

زەماوہندی ئولگا ئىفانوفنا بوو. دۆستان و ئاشنايان ھەموو ھاتبۈونە داوہتەكەى. ئولگا لىكدا لىكدا ئاماژەى بۇ شووہكەى دەكرد و بە ئاشنا و دۆستەكانى دەگوت: "ئەنگۈ جوان سەرنجى بدەنى، شتىكى ناديار لە سىمايدا بەدى دەكرى". پىدەچوو بۇيە ئەم قسەيە بكا تا نەوہك داوہتكراوان لە دلى خۇدا بلين مىردەكەى چ نىيە، پياويكى ئاساييە و بە ھىچ جۆرى مايەى سەرنج نىيە.

شووہكەى "ئەسىپ ئەستپانوفچ دىموف" پزىشك بوو، بەناو پلەى راويژكارى ھونەرى ھەبوو. لە دوو نەخۇشخاناندا كارى دەكرد. لە يەكەمياندا نەخۇششانى دەبىنى و لە دووہمياندا كارى نەشتەرگەرى دەكرد. لە سەعات نۆوہ تا نيوەرپو لە خەستەخانەى يەكەم كارى دەكرد و نەخۇششانى ئاسايى دەبىنى و لە ھەموو بەشەكاندا كارى دەكرد، كە كارى تەواو دەبوو سواری قىتار دەبوو، دەچوو بۇ نەخۇشخانەى دووہم و لەويندەر سەرگەرمى كارى نەشتەرگەرى دەبوو. دەرامەتى سالانەى كەم بوو، نزيكەى ۵۰۰ رۇبلىك بوو. ئەمە دىموف بوو! بەلام دۆست و ئاشناكانى ئولگا خەلكانى ئاسايى نەبوون. ھەر يەكەيان لە ھونەرىكا بەنيوبانگ بوو، نيو و شورەتيان ھەبوو، ديار و ناسراو بوون. ئەگەر ھەندىكيان ھىشتا تەواو شورەتيان دەرئەكردبوو ئەوا ئومىدى زۇريان بە ئايندە ھەبوو. ئەميان ئەكتەرىكى كارامە و ھۇشيار و بەقەدر بوو. ئەويان پياويكى زەريف بوو، ئەوى دى مامۇستاي ھونەرى خوتبەويژى بوو و ئولگاي فير كرددبوو، كە چۆن بەرھەمى ئەدەبى لەبەر بخوينيتەوہ. يەككىكى دىيان دەنگىژىكى شوخ و شەنگى ئوپرا بوو، ھەميشە داخى ھەلدەكىشا و گلەيى لە ئولگا دەكرد كە خۇى ناناىت و قەدرى ئەو بەھرە چاكەى خۇى نازانى و ئەگەر واز لە تەمەلى بىنى و جلەوى خۇى بگرىتەوہ بىگومان دەبى بە دەنگىژىكى يەكجار نيودار و ناسراو.

ئاشناكانى دىكەى ئولگا چەند نىگاركىشيكيان تىدابوو كە رىابوسكى دىمەن ساز سەرقافلەيان بوو. رىابوسكى سروسىتى بى گيان و گياندارى دەكىشا. پياويكى قژ زەردى قۆز، تەمەنى ۲۵ سال بوو. لە پىشانگاىكى نىگاركىشىدا شورەتى پەيدا كرددبوو و دوا تابلوى خۇى بە ۵۰۰ رۇبل فرۆشتبوو. رىابوسكى دەستكارى سكيچەكانى ئولگاي دەكرد، رىنوئىنى دەكرد و پىشېنى ئايندەيەكى پىشنگدارى بۇ دەكرد. ئاشنايەكى دىكەى ئولگا كابرايەكى چەلوژەن بوو كە ئەو ئامپىرەى دەھىتايە زمان. بە راشكاوى ستايشى ئولگاي دەكرد و دەيگوت لەنيو ئەو ژنانەدا كە ئەم دەيان ناسىت ئولگا لە ھەموويان لەبارتر و كارامەترە بۇ ھاو ئاھەنگى لەگەل ئامپىرەكەى ئەودا. ئەدېيىكىش لە پىپرى

ئاشارىيانى ئولگا بوو، ئەم ئەدىبە ھەرچەند ھىشتا گەنج بوو، بەلام سەبارەت بە كورته چىرۆك و شاننامەكانى شۆرەت و نىۋى پەيدا كىردى. كىيى دى كىيى دى؟ ئا، بىرم كەوتەو؛ قاسىلى قاسىلوۋچ. ئەمىيان كىبراىەكى دىھاتى بوو. وئىنە سازىكى بەھرمەند و ئاشقى شوئىنەوارى مېژوۋى و مىللى بوو، ئەم كىبراىە، ئاشقىكى گەورەى پىشە كۆنەكانى رووس بوو، ھەر ئەم ئەشقى گەورەى بىو بە ھاندەرى و شاكارى واقىعى لەسەر كاغەز، چىنى، و قاپى گلېن رەسم دەكرد.

لەئىو ئەم كۆمەلە ئازاد و ناسك و بەرىكەوت پوخلەدا تەنبا جەنابى زاوا كىبراىەكى گومناو و پشت گوى خراو بوو. زاوا لەئىو ئەم كۆمەلەدا چ جىيەكى نەبوو. ھەرچەندە كىبراىەكى بالا بەرزى ناوشان پان بوو، بەلام بى خىر و بى مەنا دەھاتە بەرچاۋ. بىجامەكەى ھىندە دەلب و نالەبار بوو لە تو واىە بۇ يەكىكى دى دوراۋە. ردىنى دەتگوت ردىنى كاسبكارانە. گەر بەھاتبا ئەم كىبراىە نووسەر يا نىگاركىش با ئەوا ئەو دەمە ردىنى، ردىنى "زولائى دىناىەو ە يادى مروۋف.

نىگاركىشەكە بە ئولگى گوت كە بە قزى لول و پىپچەو ە و بەم جلى بوكىنىيەو ە رىك لە درەختىكى بەنازى ئالوبالو دەچى كە لە بەھارانا شكوفەى سىپى و جوان دەكا. ئولگا دەستى كىبراىە نىگاركىشى گرت و گوتى: "تو گوى بگرە بزائە ئەم شوكردەنە لەنكاۋە چۆن روۋى دا. گوى بگرە، گوى بگرە. دىموف و بابم لە يەك خەستەخانەدا كىريان دەكرد. كە بابم لە خەستەخانە كەوت، دىموف شە و پوژ لىنى دوور نەدەكەوتەو. كە پىاۋىكى دلسوزە! گوى بگرە رىابوسكى، توش گوىت لى بى جەنابى نووسەر، چىرۆكىكى خۆشە، وەرەنە پىشترەو، ئەو ھەموو دلسوزىيە، ئەو ھەموو زەحمەتكىشانە! بە خۆشىم شەوان نەدەخەوتم و تاكو بەيانى بەدىار بابمەو ە دادەنىشتم لەپر... دلى كورەى بىچارەم برد! ئىدى دىموف دىموف لە ئەشقىدا غەرق بوو. شتەكان بە جورىكى سەير رىك كەوتن.

كە بابم مرد، ئىمە لىكىدى دانەبراين، لە گەرەك و بانا يەكدىمان دەدى. جارجارىش دىموف دەھاتە دىدەنىم، لەپر شەوئىك داخۋازى كردم... ئەو شەو ە تاكو بەيانى فرمىسك ھەلرشت، بە خۆشىم گرفتارى ئەشقى بووم و ئەو ەتا بە خۇتان دەبىنن كە شووم پىكردوۋە. ئەرى بەراى ئىو شتىكى نائاسابى لە سىمايدا بەدى ناكرى؟! شتىكى بەھىز؛ وەكو بىياكى و دلئىرى شىز؟ جارى دىار نىيە، نىو ە روۋى لە ئىمەى ە و رووناكىيەكە تەواۋ نىيە. بەلام كە ئاۋرى داىەو ە برواننە نىۋچەوانى! رىابوسكى تو چ دەلئى؟ دىومف

خه ریکه باسی تو دهکەین. چوو میردهکە ی گاز کرد و گوتی: "دیموف وەرە ئیره، له گەل ریا بوسکیدا ئاشنا بن!" دیموف به زهرده خه نه یه کی ساده و به پرووی خو شه وه دوقه ی له گەل نیگار کیشه که دا کرد و گوتی: "خوشحالم له دانشگا ریا بوسکیه کم له گەل بوو، خزمی تویه؟"

"۲"

ئولگا ۲۲ سالان بوو و دیموف ۳۱ سال. پاش زه ماوه نده که یان به خوشی پیکه وه ده ژیان. ئولگا ژووری میوانی وه کو پیشانگا لی کرد بوو، پری کرد له تابلوکانی خوی، تابلوی دوستهکانی. تابلوی چوار چیوه دار، و بی چوار چیوه ی لیره و له وی هه لواسی. ده و روبه ری پیا نوکه و شتهکانی دیکه ی نیو ژووره که ی به چتر و سپیا، تابلوی رهنگین، خه نجهر، نیوپه یکه ر و وینه رازانده وه. هه ندی تابلوی ساده ی تری بابه تی زه وقی دیهاتیانی له ژووری نان خواردن هه لواسی.

ژووریکه دیکه ی به پیلاو شه بقیه ی پوش و داس و شهن پر کرده وه، ئەم ژووره ی به شیوه یه کی میلی رازانده وه. بو وه ی ژووری نووستنه که ی وه کو ئەشکه وت بنوینی، بن میچ و دیوارهکانی به پارچه ی رهش پوشی، فانوسیکی له سهرووی سیسه مه که وه هه لواسی و له بهر ده رگاشه وه په یکه ریکه کوته ک به دهستی دانا، تیکرا رایان وابوو که ئەم جووته گه نجه خانوویه کی جوان و ریک و پیکیان هه یه.

ئولگا هه موو رۆژی سه عات یازده له خه و راده بوو، تاوی پیا نو ی لیده دا. ئەگه ر دنیا هه تاو با بویه زه یتیبه که ی ده ردینا و ده که وته نیگار کیشان. سه عات یه کی پاش نیوه رۆ ده چووه نک خه یات. چونکه نه خوی و نه دیموف هیچیان پارهدار نه بوون، هه لده ستا فیلیکی زیره کانه ی به کار دینا، بو وه ی جلیکی تازه و جوان و مایه ی سه رنج و په سه ندی هه مووان له بهر بکا، کۆنه پارچه ی جوان، پارچه تور، پوله که و دوگمه و مورو ومه خمه ل و ئاوریشمی ده برده کن خه یات، خه یاتی ده ست رهنگینیش موجیزه ی لی دروست ده کردن. جل، جل نه بوو به لکو خه ون و خه یالی شاعیرانه بوو.

که ئیشی لای خه یاتی ته واو ده بوو ده چووه کن یه کی که له ئەکته رهکانی دوستی تا ده نگوباسی شانۆگه رییان بزانی و بلیتی شه وی یه که می شانۆگه ریبه که په یدا بکا، له وینده ر ده رۆیی بو ره سم خانه ی یه کی که له نیگار کیشه کان یا ده چووه سه یری پیشانگایه کی تابلۆسازی. ئەم هه موو هاتوچۆیه یا به وه کوتایی ده هات که یه کی که له

نیوداران دەعوەت بکا بۆ مالهوه یا به گفتوگۆیهکی ئاسایی و سادە کوتایی دەهات. ئەم خەلکانەیی که نیوداری دەزانین، هەموو ئۆلگایان بەهاوتای خۆ دەزانی، دەیانگوت گەر ئۆلگا فرسەتی گونجاوی لە دەست نەدەدا و خۆی خەسار نەدەکرد، زەوق و بەهرە و ھۆشیاری لە ڕادەیهکدا یە که بتوانی کارێکی گەرە ئەنجام بەدا. ئۆلگا گۆرانی دەگوت، مۆسیقای لێدەدا، نیگارکێشی دەکرد، دەبوو بە مۆدیل، وەکو ھونەر دۆستیک لە شانۆگەریدا بەشداری دەکرد، هەموو کارێکی بە چاکی ئەنجام دەدا. بۆ نمونە ئەگەر گۆپێ یا بلاجکتۆریکی دانابا، که خۆی ڕازاندباو، یا بۆینباخیکی بۆ یەکیک بەستبا، بێ چەند و چۆن شاعیرانە و جوان و بێ عەیب دەیکرد. بەلام هیچ بەهرەیهکی نەدەگەییە بەهرەیی دیدەنی و پیشوازی خەلکانی نیودار ھەرکە یەکیک کەمی نیوی دەرکردبا یا تەنیا نیوی کەوتبا سەرزاران ئەوا ئۆلگا لە ماوێ ڕۆژیکا دەی دۆزیووە و بە دیداری شاد دەبوو، دۆستایەتی لەگەڵ دەگرت، بۆ مالهوێ دەعوەت دەکرد. ئەو کاتەیی خۆشی بوو که ئاشنایەکی تازە بگری. پیاوانی نیوداری دەپەرست، شانازی بە ناسینیانەو دەکرد و بە درێژایی شەو خەوی پێو دەدەین. بە هیچ جۆری دلی دانەدەکەوت و تینویتی نەدەشکا. تاقمیکی کۆن دەکرد و تاقمیکی تازەیی دەگرت، زوو بە زوو لەگەڵ تازەکاندا ڕادەهات و خەوی پێو دەگرتن، زۆری نەدەبرد ئەوانیشی لەبەر چاوە دەکەوت و بە ھەلەداوان بە دووی تازەتردا دەگەرا.

سەعات پێنج لە مالهوێ لەگەڵ شووھەیدا نانی دەخوارد. گەلیک لە ھۆش و گۆش و رەوشت جوانی مێردەکەیی رازی بوو. لەسەر کورسییەکەیی خۆی ھەلەدستا، پری دەدایە مێردەکەیی، سەری لە باوھش دەگرت و ماچ بارانی دەکرد! "دیموف تۆ چەند پیاویکی بە ھۆش و شەریفی تەنیا یەک عەبیت ھەیی، ئەویش ئەوێهە که زەوقی ھونەریت نییە. مۆسیقا و نیگارکێشی بە هیچ نازانی."

شووھەکەیی بە خۆشەویستییەو وەلامی دەدایەو: "من شارەزای مۆسیقا و نیگارکێشی نیم. من ھەموو تەمەنم لە خۆیندنی زانست و پزیشکگەریدا بەسەر بردووە، کاتی خۆیندەوێ ھونەرم نەبوو."

- دیموف ئەم ئیعترافە خەتەرە!

- بۆ خەتەرە؟ خۆ دۆستەکانی تۆش چ زانیارییەکیان لەمەر زانست و پزیشکگەری نییە، کەچی تۆ لۆمەیان ناکەیی، ھەرکەسە و بە کاری خۆی! من سەر لە ئۆپرا و تابلویان دەرناکەم. بەلام لام وایە که:

-خەلکانى بەھرمەند ژيانى خۇ بۇ ئەم جۆرە شتانه تەرخان دەكەن و خەلکانىكى ئاقل و ھۆشيارىش پارەيەكى زۆر بەم شتانه دەدەن، كەواتە دەبى ھونەر شتىكى زەرورى و پىئويست و بە سوود بى. بەلام چىبەكەم من تىناگەم. ديارە تى نەگەيشتن لە شتىك ماناى ئەوہى نىيە كە بە ھىچى نەزانى.

- دەستى شەرىفت بىنە با بىگوشم.

ئولگا پاش فراڧين دەچوۋە نك دۆستەكانى. پاشان دەچوۋە شانۆگەرى يا ئاھەنگى مۇسقىقا و پاش نىۋەشەو دەگەرايەۋە مالى. ئەمە كار و پىشەى ھەموو پوژىكى بوو. پوژانى چوارشەممە، نۆرە دەعوەتى شىۋو بوو. ۋەرق بازى قەدەغەبوو. خانەخوئ و ميوئان تىكرا باسى ھونەريان دەکرد. ئەكتەر پارچەيەكى لەبەر تەمسىل دەکرد، دەنگىيژ گورانى خوى دەچرى. نىگاركىشان تابلويان لەنيو ئەلبومە زۆر و زەبەندەكانى ئولگا دەكىشا. خانەخوئ بە خويشى نىگارى دەكىشا، دەبوو بە مۇدىل، يارمەتى مۇسقىقازانەكانى دەدا، گورانى دەگوت، لە پال ئەم كارە ھونەريانەۋە، باسى كىتپانى تازە، شانۆگەرى و ھونەريان دەکرد، لەم ميوئانداريانەدا ژنان دەعوەت نەدەكران، چونكە ئولگا - جگە لە خانمانى ھونەرمەند و خەيات - ھەزى لە چارەى ژنانى دى نەبوو. كە زەنگى دەرگا لىدەدرا خانەخوئ رادەپەرى و بە شانازىيەۋە ھاۋارى دەکرد: "خويەتى" و مەبەستى نىۋودارىكى تازەبوو كە بۇ يەكەمجار دەعوەتى كىردبوو! دىموف بەشدارى ئەم كورپانەى نەدەکرد. بەلام دەۋرۋوبەرى سەعات يازدە و نىو دەرگەى ژوورى نان خواردن دەكەۋتە سەر پىشت، دىموف بە زەردەخەنەيەكى گەرمەۋە بەديار دەكەۋت، دەستى پىكا دەمالين و دەيگوت: "برادەران فەرموون شىۋو حازرە".

لەم كاتەدا ھەموو پوويان دەكرە ژوورى نان خواردن و ھەمىشە ھەمان شتەكانى پىشتريان لەبەردەم خۇدا دەبىنى: قاپىك سەدەف، پارچەيەك گۆشتى بەراز يا گوپرەكە، پەنير، خاويار، كارگ، فۇدگا و دوو شەربە ئاۋ.

ئولگا بە كەيفى ساز و زەوقى كۆكەۋە دەستى تەكان دەدا و ھاۋارى دەکرد: "ميوئاندارى ئازىزم! بەراستى تۇ شايانى پەرسىتى! كورپىنە ئىۋە بروئاننە نىۋچەۋانى. دىموف پوويان تى بكە. برادەران تەماشاي بكەن، دەموچاۋى دەلىنى دەموچاۋى پلىنگە. بەلام ھەمان دلگىرى و جوانى دەموچاۋى ئاسكى ھەيە، ئازىزەكەم".

مىوانەكان ژەمبىردە ئاسا شانيان لە نان خواردن قايم دەکرد و دىقەتى ديموفيان دەدا، بەلام ھەر زوو فرامۆشيان دەکردەوھ و بايان دەداوھ سەر باسى شانۆگەرى، مۆسىقا و ھونەر.

ئەم دوو گەنجە تەباو گونجاو بوون. ژيانيان زولال و سازگار بوو. بەلام لە سىيەم ھەفتەى مانگى ھەنگویندا پەلە ھەوریک بە ئاسمانى ژيانياندا تى پەرى، ديموف لە خەستەخانە كەوت و قژە جوانەكەى ھاتە تراشين. ئولگا بە ديارىيەوھ دانىشت، بە كۆل گريا. وەختى ڤووى كرده چاك بوونەوھ يەشماغىكى سىپى لەسەر بەست و وەكو ەرهى خىوھتنشینی لىكرد و پۆرتريتىكى بۆ كيشا و ھەردووکیان خۆشحال بوون.

ديموف چووھ سەر دەوامى خۆى. پاش سى پۆژان بەدبەختىيەكى دى ڤووى تىكردن. كە دانىشتنە سەر نيوھ پۆژە گوتى: "نازە پىدەچى بەخت پىشتى تىكردىن. ئەم ڤۆ ۳ - ۴ ەمەلىاتم ھەبوو، دوو قامكى خۆم بىرى، ئائىستا پىم زانيوھ. ئولگا ترسا، بەلام پىكەنى. ئەمەى بە ڤووداويكى ئاسايى وەرگرت و گوتى كە زۆر جارى دىكەش دەستى خۆى بڤيوھ. ئەوجا لەسەرى ڤۆيى: "كە دەكەومە ئىشكردن ئاگام لە خۆ نامىنى."

ئولگا خەمى ئەوھى بوو كە برىنەكانى پەنجەى كىم بكەن و لىپى پىس بكەن، شەوئى دوعاى بۆ كرد. بەلام برىنەكانى ديموف چاك بوونەوھ. ژيانى شاد و بەختەوھريان بى گرى دەڤۆيى. ئىستايان خۆش بوو، بەھاريش بەڤىوھبوو. بەھار ڤۆژ بە ڤۆژ نزيك دەبۆوھ. سەرەتاتكىنى دەکرد و مژدەى ھەزاران خۆشى و شادى دەدا. مزگىنى شادمانى بى سنورى دەدانى. سى مانگەى بەھار لە شار وەدەردەكەون و بە گەران و سەيران، خويندەوھ و لەگەل ئاوازی بولبولاندا دەيبەنەسەر. لە مانگى شەشەوھ تاكو پايز سەيران و موتالای ھونەرى لە كەنارى ڤوبارى قۇلگادا ئەنجام دەدرى. ئولگا وەكو ئەندامى ئەنجومەنى ھونەرمەندان لەم موتالای ھونەريانەدا بەشدارى دەكات. ئولگا دوو دەست جلى چىتى گران قىمەتى داىە درون، بۆيە و فلچە و ئەلبوم وقەرەوئىلەيەكى سەفەرى پەيدا كرد. ڤىابوسكى ھەموو ڤۆژى دەھات تا بزانى كە كارى نىگاركىشى ئولگا گەبىوھتە كوئى، كە ئولگا كارە ھونەرىەكانى خۆى نیشان دەدا، ڤىابوسكى دەستەكانى دەتەپاندنە گىرفانى، لىوى ھەلدەقورتاند و دەكەوتە ڤرتە و بۆلە: "ئاوا!... ئەم ھەورانە زەھوقيان تىدا نىيە و ئەم ڤووناكىيە گونجاو نىيە.

زەمىنەكەى پچر پچرە تىدەگەى... كەويلەكە گرمۆلە بوو، دەبى ئەو سوچەى تارىكتىر بى. بەلام بە گشتى خراب نىه. پەسەندى دەكەم. "هەرچەند قسەكانى رىابوسكى ئالۆزتر و نامەفهومتر دەبوو، ئولگا باشتىر تىيان دەگەى.

"۳"

پاش فراقىنى رۆزى دووهمى هەفتەى سىيەم، دىومف كەمى خواردمەنى و شىرىنى كرى، سواری قىتار بوو كە بېوا بۆ قىلاكەيان. دوو هەفتەى تەواوبوو كە ژنەكەى نەدىتوو، زۆرى بىر دەكرد. كە دابەزى بەپىيان وەنىو جەنگەلە گەورەكە كەوت، بەدەم رىگاوه هەستى بە برسیتى و ماندویتی كرى، دلخوشى خۆى بەوه دەدايهوه كە ئىوارى لەگەل ژنەكەى نان دەخوا و تىر تىر دەخەوى. كە دەپروانىيە پرىاسكە پىرەكەى و دەستى بە بەستە خاویار و پەنیر و ماسییه سىپیهكاندا دىنا، خۆشى و شادى بەسەردا دەبارى.

بەر لەوهى بگاتە قىلاكە خۆرئاوا ببوو، نۆكەرە پىرەكە گوتى كە خانم لە مالى نىيە، بەلام زوو دەگەرپىتەوه، هەمان قىلاى نارىك و پىك بوو، دیوارەكانى نزم، بە كاغەزى نووسىن داپۆشرابوون، سى ژوورى تىدابوو. ژورىكان سىسەمىكى تىدابوو. ژوورى دووهم ئەلبوم و فلچەى دان، فلچە، كاغەزى پىس و جل و شەپقەى پىاوانەى تىدابوو كە بە نارىكى لىرە و لەوى، لەنىو دەرگا و پەنجەرەكاندا توور درابوون. دىومف سى پىاوى بىگانەى لە ژوورى سىيەمدا بىنى، دوانیان رىشن و رەشتالە بوون و سىيەمیان كە دىاربوو ئەكتەرە، زەلامىكى كەتەى ردىن تاشراوبوو، كابرارى ئەكتەر بە دەنگىكى گر پىرسى: چىت گەرەكە؟

مۆرەپەكى لە دىومف كرى و لەسەرى رۆبى: "ئولگات گەرەكە هەنووكە دىتەوه."

دىمۆف بە دەم چاوهروانىيەوه رۆنىشت. يەككىك لە پىاوه رەشتالەكان بەساردىيەوه نۆرپىيە دىمۆف وگوتى چاى دەخۆى؟ پەرداخەكەى خۆى پىركرد.

دىومف حەزى دەكرد هەم شتى بخوا و هەم شتىكىش بخواتەوه؛ بەلام دەترسا ئىشتىهای بتورى؛ بۆيه چاىكەى نەوىست. پاش تۆزى دەنگى هەنگاو و پىكەنىنىكى ئاشناى هاتەگوئى. دەرگا كرايهوه، ئولگا بە شەپقەپەكى زلەوه وەژوور كەوت. زەمىلەپەكى بە دەستەوه بوو. رىابوسكى لە دواى ئەوهوه بە گۆناى ئالەوه، چەترى بە

دەستىكىيەۋە و كورسىيەكى سەفەرى بە دەستەكەى دىيەۋە، بە شادى و پىكەننەۋە
ۋەژوور كەوت.

ئولگا ئىفانوۋنا، لە خۇشى و شادىا سوورەلگەرا و ھاۋارى كرد: "دىموف" ھەردو
دەستى خستەنە سەر شانى دىموف، سەرى بە سىنگىيەۋە ناۋ گوتى، "ئەمە تۆى، ئەدى
بۇ زووتر نەھاتى؟ ئاخىر بۇ؟ دىموف گوتى: "نەم پەرژا نازى، دايمە سەرم قالە و كە لە
ئىش دەبمەۋە ئىدى فرىاي قىتار ناكەوم تا بىم." ئولگا گوتى: "زۆر زۆر بەخىرھاتى.
مەگەر خوا بزائى چەندم پىخۇشە! خەوم پىۋە دەدى. دويىنى شەو تا بەيانى ھەر بىرم
لاى تۆ بوۋە. خۆزگە دەتزانى چەندم خۇش دەۋىيى و چەند لە كاتى خۇيدا ھاتى!
بەراستى تۆ پزگار كەرى منى. سبەى زەماۋەندىكى خۇشمان بە دەستەۋەيە..." بە
پىكەننەۋە بۇيىناخەكەى بۇ شوۋەكەى رىك خستەۋە و لەسەرى رۆيى: "كورپىكى
تەلەگرافچى گەنج كە نىۋى چىكالايفە و لە ويىستگادا كار دەكا دەيەۋى ژن بىنى،
كورپىكى چاكە، ھەر لە خۇيەۋە دەچىتە دلەۋە، كابرايەكى ئىسك سووك و
خۇشەويستە... زۆرى يارمەتى داۋىن و چەندىن جار لە بەردەمانا دانىشتوۋە و بوۋە
بە مۇدىل تا پۇرتىتى رۋوسىيى كۆنى لەسەر بكىشن. ھەموومان خۇشمان دەۋى و
قەلمان داۋەتى كە بچىنە زەماۋەندەكەى... كورپىكى دەستكورت و بىكەس و كار و
ھەندى شەرمە، گوناحە ئەگەر نەچىنە زەماۋەندەكەى و لە قسەى خۇ ژىۋان بىنەۋە...
پاش تەۋاۋبوۋنى مەراسىمى كلىسا، شايىكە دەست پىدەكات. ھەموو دەچنە مالى
بوۋكى... تىدەگەى حەياتم... لەۋىندەر. لە لىرەۋاران... لە نىۋ ئاۋازى پىر خروشى بالندان
لە نىۋ سەۋزەجارى ھەتاۋ لە ئامىز گرتوۋ، بە خۇشمان چەشنى پەلەى رەنگاۋرەنگى
سەۋز و جوان... شتىكى يەكجار جوان و تازەيە، كوت و مت بە شىۋەى نىگار كىشانى
ئىمپرسىيونىستى فەرەنسايى، بەلام دىموف گيان من چ لەبەر بكام؟ جل و بەرگم لەگەل
خۇدا نەھىناۋە. ھەر ھىچم پى نىيە؛ نە جلى، نە گوللى، نە دەستكىشى!... مەگەر ھەر تۆ
فرىام بكامەۋى. ھاتنى تۆ لەم كاتەدا نىشانەى بەختىارى منە. ئەمەش كلىلەكانە حەياتم!
ھەر ئىستا سوارى قىتار بەو خۆت بگەيەنە مال و جلە سوورەكانم لە نىۋ كەنتۆرەكە
دەربىنە و لەگەل خۆتا بىھىنە. دەزانى كامە دەلىم؟ لە يەكەم خانەى كەنتۆرەكەيە، پاشان
چەكمەجەى خانەى داۋە راکىشە، دوو جانئاي تىدایە، ھەندى ئۆيە و شپە و پپە
لەسەر جانئاكەنە ئەۋانە نا، لە ژىر جانئاكەندا گول ھەيە، ھەموو گولەكان لەگەل خۆت
بىنە!... شتاقىانت بىر نەچى!... چونكە نازانم كاميان بەكار دىنم... كە ھىتاتن لىرە لىيان
ھەلدەبژىرم. جوۋتى دەستكىشىش بۇ بكامە."

دیموف گوتی: "زور چاکه سبهی دهچم دهیانهنتم".

ئولگا گوتی: "سبهی چی؟" ورد ورد دیموفی به نیگا دابیژت و لهسهری پووی: "سبهی فریا ناکهوی. چونکه یهکه م قیتار سهعات نو دهردهچیت و شاییه که سهعات یازده دهست پیدهکات، ئەو شهو برۆ حهیاتم! ئەگەر زانیت سبهی ناتوانی بگه ریتهوه ئەوا به یهکیکا بینیره. دهی خیراکه، نهوهک فریای قیتاره که نهکهوی حهیاتم."

- به چاوان.

- چهندم پی ناخوشه که دت نیرمهوه. بلێ بو وهکو شیت قهولم به تهلهگرافچییه که دا که بچمه داوه ته کهی؟ و فرمیسک له چاوانی قهتیس ما.

دیموف به پهله چایهکی ههلقوراند. به پووخوشی و پهزامهندییهوه به رهو ویستگاکه گه رایهوه. ئەو خواردن و په نیر و ماسییانه"ی هینابوونی بوون به قسمه تی کابرای ئەکتر و دوو زهلامه رهشتاله کهی که وهکو ژهمبرده به پهله خواردیان.

"ع"

شهویکی هه یقه شهوی کپ و خووشی مانگی شهش بوو. ئولگا لهسهر که شتییه کهی نیو پوباری ئولگا ویستابوو. جاری دهیروانییه پوباره که و جاری سهیری که ناره دلگیر و جوانهکانی ئولگای دهکرد.

ریابوسکی له تهنیشتی ویستابوو و دلنیای دهکرد که: "ئهم سیبه رانه سیبه ری تاری ئاوه که نین. به لکو خه و خه یالن. ئهم پوباره ئەفسوناوییه بریقه داره، ئهم ئاسمانه بی پایانه، ئهم که ناره چاو به گریانه. هه موو دهلیی له تاو بیهودهیی ژیان دهنالین. هه موو دهربارهی بوونه وهریکی بالاتر و به هیتر، دهربارهی شتیکی سه رمه دی نهر ددوین و به رهو مهرگ گازمان دهکن. رابووردوو چ نییه، ئایندهش بی مهعنایه.

ئهم شهوه پر رازه، ئهم ته نیا شهوهی ته مه نیش به زوویی تیده په ری و ئالکاو ی ئەبه دییه ت ده بی، که واته بوچی بژین؟"

ئولگا گووی راده دیرا. هه وه لچار گووی بو ریابوسکی گرت و پاشان بو کر و کپی شهو. وای هاته به رچاو که هه رگیز نامری، پهنگی وه نه وشهیی ئولگا، ئەو پهنگه ی که له ژیانیا نهی دیبوو، ئاسمان، که نارهکان، سیبه ره تاریکهکان و ئەو خووشییه سهیره ی که

دلی پر کردبوو، هر هه موو ئەمانه به گوئیاندا دهچرپاند که رۆژی له رۆژان دهبی به که له نیگارکیش و شانازی و شۆرەت و خۆشهویستی ژیان له هه موو شوینی چاوهروانین؛ له شویتانی دوور، له پشت شهوانی هه یقه شهو، له هه موو دنیا چاوهروانین وهختی به تاسه وه چاوی خه یالی بریبه ئاینده ی دوور، ئاپورای خه لک، روناکی و تیشکی گلۆپان، موسیقای غه مگین و هاواری شادی و له زه تی هینایه به ر چاوی خۆی، خۆی له جلیکی سپیدا بینی که هه رچوار دهوری هه ر گۆله و گۆل. خه لکی بی ئختیار به ره و پیری دین. قه ناعه تی ته واوی لا په یدا بوو که هه نووکه ش پیاویکی به راستی گه وره، بلیمه ت، هه لبارده ی خوای له لاوه ویستاوه. پیاویک که حاالی حازر، خاوه نی گه لی کاری جوان و نائاساییه و ئەگه ر عه مر باقی بی و ته مه ن مه ودا باو درهختی به هره ی شکوفه بکا و گۆل بگری ئەوا شۆرەتی دنیا دهگری. ئەمه له نیو چه وانی نووسراوه و به راشکاوی له سیمایدا دیاره، ئەو باسی سییه ر، رهنگی شهو، هه یقه شهو دهکا و نازانی که به هره ی وی، وهستایی و دهسه لاتی رازنامیزی ئەو سنووری سروشتی به زاندوووه. ئەو بابایه کی قۆزه، ژیانی وهکو ژیانی بالنده یه کی ئازادی بی په روا وایه و له ورده شته کانی ژیان بیگانه و نامۆیه، ئولگا به ده م موچرکه یه که وه گو تی: "خه ریکه ساردی دهکا."

ریابوسکی، پالتۆکه ی بو کرده وه، رایکی شایه ژیر پالتۆکه ی و به سۆزیکێ گریان ئامیزه وه گو تی:

- خۆم له تۆدا ده بینم، به نده ی تۆم، بوچی ئەو شو هینده جوان و دلرفین بووی؟

نیگایه کی سهیری کرد، چاوانی هه نده به سام بوون که ئولگا نه یویرا سهیری بکا. گه رمی هه ناسه ی ختۆکه ی گۆنای ئولگای ده دا، به گوئییدا چرپاند: "خۆشم ده ویی، بو ت شیت بووم. ته نیا قسه یه ک بکه، تا قه قسه یه ک و چیدیم ناوی، ژیانم ناوی... ته نانه ت هونه ره که شم ناوی."

به و په ری غه مگینییه وه هاواری کرد: "خۆشت بویم، خۆشت بویم."

ئولگا گو تی: "واز له م قسانه بیته، ئەم قسانه خه ته رن، ئەدی دیموف؟" ئەوجا چاو هکانی نوقاندن.

- دیموف دهکاته کی؟ من ههقم چیه بهسهه نهوهوه؟ ئولگا، جوانی، ئەشقی خۆم، ئەو حاله‌ی لیم هاتوووه... ئەمانه شتن... دیموف ههه نهبووه و نابیی... ئاخ، من ئەمه نازانم، رابووردووم ناوی، ته‌نیا یه‌ک ساتم پێ ببه‌خشه... یه‌ک ده‌قیقه.

دلێ ئولگا به‌ توندی که‌وته لیدان، هه‌ولێ دا بیر له‌ شووه‌که‌ی بکاته‌وه. به‌لام هه‌موو رابووردووی خۆی، شوکرده‌که‌ی، دیموف، ته‌نانه‌ت میوانداری و شه‌وکه‌وری پش پش بیه‌خ، قیزه‌وه‌ر، بی فایده‌ و بی مه‌عنا هاتبه‌ به‌ر چاوی. له‌راسته‌یشا... دیموف ده‌یکرده کی؟

ئهو چ پێوه‌ندییه‌کی به‌ دیموفه‌وه هه‌بوو؟ ئایا به‌راستی دیموف هه‌بوو یا ته‌نیا خه‌ون و خه‌یال بوو؟

چاوی نوقاندن و له‌ فکران راپوو: "ئهم پیاوه ئاساییه به‌شی خۆی و بگره زیاتریش رای بواردوووه." و: "نه‌فره‌تم ده‌که‌ن، لۆمه‌م ده‌که‌ن با بیکه‌ن، من هه‌موو له‌زه‌تیک ده‌چیژم و بلا پاشان بمرم، تۆزم نه‌مینی. ئا ده‌چیژم و ئەوجا ده‌مرم... ئیمه‌ ده‌بی هه‌موو لایه‌نیکی ژیان بچربینین. خوايه‌ چهند به‌ ئازار و له‌ عه‌ینی کاتدا به‌له‌زه‌ته!"

ریابوسکی باسکی له‌ قه‌دی ئالاند، وه‌کو تامه‌زرۆ که‌وته ماچکردنی ده‌ستی ئولگا. ویستی ده‌ستی لابه‌ری.

ریابوسکی گوتی: "باشه‌ ته‌گبیر؟ چ بکه‌م؟ خۆشت ده‌ویم؟ به‌لێ؟ چ شه‌ویک، چ شه‌ویکی خوايیه!" ئولگا که‌وته ورته‌ورت: "شه‌و ئەمما شه‌وا!" روانییه‌ چاوانی فرمیسک تیزاوی ریابوسکی، ئەوجا به‌هه‌ر چوار ده‌ورا هه‌لی روانی، باسکی له‌ ملی وه‌رینا تا خوا هیزی دابووی لیوی مژی، ده‌نگیک له‌وسه‌ری که‌شتییه‌که‌وه گوتی: گه‌ییوینه‌ته‌ نزیکي کنیشما.

ده‌نگی هه‌نگاوی سست و خاو له‌ پشتیانوه ده‌هات، فه‌راشیک له‌ باره‌که‌وه وه‌ده‌رکه‌وت، ئولگا له‌ که‌یفان هه‌م پێده‌که‌نی و هه‌م ده‌گریا. پێ به‌ زاری هاواری کرد: "ئه‌های... شه‌رابمان بۆ بیته."

ریابوسکی، شله‌ژاو و ره‌نگ په‌ریو له‌سه‌ر که‌ره‌ویته‌یه‌ک رۆنیشت و مه‌منون و منه‌تبار که‌وته روانینی ئولگا. به‌لام پاش که‌میك، چاوی نوقاند، بزده‌یه‌ک له‌سه‌ر لیوی تاسا و گوتی: "ماندوووم" و سه‌ری نا به‌ قه‌راخی که‌شتییه‌که‌وه.

پوڙى دووهمى مانگى تو بوو. دنيا گهرم و باى ندههات. ههر له بهيانى زووهوه تهنكه تهميك سهري روبرارى قولگاي گرتبوو. سهعات توي بهيانى باران دايكرت، پي ندههچوو وا زوو خوش بكاتهوه.

ريابوسكى بهدم قاوه لتييه وه به اولگاي گوت كه نيگاركيشى قورترين هونه ره، ههروهها گوتى من نيگاركيش نيم و خه لكانيكى گيل و گهوج وا دهزانن هونه رمندم و بههرهيه كم ههيه. نهوجا دهستى دايه كيديك و باشتريين سكيچى خوي دادري. پاش تاشت خواردن عهينى كوند موني كرد و له بهر په نجه ره كه هه لكورما و چاوى برييه روبراره كه، گهيهيه نه و قه ناعه تهى كه قولگا چ نييه، بي تام و نالوز و سارد و سره. هه موو شوينيكي نه و ناوه دهنگوت باسى گرژ و موني پايي و نزيك بوونه وهى دهكا. وا دههاته بهرچاوى كه مافورى دلگيري كه ناره كان، برييسك و هوپى نه لماس ناساي ناو، ناسمانى سامال و شين و بيگهره، هه موو شكو و جوانى سروشتى له قولگا ساندوته وه و له قاسه يهكى ناوه بو بههار. نه و قهل و دالانهى كه به سه ر روبراره كه دا دهفريين دهنگوت گه مهي پينده كه ن.

ريابوسكى گويى بو دهنگى قه له كان رادييرا، ماندوو و وه ره ز و بي تاقهت سهري داخست و له فكران راجوو. هه موو كاريكي نه م دنيايهى به گه و جانه زانى، گله يي له خوي كرد كه نه ده بوو خوي به م ژنه وه هه لواسى و بيى به سه ربار. به كورتي ريابوسكى غه مگين و بي كه يف بوو.

ئولگا له سه ر قه ره وييله يهك كه له پشت په رده يه كه وه بوو، روينيشتبوو، دهستى به قژه جوانه كه يدا دينا. ماله كه ي خوي دينا وه بهرچاو: ژوورى ميوان، ژوورى نوستن و پاشان نووسينگه ي مي رده كه ي. خه يال ورده ورده هه ليگرت و بردى بو شانوگه ري، خه ياتخانه و لاي دوسته كانى. ناخو نوو كه ديموف له چ حاليكدايه؟ بيري ئولگا دهكا؟ بيري ئولگا دهكا؟ ديموفى نازيز به چ سوژ و پارانه وه يهكى منالانه وه له نامه كانيا له م ده پارايه وه كه بگه ريته وه بو مالى؟ مانگانه هه فتاوپينج رويلى بو ئولگا ده نارده.

كه ئولگا بوي نووسى سه د رويلى له نيگاركيشه كان قه رز كردوو يه كسه ر سه د رويله كه شى بو نارده. چ پياويكى باشه، چهن د لاوا و به خشنده يه! ئولگا ته واو له گه شت و گوزارى هونه ري بيزار ببوو، خودا خوداى بوو زووتر له دهستى ديها تيان، له دهستى روبرار، له دهستى نه م سه رگه ردان ييه هه لى و رزگارى بي. نه گه ر ريابوسكى قه ولى به

ئەندامانى ئەنجومەنى ھونەرى نەدابا كە تا بېستەمى مانگى نۆ دەمىننەو ھەنووكە
ھەموو دەپۆيشتەنەو. خۆرزى قەولى نەدابا و ھەنووكە رۆيشتبەنەو!

رېابوسكى بېزار و بېتاقەت گوتى: "خوایە چ بکەم، تۆ بلیى ھەتاو دەرئەكەوئ، بەبى
ھەتاو چ دیمەنىکم بۆ ناکیشرى!" ئولگا لە پشت پەردەكەو ۋەدەرکەوت و گوتى: "بیرتە
ئەھا دیمەنىکت كیشابوو كە ھەورى بە سەرھو ۋەبو، ئەوھى لای راستى درەخت و لای
چەپى مەرۇمالات بوو؟ ئەو دیمەنە تەواو بکە."

رېابوسكى روى گرز کرد: "چى؟ تەواوى بکەم، پیت وایە ھیندە گەوجم كە نەزانم چى
بکەم!" ئولگا گوتى: "ئەوھندە دەزانم بەرانبەر بە من گورپاوى" و ئاھىكى ھەلكیشا.
- بەلى. ئەم قسەيە دروستە.

ئولگا كەوتە لەرزىن، چوو بەلای سۆپاكەو ۋە دەستى بە گریان کرد.

- ھەر لە گریانمان كەم بوو! بەسە بېرپەو! گریان بۆ من باشە كە چى ناشگریم.

ئولگا ھاوارى کرد: "بۆ تۆ باشە ھا! دەزانم ھۆيەكەى ئەوھىە كە لە من ۋەرپەز بووى" و
بەدەم گریانەو ھەسەرى رۆيى: "با رېك و راست لە قولى مستتى نېم كە تۆ
شەرمەزارى ئەوھى كە ئاشقى من بووى، دەتەوئ ئەم ئەشقى ۋەشیرى و كەس پىي
نەزانى، بەلام تازە كار لە كار ترازاو ۋە لەمىژە ھەموو دەيزانن."

رېابوسكى كەوتە پارانەو: "ئولگا تكات لیدەكەم، من تاقە يەك شتم لە تۆ گەرەكە" و
ھەردوو گویى گرت و بەردەوام بوو: "تەنیا يەك شتم لە تۆ دەوئ، شەرمەزارم مەكە،
لە دینم دەرەكە، لەمەى پتر چ شتىكى دیم لە تۆ ناوئ."

- دە باشە سویندم بۆ بخۆ كە ھىشتا خۆشت دەوئیم.

رېابوسكى دانەكانى رېچ كەردنەو: "ئا ئەمە پیاو دەكوژئ" و لەجیى خۆى راپەرى: "وام
لیدەكا برۆم خۆم بخەمە روبرەكەو ھەيان شیت بېم و بدەمە كیوان، وازم لى بېنە!"

ئولگا ھاوارى کرد: "كەواتە ۋەرە بكموژە، بكموژە، بكموژە". چوو ۋە پشت پەردەكەو،
خۆى دا بەسەر قەرەویللەكەدا و دەستى بە گریان كەردەو.

له سه ربانی کوخته که وه دهنگی باران دهات. ریابوسکی سه ری خستبووه نیو هه ردوو دهستی و به نیو کوخته که دا دهات و دهچوو. پاشان وه کو یه کتیک لیبرایی شتیک بسه لمینی، شه پقه که ی کرده سه ری، تفهنگه که ی هه لگرت و له کوخته که وه ده رکه وت.

که ریابوسکی رویی، ئولگا له سه ر قه ره ویله که دانیشت و تا توانی گریا، بیری له وه کرده وه هه ندی ژهر بخوا تا ریابوسکی به سه ر جه نازه ی سارد و سربا بیته وه. به لام زوو به زوو خه یال فریای که وت: ژووری میوان و نووسینگه ی میرده که ی هیئانه وه به رچاو. ههستی کرد هیمن و ئارام له پال دیموف دانیشتوو، ئیسراحت و پاکوخواوین له هیچی که م نییه. ئه و شه وانه ی بیرکه وته وه که گوئی له مؤسیقا ده گرت. ئاره زووی ژیار و شارستان و خه لکانی نیوداری شار بالی به سه ریا کیشا. ژنه دیهاتییه که وه ژوور که وت و به وپه ری بی تاقه تییه وه سوپا که ی بو فراقین لینان ئاماده کرد. دوو که ل و تهنی ژوور که ی تهنی بوو، پاشان چند نیگار کیشیک به پیلاوی قوراوییه وه وه ژوور که وتن. باران سه روگوئیلاکی ته ر کردبوون، روانینه تابلو و وینه کان و دلخوشی خوین به م قسه یه دایه وه که روبرای ئولگا له رژیانی بارانیشا جوانی تاییه تی خوی هه یه. سه عاته چالمه هه رزان باییه که هه ر چرکه چرکی بوو. پیشکه ی سه رما برده له له دهوور و به ری سوپا که خر ببونه وه و ویزه ویزیان بوو. سیسرکان به بن ته خته کاندای فرکان فرکانیان بوو.

ریابوسکی ئیواری گه رایه وه. کلاوه که ی توور دایه سه ر میزه که، رهنگ و پروو سیسه له، شه که ت و قوراوی خوی دا به سه ر که رویتیه که دا و چاوی نوقاند. چاره ی به یه کا دا و گوتی: "ماندووم". ویستی چاوی هه لینی. ئولگا ناشت ببوو و چی له دلا نه مابوو، بو وه ی ئه مه بسه لمینی و خو شه ویستی خوی بو بنوینی، هاته به ره وه و به ئه سپایی ماچی کرد و که وته دهست هیئان به قزه زهرد و لووله که یدا.

ریابوسکی وه کو یه کتیک شتیک ساردی به رکه وتین، رچله کی، چاوی هه لینا و گوتی: "چ ده که ی؟ وازم لی بیته، توبی خوا دهست به ردارم به".

به هه ر دووک دهستان ئولگای دایه دواوه، سیمای تووره و دلی تورا بوو. ژنه دیهاتییه که قاپی شوربای هیئا و له به رده میا داینا. قامکه پیسه کانی له شوربا که رچوو بوو، ریابوسکی به تاسوقه وه که وته خواردنی. ئولگا دلی له هه موو شتیک تیکه له دهات، له ژنه ورگ زله که، له قامکه پیسه کانی، له کوخته که که هه وه لجار زوری به لاهه دلگیر و شاعیرانه بوو. به ساردیه وه گوتی:

- ئىتمە دەبى بۇ ماۋەيەك لىكىدى دوور بىكەۋىنەۋە. دەنا ھەر ئەمە ھالمان دەبى و لە خۇپايى شەر بە يەكىدى دەفرۆشىن و ھۆيەكەى ماندوۋىيەتتېيە. من تەۋاۋ بىتاقەت بووم و ئەۋرۇ دەرۇم...

- دەرۇى؟ بە كەشتى دەرۇى؟

- ئەۋرۇ پىنچ شەمەيە و سەعات تۇ و نىو كەشتىيەك دى.

- "جا لەۋە باشتر دەبى، جىي خۇيەتى، زۇر چاكە برۇ". رىابوسكى بە نەرمى ئەمەى گوت و داۋاي خاۋىيەكى كرد بۇ سفرە سىرپىن و گوتى: "ئىرە بە كەلكى تۇ نايەت، چ كارىك نىيە بىكەى. كورم دەۋى بتوانى دلى تۇ رابگرى، داۋاي بىستى مانگى تۇ يەكىدى دەبىنن.

ئولگا بە خۇشىيەۋە جەكانى خستە جانتاكەيەۋە، گۇناكانى لە شاديا سوور ھەلگەران، لە دلى خۇيا دەيگوت: "تۇ بلىي ئەۋ ساتە بى؟ تۇ بلىي بەم زووانە بگەمەۋە ژوورى مىۋان، بىخەم لىي دانىشم و نىگاركىشى بگەم، لەسەر سىسەمىكى رىك و پىك و ماقول بخەوم و دانىشمە سەر سفرەى پاكوخاۋىن و تىروپىر بخۇم؟" كەمىك دلى فىنك بۇۋە، رقەكەى نىشتەۋە، پوۋى كرده رىابوسكى و گوتى:

"رىابوشا، بۇيە و فلچەكان بۇ تۇ بەجى دىلم، ئاگادار بە تەمبەلى نەتگرى، ھەموۋيان لەگەل خۇت بىنەۋە. كە من پۇيشتەم خەم دات نەگرى و دەستە و ئەژنۇ دانىشى، ئىش بگە، باشە رۇحەكەم!"

رىابوسكى، سەعات دە خاۋافىزى لىكرد و لەبەر دەرگاي كوختەكەدا ماچى كرد، ئولگا بە خۇى دەيزانى بۇيە لەۋىندەر ماچى كرد، چونكە نەيدەۋىست لە كانارەكەدا و لەبەر چاۋى خەلكى ماچى بكا.

كەشتىيەكە گەيىە جى، ئولگا سوار بوو و كەۋتە رى. پاش دوو رۇژ و تاقىك گەيىەۋە مالى بە ھەمان كلاو و شانىلى بارانىيەۋە خۇى بە ژوورى مىۋاندا كرد، ئەۋجا خۇى گەياندە ژوورى نان خواردن.

لە خۇشيان ھانكەھانكى پىكەۋتېۋو. دىموف بە تۇى كراسىك و ئىلەكىكى دوگمە دانەخراۋەۋە لە پشت مېزەكە دانىشتېۋو و كىردىكى تىژ دەكرد. كەلەشىرىكى سوورەۋەكراۋى لەبەر دەما بوو. ئولگا برىارى دابوۋ ھەقىقەت لە مېردەكەى بشارىتەۋە

و پئی وابوو دهرهقهتی ئەم کاره دئ و هۆش و توانای شاردرنهوهی ههیه. بهلام ههرکه بزهی شیرین و چاوانی پرشنگذار و پر شادمانی دیموفی بینی ههستیکرد که ههلهتاندنی ئەم بابته پیاوه ئەستهمه، ئەوپهپری نزمییه و ئەم کاره هاوتای مروف کوژی، دزی و تاوانه، لهپر لیبرا سهر لهبهری حهقیقهتهکه بۆ میردهکهی بگپیتتهوه. وهختی میردهکهی له ههمیزی گرت و ماچی کرد، ئولگا به چوکا هات، دهموچاوی لهنیو ههردوو لهپی دهستیا شاردهوه.

دیموف به نهرمی گوتی: "نازی ئەوه چیتته؟ ماندوو بووی؟!"

ئولگا دهموچاوی له شهрма سوور ههلهگهپاوی ههلبری و وهکو تاوانباران چاوی پر پارانهوهی برییه دور چاوی میردهکهی، بهلام ترس و شهرم رییان نهدا حهقیقهتهکه بگپیتتهوه. گوتی: "هیچم نییه، تهنیا..." دیموف قوولی گرت، لهسهر کورسییهکی کهنار میزهکه داینیشان و گوتی: "لیره دانیشه، ئوخهی که پینک گهیینهوه! نانهکهت بخۆ، دیاره روچهکه م برسیتی".

ئولگا به تاسهیهکی تایبهتیهوه ههواي مالهکهی خۆی ههلمژی و دهستی به نان خواردن کرد. دیموف به حهزیکي ههلهچوووه سهیری دهکرد و بهوپهپری شادیهوه بۆی دهگرژایهوه.

"٦"

دیموف له ناوهندی زستاندا بۆ یهکهمجار دلێ له ژنهکهی پیس کرد. رهفتاری گۆرا، پیدهچوو به ئازار و سووی ویژدانهوه بتلیتهوه. وهکو جارن راستهوخۆ نهیدهروانییه چارهی ژنهکهی. که ژنهکهی دههاتهوه وهکو جارن به بزهی گهرم و ناسک پیشوازی نهدهکرد. بۆ وهی ههر خۆی و ژنهکهی دوو بهدوو نهکهونه مالهوه به زۆری "کوستلوف"ی هاوکاری بۆ نیوه رۆژه لهگهله خۆدا دههیتایهوه. کوستلوف پیاویکی قژ کورت و دهموچاوی تیک قوپاو بوو. له حوزوری ئولگادا ههستی به گپیتی و بیربلاوی دهکرد.

ئهم ههستهش بهوهدا دهردهکهوت که ئولگای دهبینی لایهکی سمیلی بهدهمدا دهبرد و دهکهوته جوینی. لیکدا لیکدا دوگمهی چاکهتهکهی دهکردهوه و دای دهخست.

هەردوو دکتۆر بە دەم نیوہ پۆژەوہ قسانیان دەکرد. دەیانگوت ئەگەر حیجابی حاجز بە شیوہیەکی نااسایی بەرزبیتەوہ ئەوا دل ھەندێجار بێ قاعیدە لێدەدا: دەیانگوت لەم پۆژانەدا نەخۆشی ئەعساب زۆر بوو، ھەر وہا باسی دوا ئیکتشافی دیموفیان دەکرد کہ لەکاتی عەمەلیاتیکا پەیی پێ بردوو، ئەم عەمەلیاتە، عەمەلیاتی شیرپەنجەیی گەدەببوو کہ پزیشکانی دی بە ھەلە بە نەخۆشی "کہم خوینی کوشندە" دەست نیشانیان کردبوو. دیاربوو ئەم جووتە دکتۆرە بۆیە سەبارەت بە پزیشکگەری قسانیان دەکرد تا ئولگا بێدەنگ بێ و فشه نەکا. پاش فراقین "کورستلوف" دەچوو بەلای پیاوێکەوہ و دیموف ئاخیکی ھەلەدەکیشا و دەیگوت: "ئاخ، برای ئازیز شتیکی غەمگینم بۆ لێ بدە". کورستلوف شانەکانی ھەلەدەتەکاند، دەستەکانی بلوو دەکردنەوہ و چەند ئاھەنگیکی لێدەدا و بە دەنگی نزم گۆرانی دەچری "تەنیا شوینیکمان نیشان بدە کہ جوتیاری ڕووسی تیا شاد بێ و بۆ بەختی خۆی نەنالینی" و دیموف ئاھیکی دی ھەلەدەکیشا، سەری دەخستە نیو ھەردوک دەستی و لە فکران ڕادەچوو. ئولگا دەمی بوو دەستی لە خۆی بەردابوو. ھەموو بەیانییەک بە پەستی و بیزارییەوہ لە خەو ڕادەبوو، ھیندەیی بیر لەوہ دەکردەوہ کہ ڕیابوسکی چیدی خۆشی ناوی و گۆراوہ تا بە ھیلاک دەچوو. پاشان ھەر خۆی دلخۆشی خۆی دەدایەوہ کہ باشتر؛ خۆشی بوئی یا نەوئی وەکو یەکہ و ھەموو شتیکی بە نیسبەت ئەمەوہ تەواو بوو... بەلام ھەرکہ قاوہکەیی دەخواردەوہ دیسان لە فکران ڕادەچوو، قەناعەتی بە خۆ دەکرد کہ ڕیابوسکی ئەمی لە میژدەکەیی کردووہ و ئیستا لە ھەردوو دینان بووہ و ھی کہسیان نییە. ئەوجا قسەیی یەکیک لە دۆستەکانی بێردەکەوتەوہ کہ گواہی ڕیابوسکی سەرقالە و خەریکہ تابلۆیەکی جوان بۆ پیشانگاہیەک ئامادە دەکا. ئەم تابلۆیە تیکەلە یەکہ لە دیمەن و مرقوف و حەیان. لەسەر شیوازی "پلیونوف" دروست کراوہ و بینەر شەیدا دەکا. کہ دەگەییە ئیرە کەیفی بەوہ دەھات کہ ڕیابوسکی ئیلھامی ئەم تابلۆیەیی لەوہوہ وەرگرتووہ و کاریگەری ئەو نەبوایە ئەم تابلۆیەیی بۆ ئەنجام نەدەدرا. ئەی ئافەرین بۆ کاریگەری ئەو. کەواتە ڕیابوسکی بە شیوہیەکی گشتی باشتر بووہ و ئەگەر ئەو، ئەم کاریگەرییەیی نەبوایە ئەوا ڕیابوسکی بە تەواوی حیسابی ڕۆیی بوو. ئەوہی بێرکەوتەوہ کہ ئاخەر جار ڕیابوسکی ھاتبووہ دیدەنی، چاکەتیکی جوانی لەبەرکردبوو، بۆینباخی تازەیی بەستبوو، لە ئولگای پرسیی بوو: "ئەری قۆزم؟" بەراستی ڕیابوسکی بە جلی پۆشتە و پەرداخ، بە چاوی شین و بە قژی لوول درێژەوہ قۆز بوو، یا ڕەنگە ھەر لەبەر چاوی ئەو قۆز بووبی، ئەو پۆژە بە گەرمی و ڕووخۆشییەوہ چاکوچۆنی لەگەل ئولگا کردبوو. ئولگا

دوای ئەم ھەموو لیکدانەووە و حیسابکردنە، جلی لەبەر دەکرد و بە کۆل و کەسەرێکی زۆرەووە دەچوو بۆ رەسمخانەکە ی ریاوسکی.

ریاوسکی بە کەیف بوو. دلی بە تابلۆکە ی خوش بوو. هیوای گەورە ی لە دل بوو. وەکو گیلە پیاوان رەفتاری دەکرد و بە سوعبەت و شوخییەووە وەلامی پرسیارە جدییەکانی ئولگای دەدایەووە. ئولگا بەغیلی پین دەبرد. چاوی بەرایی نەدەدا تەماشای تابلۆکە بکا. بۆوہی گلە و گازاندە ی نەیەتە سەر پینج دەقیقە یەک بە دیار تابلۆکەووە ویستا و ھەناسە یەکی ھەلکیشا و لە بن لیوانەووە گوتی: "تۆ جارێ بەمجۆرە کارت نەدەکرد. ھەر ئەمەش بنیادەم دلتنەنگ دەکا".

ئەو سالە ریاوسکی دەپارایەووە کە خوشی بوو. کە وازی لی نە یەنی کە بەزەیی بەو گورواوہ بەدبەختەدا بیتەووە! دەستی ماچ دەکرد، بەسەریا دەگریا، ناچاری دەکرد سویندی بۆ بخوا کە ھیشتا خوشی دەوئ.

شانازی بەوہووە دەکرد کە ئەگەر وی نەبوایە ریاوسکی لە ری دەردەچوو و بەتەواوی تیا دەچوو. بەو جۆرە ھەم لە زەوقی ریاوسکی دەدا و ھەم خۆی سووک وسەلیم دەکرد. ئەوجا لەویندەرەووە دەچووہ کن خەیات یا دەچووہ نک یەکیک لە دۆستە ئەکتەرەکانی تا بلیتی شانۆگەرییەک پەیدا بکا.

جاریک ریاوسکی لە مال نەببوو، کاغەزیکی بۆ نووسیوو سویندی خواردبوو کە ئەگەر خیرا نە یگاتی، زەھر دەخوا. ئەویش بە ترسەووە ھات و نیوہرۆش لە مالی ئولگا مایەووە. بیئەوہی چ حیساییک بۆ میژدەکە ی بکا بەوپەری راشکاووییەووە قسە ی لەگەل کرد. ئولگایش بە ھەمان راشکاووی وەلامی دایەووە. نە بی یەکدی ھەلیان دەکرد و نە بی شەرپیش دادەنیشان. بەوپەری بی شەرمییەووە قسانیان دەکرد.

تەنانەت کورستلوفی فەقیرۆکەش ھەستی بەم رووہەلمالراوی و بی شەرمییەیان دەکرد. ریاوسکی پاش نیوہرۆژە و بەپەلە خواحافیزی کرد و پۆی.

ئولگا لیی پرسی: "کیۆہ دەچی؟" لە پارەوہەکەدا ویستا و بە نەفرەتەووە سەراپای بە نیگا دابیژت.

ریاوسکی. چارە ی دا بەیەکا و نیوی ژنیکی ئاشنای برد، دیاربوو دەیویست ئولگا ئازار بدا و لەزەتی لەم ئازاردانە دەبینی. ئولگا چووہ ژووری نووستنەکە ی خۆی، خۆیدا

به سهر سیسه مه کهیدا. له رقا، له شه رمه زاریا، له به غیلی و خو به سووک زانیا قه پی به پشتیه کهدا ده کرد، به دهنگی بهرز کهوته گریان، دیموف کورستلوفی به چی هیشته و چوو به لای ئولگاوه، گیتز و ویژ و خه مبار، به ئه سپایی گوتی:

- نازی دهنگ ههله مه بره، گریان به چی ده چی؟ ئیمه نابی دهنگمان ده چی... نابی خه لکی به م ریسواییه مان بزنان، به خوت ده زانی ئه وی چوو ده چی و ناگه پریته وه.

ئولگا هه چی ده کرد نهیده توانی به سهر خویدا زال بی و ئه و به غیلیه بشاریته وه که له ناخیا گینگلی ده دا. له فکران راجوو، وای بو ده چوو که ئه وهی چوو ده گه پریته وه. هه ستا، ده موچاوی شت. سوراو و سپیاوی کرد. به په له به ره ولای یه کیک له دهسته خوشکه کانی وه ری کاهوت. که ریابوسکی له لای ئه و نه بینی، به هه له داوان چوو بو لای یه کیک دی. که له ویس نه بوو، چوو بو لای سییه م.

له سه ره تادا شه رمی له م دیده نییه کوتوپرانه ی خوی ده کرد. به لام هینده ی پی نه چوو که شه رمی شکا، تاقیکی به دیده نی دهسته خوشکانی برده سهر و ئاکامیش ریابوسکی نه بینی و هه موو دهسته خوشکه کانی هه ستیان به وه کرد که ئه م ماسته موویه کی تیدا یه.

لای ریابوسکی گازانده ی له میرده که ی ده کرد و ده یگوت:

- ئه م پیاوه به سه بر و چاوپووشی ده مکوژی. هیچ نامکوژی بیدهنگی و چاوپووشی ئه م پیاوه نه بی.

ئه م قسانه ی هیند به ئاو و تاو ده گوت، هینده به زاری خو ش بوون ته نانه ت لای نیگار کیشه کانی دیکه ش ده یگوت و ده یوته وه: "هیچ نامکوژی سه بر و چاوپووشی ئه م پیاوه نه بی." به گشتی چ گورانیک به سه ر ئه توار و په فتاریدا نه هاتبوو. شه و کوپی چوار شه مموان وه کو جارن گه رم بوو.

ئه کته ر ته مسیلی ده کرد. نیگار کیش سکچی خوی ده کرد. چه لۆژهن، ئامیری خوی ده ژهنه. ده نگبیژ گورانی ده چری. وه کو جاری جارن سه عات یازده و نیوی شه و ده رکه ی ژووری نان خواردن ده کرایه وه، دیموف له بهر ده رکه وه و بزه له سه ر لیو ده یگوت: "براده ران فه رموون شیو حازره."

ئولگا وەكو جاران ھەلۆھەدای پیاوانی نیودار بوو. جونیکى بەردەدا و جونیکى تازەى دەگرت. وەكو جاران درەنگ دەھاتەوہ بۆ مال. بەلام دیموف وەكو جاران نەدەنووست. لە نووسینگەكەى خۆیدا پۆدەنیشت و كاری دەکرد. سەعات سى دەچووہ نیو جینگەوہ و سەعات ھەشت لە خەو پادەبوو.

جاریك ئولگا لە بەردەم ئاویئەكە ویستابوو، خۆى دەگۆرى تا بچى بۆ شانۆگەرییەك. دیموف بە جلی رەسمى و بۆینباغى سپییەوہ خۆى بە ژوورى نووستنا کرد. سیبەرى بزەییەكى بیگەرد و شیرین كەوتە سەر لیوى، بە تاسەییەكى تاییەتییەوہ روانییە ژنەكەى. دەموچاوى پیدەكەنى. دانیشت؛ بەدەم شیلانى لاقییەوہ گوتى: "ئا ئیستا لە موناقلەشەى نامەكەم بوومەوہ".

ئولگا گوتى: - چى؟ نامە؟!

دیموف پیکەنى: "بەلى". لە ژنەكەى ھاتە پىشى تا دەموچاوى لە ئاویئەكەدا بدینى.

ژنەكەى ھەر بەو دەقەوہ كە پىشتى لەوبوو، بەردەوام بوو لەسەر ریکخستنى قزى. دیموف دووبارەى کردەوہ: "بەلى دەزانى چىیە؟ بەتەمام كارنامەى پزىشكگەرى تاییەتى لە نەخۆشى گشتیدا وەر بگرم، ئەمەش بۆ خۆى شتە."

بە سیمایا دیاربوو كە ئەگەر ئولگا بەشدارى سەرکەوتن و شادییەكەى کردبا ئەوا دەییەخشی و چاوى لە ھەموو شتى دەپۆشى. بەلام "پزىشكگەرى تاییەتى" و "نەخۆشى گشتى" بەلای ئولگاوە بى مەعنا بوو، ئەمە جگە لەوہى دەترسا كە فریانەكەوى و شانۆگەرییەكەى لەدەست بچى، بۆیە ھىچى نەگوت. دیموف چەند ساتى بە بیدەنگى دانیشت، بزەییەكى سارد نیشتە سەرلیوى و لە ژوورەكە وەدەرکەوت.

"۷"

ئەو پۆژە، پۆژىكى شووم بوو.

دیموف سەرى دیشا، نە قاوہلتى خوارد و نە چووش بۆ خەستەخانە، لەسەر قەنەفەى ژوورەكەى خۆى كەوت. ئولگا، سەعات یەك چوو بۆ لای ریاپوسكى تا ئەو "دیمەنە سروشتییەى" كە كیشابووى نیشان با و گلەبیشى لیكا كە بۆ دوینى نەھاتووہ بۆ مالیان؟ ئولگا بەخۆى دیمەنەكەى بەلاوہ چ نەبوو، ھەر بۆئەوہى دروست کردبوو تا بەو بیانووہوہ بچیتە دیدەنى ریاپوسكى.

به بیده‌نگی خوئی به ماله‌که‌ی ریابوسکیدا کرد. گه‌ییه راره‌وه‌که، له‌و ده‌مه‌دا که خه‌ریک بوو پیلاوه لاستیکه‌کانی داده‌که‌ند. گویی له‌ ده‌نگی پی و خشه‌خشی جلی ژنیک بوو که به‌په‌له خوئی کرد به رهم خانه‌که‌ی "مرسم" ریابوسکی دا. خوئی به رهم خانه‌که‌دا کرد، چمکی ته‌نووره‌یه‌کی قاوه‌یی به‌رچاو که‌وت، ته‌نووره له‌به‌ره‌که خوئی له پشت تابلویه‌کی گوره‌دا وه‌شارد. ئەم تابلویه له‌سه‌ر سی پایه‌ک دانرابوو و په‌رده‌یه‌کی ره‌شی پیدا درابوو. ئولگا گومانی له‌وه نه‌ما که ژنیک له‌وینده‌ر خوئی شارده‌وته‌وه، چونکه ئولگاش زورجار خوئی له‌وینده‌ر ده‌شارده‌وه: ریابوسکی گیژ و سه‌رگه‌ردان هه‌ردوو ده‌ستی به‌ره‌و ئولگا دریژ کرد، وه‌کو یه‌کیک ئەم هاتنه ناوه‌خته‌ی پی سه‌یر بی، به‌تۆبزی بزه‌یه‌کی بو کرد و گوتی: به‌خیره‌اتی سه‌رچاوانم، خیره؟"

ئولگا شه‌رمه‌زار و تووره، فرمیسک له‌ چاوی قه‌تیس ما. به‌و بایه‌ مردبا نه‌ک له‌به‌رده‌م ژنیکی بیگانه‌دا قسه‌ بکا، جا چ ژنیکیش؟!

ژنیک که ره‌قیب و خه‌نیمی ئەوه، کلاوی کردوته سه‌ری، له‌ پشت تابلۆکه‌وه خوئی وه‌شیردوو بیگومان هه‌ر به‌ زۆلیتی پیده‌که‌نی. به‌ ده‌نگیکی نزم، شه‌رمه‌زار و ترسنۆکانه گوتی: "وینه‌که‌م هی‌ناوه" به‌ لیوه له‌رزئ له‌سه‌ری رۆیی: "دیمه‌نی سروشتی بی گیانه."

- چی؟ چی؟ دیمه‌ن؟ وینه‌که‌ی له‌ ده‌ست وه‌رگرت، ته‌ماشایه‌کی کرد و ئامیر ئاسا به‌ره‌و ژووریکی دی وه‌پیکه‌وت، ئولگاش به‌ ناچاری شوینی که‌وت.

به‌ ده‌نگی به‌رز گوتی: "سروشتی بی گیان" وه‌کو یه‌کیک بو قافییه‌ بگه‌رئ، تۆزئ داماو له‌سه‌ری رۆیی: "له‌سه‌ر وه‌زنی ئاسمان... سه‌ربان... نه‌رده‌وان..."

له‌ رهم خانه‌که‌وه ده‌نگی هه‌نگاوی به‌په‌له و خشه‌خشی ته‌نووره هات، ژنه‌که بوو و رۆیی. به‌ ئولگا بوايه پر به‌ زاری هاواری کردبا و به‌ربوايه‌ته سه‌ر و گوئیلاکی ریابوسکی. به‌لام فرمیسک به‌رچاوی گرتبوو، هی‌نده شه‌رمه‌زار بوو هه‌ر ئەوه بوو نه‌ده‌توايه‌وه.

هه‌ستی کرد ئیدی ئولگای نیگارکیش نییه به‌لکو زیک زیکه‌یه‌که.

ریابوسکی ده‌نگی له‌ تیرییه‌وه ده‌هات، گوتی: "ماندووم" و چاوی بریه ئولگا و سه‌ریکی له‌قاند. وه‌کو ئەوه‌ی بیه‌وی خه‌والویی خوئی بره‌وینیتته‌وه بایه‌کی بالی خو بدا و له‌سه‌ری رۆیی: "جوانه، به‌لام سکیچه و نه‌ت توانیوه گه‌شه‌ی پی بده‌ی... پاریش هه‌روا بوو،

مانگیکی دیکهش ههروا دهمنیتتهوه. نازانم چۆن تاقتت لئی ناچی؟ من لهجیی تو بام وازم له نیگارکیشی دینا و خووم دهدايه مؤسیقا یا شتیکی دیکه. تو نابی به نیگارکیش، تو مؤسیقا زانی. ئای که ماندووم. با بنیرم چایمان بۆ بینن. باشه؟

له ژوورهکه دهركهوت. ئولگا گوئی لئ بوو که داوای چای دهکرد. ئولگا بۆ ئهوهی چیتر ماتهل نهبی و ئهرکی خودا حافیزیش له کۆلی خۆی بکاتهوه و بۆوهی له سه لای گریانئ نه دا، به په له خۆی گه یانده راره وه که، خیرا پیلاوه لاستیکه کانی له پی کرد و بۆی ده رچوو. که گه ییه ده ری هه ناسه یه کی ساردی هه لکیشا. ههستی کرد بۆ هه تا هه تابه له شه ری ریابوسکی و نیگارکیشی رزگار بووه و ئیدی هه موو شتی ته واو بوو، له و یوه چوو بۆ لای خه یات. ئه و جا خۆی کرد به موغازه یه کدا که ئامیری مؤسیقای هه بوو. به در یژایی ئه م ماوه یه بیرى له وه ده کرده وه که چۆن ئه م داخه به ریابوسکی بر یژئی و کاغه زیکی سارد و تو وره ی بۆ بنوسیت. کاغه زئ که بیسه لمینئ ئه و - ئولگا - بنیاده میکی که م نییه.

بیری له وه کرده وه که ئه م به هار و هاوینه له گه ل دیموفدا ده چیتته دورگه ی قرم و که ولی رابوردوو له خۆی داده مالی و ژیانکی نوی ده ست پیده کا.

وه کو هه میسه درهنگه شه وانئ گه ییه وه مال. هه ر به و جلانه وه له ژووری میوان رۆنیشت و خۆی بۆ نووسین ئاماده کرد. ریابوسکی پی گوتبوو: نیگارکیش نییه. ئه مه ی له دل ده رنه ده چوو، ده یویست به هه ر جو ری بووه تۆله ی خۆی بکاته وه و بۆی بنووسیت ریابوسکی به خۆی هه یچ نییه. سالی تا قه تابلویه ک ده کیشئ، ئه ویش کاویژ کردنه وه ی هه مان بابه تی سارد و سه ره، و یزای ئه و هه موو خو ماندوو کردنه ش ناتوانئ کاریکی هونه ری نایاب ئه نجام بدا. ده یویست بۆی بنووسیت له و کارانه شدا که تا ئیستا کردونی قه رزارباری ئولگایه، ده یویست بۆی بنووسیت که ئه گه ر هه له یه ک له مه وه - ئولگا - رووی دابئ ئه و خه تایی ئه و ژنه به ره لالا و بی سه روبه رانه بووه که له پشتی تابلۆکانیا خو ده شارنه وه. دیموف، له ژووره که ی خۆیه وه بی ئه وه ی ده رگا بکاته وه گازی کرد: "نازی!"

- چیه؟

- نازی مه یه ژووره وه، وه ره به ر ده رگا، ئه ئاوا. پی ری له خه سته خانه تووشی مله خره "وهناق" بووم و هه نووکه... حال م خه راپه، خیرا بنیره به دووی کورستلۆف دا.

ئولگا، مېردەكەى و ئاشنا پياوھكانى خۆى به نئوى شۆرەتيانەوھ گاز دەكرد. ھەزى لە شۆرەتى "ئەسىپ" نەدەكرد، چونكە "ئەسىپ" ھەكەى گوگول و ئەو وشە قورسانەى بېردەكەوتەوھ كە كوردبوونى بە قافیەى. بەلام ئەمجارەيان ھاوارى كرد:

- ئەسپ وانەلى!

- بئىرە بە شوئىنيا، نەخۆشم.

ئولگا لە پشت دەرگەوھ گوئى لى بوو كە ديموف رۆى لەسەر قەرەوئەكەى راکشا و بە دەنگە گرەكەى گوتى: "بئىرە!"

ئولگا زور ترسا، بېرى كردهوھ: "دەبى چۆن توش بووبى؟ كە خەتەرە!"

بى وھى چ مەبەستىكى ھەبى، مۆمىكى ھەلگرت و چووه ژوورەكەى خۆى، تيا مابوو چ بكا. خۆى لە ئاوينەكەدا بىنى. كە دىقەتى دا؛ رەنگى زەرد و سىماى ژاكو، قوئى چاكەتەكەى دەلب، پەرى زەردى بە يەخەيا كوردبوو، تەنورە دراو، كە خۆى بەو جۆرە بىنى لە خۆى ترسا، لەپر دلى بە ديموف سوتا، خەمىكى زورى بو ئەشقى بى پايانى، بو خىر لە خو نەدىوى، بو سىسەمە تەنياكەى كە ماوھىك بوو ديموف لەسەر نەدەنووست، خوارد. بزه ناسك و راستگوكانى بىر كەوتەوھ. بە كول گريا و نامەيەكى پر پارانەوھى بو كورستلوف نووسى. سەعات دووى بەيانى بوو.

" ۸ "

ئولگا، وھختى سەعات ھەشتى بەيانى رۆژى دوایی، خەوالو و پەشيو، وھكو تاوانباران لە ژوورى نووستن وەدەرکەوت، لە رارەوھەكەدا توشى پياويكى ردىن رەشى بىگانە و نەناس بوو كە بە سىمايا دياربوو دكتورە. بۆنى دەرمان دەھات... كورستلوف لە پشت دەرگای نووسىنگەكەى ديموف وئستا بوو، بەدەستى راستى سمىلى چەپى بادەدا. نىگايەكى نەفرەت ئامىزى ئولگای كرد و گوتى: "ببوورە، ناتوانم رىگات بەم كە بچىيە ژوورەوھ. لەوھىە توش توشى ملەخرە ببى و ئەوھ جگە لەوھى چوونەكەت بئسوودە، چونكە ديموف ھوش و ھەستى نىيە."

ئولگا لەبن لىوانەوھ گوتى: "يانى بەراستى ملەخرەى گرتووه؟"

کورستلوف بی وهی گوئی به پرسیاره که ی ئولگا بدا، گوئی: "هموو کاریکی گه و جانه باجی خوی هه یه. ده زانی چۆن بووه؟ رۆژی سی شهممه به سۆنده یه ک کیمی گه روی کوریکی هه لمژیوه، وهکو شیت ملی پیوه ناوه، ئاخر بۆ؟!"

ئولگا پرسی: خه ته ره؟ زۆر؟

-به لی، ده لاین زۆر خه ته ره و پیویسته بنیرین به دووی "شهرهک" دا. پیویسته...

هه وه لجار پیاویکی وردیله ی قژ سووری قژ دریژ و که پوو دریژ که به ده مودوویدا له جووله که ده چوو وه ژوور که وت. پاشان پیاویکی شیرپیوی بالابه رزی کوماوه ی وهک حاخامی گه وره، وه ژوور که وت. پاش هه مووان پیاویکی سووره ی گه نجی که ته ی عه ی نه که له چاو هاته ژووره وه، هه موو ئه م دکتوران هه اتبون یارمه تی هاو پیشه نه خۆشه که یان بدن و به سه ری بکه نه وه، کورستلوف که دریغی نه کردبوو، ده بوا برۆا پشوویه ک بدا، که چی نه رۆی و له وینده ر مایه وه، ویل و سه رگه ردان حه وانه وه ی نه بوو، له چ شوینی ئۆقره ی نه ده گرت. کاره که ره که سه ری قال بوو، پییه کی له موبه قه که بوو که چا بۆ دکتوره کان داکا و پییه کی له ده رمانخانه بوو، که سی نه بوو ده ستی به ژووره کاندایینی و ریکیان بخا. هه موو شتیک مات و غه مگین بوو.

ئولگا له ژووره که ی خوی رۆنیشتبوو، له فکران راجوو بوو، پیی و ابوو چونکه فیل و خیانه تی له دیموف کردوو، خوا به م جووره تۆله ی لیکردۆته وه. ئه و پیاو ه ئارام و هیمنه، ئه و پیاو ه ی که له وه سف کردن نایه، که چ گله ییه ناکا، ئه و پیاو ه فیداکاره ی ده لایی له دلسۆزی و دلپاکی و چاکی خۆیدا پوکاوه ته وه و لاواز بووه ئیستا له سه ر قه نه فه یه ک که وتوو و ئازار ده چیژی و ته نانه ت ناله یه ک ناکا. چونکه ئه گه ر به ده م بی هۆشی و تاوه، گله ییه ک؛ گازانده یه ک بکا، ئه و دکتوره کان هه ست به وه ده که ن که ته نیا مله خره بکوژی ئه و نییه، ئه و جا له کورستلوف ده پرسن و ئه ویش هه موو ورد و درشتیک ده زانی و... بیری کرده وه که بی هۆ و له خۆرای نییه که له کورستلوف ده پرسن و ئه ویش هه موو ورد و درشتیک ده زانی و... بیری کرده وه که بی هۆ و له خۆرای نییه کورستلوف به رقه وه ده روانیته ژنی هاو ریکه ی وهکو ئه وه ی ژنی هاو ریکه ی به گوناکار و تاوانباری ئه سلای بزانی و مله خره که ی ته نیا به یارمه تیده ر و شه ریکه تاوانی ئه و بزانی، ئیدی بیری ئه و هه یقه شه وه ی نیو روبرای قۆلگای نه کرد، بیری به لای په یمانی ئاشقانه و ماچی به ر ده رکه ی کوخته که دا نه چوو. هه ر ئه وه ی له بیر بوو که به هۆی هه وه سبازی و خۆپه رستی خۆیه وه هینده له وتاوه که ئاوی هه موو

دنیا پاکی نه کاته وه. که ئە شقی شیتانهی خۆی دهربارهی ریابوسکی هیتایه وه بهرچاو گوتی: "ناخ که کلاوم کرده سهری. نه فرهتی خوا له ریابوسکی".

سهعات چوار له گهڵ کورستلوفدا نانی خوارد. کورستلوف چارهی دابوو بهیه کدا و جگه له تۆزئ شهربابی سوور چیدی نه خوارد. ئولگاش چی وای نه خوارد. له دلی خۆبیدا له خوا دهپارایه وه و شهرتی کرد ئە گهر ئە مجاره دیموف چاک بیته وه، خۆشی بوئ و ژنیکی به وهفا و ئەمهک بی له گهلی. پاش تۆزئ خۆی له بیر کرد. روانییه کورستلوف و له فکران راچوو! "چهند ناخۆشه بنیادهم وهکو ئەم کورستلوفه دلرهق و خهله فاو و ساده و گومناو بی، تا ئەم رادهیه غه شیم بی و ئاگای له پیوهندییه کومه لایه تییه کان نه بی". وای ههست دهکرد خوا بۆیه ئەم نه هاهمه تییهی به سه ردا هیتاوه چونکه میرده کهی پشت گوی خستوو. کول و که سه ر بالی به سه را کیشا، ههستی کرد ته لاری ژیان ویران بووه و هیزی نییه ئاوه دانی بکاته وه.

ئولگا، پاش فراغین خۆی به ژووری میوانا کرد، کورستلوف له سه ر که ره ویتیه که خه وتبوو، سهری خستبووه سه ر پشتییه که و به دهنگی به رز دهی پرخاند.

دکتوره کان یه که دههاتن، شتاقیان ئاورپی له شپریوی ژووره کان نه ده دایه وه. پیاویکی بیگانه له ژووری میوان خه وتبوو و پرخوهووری بوو. تابلوی قه د دیواره کان، رازانه وهی سهیر و سه مه ره ی ژووره که، قژی شیواو و جل و بهرگی له ئوتو نه دروای کاره که ره که شتاقیان سه رنجی که سیان رانه ده کیشا، کهس به کهس نه بوو.

یه کیک له دکتوره کان پیکه نی، به لام پیکه نینه کهی هینده به شه رمه وه بوو به حال ده بیسرا.

ئولگا که جاری دووم هاته ژووره وه، کورستلوف هه ستابوو، هه ستایه سه ر پی، جگه ره یه کی داگیرساند و به ئە سپایی گوتی: "مله خره ی گرتوو. ههردوو کونه که پوی پر بووه له کیم... دلی سسته... وه زعی خراپه".

ئولگا گوتی: "واچاکه بنیرین به دووی شه ره که دا".

- شه ره کیش هاتوو، ئە ویش دهلی نه خۆشییه که سیرایه تی کردوو و خه ریکه که پوی ده گری. تازه شه ره که چی بو ده کری؟ شه ره کیش هیچی ده سه لات نییه، ته نیا ناوه کهی ههیه. جیاوازی من و ئەو هه ر ئە وهیه ئەو شه ره که و من کورستلوف!...

زەمەن تیکەل بە نەبرانەو دەبوو. ئولگا ھەر بە جەکانییەو خۆی دا بەسەر قەرەویڵەکەیدا و خەون و خەیاڵ بردییەو. ھەستی دەکرد دیویکی ئاسنین بەر دەرکەى لى گرتوون، ھەرکە ئەم دیو لاجى ئیدی ھەموو شتیکی وەکو جارانی لى دیتەو. بەلام کە بە خۆیدا ھاتەو، بۆی دەرکەوت کە چ دیویک لە ئارادا نییە و تەنیا دیموف نەخۆشە.

بیری کردەو: "سروشتی بى گيان" و دیسان ئاگای لە خۆ برا: "ئاسمان... سەربان... نەردەوان، ئەدى شەرەک؟ لە ھزرى خۆیدا شەرەکی لەسەر وەزنى گورگ، ورگ، گۆلک ریک خست. پاشان بیری کردەو: "ئایا ھەنووکە دۆستەکانم لە کوین، ئاگایان لەم خەمە گەورەییەى من ھەیە؟ خۆی گەورە فریامان بکەو، پزگارمان بکە! شەرک، گورگ..."

دیسان دیوی ئاسنین. زەمەن تیکەل بە نەبرانەو دەبوو، سەعاتی راپەرەو کە چەند جاریک لى دا. ناوہ ناوہ زەنگی دەرگا لیدەدرا.

دکتوران دەھاتن... کارەکەریک وەژوور کەوت، سینیک و پەرداخیکی خالی بە دەستەو بوو گوتی:

- خانم سیسەمە کە ریک بخەم؟

چونکە چ وەلامیکی نەدرایەو، لە ژوورە کە وەردەرکەوت.

دیسان سەعاتە کە لى دایەو، دیسان خەون و خەیاڵ تیکەل بە بارانی سەر روبرارى ئولگا بوونەو.

دیسان یەکیک وەژوور کەوت، ئەمجارەیان لە بیگانە دەچوو. ئولگا ھەستایە سەرپی و کورستلوفى ناسییەو. پرسى سەعات چەندە؟

- نزیکەى سییە.

- باشە چى بوو؟

- چى بوو! ھاتووم کە پیت بلیم لە حالى مەرگ دایە.

بەدەم گریان و ھەنسک ھەلدانەو لە سووچیکی قەرەویڵەکەى ئولگادا رۆنیشت و بە قۆلى چاکەتەکەى فرمیسکەکانى سړى. ئولگا لە سەرەتادا ھەپەسا، پاشان گىژبوو و لە جى خۆى لوول بوو.

کورستلوف به دهنگیکی ناسک دووباره‌ی کرده‌وه و به‌دهم گریان‌ه‌وه گوتی: "ده‌مری، خه‌ریکه ده‌مری، خوی فیدا کرد! مالی ویرانم بو ئه‌و زیانه‌ی له دنیای زانست ده‌که‌وی!" ئه‌وجا به کول و که‌سه‌ره‌وه له‌سه‌ری رۆیی: "ئه‌م پیاوه له هه‌ر هه‌موومان گه‌وره‌تر بوو، پیاویکی بی‌هاوتا بوو. یه‌کپارچه به‌هره بوو! چه‌ندی هانده‌داین!" کورستلوف کۆله‌مستی گۆشی: "خوایه، خوی گه‌وره تا دنیا دنیایه زانایه‌کی وا هه‌لناکه‌ویتته‌وه. ئوسکادیموف، ئوسکا دیموف ئاخ‌ر تو چت کردبوو؟ خوی گه‌وره؟ به نائومیدییه‌وه له‌سه‌ری رۆیی: "جا ره‌وشت پاک، دلسۆز، مرو‌قدۆست! ئینسان نه‌بوو پارچه زی‌پێکی خالیسه بوو! چ خزمه‌تیکی به دنیای زانست کرد! چۆن له پیناوی زانستدا خوی دانا!

شه‌و و رۆژ سه‌رگه‌رمی کارکردن بوو. جا بی‌ته‌ماح، هیچی بو‌ خوی نه‌ده‌ویست، ئه‌م زانا لاوه، ئه‌م پرۆفیسۆری ئاینده‌یه ئیسراحه‌تی له خوی حه‌رام کردبوو، ته‌نانه‌ت شه‌وانیش هه‌ر خه‌ریکی وه‌رگێران بوو تا پارهی ئه‌م... ئه‌م شته قۆرانه، ئه‌م پارچه کۆنانه دابین بکا". کورستلوف به‌گومان‌ه‌وه چاوی برییه ئولگا، به هه‌ردوو ده‌ست پری دایه چه‌رچه‌فه‌که و پارچه‌پارچه‌ی کرد، ده‌تگوت چه‌رچه‌فه‌که تاوانباره نه‌ک ئولگا.

... دیموف هه‌رگیز خه‌می خوی نه‌بوو... "که‌سیش خه‌می ئه‌وی نه‌بوو تازه دوا‌ی چی؟ به‌چی ده‌چی؟ دهنگیکی به‌رز له ژووری نان خوارده‌وه هات: "پیاوی بوو له نیو سه‌د پیاوا هه‌لت بژاردبا". ئولگا ژیا‌نی خوی و دیموفی هینایه‌وه به‌رچاو، هه‌ستی کرد که به راستی می‌رده‌که‌ی پیاویکی هه‌لبژارده بووه، له هه‌ر هه‌موو دۆسته‌کانی ئه‌م پیاوتر و گه‌وره‌تر بووه. ئه‌وه‌ی بیر که‌وته‌وه که بابی چ رایه‌کی ده‌باره‌ی دیموف هه‌بوو. هاو‌پیشه‌کانی دیموف چۆن ستایشیان ده‌کرد. چ شۆره‌ت و نیوبانگیکیان بو‌ ئاینده‌ی دیموف پیشبینی کردوه. دیواره‌کان، بن میچه‌کان، گلۆپه‌کان، مافوره‌کان تیکرا مؤره‌یان لینه‌کرد و لیویان لی هه‌لده‌قورتاند، وه‌کو ئه‌وه‌ی پیی بلین: "هه‌موو خه‌تای تو بوو، تو به ئانقه‌ست به‌ره‌للات کرد تا به‌م ده‌رده‌ بچی! تا دیق بکا و خوی بفه‌وتینی!" به‌ده‌م هاواره‌وه له ژووره‌که وه‌ده‌رکه‌وت. به ژووری نان خواردا تی‌په‌ری، دپی به‌خه‌لکه‌که‌دا و خوی به ژووری می‌رده‌که‌یا کرد. دیموف سارد و سڤ بی‌جوله له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌که که‌وتبوو، چه‌رچه‌فیکی پێدا درابوو، ته‌نیا سه‌ر و چاوی به‌ده‌ره‌وه بوو. ده‌موچاوی لاواز، ره‌نگی زه‌رد. دیموفه‌که‌ی جارن نه‌بوو، ته‌نیا برو ره‌شه‌کانی و زه‌رده‌خه‌نه ناسکه‌که‌ی وه‌کو خویان مابوون. ئولگا ده‌ستی خسته سه‌ر سینگی، ئه‌وجا سه‌ر نیوچه‌وانی و پاشان سه‌ر ده‌ستی.

هیشتا سینهی گهرم بوو، بهلام تهوئلی و دهستی رچی بوون.

چاوه نیمچه وازهکانی له ئولگا نهبوو، بهلکو ریک له چهرفههکه بوو . ئولگا پر به زار هاواری کرد: - دیموف! دیموف!

پر به دل چهزی دهکرد تیی بگهیهنی که ئهوهی چوو، چوو ههمووی ههله بوو، که هیشتا فرسههت ماوه و ههموو شتی له دهست نهچوو، که دهشیت ژیان بگهپرتهوه و پر بی له خووشی و جوانی، که له مپۆ بهدواوه میردهکهی دهپهستیت، خووی وهقفی ریزگرتنی ئهوه دهکا... هاواری کرد: "دیموف!" و شانی راتهکاند و نهیدهویست قهناعهت بکا که ئیدی دیموف هه رگیز بیدار نابیتتهوه: "دیموف! دیموف!" کورستلوف له ژووری میوانا به کارهکه رهکهی دهگوت: پرسپاری نابهجی مهکه، خیرا هه ره نک پاسهوانی کلپسا و ئه درهسی ژنهکانی لی وهر بگره، ئهوان به خویمان دهیشون و ئامادهی دهکن و هه رچییهک پیویست بی جی بهجیی دهکن."

ماچ

سهعات ههشتی شهوی بیسته می مانگی پینج بوو. تیکرای ئهفسه رانی هه ر شهش لقهکهی هیزی توپخانهی "ن" خویمان به گوندی میستچکیدا کرد. ئه م گونده لهسه ر ریگای ئوردوگاکیان بوو، بهو مه بهسته پروویان کرده ئهویندهر، تا شهوی وهمینن و پشوویهک بدهن.

ئهفسه رهکان کردبوویان به ههرا و ههنگامهیه ئهوسه ری دیار نهبوو، ههندیکیان خهریکی تفهنگهکانیان بوون، ههندیکی دی له گه ل ئهفسه ری ئیشکچیدا سه رگه رمی ریک خستنی جیگای قوشه نه که بوون. ئهوان ههموو سه رگه رمی کاری خو بوون که له پر له پشت کلپسا که وه سه روسه کوتی پیاویکی مهدهنی پهیدا بوو که بهسه ر ئهسپیکی بهرچاوییه وه بوو. ئهسپه کهی ئهسپیکی بچکولهی کلک کورت بوو. گهردنه جوانه کهی به

شيوه يه کی تاييه تي ده جولاند و به نيسکه نيسک ده هاته پيشی. لاقه کانی له سه مایه کی سه یرا بوون. ده تگوت يه کیک له دواوه ده کيشی به سمه کانيا... سواره که هر که گه ييه به ردهم ئەفسه ره کان، جله وی راکيشا، کلاوه که ی له سه ر داکنه و به ريزیکی تاييه تيه وه گوتی: "قوربان، جه نه رال (فنا بک) که ماله که ی ها له م نزيکانه، ده يفه رموو بو چا خوار دنه وه ته شريف بيته مالی ئەو و گه وره ی بکن." ئەسپه که سه ريکی ته کان دا، به ده م سه ما و له نجه وه به ره و دوا جما. سواره که هه مديس کلاوه که ی له سه ر داگرته وه، سه ری ئەسپه که ی وه رگيړا و له پشت کليسا که وه گوم بوو.

هه موو ئەفسه ره کان هاواريان کرد: "عه مری نه ميئي" و سه رگه رمی کاری خو بوونه وه: "ئيمه له ماندوييتيدا چاومان هه لئا يه ت و جه نابی فنا بک ده عوه تي چايمان ده کا. له م جوړه ده عوه ته مان زور ديوه!"

ئەفسه ره کان هيشتا بيره وه ری ده عوه ته که ی جاری پيشوويان له ياد مابوو. له کاتي دوا مانورياندا له گه ل هاوړی سه ربازه کانياندا له مالی نيوداريکی گوندا که کونه ئەفسه ريکی خانه نشين بوو و جه نابی کوئتي پيده گوترا ده عوه تي چای کرابوون. خانه خوييه که يان پياويکی زيته له و رووخوش بوو، زوری خزمه ت کردبوون و به ده ورياندا هاتبوو، خو لقی گه رمی کردبوون و ويلی زوری نواندبوو. هينده خوار دن و قودگای ده رخواورد دابوون مری کردبوون. ئەويش شه وی ده عوه تي کردبوون، هه لبه ته ئەفسه ره کان له مه به گله یی نه بوون. به لام پيره ئەفسه ری خانه نشين هه قی ئەوه ی ليکردبوونه وه که زياد له پيوست به ده ورياندا هاتبوو؛ تا به ره به يان سه ربه وری خوی بو گيړابوونه وه و خه وی لی حه رام کردبوون. به هه موو ژوره کاندای گيړابوونی. تابلوی گران به ها. به ردي تاشراوی کون و چه کی گران به های نيشان دابوون، هه ر هه موو ئەو نامانه ی بو خويندبوونه وه که له پياواني نيوداره وه بوی هاتبوون. ئەفسه ره کان که ماندوييتی زوری بو هينابوون، خوا خويان ببوو خانه خوييه که يان لی بيته وه و سه ر خه وی بشکينن، هينده يان باويشکيان دابوو، هه موو شه ويلاگه يان ره ق ببوو. وه ختی خانه خوييه که يان لی ببووه ئیدی کاتي خه وتن نه مابوو.

ئایا فنا بکيش له بابته تی هه مان کوئتي پيره؟ له وه يه. خو ناشکرئ نه چن. ئەفسه ره کان ته راشيان کرد، خويان تاس و لوس دا، جليان له به رکرد و به ره و مالی فنا بک وه ری که وتن. که گه يينه مه يدانی کليسا که ئەوجا بويان ده رکه وت که ده بی به گرده که دا نشيو ببه وه و بگه نه که ناری چومه که و له ويوه به ره و باخه کانی جه نه رال داگه رين و ئیدی

لهویندهروهه راسته شهقامیک جیادهبیتهوه و ریک دهگاته بهر مالی جهنهرال. خو ئهگه
بشیانهوی به گردهکهدا هه لگه پین ئهوا دهگه نه عه ماره کانی جهنهرال که نیو فرسه خیک
له گوندهوه دووره، ئه فسه رهکان ئه م ریگه یه یان گرته بهر. یه کیکیان پرسى: "ئه ری ئه م
فنا بکه کییه؟ خو ئه وه نییه که له پلونا فه رمانده ی هیزی سواره بوو؟"

- نه؟

- نه. ئه و رابکی رووت بوو.

- هه واکه ی زور خو شه ها!

که گه یینه ئاستی یه که مین عه مار، دوو ریانیکیان هاته پیش، رییه کیان به ره و تاریکی
ده کشا و ئه وی دیکه یان که به دهستی راستدا پیچی ده کرده وه به ره و مالی جهنهرال
ده چوو. ئه فسه رهکان تا نزیکتر ده بوونه وه هیواشتر قسانیان ده کرد، ئه مبه ر و
ئه و به ریان یه کپارچه عه ماری به خشت دروستکراو بوو، سه ربانی عه ماره کان به ره نگی
سوور بویه کرابوو، له دووره وه له سه ربازخانه ی شاره کان ده چوو. په نجه ره
روناکه کانی مالی جهنهرال فنا بک له دووره وه گازی ده کردن.

ئه فسه ریکی گه نج هاواری کرد: "کورپنه به ختمان یاره! پروان سه گه به بونه که مان
چون پیشکه وتوو. پیده چی بونی شتیکی کردبئ."

ئه فسه ره گه نجه که مه به سستی ملازم لیبیتکف بوو. لیبیتکف ئه فسه ریکی بالابه رزی مل
ئه ستوور بوو، به جو ری خو ی تاس و لوس دابوو و ردینی تراشی بوو، کیچ له سه ر
رووی هه لده خلیسکا، هه رچه ند ته مه نی ۲۵ سال بوو، به لام له نیو هاو ریکانیا به میباز
ناسرابوو، میبازیکی وا که له دووره وه بونی ژن بکا و هه ر به بون بزانی ژن له و
شوینه هه یه یا نه. که گوپی له پلاری هاو ریکه ی بوو ئاو ریکی دایه وه و گو تی: "راست
ده کا، پره له ژن. دلم وا ده لی."

کابراهی کی شه ست ساله ی جوان به جلی مه ده نییه وه هاته پیشوازییان. ئه و پیاوه فنا بک
بوو. به دهم ته و قه کردن و خیره اتنه وه پنی راگه یانندن؛ که هه رچه ند به دیداریان
خوشحاله. به لام داوای لیبور دنیان لیده کا چونکه جیی مانه وه ی شه وی ئه وانی نییه، و
هه ردوو خوشکه که ی و منداله کانیان و براکه ی و چه ند دراوسینییه کیش ئه و شه و میوانن
و ژووری چو لیان به ده سته وه نییه. هه رچه ند به گه رمی ته و قه ی له گه ل کردن و

عورزی بۆ هینانهوه و به رویانهوه پیکه‌نی، به لام ئاشکرا بوو که به ئەندازه‌ی نیوه‌ی کۆتته‌که‌ی پار به دیداریان خۆشحال نییه و تهنیا بۆ ناو و له‌به‌ر ئەته‌کیتی کۆمه‌لایه‌تی ده‌عه‌وتی کردوون! ئەفسه‌ره‌کان به قالد‌رمه‌کاندا سه‌رکه‌وتن. قالد‌رمه‌کان به قالی و مافوری نه‌رم پۆشرا بوون، به‌ده‌م سه‌رکه‌وتنه‌وه گوییان بۆ ده‌م و دووی خانه‌خوینییه‌که‌یان شل کردبوو و ئەوه‌یان بۆ ده‌رکه‌وت که هاتنه‌که‌یان مایه‌ی نار‌ه‌حه‌تی و سه‌رباریکی نابه‌جین، له‌ دلی خۆیاندا ده‌یانگوت باشه‌که‌سینک دوو خوشک و هه‌موو خوشکه‌زاکانی و برایه‌کی و کۆمه‌لی دراوسی بۆ ده‌عه‌وتیکی خیزانی ده‌عه‌وت کردبێ چون‌که‌ی فی به ۱۹ ئەفسه‌ری بیگانه‌ی دی که له‌ ژیانیدا نه‌یدیتوون؟

ژنیکی بالا به‌رزنی به‌ته‌مه‌ن، خۆش هه‌یکه‌ل و ده‌موچاو درێژکوله‌ی برۆ ره‌ش له‌به‌ر ده‌رگای ژووری میوانه‌وه خیره‌هاتی کردن، له‌ رووی نه‌زاکه‌ته‌وه و به‌ هه‌بیه‌تیکی تایبه‌تییه‌وه بزه‌یه‌کی ناسکی به‌ روویانا دا. ئەویش دووباره‌ی کرده‌وه که به‌ دیداریان خۆشحال و تهنیا خه‌جاله‌تی ئەوه‌یه که جیگای مانه‌وه‌ی شه‌ویان نییه، به‌لام هه‌رکه‌ رووی وه‌رگێرا، زه‌رده‌خه‌نه‌ پر نه‌زاکه‌ت و به‌ شکۆکه‌ی سه‌ر لیوانی هه‌لفری. به‌ ئاشکرا دیاربوو که له‌ سه‌رده‌می خۆیدا گه‌لیک ئەفسه‌ری دیتوون و ئەم ئەفسه‌رانه‌ی ئیستای به‌ لاوه‌ غه‌ریب و سه‌یر نین و بۆیه‌ی ده‌عه‌وت کردوون که پله و پایه‌ی خۆی وای خواستوه. ده، ژن و پیاو له‌ ژووریکی گه‌وره‌ی نان خواردندا له‌ ده‌وری میژیک رۆنیشتبوون و چایان ده‌خواردوه. له‌ پشتی ئەوانه‌وه چه‌ند پیاویکی گه‌نج له‌نیو چه‌ره‌دووکه‌لی جگه‌ره‌دا به‌ پیوه‌ ویستابوون و ئاماده‌ی خزمه‌ت بوون. یه‌کیک له‌ پیاوانه‌ لاوازیکی سمیل سووربوو که به‌ ده‌نگی به‌رز و به‌ زمانیکی پس به‌ ئینگلیزی قسانی ده‌کرد. ئەفسه‌ره‌کان له‌ ده‌رکه‌یه‌کی وازه‌وه ژووریکی روناکیان بینی که به‌ کاغه‌زی شینی ئاسمانی پۆشرا بوو. جه‌نه‌رال به‌ زمانیکی شیرین و ریزیکی تایبه‌تییه‌وه گوتی: "برایان، له‌به‌ر ئەوه‌ی ژماره‌تان زۆره و ناگرێ یه‌ک یه‌ک ته‌عاروفتان پی بکری. تکا ده‌که‌م خۆتان یه‌کدی بناسین.

میوانه‌کان، هه‌ندیکیان به‌ که‌ش و فشه‌وه، هه‌ندیکیان به‌ده‌م زه‌رده‌خه‌نه‌ی ده‌ستکرده‌وه و هه‌موو ناشیانه‌ سه‌ریان دانه‌واند و پاشان له‌ ده‌وری میژه‌که و هه‌رکه‌سه و له‌جیی خۆی رۆنیشت.

له‌ هه‌موویان ناشرینتر نه‌قیب "ریابوفچ" بوو، که کابرایه‌کی بالا کول و شان و شه‌پیلک داته‌کیو بوو. عه‌ینه‌کی له‌چاو کردبوو، ردینی هیشتبوووه‌وه. وه‌ختی هاوړی ئەفسه‌ره‌کانی

به سیمای جدی و بهدم زهردهخه‌نه‌ی دستکرده‌وه دانه‌وینه‌وه سیمای ئەم جه‌نابی نه‌قیبه. به عه‌ینه‌ک و ردینه‌که‌یه‌وه وا ده‌هاته به‌رچاو که هاوار بکات: "من له‌نیو هیزه‌که‌دا له هه‌موویان که‌م‌ووتر و شه‌رم‌نوکت‌رم، له هه‌موویان بی قه‌درترم." پاش ئەوه‌ی له‌جیی خوئی پ‌ونیش‌ت تا ماوه‌یه‌کی زور نه‌یتوانی سه‌رنجی بخاته سه‌ر شتیکی تاییه‌تی. سیمای خه‌لکه‌که، جل و به‌رگ، بوتله‌ کونیاک و په‌رداخ، ئەو پیالانه‌ی که هه‌لاویان لی هه‌لده‌ستا، نه‌خش و نیگاری که‌چینی تاقه‌کان، هه‌ر هه‌موو ئەمانه هه‌ستیکی ترسناکیان له‌لای و‌پوژاند. پر به دل‌حه‌زی ده‌کرد سه‌ری بخاته نیو هه‌ردوو ده‌ستی، عه‌ینی خوتبه‌ویژیکی بی ئەزمون هه‌موو شتیکی له‌به‌رده‌م خویدا ده‌بینی، به‌لام چ شتیکی بو دیاری نه‌ده‌کرا.

ریابو‌فچ. به‌ره‌به‌ره به‌سه‌ر شه‌رم‌نوکی خویدا زال بوو و توانی ده‌ورو به‌ره‌که‌ی دیاری بکا و بکه‌ویته هه‌ل‌پوانین. چونکه به‌خوئی کابرایه‌کی شه‌رم‌ن و گو‌شه‌گیر بوو، به‌ر له هه‌موو شت سه‌رنجی له‌سه‌ر جو‌رئه‌تی له راده‌به‌ری دو‌سته تازه‌کان گیرسایه‌وه. فنرا‌بک. ژنه‌که‌ی، دوو ژنی دیکه‌ی به‌ته‌مه‌ن، کیژیکی شینی‌پوش، پیاوه سمیل سووره‌که، وای ده‌هاته به‌رچاو که "فنرا‌بک" که‌نجه. هه‌موو بی باک و بی چ شه‌رم‌یک له نیو ئەفسه‌ره‌کاندا پ‌ونیش‌تبوون. وه‌کو ئەوه‌ی پ‌یش‌تر مه‌شقیان کرد‌بی زوو به زوو ئەفسه‌ره‌کاندا که‌وتنه قسه و باس و میوانه‌کانیان سه‌رگه‌رم کرد. کیژه شینی‌پوشه‌که پاش گف‌تو‌گو‌یه‌کی زور ئەوه‌ی سه‌لمان‌د که ئەفسه‌ری تو‌پچی له ئەفسه‌ری سواره و پیاده چاک‌تره. فنرا‌بک و ژنه به‌ته‌مه‌نه‌کانیش قسه‌که‌ی ئەویان سه‌لمان‌د. باسه‌که ته‌واو بی سه‌ر و به‌ر بیوو، ریابو‌فچ گوئی بو کیژه شینی‌پوشه‌که رادی‌رابوو، ئەو کیژه هی‌ند به ئاو و‌تاو قسه‌ی ده‌کرد به‌تو بوايه هه‌ر گوئی لی بگری. به‌لام مخابن باسی شتی وای ده‌کرد که ریابو‌فچ نه‌حه‌زی لیده‌کرد و نه سه‌ری لی ده‌رده‌کرد، هه‌ستی ده‌کرد که بزه‌ی له وه‌خت و له ناوه‌ختدا ده‌که‌ویته سه‌ر سیمای و ئاوا ده‌بی.

هه‌رچه‌ند خانه‌واده‌ی فنراک به باسی عه‌مه‌لیاتی سوپایی میوانه‌کانیان سه‌ر گه‌رم ده‌کرد، به‌لام چاویان له هه‌موو په‌رداخ و ده‌میکیش بوو تا بزائن هه‌موو میوانه‌کان چایان خوارد‌و‌ته‌وه یا نا، خه‌می ئەوه‌یان بوو نه‌بادا چایه‌کان تال بن: "قوربان بو پسکیت نافه‌رمووی؟ چه‌ز له کونیاک ده‌که‌ی؟" ریابو‌فچ تا پ‌تر گوئی ده‌گرت و ته‌ماشای ده‌کرد زیاتر دل‌به‌ندی خانه‌واده‌ی به‌ته‌ربیتی فنراک ده‌بوو.

میوانه‌کان چایان خوارده‌وه، هه‌ستان و چوونه ژووری میوان، غه‌ریزه‌ی لبتیکف درۆی نه‌کردبوو. ژووری چی! پربوو له ژنی گهنج و ناسک و کیژی جوان و نه‌شمیل، هیشتا ده‌ققه‌یه‌ک تی نه‌په‌ری بوو که ملازمه به بۆنه‌که خۆی گه‌یانده ته‌نیشت کیژیکی جوانی قژ زهردی ره‌شپۆش. دانه‌وییه‌وه و به شیوه‌یه‌کی زور تایبه‌تی ده‌ستی خسته‌سه‌ر شانی. بیگومان بی تامترین قسانی ده‌کرد. چونکه کیژه قژزهرده‌که زور به ساردی گوتی: به‌راست! ئەم وشه‌یه‌ی هیند به ساردی گوت که ده‌بوايه سه‌گه به بۆنه‌که ته‌واو دلنیا‌بی به هه‌له‌چووه و له هه‌موو هه‌ورئ باران نییه.

مۆسیقا ده‌ستی پیکرد. هه‌رکه ئاهه‌نگی مۆسیقای سه‌مایه‌کی خه‌مناک له په‌نجه‌ره وازه‌که‌وه چووه ده‌ری، ته‌واوی میوانه‌کان وایان هه‌ست کرد که له ده‌ری را به‌هاره و، باوه‌شی بۆ شه‌وی جوانی مانگی پینج گرتۆته‌وه. دنیا پربوو له بۆنی گه‌لای دره‌ختان و گولاله و وه‌نه‌وشه. مۆسیقا‌که و به‌هار هه‌ردوو بی ئەندازه دلگیر بوون. ریابوئچ که مه‌ستی ئاهه‌نگه‌که و کۆنیاک بوو. به زهرده‌خه‌نه‌وه روانییه په‌نجه‌ره‌که، ئەوجا سه‌رنجی له سه‌ر سه‌مای ریک و پیکی ژنه‌کان گیرسایه‌وه، بۆی ده‌رکه‌وت که بۆنی گولاله و وه‌نه‌وشه و دره‌ختان له ده‌ری را نایه‌ت و به‌لکو له ده‌موچاو و جل و به‌رگی ژنه‌کان دی.

سه‌ما ده‌ستی پیکرد و فزراک دوو تاو له‌گه‌ل کیژیکی زور لاوازا به ده‌وری ژووره‌که‌دا سو‌رایه‌وه. لبتیکف چووه کن کیژه شینپۆشه‌که و تاویک له‌گه‌لی ره‌قسی. ریابوئچ له‌به‌ر ده‌رگا و له‌پال دیواره گله‌کاندا ویستا‌بوو و به‌کاوه‌خۆ دیقه‌تی هه‌موویانی ده‌دا. عاجباتی له جورئه‌تی پیاوه‌کان ده‌ما که چۆن به به‌رچاوی ئەو خه‌لکه‌وه ده‌ست له قه‌دی ژنیکی بیگانه ده‌ئالینن و سوور ده‌دن. زۆری هه‌ولدا خۆی له حال و باریکی وادا بینیته به‌رچاوی خۆی، به‌لام بیه‌وده بوو.

سه‌رده‌مانی به‌غیلی به‌جورئه‌ت و رووداری هاو‌ریکانی ده‌هات و زۆری خه‌فه‌ت له شه‌رمی خۆی و شان و شه‌پیلکه داکه‌وتووه‌که‌ی ده‌خوارد، زۆری له‌به‌ر گران بوو که که‌س حیسابی بۆ نه‌ده‌کرد، خه‌فه‌تی له‌وه ده‌خوارد که ناشرین و ردین هاتووه. به‌لام به تیپه‌پربوونی رۆژگار له‌گه‌ل ئەم وه‌زع و حاله‌ی خۆیدا راهات. به‌لام نیستا که روانییه ئەم به‌زمی سه‌ماو سو‌رو چه‌قه‌نه‌یه چ به‌غیلیه‌کی نه‌هات. به‌لانه‌کی هه‌ستیکی غه‌مگین دایگرت.

که یه کهم تاوی سهما تهواو بوو، فنرابک هات و ئەو دوو ئەفسەرەدی که سهمایان نەدەکرد، له گەڵ خۆیدا بردنی بۆ یاری بیلارد. به سێ قۆلی له ژوورەکه وەدەرکهوتن. ریابوئێچ بی کار و بهتەنی ویستابوو، هەستی کرد که دەبی بهشداری شتیک بکا، بۆیه له گەڵ ئەواندا پۆیی. ژووری نان خواردنیان بهجی هیشت، به راپه‌ویکی باریکدا رەت بوون، گەیینە ژووریکدی، سێ پیشخزمەتی خه‌والو به‌رزه‌پی راپه‌پین. ئەو ژوورەشیان بهجی هیشت و خۆیان کرد به ژووریکدی بچووکدا که ژووری بلیارده‌که بوو.

فنرابک و دوو ئەفسەرەکه دەستیان به یاری خو کرد. ریابوئێچ که تهنیا یاری وەرەقی دەزانی له نزیک میژەکه ویستابوو و به ساردیه‌وه سهیری دکردن. یاری که‌ره‌کان دوگمەدی چاکه‌ته‌کانیان کردبوو، دار به دەست ئەملا و ئەولایان دکرد. به‌دهم سو‌عبەت و گالته‌وه زاراوه‌دی هونەری یارییه‌که‌یان به‌کار دینا.

که‌س ئاگای له ریابوئێچ نه‌ما‌بوو. مه‌گەر جار‌جار یه‌کیک له یاری که‌ره‌کانی به‌رکه‌وتبا و پێی گوتبا: "ببوره". ته‌واو بیتاقه‌ت بوو، یاریه‌که‌ی به‌جی هیشت و لیبرا بگه‌رپه‌ته‌وه بۆ ژووری میوان، له ژووری یاری وەدەرکه‌وت. هیشتا ته‌واو دوور نه‌که‌وتبووه هەستی کرد رپیه‌که‌ی لی تیک چوو. باش بوو ئەو ژوورەدی بیرما‌بوو که سێ پیشخزمه‌ته‌که‌ی لی دانیشتبوون. پینج - شه‌ش ژووری بری، هەستی کرد رپیه‌که‌ی گوم کردوو. به‌په‌له گه‌رايه‌وه و به‌ده‌ستی چه‌پا پچی کرده‌وه، خۆی له ژووریکدی تاریکدا بینیه‌وه که پینتر نه‌یدیتبوو. هه‌له‌سته‌یه‌کی کرد. به‌له‌په‌کو‌تی ده‌ستی گه‌یانده یه‌که‌م دەرگا و کردیه‌وه؛ تاریکستانی بوو بۆ خۆی. پوناکیه‌ک له درزی دەرگایه‌کی به‌رده‌مییه‌وه ده‌یدا له ژوورە‌وه. ئەم ژوورەش عه‌ینی ژووری میوان په‌نجه‌ره‌کانی کرابوونه‌وه و بۆنی گه‌لای دره‌خت و گولاله‌ سووره و وه‌نه‌وشه‌ی لیده‌هات.

ریابوئێچ نه‌یده‌زانی چ بکا، بۆیه بیده‌نگ بوو. بیده‌نگی بۆ چه‌ند ساتی بالی به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا کیشا. پاشان ده‌نگی پێی یه‌کیک هاته‌ گوی که به‌په‌له ده‌هات، نه‌خیر خسه‌خشی جلیش هاته‌ گوی، ئەوجا ده‌نگی ژنیک که هانکه‌هانکی پێی که‌وتبوو، هاته‌ گوی! "ئاخریه‌که‌ی!..." له‌په‌ر دوو بازووی له‌ بۆنا هه‌لکشای نه‌رم و شل که بی چه‌ند و چون بازووی ژن بوون له‌ گه‌رده‌نی ئالان. گۆنایه‌کی گه‌رم له‌گه‌ڵ رومه‌تیا جوت بوو و ماچیکدی ده‌نگدار له‌سه‌ر لیوی نه‌خش بوو. هیشتا ماچه‌که به‌ته‌واوی له‌ ژوورە‌که‌دا ده‌نگی نه‌دابوو که ژنه‌ نه‌ناسه‌که به‌په‌له کشایه‌وه و هه‌له‌هات. ریابوئێچ وای زانی قیزی

لئی ہاتھوہ بویہ ہلہات. ریابوچ خہریک بوو ہاوار بکا، بہپہلہ بہرہو ئہو روناکییہی کہ لہ درزی دہرگاگہوہ دیاربوو، تاوی دا.

کہ گہیشتہوہ ژووری میوان ہیشتا دلئی ہەر ترپہ ترپی بوو، دہستہکانی بہ ئاشکرا دہلہرزین، ناچار خستنییہ پشت سہری و تیکی ئالاندن. ہیند شہرمہزار بوو، پیی وابوو ہہموو میوانہکان پییان زانیوہ کہ ہہنووکہ ژنیک باوہشی پیدا کردوہ و ماچی کردوہ. لہ سوچیکا دانیشٹ و بہ ترس و لہرزہوہ روانییہ دہوروبہری خوئی، کہ دیتی میوان و خانہخوئی ہہموو سہرگہرمی سہما و قسہن، ترسہکھی رہوییہوہ و خوئی دایہ دہم ہہست و خہیالیکہوہ کہ یہکہمجار بوو لہ ہہموو ژیانیدا بہو جوڑہ بالئی بہسہردا کیشابوو. بہسہرہاتیکی بی وینہ رووی دابوو. گہردنی، کہ تازہ لہژیر دوو قولی گوشتنی نہرم و شلی لہ بونا ہلکشاو ہاتبووہ دہر دہتگوت بہ رپون چہور کرابوو. نزیکی سمیلی چہپی؛ شوینی ماچہکہ، فینک و خوش بوو، وہکو ئہوہی چہند دلوپہ ئاوی پونگہیان پیداکردبی وابوو. سہرپا غہرقی ہہستیکی نائاسایی ببوو، ئہم ہہستہ نائاساییہ سات بہ سات و دہم بہدہم گہشہی دہکرد و گہشہی دہکرد... پر بہ دل حہزی دہکرد ہہستی و وہکو ئہو خہلکہ برہقسئی، تا دہتوانی بہنیو باخہکہدا غاربد، لہ قاقای پیکہنین بد، ہەر بیری نہمابوو کہ شان و شہپیلکی داتہکیوہ، لہ ہیزہکہیاندا کہس حیسابی بو ناکا، ردینی ہہیہ و ہہمیشہ ہہستی بہ کہمی کردوہ. ئہم ہہموو ہہست و خہیالہ خوشانہ بہرہکہتی گہرم و گوری لیوی ژنیک بوو کہ ماچی کردبوو، کہ ژنہکھی فنرابک بہ تہنیشتیدا رہت بوو، ئہم ہیند بہ مہمنونی و منہتبارییہوہ بہ روویدا گرژایہوہ کہ ژنہ ناچار ئاوریکی لی دایہوہ و نیگایہکی پرسیار ئامیزی کرد. ئہمیش بہپہلہ عہینہکہکھی ریک خستہوہ و گوتی: "خوا تیکی نہدا خانوویہکی خوشتان ہہیہ!" ژنہکھی فنرابک بہ رووخوشی و زہردہخہنہوہ وہلامی دایہوہ کہ خانووی بابیتی، ئہوجا لیی پرسی کہ ئایا ئہو دایک و بابی ماون؟ چہندہ لہ سوپادا خزمہت دہکا؟ ئہدی بو ئہوہندہ لاوازہ؟ پاش ئہوہی وہلامہکانی ئہوی گوئی لی بوو لئی دا روئی. ہہرچہند قسہیان تہواو ببوو بہلام ریابوچ خیرا خیرا بزہی بو دہکرد و بیری لہوہ دہکردوہ کہ ئاشنا تازہکانی چہند باش و میوان پەرورن.

کہ شیو ہات، ریابوچ ہہرچیہکیان لہبہردہمی دانا وہکو مہکینہ خواردی و خواردییہوہ، گوئی لہ چ قسہیہک نہبوو. ہہموو ہوش و گوشی لای ئہو بہسہرہاتہ ئاشقانہیہ بوو. بہسہرہاتہکہ چوں رووی دابوو؟ دیاربوو کہ یہکیک لہ کیژہکان - بہ

لینکدانه‌وهی ریابوئچ - ژوانی له‌گه‌ل خۆشه‌ویسته‌که‌ی هه‌بووه و به‌هه‌له‌ ریابوئچی ماچ کردووه. به‌بیری کیدا هاتووه ریابوئچ ری هه‌له‌بکا و له‌و ژووره تاریکه‌دا بگیرسیتته‌وه! که‌واته تا ئیره چ نه‌ینیه‌ک له‌کاره‌که‌دا نییه و ته‌واو پۆشنه. ریابوئچ له‌خۆی ده‌پرسی: ده‌بی کامه کیژیان بووبی؟ به‌چاوی کریاره‌وه که‌وته پوانینی ده‌موچاوی ژنه‌کان. بیگومان گه‌نج بووه، چونکه پیریژنان ئه‌م جووره په‌فتارانیه‌یان نییه. کاره‌که‌ره‌ش نه‌بووه؛ چونکه بۆن و به‌رامه‌ی عه‌تر و خشه‌خشی جل و به‌رگ و ده‌نگه ناسکه‌که له‌هی کاره‌که‌ران نه‌ده‌چوو.

هه‌وه‌لجار پوانیه‌ کیژه شینپۆشه‌که، زۆر به‌دل بوو. شان و بازووی سفت و سپی و جوان، ده‌موچاوی ساف و زیته‌له، ده‌نگی ناسک و زولال بوو. ریابوئچ خۆزی ده‌خواست که خۆی بووبی.

به‌لام که بزیه‌کی ده‌ستکردی بو کرد، چرچ و لۆچ که‌وته که‌پووه درێژه‌که‌ی، وه‌کو پیریژن هاته به‌رچاوی. ریابوئچ خیرا پرووی له‌و وه‌رگی‌را و چاوی برییه کیژه قژ زه‌رده ره‌شپۆشه‌که. کیژه قژ زه‌رده‌که بچووکتتر و ناسکتتر و ساده‌تر و له‌به‌ردلانتر بوو. قژی لوول و جوان؛ هینده به‌ناز و عیشووه‌وه پیکه‌که‌ی بو لیوی ده‌برد پیای مه‌ست و خومار ده‌کرد. ریابوئچ خواخوای بوو که ئه‌میان بووبی. به‌لام که به‌جوانی دیقه‌تی دا سه‌یری کرد ده‌موچاوی سافه. چاوی برییه کیژه‌که‌ی ته‌نیشتی ئه‌و، له‌فکران راجوو: "سه‌یره. ئه‌گه‌ر شان و بازووی کیژه شینپۆشه‌که و قژی زه‌رد و لوولی ره‌شپۆشه‌که و چاوانی کیژه‌که‌ی ته‌نیشتی لیبکتف و..."

به‌خه‌یال هه‌موو ئه‌و جوانیه‌ی لینکا و مونتازیکی ته‌واوی کرد و کیژی دلخوازی خۆی دروستکرد، ئه‌و کیژه‌ی که ماچی کردبوو. به‌لام ئه‌م کیژه ته‌نیا له‌خه‌یالی ریابوئچدا بوونی هه‌بوو.

شیو ته‌واو بوو. میوانه‌کان هه‌موو رازی و مه‌ست مائئاواییان کرد. خاوه‌ن مال و ژنه‌که‌ی به‌جووته داوی بوردنیان له‌میوانه‌کانیان کرد که جیگایان نییه تا شه‌وی گلایان بده‌نه‌وه.

چه‌نه‌رال گوتی: "زۆر به‌خیره‌اتن، گه‌لی گه‌لی خۆشحال بووم." ئه‌مجاره‌یان پیده‌چوو به‌راستی بی، چونکه خواحافیزی کردن و به‌ریکردنی میوانانی نه‌ناس له‌خیره‌اتن و پیشوازی کردنیان ئاسانتره.

جهنەرال گوتى: "بەراستى خۇشحال دەبىم لە گەرەنەوشتاندا گەرەمان بگەن. مالى خۇتانە، شەرم مەگەن. لەكوپو تەشريف دەبەن؟ لە گەردەكەو، يا لە خوارەو؟ نا، نا لە خوارەو برۆن، بەنيو باخەكەدا تەشريف بەرن نزيكترە."

ئەفسەرەكان بەگوپى ئەويان كرد. باخەكە لە چاوتەو مالى قەرەبالغ و چراخانەدا، تاريك بوو. تا بەر دەروازەى باخەكە كەس ورتەى ليوە نەهات. كپى و ئارامى و سامى شەو ئەم پياوە ناسك و نيو مەستانەى خستبوو دنيای بىر و خەيالى قولەو.

هەر هەموويان هەمان پرسىارى رىابوچيان لە خۇ دەگرد: "ئايا رۆژى دى منيش وەكو فئرابك خانوويەكى گەرە و خيزانم بىي؟ باخم هەبى؟ ميواندارى خەلكى بگەم؟ چش با ئەم ميواندارىيە لە دلشەو دەرنەچى، پيشوازي خەلكى بگەم، رازى و مەست و تير و پر بەرئيان بگەم؟"

هەر كە لە باخەكە رەت بوون، هەموو دەميان كرايەو و كەوتنە قسان، لەپر و بى چ هۆيەك لە قاقاي پىكەنينيان دا. رىيەكەيان دەچۆو سەر چۆمەكە، كەنارى چۆمەكە دەوونە جاريكى چروپر بوو، هەمووى چال و چۆل و كەند بوو. شۆرە بى و سوورە چنارى كەنارەكە بەخىرايى لەبەر چاوى ئەفسەرەكان بەجى دەمان. تەنيا رىگاگەى بەردەميان بەتەواوى دياربوو. ئەوبەرى تاريكستانى بوو چاوتەو نەدەبىنى! ناوە ناوە چۆمەكە وينەى ئەستىرە پوناك و پرشنگدارەكانى دەنوادەو و ئەمە تاقە نيشانەى خورى ئاوى چۆمەكە بوو. لەوبەرى چۆمەكەو مەلىكى خەوالو بو تاقە جاريك نالاندى و لەجىي خوى كړبوو. لە كەنارى رىبازەكاندا و لەنيو لق و پوپى دەوونىكەو بولبولىك بى ئاگا لەو ئاپوراى بە دەنگى بەرز دەخويند. ئەفسەرەكان كۆبونەو و كەوتنە راوەشاندى دەوونەكە. بەلام بولبولەكە خوى شيلو نەكرد و لەسەر خويندى خوى بەردەوام بوو. هەموو كەوتنە ستايشى بولبولەكە: پىرى خوشخوان، دنيای داووتە بەر كلكان، خۆزگەم بە خوى.

گەيشتنە سەر جادەكەى مەيدانى كلتسا. هەموو ماندوو ببوون. لەسەر پەلە گيايەك دانىشتن و كەوتنە جگەرەكيشان. رووناكىيەكى ئامال سوور لە دوور ديار بوو. ئەفسەرەكان لەبەرئەوئەى چ قسەيەك نەبوو بيكەن كەوتنە باسى ئەم رووناكىيە؛ ئايا رووناكى ئاگرىكى هەلايساوە يا رووناكى گلۆپى مالىكە، يا هى شتىكى دىيە؟! رىابوچ سەرى هەلبرى، روانىيە رووناكىيەكە، هەستى كرد بەو پىدەكەنى و چاوى لى دادەگرى، وەك بللى لە كەين و بەينى ماچەكە ئاگادار بى.

گه‌یشتنه‌وه جیی خویان. ریابوئچ به‌په‌له جله‌کانی دا‌کهند و له‌سه‌ر ته‌خته‌که‌ی خوی پال که‌وت. ریابوئچ هاو ژووری لبتیکف و مولازمیکی دیکه بوو به ناوی "مرزلیاکف" که پیاویکی وردیل‌هی بیده‌نگ و سه‌لار بوو. ئەم مولازمه پیاویکی زور خوینده‌وار بوو، بو هەر شوینی چوبا کتییی "په‌یامبه‌ری ئەوروپا"ی له‌گه‌ل خۆدا ده‌برد و هه‌میشه موتالای ده‌کرد. لبتیکف به توی کراسیک به‌نیو ژووره‌که‌دا ده‌هات و ده‌چوو. خولامه‌که‌ی نارد که بیر‌هی بو بینی.

مرزلیاکف له‌سه‌ر پشت راکشا، گری مۆمه‌که‌ی چاک کرد، کتییی "په‌یامبه‌ری ئەوروپا"ی به ده‌سته‌وه گرت و که‌وته موتالاکردنی. ریابوئچ له دلی خۆیدا گوتی: ده‌بی ئیستا له‌کوئی بی؟ چاوی برییه بن میچه دووکه‌لاوییه‌که. هه‌ستی ده‌کرد جی ماچه‌که هیشتا هەر فینکه و ته‌زوویه‌کی خۆشی پیدا دی، دیمه‌نی کیژه‌کان یه‌ک یه‌ک وه‌کو شریت به میشک و خه‌یالیا ر‌هت ده‌بوون. شان و بازووی کیژه شینپۆشه‌که، قژی لوول و چین له‌سه‌ر چینی کیژه ره‌شپۆشه‌که، چاوانی گه‌ش و خوماری کیژه‌که‌ی دی، که‌مه‌ری باریکی ئەوانی دی، به‌رمور و ته‌وقه و قردیل‌هی کیژه‌کانی دیکه تیکرا چاوشارکینان له‌گه‌ل ده‌کرد. هه‌ولی ده‌دا هەر هه‌موو ئەم دیمه‌نانه له هزر و بیریا وینه بگری و به ئامان و زه‌مان ده‌ست به‌رداریان نه‌بی.

به‌لام بیهوده، دیمه‌نه‌کان بو تاوی دهره‌وشانه‌وه، چاوپرکینان له‌گه‌ل ده‌کرد و پاشان ئاوا ده‌بوون. که ئەم دیمه‌نانه له تاریکییه‌که‌دا ون ده‌بوون، گوئی بو ده‌نگی هه‌نگاوی گورج و سرکی ژنیک هه‌له‌ده‌خست، گوئی بو خشه‌خشی ژیر کراسی ژنانه و ده‌نگدانه‌وه‌ی ماچه‌که شل ده‌کرد.

خۆشی و له‌زه‌تیکی بیهوده سه‌راپای داگرت. له‌م خه‌یاله خۆش و به‌له‌زه‌ته‌دا بوو که خولامه‌که‌ی لبتیکف به ده‌ستی به‌تال گه‌راپه‌وه و رایگه‌یاند که بیره ده‌ست ناکه‌وی. لبتیکف به نیگه‌رانییه‌وه که‌وته هاتوچۆ به ژووره‌که‌دا. له‌پیشا چووه نزیک ریابوئچ، پاشان له ته‌نیشت مرزلیاکف ویستا و گوتی: "هه‌تیویکی گه‌وجه. که‌ر پیاوی وا له کوئی بیر‌هی پی په‌یدا ده‌کری. خویری!"

مرزلیاکف بی ئەوه‌ی چاوه‌سه‌ر کتییی "په‌یامبه‌ری ئەوروپا" هه‌لبری، گوتی "به‌م شه‌وه له‌کوئی بیره لی‌ره په‌یدا ده‌بی." لبتیکف هاواری کرد: "تۆش باوه‌رت کرد، له‌سه‌ری مانگیش بم. له ماوه‌ی پینج ده‌قیقه‌دا هه‌م بیره و هه‌م ژنیش په‌یدا ده‌که‌م. له‌بنی عیزیشا بی په‌یدای ده‌که‌م. گه‌واد بم ئەگه‌ر په‌یدای نه‌که‌م!"

به بیدهنگی خوی گوری، جگه ریه کی داگیراند و وده رکهوت. له پارپه وه که دا هه لوه سته یه کی کرد و له بن لیوانه وه که وته ورته ورت: "رابکا! گرابکا! لاکا!... به تهنی ناروم، هه ر دیو که ولم دهکا. ریابوچ وهره با پیاسه یه ک بکه ین. چی؟" چونکه چ وه لامیک نه درایه وه، گه رایه وه. به ئه سپایی جله کانی داکه ند و راکشا. مرزلیاکف هه ناسه یه کی هه لکیشا، کتیبه که ی داخست و مؤمه که ی کوژانده وه.

لبتیکف دووکه لی جگه ره که ی کرد به نیو تاریکییه که دا و له بهر خویه وه گوتی: ته گبیر؟!

ریابوچ خوی له ژیر چه رچه فه که یدا گرمۆله کرد، هه ولی دها به خه یال هه موو دیمه نه کان لیک بدا و وینه یه کی جوان جوانیان لی دروست بکا، به لام خه ون و خه یاله کان سرک و سل بوون و بوی رام نه ده بوون هه ر زوو خه وی لیکه وت. چونکه قه ت نازی به خوو نه دیتبوو زور شاد و خوشحال بوو به وه ی ژنیک ئاوری لی داوه ته وه و نازی کیشاوه، ئه م بیر و خه یالانه له خه ویشا هه ر ده ست بهرداری نه بوون.

که له خه و رابوو، نه چه وریه که ی قه د ملی و نه فینکایی جی رامووسانه که نه ما بوون. به لام له زه ت وه کو دوینی شه و به هه موو ده ماره کانی ده گه را. جامی په نجه ره که له بهر تیشکی هه تاوه که دا ده بریسکایه وه، گویی بۆ ده نگه دهنگی ده ری هه لخت. یه کیک له ژیر په نجه ره که دا و به دهنگی بهرز هه ژدهر هه ژدهر قسه ی ده کرد؛ دهنگی "لبدتسکی" فه رمانده ی هیزی توپخانه بوو که تازه له ریوه هاتبوو. نه په یه کی کرد و گوتی:

- چی دی؟

- دوینی له کاتی نال کردنی ئه سپه کاندا، سمی ئه سپه که ی "گولوبچیک" کون بوو. به یته له که ده ستوی دا که له گه چ و سرکه بگیری. ههروه ها قوربان دوینی شه و "تارتمیف" میکانیک سه رخوش بوو و جه نابی سه روان ده ستوری دا که بیخه نه سه ر پینشی عاره بانه ی توپه که تا بیته وه سه ر خوی.

سه ر لقه که له سه ر قسه که ی پویی: "کاریف بیری چوو ه سنگی خیوه ته کان و په تی راکیشانی توپه کان بیئی. ئه فسه ره کانیش شه وی له مالی جه نه رال فنرابک میوان بوون." لیدتسکی به خو و ردینه سووره که یه وه له بهر په نجه ره که دا قوت بووه، چاوه نزیک بینه کانی بریه نیو ژووره که. جماعه ت هیشتا سست و خه والو له نیو جیگا کانیاندا بوون. چاک و خوشی له گه ل کردن و پرسى: "نایا هه موو شتیک دورسته، خو چ که موکورییه کتان نییه؟"

لبتیکف گوتی: "پشتی ئهسپهکه م روشاوه؛ نیره نوئییه که گرتویه تی." فه رمانده هه ناسه یه کی هه لکیشا، توزی داما و گوتی: "به تهمام بجمه لای (ئه لکساندرا یگوزفنا) و بیبیم، خواحافیز. شهوی له ریگادا پیتان دهگه مه وه."

پاش چاره که سه عاتیک هیزه که که وته ری. وهختی گه یشتنه ئاستی عه مارهکانی فئرابک، ریابوئچ ئاورپیکی دایه وه و روانیه مالی فرانک، په رده ی په نجه رهکان دادرابوونه وه، دیاربوو هه موویان خه وتوون. ئه ویش، ئه ویش که پیش چهند سه عاتی ئه می ماچ کردبوو، هه نوکه له غورابی خه ودا یه. هه ولیدا به خه وتووی بیهیتیه به رچاوی خوی. په نجه ره ی ژووره که ی ئه وی هینایه به رچاوی خوی که لق و پوی سه وز له په نجه ره وازه که وه سه ریان بردوته ژووری. فینکی و خوشی هه وای سپیده، بونی سووره چنار، وه نه وشه و گولی سوور، سیسه م، کورسی، ئه و جله جوانانه ی دوینی شه و، جوتی پاپوچی بچکوله، سه عاتی که له سه ر میزیک چرکه چرکی ده کرد، هه ر هه موو ئه مانه له به ر چاویا به رجه سه بوون، به لام سیمای، بزه ته ر و ناسک و پر مه حه به ته که ی؛ واته ئه وه ی که گرینگ بوو، وه کو چوون جیوه له دهستی بنیاده مدا ناوه ستی، له خه یالی ئه ودا به ند نه ده بوو، پاش ئه وه ی نیوقوناغ ری رویشتن، ئاورپیکی دی دایه وه. کلئسا زه رد باوه که، ماله که، باخه که و چومه که یه کپارچه غه رقی رووناک ی بوو، ئاسمانی ساف و شین، ره خی یه کپارچه سه وزی چومه که که تیشکی زیوینی روژی گرتبووه باوه ش، له راده به ده ر جوان بوو. ریابوئچ دوا نیگای کردن و وه کو له شتیکی یه کجار ئازیز و خوشه ویست دابرابی هه ستی به خه میکی گه وره کرد.

ریابوئچ بست به بستی ریگاکه شاره زابوو، ئه مبه ر و ئه وبه ری ریگاکه کیلگه ی گه نمی پر له مرور بوو. قه ل و دال به سه ر کیلگه کاندایه دفرین و دهنیشتنه وه. به رده می ته پوتوز و پشتی زه لام بوو، پشته وه ی ته پوتوز و دهموچاوی زه لام بوو. چوار سه ربازی شمشیردار له به رده م هیزه که وه ده رویشتن؛ ئه وانه پیشقه ره ول و پاسه وانی هیزه که بوون. له دوا ی ئه وانه وه ده ستی که ره نا و موسیقا بوو. پیشقه ره ولان و ده ستی جوق و موسیقا وه کو ده ستی به ری کردنی جه نازه که وتبوونه پیشه وه و گوئیان به ری ک و پیکی ریزه که نه دده ا. ریابوئچ "ه" توپی له به رده م خو یه وه ده بینی. بو بابایه کی نه شاره ز، ئه م کو ره وه سه خت و دوور و دریزه ی هیزی توپخانه شتیکی سهیره، بابایه کی نه شاره ز، قه ت له وه تی ناگا که بو ده بی تاقه توپیک ئه م هه موو پاسه وانه ی له گه ل بی! یا ئه م هه موو ئه سپه ی بو چییه؟ به لام بو یه کیکی وه کو ریابوئچ که سه ری له و کارانه دا

سپى كوردبوو ببوو به كارىكى روتىنى و به هيچ جورى مایه‌ی سهرنج نه‌بوو. ئەو دەمى سال بوو دەيزانى كه بۆچى دەبى سەر لقیكى شه‌پورچی قوت و قیت به سواری ئەسپ له پشت ئەفسەرى هەر تۆپخانە‌یه‌که‌وه برۆا، دەيزانى بۆ بهم سەر لقه دەلین "ئاردا"، دەيزانى بۆچى ئەفسەران و رینوینان له دواى ئەوه‌وه دەرۆن.

ریابوڤچ دەيزانى كه بۆچى ئەسپه نزیکه‌كان پێیان ده‌گوتى ئەسپى سواری و ئەسپه دووره‌كان پێیان ده‌گوتى ئەسپى یه‌ده‌ك. هه‌لبه‌ته ئەم زانیاریانه بۆ بابایه‌كى نابە‌له‌د و نه‌شاره‌زا و ئاسایى مایه‌ی سهرنجن. سه‌بازىك به‌سەر ئەسپه‌که‌وه بوو هه‌شتا ته‌وپوتۆزى دوینی پێوه‌بوو، به‌له‌که‌پێچى له لاقى راستى شه‌ته‌ك دابوو كه ته‌واو بى‌فايده و بى‌معنا ده‌هاته به‌رچاؤ. به‌لام ریابوڤچ كه سوودى ئەم پوزه‌وانه‌یه‌ی به چاکی ده‌زانی به لایه‌وه بى‌فايده و معنا نه‌بوو. عه‌ره‌بانچیه‌كان خۆبه‌خۆ قامچیه‌كانیان راده‌وه‌شاند و شریخه‌یان لى هه‌لده‌ستاندن و هه‌ندى جاریش هاواریان ده‌کرد. تۆپه‌كان له‌خۆوه سهرنجیان راده‌کیشا. تووره‌که‌ی مشما و جاوى پر کاو و جۆ له پێشى عه‌ره‌بانیه‌ی تۆپه‌كان بارکرا‌بوون. مه‌قه‌لى و کاسه و گۆزه و قۆرى به تۆپه‌كانه‌وه هه‌لواسرا‌بوون. تیکرا تۆپه‌كان له حه‌یواناتى بى‌ئازار ده‌چون كه له‌به‌ر هۆیه‌كى ناديار له‌لایه‌ن زه‌لام و ئەسپه‌كانه‌وه ده‌پاریزان و شه‌ش تۆپچى به ته‌نیشته تۆپه‌که‌وه ده‌رۆشتن و بازوویان باده‌دا. له‌دواى هەر تۆپه‌که‌وه فه‌رمانده و ئەفسه‌ران و سه‌رلق ده‌رۆشتن. تۆپه‌كانى دیکه‌ش به هه‌مان ده‌ستور ده‌هاتن. تۆپه‌كانى دواوه ناشیرین بوون و شتاقیان سام و تامى تۆپى یه‌که‌میان نه‌بوو. چونکه هەر لقیكى تۆپخانه چوار تۆپى هه‌بوو، و تیکراى هه‌یه‌که‌ شه‌ش لقی تۆپخانه‌ی هه‌بوو بۆیه هه‌یه‌که‌ مه‌وداى نیوفه‌رسه‌خى گرتبۆوه. له‌کو‌تایى هه‌یه‌که‌وه عه‌ره‌بانیه‌ک هه‌یدى هه‌یدى ده‌هات. ئەسپه‌کی مه‌جه‌رى له‌ژێردا بوو، یه‌که‌یک له فه‌رمانده‌کانى هه‌یزى تۆپخانه ئەم ئەسپه‌ی له تورکیاوه هه‌ینابوو. ئەسپه‌که‌ سه‌رى نه‌وى كوردبوو؛ و ده‌تگوت بىر ده‌کاته‌وه.

ریابوڤچ خه‌یالاوى ده‌جووه پێشى. جارێ ده‌پروانییه به‌رده‌مى و شان و ملی تۆزاوى ئەوانه‌ی پێشه‌وه و جارجارى ئاوى ده‌دايه‌وه ده‌پروانییه چاره‌ی ئەوانه‌ی دواوه، هه‌شتا هەر له نه‌شه‌ی ئەو ریکه‌وته‌ی دوینی شه‌وا بوو دهنه‌ وانه‌با ئیستا وه‌نه‌وزى ده‌دا. ئیستا غه‌رقى خه‌یالى خۆش و تازه بوو، ئەو رۆژه كه هه‌یه‌که‌ كه‌وتبووه رى قه‌ناعه‌تى ته‌واوى به خۆی كوردبوو كه مه‌سه‌له‌ی ماچه‌که‌ ته‌نیا ریکه‌وت بووه و هه‌چى دى، به‌خۆی ده‌يزانى كه ئەم ماچه چ بايه‌خىكى واقیعی نییه و ئەگه‌ر به جدی بىگرى و به

قوولی بیرری لیتکاتهوه ئهوا خووی دهخهلهتینی. کهچی زوو به زوو ئهقل و هوشی
باریان کرد و تهسلیمی خهیاالات و زنده خهون بوو.

به خهیاال خووی له ژووری نان خواردنی فترابکدا دهبینیهوه که سههرگهرمی قسه و
باسه لهگهله جوانیکا که جوانی و ناسکی کیژه شینپوشهکه و کیژه قژه زهردهکه و کیژه
رهشپوشهکهی له خودا کوکردبووهوه. چاوی دهنوقاند و ئهمجارهیان خووی لهگهله
کیژیکی بیگانهی دیدا دهبینیهوه، نازی دهکیشا، بهسههر شان و ملیدا دادهنهویهوه.
ئهوجا خهیاالی شهر و جیابوونهوهی بهسههدا هات... ئهوجا دیدار و پیک گهیشتنهوه...
ههرجاری که دهگهیشتنه سههرگردیک ئهم فهزمانه له گوئی همموواندا دهنگی دهدايهوه:
"لهسههر خو برۆن" ریابوچش ههمان فهزمانی دووباره دهکردهوه: "لهسههر خو برۆن."
ههر جاری که فهزمانهکهی دووباره دهکردهوه ترسی لیدهنیشت که نهادا تهلیسمی
ئهفسونهکه بشکی و دنیاای خهیاالی لیتیشیوی.

ئهم تهلیسمه تا نزیکی نیوهرو نهشکاو بالی بهسههر هزر و بیریدا کیشا، نیوهرو
لهسههری هیزهکهوهو به دهنگی بهرز جاری فهزمانیک درا: "ئهفسههرهکان وریابن!
برواننه راست!" جهنهراالی بهرپرسی هیزهکه به گالیسکهیهکی دوو ئهسپی سپیهوه
وهدهرکهوت، چهند ئهفسههریک که ریابوچش یهکیک بوو لهوانه غاریان دا. جهنهرال
گوتی: "کار و بارتان له چ دایه؟" ئهوجا چاوه سوورهکانی تروکاندن و لهسههر روئی:
"خو کهس نهخوش نییه؟!" جهنهراالی وردیلهی لاواز پاش ئهوهی وهلام درایهوه، کهمی
تيفکری و رووی کرده ئهفسههریک و گوتی: "ئهوه بو ئهسپ سواری توپی سنیهم
زهنگالهکهی داکهندووه و به توپهکهوهی ههوالسیوه؟ خویری سزای بده؟!" پاشان
رووی کرده ریابوچ و گوتی: زینی ئهسپهکانی لقهکهی توش له شل و شیواو دهچی.
چهند شتیکی تری لهو بابتهی گوت و ئهوجا رووی کرده لبتيکف و به پیکهینهوه
گوتی: "ملازم لبتيک ئهوه بو وا چارهت داوه به یهکدا، بیرری خاتوو (لوپوخوف) دهکهی
ها؟ کورینه وادیاره بیرری خاتوو لوپوخوف دهکا."

خاتوو "لوپوخوف" ژنیکی بالابهزری قهلهو بوو، تهمهنی نزیکهی پهنجا دهبوو. چونکه
جهنهرال بهخوی حهزی له ژنی قهلهو دهکرد و هینده گوئی به تهمن نهدهدا، وای
دهزانی ژیر دهستهکانیشی ههمان زهوقیان ههیه. ئهفسههرهکان بهریزهوه پیکهنین.
جهنهرال زوری کهیف بهوه هات که قسهیهکی خوشی بو ئهفسههرهکانی کردووه.
دهستیکی دا به پشتی گالیسکهچییهکهدا و سلاویکی کرد و گالیسکهکه رت بوو.

گالیسکه که ی جهنه رال ته پوتوز و گهرده لولوی له دوی خوویه وه ههستاند. ریابوچج بهدم ته ماشاکردنی گهرده لولوله که وه له فکران راپوو: "تومزه ئه وه ی لای من خه یاله، له لای خه لکی ئاساییه و زور کهس پیی گه یشتوون. ئەم ریکه وته، هه موو رۆژیکی خوا رووده دا و هه ر هه موویان ماچیان جه رباندوووه. بۆ نمونه ئەم جه نه راله پیره له گهنجیدا به قهده تووکی سه ری من ئاشقینی کردوووه و ئیستاش ژن و مندالی هه ن. نه قیب - فاشتر - ش ژنی هه یه و ژنه که شی خو شی ده وی، خو چاره شی دوو فلسی قه لب نایه نی... سلمانوف پیاو یکی توورپه و ترۆیه و هه ر له مه غولیان ده چی که چی به ئاشقینی ژنی خواستوووه!... یانی ئەم شادییه هه ر بۆ خه لکی ره وایه؟ من پیی ناگه م؟! نا، نا منیش درهنگ یا زوو هه ر پیی ده گه م". دلخو شی خو ی به وه دایه وه که ئه ویش وه کو خه لکییه و له هه یچ که سیک که متر نییه، ئەمجاره یان به جورئه ته وه جله وی بۆ خه یال شل کرد و، ئەو و خو ی هه نایه به رچاو که له وه پهری خو شی و شادیدا بوون.

دمه وخو رئاوا هه زه که گه یشته جی و لایدا. ئەفسه ره کان هه موو شه که ت و ماندوو له خه وه تی خو دا لئی که وتن. به لام ریابوچج، مرزلیاکف و لبیتکف سه ندوقیکی پریان کرد به میز و شیوه که یان له سه ر خو ارد. مرزلیاکف به دم نان خو اردنه وه کتیبه که شی ده خو ینده وه، لبیتکف هه ژده ر هه ژده ر قسه ی ده کرد و بیره ی له په رداخه که ی خو ی کرد. ریابوچج که گیژ و کاسی زنده خه وی به رده وامی رۆژ بوو، به بیدهنگی نانی ده خو ارد. پاش پیکی سییه م مه ست بوو، گیانی سست بوو، شه رمی شکا و که وته گه رانه وه ی به سه رهاته که ی خو ی: "کورپینه من له مالی فنرابک توو شی شتیکی سه یر بووم" ده یویست وا خو ی بنوینی که ئەم شتانه ی به لاوه ئاساییه و گالته ی پی دی: "ویستم له ژووری بیلارده که بیمه ده ر که چی له ریگادا..." به ئاو وتاو هه موو ورد و درشتیکی ماچه میژوو ییه که ی گه راپه وه. به و بوایه گه رانه وه ی ئەم داستانه خو شه هه ر ته و او نه بوایه و تا به یانی دره یژه ی بکیشایه.

وهختی ریابوچج له گه رانه وه ی به سه رهاته که ی بووه وه، لبیتکف که به خو ی پیاو یکی درۆزن بوو و باوه ری به قسه ی چ که سیک نه ده کرد، له رووی نه باوه رپییه وه پیکه نی. مرزلیاکف برۆکانی ویک هه نایه وه و به دم موتالا کردنه وه و به بی موبالاتییه وه گو تی: "خواده زانی کی بووه؟ وتت خو ی پیتا هه لواسی و هاواریشی نه کرد؟ یا ده بی ئەقلی سووک بووی یا شیت بووه؟!" ریابوچج گو تی: "قسه ی تویه رهنگه شیت بووی."

لبیتکف گوتی: "ئەو مەنیش جارەک شتیکی، وام لێهەلکەوت. دەچووم بۆ "کوفنو" سواری قیتار بووم و بلیتی نمرە دووم بێری بوو. فارگۆنەکه پڕپڕ بوو، خەوم نەدەهات. هەستام رۆبلیکم دایە پاسەوانی قیتارەکه، جانتاکە ی هەلگرتم و بردمییه فارگۆنیکی نمرە یەک. لەوێ راکشام و پەتۆکەم بە خۆمدا دا، زۆر تارێک بوو. لەپڕ هەستم کرد یەکیک دەستی خستە سەرشانم، نەخێر هەناسە ی بەر دەموچاوم کەوت. دەستم درێژکرد، بەر ئانیشکی کەوت. چاوم هەلبرێ چ ببینم! ژنی بوو چاوانی رەش وەکو زوخال، لێوی سوور عەینی یاقووتی ئال، هەناسە ی بۆنی ئەشقی لێدەهات مەمکی قوت و توند..."

مرزلیاکف بە هێمنی قسەکە ی پێ بێری: "دە فشهفش! سەبارەت بە مەمکەکانی هەرچییه بلێی رەنگە باوەرپت پێ بکری، بەلام کە زۆر تارێک بوو، چۆن لێو هەستام سوورەکانیت بینی؟" لبیتکف بۆ ئەو هە ی درۆکە ی خۆی پینە بکا پیکەنی. ریابووچ زانی گالتە ی پیدەکا، بۆیه نارەحەت و دلتهنگ هەستا و چوو لەسەر تەختەکە ی خۆی راکشا و سویندی خوارد کە ئیدی هەرگیز باوەر بە کەس نەکا.

ژیانی ئوردوگاکیان بە شیوەیهکی ئاسایی دەڕۆیی، رۆژان چوون یەک تێدەپەرین. ریابووچ ئاشقانه بیری دەکردهوه. بە یانیانی زوو کە خولامەکە ی ئاوی ساردی بۆ دینا و ئەو دەموچاوی پێ دەشت لەپڕ ئەو هە ی بە بێرا دەهات کە: "ژیانی گۆراوه و ئەو دنیا چۆل و هۆلە ی جارن نییه."

شەوان کە هاوڕێکانی باسی ئاشقیانی و ژنانیان دەکرد، ئەو لەنیو کورسییهکە ی دەخزی، و دەتگوت سەربازیکی پیره و باسی ئەو جەنگانە دەگێریتەوه کە بەشدارێ تێدا کردوون. هەندێجار ئەفسەرەکان، ملازم لبیتکفی مێیازیان دەدایە پینش خۆ و دەچوون بۆ مێیازی. ریابووچ بە ناچاری بەگەلیان دەکەوت، بەلام وێژدانی نارەحەت بوو، رەفتار و ئەتواری سارد و سەربوو، لە دلی خۆیدا پۆزشی بۆ "ئەو" یانی دەنکە خەیاڵیهکە ی دیناوه. ئەو شەوانە ی کە خەوی دەرزا و مێشکی پردهبوو لە بیرهوهری مندالی، باوکی و دایکی و هەموو شتیکی دیکە ی دلگیری بێر دەکەوتەوه. ئاکام بەوه دەشکایهوه کە یادیکی مێستجکی، ئەسپە جوانەکە، فنرابک، ژنەکە ی کە دەتگوت شای جوانانە، ژووره تاریکەکە، رۆوناکییهکە ی درزی دەرگای گۆرین بکاتەوه و بیرهوهرییه خۆشەکانی پێ برازینیتهوه.

لە ۵/۳۱ دا ریابووچ لەگەل دوو مەفرەزەدا گەرایهوه، ریابووچ وەکو چۆن دوورخراوهیهک بۆ ولاتی خۆی بگەریتەوه لە خوشیان لە پیستی خۆی نەدەهیوری و

به‌رده‌وام زنده‌خه‌ونی ده‌بینی، تامه‌زرۆی دیداری ئەسپه‌که، کلێساکه، فنرابک، تامه‌زرۆی ژووره‌ تاریکه‌که بوو. تامه‌زرۆی ئەو دهنگه‌ نهمره‌ بوو که له‌ گویی هه‌موو ئاشقاندا دهنگ ده‌داته‌وه‌ و ئاشقانی دابراو له‌ یار فریوده‌دا. ئەو دهنگه‌ نهمره‌ که له‌ گوییدا دهنگی ده‌دایه‌وه‌ و دلنیای ده‌کرد که: "جاره‌کی دیکه‌ ده‌بینیته‌وه‌". به‌لام گومان به‌ هیلاکی دابوو. چۆن ده‌بینیته‌وه‌؟ چی پێ بلی؟ ئاخۆ ماچه‌که‌ی بیرماوه‌؟! ئەدی ئەگه‌ر بۆ نه‌گبه‌تی هه‌رگیز نه‌بینیته‌وه‌؟ هه‌ر خۆی دلخۆشی خۆی ده‌دایه‌وه‌ که "جاریکی دی خۆی به‌ ژووره‌ تاریکه‌که‌دا ده‌کاته‌وه‌ و هه‌رنه‌بی یادیکی گه‌رم و گۆری شه‌وی گۆپین ده‌کاته‌وه‌".

ده‌مه‌وئێواره‌، عه‌ماره‌ سپییه‌کان و کلێساکه‌ له‌ دووره‌وه‌ به‌دیار که‌وتن. دلێ ریابوئێچ که‌وته‌ په‌له‌په‌ل. ئەفسه‌ره‌که‌ی ته‌نیشتی قسه‌ی ده‌کرد. به‌لام ئەم گویی لی نه‌بوو. ئاگای له‌ دنیا نه‌ما‌بوو. به‌ تاسه‌ و ئەله‌یه‌کی سه‌یره‌وه‌ چاوی برییه‌ ئەو چۆمه‌ی که‌ له‌ دووره‌وه‌ دیار‌بوو و له‌ دیاری مه‌حبوبه‌دا ده‌بریسکایه‌وه‌. پوانییه‌ سه‌ربانه‌ سه‌وزه‌کان، پوانییه‌ ئەو کۆترخانانه‌ی که‌ کۆتری جوان جوان به‌ سه‌ریاندا ده‌فرین و هه‌تاوی ده‌مه‌وئێواره‌ تیشکی زی‌رینی دابوو له‌ بالیان.

ریابوئێچ رووی ئەسپه‌که‌ی کرده‌ کلێساکه‌، دیسان دهنگه‌ گره‌که‌ی ئەفسه‌ری دارایی له‌ گویچکه‌یدا گیرسایه‌وه‌... به‌ته‌ما‌بوو له‌ ئان و ساتدا سواری له‌ پشت په‌رژینه‌کانه‌وه‌ ده‌رکه‌وی و ده‌عه‌تی چایان بکا. به‌لام ئەفسه‌ری نیوبراو قسه‌که‌ی خۆی ته‌واو کرد، ئەفسه‌ره‌کانی دی به‌په‌له‌ پووین کرده‌ گه‌نده‌که‌ و چ هه‌والیک له‌ ئەسپ سواری گۆپینه‌وه‌ نه‌بوو.

ریابوئێچ به‌وه‌ دلێ خۆی ده‌داوه‌ که: "ئەگه‌ر فنرابک پێ بزانی که‌ گه‌راوینه‌ته‌وه‌ ده‌نی‌ری به‌ شوینماندا" هی‌ند له‌م مه‌زه‌نده‌یه‌ی خۆی دلنیا بوو که‌ وه‌ختی خۆی به‌ کوخته‌که‌یدا کرد پێی سه‌یر بوو هاو‌ریکانی مۆمیان هه‌لایساندوه‌ و ده‌ستور به‌ خۆلامه‌کانیان ده‌ده‌ن سه‌ماوه‌ر پێکه‌ن!

ئاره‌زوویه‌کی پر سوێ نار‌ه‌حه‌تی کردبوو، له‌سه‌ر ته‌خته‌که‌ی پالکه‌وت. پاش تو‌زیک هه‌ستا تا بزانی سواره‌که‌ ده‌رکه‌وت یا نه‌؟ چ سواری دیارنه‌بوو، دیسان پال که‌وته‌وه‌. هه‌مدیس هه‌ستایه‌وه‌. ئەمجاره‌یان به‌رگه‌ی نیگه‌رانی نه‌گرت و که‌وته‌ کوچه‌ و کۆلانان و رووی کرده‌ مه‌یدانی کلێساکه‌. مه‌یدانه‌که‌ تاریک و چۆل و هۆل بوو. سێ سه‌رباز هی‌دی

و ئارام لەسەر گردهکه وهستا بوون، که ئهویان بینی رهق راوهستان و سهلامیان بو کرد. سهلامهکهی سهندنه وه و به ریگای خویدا نشیو بووه وه.

په له ههوری ئهرخهوانی به ئاسمانی پشت چۆمهکه وه دیار بوو. مانگ ورده ورده بهرز بووه وه و له نیو ئه و په له هه وره ئه رخه وانیا نه وه به دیار که وت. دوو ژنه دیهاتی به دهم قسه کردنه وه به نیو بیستانیک که وت بوون و گه لا که له میان ده کرده وه. ماله کانیا ن که وت بووه پشته وه و له تاریکییه کدا مت ببوون. که ناری چۆمه که ههروه کو خوی وابوو، هیشتا هه ر سه وز بوو، بنجک و ده وه نه کان وه کو خویان بوون. به لام ئه مجاره یان چریکه ی بولبول نه ده هات و بۆنی درهختی چنار و گیای تازه که م ببوو.

ریابوئچ گه ییه ئاستی مالی فنرابک، چاوی نا به کونی دهروازه ی باخه که وه و دزه نیگایه کی کرد. هه موو شتیک هه ر بیده نگ و تاریک بوو. لیتره و له وی کۆتهره داریک به ئاسته م سپی ده چوو وه. باخه که کش و مات بوو. ریابوئچ گوئی هه لخت، چاوی برییه ژوره وه؛ نزیکه ی چاره که سه عاتیک به و دهقه وه مایه وه، پاشان بی ئه وه ی دهنگی بژنه وی یا رو ناکییه ک بدینی، شه که ت و خه مبار گه رایه وه.

گه یشته قه راغ چۆمه که، گه رما وه که ی جه نه رال له به رده میدا بوو، خاوی سپی و توکن درابوون به سه ر ته یمانی پرده که دا، له پرده که وه سه رکه وت و تاویک ویستا. دهستیکی له خاوییه کان دا! ته ر و سارد بوون. له سه ری را روانییه چۆمه که، چۆمه که به خیرایی داده کشا. هاره و هاژه ی ئاوه که له غه لبه غه لیبیکی نامه فهوم ده چوو؛ وه ک ئه وه ی جنیو بی و به پایه ی گه رما وه که بدری! به دهستی چه پا و له سووچیکه وه تریفه ی سورباوی هه یف له نیو ئاوه که عه کس ببوو وه. شه پۆلی چۆمه که، جارئ ئه م رووناکییه سوورباوه ی له ئامیز ده گرت، جارئ وه کو شمشیر دوو له تی ده کرد و جارئ ورد و خاپوری ده کرد و چه شنی ئاوما لکه و نه مامی بچووک رای ده مالی.

ریابوئچ چاوی برییه شه پۆله خیراکان و گوتی: "چه ند بیهوده یه! ئه ری وه لا بیهوده یه! خواجه؛ هه موو شتیک پوچ و بی مه عنا و بیهوده یه!"

وهختی هیوای له دلدا نه ما، ناچار له ئه سپی خه یال دابه زی. میژووی ماچه که، بی قه راری خوی، گری ئه شقه که ی. ئاره زوو ه ئالۆزه کانی، سه ره له به ر که وتنه به ر رووناکییه کی ئاشکرا، دهستی له هاتنی سواره که و دیتنی ژنه که شو رد؛... ئه و ژنه ی که به ریکه وت ئه می له بری یه کیکی دی ماچ کرد بوو.

ئاوى چۆمەكە بەتەنیشتیا دەرۆیى، كەس نەیدەزانى بۆ كوئى دەروا. مانگى پىنج بوو وكەچى ئاوهكە ھەر خىزا دادەكشا، ئىدى چۆمە و عەودالى روبارە، روبارە و ئاشقى دەريايە، دەريايە و ئالكاوى تەم و مژ و شەپۆلى زەلامەكە لەوہیە ئەم ئاوه ھەمان ئاوى گۆرپىن بووبى كە ئىستا بەمجۆرە بە بەرچاوى رىابوڤچەوہ دەرۆیى. بەلام بۆ؟ مەبەستى چ بوو؟ سەرلەبەرى دنيا و ژيان لەبەرچاوى رىابوڤچ تارىك بوو و بىھودە دەى نواند.

چاوى لە چۆمەكە گواستەوہ و روانىيە ئاسمان. ئەوہى بىرى خۆى ھىنايەوہ كە چۆن قەدەر بۆ تاقە جارىك بەسەرى كردهوہ و ژنىكى نەناسى رەخساند كە ماچى بكا. چ خەون و خەيالى شاعيرانەى ھەبوون وەكو فىلم بۆ خۆى لىدايەوہ و سەيرى كرد سەرلەبەرى تەمەن و ژيانى پوچ و بىھودە و بى مەعنا بووہ. كە گەيشتەوہ كوختەكەى خۆيان، ھاوړىكانى لەویندەر نەبوون.

خولامەكەى پىي پراگەياند كە: "ھەموو چوونە بۆ مالى جەنەرال فنرابك، جەنەرال سوارىكى بەدووادا ناردبوون و دەعوەتى كردبوون." گەشكەيەكى كورت خايەنى كەوتە نىو دل و دەروون. بەلام رىابوڤچ ئەم گەشكەيەى سەركوت كرد و داى مركاندەوہ؛ بەدەم گلەيى كردنەوہ لە بەختى خۆى، خۆى دا بەسەر تەختەكەيدا و وەكو يەكئىك بىھوى تۆلە بستىنى، خۆى لە دەعوەتەكە كەر كرد و گووى نەدایى.

هه لاتن

سه رهوردیکی بی کوتایی بوو. پاشکا و دایکی له باراندا ته ربوون، چه ندین قوناغ به پییان هاتبوون. دهشت و پهریزیان بری بوو. ئەوجا گهیبوونه سهر جاده جهنگه لیبه کان. جاده کان یه کپارچه گه لای پڑاوی درهخت بوو. تاکو سپیده ههر به پییان هاتبوون. پاش ئەو هه موو ریکردنه دوو دانه سه عاتی خشت له بهر دەرگای عیاده دا وه ستابوون و چاوه نوڤ بوون دەرگایان لی قه بی. هه لبه ته ژیر کورنیشی دەرگا که له دهری گهرمتر و وشکتر بوو. به لام وادیاریوو بایه لاساره که ئەویشی پی رهوا نه ده بینین و پرورشه بارانی له گه ل خودا دینا. ههرکه ژیر کورنیشه که پرپوو له نه خوش و دهرده داران، پاشکا خوی به نیو ئاپورا که دا کرد و دهموچاوی کرد به ژیر چمکیکی فهروه کهیدا که بونی ماسی خوئیکراوی لیده هات، خه و بردییه وه.

ئه نجام دهرگه کرایه وه، پاشکا و دایکی خویان له هۆلی چاوه پروانیدا بینیه وه، دیسان چاوه پروانی... نه خوشان له سهر تهخت و که ره ویته کانی نیو هۆله که رۆنیشن. کهس جولهی نه ده کرد. کهس زاری هه لنه ده هینا. پاشکا ئەبله ق و واق و پماو چاوی برییه ئاپورا که. ههرچه نده زور شتی سهیر و پیکه نین هینهری بهرچاو کهوت، به لام لیوی له بهر یه که هه لنه هینان. ته نیا جاریک نه بی که کوریک به تاقه لاقیکه وه و به هه لقون هه لقون وه ژوور کهوت، پاشکا ژه نیه قه پرغهی دایکییه وه و سهری وه بن فهروه کهی خست و به پیکه نینه وه گوتی: "دایکه ته مه شا، حاجی له قله ق"

- کرپه رۆله.

له پشت په نجره ریه کی بچو وکوه، سه روسه کوتی خه والوی پزیشکیاره که وه دیار که وت و گوتی: "وهرن ناوه کانتان بنووسم."

نه خو شه کان تیځرا و له هه موویان دیار تر کوره یه که لاقه که به ره و په نجره که هیرشیان هیئا. پزیشکیاره که ناو و شورته و ناوی گوند و نه خو شی هه ر یه کیکیانی ده پرسی و ورده پرسیری دیکه شی لیده کردن. پاشکا به وه لامه که ی دایکیا بوی دهر که وت که ناوی "پاقل گالکتیونف" ه، عه مری حه وت سالانه، له جه ژنی نیسته ره وه تا نیستا نه خو شه.

نه خو شه کان ناو نووس کران، هه ر یه که و چاوه پروانی نوره ی خو ی بوو. دکتوره که به بهر کوشه ی سپییه وه و خاولییه ک به سه ر شانیه وه له هولی چاوه پروانییه وه تی په ری. که گه ییه ناستی کوره یه که لاقه که دهستیکی دا به سه ر شانیدا و گوتی: "عه جه ب ولاغیکی، توخوا تو ولاغ نیت؟ من پیم گوتیت دوو شه ممه وهره وه که چی جومعه هاتویته وه. من له تو پتر خه ممه. نه گهر ناگات له خوت نه بی لاقه له ده ست ده دی، ها!" کوره یه که لاقه که گرژ بوو، وه که گه دایان که وته پارانه وه: "نیفان نیکولایچی... مه عز بو خوا..."

دکتوره که به سه ر زه نشته وه گوتی: "نیفان نیکولایچی چی! پیم گوتیت دوو شه ممه. ده بی به قسه م بکه ی. به لام فایده ی نییه تو ولاغیت قسه ناچی به گوتیدا."

دیداری نه خو شان دهستی پیگرد. دکتور له ژووری خو ی رو نیشته و که وته گاز کردنی نه خو شه کان، له ژووری دکتوره که وه دهنگی گریانی مندالان، ئاهونالهی نه خو شان، گله و گازنده ی تووره ی دکتور ده هاته گوئی: "هاوار مه که، خو ناتکوژم، ئارام دانیشه!" ئاخری نوره ی پاشکا هات. دکتور گازی کرد: "پاقل گالکتیونف". دایکی پاشکا هه وه لچار گیژ بوو، به لام خیرا هاته وه سه رخو، دهستی پاشکای گرت و بردی بو ژووری دکتور. دکتور له پشت میزیک دانیشتبوو، راسته یه کی به دهسته وه بوو وخو به خو ده یکیشا به کتیبیکی نه ستوردا.

دکتور بی نه وه ی سه ری هه لبرئ و سه یریان بکا گوتی: "چییه تی؟"

دایکی پاشکا گوتی: "ئانیشکی کوره که م لوی لیته اتوه" به جو ری ده موچاوی گرژبوو وه کو نه وه ی به خو ی نازاری لوی کوره که ی بچیژی.

دكتور گوتی: "جله کانی داکه نه." پاشکا به هانکه هانک مل پینچه که ی کرده وه. که پوی به سه ری قوی سپی و دوگمه ی پالتو که ی تراناند.

دكتور هکه به تووره یی وه گوتی: "خاتون خو نه هاتویته میوانی؟ بو په له ناکه ی، خو هر تو چاوه پروان نیت؟"

پاشکا به په له چاکه ته که ی داکه ند و فرپی دایه سهر عارده که و به یارمه تی دایکی کراسه که شی داکه ند. دكتور به ساردییه وه که وته سه یرکردنی، نه و جا کیشای به ورگیدا و گوتی: "کاکه پاشکا گوره ش بووی!" نه و جا گوتی: "ئاده ی ئانیشکت." پاشکا که چاوی به جامیکی خویناوی که وت ترسی لینیشت! چاوی برییه بهر کوشه ی دكتور هکه و دهستی به گریان کرد. دكتور به گالته وه گوتی: ئای له وه، شهرم ناکه ی، پروانه پروانه تو وهختی ژن هینانته و که چی دهگریت، عهیب ناکه ی له خوت!"

پاشکا دهیویست به سهر گریان هکه یدا زال بی. چاوی برییه دایکی. سیمای دهیگوت: "دایکه که چوینه وه لای که س نه لئی له خسته خانه گریاوم."

دكتور ته ماشای ئانیشکی پاشکای کرد. یهک - دوو جار نووشتانییه وه، ئاهیکی هه لکیشا؛ لیوی هه لقورتاند و دووباره دهستی به ئانیشکی پاشکادا هینا. گوتی: "خانم خاس هه قی بهرد بارانت بکن، بو زووتر نه تهیناوه؟ بازوی منداله کهت فه وتاوه، تو ته ماشاکه که ره، نابینی جومگه که ی فه وتاوه." دایکی پاشکا وتی: "تو باشتر ده زانی باوکه گیان."

- باوکه گیان! بازوی منداله که ی فه وتاندووه و له باوکه گیان باوکه گیانی خوی ناکه وی! نه وه نه گهر به ئاسته م سه ری که پوی ئاوسابا هر له ویوه تا ئیره به غار ده هاتی. به لام له بهر نه وه ی بازوی به دهره وه نییه داش برزی، کرمی بی گویی ناده یی. ئیوه هه مووتان وه کو یه کن!"

جگه ره یه کی داگیراند، به دهم دوو که لی جگه ره که وه شه ری به دایکی پاشکا ده فروشت. له بن لیوانه وه ورته ورتیکی کرد، نه و جا سه ری هه لپری و له فکران رچوو. پاشکا به پروت و قووتی له بهر ده میا ویستا بوو، گویی بو ورته ورته که راده دیرا و چاویکی له دوو که لی جگه ره که بوو. که جگه ره که ی ته واو بوو نه و جا به کاوه خو که وته قسان: "گوی بگره خانم، چه ورکردن و دهرمان بیفایده یه، ده بی لیره بیخه وینی."

- تو چۆنت پى چاكة با واپى.

- دەبى عەمەليات بىكى... "تۆش پاشكا دەبى لىره بىنىيەوه!"

ئەمەى گوت و دەستىكى پى سۆزى بە شانى پاشكادا دا و لەسەرى پى: "داىكت دەنلىرەوه تو لای من دەمىنىيەوه. ئىره ناخۆش نىيە، من لىره دار و درەختىشم هەن، هەرکە تۆزى چاكتىر بوى پىكەوه دەچىنە راوه كىشكە. ئەوجا پىوت نىشان دەدم. باشە؟ دەمىنىيەوه؟ داىكىشت سەبى دىتەوه بۆ لات."

پاشكا نىگايەكى پىس ئامىزى داىكى كرد. داىكى گوتى: "دەبى وەمىنى پۆلە."

دكتور بە روو خۆشىيەوه گوتى: "ئا، ئا دەمىنىتەوه، ئاقلە، جا پىويەكى زىندوو زىندوو نىشان دەدم. پىكەوه دەچىنە بازار و شەكرەمەى بۆ دەكرىم. ماریا دىستونا، بىيە سەرى."

دكتور بە زمانى شىرىن پاشكای پام كرد. پاشكا هەرگىز نەچوو بوو جومە بازار، پىوى زىندوو نەبىنى بوو، زۆرى دل پىوہبوو كە جومە بازار و پىوى زىندوو بىنى. بەلام دللىكى هەر لای داىكى بوو، چۆن تەگبىرى ئەمە بكا؟ لە دللى خۆيدا تەگبىرىكى باشى بۆ ئەمەش كرد، لىبرا تكا لە دكتور بكا كە بىللى داىكىشى لەگەللىا بىنىتەوه. بەلام بەرلەوهى زار بكا تەوه، پەستارەكە پى رفاندە سەرى. حەپەساو و ئەبلەق كەوتە هەلپوانىن. قالدەرمەكان، دىوارى پاراوهى ژورەكان، دەرگا و پەنجەرەكان هەموو بە بۆيەيەكى زەردى جوان بۆيە كرابوون. لە هەموو لایەكەوه بۆنى دا و دەرمان دەهات، دەتگوت بۆنى كەرەيەكە و زۆر ماوہتەوه.

فەرش و مافور لە هەموو شوىنى پارابوو، بۆرى سىپى و بىرقەدارى ئاو بە قەد هەموو دىوارىكەوه بوو. بەلام پاشكا لە هەموو ئەمانە پىتر دللى بە جىگەكەى دەكرایەوه. لىفەيەكى توكنى كەوہى بە سەرەوه بوو. كە دىقەتى پىشتى و سەرىن و لىفەكانى دا، گەيى ئەو قەناعەتەى كە دكتور ماللىكى چاك و پۆشتەى هەيە.

ژورىكى چكۆلە بوو، سى تەختى تىدابوو، تەختى يەكەم چۆل بوو، دووہم هى پاشكا بوو، تەختى سىيەم پىرەمىردىكى لەسەر پۆنىشتبوو. چاوهكانى تەلخ و لىل، لىكدا لىكدا دەكۆكى و تەفەكەى پۆ دەكرە كاسەيەكەوه. پاشكا لەسەر تەختەكەى خۆيەوه دوو تەختى نىو ژورەكەى بەرانبەرىشى لىوہ دىاربوو.

پیره میزدیکی لاوازی رهنگ و پروو سیسه له و چرچه له که کیسه یهک سه هۆلی له سهر سهر دانرابوو له سهر یه کیکیان راکشابوو. تهختی دووهمیش دیهاتییه کی سهر پینچراوی به سهره وه بوو چونت دیقتهت دها ههر له پیریژن دهچوو.

پاشکا ههرکه گه ییه سهر تهخته که ی خۆی، په رستاره که به جیی هیشت و خیرا به دهستی جله وه گه رایه وه و گوتی: "ئه مه هی تویه ههسته له بهریان بکه."

پاشکا جله کونه کانی داکنه، جله تازه کانی له بهر کرد، ئه و جا رۆبه که وه که ی به سه ریانا له بهر کرد. به شادییه وه روانیه خۆی، چهند هزی ده کرد بهم جله تازانه وه به کوچه و کولانانی گونده که ی خویاندا بسورپیته وه. جله وی بۆ خه یال شل کرد، دایکی هینایه بهرچاوی خۆی که ئه می نار دووه بۆ باخه که ی که ناری چۆمه که تا گه لا که له رم بۆ به رازه که یان بینن، کور و کچی گونده که یان دهوریان داوه و به به غیلییه وه لئی راماون و ئه بله ق ئه بله ق ده روانه رۆبه که ی.

په رستاره که که جاری دووه م گه رایه وه دوو قاپ و دوو مراک و دوو پارچه نانی له گه ل خۆ هینابوو. یه کیکیانی دا به پیره میزده که و ئه وی دیکه یانی دایه پاشکا و گوتی: "بخۆ." پاشکا له قاپه که ورد بووه وه، سهیری کرد پر له گوشتاوی چه ور، و گرته گوشتیکیشی له بن دایه، دیسان له دلی خۆیدا گوتی که ژیانی ئه م دکتوره خۆش و ئاسووده یه. وه کو به روالهت توورپه دیاره نابن و ابی، چونکه ئه م ناز و نیعمه ته و توورپه ییان نه گوتوه! گوشتاوه که ی به تاسوقه وه خوارد، هه موو جاریکیش مراکه که ی به له زه ته وه دهلسته وه. که هه موو گوشتاوه که ی خوارد و ته نیا گرته گوشته که ی له به رده مدا ما، له بن را نیگایه کی پیره میزده که ی کرد و پر به دل به غیلی پی برد، ئه یکی هه لکیشا. که وته سهر گوشته که، هه ولی دا تا ده توانی درهنگتر بیخوا و ته واوی بکا. به لام بیفایده بوو، گوشته که ی پاکودا. ئه و جا نۆره ی نانه که بوو. نانی بی پیخۆر خۆش نییه. چاری نه بوو و ئه ویشی خوارد. ههرکه لیبه وه په رستاره که به دوو قاپی دیکه وه گه رایه وه لایان. ئه مجاره گوشتی گویره که ی سووره وه کراو و په تاته یان تیدابوو. په رستاره که پرووی کرده پاشکا: "کوا نانه که ت؟ پاشکا چ وه لامیکی نه دایه وه، گوپه کانی پرکردن له هه وا و پوپ ده ری په راند. په رستاره که به خه مباریه وه گوتی: "ئه ویشته خوارد؟ ئه دی ئه م گوشته به چییه وه ده خۆی؟" رۆی و پارچه نانیکی دیکه ی بۆ هینا.

پاشکا له ژیانیا گوشتی گویره که ی سووره وه کراوی نه خوارد بوو. زۆری لا خۆش و به له زهت بوو. له ماوه ی چهند ده فقه یه کدا گوشته که ی خوارد و نانه که ی هیشته وه.

پیره میزده که که له نان خواردن بووه وه، نانه زیاده که ی له چاوی میزه که یدا قایم کرد. پاشکاش لیبرا چاو له و بکا. به لام پاش توزیک بیرکردنه وه نانه که شی خواردا!

پاش فراقین ههستا و کهوته گه پان. له ژووره که ی به رانبه ردا، جگه له و تهخته ی له ژوورپرا دیتبوونی. چوار پیایوی دیکه ی بینی. ته نیا یه کیکیان سه رنجی راکیشا، ئەم یه که یان کابرایه کی دیهاتی بالابه رز بوو. هینده باریک و بنیس بوو پیستی به سه ر ئیسکییه وه هیشک ببوو، ده تگوت له قه بر ده ره یتر او ته وه. ده موچاوی توکن و گرژ بوو. له سه ر تهخته که ی رۆنیشتبوو و سه ره له قیی بوو، بازووه کانی وه کو به ندۆلی سه عات به ملا و به ولادا دینا و ده برد. پاشکا نه ی توانی چاوی لی وه گو یزی. هه وه لجار وای زانی هه ر بۆ گالته و سه رگه رمی خه لکه که وا ده کا. به لام که ته و او زهینی دایی بۆی ده رکه وت که ئەم ره فتاره ی کاردانه وه ی نازاریکی دژوار و سه خته. زۆری دل پی سووتا. ئەوجا خۆی کرد به ژووری سییه مدا، دوو پیایوی سورفلی تیدابوو. ده موچاویان هیند سوور بوو ده تگوت به گله سوور ته راو کراون. بی جوله له سه ر تهخته کانیان رۆنیشتبوون.

سیمای سه یر و سه مه ره یان له خوا وه ندی بت په رستان ده چوو. پاشکا له په رستاره که ی پرسى: "ئه رى پورى ئەمانه بۆ وان؟"

– ئەوه ئاوله یان ده ردا وه رۆله.

پاشکا گه رایه وه ژووره که ی خۆی. له سه ر تهخته که ی دانیش، چاوهری بوو دکتور بی و پیکه وه بچنه راوه کیشکان یا جومعه بازار. به لام دکتور نه هات. پزیشکیاره که توزی له به ر ده رگای ئەو به ره وه ویستا، به سه ر ئەو نه خو شه دا، که کیسه سه هۆله که ی خرابوو سه ر سه ر، دانه ویه وه و بانگی کرد... میخایلوف! میخایلوف ئاگای له دنیا نه بوو، ورته ی لیوه نه هات. پزیشکیاره که ده ستیکی هه لته کاند و رۆی.

پاشکا هه ر به ده قی خۆیه وه چاوی بری بووه دراوسیکه ی، به ته مای هاتنی دکتور بوو. پیره میزده که ی دراوسی لیکا لیکا ده کوکی و تف و به لغمه که ی رۆ ده کرده کاسه که ی ته نیستی. خیزه خیزی سینیگی له دووره وه ده بیسترا. که له کوکه کوک ده که وت و هه ناسه ی هه لده کیشا شتیک له سینیگیدا ده نگی ده هات، پاشکا زۆری پی سه یر بوو، خۆی پی نه گیرا و پرسى: "باپی ره ئەوه چییه له سینگتا فیکه لیده دا؟" کابرای

پیره میزد وه لآمی نه دایه وه، پاشکا که میک بیده نگ بوو نه و جا پرسى: "با پیره ریوی له کوی هه یه؟"

- ریوی چی؟

- ریوی زیندوو.

- له کوی هه یه؟ له چه م و بی شاندا هه یه.

کات تیده په ری و دکتور دیار نه بوو. په رستاره که چای بو پاشکا هیئا. پزیشکیاره که گه رایه وه، ویستی میخایلو ف بیدار بکاته وه. گلۆپه کان هه لبوون، دکتور هه ر دهر نه که وت. ئیدی درهنگ ببوو، زه حمهت بوو فریای راوه کیشکان یا جومعه بازار بکه ون. پاشکا له سه ر ته خته که ی راکشا و له فکران راچوو. خه یال هه لیگرت. نه و شه کر له مه یه ی هاته بهرچاو که دکتور قه ولی دابوو بو ی بکری... رهنگ و دهنگی دایکی هاته وه بهرچاو. کوخه تاریک و نوته که که ی خو یانی بیر که وته وه، بیرى شه ره مندالی "یگور فنا" ی کرد. له پر ماندوو و بی تاقت خه م دایگرت، به وه دلخوشی خو ی دها وه که سبه ی دایکی دیته وه بو لای به ده م نه و خه یالانه وه خه وی لیکه وت.

له دهنگه دهنگ و غه لبه غه لب خه به ری بووه. چه ند پیاویک له راره وه که دا بوون و هه ر ورته ورتیان بوو. شه و بوو. له بهر رو شنایى گلۆپه کانداسى تارما یی به دیار ته خته که ی میخایلو فه وه دیار بوون. یه کیکیان پرسى: "به دوشه که که وه هه لیگرت یا هه روا؟"

- هه روا، هه روا، له وینده ر جی دوشه ک نییه. که له وه ختیکی خراپا مرد، خوا عافوی بکا. نه و جا یه کیک له هه ردوو شانى و یه کیکی دی له هه ردوو لاقى نه وین و هه لیان گرت. ده لنگی بیجامه که ی شو ر ببوو و ته که ته کی بوو. زه لآمی سییه م که له پیریزنه دیهاتیان ده چوو دانه و یه وه، به سى قو لى و به ده م پیگیر بوونیان له ده لنگی بیجامه که ی میخایلو فه وه رایان رفاند و له ژه ره که وه ره دهر که وتن.

خیزه خیزی سینگی کابرای پیره میزد سه عاته رییه ده رو یی. پاشکا که گو یی لیبوو خه ریک بوو زراوی بتوقی. له جی خو ی راپه ری، به تر سه وه روانییه په نجه ره تاریکه کان، به نیگه رانییه وه له ته خته که ی هاته خواری پر به زاری هاواری کرد: دایکه! بی وه ی چاوه ری وه لآم بی خو ی کرد به ژووره که ی نه و به را. رووناکی گلۆپه کان درى به تاریکی شه و دابوو. نه خوشه کان هه موو مات و خه مبار له شوینی خو کز

دانیشتبوون. هه‌موو سه‌ر و قژ شیناو ده‌تگوت دیو ودرنجن. هه‌موو گه‌وره و زه‌به‌لاح ده‌هاتنه به‌رچاو. زۆر له‌ولاتر کابرایه‌کی دیهاتی له سووچیکی تاریکدا رۆنیشتبوو و بازووه‌کانی وه‌کو به‌ندۆلی سه‌عات دینا و ده‌برد. پاشکا ده‌رکه‌که‌ی به‌ وازی جی هیشت. له‌ ژووری ئاوه‌له‌داره‌کانه‌وه‌ خۆی گه‌یانده‌ راپه‌وه‌که‌ و له‌ویوه‌ خۆی به‌ ژووریک‌ی بی‌ کۆتاییدا کرد. هیند تاریک و نوته‌ک بوو، هیند ترسناک بوو، له‌ تو وایه‌ پره‌ له‌ خێو و دیو و درنج. ئه‌وجا خۆی وه‌ ژووریک‌ی ژناندا کرد و له‌وینده‌ره‌وه‌ دیسان بو‌ راپه‌وه‌که‌، به‌ قالد‌رمه‌کاندا به‌ره‌و نه‌ومی خواره‌وه‌ داگه‌را. کاتیکی به‌خۆ زانی ها له‌ ژووری چاوه‌روانی. وه‌کو کۆی که‌وته‌ گه‌ران به‌دووی ده‌رگادا. کیلۆنی ده‌رگایه‌ک ده‌نگی لیوه‌هات، کزه‌بایه‌کی سارد هورپوژمی هینایه‌ ژووری. پاشکا سه‌ره‌سمیک‌ی دا و ده‌رپه‌رییه‌ نیو‌حه‌وشه‌. ته‌نیا هه‌لاتنی له‌بیربوو. هه‌رچه‌نده‌ نابه‌له‌د بوو به‌لام پیی و ابوو چ چاریکی نییه‌ غه‌یره‌ هه‌لاتن، ته‌نیا هه‌لاتن ده‌یگه‌یه‌نیته‌وه‌ نک دایکی. مانگ له‌ به‌ینی په‌له‌ هه‌وره‌کانه‌وه‌ سه‌ره‌تاتکیی بوو.

پاشکا هه‌ر لاتیکی کرد به‌ دوو. تاویکی باش به‌ ده‌وری په‌رژینیکا غاری دا، ئه‌وجا هه‌له‌سته‌یه‌کی کرد، پاشان به‌ره‌و نه‌خۆشخانه‌که‌ گه‌رایه‌وه‌، تاویک به‌ ده‌وری ئه‌ویشدا غاریدا. له‌پر به‌ دوو دلایه‌وه‌ ویستا، هه‌ر که‌ چاوی به‌ خاچه‌ سپییه‌کانی گورستانه‌که‌ که‌وت، پر به‌ زاری هاواری کرد: دایکه‌! دیسان گه‌رایه‌وه‌. په‌نجه‌ره‌یه‌کی رووناکی لئ به‌دیارکه‌وت.

له‌و تاریکییه‌ بی‌ سنووره‌دا، ئه‌م په‌له‌ رووناکییه‌ سوور باوه‌ سامناک ده‌هاته‌ به‌رچاو. به‌لام پاشکا که‌ له‌ ترسا ته‌واو په‌شو‌کابوو و نه‌یده‌زانی کیوه‌ بجی. به‌ ئاسووده‌یی‌وه‌ رووی کرده‌ ئه‌م په‌له‌ رووناکییه‌. قالد‌رمه‌یه‌کی چه‌ند پله‌یی و ده‌رگایه‌ک له‌ پال په‌نجه‌ره‌که‌ هه‌بوو، ئیعلانیک به‌ ده‌رگا‌که‌وه‌ چه‌سپینرا بوو. پاشکا به‌ پله‌کاندا سه‌رکه‌وت، له‌ په‌نجه‌ره‌که‌وه‌ ته‌ماشایه‌کی کرد، شادییه‌کی کوت و پر ئازای گیانی داگرت؛ دکتوره‌ رووخۆشه‌که‌ له‌ ژووری دانیشتبوو و کتیپیک‌ی به‌ ده‌سته‌وه‌ بوو. پاشکا له‌ خۆشیا پیکه‌نی، ویستی هاوار بکا، به‌لام هیژیک‌ی نادیار بینی گرت، لاقی سست بوو، سه‌ری سوپا و له‌سه‌ر پله‌کان که‌وت.

کاتی به‌ هۆش هاته‌وه‌ ده‌وربه‌ری ته‌واو رووناک بوو. ئه‌و دکتوره‌ی که‌ قه‌ولی دابوو پیی بیبا بو‌ جومعه‌ بازار و راوه‌ کیشکان و رپوی زیندووی نیشاندا ده‌می نابوو به‌ گوئییه‌وه‌ و ده‌یگوت: "پاشکا تو و لاغی، هه‌ر به‌ راستی و لاغی، پیویسته‌ قه‌ساس بکریی..."

گرانه تی

کلیموفی ئەفسەری لاو لە فارگۆنیکی دوکە لاوی قیتاریکی پۆستە بەردا دانیشتبوو. قیتارەکە لە پترۆزبۆرگەووە بۆ مۆسکۆ دەچوو. پیرەمیردیک بەران بەری دانیشتبوو، سەرو سیمای لە دەریاوان دەچوو. ڕدینی هیندە لە بنرا تراشی بوو، دەموچاوی ئاوسا بوو. بەرواڵەت لە مل ئەستوور و پارە دارەکانی خەلکی سوید یان فنلەندە دەچوو بەدریژایی ئەو ماوەیە هەر سەبیلی دەکیشاو لەسەر یەک بابەتی تایبەتی دەریسا.

–ئەها! تو ئەفسەری؟ براهەکی منیش ئەفسەرە، بەلام ئەو لە هیزی دەریاییە، دەریاوانە. دەریاوانەو لە (کرونشتات) کاردەکات، بۆچی دەچیت بۆ مۆسکۆ؟

–بەماموری دەچم.

– ژنت هەیه؟

–نە، لەگەڵ خوشکەکەم و میمکدا دەژیم.

–بڕاکە ی منیش ئەفسەرە، بەلام ئەو ژن و مندالی هەیه. ئەها!

کابرای فنلاندی هەندیجار لەخۆرا سەرسام دەبوو، وەختی وشە ی ئەهای بەکار دینا، بەخۆ پەسەندی و لاسارییەو پیدەکەنی و بەردەوام مژی لە سەبیلەکە ی دەدا، کلیموف بێتاقەت بوو، بەهیچ جۆری حەزی نەدەکرد قسانی لەگەڵ بکات، پڕ بەدل رقی لێی بوو. چەندی حەزدەکرد ئەو سەبیلە نەحەتیییە لە دەست راپسکینێ و تووری بداتە ژیر کورسییەکە! چەندی حەز دەکرد ئەم کابرا فنلاندییە توور بەدریتە فارگۆنیکی دییەو و لەم چەنەبازییە رزگار بی. لەبەر خۆو تیفکری: "ئەم فنلاندییایە یا تو بلی ئەم یونانیانە چەند خەلکیکی میمل سیفەت و ترسناکن! چەند تەمەل و موفتەخۆر و ئیسک قورسن! دایمە بارن بەسەر خەلکییەو. ئاخەر فایدەیان چیە" کە بیری لە فنلاندی و یونانیان کردەووە دلی تیک هەلەت. هەولیدا لەگەڵ فەرەنسای و ئیتالییەکاندا بەراوردیان بکات، بەلام ئەم بیرەش هەستیکی ناخۆشی لەلای بیدار کردەووە، یەکسەر ئەو ئۆرگ لیدەر، ژنانی رووت، چەقەنە لیدەر و ئەو وینە رەنگاو رەنگانە ی کە لەسەر

خیرا خیرا نانیان دهخورد، ژنیکی جوان له گه ل ئه فسه ریکی کلاو سووردا قسانی دهکرد، بهدم قسه کردن و زهردهخه نه وه ددانه سپی و جوانه کانی به دیار دهکه وتن.

زهردهخه نه که ی، ددانه کانی و خودی ژنه که ش هه مان ههستی قیزه وه ری گوشته سووره کراوه که ی له لای کلیموف بیدار کرده وه.

تینه ده گه یی چون ئه و ئه فسه ره کلاو سووره ده توانی له پال ئه و ژنه دا دانیشتی و پروانیتته دهموچاوی ناسک و پرخه نده ی. هه رکه توژی ئاوی خوارده وه گه پرایه وه شوینه که ی خو ی. کابرای فنلاندی دانیشت و سه بیله که ی پیکرد. دهنگیکی ناخوش له سه بیله که یه وه ده هات؛ دهنگیک ریک وه کو فلچه فلچی قونده ره یه کی لاستیکی کون کون که به نیو قورو چلپاوا پیوه ی برۆیت. به سه رسامییه وه پرسی: "ئه ها، ئیره چ ویستگایه که؟". کلیموف وه لامی دایه وه: "نازانم" راکشا و ده می خو ی گرت تا تام و بونی تالی دوکه لی به زار و گه رودا نه چیت.

-کهنگی ده گه یه تور؟

-نازانم، ببوره، من، من ناتوانم قسان بکه م، حالم باش نییه. سه رمام بووه.

کابرای فنلاندی سه بیله که ی به چوارچیوه ی په نجه ره که ته کاندو دیسان که وته وه چه نه بازی ده رباره ی براکه ی. کلیموف چیدی گو یی نه دایی. بهدم ئازاره وه که وته بیری جیگای نه رم و شل و پاک و خاوین و بوتلی ئاوی ته زی و (کوتی) خوشکی که چاک ده یزانی چون به تهنگییه وه دی و خزمه تی دهکات و دهروو ژووری پیده کات. ته نانه ت وهختی که (پاقل)ی خولامی بیرکه وته وه که چون پیلاوه قورس و تهنگه کانی له پی داده که نی و ئاوی بو ئاماده دهکات و له سه ر میزه که دای ده نی، له دنیای خه یالدا بوو، وای ده هاته به رچاو ئه م هیچی له سه ر نیه ته نیا ئه وه نه بی بجیتته ناو جیگاکه وه و هه لبه ته ئاوه که شی بو خو ی بخواته وه، ئه وسا بیگومان ئه م موته که ترسناکانه ی له کول ده بیته وه و خه ویکی خو شی لیده که ویته. دهنگیکی دوور و نامه فهومی به رگو ی که وت: - پوسته حازره؟ دهنگیکی بهرز و گر له په نجه ره که ی ته نیشتیانه وه وه لامی دایه وه: - حازره! دووه م یان سییه م ویستگای پاش سپیرو ف بوو. کات به خیرایی ده بووری، له تو وایه به چوار ناله ده روات. به لام دهنگی زهنگ و شووت و بریک کردنی هه ر نه ده برایه وه، کلیموف به نا ئومیدییه وه دهموچاوی له گوشه یه کی پشتییه که ی توند کرد. سه ری خسته نیو هه ردوو دهستی و دیسان که وته خه یالی خوشکه که ی و پاقلی

خولامی، به لام هم خوشکه‌که‌ی و هم خولامه‌که‌ی له‌گه‌ل تارمایی دیکه‌دا تیکه‌ل بوون. له‌به‌رچاوی سوران و ون بوون. هه‌ناسه‌ی، که له‌پشتیه‌که‌ی دها و ده‌گه‌رایه‌وه، هینده گهرم بوو هه‌ر ئه‌وه نه‌بوو ده‌موچاوی بسوتینی. لاقه‌کانی ده‌یه‌شان. ده‌تگوت بایه‌کی سارد له‌په‌نجه‌ره‌که‌وه دئ و له‌پشتی دها. هه‌رچه‌ند زور که‌سیره‌و نه‌خوش بوو، به‌لام نه‌ده‌یویست و نه‌ده‌یتوانی ئه‌و حاله‌ی بگورئ.

نازای گیانی سست و خاو بووه‌وه و ناگای له‌خو نه‌ما. کاتی له‌پر سه‌ری هه‌لبری و ته‌مه‌شای کرد، بینی فارگونه‌که به‌ته‌واوی پرووناک بووه‌ته‌وه. خه‌لکی خه‌ریک بوون پالتوکانیان له‌به‌ر هه‌لده‌کیشاو که‌وتبوونه جموجول. قیتاره‌که ویستا. حه‌ماله‌کان به‌خویان و به‌رکوشی سپیه‌وه و به‌نمره‌ی به‌ر به‌رۆکیانه‌وه، به‌ده‌وری ریواره‌کاندا ده‌هاتن و جانتاکانیان له‌ده‌ست ده‌قوستنه‌وه.

کلیموف، خو به‌خو پالتو قورسه‌که‌ی دا به‌شانیوا له‌قیتاره‌که دابه‌زی، باوه‌ری نه‌ده‌کرد که ئه‌مه‌خویه‌تی و خه‌ریکه‌ی ری ده‌کات، وای ده‌هاته به‌رچاو که پیاویکی دیکه‌یه، پیاویکی بیگانه‌یه، هه‌روه‌ها وای هه‌ست ده‌کرد که گهرمی نیو قیتاره‌که، تینویتی، تارمایی و شه‌به‌نگی نه‌گریسی جوراوجور که به‌دریژایی شه‌و خه‌ویان لی حه‌رام کردبوو، هیشتا ده‌ست به‌رداری نه‌بوون! بی ئختیار له‌جانتاکه‌ی نه‌وی و عه‌ره‌بانه‌یه‌کی به‌کری گرت.

عه‌ره‌بانچییه‌که داوای رۆبلیک و ۲۵ کوپیکی کرد تا بیگه‌یه‌نیته گه‌ره‌کی (پاورسکا)، به‌لام ئه‌و چ مامه‌له‌یه‌کی له‌گه‌ل نه‌کرد. کویرانه‌خوی به‌نیو عه‌ره‌بانه‌که‌دا کرد و لی دانیشته... هیشتا توانای ئه‌وه‌ی مابوو هه‌ست به‌که‌می و زوری پاره‌که بکات و بزانی چ کلاویکی له‌سه‌رنراوه، به‌لام پاره‌ی مه‌به‌ست نه‌بوو؛ خوا خوای بوو بگاته‌وه مالی. که گه‌یه‌وه مالی، میمکی و خوشکه‌که‌ی (کیژیکی هه‌ژده سالان بوو). به‌پیرییه‌وه هاتن. خوشکه‌که‌ی ده‌فته‌ر و قه‌له‌میکی به‌ده‌سته‌وه بوو. سلاوی لیکرد و چاک و خوشی و ده‌ستوموچی له‌گه‌ل کرد. کلیموف بیری که‌وته‌وه که خوشکه‌که‌ی خوی بو تاقیکردنه‌وه‌ی بوونه مامۆستای ئاماده‌یی، ئاماده‌ ده‌کات. کلیموف گویی به‌ئه‌حوالپرسی و پرسیاره‌کانی نه‌دا. له‌گه‌رما هانکه هانکی پی که‌وتبوو. به‌نیو ژوره‌کاندا که‌وته‌ی، گه‌یه‌ ژوره‌که‌ی خوی و خوی به‌سه‌ر جیگا‌که‌یدا دا. کابرای فنلاندی، ئه‌فسه‌ره کلاو سووره‌که، ژنه‌دان سپیه‌که و بونی گوشته سووره‌وه کراوه‌که و ئه‌و سیبه‌رانه‌ی گه‌ماروی گلۆپه‌که‌یان دابوو، میشکیان پر کردبوو.

ئاڭگای لهخۆ برابوو، غهلبه غهلب و دهنگه دهنگی ترسناکی دهوروبه رهکهی بۆ جیانه دهکرایه وه. وهختی بههۆش هاته وه، خۆی لهنیو جیگا کهیدا بینی. جلهکانیان داکه ندمبوو. سه رنجی لهسه ر بوتلیکی ئاوو پاڤلی خولام گیرسایه وه، بهلام ئه مانهش چ ئاسووده یییه کیان پی نه ده به خشی، دهست و لاقی ده تگوت هاردراون.

زمانی بهمه لاشویه وه نووسابوو، هیشتا دهنگی مژلیدانی سه بیله کهی کابرای فنلاندی له میشکیدا دهن رنگایه وه. دکتوریکی ردین رهشی مل ئه ستوور له پشت سه ری پاڤله وه به دیارییه وه وه ستابوو و ورته ورتی ده کرد: "ئافه رین کورپی خۆم، ئافه رین چاک بوو". دکتوره که پیی ده گوت "کورپی خۆم"، هه ر ده یگوت و ده یگوته وه: "به لی، به لی! چاک بووه، نائومی ده مبن!"

دکتوره که خیرا و خۆمانه قسانی ده کرد. ده موچاوی گوشتن و دهنگه دۆستانه کهی که به کلیموفی ده گوت کورپی خۆم، کلیموفی ده هری کرد. له پر نالاندی "بۆ پیم ده لیی کورپی خۆم؟ یانی چی ئه وه نده خۆمانه ده ویی؟ هه ی دواتان بریته وه" خۆی له دهنگی خۆی ده ترسا. دهنگی هینده وشک و لاواز بوو که به خۆیشی نه یناسییه وه. دکتوره که نه سه خله ت بوو، و نه ره نجاش، له سه ری رۆیی: "ئافه رین، به لی! به لی! نابی توره بیی."

له مایشه وه، کات به هه مان خیرایی نیو قیتاره که ده رۆیی و ده تگوت چوار ناله ده کات له شکرپی رۆژ به ره به ره پاشه کشه ی ده کرد و له شکرپی شه و به کاوه خۆ ده هاته پیشی. پیده چوو دکتوره که له جیی خۆی نه جولئ و هه ر سانا ساتی ده مرپیژی به لی، به لیی به گوچی کهیدا ده کرد. زنجیره یه ک تارمایی و شه به نگی له بن نه هاتوو، له ژووره که دا ریزیان به ستبوو: پاڤل، کابرای فنلاندی، مولازم یارشوفیچ، نه قیب ماکریموف، ئه فسه ره کلاو سووره که، ژنه ددان سپییه که و دکتور، هه ر هه موو ئه مانه سه رگه رمی قسان بوون، ئه مریان ده رکرد، ده ستیان هه لده ته کاند، سه بیلیان ده کیشاو شتیان ده جوو، کلیموف رۆژیک له به ر رۆشنایی رۆژ، که شیشی ناوچه کهی بینی. بابی روحانی جه نابی که شیش، کتییی پیروزی به ده سه ته وه بوو. له نزیک جیگا کهی کلیموف وه ستابوو و له به ر خۆوه ورته ورتی ده کرد.

سیمای حاله تیکی وه های ده نواند که کلیموف هه رگیز ئه و حاله ته ی نه دی بوو، کلیموف ئه وه ی بیرکه وته وه که بابی روحانی هه میشه به ئه فسه رانی کاتولیک مه زه بان ی ده گوت پۆلاندی: ویستی بیه یینیه پیکه نین، گوتی: "بابه! ده زانی یار سو فچی پۆلاندی سه ری خۆی هه لگرتوو و رپوی کردۆته لی ره وار!" به لام بابی روحانی که پی او یکی رپووخۆش و دم

به پيکه نين بوو، پي نه که نی، بگره سيمای گور او خه ميکی سه يری لی نیشته. خاچه که ی له کلیموف برده پيشه وه.

شهوان دوو سيته ر، يهک له دووی يهک، به نه سپای ده خزینه ژوره وه، نه م دوو سيته ره خوشکه که ی و ميمکه که ی بوون، سيته ری خوشکه که ی چوکی داده او دو عای ده کرد و ده پارایه وه، سه ری داده نه واندو سيته ره بوو چه ماوه که ی ده که وته سه ر دیواری ژوره که. به هه رحال هه ردو سيته ره که هه ر ده پارانه وه. به دريژایی نه م ماوه يه بو نی گوشتی سووره وه کراو و سه بیلی کابرای فنلاندی له که پووی نه برا، به لام له پر بو نیکی ئاشکرای بخوردی پیروژ به دم و که پوویدا چوو. خه ریک بوو بر شيته وه، هاواری کرد: "بخورده! لایبه ن لیره!" که س وه لامی نه دایه وه. ته نیا دهنگی ئاوازی که شيشانی ده ژنه وت که به نه سپای سرودیکيان ده گوته وه، له پر وای هه سترکد يه کیک به غاردان به قالدرمه کاندای سه ر ده که وی.

کلیموف، که هاته وه سه رخوی، سه يری کرد ژوره که ی چوّل و هوّله، هه تاوی به یانی له پشت په رده ی په نجه ره که وه داوییه له ناو ژوره که، تيشکيکی باریک و تيژ چه شنی شمشیر له ناو بوتلیک ئاودا ده لهرزی. گوئی به دهنگی پیچکه ی عه ره بانان زرینگایه وه. به مه دا زانی که به فری کوچه و کوّله نه کان، تاووته وه. به ديقه ت روانییه تيشکی هه تاو، که لوپهل و شتومه کی نیو ژوره که وه ده رگا که. يه که مین ئاره زووی نه مه بوو که له قاقای پيکه نين بدات، قاقایه کی به رز سينگ و سکی خسته سه مایه کی شیرین و به له زهت، ئازای له شی پر بوو له خوشتی و شادییه کی بی سنوور. نه م خوشتی و شادییه عه نی نه خوشتی و شادییه بوو که مروّف يه که مجار ده که ويته سه ری و دنیا له به رده م خویدا ده بینی. کلیموف، پر به دل ئاره زووی دیداری خه لکی و جموجول و قسه کردنی کرد. به ده نی سست و بی جوّله بوو، به لام ده يتوانی ده سته کانی بجولینتی، به لام خو ی به مه ی نه ده زانی. چونکه بیری له لای شتی دیکه بوو. هه ناسه دان و پيکه نينه که ی خو ی له گیان خو ش بوو. به دیتنی بوتله ئاوه که، بن میچه که، تيشکی هه تاو و په رده ی په نجه ره که شادبوو.

دنیا ته نانه ت له و گوشه ته نگه ی ژوره که شیا جوان و دلخوشکه ر ده هاته به رچاوی. وهختی دکتوره که هات، کلیموف بیری له وه ده کرده وه که ده رمانه کانی چه ند به که لک بوون، خو ی چه ند دلّسوژ و میهره بان بووه و هه موو ده ورو به ره که ی دلّسوژانه به خه مییه وه بوون. دکتوره که گوئی: "چاکه! چاکه! ئافه رین، خوا زور شوکر که چاک

بوویهوه!، کلیموف بهدهم گوی شل کردنهوه بهکول پیکهنی. کابرای فنلاندی بیرکهوتهوه.

ژنه ددان چهرموهکهی وهبیرهاتهوه. قیتارهکهی بیرکهوتهوه و هزی دهکرد جگه ره بکیشته، گوتی: "دکتور پییان بلی چاو خواردم بو بینن". دکتور قایل نهبوو، پاقل ئەمرهکهی بهجی نههیناو نهچوو نانی بو بینن، کلیموف ئەمه ی زور له بهرگران بوو، وهکو مندالی ورکن کهوته هات و هاوار.

دکتوره که بهدهم پیکه نینهوه کهوته لاسایی کردنهوهی: "به به! دایکه، مه مه دهخوم". کلیموف دهستی به پیکه نین کردهوه، که دکتوره که رویی، خهویکی چاکی لیکهوت و پاشان بههه مان ههستی پر شادییهوه رابوو. میمکی له پالیدا دانیشتبوو. زور خوشحال بوو، پرسی: "میمکه گیان ئەوه چیم بوو؟"

-گرانه تی

-به راست! به لام نیستا چاک بوومه ته وه، به ته واوهی چاک بوومه ته وه، ئەدی (کوتی) له کوئییه؟

-له مال نیه، پیم وایه تاقیکردنه وهی داوه و پاشان چووه بو لای یه کییک.

پیره ژن که ئەو قسه یه ی کرد، دوو لو نوشتایه وه، دهستی بو گوره وییه کانی برد، لئوی کهوتنه ته ته له. رویی وهرگیراو له پر دایکورکاند. خه م و که سه ری دلئ، نامۆژگارییه کانی دکتوری بیربرده وه و بهدهم گریانه وه گوتی: "ئوو، کوتی، کوتی، فریشته که مان رویی!..." گوره وییه کانی داکنند و لهه مان شویندا نوشتایه وه. کلاوه که ی بهر بوه وه. کلیموف، چاوی برییه قژه بۆزه که ی ئەو، هیچی بو مه علوم نه بوو، دلئ کهوته وه سه وه سه و پرسی: "میمکه گیان کوتی له کوئییه؟!"

پیریژن که هه موو شتیک و ته نانه ت کلیموفشی له بهر خه می خوی بیرچوو بوو گوتی: "کوتی، له تۆوه گرانه تای گرت و مرد... پیژی به خاکمان سپارد..."

ئهم هه واله ناخۆش و کوتوپره کلیموفی هینایه وه سه رخو. هه رچه نده هه والیکی دلته زین و ناخۆش بوو، به لام هه ر نهیتوانی ئەو شادییه ی بالئ به سه ر کلیموفی تازه چاکه وه بوو! کیشا بوو، بره وینیته وه. تیر گریا. پاشان پیکه نی و ئەوجا کهوته گله یی ئەوه ی که بو شتیکی ناده نی بیخوا.

پاش ههفتهیهک، جلیکی دهلیی له بهرکراو به یارمه تی پاڤل ورده ورده که و ته ری کردن. خوی گه یانده بهر په نجه ره که و روانییه ئاسمانی ساف و بیگه ردی به هار. له دووره وه گویی له ته قه ته قی شره قیتاریک بوو. خهم دلی گرت، فرمیسک له چاوی قه تیس ما. ته ویلی به توندی نا به په نجه ره که وه و له بن لیوانه وه گوتی "چه ند دلم ته نگه، خوییه چه ند غه مبارم!" خۆشی و شادی کشانه وه و خهم و بیتاقه تی هه واری هه لداو له کانگای دله وه ههستی به له دهست دانی خوشکه که ی کرد.

*-میمک: خوشکی دایک ..پور: خوشکی باب.

رهبه نی ره شپۆش

"۱"

"ئاندری قسیلیوچ" کاورین، مامۆستای زانستگه بوو، زیاد له پینویست خوی ماندوو و ئه عسابی هیلاک کردبوو، به لام هیچ هه ولینکی نه دا که به باشی خوی تیمار بکات. به ریکه وت پاش ئه وهی قاپیک شه رابی خوارده وه و له گه ل جه نابی دکتوری دۆستیدا هه ندی دهرده دلی کردو دۆسته که شی، جه نابی دکتور ئامۆژگاری کرد که به هارو هاوین له زۆزان بگوزهرینن. ریک له و کاتانه دا کاغه زیکی دوورو دریژی له "تانییا پسوتسکی" یه وه پینگه بیی که داوه تی کردبوو بچی بو گونده که ی ئه وان و ماوه یه ک له "بوریسوکا" له گه ل ئه و و بابیدا وه مینن. کاورین لیبرا بچی، به لام به ره وهی بچی بو ئه ویندهر "مانگی نیسان بوو" سه ریکی "کاورینکا" ی زیدی خوی داو سی هه فته ی له ویندهر گوزهراندن. که دنیا خوش بوو، ئه و جا پرووی کرده گونده که ی مالی

(پسوتسکی) باخهوانی نیوداری پوس. "پسوتسکی" گهره‌ی کردبوو، و به نسیبته کاورینه‌وه له‌جی باب بوو. مه‌ودای نیوان "کاورینکا" و "بوریسوکا" که مالی پسوتسکی له‌وینده‌ر بوو نزیکه‌ی هفتا میل بوو، سواری عهره‌بانه‌و به‌هار و ریگا، مژده‌ی خو‌شیه‌کی راسته‌قینه‌یان به‌کاورین ده‌دا.

دیوه‌خانی پسوتسکی له بوریسوکادا گهره بوو. هه‌یوانیک له‌به‌رده‌م ئاپارتمان‌ه‌که‌دا که به‌شیره گه‌چینه رازا بووه‌وه، به‌لام ئەم په‌یکه‌ره گه‌چینه‌ه هه‌ندیکیان روشابوون و پارچه‌یان لی به‌ربوو بووه‌وه. خو‌لامیک به‌جل و به‌رگی مه‌یت‌ه‌ره‌وه له‌به‌ر ده‌رگا ویستا بوو. باغیکی کونی تاریک، له‌سه‌ر شیوه‌ی باخی ئینگلیزان و به‌دریژی فهرسه‌خیک، له‌به‌ر ماله‌وه تا قه‌راخ چومیک داکشابوو و، له‌وینده‌ره‌وه ده‌چویه‌وه سه‌ر نشیویکی پر گول و گولزار. ئەم نشیوییه به‌ریز دارکاژی لی روابوو که ره‌گه‌کانیان به‌ده‌ره‌وه بوون و هه‌ر له‌چنگی تیک ئالوو ده‌چوون. چۆله چومیک به‌قه‌راخ ئەم نشیوییه‌دا داده‌کشا و له‌ دووره‌وه ده‌بریسقایه‌وه. بالنده‌ی ده‌نووک دریژی زونگاوان به‌ جوکه‌جوکی غه‌مگین به‌سه‌ر چومه‌که‌دا ده‌فرین. تیکرای ئەم دیمه‌نانه ریواریان گاز ده‌کرد که‌بی دانیشیت و چامه‌یه‌ک به‌وینته‌وه، به‌لام باخ و بیستانانی میوه که تیکرای به‌دیراوی جوان ریکخرابوو و نزیکه‌ی ۸۰۰ هه‌زار مه‌تر دووجای گرتبووه‌وه، هه‌ستیکی ته‌واو جیاواز تری ده‌ورژاند. هه‌میشه روناک و ره‌ونه‌قدار بوون و هه‌ستی شادی و خو‌شییان له‌دلی مرؤفدا بیدار ده‌کرده‌وه. گول و گیای جو‌راو جو‌ر وه‌مه‌ره‌نگ، له‌سپی ساده‌وه بیگره‌ تا ره‌شی ره‌ش، ئەو هه‌موو شکوفه‌ ناسک و نازدارانه، ئیدی به‌هه‌شتیک بوو که کاورین له‌ هه‌موو ژیانیدا ئەو ته‌رحه جوانییه‌ی نه‌دیتبوو.

به‌هار، له هه‌وه‌لی بوو. گیاو گولی که‌م وینه له‌ژیر شووشه‌ی گولخانه‌کاندا خو‌یان مه‌لاس دابوو، به‌لام هه‌ر به‌ستین و دیراویکت گرتبایه هینده‌ی گول و شکوفه لی روابوو هیچ باره‌گایه‌کی پاشایه‌تی له رازاوه‌یی و بۆن خو‌شیدا به‌تۆزی پیندا نه‌ده‌گه‌یی. ئەم کومه‌له‌یه به‌یانانی زوو له هه‌موو کاتیک جوانتر بوون. یانی ئەو ده‌مانه‌ی که ئاونگ وه‌کو ئەلماس و مرواری به‌سه‌ر په‌ره‌ی گول و په‌لکی گیادا ده‌دره‌وشایه‌وه.

کاورین، که مندال بوو، جوانی ئەم باخه کاریکی ئەفسانه‌یی لیده‌کرد. که‌چی "پسوتسکی" هه‌ر بۆ تانه به‌م جوانییه‌ی ده‌گوت "زپوزبل"، به‌لام له‌راستیدا هونه‌ر و سه‌نعه‌ت چ په‌رجوویه‌کی درسته‌کردبوو! چ کاریکی گهره‌ی له کتیبانه‌وه راگو‌یزابوو و چۆن به‌سه‌ر سره‌شتدا زال ببوو، ده‌سته‌مۆی کردبوو! مه‌یدانی پر له دره‌ختی میوه، داره‌رمییه‌کی

بالا به رزی قوچه کی، دار به پرووی باز نهیی، زهیزه فون، دار سیو، خانوو، تامی چلچرا. میژووی سالی ۱۸۶۲ که به داری ئالوبالو نووسرابوو، واتا ئه و ساله ی دهنواند که پستوسکی بۆ یه که مجار دهستی دابووه بیستانکاری زانستانه. هر هه موو ئه مانه جوان و شیرین و دلرفین بوو. درهختانی رازاووه لق و پۆ په رچکراو، به قه دی ساف و راسته وه وهکو قه دی درهختی خوړما ریک و راست چوو بوون به ئاسماندا، به لام که به وردی زهینه ت دهایی و سهیرت ده کرد درهختی میو یان توو درده چوون، به لام ئه وه ی گیانی دهخسته بهر ئه م باغه و نه وای شادی ئامیزی پیده به خشی، هاتوچوی به رده وام و هه ول و کوششی بیوچانی باغه وانه کانی پستوسکی بوو. له به یانی زه وه تا درهنگه شه وان له م درهخته وه بۆ ئه م درهخت، له م شه تله وه بۆ ئه و نه مام، له م دیروای پر گوله وه بۆ ئه و گولزار، زه لام ده گه ران و وهکو میروله به مه کینه ی دهستی و بیل و ئاو پرژینه وه ئه م به رو ئه و به ریان ده کرد.

کاورین، سهعات نوی شه و گه ییه گوندی "بوریسوکا". وهختی گه ییه ئه ویندر، سهیری کرد تانیاو بابی بی تاقه تن. هه وای سافی شه وو ئه ستیرانی به جریوه، ترسی زوقوم که وتنی سپیده ی دهخسته دله وه. "ئیقان کارلیچی سهر باخه وانیش چوو بووه شاری و که سینی ده ستپاک و خه مخورو جی متمانه یان شک نه ده برد که باخه که ی پی بسپرن. قسه و باسی سهر نان خواردنی ئیواره یان هه رباسی زوقوم و زوقوم که وتن بوو، ئاقیبه ت لیبران که تانیا ئه و شه وه نه خه وئ و سهعات یه کی شه و سه ریکی باخه که بدات و دلنیا بی له وه ی که هه موو شتیک وهکو خویه تی یان نا. "یگور سمیوونوچیچ" ش سهعات سی یان زووتر له خه و رایی و بی بۆ باخه که.

کاورین، به دریزیای شه وه که له گه ل تانیا دا دانیشت و سهعات یه کیش له گه لیا هات بۆ باخه که. بۆ سوویه کی توند ده هات له ره زه کانه وه که ناویان نابوو "تیجاره تخانه" و سالی هه زاران رۆبل دهرامه تیان هه بوو، دووکه لیککی چرو خه ست سهر زه ویه که ی گرتبوو، ئه م دوکه له ده بویه گیاو گه لا و گوله کان به جو ریک داپوشیت که نه یه لی زوقوم بیانه ستیت. درهخته کان وهکو به ردی شه تره نج به ریز ویستابوون، وهکو ریزه سه ربازان ریک و پیک بوون. ئه م به ریز وه ستان و هاوبالاییه ی درهخته کان، باغه که یان تا راده یه ک ناخوش دهنواند. کاورین و تانیا سه ری سه راپای باخه که یان دا. چوونه سه ر ئه و ئاگره ی که له په یین و کاوپوش بهر ببوو. به ریکه وت تووشی یه کیک له و کریکارانه ده بوون که وهکو سیبه ر به نیو چه ره دوکه له که دا له هاتوچو دا بوون، ته نیا

درهختانی ئالوبالوو قوخ و چەند دار سئوئیک غەرقی شکۆفە بوون، ئیدی تەواوی باخەکە غەرقی دووکەل بوو. کە گەیینە دیراوە تازەکان ئەوجا کاورین توانی هەناسەییەکی رەحەت بەدات. شانەکانی هەلتهکاند و گوتی: "بیرمە، بە مندالی بە دووکەل دەپژمێم، بەلام تا ئیستا نەمزانیوە کە چۆن دووکەل گیا و گەلایان لەبەستەن دەپاریزی".

تانیا وەلامی دایەو: کە دنیا هەور نەبی، دووکەل جیگەیی هەوران دەگریتەو.

-هەور بۆچی باشە؟

-ئەگەر دنیا هەورو هەلابی، زوقوم ناکەوئ و درەختەکان نایبەستی.

-بەراستتە؟

کاروین، ئەمەیی گوت و پیکەنی. دستێ تانیای گرت. دەموچاوی پان و پۆرۆ پچیوی تانیا، برۆ چرۆ پەیوەست و رەشەکانی، یەخەیی سفت و رەقی چاکەتەکەیی کە نەیدەهیشت بە ئاسانی ملی بجولینیی، جەکانی کە لەشەونمدا هەلکشای بوون و بەژن و بالایی ریکوپیکی سەرنجیان راکیشا. لەدلی خۆیدا گوتی: "ماشەللا چەند گەورە بوو". ئەوجا بە تانیای گوت: " ۵ سال لەمەوپیش کە من لیرە بووم، تۆ منال منال بوویت ، لاواز بوویت، لاقەکانت درێژو هیشتا خرو پر نەبووبوو، شورتیکی کورتت لەپیی بوو.. بزانه بەم ۵ ساله چەند گۆراوی!"

تانیا ئاهیکی هەلکشای: بەلی پینچ سال! لەم پینچ سالەدا زۆر شت پووی داو. بەخۆشیەو روانییە دەموچاوی کاورین و گوتی: ئاندیری راستم پین بلی، ئایا هەست دەکەیی کە ئیدی لە ئیمە دابراویت و چ پەیوەندییەکت پیمانەو نەماو؟ بەلام بۆ ئەم پرسیارە دەکەم؟ تۆ پیاویکی کاروباری تاییەتی خۆت هەیه... تۆ... ئەگەر تۆزێ نامویی بکەیت و ئیمە بە بیگانه بزانی کاریکی ئاساییە، بەلام ئەگەر وابی یان وانەبی ئاندیریوشا، تکات لیدەکەم کە تۆ ئیمە بە بیگانه نەزانیت و وەکو خزم و کەسوکاری خۆتمان حسیب بکەیی، ئیمە هەقی خۆمانە ئەم داوایەت لیکەین".

-هەرواشە تانیا!.

-بەشەرەفت؟

-بەشەرەفم.

-پیت سەیره کە ئەم ھەموو وینەییە تۆمان ھەییە، بەلام بیگومان بەخۆت دەزانی کە
بام چەندی خۆش دەویی. ھەر بە پەرستەن دەتپەرستی. تۆ پیاویکی زانایت، پیاویکی
ئاسایی نیت. تۆ پایەییەکی پڕشنگدارت بۆ خۆت بەدەست ھیناوە و بابە پیتی وایە
سەرکەوتنی تۆ دەگەریتەووە بۆ ئەوێ کە بەخۆی پەرودەدی کردوویت. من نامەوی
ئەو خەیاڵی لی تیکبەم و دلی بشکینم، چ قەیدیە با وا بیربکاتەو!

بەیانێ دا، رەنگی ئاسمان پوون بوووە. تەنکە ھەوران رەوینەووە. بولبولان کەوتنە
خویندن. دەنگی کلاوکورە لە کیلگەو مەزراکانەو بەرز بوووە.

تانیا گوتی: ئیدی کاتی خەو. ساردیشە. دەستی کاورینی گرت و گوتی: ئاندیریوشا،
زۆر مەنوتتم کە لەگەلم ھاتی. بیزار بووین ئەوئەندە لەگەل ئاشنایانی تاقەت بەردا
ھەلسوکەوت بکەین. ژمارەشمان کەمە. ھەموو ژیانمان ھاتوتە سەرباخ و باخ و باخ و
ھیچی دی. ھەموو قسەو باسینکمان ھاتوتە سەر کۆتەرەو چلان، سیوی موتوربە و
سیوی شیرین، چوزەرەدان و چرۆکردن، قەلەم کردن و موتوربە کردن. ھەموو ژیانمان
بوو بە باخەکە. تەنانەت کە دەشخەوین ھەر خەون بە سیوو ھەرمیو دەبینین.
ھەلبەتە ھەموو ئەمانە پڕ سوودو باشن، بەلام ھەندیجار بەدەستی خۆم نیو و حەز
دەکەم گۆرانیک لە ژیاندا بکەم. لە یادمە جارێ کە تۆ دەھاتی یە دیدەنیمان و پشووی
ھاوینت لەکن ئیمە دەگوزەراند، وەکو ئەو بوو مالاکەمان خۆشترو پوناکتر ببی. وەکو
ئەو بوو یەکیک پووشی سەر شتەکانی مالاکەمان لابەری. من ئەو کاتانە مندال
بووم، بەلام تیدەگەیشتم..."

تانیا ھەژدەر ھەژدەر بەگەرمی قسەدی دەکرد. کاروین لەپەر ئەمەدی ھات بە خەیاڵدا
کە لەوێ ئەم پشووی ھاوینە دلی بچیتە سەر ئەم زەعیفە وردیلەو ناسکە زۆر بلێیە.
لەوانەییە بەتەواوی ئاشق و شەیدای بی. بۆ وەزە و حالی ئەوان چ شتیک لەم کارە
ئاسایی ترو لە گوینتر بوو؟ ئەم بیرەدی پیحۆش بوو. ئەم بیرە مژولی کردو ھەرکە
دانەوییەو ھەو پوانیە دەموچاوی پڕ میھرو رەنجاوی تانیا، لەبن لیوانەو ئەم دیرەدی
پوشکینی گوتەو:

"ئونیژین، من ئەو ناشارمەو کە بۆ تانیا دیوانەم".

کاتی گەییەو مالی، یگورسیمونوفیچ لەخەو رابیوو. کاورین، خەوی نەدەھات. لەگەل
پیرەمیردا سەرگەرمی قسان بوو و لەگەلیدا گەرایەو بۆ نیو باخەکە، یگورسیمونوفیچ،

پیاویکی بالابه‌رزی چوارشانه‌ی قه‌له‌و بوو. هرچه‌نده دووچاری ته‌نگه‌نه‌فه‌سی ببوو، به‌لام ئه‌وجاش هینده گورج و گول بوو، زه‌حمه‌ت بوو له‌ریگه‌وباندا پیندا بگه‌ی. سیمای، په‌له‌کردنی به‌رده‌وامی ده‌نواند، واده‌هاته به‌رچاو که هه‌میشه وایبرده‌کاته‌وه که ئه‌گه‌ر توژی ماتهل بی و دره‌نگ بگاته سه‌ر کاره‌که‌ی ئیدی هه‌موو شتیکی ویران ده‌بی و ئاداری به‌سه‌ر پادارییه‌وه نامینی.

-بزانم ده‌زانی نه‌ینی ئه‌مه چیه؟ هه‌له‌سته‌یه‌کی کرد تا هه‌ناسه‌یه‌ک تازه بکاته‌وه و ئه‌وجا له‌سه‌ری رۆی:

-وه‌کو ده‌بینی زه‌وویییه‌که به‌ستوویه‌تی، به‌لام ئه‌گه‌ر گه‌رما پیوه‌که به‌خه‌یه سه‌ر دارعاساکه‌ت، یانی مه‌تر و نیویک له سه‌روی ئه‌رزه‌که‌وه، سه‌یر ده‌که‌ی ته‌واو گه‌رمه. ئه‌مه بو وایه؟

کاروین به‌پیکه‌نینه‌وه گوتی: راستت ده‌وی نایانم.

-نه‌ء!... تو ناتوانی هه‌موو شتیکی هه‌ر بزانی. گه‌وره‌ترین که‌لله‌ش ناتوانی هه‌موو شتیکی هه‌ربزانی.. ئایا هیشتا هه‌ر سه‌رگه‌رمی فه‌لسه‌فه‌یت؟

-به‌لی، به‌زۆری خه‌ریکی موتالا‌کردنی فه‌لسه‌فه‌و ده‌رونناسیم.

-بیتاقه‌ت ناکات؟

-به‌پیچه‌وانه‌وه، بی فه‌لسه‌فه هه‌لناکه‌م.

یگورسیمیو‌چیچ، سمیله‌ قیته‌کانی ریک خست و گوتی:

- ماشه‌للا، ماشه‌للا! زۆرم دل به‌کاروباره‌کانت خوشه، به‌راستی پیم خوشه.

له‌پر گویی هه‌لخست. ترسیک نیشه سه‌ر سیمای. هه‌ر پییه‌کی کرد به‌دووان و به‌غار به‌شه‌قامی نیو باغه‌که‌دا بۆی ده‌رچوو. له‌پر له‌نیو چری دره‌خته‌کان و چه‌ره‌ دوکه‌لدا ون بوو.

ده‌نگیکی ناومیدانه له‌گویی کارویندا زرينگایه‌وه: -کی ئه‌م ئه‌سپه‌ی به‌درخته‌که‌وه به‌ستوته‌وه، چ ناکه‌س به‌چه‌یه‌ک، چ ده‌ست بریک زاتی ئه‌وه‌ی کردوه، ئه‌م ئه‌سپه‌ توپیوه به‌م دار سیوه‌وه به‌ستیته‌وه. هاوار به‌مالم، ویران بوو! ویران بوو! باخه‌که‌م ویران بوو. هاوار به‌مالم، چیبکه‌م خواجه!

که گه پرایه وه لای کاروین، زور پهریشان و پهست دیار بوو. دهسته کانی دها به یه کداو دهیگوت: پیاو نازانی له گهل ئەم خه لکه نه حله تیه دا چ بلی؟ چییان له گهل ده که ی؟ ئەستپکا، دوی شهو عه ره بانیه پهینی هیناوه بو ئیره و ئەسپه که ی به داره که وه به ستوو ته وه. کهر پیاوه، هینده ره شمه ی ئەسپه که ی توند به ستوو که له سی شوینه وه تویکی داره که بریندار بووه. پیاو نازانی چ له گهل ئەم خه لکه دا بکات؟ که قسه ی له گهل ده که ی چاوی حیز ده کات و خویت لیده کات به که ره ی شه ربه ت، پیویسته هه لیواسی.

که ته واو هیدی بووه وه، کاروینی له ئامیز گرت و روومه تی ماچکرد و گوتی:

ماشه لالا، ماشه لالا، به راستی به هانتت خوشحالم، هیند خوشحالم ناتوانم به زمان بو تی ده ربم، زور زور مه منوونتم! ئەوجا به هه مان خیرایی جارانه وه که وته وه ری. له گهل کونه شاگرده که یدا هه موو باخه که گه ران، نارنجستانه که و هه موو شوینه کانی دی، سه ریکی دوو کووره هه نگه که شیان دا که خوی گوته نی "په رجوی ئەم سه ده یه" بوو.

به ده م پیاسه کردنه وه رۆژیان لی هه لات و تیشکی رۆژ باخه که ی روناک کرده وه. دنیا گه رم بوو. کاروین که وته بیر کردنه وه له ئاینده ی پرشنگذاری خوی. بیری له وه کرده وه که تازه سه ره تای مانگی پینجه و هیشتا هاوینیکی دوور ودریژو خوش به ده سه ته وه یه. له پر هه ستیکی خوشی وه کو ئەو هه ستانه ی که به مندالی له م باخه دا تووشی ده بوون، نازای گیانی داگرت. ئەویش کابرای پیره میزی له ئامیز گرت و به ئەسپایی ماچی کرد. بیره وه ری رابردوو بالی به سه ر هه ردووکیاندا کیشا. دوو به دوو گه رانه وه بو مالی و چاو قه یماغ و پسکیتیان خوارد. ئەم ورده شتانه ش بیره وه ری رۆژانی مندالیان وه بیری کاورین هینایه وه. خوشی و شادی ئیستا تیکه ل به بیره وه ری رابردوو بوو و هه ستیکی شادمانی قولیان له دلیدا جوش دا.

چاوه روانی کرد تا تانیا بیدار بووه وه قاوه ی له گهل ئەویشدا خوارد. ئەنجام چوو بو نیو باخه که و ماوه یه که له وینده ر پیاسه ی کرد. پاشان چوو بو ژوره که ی خوی و که وته کارکردن. به وردی کتیپی ده خوینده وه و یادداشتی تومار ده کرد. جارجاری چاوی له سه ر کتیبه که ی هه لده بری و له په نجه ره که وه ده یروانییه میزه که ی که هیشتا ئاونگیان به سه ره وه بوو. هه ستی کرد هه موو ده ماره کانی له شی له خوشی و شادیدا ده له رزن و سه ما ده که ن.

كاورين، له گونديشدا ههمان ژيانى پر مهشغه له تى شارى دريژه پيدا. ميشك و نه عسابى ماندووتر كرد. له جاران پتر دهخوينده وه. دهينووسى و خوى فيرى زمانى ئيتاليش دهكرد. كاتى كه بو پياسهش دهچووه دهري هوش و گوشى هر لاي كارهكې و گه رانه وه بوو. هينده كه م دهخوت كه خانه خوييه كاني پنيان سهير بوو چون هه لدهكات. نه گهر به ريكهوت، روتيك نيو سه عاتيك خه وتبايه نه وا به دريژاي شوه كه خه وى دهزرا، به لام له گه ل نه م هه موو بى خه وييه شه دا هر چالاك و پر كارو به كه يف و به دماغ بوو.

زورى قسه دهكرد، زورى دهخوارده وه. جگه ره ي زور دهكيشا. به زورى و روتانه كچولانى گونده كاني نه و دهو روبه ره دههاتن بو بوريسوكاو له گه ل تانيا دا داده نيشتن و گورانان دهگوت. جار جارش كورپكى گنج، كه درواسنيان بوو، دههات. كه مانچه ژهنيكى كارامه و ليها توو بوو. كاورين گوپى له سازو ئاوازي وان دهگرت. به لام ماندوو دهبوو. بى ئيختيار چاوه كاني دههاتنه وه يه ك و ملي به سه رشانيدا شوپ دهبووه وه.

كاورين، عه سرانيك پاش چا خوارده وه له بهر هه يوانه كه دانيشتووو كتبيكي دهخوينده وه، تانيا له زورى ميوان و له گه ل يه كيك له دوسته كاني و دوو گوراني بيژدا كه يه كيكيان دهنگى به رزو نه وى ديكه يان دهنگى نزم بوو، به يارمه تى كه مانچه ژه نه كه پرؤقه ي گورانننه كيان دهكرد. كاورين گوپى بو وشه كان راده ديږا. هه رچهند وشه كان روسى بوون، به لام له ماناكانيان تى نه ده گه يى، نه نجام كتبييه كه ي له لايه كه وه داناو به وردى گوپى هه لخت. نه مجاره يان تيگه يى. گورانننه كه برىتى بوو له وه ي كه :كيژيك به خه يال، له نيوه شه ودا دهنگيكى نه ينى ئاميز له نيو باخه كه ده ژنه وى. نه م دهنگه هينده ناسك و دلگيره كه كچه خوى ناچار دهكات كه شكو و پيروزى و گونجاني نه و دهنگانه كه بو ئيمه ي خه لقه نده ي فاني نايه ته دهرك كردن، دياربكات. كچه پاش نه وه ي رازى دهنگه كان هه لدينى و دياربيان دهكات، دهست به جى دهمرى و روحى ده فرى بو ئاسمان". پيلوى چاوانى كاورين قورس بوون، هه ستايه سه رپى. به بى تاقه تى به ژورى ميواندا تى په رى و خوى كرد به به ردالانه كه داو له وينده ر كه و ته هاتوچو. كه كورپى مؤسقا ته واو بوو، دهستى تانياى گرت و له گه ل خويدا بردييه بهر هه يوانه كه و پي گوت: له به يانى زوه وه فيكر و خه يالم مژولى نه فسانه يه كى سه يره. ناتوانم خوم له شه رى نه و نه فسانه يه رزگار بكه م. نازانم له كوي خويندومه ته وه. يان له كى و له كويم بيستوو؟ به لام چيروكيكى دلگير و سه رنج راكيشه. هه رچهند زوريش هاوئا ههنگ نيه.

دەبىي لەھەوہلەوہ ئەوہت پىي بلىيم كە زوريش سادە و پروون نىيە. ھەزار سال لەمەوہەر رەبەنىكى رەشپوش لە بىابانى سورريا يان عەرەبستان سەرگەردان بوو... چەندىن قوناغ لەو لای ئەو بىابانانەوہ، ماسىگران رەبەنىكى رەشپوشى دى دەبين كە بەئەسپايى بەسەر دەرياوہ سەما دەكات. رەبەنى دووہم تارمايى رەبەنى يەكەم بوو. ئىستا تۆ ھەموو ياسايەكى دەرووناسى لەميشكى خۆت دەربكەو، چونكە لەم ئەفسانە كۆنەدا بەھىچ جورى رەچاوانەكراوہ... گوئى بگرە. لە تاپۆي يەكەمەوہ، تاپۆيەكى دى كەوتەوہ. لە دووہمەوہ سىيەم كەوتەوہ... ھتد. چونكە وئىنە و سىبەرە، واتا تارمايى رەبەنە ئەسلىيەكە، زىندوو نەمر ھەر جارەى لە شوينىكدا دەردەكەوت. جارى ئەم تارمايىە لە ئەفريقا، جارى لە ئەسپانيا، پاشان لە ھندستاندا و جارىكيش لە قوتبى باكوردا بينرا. ئاقىبەت لە سنوورى زەمىن دەرچوو. بەلام ئەم دەرچوونە ھەرگىز نەيكرە كارىك كە ئەم تاپۆيە چىدى دەرنەكەوئى. لەوہىە ئەم تاپۆيە ئىستا لە ھەسارەى مەريخ، يان لەوہىە لە كۆ ھەسارەكانى باشووردا كە لەشيوەى خاچ داہە، بىنرئى. ئىستا خالى بنەرەتى و سەرەكى ئەم ئەفسانەيە لەم پيشبىنيىەدايە كە "رىك پاش ھەزار سال دواى ئەو ميژووہى كە رەبەنەكە لە بىاباندا وئىل بوو، تاپۆكە دىتەوہ سەر زەوى و خۆي نيشانى تىرەى بەشەر دەدا". ھەنوگە پىدەچى كە ئەم ھەزار سالە تەواو بووبى... بەپىي ئەم ئەفسانەيە بى دەبى ئەمرۆ يان سەبەى چاوەروانى رەبەنى رەشپوش بىن."

تانيا، ئەم ئەفسانەيەى بەدل نەبوو، گوئى: ئەفسانەيەكى سەيرە.

كاروین پىكەنى و گوئى: لەمە سەيرتر ئەوہىە كە من بىرم نىە چۆن ئەم ئەفسانەيەم لەميشكدا چەسپىوہ. ئايا لە شوينىكدا خویندومەتەوہ؟ ئايا لە كەسىكم بىستووہ؟ يان دەشيت ھاتبىتە خەونم؟ بىرم نىە و نازانم. بەلام ئەم ئەفسانەيە تىكەل بە ھەستم بووہ و لە بەيانىيەوہ تا ئىوارە بىر لە ھىچ ناكەمەوہ، ئەمە نەبى."

تانيا، گەرايەوہ بۆلاى ميوانەكانى، كاروین، لەمال وەدەرکەوت بى تاقتە و غەرقى بىرو خەيالان بەكەنار تەلانى گولەكاندا كەوتە پىاسەكردن. ھەتاو بەتەواوى ئاوا بىوو. بۆنىكى يەكجار خۆش لەگولە تازە ئاودراوہكانەوہ دەھات. لەمالەوہ، مۇسقىقا سەرلەنوئى جۆش و خرۆشى بە دەنگى گۆرانى بىژەكان دەدا. كاروین، بەدەم بىرکردنەوہ و گەپان بۆ سەرچاوەى ئەفسانەكە، بەرەبەرە ھەموو باخەكەى بىرى و پاشان بى وەى بەخۆى بزانىت و مەبەستى بىت بەكەنارى چۆمەكەدا نشىو بووہوہ.

به نيو ږهگ و پيشالی وده درکه وتووی درهخته کانداهه ږاوه کاتيکی به خو زانی گه ييه ږهخ ټاوه که. مهلی زونگاوه کان سله مينه وهو دوو سونه نارېحه ت بوون. لق و پويي چرو تاریکی دار کاژده کان له بهر تيشکی ئاسودا هيشتا بريقه يان ده دايه وه. به لام ټاوی چومه که تاري ببوو. کاورين، له چومه که په ريبه وه. مه زرايه کی گهره ی مروری تازه ږواو له بهر دميدا بوو. شوينه واری ژيان له و دوروبه ردها به دی نه ده کرا. پیده چوو ئه م ږييه بچيته وه سهر سهر زه مينیکی ږازنامیزی ئه وتو که هه رگيز پيی ئاده ميزادی پي نه که وتبی. بچيته وه سهر خوړن شينیک که تازه خوړ چوبيته زه رده و هيشتا دوا تيشکه کانی به نازو شکوه له ويندەر بدره وشيته وه و ببريسکينه وه.

کاورين، ملی ئه و ږيگايه ی گرت و له فيکران ږاچوو: چ سهر زه مينیکی فراوانه! چهند کپ و ئارام و ئازاده! ده لئی هه موو جيهان له کون و قوژبنی ئه م سهر زه مينه فراوانه دا په نهان بووه و له هه شارگه ی خو يه وه ده ږوانيته من و چاوه ږوانی منه تابچم و سهر له نوی بیدوزمه وه!

شنه يه کی خو ش مه زرا مروره که ی خسته که رويشکه. شنه ی فينک و خو شی ئیواری، سهری کوئی کاورینی فينکرده وه. توژیک تپه ږی و شنه باکه هه مدیس هه لیکرده وه. ئه مجاره يان توندتر بوو. مرورو گيايه کان سهر يان هاته وه يه ک و له پشت ئه وانه وه خسه ی چپه ئاسایی په لکی دارکاژده کان هاته گوئی. کاورين به سهر سامی وئستا. له لای ئاسووه لوله يه کی تاریکی گه رده لول ئاسا يان شه پو ل ئاسا به ديارکه وت. ئه م لوله تاریکه ئاسمان و زهوی لیک ده دا. قه واره ی ئه م لوله يه ديار نه بوو، به لام هه ر له يه که م ته ماشاگردنه وه ديار بوو که له جی خو ی نه وه ستاوه. به لکو زور خيرا به ره و کاورين دیت. ئه م تاریکيه تا نزیکتر ده بووه و بچوو کتر ده بووه. کاورين به په له خو ی لادا و ږی بؤ ئه م تاریکيه کرده وه. په به نيکی سهر ایا په شپو ش، قژ ماش و برنج، ئه برو ږهش، ده سته کانی له شيوه ی خاچدا خستبوونه سهر سينگی، له ويوه تپه ږی. پييه خاوسه کانی له سهر زهوی بوون. بيست شه قاویک له کاورين دورکه وتوه و ئه و جا گه ږايه وه و ته مه شای ئه وی کرد. سهری له قاندو بزه يه کی ږر ميهرو بيباکانه ی به ږوويدا دا. ده موچاوی لاواز و بی ږهنگ بوو. کاتي که له کاورين په تبوو هه مدیس گه وره تر بووه وه. له چومه که په ريبه وه. به بیده نگی خو ی هه لدايه سهر ږهخی چومه که و به نيو دارکاژده کانداهه تبوو و، دوو که ل ئاسا له چاو ون بوو.

کاورین، به شله ژاوییه وه گوتی: بینیت، خو به چاوی خو ت بینیت که ئه فسانه که راسته و دروی تیدا نیه. بی ئه وهی ههول بدات سهر له نهینی ئه م تا پو سهیره دهر بکات، خوشحال و رازی بوو له وهی که نهک ههر ته نیا له نیزکه وه به ته واوی جله ره شه کانی بینی، به لکو سیمو دهمو چاوی ره به نه کهی به ته واوی بینی، شله ژاو له هه مان کاتدا خوشحال گه رایه وه بو مالی. میوانه کان، هیدی هیدی له باخه که دا پیاسه یان ده کرد. کوپی موسیقا، له ماله وه هیشتا ههر به رده وام بوو. که واته ههر خو ی ره به نه ره شپوشه کهی دیتوه، پر به دل حهزی ده کرد چیروکی بینینی ره به نه ره شپوشه که بگریته وه. به لام ترسا که له دلی خو یاندا گالته ی پیکه ن و بلین چاوی ریشکه و پیشکه ی کردوه. بویه لیبرا ئه م نهینییه لای خو ی بیاریزیت و بو که سی نه درکینی. قاقا پیکه نی. هه لیکرده گورانی. که وته سه ماو سوردان. خو ی له چاران به که یف ترو شادتر بینی. میوانه کان و تانیا شادی و ئیلهامیکی تایه تیان له سیمایدا به دی کرد.

"۳"

که شیو ته واو بوو و، میوانه کان رویشتن، کاورین هاته ژووره کهی خو ی و له سهر که نه فهیه ک پالکه وت. ده یویست بیر له ره به نه که بکاته وه، به لام دوای توزیک تانیا وه ژوورکه وت و گوتی: ئاندریوشا، تا قهتت هیه گوتاره کانی بام بخوینییه وه. گوتاره کانی به رزن. شتی چاک دهنوسیته.

یگورسیمونوفیچ، دوا به دوای تانیا وه ژورکه وت و به دهم بزدهیه کی ده ستر کرده وه گوتی: به راستی به رزن. گوی به قسه ی تانیا مه ده. ئه گهر ده شته وی بیان خوینییه وه، ئه وا شه وی بیان خوینییه وه، دهرمانی خه ونه.

تانیا به و پهری متمانه وه گوتی: ئاندریوشا، گوتاره کان بخوینییه وه و بام ناچار بکه که پتر بنوسیته. بام ده توانیت نامه یه کی ئه کادیمی تیروته سه ل له مهر باغداری بنوسیته.

یگورسیمونوفیچ پیکه نی. سووربو وه وه کو ههر نووسه ریکی بی فیز و شه رمن شپرز به بوو و نه یه زانی چ بلی، ئه نجام ته سلیم بوو.

به دهستی له رزوک چند کاغه زیکی جیا کرده وه گوتی: ئه گهر ده ته وی گوتاره کانم بخوینییه وه، هه وه لچار ئه م گوتارانه ی "گاشه و سه رگوتاره پوسیانه بخوینییه وه.

پیتویسته بزانی که من وهلامی چم داووتهوه. بهلام ئەم گوتارانە بۆ تو خوش نین...
یهکەم بی سەروبەرن و دووهم تازە کاتی خەوه.

تانیا، لە ژوورەکه وەدەرکەوت. یگورسیمیونوفیچ، لە قەراخ قەنەفەکهو لەپاش
بێدەنگییەکی زۆر گوتی: ئاخ برای ئازیز. من گوتاران دەنوسم. لە پیشانگەیی کشتوکالییدا
بەشداری دەکەم و هەندێ جارن خەلات و میدال وەردهگرم. هەموو خەلکی دەلێن
پسوتسکی سیوی وای هەن هەریهکەیی بە ئەندازەیی سەری ئادەمیزادیک... پسوتسکی،
سەرۆت و سامانیکی وەهای لە باخەکانی وەدەست هیناوه که. .. خۆلاسه بەدەردی
"کوشوبی" شاعیر گوتەنی: هەم پارەدارو هەم خاوەن پایەو شکۆ.

بەلام حەزەدەکەم لەتو پیرسم که بەچی دەچیت؟ باخەکانم بی چەندو چون جوان و
عالن. باخی نمونەین... باخ نیه بەلکو موزەخانەیهکی بی هاوتایه. دەزگایه که که جگه له
جوانی بایه خێکی سیاسی زۆریشی ههیه. ههنگاویکی تازیه به رهو سه نهعتی کشتوکالی
هاوچهرخي روسیا... بهلام به چ دەچیت و ئاکامهکەیی چ دەبی؟.. ئامانجی سەرەکی ئەم
کاره چیه؟!

-وهلامی ئەم پرسیاره ئاسانه.

-مەبەستم ئەو وهلامه نیه. دەمەوی بزانی دواي مردنی من چی بەسەر ئەم باخه دیت؟
پیموایه یهک مانگ پاش مردنی من، باخه که تیا دهچیت. ههلبهته له بهر ئهوه نا که باخه که
گه وهیه و کریکارو باخه وانی زۆری ههیه، بهلکو له بهر ئهوهیه که من ئاشقی ئەم کارەم.
حالی عەرزەم هەیت؟ من ئەم کارەم خوش دەوی. له وهیه له خۆم پتر خوشبووی. من
رۆژ تا ئیوارێ کار دەکەم. هەموو کارەکان بە دەستی خۆم جیبه جی دەکەم. قەلەم لێدان،
موتوربه کردن، ناشتن. هەر هەموو ئەم کارانە بە دەستی خۆم دەکەم. ئەگەر یهکیک
یارمەتیم بدات به غیلی پنده بهم و هینده تووربه دەبم که هه نديچار له سنوری ئەدەب
دەردەچم، هەموو نهنینییهک له ئەشقی کاردا خوی حەشارداوه. له چاوی تیژی
وهستایه کدا، له دەستی کارامهیی وهستایه کدا خوی حەشارداوه. که دهچمه دیدەنی
دۆستیکی و نیو سه عاتیک داده نیشم ههست دهکەم دلم له جیبه کی دیه. هه میسه ترسی
ئەوهم له دله نهک باخه که شتیکی به سه ربی. ئەوجا وەرە بیرێ لێیکه وه که سبهینی من
مردم کی جیم دهگریته وه؟ کی ئەم کارانە جیبه جی دهکات؟ باخه وانهکان؟ یان
کریکاران؟ راست و دۆغری خەمی گەورەیی من ئەمەیه که سبهی باخه کانم بکهونه

دهستی بیگانان، دهن چ ترسیکم له کهرویشک و کرم بره و سههولبهندان نیه. ترسی گهرهه مهوهیه که باخهکانم بکهونه دهستی بیگانان...

کاورین گوتی: خوا نهیبرئ تانیا هیه... به پیکه نینه وه له سهری پوی: مه علوم له کهرویشکان خه ترتر نیه... ئه ویش هه ز له کار دهکات و چاکیش سهری لیی دهردهچیت. -به لی تانیاش شارهزایه و سهری له کارهکانی دهردهچیت. خوزگه دوی من باخه که بکهوتبایه دهستی ئه و! جا له وه باشتر دهی! به لام... خوا به و پوژه نهکات، ئه گهر هاتوو شوی کرد.

یگورسیمونوچیچ، به چاوانی ترس لی نیشته وه وه پروانیه کاورین و به ئه سپایی گوتی: نه گبه تیه که له وه دایه که تانیا شوو بکات و پاشان مندالی بی و ئیدی فریای باخه که نه که وی. ئه مه خوی له خویدا کاریکی زور خراپه، خو له مهش خراپتر ئه وهیه شوو به پیاویک بکات که چاوی له ماله که ی بی و ته نیا له بهر سهروهت و سامانه که ی بیخوازی و ئیدی به سالیک باخه که له دست دهچیت. ئاخر هر له بهر دووشتی وایه که ده لین: ژن قامچی خوایه! ژن نه حله تی خوایه!

یگورسیمونوچیچ، ئاهیکی هه لکیشاو پاش که میک بیده نگی گوتی:

-رهنگه تو ئه مه به خو پهرستی بزانیته، به لام من هه زنا که م تانیا شوو بکات. ئه وه تیه وه جیقنه ده بینی که هاتوو چوی ئیره دهکات و هه میشه خه ریکی که مانچه لیدانه؟ من دلنیا م که تانیا هه رگیز شووی پیناکات، به لام دیسان هه ر خو شیم به چاره یدا نایهت. ئیدی برای نازیز منیش بو خوم به شه ریکم و له فیکری خوم حالی ده بم.

یگورسیمونوچیچ هه ستا، به نیگه رانییه وه که وته هاتوو چو به ژووره که دا دیار بوو شتیکی پی بوو، به لام نه یده توانی بیدرکینن. دهسته کانی ته پاندنه گیرفانییه وه و گوتی: من بابایه کم هه ز به پیچ و په نا ناکه م و هه رچی ه کم له دلدا بی به راشکاوی ده یلیم، به کورت و کرمانجی تو تاقه پیاویکی ئه گهر تانیا بخوازی لیته ناترسم. تو پیاویکی هوشیارو به ویژدانی و، هه رگیز رازی نابی رهنجی ژیانی من به فیرو بچی. ئه مه جگه له وه ی من توم وه کو کوری خوم خو ش دهوی و شانازیت پیوه ده که م. بویه ئه گهر خوا بکات، توو تانیا بو یه ک ببن، زور خو ش حال ده بم.

کاورین، بزیه کی بۆ کرد، یگورسیمیونوچیچ دەرگاکی کردهوو دهیویست برۆا... به لام له پڕ له نیو دەرگاکی هه لوهسته یه کی کردو گوتی: ئەگەر کورپیکتان ببی، ئەوا وهکو پسپۆریکی کاروباری کشتوکال پهروه دهی دهکه م.. له سههاری پۆیی:

-... به لام هه موو ئەمانه خه یالی خاوه! شهو باش!

کاورین، پاش پۆیشتنی ئەو، به ئیسراحت لێی راکشاو کهوته خویندنه وهی گوتارهکانی خانه خوینیه کهی. یه که م گوتار به ناو نیشانی "کشتوکالی سه دهکانی ناوه راست" بوو. دووهم گوتار به ناو نیشانی "کورتیه وه لامیکی ریزدار ز. دهربارهی رهمه عمل هینانی خاکی باخیکی تازه." گوتاری سییه م به ناو نیشانی "چهند سه رنجیک له مه ر موتور به کردن" و گوتارهکانی دیکه ش ناو نیشانی له و بابه تانه یان هه بوو. به لام چه شنه شپرزیه یه کی گیانی بالی به سه ر هه موو گوتارهکاندا کیشا بوو، ته نانه ت ئەو گوتاره ش که به ناو نیشانی "دار سیوی ولاتی پووسیا" بوو، هه ر له و شپرزیه گیانییه به دهر نه بوو. یگورسیمیونوچیچ وتارهکانی به م رسته لاتینییه دهست پیده کرد "گوئی له قسه موخالیفانیش بگره" و به م رسته یه کوتایی پی دینا "که سی که سه ئەلفیکی به سه". له نیوان ئەم رستانه دا که به زمانی لاتینی دهینوسین، یه ک دنیا قسه ی رهق و ناشیرین به دی دهکرا که راسته وخو دژی "جه هاله ت و نه زانی پسپۆرانی کشتوکالی که له پشت کورسی ئەکادیمیاه ده یان پروانییه سروشت" نووسرابوون. به تاییه تی دژی ئاغای "گاشه" بوو که "شۆره تی خوئی له سه ر بناغه ی کفرکردن و به ره لالی پۆنابوو" کاورین، ئەنجام تووشی هه ندی بابه تی بی سه روه رو دهر برینی پڕ داخ و که سه ری بیره حمانه ی نووسه ری گوتارهکان بوو، نووسه ر داخی له وه ده خوارد که جه لده لیدانی ئەو دیهاتیهانی میوه ده دزن یان درهخت ده شکینه وه به پیی یاسا قه دهغه کراوه. له فکران راجوو "کاره که ی کاریکی چاکه. کاریکی ماقول و ریکوپیکه. به لام پیاو له م دهقانه دا جگه له دل رهقی و شه رفروشتن چ شتیکی دی به دی ناکات. پی م وایه له هه موو شوینیک هه روایه. له هه موو کاروپیشه یه کدا خاوه ن نه زهران خه لکانیکی توورپه وه له راده به دهر دل ناسکن و ده بن به قوربانی هه ست و دل ناسکی خویان، پی م وایه ده بی هه ر واش بی".

بیری له تانیا کردهوه. ئەو تانیایه ی که له راده به دهر دل به ندی گوتارهکانی بابی بوو، ئەوجا بیری له یگورسیمیونوچیچ کردهوه. تانیا کیژیکی وردیله، رهنگ کال، چاپوک و گورج و گول، ئیسکهکانی سینگی به دهره وه بوون. چاوه ره شه درشتهکانی وهکو ئەوهی تاقیبی شتیک بکن، به ردهوام دهگیرا. هه موو ئەمانه سه رنجی کاورینیان راکیشا.

ئەوجا يگورسىمىونوۋىچى بە لاقە كورتهكانىيەوۋە ھىتايە بەرچاۋى خۆى. ديسان گەپرايەوۋە سەر تانيا. تانيا زۆر ھەزى لە گفتوگوۋ موناھەشە دەکرد و ھەمىشەو بەشپۈھىيەكى زۆر تايىبەتى قسەكانى دەکرد "توۋرە، پىنم وايە لە رادەبەدەر توۋرە بى".

ديسان كەوتەوۋە خويندەنەوۋە، بەلام ھىچ تى نەگەيى و كتيبەكانى توۋرەدا. ھەستىكى خۆش داىگرت، ھەستى سەماکردن و گوڭگرتن لە مۇسقىقا. ھەستىك كە ھەزاران بىرى لە مېشكىدا وپوژان. ئەوۋەى بە بىردا ھات كە ئەگەر ئەم رەبەنە سەيرو نائاسايىيە تەنيا ئەم دىتېيتى و كەسى دى نەى دىيى ئەوا ئەم نەخۆشەو نەخۆشكى وەھايە كە تاپۇو شەبەنگانى دىنە بەرچاۋ. ئەم بىرە كەمىك ترساندى.

لەسەر قەنەفەكە دانىشت و سەرى خستەنيو ھەردوۋ دەستى. ھەوالىدا زال بى بەسەر ئەو نەخۆشپىيەدا كە بالى بەسەرىدا كىشا بوو. پاش تۆزىك ھاتوچۇ بەژورەكەدا، گەپرايەوۋە سەر كارەكەى خۆى، بەلام بابەتى كتيبەكە تىنوۋىتى و ئارەزوۋى نەدەشكاند. ئەو ەودالى شتىكى ناديارو سەرسوپھىنەرو مەزن بوو. دەمەو بەيان خۆى گوپى و بە نەبەدلىيەوۋە چوۋە نيو جىگاكەى. ھەستى دەکرد پىۋىستى بە ئىسراھەتە. ئاخىرى كە گوپى لە دەنگى يگورسىمىونوۋىچى بوو كە دەچوۋ بۇ نيو باخەكە، لە زەنگى داۋ پىش خزمەتەكەى گاز كەرد كە شەرابى بۇ بىنى، چەند پىكىكى ھەلداۋ كەمىك مەنگ بوو و خەۋى لىكەوت.

"۴"

يگورسىمىونوۋىچى و تانيا بەزۆرى شەپيان بوو وقسەى ناشىرىنيان بەيەكدى دەگوت. ئەو پۇژەش بەيانىيەكەى شەپيان ببوو و تانيا دەستى بەگريان كەرد بوو و چوو بوو ۋوورەكەى خۆى و نەبۇ فراقن و نەبۇ چاى خواردن نەھاتبوۋە خوارى.

يگورسىمىونوۋىچى ھەۋەلجار بەرەزامەندىيەوۋە كەوتبوۋە ھاتوچۇ بە ژوورەكەدا . ۋەكو بىەۋى بۇ ھەموۋ كەسىكى بسەلمىتى كە ەدالەت و زەبت و رەبت بەلای ئەوۋەو بەرزترىن بناغەو دەستورى ژيانە، بەلام نەيتوانى لەسەر ئەم ۋەزە و حالە برۋاو بەردەوام بى ھەر زوو دلى تەنگ بوو و لە ئەسپى غرور دابەزى. لەكەرى شەيتان ھاتە خوارى. سەرگردان و وىل بە باخەكەدا دەسوپرايەوۋە و ھەر پەكو پۇى بوو: ئاخ خوايە!

نیوهرۆ هێچی پینەخورا، بەئەسپایی لە دەرگای داخراوی ژورەکهی تانیای داو
بەشەرمەزارییەوه گازی کرد: تانیا! تانیا!

لەپشت دەرگاکیوە دەنگی کزو گریانای هاته گۆی: وازم لێ بێنە.. تکایە وازم لێ
بێنە.

زویربوونی باب و کیژ لە هەموو مالهەدا پەنگی دابوو و تەنانت کاری کردبوو
سەر باخەوان و کریکارانی باخەکش. کاورین، وەکو جارێ سەرگەرمی کارەکانی
خۆی بوو، بەلام ئەنجام ئەویش ماندوو و ناپەحەت بوو. لێبڕا بکەوێتە بەینیانەوهو ئەم
هەوری زیزبوونە بەر لە شیو برەوینیتەوه. لە دەرگای ژورەکهی تانیای دا. پوخسەتی
لێوهرگرت و وەرژوورکەوت، بەشۆخییەوه گۆی:

-وهره، وهره. شهرم ناکهیت!..

بەسەرسامی پوانیە دەموچاوی فرمیسکاوی و تۆراوی تانیاو گۆی: یانی شەرەکتان
ئەوهنده جیدییه؟ جوانه، جوانه.

تانیا گۆی: ئەگەر دەتزانێ چی پیکردووم! ئەمە ی گۆت و فرمیسک وەکو بارانی بوهار
لەچاوه درشتەکانییەوه دابارین. دەستەکانی دان بەیەکداو لەسەری پۆیی: هەر
کوشتمی، باوهریکه چ قسەیهکی غەلەتم نەکردوو... تەنیا ئەوهندهم گۆتوو که پێویست
ناکات ئەم هەموو کریکاره پابگرین... ئەگەر... بکری بە پۆژانە کریکاران بگرین باشتره..
تۆ نازانی ئەو کریکارانە یەک هەفتەیه چ کاریکیان نەکردوو. من، من تەنیا ئەوهندهم
گۆت، کهچی لێم پاپهپی و... هەزارو یەک جینیوی سەربەکولکە ی دامی.. جا جینیوی
ناشیرین.. لە پیناوی هێچیش."

کاورین، قژی تانیای ریک خستەوهو گۆی: گۆی مەدهی، بەشی خۆت شەرت کردوو
فرمیسکیشت پشتوو. بەسە ئیدی، خۆ هەتا هەتایه هەر ناتۆری... بڕوا بکە بابت
زۆری خۆش دەویی.

تانیا بە دەم هەنسک هەلدانەوه لەسەری پۆیی: ژيانی لێ تال کردووم قسە ی خوشی
جوینە. عەرزهتمە قسەیهکی خوشی لێ بژنەوم. بەجۆری سەیرم دەکات وەکو ئەوهی
لەم مالهەدا بیگانهم. کهیفی خۆیهتی با وابکات. هەلبەتە بیانوییهکی هەیه. من سبە ی ئەم

ماله به جی ديلم و دهرؤم كارىك بو خؤم دهدؤزمه وه، دهم به تهله گرافچى. قهيدى نيه با به دلى خوى بكات.

-وهره گيانه وهره، مه گرى تانيا. گريان به چى ده چى؟ ئيوه ههر دودوكتان تووره و دل ناسكن و خه تاي ههر دودوكتانه، وهره با ئاشتتان بكه مه وه.

كاورين، نهرم و له سه رخؤ قسه ي ده كردو تانيا كولى گريانى نه دهنيشته وه. شانكه كانى كوور ده كرده وه و ده ستى دهدان به يه كدا، له تو وايه نه گبه تيبه كى گه وره به رو كى گرتووه. كاورين له وه دلگير بوو كه ئهم هه موو بشيوينى و خهم و خه فه ته له سه ر شتيكى هيج بوو. چ رووداويكى هيج و بى بايه خ ئهم به سته زمانه ي به دريژايى روژيك يان خوى گوته نى به دريژايى هه موو ته مه نى وا كلؤل و داماو كردبوو! له وه ده مه دا كه دلخوشى تانياى ده دايه وه ئه وه ي به بيردا هات كه له م دنيايه دا جگه له م باب و كيژه چ كه سينك نيه كه ئه وي وه كو خزم و كه سى نزيك خوش بوئ. ئه گه ر ئه مان نه بو ايه ن ئه و ههر له منداليه وه بى باب و دايك، ويل و سه رگه ردان ده بوو و، له هه موو ژيانيدا عه زه تى سؤزيكى دل سؤزانه ده بوو و، هه رگيز تامى خوشه ويستى نه ده چه شت، ئه و خوشه ويستيه ي كه ته نيا له كه سو كارى دل سؤز چاوه روان ده كرى. كاورين هه ستى كرد كه ئه عسابى ماندووى وه كو موگناتيس به ره و ئهم كيژه چاو به فرميسكه ده كشى، هه روه ها هه ستى كرد هه رگيز ناتوانى ژنيكى قوت و قه له وي گونا ئالى خوش بوئ. به لام ئهم تانيا رهنگ كال و لاوازو كه مجورمه ته واو دلى بردووه. كه ده يروانييه شان و مل و قزى تانيا، له ناخدا گه شكه ي ده كرد. ده سته كانى تانياى گوشى و فرميسكه كانى بو سرى... ئاخري تانيا ژير بووه وه. به لام هيشتا گله يى له بابى و له ژيانى نارحه تى خوى ده كردو له كاورين ده پارايه وه كه له م وه زع و حاله رزگارى بكات. ئه و جا تانيا به ره به ره گه شايه وه و بزه كه وته سه ر ليوانى و كه وته گله يى له به ختى خوى كه خوا بو چى به مجوره دروستى كردووه و بو هينده دلى ناسكه. پاشان له قاقاي پيكه نينى داو گوتى من شيتم و به غار له ژووره كه وه ده ركه وت. كاورين، دواى توژيك چوو بو باخه كه. سه يرى كرد يگورسيمونوچيچ و تانيا وه كو ئه وه ي هيج رووى نه دابى، شان به شانى يه كدى به شه قامى نيو باخه كه دا پياسه ده كهن و نانيان ده خوارد. ههر دودوكتان زورىان برسى بوو.

-بهائی، چونکہ تو له و خه لکه که مانه ی که به پراستی ده کری نیوی هه لبارده ی خوات لی بنری. تو خزمه تی حه قیقه تی نهر ده که ی، بیرو بیرکردنه وه ی تو، مه به ست و ئاره زوی تو، به هره و زانیاری تو، هه موو ژیانی تو موری خوی لی دراوه. به ئاشکرا موری خوی پیوه دیاره. هه موو شتیکی تو له قه بیلی ئه قل و جوانی کراوه، و اتا بو جیهانی ئه به دی و پایه دار ته رخانکراوه.

-باسی "حه قیقه تی نهر" ت کرد، ئایا تیره ی به شهر، به شهری فانی ده گاته حه قیقه تی نهر؟

ره به نه که گوتی: ژیانی نهر هه یه.

-تو بیت وایه به شهر بونه وه ریکی نهره؟

-هه لبه ته، ئاینده یه کی جوان و به شکو چاوه پروانی ئیوه یه. چاوه نوپی تیره ی به شهره. تا جیهان، پیوانی وه کو توی زور هه بی، زوتر ده گاته ئه م ئاینده یه. به بی تو و نمونه ی وه کو تو که به هوشیاری و وریاییه وه ده ژین، که سه ره به رزو ئازادن، که خاوه نی سه ره تای به رزو جوانن، به شهرییته چ مه عنایه کی نیه و به پیی ده ستووری ته بیعی ده بیت ده سته و ئه ژنو دانیشن و چاوه پروانی کوتایی میژووی خو بکه ن، به لام تو و نمونه ی وه کو تو، به دریژیی هه زاران سال تیره ی به شهر ده گه یه ننه حه قیقه تی نهر. خزمه تکردن و ئهرکی به رزو پیروزی ئیوه ئه مه یه. هه رچی به ره که ت و فه ریک که خوا وه دی به به نده کانی داوه له بوونی تودا به رجه سته بووه.

کاورین پرسی: ئامانجی ته مه نی جاویدان چیه؟

-ئامانجی ته مه نی نهر وه کو هه موو ژیان خو شیییه. خو شی پراسته قینه ش له زانستدایه، ژیانی نهر سه ره چاوه ی له بن نه هاتووی زانست بو تیره ی به شهر ده ره خسینی. هه ره له بهر ئه مه شه گوتویه تی: "مالی بابی من پره له قه سرو کوشکان..."

کاورین، به خو شیه وه ده سته کانی دان به یه کداو گوتی: ده زانی زورم که یف به قسه کانت دیت؟!

-سو پاس.

-بەلام با ئەو ھەشت پى بلىم كە تو برۆيت ئىدى لە بوونت دەكەومە گومانەو ھو گومان دەمكوژى. تو تاپو شەبەنگى، زىندە خەون و خەيالى، دىتنى تو نىشانەى ئەو ھەى كە من نەخۆشم و لە حالىكى ئاسايىدا نىم.

-جا چ قەيدىيە با نەخۆش بى؟! نابى ئەمە ساردت بكاتەو. تو نەخۆشيت چونكە زياد لە پىويست كار دەكەيت. چونكە سەلامەتى خۆت كردۆتە قوربانى ئامانجىك و رۆژەك دى كە نەك ھەر سەلامەتيت بەلكو ژيان و ژينت لەم پىناو ھەدا فيدا بكەيت. لەو ھى پتر چت دەوئ؟ ئەمە ھەمان ئەو شتەيە كە ھەموو تەبىعەتتىكى ھەلپژاردەو عال بەتاسەيەو ھەن.

-بەلام ئەگەر نەخۆش بىم چ متمانەيەكم بەخۆ دەبى؟

-بەچ مەعلوم ھەموو ئەو بلىمەتانەى كە بوونە مايەى متمانەى ھەموو جىھان، سووديان لە خەون و خەيال نەبىنيو ھە. ئىستا بە تو دەلەين كە بلىمەتى زۆر لە شىتەيەو نەزىكە. بلىمەتى و شىتەى زۆر لىكدى دوور نىن. باو ھەركە خەلكانى ساغ، خەلكانىكى ئاسايىن، پان و پەزن، ترسان لە نەخۆشى ئەعساب، لە پىربوون و پەككەوتن تەنيا ئەو كەسانە ئازار دەدات كە ئامانجى ژيانيان لە حالى حازردايە نەك لە ئايندەداو ئەمانەش ھەمان پان و پەزن، خەلكانى ئاسايىن.

-بەلام گوتەى "ئەقلى ساغلام لە بەدەنى ساغلام دايە" ئامانجى رۆمىيانى كۆن بوو ھە.

-مەرج نىە ھەرچىيەك ئەوان گوتىتتەيان دروست بى. خو پەرو ھەلچوون، تاسەو ئەلھا، بەرزەفرى، حال و جەزمە، ھەموو ئەم خەسەتەنەى كە شاعىران، پەيامبەران و شەھىدانى رىگەى ئامانجى بەرز، لە خەلكانى ئاسايى جىادەكاتەو ھە، لەگەل ژيانى ئازەلیدا ناگونجى، واتا لەگەل سەلامەتى بەدەن و ساغى بەدەندا ناگونجى. جارىكى دىكەش پىت دەلیمەو ھەگەر دەتەوئ ساغ و ئاسايى بىت ئەوا ببە بە يەككىك لە رەشە خەلكەكە، ببە بە يەككىك لە پەزەكە.

كاورىن گوتى: سەيرە، ھەرچىيەك بەخەيالى مندا ھاتوو ھە و چەندىن جار بىرم لىكردۆتەو ھە تو گوتت. وەكو ئەو ھى تو ھەمىشە ئاگات لە من بووبى و گویت لە بىرو خەيالە نەپنىيەكانم بووبى، بەلام بەسە باسى من مەكە، تو مەبەستت لە ھەقىقەتى نەمر چىە؟ چۆنى لىك دەدەيتەو ھە؟

رەبەنەكە وەلامى نەدايەو. كاورىن تەماشايەكى كرد، بەلام نەيتوانى دەموچاوى بەجوانى ببىنى. سىماى ديار نەمابوو. سەرو دەستى ديار نەمان، رەبەنە رەشپۆشەكە بەتەواوى ديارى نەماو لەچا و ن بوو.

كاورىن، بەپىكەننەو گوتى: حەيفى لەچا و ن بوو.

بەكەيفخۆشى و چالاككەيەو بۆ مال گەرايەو. قسەى رەبەنە رەشپۆشەكە روخ و گيانى لەرادەبەدەر شاد كردبوو، بوونە هەلبژاردە، خزمەتكردنى هەقيقەتى نەمر. دانانى لە ريزى ئەوانەى كە هەزاران سال ژيانى مروّف پيش دەخەن، دانانى لە ريزى ئەوانەى كە مروّف لە گرفتارى و گوناحى هەزاران سال رزگار دەكەن، ئەوانەى هەموو شتيكى خۆ لە ربي ئامانجيك دادەنن، گەنجيان، تواناو سەلامەتيان دەبەخشن و لەپيناوى شادى كۆمەلدا دەمرن، چ ئامانجيكى پيروۆزە. چ پلەو پاىەيەكى مەزن و بەرزە، وەختى بە ژيانى رابردوى خويدا چۆيەو، ژيانى بى رتوش و بى غەل و غەش و پر كارو كۆششى خوى هينايەو بەرچا، وەختى ئەوئەى فيرى ببوو و، خەلكانى ديكەى فيركرد بوو بەياد هينايەو، گەيبە ئەم ئەنجامەى كە قسەكانى كابرارى رەبەن موبالەغەيان تيدانە.

تانبا كە بەدوويدا دەگەرا، لە پاركەكەو و دەدەركەوت و بەرەو لاي ئەم هات. جليكى تازەى لەبەر كرد بوو. ئەو جە نەبوو كە كاورىن ئاخرجار لەبەريدا ديتبوى. هاوارى كرد: ئەو ليرەى؟ خۆ هەموومان بەدوى تودا دەگەراين... وى ئەو چيە؟ بەسەرسامى ئەو پرسيارەى كردو چاوى بريە سىماى پرشنگدارى و چاوانى فرميسك تيزاوى و گوتى: ئاندریوشا، چيت بەسەرھاتوو زۆر گوراوى؟!

كاورىن دەستى خستە سەرشانى تانباو گوتى: من زۆر شادم، لە شاديش زياتر، بەختيارم. تانباى ئازيز، تۆ بى ئەندازە ئازيزو خۆشەويستى. تانبا زۆر خۆشحالم.

بەگەرمى هەردوو دەستى تانباى ماچكردو لەسەرى رويى:

-ئىستاكى، لەوپەرى هەواى خۆدا بووم. لە لوتكەى شاديدا بووم. لە ژياندا ئەوئەندە شاد نەبووم، بەلام ناتوانم هەموويت بۆ بگيرمەو. چونكە بەشيتم دەزانى. باوهر بە قسەكانم ناكەيت. بايئىنە سەر باسى تۆ. تانبا من تۆم خۆش دەوى و دەميكە خۆشم دەويى، نزيك بوونەو دەوى ديتنى تۆ بوو بەشيتك لە ئەركەكانى ژيانم نازانم كە بگەرئيمەو چۆن بەبى تۆ هەلبكەم.

تانیا به پیکه نینه وه گوتی: بهو خهستییهش نا. دواى دوو رۆژ له بیرت دهچمه وه. ئیمه خه لکانی بچوکین و تو پیاویکی گه وره ی. کاورین گوتی: بی سوعهت، به ته مام له گه ل خۆمت بهرم تانیا، باشه؟ له گه لم دئی؟ تو ده بی به هی من!

تانیا هاواری کرد: چی؟ ویستی پیکه نی، به لام پیکه نین چوو قاتی و نه که وته سه ر لیوانی. له جیی پیکه نین رومه تی سوور هه لگه را، هه ناسه ی سوار بوو و، به په له به ره و باخه که رۆیی. دهسته کانی هه لگۆفتن و به نه باوه رپییه وه گوتی: باوه ر ناکه م. هه رگیز له م باوه ره دا نه بووم... هه رگیز...

به لام کاورین به په له به دوویدا چوو به هه مان سیمای نورانی و پرشنگدارو حال لیها تنه وه له سه ری رۆیی: من عه ودالی ئە شقیکم هه موو بوونم فه تح بکات. ته نیا تو، ته نیا تانیا ئەم ئە شقه به من ده به خشی. من زۆر به ختیارم، که به ختیارم!

تانیا، ته سلیم بوو... کوور بووه وه، تیک چوو، له تو وایه به ئەندازه ی ده سال پیرتر بوو، به لام له به رچاوی کاورین یه کجار جوان بوو. به دهنگی به رز گوتی: چه ند جوانه!

"۶"

یگور سیمیونوفیچ، که زانی کاورین نه ک هه ر ئاشقی تانیا بووه، به لکو لیبراوه بشی خوازی، ته واو شپرزه بوو. چوو سوچیکه وه و هه ولیدا شپرزهی خۆی وه شیرئ. دهسته کانی ده له رزین، گه ردنی وه کو ئە وه ی با ی کرد بی شین هه لگه را بوو. ده ستووری دا که ئە سه په کان بینن و عه ره بانه که یان لی ببهستن. سوار بوو و رۆیی. تانیا که بینی چون ئە سه په کان بهر قامچیان ده داو کلاوه که ی تا سه ر گویی داگرتوو، ئیدی له وه زع و حالی تیگه یی. خۆی به ژوره که ی خۆیدا کرد. ده رگا که ی له سه ر خۆی داخست و به درێژایی ئەو رۆژه گریا. له نارنجستانه که دا، هه موو قۆخ و هه لوژه کان به ته واوی پیگه یی بوون. ده بوا یه زۆر به وریایی لیبکریته وه و له سه ندوقان بخرین و بنیردرین بو مؤسکو. چونکه دنیا زۆر گه رم بیوو. ده بوا هه موو دره خته کان ئاو بدن. ئەم کاره وهختی زۆری ده ویست. ئەمه جگه له وه ی دره خته کان کریمیان هه لئینا بوو. هه رچه ند کاورین زۆری قیز له کرمه کان ده کرده وه، به لام چار نه بوو، کریکاره کان و ته نانه ت یگور سیمیونوفیچ و تانیاش به به رچاوی ئە وه وه به ده ست کرمه کانیا ن ده فلیقاند وه.

خه لکی لیکدا دهیانکرده سهریان و میوهیان بو وهرزی پایز رادهسپارد. ئیدی ولامدانهوه و رازیکردنی ئه و خه لکesh ببوو به سهرباری کارهکانی دی. گهرمه ی کارکردن بوو. کهس نهیده پهرژا سهری خوی بخورینی. له م گهرمه ی کارکردنه دا، کاری مهزراکانیش دهستی پیکرد. نیوه ی کریکارانی باخه که، باخه که یان به جی هیشته.

یگورسیمیونوچیچ که تاوه سووت ببوو، قسه ی له گهل به کردن نه دههات. ههمیشه تووره بوو. پییه کی له مهزرا بوو، پییه کی له باخه که بوو، به ردهوام خوته و بوله ی بوو: گیانم ده رچوو. به هیلاک چووم کار و ابروات روژی دیت خوم بکوژم.

سهرباری ئه م ههموو کاره، به زم و رهزمی جیازی کرینی تانیاش له ولاره بوهستی که بنه ماله ی پسوتسکی زور به خه مییه وه بوون. له لایه ک جل برین بوو، له لایه ک خه یاتانی تووره و ترۆ. ئیدی کهس به کهس نه بوو. میوانیش له ولاره بوهستی. خه لکی ماله که مه جبور بوون پیشوازی میوانه کان بکه ن. شیرینی و شهربه تیان بو دابنه ن و جی و ری بو مانه وه ی شهویان دابین بکه ن.

به لام ویرای ئه و قهره بالغی و سهرقالبیه، کارهکان به خوشی و شادی راده پهرینران و کهس ناگای له ماندوو بوون نه بوو. تانیا، ههستی ده کرد که ئه شق و به خته وه ری له پر له دلیدا شکوفه ی کردوو. ههرچهند له چوارده سالییه وه دهیزانی که یان بو کاورین ده بی یان بو گل، به لام له گهل ئه وه شدا ههر نیگه ران و دوو دل بوو. هه ندیجار به جووری مهستی شادی و خوشی ده بوو که پیی و ابوو ده بی له که یفان بفری و خوی بگه یه نیته ئامیزی هه وران و نویژان دابهستی. به لام که بیری له وه ده کرده وه ده بی مانگی هه شته به بووکی بروات و بابی و ئه م ماله به جی بیلی، ئه م ماله ی که ههموو ته مه نی خوی تیدا گوزراندوو، ترسیکی نامه فهومی لی ده نیشت. خوا ده زانی چه ندین جار ئه م بیرهی به سه ردا دههات که ئه م له پیاویکی مه زنی وه کو کاورین بچو کتره و شایسته ی ئه و نیه. که ئه م خه یاله ی به سه ردا دههات به په له خوی به ژوره که ی خویدا ده کرد، ده رگا که ی له سه رخوی داده خست و چه ندین سه عات به کول ده گریا. له نیو میوانه کانداه تانیا کاورینی له به رچاو قوزو جوان بوو. ههستی ده کرد ههموو ژنه کان به غیلی پی ده بن. له م ساتانه دا دلی پر ده بوو له غرورو شادی و وه کو ئه وه بوو ههموو جیهانی بو خوی داگیر کردی. خو ئه گهر کاورین، زاتی کرد باو له گهل ژنیکدا پیکه نیبا، ئه وا تانیا له حه ژمه تاندا ده له رزی و به په له ده چوو ژوره که ی خوی و دیسان دهستی به گریان ده کرد! ئه م هه ستانه بالیان به سه ریا کیشابوو. وه کو مه کینه کاری ده کردو یارمه تی

بابی ددها، به لّام له هه مان کاتدا ئاگای نه له کرم، نه له کاره کهران، نه له کریکاران و نه تی په ربوونی وهخت نه بوو.

باری دهرونی یگورسیمیونوئیچش وهکو تانیا بوو. ئه ویش له به یانییه وه تا شه و کاری ده کرد. له باخه کهدا ئه م به رو ئه و به ری بوو. تووړه ده بوو جنیوی ددها، به لّام له گه ل ئه وه شدا خه ون و خه یالیکی ئه فسوناوی بالی به سه ریا کیشابوو، هه سنتت ده کرد قالبیکی توند و توله و دوو که سی گرتوته خو. یه کیکیان یگورسیمیونوئیچی واقعی بوو که له گه ل باخه وانیکا قسه ی ده کرد، که گوئی له قسه کانی ئیقان کارلوفیچ ده گرت له مه ر بئ زه بت و ره بتی باخه که، دین ده بوو و قژی خوئی دهرنییه وه. ئه وی دیکه یگورسیمیونوئیچی ناواقعی بوو. پیره میزکی نیمچه مه ست بوو. قسه ی زور گرینگی ده بری. خوئی له قسان هه لده قورتاند. یه خه ی باخه وانه که ی ده گرت، پای دته کاند و ده یگوت:

-تو هه رچییه ک ده لی، بیلی، به لّام به بیژنگ به ری هه تاو ناگیرئ. دایکی یه کیک بوو له ژنه هه ره نه جیب و زیره که کان. دهموچاوی هیئنده پاک و نورانی بوو له تو وایه فریشته یه. نیگارکیشی ده کرد. شیعی ده گوت پینج زمانی ده زانی و گورانی ده گوت... به سته زمانه، خوا عافوی بکات، تووشی سیل بوو و مرد.

ئه م یگورسیمیونوئیچه ناواقعیه ئاهیکی هه لده کیشاو له سه ری دهروی.. که له مالی مندا بوو، پوژ به پوژ هه لی ددهاو گه وره ده بوو. هه مان دهموچاوی نورانی فریشته ئاسای دایکی هه بوو. ته مه شا کردنه که ی، هه لسوکوت و ره فتاری، قسه نه رم و خو شه کانی هه مووی له دایکی ده چوو. جا زیره کییه که ی بو نالی! به به لاش پله ی ماموستایی وهرنه گرتوه، به لّام هیشتا له کوئیته تی ئیقان کارلوفیچ، تو ده سالی دی بیبینه بزانه ده بی به چی! له گه ل ئیستایدا هه ر به راورد ناکرئ! که ده گه ییه ئیره، هه لوه سته یه کی ده کردو ده بووه وه به یگورسیمیونوئیچی واقعی. قژی خوئی دهرنییه وه، ده ی نه راند: که رانباوگاوانه ی باوه حیزینه! به ستویه تی، ویران بوو. ویران بووه! باخه که ویران بوو، باخه که م فه وتا.

کاورین، به هه مان شه وقی ئه شقی هه وه لوه کاری ده کردو هه راو هه نگامه و به زم و په زمه که ی ده ورو به ری کاریان تینه ده کردو ساردیان نه ده کرده وه. ئه شق تاقه هانده رو پشتیوانی بوو. پاش هه ر ژوانیک له گه ل تانیادا به خو شی و شادی ده گه راپیه وه ژووره که ی و دهستی به کار ده کرده وه. به هه مان ئه شقه وه که تانیای ماچکرد بوو و،

سويندى ئەشقى بۇ خواردبوو، كىتىب و دەستتووسەكانى لە ئامىز دەگرتن و مژوليان دەبوو. قسەكانى رەبەنە رەشپۆشەكە دەربارەى: ھەقىقەتى نەمر، ئايندەى پىرشنگدارو شكۆدارى مرقۇفايەتى، دەربارەى ئەو كە بەندەى ھەلبژاردەىە - ناسكى و جوانىيەكى تايبەتى و ئائاسايى بەكارەكانى دەبەخشى ھەفتەى جارىك يان دووجار رەبەنە رەشپۆشەكەى لە پاركەكەدا يان لەمالەو دەبىنى و چەندىن سەعات قسەى لەگەل دەکرد. بەلام ئەم دياردەىە نىگەرانى نەدەکرد، بەلكو بە پىچەوانەو شادو خۇشحالى دەکرد، چونكە ئىستاكى تەواو قەناعەتى كىردبوو كە ئەم جۆرە تارمايىانە تەنيا دىنە دىدەنى خەلكانى ھەلبژاردەو ھەلكەوتووى ئەوتۇ كە خۇيان بە فىداى ئامانج و ئاواتەكانيان دەكەن.

جەژن و ئاھەنگى مارە برىن بەسادەىى و ئاسانى تەواو بوو، بەلام جەژنى زەماوندەكە بەدىلى سازنەكرا. يەكىك بوو لەو جەژن و ئاھەنگە بى مەعنايانەى كە دوو رۆژ و دوو شەوان درىژەى كىشا. سى ھەزار رۆبۇل تەنيا مەسرەفى خواردن و خواردنەو بوو، بەلام لەبەر قەرەبالغى و غەلبەغەلب و بەزم و رەزمى مۇسقىا و ھەروا ھەنگامەى چىشت لىنان و ھاتوچۆى نۆكەران و ژنانى عەبا بەسەر و ھەراو ھۆرىا و سەغەتى و تەنگى جىگا، چ كەسىك ئاگای لە شەرابى گرانبەھى عەسران نەبوو كە لەموسكۆو ھىنرابوو.

"۷"

شەوىكى درىژى زىستان، كاورىن لەسەر تەختىك راکشابوو، چىرۆكىكى بە زمانى فەرەنسى دەخويندەو، تانىاى بەلەنگاز كە بەژيانى شارستانى رانەھاتبوو، ھەموو شەوىك تووشى ژانەسەر دەبوو. ژمىژ بوو نووستبوو و بەدەم خەووە و پرىنەى دەکرد.

سەعاتە چالمەكە سى جاران لىى دا. كاورىن، مۆمەكەى تەمراندو وىستى بنوى. ماوہىەك چاوى نوقاند و ھەر بەتەماى خەو بوو، بەلام گەرمى ژوورەكەو و پرىنەى تانيا، نەيان دەھىشت خەوى لىبىكەوى. سەعاتى ژووركەو و پرىنەى تانيا، نەيان دەھىشت خەوى لىبىكەوى. سەعات چوارونىو مۆمەكەى ھەلايساندەو. رەبەنە رەشپۆشەكە لە

تەنیشتیپەو ھەقەرەخ تەختەكە دانیشتیبوو. رەبەنەكە سالاوی لیکردو پاش دەمیک
بیدەنگی پرسى: ئیستا بیرت لەچی دەکردهو؟

كاورین گوتى: بیرم لە شۆرەت دەکردهو ئیستا خەریكى خویندنەو ھى چیرۆکیكى
فەرەنسى بووم. قارەمانى چیرۆكەكە پیاویكى گەنجەو گەلیك كاری گەوجانە دەكات و
ئاقیبەت بەداخ و سوئی شۆرەتەو دەمرى. ئەم كەلكەلەو ئارەزوو بەلای منەو چ
مەعنایەكى نیە.

-چونكە تۆ پیاویكى ئاقلی و شۆرەت بە گالتەى مندالان نازانى تاكو سەرنجت رابكیشى
و بكەویە خولیاپەو. تۆ گوی بە شۆرەت نادەى.

-واپە

-شۆرەت بەلای تۆو شتیكى خۆش نیە. ئاخیر پیاو چ خۆشى و لەزەتیک لەو دەبینى
كە بزانی دواى مردنى ناوی لەسەر گۆرەكەى ھەلەكەندرى؟ لەكاتیکدا مەلومە كە
رۆژگار درەنگ یان زوو ئەو ناو ھەموو نووسینەكانى دى دەسپیتەو. بەلى،
خۆشەختانە ناوی خۆت ئاسا زۆر زۆرەو ھزرى بیری بەشەرىش كورته ناتوانى یادى
ھەموو ناوھەكان بكاتەو.

كاورین گوتى: ھەلبەتە واپە. ئەمە جگە لەو ھى كە سوودی یادکردنەو چپە؟ بەلام با
بیینە سەر باسیكى دى. بۆ نمونە باسى خۆشى. خۆشى چپە؟

كە سەعات پینچ لیدیا، كاورین لەسەر تەختەكەى خۆى دانیشتیبوو، پىی بە مافورەكەى
ژیر پیندا دەخشاندا. سەرى بردبوو بناگووى رەبەنە رەشپۆشەكە و دەیگوت: لە زەمانى
كۆندا پیاویك ھەبوو كە خۆشى و شادى ھەراسانى كردوو. خۆشى و شادى ئەو
كابراپە لەپادە بەدەر بوو. جا بۆ ئەو ھى غەزەبى خواوەندان لە خۆى دوور بخاتەو،
ئەنگوستیلەپەكى جوانى دەبى كە زۆرى لە دل شیرین دەبیت، دەيكات بە قوربانى بۆ
خواوەندان. ئەم چیرۆكەت بیستوو؟ منیش ئیستاكى وەكو "پولى كرات" □ م لى
بەسەرھاتوو و لە كەیف و خۆشیاندا لە پىستی خۆم ناھيۆرم. لەبەیانى زوھو تا
شەوى خۆشى دەجەپینم. خۆشى بالى بەسەر ھەموو ھەست و ئارەزوویەكى دیکەمدا
كیشاوە. مەعنای خەم و رەنج و ماندووویەتى نازانم. راست و دۆغرى گومانم لى
نیشتوو.

رەبەنەكە بەسەرسامى پىرسى: بۇچى تۇ پىت وايە خۇشى و لەزەت ھەستىكى مېتافىزىكىيە؟ پىت وايە ئەم ھەستە رەنگدانەۋەيەكى ئاسايى شتەكان نىە؟ تا مروڧ لەبارى فىكرى و ئەخلاقىيەۋە پىتر پىش بىكەۋى ئازادتر دەبى و پىتر لە ژيان پازى دەبى سوكرات، دىوجىن، مارك ئورول ھەموويان شادىيان دەناسى و لە غەم بى ئاگابون و گوتەى يەكىك لە ياۋەرانى مەسىحە: تا دەتوانى شادبە، شادى و خۇشى بىكە. كاورىن بە شۇخىيەۋە پىكەنى و گوتى: ئەو ساكە لەپەر خواۋەندان رقىان ھەلدەستى و زەۋقى من ئەمە پەسند ناكات كە خواۋەندان بىن بە دزى خۇشى و شادى و مروڧ ناچار بىكەن لە خەما بلەرزى و لەبرسان بىرى.

تانىا، خەبەرى بوۋەۋە، بە ترس و سەرسامىيەۋە رۋانىيە شوۋەكەى. شوۋەكەى قسەى دەكرد. پۋوى دەكردە كورسىيەكە. لە خۇرا پىدەكەنى. چاۋەكانى دەبرىسكانەۋەۋە پىكەننەكەى دەنگىكى سەيرى ھەبوو. تانیا، دەستى شوۋەكەى گرت كە بەرەۋ لای رەبەنەكە درىژى كرد بوو، گوتى: ئاندرىوشا، لەگەل كى قسە دەكەيت، ئاندرىوشا ئەۋە كىيە؟ كاورىن ۋەلامى داىەۋە: چى كىيە؟ رەبەنەكەيە. ئەۋەتا لەۋى دانىشتوۋە. ئاماژەى بۇ لای رەبەنە رەشىۋشەكە كرد.

—كەس لەۋى نىە، ئاندرىوشا تۇ نەخۇشىت.

تانىا باۋەشى بە مىردەكەيدا كردو ھىند بەتۋندى گوشى بەخۇيەۋە لە تۇ وايە دەيەۋى لە تاپۋكەى بپارىزى. دەستى خستەسەر چاۋى مىردەكەى. ئازاى گيانى ھاتبوۋە لەرزىن و ھۇن ھۇن دەگريا: تۇ نەخۇشىت بىبوۋرە ئازىزەكەم! ماۋەيەكە ھەستم دەكرد مىشكت بەرەۋ تىكچوون دەچىت... تۇ نەخۇشىت... تۋوشى نەخۇشى دەرونى بویت... ئاندرىوشا.

كاورىنىش كەۋتە لەرزىن. جارىكى دى رۋانىيە كورسىيەكە، ئىستا كورسىيەكە بەتال بوو، ھەستى كرد باسك و لاقى بىتاقەت و سستىن. دەستى كرد بە خۇگۋرپىن. ھىشتا ھەر دەلەرزى. بە زمانى تىك ئالاۋەۋە دەيگوت: تانیا... چى نىە نە، ھەست دەكەم كەمىك ۋەزەم ناتەۋاۋە. ئىدى كاتى ئەۋە ھاتوۋە مشوورىكى خۇم بخۇم و بزەنم چ نەخۇشىيەكە.

تانىا كە ھەۋلىدەدا جەۋى گریانەكەى بگرى، گوتى: من ماۋەيەكە ھەستم بەمە كردوۋەۋە بابىشم ھەستى پىكردوۋە. تۇ بەشىۋەيەكى سەير قسە لەگەل خۇت دەكەيت. لەخۇرا پىدەكەنى و شەۋانىش ناخەۋى. خوايە، خۋاى گەۋرە فرىامان بىكەۋە.

به‌دهم کولی گریان‌ه‌وه له‌سه‌ری رۆیی: به‌لام مه‌ترسه، ئاندریوشا توخوا مه‌ترسه.

تانیاش خوی گۆری... کاورین به‌ته‌ماشاکردنه‌که‌ی تانیا‌دا بۆی ده‌رکه‌وت که‌هالی زۆر خراپه‌و گفتوگۆکردنی له‌گه‌ل رهبه‌نه رهبه‌ن رهبه‌ن نیشانه‌ی ئه‌وه‌یه که‌شیت بووه.

هه‌ردووکیان خۆبه‌خۆ خۆیان گۆری و چوونه به‌ردالانه‌که. یه‌که‌مجار تانیاو پاشان کاورین چوو. یگورسیمیونوچیچ به‌خۆو رۆبه‌که‌یه‌وه له‌وینده‌ر ویستابوو. یگورسیمیونوچیچ له‌گه‌ل ئه‌واندا ده‌ژیاو له‌گریانی تانیا به‌خه‌به‌ر هاتبوو. تانیا ده‌یگوت: مه‌ترسه ئاندریوشا. ئه‌مه‌ی ده‌گوت و خۆیشی وه‌کو نۆبه‌تای لی هاتبی له‌ترساندا هه‌لده‌له‌رزی. له‌سه‌ری رۆیی: مه‌ترسه بابه... ئه‌م ئاریشه‌یه‌ش ته‌واو ده‌بی.

کاورین وه‌ها په‌شوکا بوو نه‌یده‌توانی قسان بکات، به‌لام هه‌ولیده‌دا شته‌که به‌هه‌ند هه‌لنه‌گرئ. رۆوی کرده‌خه‌زوری و ویستی بلئ: پیرۆزباييم لیبکه‌ن. پیم وایه ئه‌قله‌که‌م له‌ده‌ست داوه. به‌لام لیوه‌کانی به‌ئاسته‌م جولان و بزهی‌ه‌کی تالیان که‌وته سه‌ر.

سه‌عات نۆ جله‌کانکیان گۆری. پالتۆکه‌یان له‌به‌ر کرد. چه‌رچه‌فیکیان پیندا داو به‌عه‌ره‌بانه بۆ لای دکتۆریان بردو ده‌ستیان به‌زنجیره‌یه‌ک مالیجه‌کرد.

"۸"

هاوین بوو، دیسان کاورین له‌سه‌ر ده‌ستووری دکتۆر بۆ گوند گه‌راپه‌وه. وه‌زعی ته‌واو باش ببوو ئیدی رهبه‌نه رهبه‌ن رهبه‌ن نیشانه‌ی نه‌ده‌بینی. ته‌نیا ئه‌وه‌نده‌ی مابوو به‌ته‌واوی ره‌نگ و رۆو هه‌لینئ و له‌باری به‌ده‌نییه‌وه ببوژیته‌وه. له‌مالی خه‌زوری ده‌ژیا. شیریی زۆر ده‌خوارد و رۆژی ته‌نیا دو سه‌عات کاری ده‌کرد، ده‌می بۆ مه‌شروب نه‌ده‌بردو جگه‌ره‌ی ترک کردبوو.

شه‌وی نۆزده‌ی مانگی هه‌وت، شه‌ویک به‌ر له‌جه‌ژنی "الیا" کۆری نوێژ و زیکرو دوعای ئیواره له‌ماله‌وه سازدرا. هه‌رکه که‌شیش بخورده‌کانی هه‌لایساند و دالانه‌که بۆن و به‌رامه‌ی کلێسای گرته‌خۆ، کاورین تا‌قه‌تی چوووه‌وه، رۆیی بۆ نیو باخه‌که بی ئه‌وه‌ی ئاو له‌وه‌موو شکۆفه ناسک و جوانانه‌ی ده‌وروبه‌ری بداته‌وه ده‌ستی کرد به‌پیاسه. تۆزیک له‌سه‌ر ته‌ختیک دانیشت و ئه‌وجا هه‌ستاو به‌ره‌و باخه‌کۆنه‌که نشیوبوووه. به‌که‌ناره نشیوه‌که‌دا هات و له‌قه‌راخ چۆمه‌که به‌ئارامی ویستاو نیگای پر پرسیاری

برېيه چۆمهكه. داركاژه زهلامهكان بهرگ و ريشالى تيك ئالاوهوه، ئهو داركاژانهى كه پار ئهويان بهو هموو چالاكى و شادى و بهزهوقيهوه ديتبوو وهكو مندالى ساوا بهرويا دهگرژانهوه، ئيستا هموو بى جولوه بى خشپه راوهستا بوون و زهق زهق سهريان دهكرد. پندهچوو نهيناسنهوه... بهراستيش لهچاو پاردا زور گورا بوو. بهو قژه كورهتهيهوه، بههنگاوى خاوو سستيهوه. بهدموچاوى گوراويهوه بهو بيتاقتى و بى رهنگيهوه لهكه م شويندا دهناسرايهوه.

لهچۆمهكه پهرييهوه، ئهو مهزرايهى پار كرابوو به چاودار، ئيستا ببوو به خهرمانجارى جو. بهريز خهرمانى جو قوتكرايوهوه. ههتاو ئاوا ببوو. ئاسوى سوورباو پندهچوو توف و بورانى پى بى. هموو شتيك ئارام بوو. كاروين چاوى برېيه ئهو شوينهى كه پارهكه رهبهنه رهشپوشهكهى تيدا بينى بوو. تا زهردهى خور به تهواوى له ئاسماندا ون نهبوو، چاوى لهو شوينه نهگواستهوه. پهست و هيلاك و ماندوو بو مال گهرايهوه. يگورسيميونوچيچ و تانيا لهسهه قالدرمهى بهر ههيوانهكه دانيشتبوون چايان دهخواردوه. پيكهوه قسهيان دهكرد. بهلام كه كاورينيان بينى قسهكهيان برى. كاورين به سيماياندا زانى كهباسى ئهويان دهكرد. تانيا، بهشووهكهى گوت: -وهره شيرهكهت بخو، ئيستا وهختيتى.

كاورين لهسهه دوا پلهى قالدرمهكه دانيشت و گوتى: نا، هيشتا وهختى نيه، تو بخو من شير ناخوم.

تانياو بابى تهمهشاي يهكتريان كردو ئهوجا وهكو يهكيك خهتايهكى كردبى گوتى: دهزانى شير بو تو زور باشه!

كاورين پيكهنى و: بهلى، ههر زوريش باشه! با مژدهشت بدمى كه له روژى ههينيهوه تا ئيستا يهك كيلو زيادم كردوه.

ئهوجا سههري خسته نيو دهستى و بهكهسههروه گوتى: ئاخىر بو؟...

بو بردمه لاي دكتور؟ ئيسراحت كردن، بيكارى، حهامى گهرم، پاريز، چاوديرى كردنى ههر ههنگاويكم، ئه م كارانه ئاقبيهت شتيم دهكهن. ئيدى بيتاقت بووم. من شيت و ناشقى گهرهيهى بووم، ههر بههوى ئه م "گهرهيهى" يهوه بوو كه چالاك، بهكهيف و دهماخ، شادو خوشحال بووم.. من بابايهك بووم ديارو بهرچاوى، له خهلكانى ئاسايى نهدهچووم.. ئيستا بووم به بوونهوهريكى وشك و ساردو سى، وهكو ههر بهنى

ئادەمىكى ئاسايى ئەم دىنبايە، ئىستا بووم بە كابرايەكى بى تام و بازارى و من لەگەل ئەم جوړه ژيانەدا هەلناكەم.. ئاھ چ زولمىكتان لىكردم كه بردمتانە لای دكتور! راستە من دووچارى مۆتەكە ببووم، تاپۆو شەبەنگم دەبىنى، بەلام ئەمە چ زيانىكى بەكەس دەگەياندا؟ ئيوە بلین چ زەرەرىكى بە كەس دەگەياندا؟!

يگورسىمىونوڤىچ، ئاھىكى هەلكىشا: مەگەر هەر خوا لە مەبەستت تى بگات؟ تەنانەت گوى گرتنىش لە تۆ كارىكى گەوجانەيە.

-پىويست ناكات گوى بگرى!

كاورين، زۆرى پىناخۆش بوو كه يگورسىمىونوڤىچ لەویندەر بوو، زۆر بەساردى و وشكى و بى ئەدەبىيەو وەلامى خەزورى دەدايەو و بە رقهو و سەيرى دەکرد. يگورسىمىونوڤىچ، نەيدەتوانى دان بەهەلەى خويدا بنى. وروكاس لىكدا لىكدا دەكۆكى. تانيا، بى ئەوەى هوى ئەم گۆرانە كتوپرەى بابى و كاورين بزانی، پالى دا بەبايىيەو و بەترسەو و پوانىيە چاوەكانى، لای مەعلووم بوو كه پەيوەندى ئەوان و شوووەكەى رۆژ بە رۆژ بەرەو خراتر دەچوو. بابى تەواو پير ببوو. شوووەكەشى دلى ناسك و دەم دەمى و توورە ببوو، كورم دەويست لەگەلایا هەلبكات. تانيا مات و خەمگين نە پىندەكەنى، نە گۆرانى دەگوت، نە خواردن و خەويشى ماوو. هەميشە ليو بەبارو بىتاقەت و دلگىراو بوو، هيندە خەم و خەفەتى دەخوارد كه پاش نيوەپوان وەكو جەنازە بى هەست و خوست لى دەكەوت. كه كۆرى دوخاوانى لەمالەو بەرپا دەكرا، دەبىنى كه بابى دەگرى، ئىستا كه لەبەر هەيوانەكەدا دانىشتبوو هەولى دا ئەم خەيالانە لە خوى بتارىنى.

كاورين گوتى: باوهرپكە بوداو محەمەد و شەكسپىر خەلكانى بەختەورە بوونە. نەخزم و كەسوكارە دلسۆزەكانيان و نە دكتورەكانيان هەولى چارەسەرکردنى ئىلھام و سروش و خورپەيانيان نەداو. پزىشكان و كەسوكارى دلسۆز هەولى ئەو دەدەن كه تىرەى بەشەر بەرەو گەوجى و بىهۆشى بەرن. رۆژى دى كه گەوجى شوينى بلىمەتى بگرىتەو و مروفایەتى لەنيو بچى. ئەگەر ئيوە يەك تۆز ئەقلتان هەبوايە، تاقە تۆزقاليك مىشكتان هەبوايە، من زۆر زۆر مەمنون دەبووم.

لێردا بە خەم و ئازارەو قسەكانى تەواو كرد. هەستى بە ئازارىكى زۆر كرد، بو ئەوەى خوى لە هەرزەويژى بپارىژى، هەستاو چووە ژوورەو، شەويكى كپ و

خامۆش بوو، ھالاوی دەم با نەیدەبرد. لە پەنجەرەكەو ھەبۆنی توتن دەھات. تریفەھێ مانگ دابووی لەناو ژوورەكەو زەھوییەكەو پیاوۆكەھێ ڕووناك كەرد بووھو. كاورین، خۆشییەكانی پار ھاوینی بیریكەوتەو. كە ئەوساش وەكو ھەنوگە دنیا پڕ ببوو لە بۆنی گیاو تریفەھێ مانگ لە پەنجەرەكانەو ھەبۆنی ژوورە... بۆ ئەوھێ ئەو وەزەع و حالەھێ پار لەخۆیدا بیدار بكاتەو، چوو ھەبۆنی ژوورەكەھێ خۆی، جگەرەھێكی یەكجار تیژو كەسكونی پێكردو بەخزمەتكارەكەھێ گوت كە شەرابی بۆ بینی، بەلام جگەرەكە لە دەمیدا تال و ناخۆش بوو. شەرابەكەھێ ئەو نەشئەو خەيالەھێ پاری نەدای. ئاخەر شت تەر كەردن مەعنای چییە؟! بە جگەرەھێك و دوو فر شەراب سەری كەوتە سوپان و ناچار بوو ھەب بخوات پێش ئەوھێ بچیتە ناو جیگاكەھێو، تانیا پێی گوت: ئاندریوشا، بابم تۆی خۆش دەوێ و زۆری خاترت دەوێ، بەلام لەسەر شتی ھێچ و پوچ تیگی دەدەیت و دەتۆرێ. بابم ئەمەھێ پێ ناخۆشە، تۆ دیقەتی دەموچاوی بەدە پوچ بەرۆژ و سەعات بە سەعات پیرتر دەبی. ئاندریوشا تكات لێدەكەم، بیکە بەخاتری مەسیح، تۆ گۆری بابت، لەبەر خاتری من، لەگەڵ بابمدا ئاشت بەرەو.

-ناتوانم.

-بۆ؟ ئاخەر تێم بگەھێنە بۆ؟

تانیا، ھەموو گیانی كەوتە لەرزین.

-چونكە ھەزەم لە چارەھێ نیو تەواو.

كاورین، ئەمەھێ بەبێ موبالاتیئەو ھەبۆنی گوت و شانەكانی ھەلتەكاند و لەسەری پۆی: چاكتر وایە قسەھێ لێ نەكەین و ھەرچیەك بێ بابی تۆیە.

-ئاخەر من تیناگەم ئەمە بۆ.

تانیا، دەستەكانی بۆ نیوچەوانی برد. نیوچەوانی گوشێ و چاوی بڕیە خالێك و گوتی: لەم مالاھدا شتیکی سامناك، شتیکی نامەعقوول ڕووی داو. ئاندریوشا تۆ گۆراوی و ئاندریوشاكەھێ جاران نیت. تۆ كە كاپرایەكی زیرەك و ھەلبژاردەھێ، زوو لەسەر شتی بێ بایەخ دەرەنجیی و دلت دەشكێ. ھەندێجار لەسەر شتی ئەوئەندە ھێچ و پوچ توورە دەبی كە ئەگەر لەكاتیكی دیدا بێ بەخۆیشت باوەر ناكەیت. نا توورە مەبە... توورە مەبە.

دسته‌کانی کاورینی ماچ کردو له‌سه‌ری رۆیی: تو پیاویکی هوشیار و باش و شەریفی. غەدر له بابم ناکه‌یت.. بابم ئەوه‌نده باشه که..

نەخیر باش نیه، رۆالەت بازییه، بەلام خۆی باش دەنویئێ. ئەم پیرانه‌ی که له نمایشنامه‌ی سه‌تیردا به‌شداری ده‌که‌ن، ئەم خەلکانه‌ی که وه‌کو بابتن، ئەم خەلکانه‌ی تیرن و ده‌زانن چۆن چاره‌یان ده‌گۆرن و زوو ده‌مولچیان ده‌ده‌ن به‌یه‌که‌دا، که‌سانێکی تایبه‌تین که ماوه‌یه‌کی زۆر پێیانه‌وه‌ مژول بووم، له ئەفسانه‌دا، له نمایشی سه‌تیردا و ته‌نانه‌ت له ژبانی واقیعه‌شدا سه‌رنجیان راکێشام، بەلام ئیستا لییان بیزارم.

ئەوانه‌ خەلکانیکی تا بلیی خۆپه‌رستن.. هه‌موو رۆالەت بازو نه‌وسن و ورگ په‌روه‌رن.

تانیا، له‌سه‌ر ته‌خته‌که‌ دانیشته‌ و پشتی دا به‌ پشتییه‌که‌وه‌ گوته‌:

ئەم قسانه‌ بنیادم ده‌کوژێ.. به‌ده‌نگیدا دیاربوو که زۆر ماندوووه‌ به‌ تۆبزی قسان ده‌کات. گوته‌: له‌ زستانی پاره‌وه‌ تاكو ئیستا ده‌قه‌یه‌ک ئیسراحه‌تم نه‌بووه‌. چی بکه‌م خودایه‌...

به‌لێ، هه‌لبه‌ته‌ به‌نده‌ خه‌تابارم و بابی به‌رپزته‌ له‌ مندالی ساوا بی گوناختره‌! ده‌موچاوی له‌به‌رچاوی تانیا ناشیرین و بی تام بوو. تانیا هه‌ستی کرد که ده‌موچاوی تیکچوووه‌. له‌و ساوه‌ که قژی تاشی بوو ده‌موچاوی گۆرابوو. تانیا پر به‌دل‌حه‌زی ده‌کرد جنیوباران‌ی بکات، به‌لام باش بوو جله‌وی خۆی گرت و به‌ده‌م خه‌م و په‌ژاره‌و ترسه‌وه‌ ژوری نوستنه‌که‌ی به‌جی هیشته‌.

"۹"

کاورین. کورسییه‌کی مامۆستایی به‌ده‌سته‌ هینا. ده‌بوو له ۲ / ديسمبرا یه‌که‌م موخازه‌ره‌ بلیته‌وه‌. هه‌ر بۆ ئەم مه‌به‌سته‌ راگه‌یه‌نراویک به‌ راره‌وه‌کانی زانسته‌گه‌دا هه‌لواسرابوو، به‌لام له‌ رۆژی دووی مانگا کاورین، بروسکه‌یه‌کی بۆ به‌رپرسانی زانسته‌گه‌ ناردو داوای لیبوردنی کرد که له‌به‌ر نه‌خۆشی ناتوانی موخازه‌ره‌کان بلیته‌وه‌.

خوینی هه‌لده‌هینا. که‌ تفی ده‌کرد، تفه‌که‌ی هه‌ر خوین بوو. له‌ ماوه‌ی مانگیکا دووجاران خوینی هه‌لینا. هه‌ستی ده‌کرد به‌ره‌به‌ره‌ لاوازو بیتا‌قه‌ت ده‌بی و زۆر جاریش

دهبوورایه‌وه، له‌وه‌خوشیه‌نه‌ده‌ترسا، چونکه‌ده‌یزانی‌دایکی‌مه‌رحومیشی‌هه‌مان‌نه‌خوشی‌بووه‌و‌زیاد‌له‌۱۰‌سال‌به‌م‌نه‌خوشیییه‌وه‌ژیاوه.‌پزیشکانیش‌ده‌یانگوت‌وه‌زعی‌خه‌تر‌نیه.‌ته‌نیا‌ئامۆژگاری‌ئه‌وه‌یان‌ده‌کرد‌که‌هه‌لنه‌چی‌و‌تووره‌نه‌بی‌و‌که‌م‌قسان‌بکات‌و‌تا‌ده‌توانی‌هه‌من‌و‌له‌سه‌ر‌خۆبی.

مانگی‌یه‌کیش‌له‌به‌ره‌مان‌نه‌خوشی‌موحازه‌ره‌که‌ی‌دواخست‌و‌مانگی‌دوو،‌ئیدی‌دره‌نگ‌بوو‌بۆ‌موحازه‌ره‌که.‌بۆیه‌موحازه‌ره‌که‌ی‌خرایه‌سالی‌ئاینده.

ئیس‌تا‌له‌گه‌ل‌تانیدا‌نه‌ده‌ژیا.‌له‌گه‌ل‌ژنیکی‌دیکه‌ی‌زۆر‌له‌خۆی‌گه‌وره‌تر‌ده‌ژیا.‌ئه‌م‌ژنه‌وه‌کو‌مندال‌سه‌ره‌رشتی‌ده‌کردو‌ئاگاداری‌ده‌کرد.‌کاورین‌ته‌واو‌هه‌من‌و‌ئارام‌ببوو،‌ته‌واو‌هاتبووه‌وه‌سه‌ر‌ریگه.‌وه‌ختی‌ئه‌م‌ژنه‌"قارقارانیکو‌لایوفنا"‌پیشنیا‌زی‌کرد‌که‌بببات‌بۆ‌قرم،‌کاورین‌قاییل‌بوو،‌هه‌رچه‌نده‌خۆی‌ده‌یزانی‌که‌گۆرینی‌ئاوو‌هه‌واش‌دای‌نادات‌و‌چاک‌نابیتته‌وه.

دره‌نگه‌شه‌ویک‌گه‌یشتنه‌سباستپول‌وله‌وی‌لایاندا‌ئیسراحتی‌بکه‌ن‌و‌سبه‌ی‌به‌ره‌و‌یال‌تا‌برۆن.‌قارقارانیکو‌لایوفنا‌چای‌خواردوو‌چوو‌بخه‌وی،‌به‌لام‌کاورین‌نه‌خه‌وت،‌سه‌عاتیک‌به‌ره‌له‌وه‌ی‌له‌مال‌بینه‌ده‌ری‌و‌بچن‌بۆ‌ویستگه‌ی‌قیتار،‌نامه‌یه‌کی‌له‌تانیاوه‌پیگه‌یی‌بوو،‌و‌ئه‌م‌نامه‌یه‌ی‌نه‌خویندبووه‌وه.‌ئه‌م‌کاغه‌زه‌ته‌واو‌ناره‌حه‌ت‌و‌نیگه‌رانی‌کردبوو.‌زۆر‌چاکی‌ده‌زانی‌که‌خواستنی‌تانیا‌کاریکی‌هه‌له‌بووه‌و‌ئه‌و‌چاتر‌که‌لیکدی‌جیا‌بوونه‌وه،‌به‌لام‌بیرکه‌وته‌نه‌وه‌ی‌ئه‌م‌ژنه،‌ئه‌م‌ژنه‌ی‌که‌له‌م‌ئاخرو‌ئۆخریه‌دا‌بوو‌بوو‌به‌مۆمیا‌یه‌کی‌زیندووی‌پر‌جمجول،‌ئه‌م‌ژنه‌ی‌که‌ته‌نیا‌چاوه‌درشت‌و‌زیته‌له‌کانی‌به‌زیندوویی‌مابوون،‌یادکردنه‌وه‌ی‌ئه‌م‌ژنه،‌داخ‌و‌به‌زه‌یی‌له‌دلیدا‌ده‌ورپوژاند‌و‌رقی‌له‌خۆی‌ده‌بووه‌وه،‌ئه‌دره‌سی‌سه‌ر‌زه‌رفه‌که‌دوا‌دوو‌سالی‌ژیانی‌له‌گه‌ل‌تانیدا،‌بیره‌ینیا‌یه‌وه.‌ئه‌و‌دوو‌ساله‌ی‌که‌هه‌میشه‌به‌بی‌ویژدانی‌و‌سته‌م‌تاوانباریان‌ده‌کرد‌و‌ئه‌وئیش‌تۆله‌ی‌ته‌نیا‌ی‌خۆی‌و‌بی‌زاری‌و‌وه‌پزی‌خۆی‌له‌ژیان،‌له‌که‌سانیک‌ده‌کرده‌وه‌که‌چ‌گوناهیکیان‌له‌م‌رووه‌وه‌نه‌بوو.‌زۆر‌به‌بی‌ئینسافی‌تۆله‌ی‌لیده‌سه‌ندن.‌بیری‌که‌وته‌وه‌که‌چۆن‌جاریک‌ده‌ستتوسه‌که‌ی‌پارچه‌پارچه‌کردبوو‌و‌هه‌موو‌ئه‌و‌گوتاران‌ه‌ی‌که‌دوای‌نه‌خوشیییه‌که‌ی‌نووسی‌بوونی‌د‌ری‌بوو.‌بیری‌که‌وته‌وه‌که‌ورتکه‌کاغه‌زه‌کانی‌له‌په‌نجه‌ره‌که‌وه‌تووردابوونه‌ده‌ری‌و‌پارچه‌کاغه‌زه‌کان‌به‌ده‌م‌باکه‌وه‌که‌وته‌بوونه‌سه‌ماو‌له‌سه‌ر‌دره‌خت‌و‌گوله‌کان‌گیر‌سابوونه‌وه،‌له‌هه‌ر‌لاپه‌ره‌یه‌کدا‌پاوبۆچوونی‌بی‌سه‌رو‌به‌رو‌سه‌یرو‌سه‌مه‌ره‌ی‌تۆمار‌کردبوو،‌له‌هه‌موو

بکهوی! من تۆم وهکو پیاویکی هه‌لبژاردو بلیمهت په‌سند کرد، که‌چی شیت و دیوانه دهرچوویت...".

کاورین نه‌یتوانی له‌وهی پتر بخوینیته‌وه. کاغه‌زه‌که‌ی دپی و پارچه‌کانی تووردا. په‌شیوی و نیگه‌رانی بالی به‌سه‌ریدا کیشا. ترسی لی نیشتبوو. قارفارانیکولایوفنا، له‌پشت په‌رده‌که‌وه نوستبوو. کاورین گوئی له‌دهنگی هه‌ناسه‌دانی ده‌بوو. له‌نهومی خواره‌وه دهنگی قاقای ژنان ده‌هات، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا کاورین هه‌ستی کرد که‌غه‌یزه‌ر خوی چ زیرۆحی له‌و ناوه‌نییه. ناوه‌رۆکی نامه‌که‌ی تانیا ته‌واو برینداری کردو به‌ترسه‌وه چاوی برییه دهرگا‌که. ده‌تگوت له‌وه ده‌ترسیت که‌نه‌با ئه‌و هیزه‌ نادیاره‌ی که‌دوو سالی ته‌مه‌نی به‌فیروداو خو‌شه‌ویست‌ترین که‌سانیشی ویران کرد، بگه‌ریته‌وه.

به‌ته‌جره‌به‌ بوی دهرکه‌وتبوو که‌کاتیک ئه‌عساب ده‌ورۆژی، باشت‌ترین ریگه‌ی هیورکردنه‌وه‌ی، کارکردنه. کاورین، له‌کاتی وه‌هادا له‌پشتی میزه‌که‌ی دانیش‌ت و بیری له‌شتیکی تایبه‌ت ده‌کرده‌وه. ده‌فته‌رچه‌یه‌کی له‌جان‌تا سووره‌که‌ی دهره‌ینا که‌سه‌ره‌قه‌له‌می پرۆژه‌ی کتیبه‌ی بچوکی تیدا تۆمار کردبوو، و به‌ته‌ما‌بوو له‌ماوه‌ی مانه‌وه‌ی له‌قرم ئه‌گه‌ر ده‌ستی گه‌یی و په‌رژا ته‌واوی بکات. له‌پشت میزه‌که‌ی دانیش‌ت و که‌وته‌بیرکردنه‌وه له‌م پرۆژه‌یه‌وه هه‌ستی کرد بچووکت‌ترین و ئاسایی‌ترین به‌رژه‌وه‌ندی ژیان، یه‌کجار زۆر له‌سه‌ر به‌شه‌ر ده‌که‌وی. پاش چل سال ژیان و لاف و گه‌زافی زانست و زانایی، تازه به‌تازه کورسیه‌کی مامۆستایی به‌ده‌ست هینابوو، ئه‌وجاش مامۆستایه‌کی ئاسایی. ته‌فسیرکردنی فیکری ئاسایی ئه‌وجاش خو‌زگه‌ ته‌فسیری فیکری خوی بوا‌یه، نه‌ک ته‌فسیری فیکری خه‌لکانی دی. بریا ته‌فسیریک با به‌زمانیکی سووک، نه‌ک به‌زمانیکی قورس و تاقه‌تبه‌ریانی به‌کورتی وه‌ده‌سه‌ینانی پله‌یه‌کی ها‌که‌زایی.. ئه‌وجاش ئه‌مه‌ چه‌ند له‌سه‌ری که‌وتی! ۱۵ سالی ره‌به‌ق ده‌رسی خویند بوو. له‌ژن هینانا تیکه‌وتبوو. مالی خوی و نزیک‌ترین که‌سوکاری خوی ویران کردبوو له‌بری هه‌موو پاداشتی‌ک تۆمه‌تی شیتی و بی ویزدانی و... درابوو پال. ئاخ، ئیستا کی به‌ته‌واوه‌تی هه‌ستی ده‌کرد که‌پیاویکی مام ناوه‌ندی و رۆژه‌ ره‌شه‌و به‌وپه‌ری قه‌ناعه‌ته‌وه دانی به‌م حه‌قیقه‌ته‌دا نا، چونکه‌ ده‌یزانی ده‌بی هه‌موو که‌سیک وه‌کو چۆن هه‌یه ئاوا خوی بدینی و قاییلیش بی.

پرۆژه‌ی کتیبه‌که‌، هیوری کرده‌وه، به‌لام پارچه‌ی کاغه‌زه‌ دراوه‌که‌ی تانیا که‌له‌و ناوه‌که‌وتبوو، بیرو حه‌واسیان په‌رت ده‌کرد. هه‌ستایه‌ سه‌رپچ، پارچه‌ کاغه‌زه‌کانی

دهستی له خوینا سوور بوون، ویستی قارقارانیکولا پوڤنا گازبکات. قارقارا نیکولا پوڤنا له پشت په رده که وه خه وتبوو. ویستی ئه و گاز بکات. پر به زاری هاواری کرد:

-تانیا!

که و ته سهر زهوی، دهسته کانی هه لپرین و دیسان هاواری کرد:

-تانیا!

تا هیزی تیدا بوو، هاواری بو تانیا کرد. هاواری بو گوله کان برد. هاواری کرده باخه کونه که. هاواری کاژه ره گو ریشال تیک ئالاوه کانی کرد. لیان پارایه وه. هاواری مه زرای چاوداری کرد. هاواری بو زانست و زانایی خوی برد. هاواری کرده ئازایه تی خوی. خۆشی و شادی له دهست چووی، ژیانی جوان و دلگیری. هاواری کرده هه هه موو ئه وانه.

ئه سستیکی گهره ی خوینی له به رده م خویدا بینی. له بهر بیتاقه تی و بی توانایی نه ی توانی تاقه قسه یه ک بکات، به لام خۆشییه کی له وه سف نه هاتوو، خۆشییه کی بی سنور، ئازای گیانی داگیر کرد. له ژیر بالکونه که وه ئاوازه که هه ر به رده وام ده هاته گوی و ره به نه ره شو شه که به گویدا ده چپاند که بلیمه ت بووه و چونکه به دهنی فانی و لاواری هاوسهنگی خوی له دهست داوه، دهمری و ههروه ها گوتی که ئه م به دهنه له وه ی پتر ناتوانی ئه م چه شنه بلیمه تییه له ئامیز بگری.

کاتی قار قارانیکولا پوڤنا، له خه و رابوو، و له پشت په رده که وه وه دهر که وت، کاورین مردبوو، به لام بزه یه کی له سرینه وه نه هاتووی پر له زهت و خۆشی نیشتبوووه سهر سیمای..

هاملیتی مۆسکوی

به نده هاملیتی مۆسکوییم. به لی. ده چمه هه ر شوینی، مالان، موغازه و پیشانگیان، هوتیلان، بلاوه خانه ی چاپه مه نیان و هه ر شوینیکی دی، ئه م قسه یه ده لیم و ده لیمه وه: "ئه مه چ حالیکه خودایه. به راستی مایه ی ناره حه تی و بیزاریه. مرؤف تاقه تی له هه موو شتیک ده چیت؟". خه لکیش ئه م وه لامه ده دهنه وه:

"ئەشەدو واىە. ماىەى نارەحەتى و بىزارىيە!".

ئىدى ئەمە بوو بە پىشەى شەو و رۆژم. كە شەوان دەگەرېمەو مالى تارىك و نوتەك و ھەر بەو تارىكىيە لەسەر جىگاكەم رادەكشىم، لەخۇ دەپرسم: "ئەرى من بۇ ھىندە بىتاقەت و بىزارم؟" ھەست بە ژاوەژاويكى تايبەتى دەكەم و ئەو ھەم بىردەكەوئىتەو كە ھەفتەى پىشوو لە يەككە لە مالەكاندا پرسىم: "نازانم، چ ھەشىك بەسەرى خۇدا بكەم. تا لەم بىزارىيە رزگار بم؟ پىاويكى نەناس، كە پىنەدەچوو خەلكى مۇسكو بى، لەپر رووى كرمى و بەدلتنگىيەو گوتى: "جا لەو ئەسانتر ھەيە. پارچە واىەرىكى تەلەفون پەيدا بكەو ھەركە گەيشتىيە يەكەم عامودى تەلەفون لە مل خوتى بكەو خوت لەسىدارە بە، ئەمە تاقە رىگاو تاقە چارەتە!" بەلى، بەدرىژايى شەو بىردەكەمەو.

وام دىت بە خەيالدا كە خەرىكە ھوى ئەم نارەحەتى و بىزارىيەم بدۆزمەو، بۇ، بۇ؟ لام واىە ھۆكەى ئەمە بى... ئەگەر لە ھەو ھەلىو دەست پىيكەم ھىچ شتىك نازانم. چەند سالىكى مەكتەبم خوئندوو، بەلام بىفایدەى! لەو ھەى ھوى بىزارىيەكەم ئەمە بى كە ئەو زانىارىانەى ھەمن بىفایدەن و بە كەلكم ناىەن! ئاخىر جۇ من نامەوى ھەمو ساتىك ئەمەرىكايەك كەشف بكەم. بۇ وىنە ھەركاتى پىم دەلەن كە مۇسكو پىويستى بە زىرابىكى چاك ھەيە يا كە دەلەن توى كىوى ناروى و بەر ناگرى، بەسەرسامى دەپرسم: "بەراست؟!".

لەو ھەى ھاتومەتە دنياو، ھەر لە مۇسكودا ژياوم، بەلام خوا عاليمە من رىشەو ئەسلى مۇسكو نازانم. بوونى، فایدەى، پىويستىيەكانى چىيەو چى نىە، نايزانم و سەرى لىدەرناكەم. لە ئەنجومەنى شارا دەربارەى بەرپو ھەردنى شار لەگەل ئەندامانى ئەنجومەندا قسان دەكەم، بەلام نازانم رووبەرى مۇسكو چەندە. ئامارى خەلكەكەى چەندە. ژمارەى مردوان و لەداىكبوانى چەندن. دەرامەت و سەرفىاتى شار چىيە و چۆنە. بازىرگانىمان لەگەل كى ھەيە؟ مۇسكو دەولەمەندترە يان لەندەن؟ ئەگەر مۇسكو دەولەمەندترە ھۆيەكەى چىيە؟ مەگەر ھەر خوا بىزانى! كاتى لە ئەنجومەندا باسى يەككە دەكرىت، من خۇم سەغلەت دەكەم و بەر لە ھەموو كەسىك ھاوار دەكەم:

"پىويستە ئەم بابەتە بە كۆمىتەيەكى تايبەتى بسپىردى! ئا، بە كۆمىتەيەكى تايبەتى!".

ناوہ ناوہ بەگوئى بازىرگانەكاندا دەچپىنم كە ئىستا وەختىتى روسيا پەيوەندى بازىرگانى لەگەل چىن و ئىراندا بىستى. كەچى ناشزانم چىن و ئىران كەوتونە كىوہ؟ ئايا ئەم دوو

ولاته جگه له ئاوريشمی خاوی کرمخواردووی شیدار، شتی دیکه‌شیان هه‌یه؟ له‌به‌یانیه‌وه تا ئیواری له چاخانه‌ی "تیسف" دا چه‌نه‌بازی ده‌که‌م و نازانم بۆ ئەم چه‌نه‌بازییه ده‌که‌م و چ ده‌لیم. هه‌ندیجار له نمایشیکدا، ده‌وریک وه‌رده‌گرم، به‌لام نازانم نمایشه‌که چییه؟ ده‌چمه ئوپرا تا گویم له "دایره پیک" بی، که چی کاتی په‌رده لاده‌بری هه‌نگینی بیرم ده‌که‌وێته‌وه که ئەم چیرۆکه به‌نیوبانگه‌ی پۆشکینم، نه‌خویندوه‌ته‌وه، یان ئە‌گه‌ر خویندبیتمه‌وه‌ش له‌بیرم چوه‌ته‌وه.

نمایشنامه‌یه‌ک ئاماده ده‌که‌م و ده‌یخه‌مه سه‌ر شانۆ، که نمایشه‌که‌م دووچاری بی بازارێ ده‌بیت و به‌ساردی پیشوازی لیده‌کری ئه‌وجا تیده‌گه‌م که وینه‌ی نمایشنامه‌که‌ی من پیشتر له‌لایه‌ن "و. ئالکساندروف" هوه نووسراوه‌و پیش ئه‌ویش له‌لایه‌ن "فدوتف" و پیش "فدوتف" ش "ئه‌سفازیتسکی" عه‌ینی نمایشنامه‌که‌ی منیان نوسیوه! من ناتوانم قسه بکه‌م. یان باسیک بکه‌مه‌وه یان سه‌ره باسیک بگه‌ینمه کۆتایی. که چه‌ند که‌سیک ده‌که‌ونه باس و گفتوگو له‌سه‌ر بابه‌تیک که من چ زانیارییه‌کم ده‌رباره‌ی نییه، خیرا ده‌که‌ومه قسه هاویشتن، رووی خۆم گرژ ده‌که‌م و خه‌م له‌خۆم دینم. ددانم لیکدی ده‌سووم. یه‌خه‌ی به‌رانبه‌ره‌که‌م ده‌گرم و ده‌لیم: "برای ئازیز! ئەم بابته‌ کۆن بووه‌و باوی نه‌ماوه!" یان ده‌لیم: "کاکي خۆم تو قسه‌ی بی سه‌رو به‌ر ده‌که‌یت. له‌درفه‌تیکی تردا دینه‌وه سه‌ر ئەم بابته‌ ناسک و هه‌ساسه و قه‌ناعه‌ت به‌یه‌کدی ده‌که‌ین، به‌لام توخوا پیم بلێ بزانه‌م تو "یوگمن" ت دیوه‌؟.. ئەمه بابته‌یکه که ره‌خنه‌گرانی مۆسکویی زۆریان له‌سه‌ر گوتوووه‌و ده‌توانم پیشانتي بده‌م! کاتی که ده‌چمه کۆری باسی نمایشنامه‌ی هاوچه‌رخه‌وه‌وا ده‌زانم گوێزم بۆ ده‌ژمیرن، به‌لام خۆم له‌گوره‌ نابهم و بۆ وه‌لام دانامینم. ئە‌گه‌ر یه‌کیک رام بپرسیت خیرا وه‌لامی ده‌ده‌مه‌وه!" کورپینه‌ من چ نالیم. به‌لام پیم بلین نیوه‌رۆکی مه‌به‌سته‌که له‌کوئییه؟ فیکرو مه‌به‌ستی نووسه‌ر چییه؟" یان پاش ئه‌وه‌ی هه‌ناسه‌یه‌ک هه‌لده‌کیشم ده‌لیم: "مولیری نه‌مر له‌کوئی، گۆر هه‌له‌ته‌کینه؟" و به‌خه‌مباریه‌وه ده‌ست ده‌ده‌م به‌یه‌کداو بۆ رۆژیکی دی ده‌چم.

شانۆنامه‌نووسیکی داماو هه‌یه به‌نیوی "لوپ دو - قگا" وابزانم دانیمارکییه، ئە‌وم کردوو به‌دارده‌ستی خۆم و ده‌می گوێگره‌کانمی پێ داده‌خه‌م. ده‌م وه‌په‌نا گوئی ئە‌و که‌سه‌ی ته‌نیشتمه‌وه ده‌نیم و به‌چپه ده‌لیم: "هه‌ر به‌ینی خۆمان بی "کالدرون" ئە‌م رسته‌یه‌ی له "کوپ دو - قگا" دزیوه‌.. ئە‌وانیش بی چه‌ندو چۆن باوه‌ر ده‌که‌ن؛ باشه ته‌قوو هات به‌سه‌ریانداو بچن تا‌قیب بکه‌ن!

ویرای ھەموو نەزانی و جەھالەتیکم، تەربیەتیش نەدراوم. راستە بەگوێرەى مۆد جلوبەرگ لە بەردەكەم. لە دەلاکخانەى "تیودور" سەر دەتاشم. پۆلەتى مالاكەم جوانە، بەلام ھیشتا ھەر ئاساییم و زمانم نەگۆراوە.

سەر میزەكەم، دايمە پرە لە كارى نەكراو و نیوہچل، میزەكە بەخۆى چوار سەد پۆبل دینى. پەردەكانم ھەموو بەجیى خۆى، بەلام كونی سوپاكەم بەكراسى ژنىك گرتووە، لە ھەموو مالاكەمدا قاپىكى خاوین بەچنگ ناكەوئى. ھاوړیکانیشم لەخۆم باشتر نین! لەلای قالدەرمەكانەوہ بۆنى گوشتى سوورەوہكراو دیت. سەرپەرشتیاری موبەقەكە خەوالووە. موبەقەكە زۆر پیسە. ژیر سیسەم و كەرەویتەو ناو تاقەكان ھەر گەردو تۆزە. جۆلاتەنە، كۆنە پیللوی كەرپو لیداو و كاغەزە شرپ كە بۆنى پشیلەى تۆپیوی لیدئ، ھەمیشە شتیكى مالاكە سەقەت و خراپە، یان دوکەلكیشى سوپاكە دوکەل دەكات یان با، لەلای دەستشۆرەكەو ئاو دەستەكەوہ دیتە ژورئ، یان سەرى كلارپۆژنەكە نانریتەوہ، منیش بۆ ئەوہى باسرىشك نەیتە نووسینگەمەوہ، نزىكترین سەرىنى بەردەستم ھەلدەگرم و دەیتەپینمە كلارپۆژنەكەوہ. ھەندیجار ژورىكى موبیلەدار بەكرئ دەگرم. لەسەر تەختىكى ژوورەكەم پالەكەوم و بىر لە بابەتى "نارەحەتى و بىزارى" دەكەمەوہ. لە ژورەكەى لای راستمەوہ، ژنىكى ئەلمانى كرینشین ھیلكەو پۆن لەسەر سوپایەكى زوخالى بەرد، دروستدەكات. لەژوورەكەى لای چەمەوہ ھەندئ كچۆلە بە بوتلە بىرە بەردەبنە یەكدى، لە ژوورەكەمەوہ دەكەومە تاوتویكردنى "ژیان" چاو لە ھەموو شتىك دەپۆشم و تەنیا سەبارەت بە ژنە ئەلمانییەكە، كیژۆلەكان و دەستەسرى سفرە پیسەكان شت دەنووسم، خۆم لەم نوسینانەدا دەورى مەستان یان ئایدیالیستانى بى رەونەق و لەرەواج كەوتوو دەبینم، گرنگترین بابەت كە بايەخى دەدەمى، خانووى كرى ھەرزانەو پۆشنییرانى بىكارو دەستبەتالە. لەگەل ئەمەشدا ھەست بە ھىچ ناكەم. بەتەواوى خۆم لەگەل حالە نزمەكەم، لەگەل سیسركى رەش، لەگەل شى و تەرەشوع، لەگەل دۆستانى مەخۆرمدا كە بەپیللوی پیسەوہ لەسەر تەختەكەم رادەكشین، رادەھینم. نە گەرد و تۆز، نە دەرگا پیسەكان، نە تابلوى بىزەونى ئیعلانات، نە دەرۆزەكەران، ھىچیان و بەھىچ جۆرى ھەستى جوانیناسى من ناتۆرینن و نارەنجینن، وەكو سام لىنىشتوو و لە عەرەبانەىكى تەنگ و بارىكدا كزو بیدەنگ دادەنیشم، با، لە ھەموو لایەكەوہ ھىرشم بۆ دینى، كابرای عەرەبانچى بیئەوہى پىبىزانى قامچیەكەى بەمنیشدا دەكیشیت؛ ئەسپە لەرو لاوازەكانى بەھەزار حال ھەنگاو ھەلدینن، بەلام من ھەقم بەسەر ئەمانەوہ نییە، من ھەقم چىیە؟ دەلین تەلاركارانى مۆسكۆوى لەبرى خانوو،

قالبي سابونيان دروستکردوو، بۆيه شار هينده شپړيو و ناپوختهيه، بهلام بهدلي من قالبي سابوون شتيكي خراو نيبه، دهلين موزهخانهكانمان ههژارانهيه، زانستانه نين و بهكهلكي هيچ نايه. خو ناچمه موزهخانان، گلهيي دهكهن، كه گوايه يهك گهلهري چاكان ههيهو، ئهويش "تريتاكف" داخستوو. خواي دهكرد دهركاكهشي ههلهچني. من ههقم چيبه؟

هوي دووه مي بيزاريبهكه م ئه ميه كه دلنيام يهكجار زرنك و فاميدهم. كه دهچمه ماليك، يان قسهيهك دهكهم، يان بيدهنگ ده بم يان له كورپكي ئه دهبيدا شيعريك دهخوينمهوه، يا له چاخانهي تبستفا هه رزه ويژي دهكهم، هه موو ئه م كارانه به غرووريكي تاييه تيبه وه ئه نجامدهدم. باس نيبه خوي تيه له نه قورتينم، له هه موو مه نجه ليك ئه سكويمه. راسته كه قسهي ماقوول به گويمدا ناچيت، بهلام ده توانم ده توانم زه رده خه نه ي ته وساميز بكم. ده توانم به ته وسه وه شان هه لته كينم. ده توانم تيرو توانج به او يژم. من كه له ناخي ناخدا كيويم و بابايه كي ئاسايي ته رببته نه دراوو رام نه بووم و به هه موو شتيك رازي و قايل ده بم. هه ميشه وا دنوينم و خوم نيشاندهدم كه هه نديجار خه ريكه خوشم باوه ر به خوم دهكهم. كاتي نمايشنامه يه كي كوميدى نيشانده دن، پر به دل هه ز به پيكه نين دهكهم، بهلام خيرا جله وي خوم ده گرم، خوا نه كا ريگه ي تاقه بزه يه كيش بدهم كه بكه ويته سه ر ليوانم: ئاخو ئه وه ي ته نيشتم چ دهلي؟ يه كيك له پشتمه وه پيده كه ني. ئاوردده مه وه و موربه يه كي ليده كه م، ئه فسه ريكي به دبخته، هاملتيكي خوم ئاسايه، غوزر دينته وه، بو ئه وه ي پاساوي پيكه نينه نابه جيبه كه ي بداته وه دهلي: "چ ساردوسره، دهلي بوكه له بازيبه!"

له ناوه ندي په رده كاندا سه ري به باره كه دا دهكهم و به دهنگي به رز دهليم: "كه ته مسيليني قورو قيزه وه ره. به راستي هه يابه ره يه!"

يه كيك له ولاوه هه لده داتي: "بهلي، بوكه له بازيبه كي ئاساييه، بهلام له گه ل ئه وه شدا شتيكي پيبه، بيريكي تيدايه."

-بهلام، ئه م بيره كونه، چه ندين سال له مه وپيش "لوپ دوو قگا" ئه م بيره ي خستوته روو و به هيچ جوړي له گه ل ئه مه دا به راورد ناكري. ئه مه يان به راستي بيزه وه ره! ته هه مول ناكري!

به لām له "ایموگن" هیئده باویشکان ددهم، شه ویلاگه دیته ژان، چاوانم له نارهحه تیدا به قولاً دهچن، زارم هیشک دهبی. به لām ماکی بزیه کی شادمانی دهکه ویته سهر روم. له بن لیوانه وه ده لیم: "ئمه، لاسایکردنه وهیه کی ریالیزمه، له میژه له زهتی وه هام به خووه نه دیوه."

هه ندیجار دی به سه رمدا که که ریتهیه ک بکه م و له نمایشیکی کومیدیدا ده وریک وهر بگرم زور حز ده که م ئه م کاره بکه م و ده زانم که بو ئه م روژه تاریک و خه مناکه، ئه مه چاکترین چاره و ده وای دهردی منه، به لām له کوری هونه رماندان و ئه کته راندا چم پیده لین؟ نا، نا. خوا نه کا..

له گه له ریپاندا، به ئانقه ست چاوان خیل و قیچ ده که م و وه کو خه لکانی زانا سهر ده له قینم و به دهنگی بهرز ده لیم: "لیردها هه موو شتیک بهرچاو ده که وئی، جهو، حالهت، ئاههنگ و... هتد، به لām حه قیقهت و جه وهه ری ئه سلی کوا؟ فیکر و بیرى بنه په تی له کویدایه؟ من نالیم، ئیوه بلین فکر له مه دا که ی هه یه؟"

ده مه وئی روژنامه کان داکوکی له پره نسپی ئابرومه ندانه بکه ن. ههر به وه وه ناوه ستم، ده مه وئی هه موو گوتاره کان له لایه ن پرؤفیسوری گوره وه یان له لایه ن ئه و که سانه وه بنووسرین که تاراوگه ی سیبریایان دیوه و جه رباندووه. که سیک بو سیبریا نه فی نه کرابی، یان پرؤفیسور نه بیت چوزانی گوتارنووسین چییه؟

ده مه وئی که ته نیا "مه دام یرملوف" ده وری کیژانی نمونه یی ببین. کیژانیک که هه رگیز له بیست و دوو سالان تینه په رن. سوورم له سه ر ئه وه ی ئه و ئه کته رانه ی که ده وری قوشه نکیشی ده بینن ده بی شاره زای ئه ده بیات و شه کسپیر بن. تا ئه گه ر بو وینه ئه کته ریک له سه ر شانۆ بلی: "شه وباش برناردو" هه موو ته ماشه که ران هه سته که ن که ئه و ئه کته ره هه ر هه شت به رگه گوره که ی "بنه مای ره خنه" ی خویندۆته وه.

به رده وام سه ری چاپخانه ده ده م. بو وینه دوینی چوومه نک بلاوکه ره وه ی گوڤاریکی مانگانه و لیم پرسى که ئایا ئاماده یه کتیبیکی نۆسه د لاپه ریم هه یه، بۆم چاپبکات؟

کابرای بلاوکه ره وه به شپرزیه یه وه گوئی: "به راستی نازانم چبکه م؟ به خووت ده زانیت که زور دریژه و وه ختی ده ویت و ماندوو مان ده کات."

گوتم: "راسته، به لآم كتيبيكي واقيعيه". بلاوكه ره وهى بينه وا به نه به دلّيه وه رازى ده بئت: باشه. چاپى ده كه م.

دۆسته كه م و ژنانى ديكه ي ئاشنامش له خوا به زياد بئ هموو زرنك و به هوش و فاميدهن. هموو وهكو يه كن. جلو به رگ، قسه كردن و رفته ريان وهكو يه كه. ته نيا جياوازيان له وه دايه كه ليوى يه كيكيان له شيوهى دلّايه و يه كيكي ديكه يان كه پيده كه نئ زارى وهكو توري ماسييانى گه و ره ده كرّته وه.

كيژه ليو دلّكه ده پرسئت: دوا گوتارى پروتوپوپوف خوئندوه ته وه؟ گوتار نييه، يه كپارچه ئيلهامه.

كيژه دم زله كه ده لئت: باوهر بكه كه ئيقان ئيقانوفچ ئيقانوف به گوتاره به تامه كانى، بلينسكى وه بيري مروّف دينئته وه. من ته نيا ئومئدم به وه ئه گه ر شتيك بكات.

ده بئ ئه وه ش بلئم كه سه رده مانىك به ينم له گه ل "ئه ودا" هه بوو، ته نانه ت ئه وه شم له ياده كه چؤن ئاشقينيمان پيكه وه ده كرد. ئه و له سه ر قه نه فه كه داده نيشت. هه مان كيژ كه ليوى له شيوهى دلّا بوو، جلو به رگه كه ي ساكارو ناشيرين بوو - له رواله تبازي بيزاره - قزى شيواو شان هه كراو بوو. ده ست له قه دى ده ئالئيم، مه مكلغه ي له بن ده ستمدا ده پچرئ. گوناي راده موسم، سوئره. بيري ئالؤزه. گئزو ويژه. جلّه وى له ده ست به ر بووه. ده لئت: "خوايه چؤن ده كرئ ريشه و سه ره تا ئابرومه نده كان له گه ل شتيكى نابه جيئ وهكو ئه شقدا تيكه ل بكرئ؟ ئه گه ر پروتوپوپوف، به م حاله وه بماندينئ چده لئت؟ وازم ليئينه با بروم. دؤستايه تيبه كه مان تيك مه ده"

وه لامى ده ده مه وه: "من به دؤستايه تى روت قه ناعه ت ناكه م." ئه و جا قامكه كانى تيك ده ئالئينئ و ده لئ: "به مه رجئ خوشمده ويئ كه هه ميشه ئاماده و له سه ر پئ بئ." كه له ئامئزى ده گرم ده لئ: "وه ره با پيكه وه بين"

ئيدى پيكه وه ده ژين ورده ورده بؤم ده رده كه ويئ كه كوني دوكه لكيشى سوپاكه به بلوزيكي ئه و گيراوه. كاغه زه كانى بن ته خته كه ي بؤن ته گه وري ليديت. ئه ويش له موناقه شه و قسه كردندا قسه ي به تويكل ده كات و قسان ده هاويت. له گه له ريده تووتى ئاسا باسى "جه و و حاله ت" ده كات. دياره ده بئ ئه ويش فيكريكي هه بئ! به دزييه وه فؤدگا ده خواته وه. به رله وه ي بخه وي به كرئيمئكى تال ده موچاوى سواغ ده دات تا گه نجر بنويئ. موبه قه كه ي پرّه له پاكه ته شري كلينكس و پيسى ديكه. كه ئاشپه زه كه ي

کوليجه دروستدهکات به شاندهکای سهری هه ویره که دهنه خشینی و ئهوجا دهیخاته نیو میزه که. که کیک دروستدهکات به تف کشمیشهکانی به هه ویره که وه دهلکینی. ئهوجا من ناچار هه لایم و خوشه ویسته که م لیده بیت به شهیتان و جنوکه. ئه ویش که فامیده و زرنگ و زماندریژه پروودهکاته هه ر شوینیک به خراپه باسم دهکات و ده لیت: "له پره نسپییهکانی خوی هه لگه راوده ته وه. پره نسپییه بنه ره تییهکانی خوی پیشلیکردوه."

سییه مین هوی نارده ته تی و بیزاریم، حه سودی و به غیلی له راده به درمه. که ده بیستم "فلان، گوتاریکی جوانی نووسیوه" و "نمایشی فیسار سهرکه و تنیکی چاکی به دهسته یناوه" و "ی - دوسه د هزار رۆبلی له قورعه کیشیدا بر دۆته وه" و "خوتبه که ی - ن کاریگه رییه کی زۆری بووه" چاوم ده په رنه ته وقی سهرم. چاوه کانم ده نوقینم و ده لایم: "پیم خوشه. باشبوو ئه مه ی بۆ ریکه وت.. ده زانی له سالی ۷۴ دا له سهر دزی گیرابوو."

له حه ژمه تاندا دین و هار ده بم. له ناخی ناخوه قین له کابرای سهرکه وتوو هه لده گرم و له سهری ده رۆم: "زۆر خراپه له گه ل ژنه که یدا! سی "دۆستی" هه یه. تیکرا کابرایه کی ناجسنه. چیرۆکه که ی خراپ نییه، به لام دزیویه تی، پیاویکی هیچ و پوچ و فشه که ره. ئه وی راستی بی، من له م چیرۆکه شیدا شتیکی جوان و ماقول نابینم، به لام ئه گه ر شانۆنامه ی یه کیک لاواز بی و خه لکی لی بخوینن ئه وا خیرا لایه نی نووسه ره که ی ده گرم و هاوار ده که م: "نه، براده ران. نه. وانیه، بۆ خوی شتیکه، به هه رحال ئه ده بیات هه ر ئه وه یه."

ئایا ده زانن که هه ر ده نگۆ و شتیکی خراپ ده رباره ی خه لکی مۆسکۆ ده که ویته سهر زاران. له منه وه بلا بووه ته وه و داها تووه؟ برۆن به به رپرسی شار بلین که ئه گه ر ریگاوبانی چاکمان بۆ دروستبکات، من رقی لی هه لده گرم و لی ده که م به قاو که شای دزانه. ئه گه ر بیستم رۆژنامه یه ک هه زار خوینه ری هه یه، ئیدی ته پلی بۆ لیده ده م و به خه لکی ده لایم که جله وی خاوه نه که ی به ده ستی ژنیکه وه یه.

سهرکه وتنی خه لکی مایه ی په ستی و شه رمه زارییه بۆ من. دلم ئه نجن ئه نجن ده کات. ره نگه بپرسن ئه دی ویزدانی کۆمه لایه تی و سیاسیت؟ ویزدانی چی! ئه گه ر رۆژی له رۆژان ویزدانم بووبی ئه وا ده میکه خۆره ی به غیلی و حه سودی تیی داوه و ویرانی کردوه! به م هه موو نه زانی و بی ته ربیه تی و به خه یالی خۆم زرنگی و هوشیاریه وه، به م دنیا به غیلی و حه سودیه وه، به ره نگی زهردو، به سهری بۆزو که چه لمه وه، ماله و مال ده گه ریم و ژیان له به رچاوی خه لکی ده خه م. ده چمه هه ر مالیک، زهردی و

تاریکی و که چهل لاهگه ل خودا ده بهم و به و پهری نائومیدیه وه شه کران ده شکینم: "ئه مه چ حالیکه خواجه، به راستی مایه نارحه تی و بیزاریه، بنیادهم نازانی چیبکات، تاقه تی له هموو شتی ده چیت!" وه کو هلامهت و په سیو و ئه نفلونزا به خیرایی بلاو ده بهمه وه. له "بیزاریدا" ده نالینم، دادو بیدامه، ژیر و فامیده ده نوینم و کاریکی وه هاده کهم دۆستان و ئاشنایانم پهی به و به غیلی و حه سودیهی ناخم هر نه بهن... ئیدی ئه وه تا قوتابیه کی گهنج وه کو ئه وهی ههنگوینی له دارا دۆزیبته وه، قسه کهی من هه لده گریته وه، به بیزاری و بیتاقه تیه وه، کتیه کهی توور ددهات، به نائومیدیه وه سه ری ده خاته نیو هه ردو و دهستی و ده لی: "هه موو قسه ی رووته. بنیادهم تاقه تی له هه موو شتیک ده چیت!". وه کو من چاوانی بچووک ده کاته وه و ده لی: "مامۆستایان که وتونه ته خوتبه خوانی تا پیتاک بو زهره رمه ندانی قاتوقری و گرانی کو بکه نه وه. ده ترسم نیوهی پاره و پیتاکه که برژیته گیرفانی موباره کیانه وه!".

وه کو سیبه ر ده سوپیمه وه. چ کاریک ناکه م. جگهرم روژ به روژ پتر ده ئاوسیت و گه وره ده بیت کات ده گوزهری و ده گوزهری. پیرو که نه فت بووم. ئاقیبهت روژیک ئه نفلوزا ده گرم و ده مبهن بو گو رستانی "واگانکف". دۆسته کانم یه ک دوو روژیک بیرم لیده که نه وه و پاشان له بیرم ده کهن و چ ده نگ و رهنگیکم نامینی.

ته مه ن هه رگیز دووباره نابیته وه. ئه گه ر له روژی خویدا نه توانی به دروستی بژیت، ئه وا حیسابی له ده ست چوو بو ته مه نت بکه. به لی به فیروچوو و گوم بوو! له گه ل ئه مه شدا، من ده متوانی هه موو شتیک فیربیم. ئه گه ر ئه م بونه وه ره "ئاسیاییه" م له خو دوورخستباوه ده متوانی مه ده نیه تی ئه وروپایی، تیجارهت، سه نه عت، کشتوکال، ئه ده بیات، موسیقا، نیگارکیشی، ته لارکاری، ته ندروستی ئه وروپاییم خو شبووی و فیری بيم. ده متوانی ریگهی گه وره و شه قام و جاده ی پانو به رین له مؤسکودا چیبکه م. په یوه ندی بازرگانی له گه ل چین و ئیراندا به رپا بکه م. مه رگ و مردن که م بکه مه وه. دژی جه هاله ت بجه نگم. دژی هه موو کوسپ و ته گه ره یه ک بجه بتم که ئیمه ی له کاروانی ژین و ژیان دواخستوه. ده متوانی بابایه کی به ته ربیت و به ئه ده ب، نه جیب و دلاواو پر هیوایم. ده متوانی له زهت و سوود له سه رکه وتنی خه لکانی دیکه بیینم، چونکه "بچوکتیرین سه رکه وتن خوی له خویدا هه نگاو یکه به ره و به خته وه ری و حه قیقه تناسی".

به لی، ده متوانی. ده متوانی، به لام من په روکونیک پیسم. زرو زبلیکی بیفایده م. خه وم لیناکه وی. به دریزی شه و بیر ده که مه وه که له بهرچی هینده په ستوو بیزارم؟ ئه م

وشانه تاكو سپیده له گویمدا دهرنگیتهوه: "پارچه وایه ریکی ته له فون پهیدا بکه و خوت بگهینه نزیکترین عامودی ته له فون و خوت له سیداره بده. ئەمه تاقه ریگه و چاره و دهوای دهردهته."

جوژیف

(۱)

دنیا تاریک بوو بوو. له شکرى شهو لیکدا لیکدا دهاته پیشی. جوژیف، سهرباز بوو، دهچووه مادونی. له سهر جولانه کهى خوئ پالکه وتبوو. که مى خوئ بهرز کردهوو له بن لیوانه وه گوتی: "گویت لیمه پاقل ئیفانوچ؟ له (سوشان) سهربازیک پیی گوتم که ماسییهک قایهغه که یانی هه ل لوشیوهو له پشته ماسییهکه وه دهرچووه!"

ئه و کابرایه ی که جوژیف قسه ی بو دهکرد، له نه خووشخانه ی که شتییه که دا بوو. هه موو که سیک هه ر پیی دهگوت پاقل ئیفانوچ. بیدهنگ بوو و خوئ گیلکرد وهک بلئی گوئی له قسه که ی جوژیف نه بووبی.

ديسان بیدهنگی بالی به سهره کیشان. با بهگف و هور خوئ به چاروکه ی که شتییه که دا کرد. جهرو بورغوی که شتییه که کهوتنه جیره جیر. شه پولان، هه ر یه که ی به بالای زهلامیک دههاتن و خوئان به که شتییه که دا دهکیشاو دهیان شوردهوه، جولانه کانی که وتبوونه جیره جیر. به لام ئه وان له میژ بوو گوئیان به م هه راو هه نگامه یه راهاتبوو و پییان وابوو هه موو شتیک ئارام و خاموشه. وه زع و حالیکی خه ماوی بوو. سئ که س له نه خووشه کان (که شتیوانیک و دوو سهرباز) که به دریژایی روژ وه ره قبازیان کردبوو، هه نوکه نوستبوون و به دهم خه وه وه ئه مدیوو ئه و دیویان دهکرد.

كەشتىيەكە، كەوتە تەكاندان. جۇلانەكەى جۇزىف بەئەسپايى دەھات و دەچوو. دەتگوت لەھەر ھاتوچۆيەكدا دەلى: يەك، دوو، سى. شتىك كەوتە سەر زەوى و شكا. شتىك بە قولپە قولپ رڭا، پىدەچوو گۈزەى ئاوەكە بوو بى.

جۇزىف بە دەم گوى ھەلخستەنەو گوتى: "جەوى بايەكەيان بەرداوە."

ئەمجارەيان پاقل ئىفانوچ كۆكەيەكى بۇ كردو بە بىزارىيەو وەلامى دايەو: "تۆزى لەمەوپىش گوتت ماسىيەك كەشتىيەكى ھەل لوشىو، و ئىستا دەلى جەوى بايەكەيان بەرەللا كردو، چما با ھەيوانە تا جەوى ھەبى؟"

خەلكى وا دەلىن.

خەلكىش وەكو تۆ نەفامن. جا خەلكى چ ماو نەلىن؟ پياو دەبى مىشكى ھەبى و بىرىكاتەو، گەوجە!

پاقل ئىفانوچ، ھەمىشە لەدەريادا تىك دەچوو. كە كەشتىيەكە دەكەوتەرى بە دەم شەپۆلانەو دەبوو بە بووكە سەماكەرە، توورە دەبوو، و بە بچوكتىن شت پەست دەبوو. جۇزىف نەيزانى پاقل ئىفانوچ بۇچى وەھا دەھرى بوو. چما شتىكى خراپى لەمەر ماسى و جەو بەربوونى با گوتبوو كە دەمارى ئەوى گرتبى؟ - "واى دابنە ماسى بە ئەندازەى كىويك بى و پشتى بەقەد ئەستورى و قايمى پىستى سەگى ئاوى بى، واى دابنە ئەو سەرى دنيا شوورەى بەردبى و ئەم بايەى كە بەگف و ھور دىت لەويندەر جەو كرابى. ئەگەر يەككىك جەوى بەرنەدات ناتوانى بەمچۆرە ناخوشى بكات و وەكو سەگ پەلامار بدات و ھەموو شتىك بخاتە لەرزە؟ باشە ئەگەر با جەو نەكرابى بۇچى لە پرا دەوہستى و بىدەنگ و خاموش دەبىت؟"

جۇزىف، ماوہيەكى زۆر بىرى لە زل ماسىيەكى كىئاسا كردەو پاشان بىرى لە زنجىرى ئەستورى ژەنگرتوو كردەو. كە ماندوو بوو كەوتە خەيالى گوندەكەى خوى. ئەو گوندەى، كە ھەنووكە و پاش پەنجا سال خزمەت لە رۆژھەلاتى دوور، بوى دەگەرايەو.

بەخەيال ھەوزە گورە پر بەفرەكەى گوندى ھىنايە بەرچاوى خوى لايەكى ھەوزەكە، كوورەخانەيە. دووكەلكىشەكەى چووە بە ھەل ھەلەى ئاسمانا و دووكەلىكى رەشى بەسەرەوہيە. گوندەكەش كەوتتە لايەكەى دىكەى ھەوزەكەو. ھەوشەى پىنجەم مالى

ئەوانە. ئەلكسىيى بىراى لە سوچىكى حەوشەكەوہ بە خۇو خزاكەكەيەوہ وەدەردەكەوئ. كۆرە چكۆلەكەي "فانكا" لەپشتىيەوہ دانىشتووہو جوتى پۆتىنى لبادى لەپىيە، كىژەكەشى "ئاكولكا" پۆتىنى لبادى لە پىكردووہ. ئەلكسى مەستە. فانكا پىدەكەنى و دەموچاوى "ئاكولكا" ديار نىيە، دەمامكى كردووہ. جۆزىف لەدلى خۇيدا گوتى: "ئەو مندالانە سەرمايان دەبى. خوايە دەست بە باليانەوہ بگري و هيندەيان ئەقل و ئاوەز بدەيتى كە حورمەتى داك و بابيان بگرن و لەداك و بابيان باشتەر دەربچن."

لەم كاتەدا كەشتىوانە نەخۆشەكە هاوارىكرد: "دەبى جىيەك بۆ ئەم پىلاوانە چاكبكرى!"

پەتى بىرکردنەوہو خەيالى جۆزىف پچراو لەبرى حەوزەكە، لەپر سەروكەلەي گايەكى بىچاوى لەبەرچاوى بەرجەستە بوو. ئەسپ و خزاكەكە لە جىيە خۇ وەستان و چىدى نەچوونە پىشى. لە جىيە خۇ خولانەوہو لەنيو تەمىكى خەستى رەشدا لەچاوى گومبوون. بەلام لەگەل ئەمەشدا، جۆزىف دلخۆشبوو بەوہى كە لەدنياي خەيالدا كەسوكارى خوى بىنى بوو. لە كەيفان پىكەنى. ئازاي لەشى كەوتە ميروولە و قامكەكانى كەوتنە لەرزىن.

بەدەم خۇ دواندەوہو بەو تارىكييە كەوتە چاوى گىران بۆ ئاوى خواردنەوہ. ئاوى خواردەوہو لەجىيەكەي خوى راکشايەوہ. جارىكى دىكەش خزاكەكە بەخەيالدا تىپەرى، پاشان سەرى گايە بىچاوىكەو ئەوجا دوکەلە رەشەكە، يەك لە دووى يەك بە بەرچاوىا هاتن و رۆيىن، تاكو سىپىدە بەم حالەوہ تىلەوہ.

(۲)

هەوہلجار، لەنيو تارىكييەكەوہ تەنيا بازنەيەكى شىنباوى كللو رۆژنەي كەشتىكە دەركەوت. پاشان جۆزىف، بەرەبەرە پاڤلىقانوڤچى بىنى كە لەسەر جۆلانەكەي خوى و بەدانىشتنەوہ خەوى لىكەوتبوو. بۆيە بەدانىشتنەوہ خەوتبوو، چونكە گەر رابكشايە دلى تىكدەچوو و هەناسەي بۆ نەدەدرا. رەنگى زەردو كەپووى درىژو چاوانى درشت بوو. بەخۆيشى تا بلىي بارىك و بنىس بوو. دەموچاوى درابوو بەيەكداو ردىنيكى تەنكى هەبوو. بەلام بەهيچ جۆرى پاىە چىنايەتتىكەي لە سىمايدا نەدەخوئىنرايەوہ، ئايا خانەدان و دەولەمەند بوو. بازركان بوو، دىهاتى و جووتيار بوو؟ بەرووالەت و قژە درىژەكەيدا لە رەبەنيكى گۆشەنشىن دەچوو. يان بەلای كەمەوہ لە گۆيەندەيەكى كلنسا دەچوو. بەلام دەم و دووى لەدەم و دووى كەشتيان نەدەچوو. كۆكە و نەخۆشى و گەرمای

له توانا به دەر هیژو پرزه ی له بهر بری بوو. به هزار حال هه ناسه ی پیده درا. لیوه وشکه کانی به رده وام ده بزوان. که هه ستیکرد جۆزیف سهیر ده کات، رووی تیکردو گوتی:

-ئیستا خه ریکه تیده گه م که..

-له چی تیده گه ی پاقل ئیقانوچ؟

-به لی. هه وه لچار عه جایه بم ما که ئیوه ی نه خوش له بری له خهسته خانه و شوینی ئیسراحت په رستاری بکرین. له م که شتییه دا ویلیان کردوون. ئاخه ئه م که شتییه گه رمه، ئه م هه لبه زو دابه زه بو ئیوه گه ل یه کچار خه ته ره، ده تانکوژی. به لام ئیستا له هه موو شتیک حالی بووم. هه موو شتیکم بو رو نبوو ته وه. به لی، دکتوره کان بویه ئیوه ده نیرنه ئیره تا له ده ستان رزگارین. دکتوره کان له ره فتارو ئه توار ی ئیوه ی کیوی بیزار ده بن.

خو ئیوه پاره یان ناده نی. بویه ئیوه به لای ئه وانه وه وه کو په ز وان، رادانتان بو ئه وان کاریکی ئاسانه، هیچی ناوی ته نیا ئه وه نه بی هه ندی بیویژدان و که میک دلره ق بن و سه باره ت به خالی یه که م داشیان سواره، واتا له بیویژدانیدا بسپورن و که س به تۆزی پیاندا ناگات. به لام سه باره ت به خالی دووم ئه وا پیویستی به هه ندیک پرۆقه هه یه. له نیوان چوارسه د نه فەر سه ربازی ساغ و که شتیوانی مل ئه ستوردا، پینج نه خوشی ده غه زار هه ر دیار نابی. به ئاسانی تیکه ل به سه ربازه ساغه کان ده کرین، ئه م هه موو سه ربازه ی که ئه وه نده به په له سه ر ژمیر ده کرین، ئاگایان له هیچ نییه. به لام که که شتییه که دور ده که ویته وه، له پر بویان ده رده که وی که خه لکی سیلاوی و نه خوش له سه ر که شتییه که، شه که ت و ماندوو بوراونه ته وه."

جۆزیف، سه ری له م قسانه ی پاقل ئیقانوچ ده رنه کرد. به لام پیی وابوو مه به سستی ئه وه جا بو ئه وه ی دا کوکییه ک له خو بکات گوتی: "من لیره، نه خوشکه وتم چونکه که له قایه غه که هاتینه ده ری سه رام بوو." پاقل ئیقانوچ گوتی: "سهیره! کاره ساته که له وه دایه که خویان زور چاکه زانن ئیوه برناکه ن و ناگه نه کو تایی سه فه ره که و که چی هه ر ده شان نیرن. ره نگه هه موو ئوقیانووسی هند بپرن. به لام ئه دی پاشان! ئا ئه مه یه پاداشتی خزمه تی بی غه ل و غه شان! به مجوره چاکه تان ده دهنه وه، پاقل ئیقانوچ زور تووره ده هاته به رچاو. کیشای به نیوچه وانی خویداو، پیکه نی: "ده بی ئه مانه له رۆژنامه کاندایسوا بکرین و ده ستیان بخریته روو." دوو سه ربازه نه خوشکه و

که شتیوانه که هه نوکه ههستا بوون و دهستیان کردبووه وه به کاغه زبازی. که شتیوانه که لهسهر جۆلانه کهی خۆی دانیشتبوو و سهربازهکان به زهحمهت لهسهر عهرده که پان بووونه وه. یه کیک لهسهر بازهکان دهستی راستی به گهردنییه وه ههلهبستهبوو، مهچهکیان به سارغییهک توندتوند بهستبوو، بۆیه یان دهبوو بهدهستی چهپ یاری بکات یان کاغهزهکان له پیچی ئانیشکیدا بگری. که شتییه که هینده خیرا ههلهبزه و دابهزی دهکرد که مهحال بوو کهسیک بتوانی ههستی و چایهک یان دهرمانیک بخوا. پاقل ئیقانوچ له جۆزیفی پرسی: "تو خولامی؟"

-بهلی.

پاقل ئیقانوچ بهوپهری خه مبارییه وه گوتی: "ئهی خوایه، وه ره پیاو لهشاری خۆی دووربخه نه وه، پازده ههزار میل لهئاو وخاکی خۆی دوور بکهوئته وه، له شوینیکی پیسی پر میکروبی سیل، بهره لالی بکهن و ئهوجاش جهنابی، خولام و موراسیل بی، خولامی فلان مولازم یان فیسار سهرتیپ نازانم شعوریان له کوئییه؟"

جوزیف گوتی: "کاریکی خراو نییه پاقل ئیقانوچ. پیاو بهیانی زوو لهخه و رادهبیت. پۆستالهکان بویاخ دهکات. سهماوه ره که دادهگیرسینی، ژوره که ریک دهخات و ئیدی چ کاریکی دیکه ی نییه جهنابی ئهفسه رپوژ تا ئیواری خه ریکی نهخشه دانانه. پیاو ئه گه ر خۆی بیهوئیت دهتوانیت بهدریژیایی رپوژ نوئیز بکات و ویردان بخوینی. یان کتیبیک بخوینیته وه یان بو خۆی پیاسه ی کوچه و کولانان بکا. ژیانیکی باشه."

-بهلی، زورچاکه جهنابی ئهفسه ر نهخشه دادهنی و توش بهدریژیایی رپوژ له موبهقه که دا که وتوو ی ههسره ت بو گونده که ی خۆتان ههلهدکهیشیت، نهخشه! نهخشه چ نییه. ژیان، ژیان مرۆف گرینگه! ژیان دووباره نابیتته وه، مرۆف دهبی به تهنگییه وه بیت."

-پاقل ئیقانوچ. مرۆفی به دو خراو، خیرو خۆشی نابینی جا چ له مالا بی چ له دهریی مال. بهلام ئه گه ر مرۆف بو خۆی راستگۆو گوپرایه ل بی، کهس ههقی نییه بهسه رییه وه. ئهوانه خه لکانی ماقولن و چاکو خراو دهناسن، پهنا سالی خسته من ئیستاش رپوژ زیندانم نه دی. ته نیا تاچه جاریک لیدانم خواردوو. پهنا به خوا! خوم به چاوه وه نه که م.

-لهسهر چی لیدانت خوارد؟

شهرم کرد، پاقل ئیفانوچ من دهستم قورسه چوار کهسی چینی هاتبوونه حهوشه مان. باش له بیرم نییه، پیموایه چیلکه یان هینابوو. من وه زعم ته واو نه بوو، چووم به گژیانداو خوینی که پووی یه کیکیان به ربوو. جهنابی مولازم له په نجه ره که وه ئه مهی دیتبوو و دارکاریه کی چاکی کردم."

پاقل ئیفانوچ له بن لیوانه وه گوتی: "ئه ی گه و جی به سته زمان له هیچ تیناگه ی!" و پاش توژیک پرسی: "بو له گه ل ئه و چینیا نه دا به شهر هاتی؟"

له خوړایی. ئه وان هاتنه حهوشه که مانه وه و منیش تیان که وتم.

بیدهنگی بالی به سهردا کیشان. قومار بازه کان دودانه سه عاتی خشت یارییان کرد. نارححت بوون و جنیویان دها. هه لبه زو دابه زی که شتییه که ماندووی کردن. وه ره که کانیا ن فریداو راکشان وخه یال جاریکی دی جوژیفی برده وه بولای حه وزه گه وره که، کووره خانه که و گونده که یان، جاریکی دی عه ره بانه که به شاشه ی خه یالیدا رهت بوو، جاریکی دی فانکا بوی گرژییه وه و ئاکولکا پالتو چه رمه که ی کرده وه. لاقه کانی دریز کرد و واها ته به رچاوی جوژیف که دهیگوت: "ته ماشا بکه ن، هه ژارانی داماو! پوتینه که ی من نفت و نوییه، وه کو ئه وه ی فانکا کون نییه."

جوژیف گوتی: "خه ریکه پی دنیتته شهش سالان، به لام زور بی شعوره، له بری ئه وه ی پیلاوه کانت نیشانبده ی بو ناچی ئاو بو مامه قوزاقه که ت بینی؟ شتیکی چاکت ده ده می." ئه و جا "ئاندری" ی ها ته به رچاو که تفهنگیکی له شان بوو و که رویشکیکی کوشتبوو و به دهستییه وه بوو. "تیشک" به شهله شهل به دوویدا دهات. دهیویست به پولکه سابونیک که رویشکه که ی لی بسه نی. گویره که ره شه که یان له حهوشه دا به سترابوو وه. و "دوما" خه ریکی پینه کردنی ته نوره یه ک بوو و به ده م ته قه ل و دورمانه وه هیواش هیواش ده گریا. دیسان سه ری گایه بی چاوه که و دوکه له ره شه که له به رچاوی به رجه سته بوون. له سه روی ئه وان وه دهنگه دهنگ و هاوار بوو و که شتیوانه کان به په له غاریان دها. دهنگی راکیشانی شتیکی قورس له سه ره که شتییه که ده ها ته گوی. وه ک بللی له پر شتییک شکا. دیسان دهنگی پی خه لکانیک ده ها ته که غاریان دها. جوژیف له دلی خویدا گوتی: "چی بووه؟" ته واو گویی هه لخت. سه ری هه لبری: دوو سه بازه که و که شتیوانه که هیشتا هر قوماریان ده کرد. پاقل ئیفانوچ دانیشتبوو و لیوی ده له رزین. دنیا زور گرم بوو. جوژیف هه ناسه ی سوار ده بوو. تینووی بوو. به لام ئاوه که هینده گرم بوو نه ده خورایه وه. هه لبه زو دابه زی که شتییه که هیدی تر بوو بوو. له پر یه کیک له

سەربازەکان بە جۆریکی سەیر گۆرا، گوتی: "نەقش!" حیسابەکەى لە دەست دەرچوو و کاغەزەکانى توور دایە سەر زەوى. لە جیى خۆى راپەرى و دەستى بە پیکەنین کرد، پیکەنینى گەوجانە. ئەبەق ئەبەق دەپروانییە دەورو بەرى. گوتی: "دەقیقەیک سەبر بکەن، برادەران!" ئەمەى گوت و لەسەر عار دەکە راکشا، هەموو گێژو ویژ بوون. هاواریان لیکرد. بەلام بەرد وەدەنگ هات ئەو وەدەنگ نەهات. ئەو سەربازەى کە مەچەکی پیچرابوو گوتی: "ستیفن نەخۆشیت؟ کە شیشت بۆ بانگ بکەم؟ ها؟". کەشتیوانە کە گوتی: "ستیفن هەستە ئاو بخۆوه وەرە ئاو بخۆوه گیانە کەم."

جۆزیف توورە بوو و هاواریکرد: "ئاوى چى؟ نابینن گەوجینە؟".

-چى؟

-چى، چى؟ لیبۆتە وە. مردووه. خوايه لەم قەلپیاوانە!

(۳)

هەلبەزودابەزى کەشتییه کە هیدی تر بووبوو. پاقل ئیقانوچ هاتە وە سەر خۆ.. تايە کەى نە مابوو. سیمای بیباک دەهاتە بەرچاو. دەتگوت رسته یه کى لەسەر زارەو دەیه وئ بلى: "چیرۆکیکتان بۆ دەگێرمە وە کە لە پیکەنیندا ببورینه وە" کلاورۆژنەى کەشتییه کە یان واز بوو و شنەیه کى فینک و خۆشى لە دەموچاوى پاقل ئیقانوچ دەدا. غەلبە غەلبى خەلک و شپلە شلپى سەول و ئاو دەهاتە گوى. لە ژیر پەنجەرە کە وە دەنگى ناسک و سامناک دەهاتە گوى، دەتگوت کابرایه کى چینییه و ستران دەبیژیت.

پاقل ئیقانوچ گوتی: هەنوکه واین لە بەندەردا" و بزەیه کى تەوساوى بۆ کرد و: "مانگى دى دەگەینه روسیا ئەى جەنگاوەرانی دلێرو نەجیب راستە من دەچمە ئۆدیساو لە ویندەرە وە یە کراست دەچم بۆ خارکوف لە خارکوف دۆستیکم هەیه کە ئەدیب و نووسەرە دەچمە نک وى و پى دەلیم: دۆستى ئازیز بەسە واز لە چیرۆکی ئاشقانهى بازارى و حەیا بەرە بینە، واز لە وەسفى سروشت و ئەم شتانه بینە، لەبرى ئەو پۆخە واتە کانی ئینسانی دووی بخەر وو. من یەک دنیا بابەتم پییه و دەیخە مە

بەردەستت بیکە بە ھەوینی نووسینەکانت" کەمى لەفکرانراچوو و ئەوجا گوتى: "جۆزىف دەزانى چۆنیا ن ھەلخەلەتاندەم؟".

–مەبەستت کىيە پاڤل ئىفانوفچ؟

–ھەموویان. دەزانى لە کەشتیدا تەنیا ئەوانە سوار دەکەن کە بلیتی نمرە یەک و نمرە دوو دەبێن و تەنیا جوتیاران بۆیان ھەيە بلیتی نمرە سى بېرن. ئەگەر سەرووسیمات ریکوپیک بىت و ھەکو خانەدان بىتتە بەرچاو ئەوا مەجبوورى بچییە نمرە یەک، لەو ھەيە ئىفلاس بکەى بەلام ئەمەو ئەو ھەي بۆ نىيەو " ... دەبى ۵۰۰ رۆبلى کاش بەدى. من پرسىم. مەبەستتان لەمە چىيە؟ دەتانەوى پلەو پایەى خەلکى بەرزبکەنەو؟ گوتیان نەخىر تەنیا لەبەر ئەو رىگەت نادەین بچىيە نمرە سى، چونکە نمرە سى بۆ پىاوى ریکوپىک و پاكو خاوین بەکەلک نایەت. نمرە سى جىگەى لات و لەویر و خەلکى روتەيە. گوتم: ھەقى خۆتانە بە راستى بە تەنگى خەلکى پاكو خاوین و خانەدانەو. بەلام وىراى ئەمەش من ۵۰۰ رۆبلم نىيە چونکە نە گەنجم دۆزیو تەو و نە کەسم تالانکردو، نە مامەلەى قاچاغم کردو و نە کەسم بە کوشتداو. پىموايە ئەم پىشەکىيە بەس بى بۆ ئەو ھەي رىمبەدن بە نمرە سى سەفەر بکەم و بىم بە ھاوړى و ھاو دەرهجەى رۆشنىيرانى روس". بەلام گوى لە کەس دەگرن؟ منىش ناچار بووم بکەومە فروفىل، پالتویەکى دىھاتیانەم لەبەر کردو جووتى پىلاوى گەورەم لەپىکرد و خۆم مەست و گەوج نواند و ھەکو لات و لەویران خۆم بە نووسىنگە کەياندا کرد و گوتم "قوربان بلىتیکم بەدەنى"

بەرپرسى نووسىنگە کە گوتى "ئىشت چىيە؟"

گوتم: سكرتير. بابم کە شىشىكى شەرىف بوو و چونکە دروى نە دەزانى و ھەمىشە راستى دەگوت، زۆرى چەرمەسەرى بىنى "پاڤل ئىفانوفچ ھىلاک بوو. ھەناسەى سوار بوو. بەلام درىژەى بەقسەکەى خۆيدا: "بەللى من کابرايەکى راستگۆم. ھەمىشە قسەم لە روو ھەو ھەيچکەس و ھىچ شتىک ناترسم، بەىنى من و ئىو زۆرە، ئىو گەوج، دلرەق و گىلن چ شتىک نابىن و ئەگەر بشىبن ئەقلتان پىيدا ناشکىت پىتان دەلین جەوى با بەربوو، دەلین ئىو ھەيوانن و لە ھەيوان کەمترن و باو ھرىش نەکەن دارکارىتان دەکەن و ئەوجايش دەستىان ماچ دەکەن، کردەى ئىو ھەيەو بردەى ئەوان، تۆزى پارەتان بۆ فرى دەدەن و ئىو ھەي دەلین "قوربان با دەستتان ماچ بکەم ئىو لە ھەموو شوئىنىک ھەر رەتینراو و رەنجەرۆن من و ھەکو ئىو نىم من بە ئەقل دەژىم من رىک و ھەکو ھەلۆيەک کە ھەلدەفرى لە بەرزىيەو ھەروانمە ھەموو شتىک و لە ھەموو شتىک

تیدهگه م، من کابرایه کی خه باتگپریم سته م و زولم ده بینم. دژی ده وه ستم. فیروفیل و ته زویر ده بینم. دژی ده وه ستم که ده بینم به رازسیفه تان سه رکه وتوون، دژیان ده جه نگم من بابه یه کی کولنه دهرم نه شه که نه جه و نازاردان، نه دادگای تاقیب کردنی بیرو باوه ر ناتوانن زمانم بگرن گهر زمانم هه لکیشن به ئیشاره تی ده ست و سه ر نارپه زایی خوم دهرده بریم گهر چه پسم بکن، هاواریکی وه ها ده که م که ده نگم سه عاته رپیه ک بروات یان مان ده گرم و دم به زه واده وه نادم تا باری ویژدانی رهشیان قورستر بی نه گهر بشمکوژن، روم لیان هه لده گه رپیه وه هه موو ئاشناکانم ده لین: پاقل ئیقانوفچ تو کابرایه کی که له مه ره قی، که س له گه لت هه لئناکات. من شانازی به م شورته وه ده که م ۳ سالان له رپژه ه لاتی دووردا خزمه تم کردوه وه به شی سه د سالان نه زموونی تالم لا کوپوته وه. من هه ر له سه ر هه لوپستی خوم مامه وه، دوسته کانم له رپوسیاوه نامه م بو دهنوسن "مه یه" به لام من ده روم و عینادیان له گه ل ده که م، به لی نه مه یه ژیان، من تیده گه م به مه ده گوتری ژیان"

جوزیف، گوئی نه ده گرت به لام له په نجه ره ی که شتییه که وه ده پروانیه ده ری. به له میک به سه ر ئاوه پیروزه ییه که وه خنخن ده رپویی، به له مه که له بهر تیشکی رپژدا دهره وشایه وه پیاویکی چینی قوت و قه له و له سه ری دانیشتبوو. به دوو چیلکه دار برنجی ده خوارد ئاوه که کشومات ته یروتوی ده ریایی به سه رییه وه له فرین و نیشتنه وه دا بوون. جوزیف، نیگایه کی کابرای چینی کرد. باویشکیکی داو له فکرانرا چوو: "چه ند خو شه زله یه کی مزر به بناگوئی نه م زه لاهه زله دا بکیشم" و به خویشی که وته وه نه وزدان، وای هاته بهرچاو که هه موو جیهان له شیرین خه ودا یه. کات بله ز ده بووری بیئه وه ی به خو بزانی شه و ده هات و رپژ ده چوو که شتییه که، هه رچه نده به ته کان به ره وپیشی ده رپویی، به لام له تو وایه له جیی خوی چه قیوه و ناجولیت.

(۴)

دوو رپژان بووری، پاقل ئیقانوفچ هه لئه سا. یه ک ته خته راکشابوو چاوی نوقاندبوون. که پووی له جاران درپژتر ده هاته بهرچاو. جوزیف، گازی کرد "پاقل ئیقانوفچ، پاقل ئیقانوفچ" پاقل ئیقانوفچ چاوانی هه له ئینان و لیوه کانی جولاند

-چییه؟ وه زعت باش نییه؟

پاقل ئىقانونوچ بەھەناسە بېرکىئوھ وەلامى دايەوھ: -ترسم نىيە. ھىجم نىيە. نا زۆر باشتىرم ئوھتا بەخوت دەبىنى كە دەتوانم رابكشىم حالم زۆر باشتىرە.

-پاقل ئىقانونوچ شوكرى خوا بکە!

كەخۆم لەگەل ئىوھدا بەراورد دەكەم دلم پىتان دەسوتى سى پەلاكم سىپ و ساغن كۆخەكەم خەتای بەد ھەرەسىيە لەم دۆزەخدا ھەلدەكەم. بەلام نىئوى دەريای سوورم لانەيەنن. ئەمە جگە لەوھى كە من دژى نەخۆشيش دەجەنگم سەنگەرى بەرگريم لىي گرتوھ، گالتەم پىي دىت وەكو چۆن گالتەم بەدەواو دەرمانەكانم دىت. بەلام ئىوھ، ئىوھ جاھيلن. كارى ئىوھ زەحمەتە، زۆريش زەحمەتە.

كەشتىيەكە ھىدى ھىدى دەروى ھىدى و ئارام بوو، بەلام ھىندە گەرم بوو لەتو وايە گەرماوى رۆژھەلاتىيە قسەكردن زەحمەتە و گوگرتن زەحمەتتر بوو. جۆزىف ئەژنۆكانى لە باوھش گرتن. سەرى خستە سەريان و كەوتە بىرو خەيالى زىدى خۆيەوھ "خوایە لەم گەرمايە، خۆزگەم بە بەفرو سەرماكەى لای خۆمان" بە خەيال خۆى لەسەر "خزاكىك" بىنييەوھ و لەپر ئەسپەكانى رەوينەوھ، نەگوئيان بە جادە، نە بە كەندو دۆلان نەدا. وەكو شىت و ھاران بە چوار نالە بەرەو گوند بوونەوھ. لە ھەوزە گەورە، لە كوورەخانەكە تىپەپىن و ملان نا بە كىلگە و مەزراكانەوھ خەلكى و رىبواران ھاواريان كرد "جەوھەكەيان راکىشە. جەوھەكەيان راکىشە" بەلام بۆ جەلەويان بگرم؟ با باى تەزى لە دەموچا و دەستەكانت بەدات. واز بىتە با بەفرى پەپىوى ژىر سىمى ئەسپەكان پتر بە ئاسماندا بچى و بەسەر و گوئىلاكتدا بىتە خواری و بەگەردن و سىنگتدا داگەرپىت. واز بىتە با ئەوانەى بەغاردان خۆ لەبەر ئەسپەكان لادەدن بىلشىنەوھ با، زىن و ھەوسارى ئەسپەكان پارچە پارچە بىي. چەند خۆشە عەرەبانەكە وەگەرپى و پىاو بکەوتتە چالە بەفرىكەوھ و دەموچاوى لەبەفر بچەقى و سەراپای سىپى بىي و سىمىللى بىبەستى، كلاوھەكەى ئىرە و ھۆ ئەوئى بپەرپى، دەستكىشەكانى لەدەست دابكەندرى و پشتىنەكەى بکرىتەوھ، خەلكى لە قاقای پىكەنىن بەدن و كسۆكان بکەونە ھەپە ھەپ..!".

پاقل ئىقانونوچ، بەلا چاويكەوھ روانىيە جۆزىف و بە ئەسپايى لى ي پرسى:-جۆزىف، فەرماندەكەى ئىوھ دزى دەكرد؟

-پاقل ئىقانونوچ، من چوزانم ئىمە مانان شتى وا نابىستىنەوھ.

ماوهیهک به بیدهنگی بووری، جۆزیف بیرى کردهوه، چووه ژیری لهگه‌ل خه‌یالدا ژیا، ناوی خواردهوه قسه‌کردن زه‌حمه‌ت و گوئیگرتن زه‌حمه‌تتر بوو. دهرسا که‌سیک قسه‌ی له‌گه‌لدا بکات. سه‌عاتیک بووری. سه‌عاتی دووهم و سنییه‌میش تیپه‌رین. خوراوا بوو، شه‌و داها. به‌لام ئەو به‌ده‌قی خۆیه‌وه دانیشتبوو و به‌خه‌یالی به‌فر ده‌ژیا. له‌پر گوئی له‌هاتنی چه‌ند که‌سیک بوو. غه‌لبه‌ غه‌لب و ده‌نگه‌ ده‌نگ هه‌ستا به‌لام دواى پینج ده‌قیقه هه‌موو شتیك بوو به‌ئاشی ئاولیکه‌وتوو.

سه‌ربازه مه‌چه‌ک پیچراوه‌که‌ گوتی "خوا عافوی بکات، پیاویکی چه‌توون و بزێو بوو."

جۆزیف پرسى:

-چییه؟ کى؟

-مردوو هه‌نووه‌که‌ بردیانه‌ سه‌رى.

جۆزیف، باویشکیکی داو گوتی "ها، باشه‌ باخوا عافوی بکات" سه‌ربازه مه‌چه‌ک پیچراوه‌که‌ پاش ماوه‌یه‌ک پرسى:

-جۆزیف به‌رای تۆ ده‌چیته‌ به‌هه‌شت؟

-کى؟

-پاقل ئیفانوفچ!

-به‌لێ ده‌چیته‌ به‌هه‌شت. زۆری ره‌نجکیشا. ئەمه‌ جگه‌ له‌وه‌ی کوره‌ که‌شیش بوو، و که‌شیشان که‌سوکاریان زۆره‌. هه‌موویان له‌خوا ده‌پارینه‌وه‌ که‌ بیبه‌خشیت.

سه‌ربازه مه‌چه‌ک پیچراوه‌که‌ له‌سه‌ر جۆلانه‌که‌ی جۆزیف دانیشت و به‌ده‌نگی نزم گوتی:

-جۆزیف تۆش نۆره‌ت هاتوو، هه‌رگیز پووسیا نابینی.

جۆزیف گوتی: "دکتۆره‌که‌ یان په‌رستاره‌که‌ هیچیان پیگوتویت؟

-نه‌، که‌س هیچی پینه‌گوتووم. خۆم ده‌زانم پیاو ده‌توانی بزانی کى زوو ده‌مری. تۆ نه‌ نان ده‌خۆی و نه‌ ئاو، هینده‌ لاواز بوویت پیاو ده‌ترسیت سه‌یرت بکات، تۆ سیلته. من که‌ ئەمه‌ت پیده‌لیم، بۆ ئەوه‌ نییه‌ که‌ ناره‌حه‌تت بکه‌م. به‌لام گوتم ره‌نگه‌ بته‌وی تۆبه

بکەیت و کەشیش بێتە دیارت. ئەگەر پارەو مارەهیکت هەیه وا چاکە لای فەرماندەکە دایبەیت.

—من چ وەسیتنامەیهکم بۆ کەسوکارم نەناردوو و لە نامەکاندا باسی مردنم نەکردوو، دەترسم بمرم و ئەوان پێنەزانن.

کەشتیوانەکە گوتی: "پێدەزانن. کە مردین دەتخەمە تابووتیکەووە لە ئۆدیسادا یاداشتنامەیهک دەدەن بە فرمانداری سوپایی و ئەوانیش یاداشتنامەکە وەکو خۆی دەنیرن بۆ گوندەکە ی خۆت یان بۆ زیدی خۆت لە هەر کوێیک بیت.

ئەم گفتوگۆیه جۆزیفی غەمبار کردو ئارەزوویەکی ئالۆز بآلی بەسەریدا کیشا. هەستیدەکرد حەزی لە شتییکە. ئاوی خواردوو، ئەو شتە ئاو نەبوو. خۆی گەیانە بەر کلاورۆژنە ی کەشتییەکە. هەندێ هەوای گەرم و شیداری هەلمژی، ئەو شتە هەوا نەبوو. هەولیدا خۆی بە زیدی خۆی و بەفرەو مژوول بکات، ئەویش هەو نەبوو. ئاقیبەت هەستیکرد کە ئەگەر یەک تۆزی دی لە نەخۆشخانە ی کەشتییەکەدا وەمیتێ، دەخنکی. "برادەران حالم خراپە. دەمەوێ بچمە حەوشە ی کەشتییەکە، بیکەن بەخاتری عیسا بمبەنە حەوشی کەشتییەکە."

جۆزیف، باسکی خستە سەر ملی سەربازە مەچەک پیچراوەکە و سەربازەکەش بە دەستە ساغەکە ی بن بآلی گرت و لە پارەووەکەو بەردی. لە حەوشی کەشتییەکەدا، کەشتیوانان و سەربازان بەریز خەوتبون. هیندە زۆر بوون رینەبوو بە نیویاندا رەتبی سەربازە مەچەک پیچراوەکە گوتی: "رێک بوەستە کراسەکەم توند بگرەو هێواش هێواش بەدوومدا وەرە." دنیا تاریک بوو. پاسەوانیک لەپیشی کەشتییەکەو وەکو پەیکەر بی جوولە راوەستاوو. پێدەچوو بەپێو خەوتبی. کەشتییەکە وەکو ئەو بوو بەرەللا کرابی و بە ئارەزووی خۆی بپروات. سەربازە مەچەک پیچراوەکە گوتی: "دەیانەوێ پاقل ئیفانوفچ بخەنە دەریاکەو. دەرخەنە تەلیسەووە لەسەر کەشتییەکەو تووری هەلەدەن.

—ئا، وایە، وای لیدەکن،

—مردنیش لەشوین و ریی خۆتدا باشترە. هەر نەبی دایکت دیتە سەر گۆرەکەت و بۆت دەلاوینیتەو.

-ئەدى مەعنای چى.

بۇنى كاۋ پەين دەھات. گايەكى زۆر لە تەويلەى حەيواناتەكەدا ۋەستابوون. يەك، دوو ، سى. ھەشت دانە بوون. ئەسپىكى چكۆلەشيان لەۋىندەر بەستبوو ۋە. جۆزىف، دەستى برد كە بىلاۋىنى، بەلام ئەسپەكە قولاغ بوو ۋە، دەمى داچەقاندو ويستى قولى جۆزىف بەدەمدا بەرى. جۆزىف بە توورەيى ۋە ھاۋارى لىكرد: "عەمرت نەمىنى! زرىكەم لىدايت!"

جۆزىف و سەربازەكە ھىۋاش ھىۋاش خۇيان گەياندە بەرايى كەشتىيەكە. پشت لە تەويلەى حەيوانەكان و رەۋەو دەريا راۋەستان و مات و بىدەنگ كەوتنە تەماشاكردن. ئاسمان، بەسەر سەريانەۋە ستىرانى بەجرىۋەى گرتبوو ۋە، بىدەنگى و ئارامىيەكى تايىبەتى ھەبوو. رىك ۋەكو ئاسمانى گوندەكەى خۇيان ۋابوو. بەلام ژىر پىيان تارىكيەكى بىرەزا بوو. شەپۆلانى پارنامىز ۋەكو منارە بەرز دەبوونەۋە. شەپۆل بە شەپۆلى دەگوت بەۋلاۋە. شەپۆلەكان لە پالە پەستۇدا بوون. يەك، يەكى دەدايە دواۋە.

بەلام ھەمدىس شەپۆلانى تازە دەھاتنە پىشى و بىياك و ناشىرىن خۇيان بە شەرگەكەدا دەكرد.

دەريا نە بەزەيى ھەيە ۋە نەھىچ دەچىت بەگويدا. ئەگەر كەشتىيەكە تۆزى بچوكتەر باۋ لە ئاسن دروست نەكراۋايە، ئەۋا شەپۆلەكانى بى سى و دوو، و بى پەشىمانى ھەم كەشتىيەكە ۋە ھەم خەلكەكەى نىۋ كەشتىيەكەيان لە چاۋ تروكانىكا ھەلدەلوشى.

كەشتىيەكەش بىگوى و ملهور دەھاتە بەرچاۋ. ئەم دىۋە كەپوۋە زەلامە ۋەپىشەكەوت و لەنىۋ مليۋنان شەپۆلدا رى خوى دەكردەۋە.

نەخەمى تارىكى بوو و نەبا، نە ترسى تەنيايى ھەبوو نە ترسى كات وشوین. گوڭى لە ھىچ نەبوو. ئەگەر دەريا لەجى ئەۋ باۋ خەلكەكەى ھەلگرتبا ئەۋا ئەم دىۋە "كەشتىيەكە" تىيان دەۋرۋكا و شەلم كویرم، چاكو خراپ نابویرمى ھەلدەلوشى.

جۆزىف پرسى: -ئىستا لەكوین؟

-نازانم. لە ئوقيانوسداين.

-ۋشكايىەك ديار نىيە.

-دهلین تا حهوت پوژی دی وشکانی نابینین.

جوژیف و سهربازه که چاویان برییه ئه و کهفه سپییانهی که دهبریسکانه وه. جوژیف، بیدهنگییه کهی شله قاند و گوتی: "راستت دهوی چ شتیگ سامناک نیه، به لام پیاو وهکو ئه وهی له جهنگه لیکه تاریک و نوته کدا بی، ههست به نارچه تی دهکات.

ئه گهر به له میکیان دیناو به منیان دهگوت سه د میل لیخوره و پاشان بو خوت راوه ماسی بکه، ده مکرد. ئه گهر که سیکم دیتبا بکه وتبا ده ریاکه وه خوم هه لده دایه ده ریاکه وه و پرزگارم ده کرد. هه لبه ته ئه گهر چینی یان ئه لمانی بوايه خوم لی به ساحیب نه ده کرد، به لام ئه گهر پوسی بوايه بی چهندو چون فریای ده که وتم.

-له مردن ناترسیت؟

-چون ناترسم. خه می کهس وکاره که ممه. تاقه برایه کم هه یه. پیاویکی ریکو پیک نییه. مه شروب ده خواته وه و له خورایی ژنه کهی دارکاری دهکات. رهنگه پیره داک و بابه کهم خراویان به سهر بیته.

به لام ئیستا لاقه کانم ده له رزن و ناتوانم خوم به پیوه بگرم.

ئیرهش زور گهرمه برای ئازیز، بابروم بخهوم.

(۵)

جوژیف، گه پرایه وه و له سهر جولانه کهی خوی پاکشا. وهکو پیشوتر ئاره زوویه کی ئالوز ئازاری ده دا. خویشی نه یه زانی ئاره زووی چده کات، خلت و خاشه یه کی زور سینگی گرتبوو. سهری زرینگی ده هات. ده می هیند وشک بوو هینده وشک بوو زاری نه ده گه را، وه نه وزی دا، خه یالبردییه وه، له گه رما، له کوکه، له و تارماییانه ی ده هاتنه به رچاوی وه رز بوو. تا نزیکه سپیده که خه وی لیکه وت هه ر خه ونی بینی: "له خه ونیدا له سهربازخانه یه تازه نانیا ن له ته نوور ده ره یناوه. له و خه وه دا به سینگی خشکی خوی خزانه نیو ته نوره که و خوی دایه دم گری ئاگره که وه، پاشان دوو پوژی ته واو خه وت.

پوژی سئیم دوای نیوه پو دوو کهشتیوان هاتن و لهو بهشهیان برده ده ری. ته پاندیانه نیو قوماشیکی ئهستووره وه و ئهوجا دورییان، بو ئه وهی قورستر بی، دوو پارچه ئاسنیان پیوه بهست، له نیو پارچه کهدا وهکو بنجه تووریکی لیها ت بوو. سه ری زل و قه دی باریک بوو. بهر له خوراوا بردیانه حهوشی کهشتیه که و له سهر تهختیک دایان نا. سهریکی تهخته که به سهر تهیمانی تهویلهی حهیوانه کانه وه بوو. سه ره کهی تری خرابووه سهر جانتایه ک و جانتا که له سهر تهپله کیکی قایم بوو. سه ربازی نه خوش و بیتاقت له دهوری ویستابوون. که شیشه که دهستی پیکرد: "خوا بهرحمی خوی رحمی لیبات." سی کهشتیوان گوتیان: "ئامین" سه ربازو شاگردانی کهشتیه که دانه وینه وه و به لاچاو ته ماشایه کی شه پوله کانیان کرد. زور سهیر بوو که پیاو له پارچه موشه مایه که وه بدورون و تووری بدهنه ده ری او! ئایا تا ئیستا که س وایکرد بوو؟ که شیشه که، جو زیفی به خاک ته به پروک کردو دانه وییه وه. سرودیک خوینرا. یاساوله که سهریکی تهخته کهی هه لبری. جو زیف، به سهر سهردا تل بووه وه. له ئاسماندا ته قله یه کی داو ئه و جا شلپ که وته ئاوه که وه. له که فی ده ری که دا ونبوو. شه پۆلان وه بنیان خست. خه ریک بوو به ره و بنکی ده ریا ده ریوی... ئایا ده گاته بنکی ده ری؟ ده لین ده ریا یه کجار قولو ناگه یته بنکی. ئه و، شه ست هه فتا پییه ک چوبووه خواری. ئه و جا ورده ورده چوو خواری و به م لاو به ولادا تلی دها. ریک وه ک ئه و کاته ی خه ریک بوو بیری ده کرده وه. ئه و جا شه پۆلی ئاوه که له گه ل خویدا بردی. پتر به م لاو به ولادا ده بیرد تا به ره و بنکی ده ریا. به لام له پر پۆله ماسیه کی رهنگاو رهنگی بینی. ماسیه کان که جهسته یه کی تاریکیان بینی توژی سله مینه وه ئه و جا له پر هه موو به ره و پاش گه رانه وه. پاش که متر له دهقیقه یه ک وهکو گولله به ره و جو زیف هیرشیان هینا. به ده وریدا ده هاتن و ده چوون. پاشان شتیکی بو ری زه به لاح هات. سه گی ده ریایی بوو. بیباک و بیسلکردن ده هاته پیشی. وهکو ئه وهی چ کاریکی به جو زیف نه بیت، به مه له خوی به ژیریدا کرد. به پشتا مه له ی کردو ورگی هینایه سه ره وه.

له ئاوه گه رم و روونه که دا خوی خاو کرده وه. پاشان به ئه سپایی ده می کرده وه. دوو ریز ددانی پیوه بوو هه ر مه پرسه. ماسیه رهنگاو رهنگه کان که نهوسیان بزوا بوو، وهستان تا بزنان چیده بیت. سه گه ده ریاییه که لوتیکی له جهسته که دا. ئه و جا به ئه سپایی ده می کرده وه. ددانه کانی له جه نازه که سوو، ئه و جا ته قه له کانی له سه ری تا خواری هه لپجری. یه کی که له پارچه ئاسنه کان که وت. ماسیه کان هه لاتن و پارچه ئاسنه که که وت به قه برغه ی سه گه که داو به ره و بنی ئاوه که داکشا..."

هەلدا، ئەویش بە بزەهیکە شیرن وەلامی ماچەکەى دامەوہ. من نایناسم و نازانم کئیه. "قاریا"ی خوشکم وا دەزانیت کە ئەو پیاوہ موو رەشە ئاشقی ئەو بووہ؛ بۆیە ئەمڕۆ پێی گوتم:

-ئەشقی من وای لیکردووہ لەو بەر بارانە بوہستیت، هەرچەندە سەرپای تەر تەر بووہ، کەچی هەر لەبەر پەنجەرەکە دوورناکەوئیتەوہ...

پیم وایە قاریا کێژیکی بیئاوہزە، دەنا چۆن دەشیت پیاویکی موو رەش ئاشقی کێژیکی چاوو ئەبرۆ رەش ببی؟

دایکم بەمەسەلەکەى زانی. من و قاریا بە تەگبیری ئەو باشترین جلکی خۆمان لەبەر کرد، سەر و سیمای خۆمان بە جوانترین شیوہ ئارایشت کردو لەبەر پەنجەرەکە لێی دانیشتین. دایکم گوتی:

-لەوہیە ئەم پیاوہ، مەرۆفیکى فیلباز و دەستبریت، لەوہشە مەرۆفیکى لەبارو باشی. بەلام هەرچۆنى بیت، دەبى ئیوہ زیاتر سەرنجى رابکیشن.

من گوتم: -دایکە تۆ سەهویت، مەرۆفیکى فیلباز نییە.

١٥/ئۆکتۆبەر

قاریا، زۆر نارەحەتە. لای وایە من رێی بەختەوہرى ئەوم گرتووہ. باوہرى وایە من سەرچاوەى هەموو نارەحەتییهکی ئەوم. بەلام من چ تاوان و گوناھیک لەخۆمدا شک نابەم؛ من چیکەم کابرای موو رەش قاریای ناوی و ئاشقی منە.

دەمەو عەسر، کاغەزیکم نووسی و بۆ کابرای موورەشم هەلدايە خوارەوہ... کابرا کاغەزەکەى هەلگرت و خویندییهوہ، بەلام دیارە کە کابرایەکی زۆر فیلبازە؛ پارچە دەباشیریکی لە بەرکی دەرھیناو لەسەر قۆلى چاکەتەکەى بە پیتی درشت نووسی: (جاری). چەند دەقیقەیهک بە بەر پەنجەرەکەدا پیاسەى کردو ئەوجا خۆى گەیانده شۆستەکە ئەو بەرو بە دەباشیرەکە لەسەر دیوارەکە، نووسی: "بە پێشنیازەکەت قایلم، بەلام جاری...". پاش ئەوہى نووسینەکەى ئەوم لەسەر دیوارەکە خویندەوہ، بەز سەرییەوہ. نازانم بۆچی دلم بەو توندییە کەوتە لیدان؟!.

١٦/ئۆکتۆبەر

قاریای خوشکم ئەمڕۆکە لە بەغیلی و حەسوودی خۆیدا سیخورمەیهکی توندی بەسینگدا کیشا. ژانی برده دلمهوه کیژیکی شووم و پیسه، زۆر کینه له دله.

کابرای موو رهش، ئەمڕۆش وهکو رۆژانی پیشوو به بهر پهنجهرهکهدا پیاسه ی دهکرد. تهناته چهند جارێک پهنجهره ی ژوورهکه می به پاسهوانی گه رهکه که نیشاندا. بۆ چهند دهقیقهیهک قسه ی له گه لدا کرد. له وهیه ستایشی منی له لا کردبی. یان ویستییتی فیل و دههویهک ساز بکات. یان به قسه ی لووس و زمانی تهرو به لیتان دلی کابرای پاسهوان نهرم بکات و بیکات به دۆست و ئاشنای خوی.. ئامان له دهست تیره و توخمی پیاوان.. ئیوه ی پیاو له راده به در ناجسن و فیلبازو زالم، به لام له گه ل هه موو زالمی و ناجسنیه کتاند، بوونه وه ریکی هینده بی هاوتان هه ر شایه نی په رستن.

۱۷/ئۆکتۆبه ر

دوینی شهو، براكه م له سه فهر گه راپه وه. فریای چوونه نیو جی و خهوتن نه کهوت، پۆلیس گرتیان و حه پسکرا.

۱۸/ئۆکتۆبه ر

ئهو پیاوه خویرییه، چه په ل و ناکه سه چه یه، تازه بۆم ده رکهوت که له و ماوه یه دا نه له بهر خاتری من ده هاته بهر پهنجهره که و نه له بهر خاتری قاریا. به لکو بۆ گرتنی برایه که م، که پاره ی دایه ره یه کی دزی بوو، ده هاته ئه وینده ر و تا قیبی ده کرد.

به ریکهوت، ئەمڕۆش کابرای موو رهشم له بهر پهنجهره کهدا بینی. چهند ساتیک به شه قامه کهدا پیاسه ی کرد. پاش ئه وه ی شه قامه که چۆل بوو، له سه ر دیواره که نووسی: "له مڕۆه دهستم به تاله و کاریکم نییه، ئاماده ی فرمانی تۆم".

له تووره ییدا، ده موچاوم گرژ کرد. مۆره یه کم کرد. زمانم لیده رهیتنا... حه یوانی پیس ، خویری.

تازیه باری

دنيا گورگ و ميشه. گلۆپى شهقامه كه تازه هه لكراون، كلوه به فرى درشت به دورى گلۆپه كاندا گيژ دهخواو وهكو كاژيكي نهرم و ناسك له سهربان، پشتى ئه سپان، شان و ملو سهرو گويلاك و كلاوى بنياده مان دهنيشته وه. ئه يونا پوتا پؤفى گاليسكه چى له به فرا نقوم بووه، له تا پؤيان ده چى. تا چه زبكه ي خوى كۆماندوو ته وه. له سه ر كورسييه كه ي خوى دانيشتوو وه كه مترين جوله ناكات. كه كلو به فريك به روويدا ده رژى، به ئاسته ميش خوى تيك نادات، له تو وايه به پيويستى نازانى له خويى بته كينى. ئه سپه چكوله كه شى يه كپارچه به فره، له جيى خوى رهق راوه ستاوه، لاقه كانى هينده راست و رهقو بى جوله ن ئيژى له ته خته دروست كراون. له نزيكه وه له ئه سپه دارينه ي يهك كوييكي مندالان ده چوو. هه لبه ته به قوولى له فكران راپچوو. ئه گهر توش له خزمانى خوت، له ده ورو به رى ئاشناى خوت، جيايان كردبايته وهو توورپان دابا يته ئه م زه لكاوه وه كه پره له گلۆپى ديوناسا، ژاوه ژاوه هه راو هه نكامه ي تا قهت به رو خه لكانى بزيوو به له ز، چ كاريكت له ده ست ده هات جگه له وه ي له فكران رابچى. ئه يونا و ئه سپه چكوله كه ي ماوه يه كي زوره له جيى خويان نه جولاون. بهر له شام له مال وه در كه وتوون و تا نهۆ تا قه رييواري به لاياندا نه هاتوو. ته متومانى ئيوارى به سه ر شاردا داده رژى، تيشكى سپيو اژى گلۆپى شه قامه كان دره خشان تر ده بى. جمو جول و هه راو هوريا پتر ده بى. ئه يونا له نكاوا دهنگى ده ژنه وي!

گاليسكه چى بو جاده ي فيبورگم به ره، گاليسكه چى؟

ئه يونا له جيى خوى راده په رى. له نيوان برژانگه به فراوييه كانيبه وه ئه فسه ريكي پالتو له بهر ده بينى، كه كلاوى پالتوكه شى له سه ر كردوو.

ئه فسه ره كه دووباره ي ده كاته وه: "بو جاده ي فيبورگ! ئه وه خه وتوى ها پؤ؟ جاده ي فيبورگ!"

ئه يونا، سه ريكي بو ده له قينى و وا ده نوينى كه گويى ليينه تى، هه وسارى ئه سپه كه به ده سته وه ده گرى، تويزاله به فرى سه ر پشت و سه رو گهردنى ئه سپه كه ده خزى. ئه فسه ره كه له گاليسكه كه دا جيى خوى ده گرى.

گاليسكه چيبه كه، ده كه ويته نه چ نه چ تا ئه سپه كه ي بخاته سه ر زه وق. گهردنى وهكو قاز قوت ده گرى و قيت داده نيشى. ئه و جا وهكو خوى هه ميشه يي ده كه ويته قامچى بادان.

ئەسپە چكۆلەكەش گەردنى رادەكيشى و لاقە تەختە ئاساكانى دەجولئىنى و بە ناچارى وەرپى دەكەوئى.

ھەرکە وەگەر دەكەون، ئەيون، لە نيو ئاپوراي بى سەروبنى خەلكەكەوہ كە عەينى ميرو دىن و دەرپون، دەنگىك دەژنەوئى: "ئەوہ چ دەكەى گوئرهكە؟"
"بۇ كوئى، خوا بتباتەوہ؟! دەستە راست بگرە."

ئەفسەرەكە بەتوورەيى: "گاليسكەرانى نازانى! دەستە راست بگرە."

گاليسكەيەكى تايبەتى تيدەپەرئى، گاليسكەچيپيەكەى دەم ريژىك جنئوى بۇ رەوانە دەكات. ريئوارىك بە پەلە لە شەقامەكەوہ دەپەرپتەوہ. شانى بەر قەپۆزى ئەسپەكە دەكەوئى. بەفرەكانى سەر قوئى دەتەكىنى و مۆرەيەك لە كابرأى گاليسكەچى دەكات. ئەيون وەكو لەسەر دەرزى و درو دانىشتبى، لە جىي خوى تويئكە ناگرئى. وەكو كەسيك بىەوئى ھاوسەنگى خوى بپاريزئى، دەستەكانى دەجولئىنى. وەكو كەسيك دووچارى ھەناسەبركئى بووبئى بە زارى بەشەوہ دەروانىتە دەوروبەر. ئەفسەرەكە بەسوعبەتەوہ دەلئى: "كە خەلكىكى... ھىچ و پوچن! لە تۆ وايە ھەموو تەگبيريان كرددوہ كە خويان بە تودا بكيشن يان خويان بخەنە ژير ئەسپەكەتەوہ."

ئەيون، سەرى وەردەگيرئى. نىگايەكى ئەفسەرەكە دەكا. لئوہكانى دەبزوين، وا ديارە دەيەوئى شتىك بلئى. بەلام تەنيا دەنگىكى نامەفھوم لە زارى ديتە دەرئى.

ئەفسەرەكە دەپرسيت: "ئەوہ چ دەلئى؟"

ئەيون. بە تۆبزى پيدەكەنى. بە دەنگى گيراوو زور بە زەحمەت دەلئى: "كۆرەكەم. بارين، ھەفتەى پيشوو، عەمرى دريژى بۇ تۆ جيھيشت."

"ئەھا، يانى مرد، بۇ مرد؟"

ئەيون، ھەموو لەشى روہو نەفەرەكە وەردەگيرئى و دەلئى: "خوا دەيزانى! گوتيان گرانەتايەتى. سى روژان لە خەستەخانە كەوت و سەرى چوارەم روژ مرد... ئيدى ئەوہ قىانى خودئى بوو."

يەكىك لە نيو تاريكييەكەوہ ھاوارى كرد: "وريا بە بارگير ھوشت لە كوئيە پيرى خەلەفاو؟ چما كوئرى؟"

ئەفسەرهكە دەلئى: "خىراكە خىرا، دەنا تا سبەينى ناگەينە جى. كەمىك لەزىكە!"

گالىسكە چىيەكە، دووبارە گەردن درىژ دەكاتەو، قىت دادەنىشىت و بەجى تاقەتییەو
قامچىيەكەى با دەدا. چەندىن جارى دى سەر وەردەگىرئى و نىگای نەفەرەكەى دەكات.
بەلام نەفەرەكە چاوانى نوقاندون و پىدەچى حەز نەكات گوئى لىبگرئى. گالىسكە چىيەكە،
نەو نەفەرەكەى لە شەقامى ئىبورگ داگرتوو.

لەبەر مەيخانەكەدا دەوئىستى. لە سەر كورسىيەكەى هەلدەكورمى و جولە لە خۆى
دەبرئى، جارىكى دى بەرف خۆى و ئەسپەكەى دادەپۆشى. سەعاتان تىدەپەرن، سەعاتى،
دووان.... سى كورى هەرزەكار، بەلارە لارو لە كاتىكدا دەنگى پىلاو قورسەكانيان، لەو
شەو دەدا دەنگ دەداتەو، لەوبەرى شوستەكەو دەين. دووانيان بالا بەرزو بارىكەلەن و
سىيەمیان كورته بالاىەكى قەموورە. قەمورەكەيان. بە پچر پچرى دەلئى: "گالىسكە چى،
بمان بە بۆ پردى پۆلىس. بە هەر سىكمان دوو "گريفتىك" ت دەدەينى."

ئەيون، هەوسارەكە دەگرئى و نچ نچىك لە ئەسپەكەى دەكات. دوو گريفتىك كەمە.
بەلام بۆ بابايەكى وەكو ئەو يەك رۆبل يان پىنج كۆپىك، فەرق ناك. مادامىكى ئەم چەن
نەفەرەكى چنگ كەوتوو، ئىدى كەمى يان زۆرى پارەكە گرىنگ نىيە. هەرزەكارەكان بە
دەم شەرەشان و جنىوبارانى يەكدىيەو لە گالىسكەكە نرىك دەبنەو دەيانەوئى
هەرسىكيان لەسەر كورسىيەكە دانىشن، كىيان بە پىو بەستى؟ لىيان دەبى بە قرە قر.
پاش هەراو هەنگامەو جنىوو قسەى ناشىرىن، لىدەبرئى كە هاوړئى قەموورەكەيان لەبەر
ئەوئى بچووكتەر، بە پىو بەستى.

كابراى قەمور لە پشت گالىسكە چىيەكەو دەوئىستى و هەموو هەناسە گەرمەكەى بە
پشت مل و سەرو گوئىلاكى گالىسكە چىيەكەدا دەچى. لىكدا لىكداش بە دەنگىكى مىنگن
دەلئى: "خىراكە، پەلەكە پىرەمىر، توخوا ئەمەش بوو بە گالىسكە! بىرواكە لە هەموو
پىروزبورگدا لەمە فرىشقەتر پەيدا نابى...."

ئەيون، لە بن لىوانەو پىدەكەنى: "ها. ها. ها! ها، ها! دەورو زەمانەيەكى سەيرە...."

"بۆ بابە، زەمانە زەمان. لەزىكە. بە تەماى بە خاوە خاوە بۆئى؟... وا ديارە شەپە لاغت
دەوئى؟"

یہ کیک لہ دوو ہرزہ کارہکھی دی دہلی: "سہرم دیشی. دویٹی شو من و قاسکا لہ دونکاسوٹ، چوار قاپ کونیاکمان خواردہوہ." ہرزہ کارہکھی دی گوتی: "بریا دہمزانی بو درودہکھی!"

"خوا کویرم بکات ئەگەر درو بکہم."

"بہلی، پیویست بہ سویند ناکا، کہی شہممہ لہ مانگ برا باوہر دہکہین."

ئہیونا، لہ بن لیوانہوہ پیدہکھی: "ہا، ہا. کہ کورگہلیکی بہ دہماخو بہ کہیفو سوعبہتچین!"

قہموورہکہ، بہپہستیہوہ دہلی: "ریکہ ہاپو."

"تو دہتہوی بمانگہیہنی یان نا، پیرہ سہگ؟ توخوا ئەمہش بوو بہ گالیسکہرانی؟ قہمچیہکەت تۆزی با بدہ. توندتر، توندتر، پشتی ناگردہ!"

ئہیونا، لہپشتہوہ ہست بہ ہلچوونو لہرزینی دہنگی کورہ قہموورہکہ دہکات. گوی لہو جنیوہ مزانہ دہبی کہ ہہوالہی دہکرا. خہلکی دہبینی، بہرہ بہرہ ہستی تہنیاہیہکھی لی دہرہویتہوہ.

کورہ قہموورہکہ ہیشتا ہر جنیو دہدا... واز لہ گالیسکہچیہکہ دینیو بہ نوکتہیہکی ہاورپیہکی ہیندہ دہکوکی، دہکوکی، خہریکہ بخنکی. دوو ہرزہ کارہکھی دی دینہ سہر باسی ئافرہتیک بہنیوی نادیا پتروفنا. ئہیونا، چہند جاریک ئاورپی پاشہوہ دہداتہوہو سہیریان دہکات، چاوہری کہمیک پیدہنگی دہکات، ئەوجا دووبارہ ئاوردہداتہوہو بہ دہنگیکی تکا ئامیزہوہ دہلی: "ئہم ہفتہیہ کورہکھی من... ئەم ہفتہیہی پیشوو مرد."

قہموور، پاش چہند کوکہیہک، دہمو لیوی پاک دہکاتہوہو، ئاہیک ہلدہکیشیو دہلی: "خیراکہ ہاپو، مردن برا گہورہیہ، ہہموومان ہر دہمرین. کورینہ بہراستی تاقہتم چو، ئەمہ نہبوو بہ گالیسکہرانی. ئەم کابرایہ کہی دہمانگہیہنی، خوا بیباتہوہ؟"

"گہردنی لہبہر دہستتہ، ماتہلی چیت؟"

پیره سهگ، خو گویت لینه چ دهلی؟ چه زده که ی گهر دنت بشکینم! پیاو به پی بروا له م
حاله چاکتره، گویت لیمه؟ هاپو یادگار، خه وتووی یان بیدار؟ خو ناشیت له م گوئیته وه
بیتو له وی دییه وه بروات".

ئه یونا، له بری ئه وه ی به و هه موو ته وسو تانه و ته شه ره یان دلگران بی، که گوئی له
دهنگیان ده بی، به پیکه نینه وه دهلی: "ها، ها. که گهنجی قوشمه و سوعه تچین، خوا له
که موکوریتان ببوری!"

یه کیک له هه زه کاره کان ده پرسیت: "گالیسکه چی تو ژنت هه یه؟"

"من؟ ها، ها، لاوانی بیخه م! ژنی من ته نیا بستیک زه وی شیداره... هه ی داد و بیداد...
مه به ستم گوړه گوړ. کورده که م فه زاو به لای ئیوه ی برد، که چی من ماوم... سهیره، مهرگ
به هه له له ده رگای داوه، له بری من به ریته وه، کورده که می برده وه..."

ئه یونا، روو وهرده گپری تا سه برده ی مهرگی کورده که ی بگپریته وه، ریک له م کاته دا
قه مووره که هه ناسه یه ک هه لده کیشی و دهلی: "سو پاس بو خوا، ئاخریه که ی گه یشتین."

ئه یونا، کریکه یان لی وهرده گری. تا له تارکیه که دا ون ده بن. هه ر ته مه شایان ده کات..
جاریکی دی ته نیایی و بیده نگی گه ماروی دده نه وه. ئه و خه مه ی که بو ماوه یه کی که م
ره های کردبوو، بو ی ده گه ریته وه و له جاران توندتر چنگ ده خاته دلی. به نیگای
نیگه ران و له زه وه، چاو به نیو ئاپورای خه لکه که ی هه ردوو به ری شه قامه که دا ده گپری،
تا که سیک پهیدا بکات که گوئی لی بگری. خه لکی بی گویدان به و و به نیگه رانی ئه و
به په له تیده په رن. خه می ئه و، باریکی له راده به دهر گرانه، له وه یه ئه گه ر دلی شه قبه ری
و خه مه که ی هه لبرپیژی، هه موو دنیا غه رق بکات. که چی ئه و خه لکه تیده په رن و هه ست
به کلولی ئه و ناکه ن. خه م له جییه کی وه هادا خو ی قایم کردوو که هه یچ که سیک،
ته نانه ت به روژی روناکیش، نه توانی بیدینی.

ئه یونا، کولبه ریک له په نای چند گوئییه کدا ده بینی و لیده بری، قسه ی له گه لدا بکات.
دهرگاوانیک ده بینی...

- هاوړی سه عاتمان کردوو به چند؟

- له نو رت بووه. ئه وه بو لیړه وه ستاوی. بچو ئه ولاتر.

ئەيوننا، تۆزى دور دەكە ویتەو. دولقۇ دەبیتەو و تەسلىمى خەم دەبى. ھەست دەكات، رووکردنە بىنا دەمان و چاوەرۋانى كۆمەك لەوان بېھودەيە. دوای پىنج دەقىقە، قىت دادەنىشىت، وەكو يەكك ئازار كەوتىتە گىانى، سەرھەلدەبى و تەكانىك بە ھەوسارەكە دەدا. ئىدى سەبرى لەبەر دەبى. تەويلەى بىر دەكە ویتەو. ئەسپە چكۆلەكەشى وەكو ئەوہى لە مەبەست و نىازى حالى بووبى، بە چوار نالە دەكە ویتە پى.

ئەيوننا، پاش سەعات و نىويك، لەبەر سوپايەكى گەورەى پىسا رۆدەنىشى. خەلكى بە چوار دەورى سوپاكەو لەسەر تەختەكاندا لە پرخەى خەودان. ھالاوى گەرمى سوپاكە، پىاو تەنگە نەفەس دەكات.

ئەيوننا، نىگايەكى خەلكە نوستووەكە دەكات، بەدەم خۇ خوراندن و ھەلكراندنەو، پەژىوان دەبى لەوہى كەوا زوو ھاتووە. لە دللى خۇيدا دەلى: "تەنەت پارەى ئالىكەكەشم پەيدا نەكرد. ئەمەيە خەمى گەورە، كە پىاو ئەركى خۇى جىبەجى بكا ھەم خۇى تىر دەخواو ھەم ئەسپەكەى ھەست بە ئاسودەيى دەكات. خەلكى كە تىر بەسكى خۇيان خواردبى و ئەسپەكانيان تىربى، باشىش دەخەون."

گالىسكەچىبەكى گەنج، لە خەو رادەبى و بۇ شوينى ئاوى خواردەنەو دەچى.

ئەيوننا، دەپرسىت: "تىنوتە؟"

- بەلى، دەمەوى ئاو بخۆمەو.

- نۆشى گىانت بى.. دەزانى ھاورى، كورەكەم مرد... گویت لىم بوو؟ ئەم ھەفتەيە لە نەخۇشخانە.. بەسەر ھاتەكەى دورو درىژە.

ئەيوننا، تاويك سەيرى دەكات، تا كاريگەرى قسەكانى خۇى بەدى بكات. بەلام چ شتىك لە گورى نىبە، كورە گەنجەكە سەرى خۇى داپوشىوہو خەوتوہتەو. پىرەمىردەكە ئاھىك ھەلدەكىشى و سەرى دەخورىنى. چەند كورە گەنجەكە تىنوى ئاو بوو، ئەمىش ئەوہندە تىنوى قسە كردنە. چى وای بۇ ھەفتانەى مەرگى كورەكەى نەماوہ. كەچى تانہو نەيتوانىوہ باسى مردنەكەى بۇ چ كەسىك بكات. مرؤف دەبى بە ھىواشى و بەوردى باسى بكات و بىگىرپتەوہ: چۆن لە پر كەوت و ئىدى راست نەبووہو؟

چ دهر دو ئازاریکی به سوئی چهشت؟ بهر له مردن چ قسه گهلیکی کردو چون مرد؟
پیاو، ده بی بهوردی باسی کفن و دفنه کهی بکات، هه وره ها باسی چوونی خوئی بو
خسته خانه تا جلو بهرگی کورپه کهی وهر بگریته وه. ئانیسیای کیژی له گوند ماوه ته وه،
ده بی باسی ئه ویش بکات. ئایا ئه م شتانه شایانی باس کردن نین؟! بیگومان گویدیر
ناره حهت ده بی، ئاه هه لده کیشی، هاوخه می له گه ل ئه ودا ده کات. واچاکه دهردی دلی
خوئی بو ژنانیش هه لپژی، چونکه ئه وان ئه قلیان خه فیه و به دوو که لیمه قسه ده که ونه
گریان و لوشک و هوپ.

ئه یونا، له فکران را ده چی: "بابچم به لای ئه سپه که مه وه، وهخت زوره بو نوستن.

پالتو کهی له بهر ده کات و رووه ته ویله کان بو لای ئه سپه کهی وهری ده که وی، بیر له
زورات، له کاو له هه وا ده کاته وه. له ته نیاییدا، ناویری بیر له کورپه کهی بکاته وه. هه ر
که سینی له گه لدا بی، ده توانی باسی کورپه کهی خوئی بو بکات. به لام له ته نیاییدا و
بیر کردنه وه له و و بهرجه سته کردنی ئه و له بهر چاوی خوئی، زور له بهری گران و
به سوئییه.

ئه یونا، سهیریکی چاوه گه شو درشته کانی ئه سپه کهی ده کات و ده پرسیت: "چ ده کهی؟
خه ریکه تیربی، ده بخو دهی. که پاره ی زورات پی پهیدا نه کری، ده بی به گیا قاییل بی.
به لی من زور پیرو که نهفت بووم، گالیسکه رانی له من نایهت، له کورپه کهم ده هات... بریا
ده ما!"

ئه یونا، تاوی بیدهنگ ده بی، ئه و جا له سه ری ده روات: "ئه مه یه دهردی من ئه سپه
پیره کهم. ئیدی کوزما ئایونیچ نه ما. به جیی هیشتین، روئی. جا تو وهره بهینه بهرچاوی
خوت که جوانوویه کت هه یه، باوکی بووی.. له پر جوانووه کهت وه غر بکاو به جیت بیلی،
خه فه تی بو ناخوئی؟!"

ئه سپه چکوله که، سه رقالی جوینه، گوئی ده گری. هه ناسه کهی بهردهستی خاوه نه کهی
ده که وی.

ئه یونا، بهرگه ی بیرو خه مه کهی خوئی ناگری، شانی لی قایم ده کاو له نووکه وه تا
کو تایی، سه ربرده ی کورپه کهی خوئی بو ئه سپه چکوله که ده گریته وه.

مه‌رگی فه‌رمانبه‌ریک

له شه‌ویکی سایه‌قه‌ی خو‌شدا، کارمه‌ندیک به‌نیوی ئیفان دمیتریچ چرفیاکوف، که له‌وپه‌ری هه‌وای خویدا بوو، له‌سه‌ر کورسییه‌کی ریزی دووه‌می شانودا دانیشتبوو، دووربینیکی نابوو به‌چاویه‌وه و سه‌رگه‌رمی ته‌مه‌شای ئوپه‌ریتی "زه‌نگه‌کانی کورنیلوف" بوو، چاوی بریوووه سه‌ر شانۆکه و له‌وپه‌ری هه‌وای خویدا بوو و شای به‌سه‌پان نه‌ده‌گرت. به‌لام له‌ناکاوا... به‌راستی زۆر جار له‌چیرۆکه‌کاندا تووشی ده‌سته‌واژه‌ی "له‌ناکاوا" ده‌بین. نووسه‌ران نه‌هه‌قیان نییه‌ ئهم ده‌سته‌واژه‌یه به‌کاربه‌رن، چونکه ژیان پره‌ له‌ بویه‌ر و پروداوین له‌ناکاو و چاوه‌روان نه‌کراوا!... به‌لام له‌ناکاوا ده‌موچاوی گرژ بوو، چاوانی که‌وتنه‌ مۆله‌ق و هه‌ناسه‌ی گیراوا... هه‌پژم!!! وه‌کو مه‌لاحه‌زه‌ ده‌فه‌رموون، پژمی. ئیدی ئه‌مه‌ پژمینه، شه‌رمی له‌ که‌س نییه، که‌ هات هه‌چکه‌سیک، چ دیهاتی، چ شاری یا که‌لانتەر یا به‌رپوه‌به‌ری بی، ناتوانی جله‌وی بگریت، واته‌ پژمین مافی هه‌ر که‌سیکه. چرفیاکوف، پژمینه‌که‌ی به‌لاوه‌ ئاسایی بوو، هه‌ستی به‌ هه‌چ شه‌رمه‌زاری و له‌ روودامانیک نه‌کرد، به‌ ده‌سته‌سپه‌که‌ی ده‌م و لووتی سپی و وه‌کو هه‌ر مرۆفینکی به‌ نه‌زاکه‌ت روانیه‌ ده‌وروبه‌ری خو‌ی، تا دلنیا ببیت که‌ که‌سی بیزار نه‌کردوو. به‌لام ریک له‌م ساته‌دا هه‌ستی به‌ جو‌ره‌ هه‌ره‌جیک کرد، چونکه‌ پیاویکی به‌ ته‌منی بینی، که‌ له‌ریزی پیشه‌وه، ریک له‌به‌رده‌م ئه‌ودا، دانیشتبوو خه‌ریک بوو سه‌ره‌ پروتاوه‌که‌ی وپشت ملی به‌ده‌ستکیشه‌که‌ی ده‌سپری و له‌بن لیوانه‌وه‌ ده‌بیولاند. چرفیاکوف، به‌یه‌که‌م نیگا کابرای ناسییه‌وه‌ و زانی جه‌نه‌رال بریزجالوفی به‌رپوه‌به‌ری گشتی وه‌زاره‌تی ریگاوا بانه. له‌دلی خویدا گوتی: "چ کاریکی خراپم کرد، به‌سه‌روکه‌له‌ی ئه‌ودا پژمیم! هه‌رچه‌نده‌ به‌رپرسی راسته‌وخوی من نییه، به‌لام کاریکی خراپم کرد... پیویسته‌ عوزرخوایی لیکه‌م."

چرفیاکوف، که‌میک سه‌ری برده‌ پیشه‌وه، سووکه‌ کوکه‌یه‌کی بو کرد و له‌بن لیوانه‌وه‌ به‌گوئی جه‌نه‌رالیدا چرپاند:

- ببووهره‌ قوربان، به‌سه‌ر تو‌دا پژمیم... به‌ده‌ست خو‌م نه‌بوو ئه‌زبه‌نی...

کابرای جه‌نه‌رال قسه‌که‌ی پی بری و گوتی:

-گوئی مه‌ده‌یه، گرینگ نییه...

-توزاتی خوا بمبووره... عهززی جهنابی با سه عاده تم کردیت به دست خۆم نه بوو، به ئانقه ستم نه بوو.

جهنه پال که به رسقی دایه وه:

-گرینگ نییه، خه مت نه بی! بیزه حمه ت بیده نگ به، باگویی بگرم!

چرقیاکوف، ههستی به جوړه شهرمه زاری و له پرو دامانیک کرد، بزیه کی شهرمه زارانه ی بو کرد و چاوی برییه ته خته ی شانویه که، هه رچهنده ته ماشای شانویه که ی ده کرد و ئه کته رهکانی ده بیینی، به لام ههستی نه ده کرد به خته وه رترین مروّقه. خه م و په ژاره، عه زابی روحی ده دا. له پشووی نیوان دو په رده دا چوو بۆلای یاروی جهنه پال، چهند چرکه یه ک به ده ورو به ریدا سوپایه وه، سه ره نجام به سه ر شهرم و ترسه که ی خویدا زال بوو و به ده م مینگه مینگه وه گوتی:

-پایه به رز به سه ر تودا پژمیم... قوربان بمبووره، به دست خۆم نه بوو، به خۆت ده زانی، که به ئانقه ستم نه بوو...

جهنه پال بریز جالوف که له پهستی و بیتاقه تیدا لیوی شوپ بوو بووه وه، گوتی:

-ئاه به سه براده ر!... ته واو من هه ر له بیرم نه ما.. به سه ئیدی...

چرقیاکوف، لاکه وت، به گومان و دوودلییه وه چاوی برینه جهنه پال و له دلای خویدا گوتی: ده لیت: "له بیرم نه ما" به لام توورپه یی له چاوانیا پرشنگ ده دات. نایه وی تاقه یه ک قسه م ده گه لدا بکات. ده بی بوی روون بکه مه وه که هیچ نیازیکی خراپم نه بووه... پیویسته تی بگه یه نم که پژمین کاریکی ئاساییه، ده نا له گینه وا وینا بکات که به ئانقه ستم ویستومه تف به سه ر و گوئلاکیدا بکه م.. ئه گه ر ئه مشه ویش وا وینا نه کات، سبه یینی وا وینای ده کات!...

دوای ته واو بوونی نمایشه که، بو مال پویشته وه و حیکایه تی پژمینه نه نگین و بی ئه ده بانه که ی خوی بو ژنه که ی گپرایه وه. ژنه که ی، هه لبه ته به گومانی چرقیاکوف، مه سه له ی پژمینه که ی زور به هه ند وه رنه گرت، هه وه لجار که میک ترسا، به لام که زانی جهنه پال بریز جالوف، به رپرسی خه لکی دییه نه ک به رپرسی راسته وخوی چرقیاکوف، هیور بووه وه و گوتی:

-ویرای ئەمەش بچۆ خزمەتی و تەوازی بۆ بێنەوه، دەنا لەوێهە وا وینا بکات تۆ
کابرایەکی دووری لە هەر ئەتەکتیکی کۆمەلایەتی.

وەلامی دایەوه و گوتی: - منیش هەمان رای تۆم هەیه... هەلبەتە تەوازیم بۆ هینایەوه
بەلام کابرایەکی سەیره! هیچ وەلامیکی تەواوەتی نەدامەوه... ئەلەهەقی دەرفەتی
پێویستیش نەبوو... بۆ قسەکردن.

چرقیاکوف، بۆ سبەهی جلکە نوێیە فەرمییەکانی خۆی لەبەر کرد، قژی چاک کرد و بە
نیازی پاکانە و عوزر خوایی بە هەشتاو بۆ خزمەتی جەنەرال پۆیی. هۆلی
پیشوازیەکیان لە موراجیعدا جمەیی دەهات. خۆدی بریزجالوف، کە بەکارو سکالای ئەو
خەلکە رادەگەیی و دەست بەکار بوو، لەنیو قەرەبالغیەکەدا دەبینرا. ئەنجام نۆرە
هاتە سەر چرقیاکوف و جەنەرال، نیگای پرسی ئامیزی تی بری. چرقیاکوف، دەستی بە
قسان کرد:

- دویشەو، لە شانۆی "ئارکادی"دا - هەلبەتە ئەگەر جەنابت لەبیرت مابی - بەندە
پژمێم و... جەنابتەم بەبی مەبەست... تەر... ببوورن...

جەنەرال، بە پەستی وەلامی دایەوه: -گرینگ نییە... ئەمە چ قسەیهکە، تۆ خۆتیش
نازانی چ دەلیی!

ئەوجا رۆیکردە، موراجیعیکی دیکەو پرسی: -فەرموو، تۆ چیت دەوی؟

چرقیاکوف، خەمین و پەشیو، لە دلی خۆیدا گوتی: "نایەوی قسەم دەگەلدا بکات،
وادیارە لیم توورەیه!... نا، نابی ئەم کارە فەرامۆش بکریت... پێویستە بۆی روون
بکەمەوه..."

کاتی کە جەنەرال کاری دوا مرایجیعی رایی کردو ویستی لە هۆلی پیشوازی
و دەهەر بکەوی، چرقیاکوف، دووی کەوت و بە دەم مینگە مینگەوه گوتی:

-ئەزبەنی، پایەبەرز، هەستی پەشیمانی وای لیکردووم، بەگۆساختی و لاساری خۆم،
جەنابتان بێزار بکەم... مەلومی جەنابتانە کە هیچ نیاز خراپییەک لەئارادا نەبووه!

جەنەرال، خەریک بوو لە داخا دەگریا، بە دەست لایدایە لاوهو گوتی: -ئاغا، تۆ پیم
رادەبویری!

ئەوسا پۆیی و دەرگاگەى لە پووی داخست

چرفیاکوف، لەدلى خۆیدا گوتى: "ئاخر من و رابواردن؟ من و شوخى؟ بۆچى دەبى پى و ابى رادەبویرم؟ تۆ بلێى بابایەكى جەنەرال (گەرە فەرمانبەر) جیاوازی لە نىوان قسەى جدى و سوعبەت و شوخیدا نەكات؟ كە مەسەلەكە وای لىهات ئامادە نیم چیتەر تەوازی بۆ ئەم كابرا بە فیز و روح زلە بىنمەوه! رەزای قورسى بمرى، بەزاتى خوا چیتەر عوزر خوایى بۆ ناکەم!"

بە دەم ئەو بىر و خەيالەتەوه بۆ مال گەرپایەوه... دەویست نامەیهك بۆ جەنەرال بنووسیت، بەلام دەسبەردارى ئەو بىرۆكەیهش بوو - چەندى بىرکردەوه نەیتوانى ناوهرۆكىكى گونجاو بۆ نامەكەى بدۆزیتەوه و بىخاتە سەر كاغەز. بۆیه ناچار بوو، رۆژى دواى بچیت بۆ خزمەتى جەنەرال و مەسەلەكەى بۆ روون بكاتەوه.

هەر كە برىزجالوف، نیگای پرسىار ئامیزى تى برى، چرفیاکوف، بە دەم مینگە مینگ و زمانە لالکیتوه گوتى: - قوربان، ئەزبەنى، پایە بەرز، من دوینى كە بوومه ماىهى بىزارى تۆ، بەو مەبەستە نەبوو، كە وهكو جەنابت تەسەورت كرددبوو، پىتان رابویرم، بەلكو بەو مەبەستە بوو كە داواى بوردنتان لىبکەم كە ئەو شەوه، بەسەر جەنابتدا پژمى بووم... بەندە هەرگیز نیازی رابواردنم نەبوو... ئاخر من چۆن زاتى كارى وادەكەم، من و شوخى و رابواردن؟! خو ئەگەر هەر بەندەیهكى وهكو من، بكەویتە رابواردن بە گەرە پیاوان، هیچ ریز و حورمەتیک بۆ بەرپرسان... نا... مى...

جەنەرال، كە ئازای لە توورەبیدا دەلەرزى و دەموچاوى شىن هەلگەرپابوو، بەتوندى هاوارى كرد:

-بۆ دەرەوه! برۆ گوم بە لەبەر چاوم!!

چرفیاکوف، كە سەرپای كەوتە لەرزىن، بە لىوه لەرزى، لەبن لىوانەوه گوتى:

-چىتان فەرموو؟

جەنەرال، پىی كوتا بە عاریدىا و هەمدیس هاوارى كرد:

-برۆ، هەیدى گوم بە لەبەرچاوم!!

چرفیاکوڤ، هستی کرد شتیک له ناخیا پچرا، ههرهسی هینا، وهکو یهکنیک بینایی و بیسنایی لهدهست دابی، پهشیو و پهریشان پاشه و پاش بهره و دهرگای دهرهوه پوی، گهیه سهر جادهکه و لوژ لوژ و بهپی خشکان بهره و مال گهپایهوه... کاتی به ههنگاوی لهرزوک و میکانیکیهوه گهیه مالهوه، ههر بهجله فهرمیهکانیهوه لهسهر قهنهفهکه پاکشاو... مرد.

سهرچاوه:

۱- روایات الهلال، العدد ۱۹۹۷/۷/۳۴۳ / ق و روایات قصیرة / الجزء الاول، بقلم تشیکوف / ترجمه: دکتور محمد القصاص.

۲- مجموعه اثار انتون پاولویچ چخوف (جلد اول) داستانها کوتاه ترجمه سروژ استپانیان (از متن روسی) چاپ دوم / بهار ۱۳۸۱. انتشارات توس/تهران.

فانکا

فانکا ژوکوف، مندالیکی نو سالان، نزیکهی سی دانه مانگ بوو بهشاگردی لهلای ئالیخینی قوندهرچی کاری دهکرد. له شهوی کریسمسدا به هیچ جورئ نهخهوت. چاوهروانی کرد تا ئاغاو ئاغا ژن و شاگرده گهورهکانی دیکهی موغازهکه بو نویژ و نزا و ئهجامدانی ریورهسمی ئاینی چوون بو کلیسا و ئهویش له دولابهکهی ئاغایدا شووشهیهک مهرهکهب و قهلهمیکی نووک ژهنگنی دهرهیناو، پارچه کاغهزیکی چرچ و لوچی لهبهردهم خویدا راخت و خوئی بو نووسین ئاماده کرد. بهرلهوهی یهکهمین وشهی نامهکهی بنووسیت، به ترس و دوودلییهوه پوانیه دهرگا و پهنجرهکان، چهند جاریک پووانیه ئه و ئیکونهیهی که ئه م لاهو ئهولای یهکپارچه تاچهی پر له قالبی قوندهر بوون، ههناسهیهکی قولی به سوئی ههگیتشا. کاغهزهکهی لهسهر تهختهکه پان

کردبووهوه، بهخۆیشی له بهردهم تهختهکهدا چۆکی دادابوو. بهم جۆره دهستی به نووسینی نامهکه کرد:

"باپیره ئازیزم کونستانن ماکاریچ، وا خهریکم ئەم نامهیهت بۆ دهنوسم. سالوهگهپی له دایک بوونی مهسیح و جهژنی سهری سالت لی موبارهک دهکهم، له خودا دهپاریمهوه ههموو ئاوات و ئارهزووهکانت بینیتهدی. من که نه باجم ههیه و نه دایک، تاقه پشت و په نام له دنیایهدا ههر تۆیت..."

قانکا سهری ههلبیری، چاوی بریه شووشه ی تاریکی په نجه ره که، که روناکی کزی مؤمه که ی عه کس ده کرده وه و یه کسه ر وینه ی کونستانن ماکاریچی باپیری، که پاسه وانی مالباتی ژیفاروف بوو، هینایه بهرچاوی خوی. باپیری، پیاویکی لاوازی کورته بالای، زیتله ی، چالاک و گورج و گۆل بوو، روو خوش و دهم به پیکه نین بوو، ههمیشه مهست و چاو خوالو بوو، ته مهنی نزیکه ی شهست و پینچ سال ده بوو. به رۆژه وه له موبه قی تایبه تی ئاشپه ز و کاره که ره کاندای دهنوست یا سهری ده خسته سه ر کاره که ره کان و سوعبه ت و شوخی ده گه ل ده کردن. شه وان فهروه یه کی ده لب و پان و پۆری له خۆیه وه ده پیچا و به ده وری مال و باخ و مه زرای ئاغایدا ده سورایه وه و ههر تاو نا تاویک شاوریکی لیده دا. دوو سه گیش - یه کیکیان ناوی کاشتنگا بوو و پیر بوو، ئه ویتریان گۆلیکی ره شی قه د باریک بوو، له راسو "خورما پیچان" ده چوو، بۆیه پینان ده گوت قیون (چاپوک) ئەم جوته سه گه سه ریان شوپ ده کرد و دوا ی ده که وتن. قیون سه گینکی میهره بان و قه در زان بوو، ره فتاری له گه ل ئاشنا و بیگانه دا وه کو یه ک بوو، به هه مان ئەندازه مه رای ی ده کردن، و پرای ئەمه ش که س ئیحتوباری بۆ دانه دهن، جینگه ی متمانه نه بوو، چونکه له پشت په رده ی ئەم قه درزانی و گوپرایه لیه رواله تیه وه، ئەستورترین رق و کینه و روبینی و دلره شی په نهان بوو. هیچ سه گیک وه کو ئەو به له دا نه بوو که له کاتی خۆیدا و به نهینی په لاماری لاقی ریبواران بدات یا شتیکی له عه ماری مالیکدا بر فینی یا مریشکیکی له ماله وهر زیریکی بدزیت.

زۆرجاران له کلکی گه رابوووه که لاقی وردو خاش بکه ن، یه ک دوو جاریش دارکاریان کردبوو و ههموو هه فته یه کیش به جۆری بهر ده بوونه گیانی که نیوه گیان ده بوو، به لام ههموو جاریکیش گیانی وه به رده هاته وه و زامه کانی ساپیژ ده بوونه وه.

قانکا به خه یال بابه گه وره ی هینایه بهرچاوی که له به رده رگا گه وره که ی باخه که وه ستاوه و به چاوانی نیوه نوقاوه وه، ده روانیته شووشه ئامال سوور و ره خشانه کانی

کلیساکه، به چه کمه لباده کانیه وه ئه م پی و ئه و پی دهکات و به شوخی و سوعبه ته وه سهر دهخاته سهر کاره که ره کان. (چیوخه بهر) هکه ی به ناوقه دییه وه به ستووه، دهسته کانی به یه کدا ده مالیت، له سه رما خوی کز دهکات، وه کو پیره میردان پیده که نی جاری نوقورچ له کاره که ریک ده گری و جاریک له ئاشپه زیکی دی. قوتووه سعوتیه که ی (برنوتی) بو کاره که ره کان راده گری و فه رموویان لیده کات:

- فه رموو توژیکی لی بکه به لووتته وه.

ژنه کان، هر یه که به قه د سه ره په نجه یه کی لی هله دگر و بونی ده که ن و ده که ونه پژمین. باوه گوره له خویشاندا دیته جوش، ئیدی له پیکه نیندا به ملاو به ولادا دیت هاوار دهکات:

- ورچ ته ره کی!

ئه وسا قوتووه برنوتیه که له بهر لووتی سه گه کاند راده گری. کاشتانکا ده پژمی، لووتی وه رده گیپی، بیزار و تووره له بابه گوره دوور ده که ویتته وه. به لام قیون، له پووی و یقاره وه جله وی پژه که ی خوی ده گری و ته نیا کلکی ده له قینی. ئه م ئیواره یه هه واکه ی خوشه - دنیا ئارام و ساف و که میک سارده! شه وه که ی هه رچه نده تاریکه، به لام گونده که به هه موو سه ربانه به فرپوشه کانیه وه، به و لووله دووکه لانه وه که له دووکه لکیشه کانه وه ته نووره یان ده به ست و ده چوون به ئاسماندا به هه موو ئه و دارو دره ختانه وه، که له ژیر به فردا عینی زیو ده بروسکانه وه، هر هه موو ئه و دیمه نانه به پوونی دیار بوون. ئاسمان سایه قه و ئه ستیره باران بوو، ریگی کاکیشان هینده ساف و رووناک ده نوینی، له تو وایه پیش یادی له دایکبوونی مه سیح، به به فر شور دبوویان و سیقالیان دابووه وه... فانکا ئه یکی هه لکیشا و نووکی قه له مه که ی به شووشه مه ره که به که دا کرد و دریژه ی به نووسین دا:

"دوینی کوته کیکی باشم خوارد. وه ستام، چنگی نایه قژم و بردمی ناو حه وشه که و به قامچی که وته گیانم و ئازای به دهنی شین و مور کردمه وه؛ ئه مه چیه به دم پازه نینی جۆلانه ی منداله جیقنه که یه وه خه وم لیکه وتبوو. هه فته ی رابردوش وه ستا ژن داوای لیکردم ماسی بو پاک بکه م، من له کلکیه وه دهستم پیکرد، ماسییه که ی له دهستم راپسکاند و تا توانی سه ری ماسیه که ی له دم و قه پۆزم هه لسوو. شاگرده کانی دیکه به رده وام گالته م پیده که ن، ده منیرن بو دوکانی مه یفرۆشی تا قودگیان بو بکریم. پاشان

ناچارم دهكهن له عهمارهكهى وهستا خهيارشوربان بو بدم و وهستاش، بههرچيهكى بيته دهست، ليم دهات. باسى فراقين و شيو هر مهكه. بهانيان يهك پارچه نانى وشك، نيوهروان شير برنج، ئيوارانيش نانى وشك، چاي و گوشتاو تهنيا خويان قوزهلقورت و زلفنجى دهكهن. من لهپارهوهكهدا دهخهوينن و خو ئهگهر منداله جيغنهكهيان ههلبستيت، ئيدى خهوم لى حهرام دهبي، پيوسته بجم راي بزهيم. باپيره گيان، بيكه به خاترى خوا ليهرم رزگار بكه، بمبهروهو بو گوندهكهمان. بهراستى لهوهى پتر ههئناكه... باوهگهوره، تكات ليدهكهيم، ليت دهپاريمهوه، لاقت ماچ دهكهيم، تا ماوم دوعاى خيرت بو دهكهيم، ليهرم رزگار بكه دهنا دهمرم..."

ليوى قانكا كهوته تهتهله، بهمسته رهش و پيسهكهى كهوته ههلكوفينى چاوهكانى و بهدم ههنسك ههلدانهوه لهسهر نووسين بهردهوام بوو:

"توتنت بو ههلدولهينم و دهكوتم، دوعاى خيرت بو دهكهيم، ئهگهر هر سهريچيهكم كرد، به دلى خوت داركاييم بكه. ئهگهر وا وينا دهكهيت له گونديدا كار بو من دهست ناكهوى، دهچم بو لاي گزيرو لى دهپاريمهوه، بهخواو به مهسيح سويندى ددهم كه ريگهيم بدات پيلاوهكانى بو بوياخ بكهيم، يا له فيدكا، دهچمه لاي شوانهكان و شاگردبيان دهكهيم. باپيره گيان تهواو تاقهتم چوه، ئهگهر ليهره وهمينم تيا دهچم، دهمرم. به نياز بووم ههليم و بهپاي پياده خو بگهيهنمهوه گوندى. بهلام پيلاوم نهبوو، لهترسى بهفرو بهستهلهك نهويرام. بابه گهوره بهلينت ددهمى، كه گهوره بووم نان و ئوت ددهمى، بهخيوت دهكهيم، خزمهتت دهكهيم و ئاگام ليت دهبيت. نايهلم كهس ئازارت بدات، كهمرديت دوعا و نزا بو روحت دهكهيم، وهكو چون ئيستا دوعا بو گياني پلاگيائى دايكم دهكهيم."

"بهلام موسكو زور گهورهيه. خانوى ئاغايانهى زور تيايه. ئهسپيشى زوره، بهلام پهزى تيا نيبه، سهگهكانى در نين، خهلكى ناگرن. ليهره له شهوى نويل دا، مندالان به مهبهستى پاره كوكردهوه ناگهريين، له كليساكاندا ريگهى غهواران نادرئت خويان تيكهله به دهستهى ئاواخوانانى كليسا بكهيم. روژيك له پشت جامخانهى دوكانيك جوهرهها قولاپم بينى كه پيكهوه دهگهل دارى ماسيگريدا دهيانفروشت، بو راوى ههموو جوهره ماسيهيك، جا دارو قولاپى قايم، رهخته، تهنانهت قولاپيكم بينى كه بهكهلكى راوكردى ماسيهيكى پينچ مهنيش دههات. دوكانى وا ههمن كه جوهرهها تفهنگى تيا دهفروشن، تهنانهت تفهنگى وهكو تفهنگهكهى وهستاشم، كه لهويه هر يهكيكيان بايى سهه روئل

بیت. له گوشت فرۆشیه‌کانی ئیره‌دا، هەر جوړه گوشتیکت بوئ هه‌یه، له گوشتی که‌له‌بابی کتویه‌وه بیگره تا سویسکه‌و که‌رویشک، به‌لام دوکانداره‌کان، راوگه‌ی ئه‌مانه به‌که‌س نالین.

"بابه‌گه‌وره گیان، له مالی ئاغای خۆمان، کاتی دره‌ختی نوئیل ده‌پازینه‌وه، له‌بیرت نه‌چی که‌ گوژیکی زیرین له دره‌خته‌که‌ بکه‌یته‌وه و له سه‌ندوقه سه‌وزه‌که‌تدا بوئی تاقت بکه. به‌خانمی چکوله ئولگا ئیگنا تیقنا بلئ که‌ گوژت بو ئانگا ده‌وی."

ئانکا که‌ گه‌یه ئیره هه‌ناسه‌یه‌کی که‌سه‌رداری هه‌لکیشاو جاریکی دی پوانیه په‌نجه‌ره‌که. بیری که‌وته‌وه که‌ باپیری هه‌موو سالیکی بو هینانی دره‌ختی نوئیل بو مالی ئاغای، ده‌چوو بو لیڤه‌وارو ئه‌میشی ده‌گه‌ل خویدا ده‌برد. که‌ پوژانیکي خوش بوون! ئیدی باپیره به‌ده‌می ده‌یقران، به‌سته‌له‌ک و سه‌هۆلان له‌بن پیناندا ده‌که‌وتنه قرچه قرچ، ئانکاش به‌چاولیکه‌ری وی ده‌که‌وته قراندن. بابه‌گه‌وره هه‌ندیجار پیش ئه‌وه‌ی ده‌ست به‌ برینه‌وه‌ی داره‌که‌ بکات، سه‌بیلیکی تیده‌کرد، توژیک برنوتی هه‌لده‌مژئ، به‌ده‌م ئانکاوه، که‌ له‌سه‌رما هه‌لده‌له‌رزی پیده‌که‌نی. دارکاژه‌کان، که‌ سه‌راپا له‌به‌فرا سپی سپی ده‌چوونه‌وه، ره‌ق راوه‌ستا بوون و چاوه‌روان بوون تابزانن مه‌رگ به‌سه‌ر کامیاندا ده‌دات. له‌ناکاوا که‌رویشکیک له‌سه‌ر خه‌رمانه به‌فریک ده‌رده‌که‌ویت و له‌چاوتروکانیکدا وه‌کو تیر بوئ ده‌رده‌چوو و پیی وه‌غارپوه ده‌ناو ده‌ره‌قی... بابه‌گه‌وره خوی پینه‌ده‌گیراو، له‌دواوه هاواری ده‌کرد:

"بیگرن! نه‌پوئ!... بیگرن! ئاه ئه‌ی شه‌یتانی کلک براوا!"

باوه‌گه‌وره، پاشان دارکاژه‌که‌ی به‌ راکیش راکیش ده‌گه‌یانده‌وه مالی ئاغاو له‌وینده‌ر ده‌ستیان به‌ رازاندنه‌وه‌ی ده‌کرد... ئولگا ئیگنا تیقنا - که‌ ئانکا له‌ هه‌موو ئه‌وانی دیکه‌ی خوشتەر ده‌ویست - له‌ هه‌موو ئه‌وانی دی به‌ هیمه‌ت تر بوو بو رازاندنه‌وه‌ی دار کاژه‌که. کاتی پلاگیای دایکی ئانکا هیشتا له‌ژیاندا بوو و له‌ مالی ئاغای کاره‌که‌ری ده‌کرد، ئولگا ئیگناتیقنا نوقل و نه‌باتی به‌ ئانکا ده‌دا، له‌ بیکاریدا و بو سه‌رگه‌رمی خوی، فییری خویندن و نووسین و ژماره‌ی ده‌کرد. ته‌نانه‌ت فییری سه‌ماشی ده‌کرد. به‌لام دوا‌ی مردنی پلاگیای دایکی، ئیدی ئانکایان نارده ژووری خزمه‌تکاران بو لای باوه‌گه‌وره‌ی و دوا‌ی ماوه‌یه‌ک له‌وینده‌ره‌وه بو موسکویان، بۆلای وه‌ستا ئالیاخینی قونده‌رچیان په‌وانه کرد... ئانکا له‌سه‌ر نووسینه‌که‌ی خوی به‌رده‌وام بوو:

"باپیره گیان، فریام کهوه، وهره بۆلام، بیکه بهخاتری خواو مهسیح، فریام بکهوهو لیرهم دهرباز بکه. بهزهیییت به منی ههتیوی بهدبهختدا بیتهوه، دهنه ههموو رۆژیک دارکاریم دهکهن، نانم نادهنی، ههمیشه برسیم دهکهن. دلم هینده تهنکه ههر مهپرسه. بهردهوام دهگریم. لهه رۆژانهدا، وهستام، دهستی دایه قالبه قۆندهرهیهک و ریک کیشای بهسهرمدا؛ یهکسهه تهختی عاردی بووم و بههزار حال وهخۆهاتمهوه. ژیانیکی زۆر خراپم ههیه، خراتر له ژیانکی کسۆکان. سلّوم به ئالیناو ویگورکای یهکهله چاو و عهربانچیهکهی ئاغا بگهیهنه. ئۆکۆردیۆنهکهم مهده بهکهس. نهوهی تو، ئیقان ژوکوف. باوهگهوره گیان، به زووترین کات وهره بهدوومدا."

قانکا نامهکهی چوار قهه کردو لهناو زهرفینکی نا که دوینی به کویپیک کپی بووی... ههلهستهیهکی کرد، کهمیک له فکران راپوو. نووکی قهلهمهکهی له مههکهبهکه ههلهکیشاو ئهدرهسی باوهگهورهی لهسهه زهرفهکه نووسی:

"بۆ خزمهتی باوهگهورهه له گوندی..." ئهوسا سههه خوراند، بۆ دهمیک دهبیرهوه چوو و ههنگی بهردهوام بوو: "کونستانتین ماکاریچ". زۆر خۆشحال بوو که کهس نههاتبوو بهسهه نامه نووسینهکهیدا، ئهوسا ههستا کلاوهکهی لهسهه کردو بی ئهوهی پالتو چهرمهکهی لهبهه بکات، به توی تاقه کراسیک بهرهو دهرهوه غاریدا...

دوینی که له شاگرد قهسابهکانی سههه کۆلانهکهی پرسی بوو، چۆن نامه فری دهکریت، پینان گوتبوو که نامه دهخریته سهندوقی پۆستهخانهوه و ئهوسا ئیدی پۆستهچیان به خویان، لهسههندوقهکانی دهردینن و لهلایهن دوو عهربانچی پۆسته بهروهه و له ترۆیکایهکی(عهربانهی سی ئهسپه) زهنگۆلهدار بار دهکریت و بۆ ئهوسهههه دنیاش بی دهیههه. قانکا به ههشتاو چوو بۆ نزیکترین سهندوقی پۆسته و نامه ئازیز و پر بههاکهی له درزی سهههندوقهکهوه خسته ناو سهههندوقهکهوه.

دوای سهههاتیک، قانکا بهدهم لای لایهه خهون و خهیالی شیرینهوه، خهویکی قوولی لیکهوت.خهونی بینی که باوهگهورهی لهسهه سهکۆی موغهیریهکهدا دانیشتوووه و لاقه رپوتهکانی شۆر کردنهتهوه و خهریکه نامهکهی ئهوه بۆ کارهکهرهکان دهخوینیتهوهو... قیون بهکلکه سووتی به بهر موغهیریهکهدا دیت و دهچی.

سهههچاوه:

۱- مجموعه اثار/ انتون پاولویچ چخوف (جلد سوم) داستانهای کوتاه، ترجمه سروژ استپانیان (از متن روسی) چاپ دوم/ بهار ۱۳۸۱/ انتشارات توس/تهران.

۲- روایات الهلال/ العدد ۱۹۹۷/۷/۳۴۳ قصص و روایات قصیره/ الجزء الاول، بقلم تشیکوف/ترجمة الدكتور محمد القصاص.

خانم و سه‌گه چکوله‌ک‌ه‌ی

"۱"

ده‌یانگوت له شه‌قام و کورنیش‌ه‌ک‌ه‌ی شارد، سیمایه‌کی تازه په‌یدا بووه... خانمیک به خو و سه‌گیکی چکوله‌وه. دیمیتیری دیمیتریچ گوروف که دوو هه‌فته‌یه‌ک ده‌بوو هاتبوو بو یالنا (یالنا: شاریکی گه‌شتیاریه له نیمچه دورگه‌ی قرم) و له‌گه‌ل شوینه‌ک‌ه‌دا راهاتبوو ئیدی وه‌کو هه‌ر خه‌لکیکی شار، بایه‌خی به سیمای تازه ده‌دا. که له که‌پریکی باخی فیرن دانیشتبوو، خانمیک گه‌نجی، قژ زهردی، ده‌سته بالای، بینی به پیاسه به کورنیش‌ه‌ک‌ه‌دا ده‌پوات و سه‌گیکیش به دوویدا غاری ده‌دا.

له‌وه به‌دواوه دیمیتیری دیمیتریچ رۆژی چه‌ند جاریک له پارکی سه‌ره‌کی شارد، تووشی هه‌مان ژنی گه‌نج ده‌بوو. ئەم ژنه هه‌میشه به تاقی ته‌نیا پیاسه‌ی ده‌کرد و هه‌میشه هه‌مان بیژی له‌سه‌ر بوو و هه‌میشه سه‌گه چکوله سپیه‌ک‌ه‌ی به‌دواوه بوو. جا له‌به‌رئه‌وه‌ی که‌س نه‌یده‌ناسی، ناویان نا "خانم و سه‌گه چکوله‌ک‌ه‌ی" گوروف له دللی خویدا گوتی: "ئه‌گه‌ر به‌بی میرده‌ک‌ه‌ی و به‌بی ئاشناو بناژو بو ئیره هاتبی، ئەوه دینی ته‌عاروفی له‌گه‌ل دا بکه‌م."

دیمیتیری دیمیتریچ، هه‌رچه‌نده هیشتا ته‌مەنی نه‌گه‌یی بووه چل سالان، به‌لام کیژیکی دوازه سالان و دوو کورپی مه‌کته‌بلی هه‌بوو. زوو ژنیان بو هینابوو، له قوناعی دووه‌می زانستگه‌بوو، ژنه‌ک‌ه‌ی زور له‌خوی گه‌وره‌تر دیار بوو، له ئافره‌تیکی شه‌ست ساله‌ ده‌چوو. ئافره‌تیکی دریژی، چاو و برو ره‌شی، ره‌ق و ته‌ق، قسه له‌روو و لووت به‌رز و سه‌نگین و خوی گوتنه‌ی بیرمەند بوو، زوری ده‌خوینده‌وه. له نامه‌کانیا پیتی "b" نه‌ده‌نووسی (جاران ئەم پیتە له کوتایی ئەو وشە روسیانه‌دا که به پیتی بیده‌نگ کوتاییان ده‌هات ده‌نووسرا.) له جیاتی میرده‌ک‌ه‌ی به "دیمتری" بانگ بکات به "دیمتری" بانگ ده‌کرد. به‌لام گوروف، له‌دلی خویدا به ژنیکی کورت بینی، نازیره‌کی، زبری ناشیرینی ده‌زانی، لپی ده‌ترساو هه‌زی نه‌ده‌کرد زور له‌ماله‌وه وه‌مینی، ده‌میک بوو

خیانهتی لهم ژنه‌ی دهکرد، زوری خیانهت لیده‌کرد. له‌وه‌دهچی هەر له‌به‌ر ئەمه بووبی، که دانی خیری به ژناندا نه‌دهنا. هەر کاتی لای ئەو باسی ژنان بکرایه. به "خیلی خویریان" ناوی ده‌بردن.

وای وینا ده‌کرد که ئەزموونی تالی خوی ده‌گه‌ل ژناندا، ئەو هه‌قه‌ی ده‌داتی که به ئاره‌زووی خوی هەر ناو و ناتۆره‌کیان لیبینیت، به‌لام وێرای ئەوه‌ش نه‌یده‌توانی دوو دانه رۆژیش به‌بی ئەم "خیلی خویریانه" هه‌لبکات. له‌کۆرو مه‌جلیسی پیاواندا هه‌ستی به بی‌زاری ده‌کرد و زۆر کهم قسه‌ی ده‌کرد، به‌لام هەر که رپی ده‌که‌وته کۆرو مه‌جلیسی ژنان، ئیدی رپوی ده‌گه‌شایه‌وه و هه‌ستی به ئازادی ده‌کرد و ده‌یزانی ده‌بی چ بکات و چ بلیت. ته‌نانه‌ت بیده‌نگیشی له گیان خۆش بوو، له کۆری ژناندا هه‌ستی به ئاسووده‌یی ده‌کرد. له روله‌ت و تاییه‌تمه‌ندییه‌کانیا، به‌شینه‌یه‌کی گشتی له تبع و ته‌بیعه‌تیدا شتیکی دلگیری په‌نه‌ان هه‌بوو که سه‌رنجی ژنانی راده‌کیشا، به‌خویشی به‌مه‌ی ده‌زانی و هیزیکی په‌نه‌ان به‌ره‌و خیلی ژنانی راده‌کیشا.

ئەزموونی دوورو درێژ و، له راستیدا تال، له کۆنه‌وه ئەوه‌ی فیر کرد بوو که هەر جووره نزیک بونه‌وه‌یه‌ک - نزیک بوونه‌وه‌یه‌ک که له هه‌وه‌له‌وه جووره چالاکي و خوشیه‌ک به ژنانی مروّف ده‌به‌خشیت و واده‌رده‌که‌وت که جووره سووکه ریسکیکی ره‌وته‌نی و دلگیره - لای خه‌لکانی ماقوول و سه‌نگین، به‌تاییه‌تی له‌لای مۆسکویانی دو دل و کهم جووله له ئەنجامدا ده‌بیت به کیشه‌یه‌کی ئالۆز و گۆنگ و خه‌مناک و پر سه‌ریه‌شه. به‌لام هەر جاری تووشی ژنیکی جوان و سه‌رنج راکیش ده‌بوو، هه‌موو ئەو ئەزموونه تالانه‌ی فه‌رامۆش ده‌کرد، ئیدی هه‌واو هه‌وه‌سی ژیان و رابواردنی ده‌که‌وته سه‌رو هه‌موو شتیکی به‌لاوه ئاسان و ئاسایی و سه‌رگه‌رمکه‌ر ده‌بوو.

ده‌مه‌و ئیوارانیک، که له که‌پری باخه‌که‌دا سیوی ده‌خوارد هه‌مان خانمی بی‌ریه له‌سه‌ر، به‌کاوه‌خو هات و له میزه‌که‌ی ته‌نیشته ئەوه‌وه دانیشته. هه‌موو شتیکی ئەم ژنه، له سیمایه‌وه بیگه‌ره تا ره‌فتار و جل و به‌رگ و ئارایشته و ته‌سریحه‌که‌ی، ئەوه‌یان ده‌نواند که له‌خانه‌واده‌یه‌کی ئابرومه‌ند و به‌ریزه، ژنیکی به‌مێرده، دیار بوو ئەمه‌یه‌که‌م سه‌فه‌ریتی بو یالتا و به‌تاقی ته‌نیا‌یه و زۆر هه‌ست به ته‌نیا‌یی و دلته‌نگی ده‌کات. زۆربه‌ی ئەو ده‌نگو و قسه و قسه‌لوکانه‌ی که ده‌رباره‌ی گه‌نده‌لی و هه‌رزهی ئەخلاق‌ی خه‌لکی شار، ده‌ماو ده‌میان ده‌کرد، له راستییه‌وه دوور بوون. گورۆف، ئەم قسه‌و قسه‌لوکانه‌ی پی ناخۆش بوو و ده‌یزانی که‌سانیک ئەو ده‌نگویانه بلاو ده‌که‌نه‌وه که

ئەگەر دەرفەت و دەلیقەیان بۆ ھەلکەوتبا، سلیان لە ھیچ خەتاو گوناحیک نەدەکردەوہ. بەلام ھەرکە ژنە ی تاین، لەسێ ھەنگاوی ئەودا، لەپشت میژەکەوہ دانیشت، یەکسەر حیکایەت و چیرۆکی گەشت و گەڕانی ئاسانی زۆزانانی بیر کەوتەوہ. یەکسەر بیروکە یەکی تەماح بزوینی کەوتە سەر کە پەیوەندییەکی ئاشقانە دەگەل ژنیکی نەناسدا، بی ئەوہی تەنانەت ناو و نیشانی بزانی، بەستە.

بە میھرەبانیوہ سەگە چکۆلەکە ی بانگ کرد، ھەر کە سەگەکە لێی نزیک بووہوہ، پەنجە ی لێ راوہشاندا و ھەرەشە ی لیکرد. سەگەکە بەتوورە یی وەرپ. گوروف دیسان ھەرەشە ی لیکرد. ژنە، تەمەشایەکی کرد، بەلام زوو چاوی داخست. دەموچاوی سوور بووہوہ و گوتی:

-گاز ناگریت

-قەیدی نییە ئەگەر ئیسقانیکی بدەمی؟

دوای ئەوہی ژنە سەری پەزامەندی لەقاند، گوروف بزەییەکی بۆ کرد و پرسى:

-دەمیکە تەشریفتان بۆ یالتا ھیناوە؟

-تەنیا پینچ رۆژە.

-من خەریکە ھەفتە ی دووہم لێرە بەرپێدەکەم.

بۆ ماوہییەکی کەم بیدەنگ بوون. ژنە گەنجەکە بیئەوہی تەمەشای گوروف بکات گوتی:

-کات لێرە زۆر خیرا دەپوات. کەچی ئینسان بیتاقەت دەبی!

-ئیدی ئەمە لەشارا باوہ کە بگوتری ئینسان بیزار و بیتاقەت دەبی. بۆ نمونە کەسیک لە مالى خویدا، لە شوینیکی وەکو بیلێف یان ژیزدرا دەژی و ھیچ ھەست بە بیزاری و بی تاقەتی ناکات، بەلام ھەر ئەو کەسە، وەختی دیت بۆ ئێرە وەکو ئەوہی لە غرناتەو ئەسپانیاوہ تەشریفی ھینا بی، ھاواری لێ ھەلەستیت کە: "ئاهە چەند ناخۆشە! چ تەپۆتۆزیکە!"

ژنە ی گەنج پیکەنی. ئەوجا بە بیدەنگی، وەکو دوو کەسی نەناس کەوتنە شیو خواردن. بەلام دوای نان خواردن، شان بەشانی یەکدی کەوتنە پیاسەو راویچکە. ئیدی

گفتوگویی شیرین و دلگیر و شوخی نامیز که و ته به بینانه وه، همان گفتوگویی خه لکانی نازاد و خوشگوزهران، ئەو خه لکانه ی که به لایانه وه گرینگ نییه کتوه دهچن و باسی چی دهکن. به دەم پیاسه وه باسی درهوشانه وهی سهیر و عهتتیکه ی دهریا، باسی رهنگی وهنه وشهیی و ئارامی و گهرمی ئاوی دهریا، باسی تریفه ی زیوینی مانگیان دهکرد که به سهر ئاوه که و پهخش بوو بوو. باسی ههوا ی شیداری دوا ی رۆژیکی گهرمیان دهکرد... گوروف، گوتی خه لکی مۆسکۆیه، ده رچووی کۆلیجی ئەده بیات، به شی زمانه، به لام له بانقیکدا کار دهکات. زه مانیک به نیاز بوو له ئۆپه رایه کی تایبه تیدا ببیت به گۆرانی بیژ و به لام وازی له و خولیا یه هینا بوو و ئیستا له مۆسکو خاوه نی دوو خانووه... به قسه کانی ژنه که دا بۆی ده رکه وت که له پتروسبۆرگ گه وره بووه و له شاری (س) شووی کردووه و دودانه ساله له ویندهر دهژی و قه راره یه ک مانگی دی له یالتا وه مینئ و له وه یه میرده که ی - ئەویش پیو یستی به ئیسراحه ته - بیت بۆ یالتا و پیکه وه بۆ شاره که ی خویان بگه رینه وه. ژنه ی تاین، به هه یچ جوړی نه یده توانی باسی شوینی کاری میرده که ی بکات. به دروستی نه یده زانی که کارمه ندی پاریزگا بوو یا کارمه ندی ئەنجوومه نی هه ریم، به خویشی پیکه نینی به م نه زانینه ی خوی دههات. ئیدی گوروف له م کهین و بهینه دا، ئەوه شی بۆ ده رکه وت که ژنه ی تاین ناوی ئانا سیرگییفتنا یه.

ئەو شه وه پاش ئەوه ی بۆ ئوتیل گه رایه وه هیشتا هه ر بیری له و ژنه گه نجه ده کرده وه و ئومیدی ئەوه ی هه بوو که سبه ییش بیدینی، هه ر ده بوایه واش بی، کاتی چووه ناو جیگای خه وه وه له دلی خویدا بیری له وه کرده وه که ئانا سیرگییفتنا تا ماوه یه ک له وه پیش هیشتا خویندکاری زانکو بووه و وه کو کچه که ی ئەم "گوروف" خه ریکی خویندن بووه، بیری کرده وه که بیگومان ئەمه یه که مجاره خوی له م جوړه هه لو یسته دا ده بینئ - هه لو یستی که پیاوان دوا ی ده که ون و چاوی لیناگوازه وه و به نیازی گلاوه وه دوا ی ده که ون و قسه ی ده گه ل ده که ن و ده یانه وی له خسته ی بهرن، که چی ئانا سیرگییفتنا هه ر هه ستیشی پیناکات. ئەوسا که و ته یاد ی مله باریک و چاوه که وه ییه جوانه کانی گوروف، به دەم وه نه وزه وه گوتی: "ویرای ئەمه ش شتیکی تیا یه که مایه ی به زه ییه" ئەوسا خه وی لیکه وت.

هفته‌یه‌ک به‌سه‌ر ته‌عاروفی ئەم دووانه‌دا بووری. پوژی پشووی یه‌ک شه‌مه‌ بوو. هه‌وای ژووره‌کان گه‌رم و خه‌فه‌ بوو. له‌ ده‌ری را ره‌شه‌باو گه‌ژه‌لوکه، کلاوی سه‌ری ریوارانی ده‌برد. گوروف به‌دریژی ئەو پوژه‌ له‌زگ بوو له‌ تینواندا بخنکی، زوو زوو ده‌چوو هه‌پره‌که و ئانا سیرگییڤنا ده‌عه‌تی شه‌ربه‌تی میوه و ئایس کریم ده‌کرد. له‌ گه‌رما په‌ریشان بوو بوو. هه‌چ شوینیکی نه‌بوو بوی بچیت.

ده‌مه‌و ئیواری، کاتی هه‌وا که‌میکی هه‌ور بووه‌وه، به‌ره‌و که‌ناری ده‌ریا رویشتن، تا ته‌مه‌شای که‌شتیه‌ک بکه‌ن که‌ قه‌رار بوو بگاته‌ به‌نده‌ره‌که. هه‌شیمه‌تیکی فره‌ له‌سه‌ر ئەسه‌که‌له‌که‌ خه‌ربوو بوونه‌وه، هه‌موو چه‌پکه‌ گولیان به‌ده‌سته‌وه بوو، دیار بوو چاوه‌روانی هاتنی که‌سانیک بوون. لیره‌دا دوو خه‌سه‌له‌تی تایبه‌تی یالتایانی بوشناخ و شیک پۆش دیار بوو: یه‌کیکیان ئەوه بوو که‌ ژنانی به‌ته‌مه‌نیش وه‌کو ژنانی گه‌نج جلیان پۆشی بوو و دووه‌میان ئەوه بوو ژماره‌ی جه‌نه‌رالان یه‌جگار زور بوو. که‌شتیه‌که‌ به‌هوی هه‌لچوون و شه‌پۆلی ده‌ریاوه، دواکه‌وت. یانی دواي خورئاوا گه‌ییه‌ به‌نده‌ره‌که و پیش ئەوه‌ی له‌ به‌نده‌ره‌که‌دا له‌نگه‌ر بخت، ماوه‌یه‌کی زور سوپایه‌وه. ئانا سیرگییڤنا به‌دووربینه‌که‌ی خوی ده‌یروانیه‌ که‌شتیه‌که‌ و نه‌فه‌ره‌کانی، وه‌کو ئەوه‌ی چاو بوو که‌سیکی ناسیاو بگه‌ریت، هه‌ر جارێ که‌ رووی بوو لای گوروف وه‌رده‌گه‌را و قسه‌ی ده‌گه‌لدا ده‌کرد. چاوه‌کانی ده‌بریسکانه‌وه. ئەو پوژه، له‌ پوژانی پیشوو پتر قسه‌ی کرد، پرسیاره‌کانی زور کورت بوون و یه‌کسه‌ر له‌ بیرى ده‌چوونه‌وه، ئەنجام له‌ قه‌ره‌بالغیه‌دا دووربینه‌که‌شی ون کرد.

هه‌شیمه‌ته‌ بوشناخ و شیک پۆشه‌که‌ به‌ره‌ به‌ره‌ بلاوه‌یان لیده‌کرد، دنیا به‌ره‌و تاریکی ده‌چوو، ده‌موچاوه‌کان به‌زه‌حمه‌ت ده‌بیران و جیاده‌کرانه‌وه. بایه‌که‌ی به‌ ته‌واوه‌تی خست. به‌لام گوروف و ئانا سیرگییڤنا به‌ده‌قی خویانه‌وه وه‌ستابوون، ده‌تگوت چاوه‌روانن که‌ که‌سیکی دیکه‌ له‌ که‌شتیه‌که‌ دابه‌زیت. ئانا ئیستا بیده‌نگ بوو. بیته‌وه‌ی ته‌ماشای گوروف بکات، چه‌پکیکی گولی چکۆله‌ی به‌ ده‌سته‌وه بوو و بوئی ده‌کرد.

گوروف گوتی:

- جه‌وه‌که‌ی خووش کرد. ئیستا بوو کوی برۆین؟ چۆنه‌ گالیسه‌که‌یه‌ک بگرین و بوخو بوو شوینیکی ئارام برۆین؟

ئانا سیرگیقنا هیچ وهلامیکى نه دایه وه، گوروف، چاوی تیبیری و دواى توزیک له ناکاوا له همیزی گرت، به خووهی گوشى و لیوه کانی مژی. بونی گوله کانی چوون به که پووی گوروف دا، ئەوسا به ترس و نیگارانیه وه پوانیه دهوروبه ری خوئی تا دلنیا بییت که کهس نهیدیوون. ئەوجا له بن لیوانه وه گوتی:

-بابچین بۆ ئوتیله که ی تو...

ههردووکیان به ههشتاو که وتنه پری.

بونی ئەو گوله جوراو جورانهی که له فرۆشگای ژاپونیه کان کپی بو، ژورره که ی ئانای پرو خهفه کردبوو. گوروف که چاوی بری بووه ئەم ژنه له دلی خویدا گوتی: "له ژياندا زورجار ریکهوت خه لکانیک پی ده ناسینن که له خهوی خاوشدا به بیرتا نه هاتوه!" زور بیره وه ری ده رباره ی ژنانی بی خه م و خه یال و دلپاکی له زهیندا مابووه وه، له وانه ژنانیک که مه منونی ئەو ئەشق و له زهته ده بوون که ئەم بۆ ماوه یه کی که م پیی ده به خشین. یا ژنانیکی وه کو ژنه که ی خوئی که هه ر به ده می و به درووه وشیتانه هه ولیان ده دا، بۆی بسه لمینن که ته نیا بۆ سیکس و حوب حوبیننه خوشیان ناوی، به لکو خوشه ویستیان بۆ ئەو له و جوره په یوه ندیانه بالاتره. پاشان که وته یادی دوو سی ژنی دیکه - ژنانی زور جوانی، مجیز سارد و سر که له ناکاوا ده بوون به ده عبايه کی درنده ی ته ماعکاری ئەوتو به وان بوايه هه موو ژیان بۆ خو قورخ بکن، شتیک له ژیان بیچرن، که له توانای ژياندا نه بییت بیانداتی، ئەمانه ژنانیک بوون ته پ پیر، هه وه سباز، بی فکر، نازیره ک، سه لیته و زال. کاتی که گوروف، په یوه ندی ده گه ل ئەمجوره ژنانه دا به ره و ساردی ده چوو، قیزی له جوانیه که یان ده بووه وه و که پوله که ی سه ر ده رپیکانیانی ده بینن، پوله که ی ماسی بیر ده که وته وه.

به لام ئیستا و لیزه دا له به رده م شه رم و دوو دلی و سه رسامی و بی ئەزموونی گه نجیک وه ستا بوو، وه کو ئەوه ی له ناکاوا یه کیک له ده رگای دابی، هه سستی به په شوکان و شپرزهی کرد. ئانا سیرگیقنا - "خانمیک له گه ل سه گه چکوله که یدا" - به شیوه یه کی تاییه تی و زور به جدی ده یروانیه ئەو شته ی که له نیوان ئەو و گوروف دا پروی دابوو، خوئی به ناو زراو ده زانی. گوروف وای هه ست ده کرد. ئەو په فتاره ی ئانای به لاوه سه یرو نابه جی بوو. سیمای ئانا ژاکا و شوپبووه وه، قژه دریزه که ی به هه ردوو لای ده موچاویه وه په خش بووه وه، ئانا سیرگیقنا به خه ماری له فکران راجوو، به و حاله وه له وینه ی ناو تابلویه کی کون ده چوو. دواى بیده نگیه کی که م گوتی:

-ئەمە كارىكى باش نەبوو. تو ئىستا يەكەم كەسپت كە چىدى حورمەتم ناگرىت، بى
حورمەتت پىكردم.

كالەكىك لەسەر مېزى ناو ژوورەكە بوو، گوروف قازىكى لىكردەوہ و بەكاوہخو
كەوتە خواردى. ھەردووكيان بېدەنگ بوون، نزيكەى نيو سەعاتىك بەو بېدەنگيە
مانەوہ.

ئانا سىرگىقنا، ژنىكى زور ھەستىار بوو و ھەمان پاكى و سادەى و بىئەزموونى
ژنانى نەجىبى ھەبوو، ئەو ژنانەى كە ژيانىان نەجەرباندبوو. ئەو تاقە مۆمەى كە كزكز
لەسەر مېزەكە دەسووتا، بەئاستەم دەموچاوى پوناك دەكردەوہ. بەلام ديار بوو لەناخا
عەزاب و نارەحەتەكى زورى دەكىشا. گوروف لى پرسی:

- بوچى وا تەسەور دەكەى كە ئىدى حورمەتت ناگرم؟ تو خوشىت نازانى چ دەلىى.
بە چاوانى تەژى پوندكەوہ گوتى:

-ھىوادارم خوا لە گوناحم ببورى. كارىكى نەنگىن بوو.

-تو بەجورى قسە دەكەى وەكو ئەوہى بتەوى خوت پاك بەكەتەوہ. پاكانە بو خوت
بىنيتەوہ.

-چون دەشىت خوم پاك بەكەمەوہ؟ من ژنىكى سووكم، من قىزم لەخو دىتەوہ، بىر لە
ھەنجەت و پاكانە ناكەمەوہ. من نەك مىردەكەم، بەلكو خوم ھەلخەلەتاندوہ. نەك ھەر
ئىستا، بەلكو دەمىكە ھەلى دەخەلەتتىم. رەنگە پياوہكەم، پياوئىكى ئابروومەند و باش بى،
بەلام بابايەكە پر خزمەت و نوكرە ئاسا. من نازانم لە شوئى كارەكەيدا چ دەكات و
چون خزمەت دەكات، تەنيا ئەوہندە دەزانم كە بە تەبىعەت بە خزمەت و نوكرە سىفەتە.
كە شووم پىكرد تەمەنم بىست سالان بوو. ئەوكاتە ھەستى كونجكاوى وەكو مۇرانە و
خورە دابويە گيانم، حەزم دەكرد ژيانىكى باشترم ھەبىت. بە خوم دەگوت: "ژيان ھەر
ئەمە نىيە، بىگومان ژيانىكى دىكەش ھەيە" دەمويست بژىم، بژىم بژىم... ئىدى كونجكاوى
وەكو ئاور بەربووبوہ ئازام... تو لەم شتەنە ھالى نابىت، بەلام خودا شايدە
نەمدەتوانى خوم كۆتتروول بەكەم، گورانىكى سەير لە بوونما رووى دەدا، ھىز نەبوو رام
بگرىت. بە مىردەكەم گوت كە نەخوشم و بو ئىرە ھاتم... لىرەش وەكو شىتان، بەم لاو
بەولادا، وىل و سەرگەردان دەسورامەوہ و جىم بەخو نەدەگرت... ئەوہتا ئاقىبەت بووم

به ژنيكي سووك و بازاری، ژنيك كه هه موو كه سيك بتوانی به چاوی سووك ته مه شای بكات و ببیزي رینی.

گوروف، له قسه كانی ئەو بیزار بوو، قسه ساده و ساكارانه كانی ئەو و ئەم په شیمانیه له ناکاوه و نابەجییه، پهستی دهکرد. ئەگەر پوندکه كانی چاوانی نه بوايه، له وه بوو وا ته سه ور بكات كه ئاناسیرگیقنا، شوخی دهكات یان نمایش دهكات. گوروف به ئەسپایی گوتی:

-ئێستاش تینه گه بیستم كه تو چیت دهوی؟

ژنه كه، ده موچاوی نا به سینگ و به روکی ئەوه وه و گوتی:

-باوه ربكه... تكایه باوه رپم پی بکه... من ههزم له ژيانی ئابرومه ندانهیه و ههزم له داوین پاکیه، به راستی ههز له گوناح و داوین پیسی ناکه م. خویشم نازانم چی دهکه م. خه لکی ساده و ئاسایی له م جوړه هه لویستانه دا ده لێن: "شهیتان فریوی داین" منیش ده رده که ی ئەوان مه گهر بلیم: شهیتان فریوی دام.

گوروف له بن لیوانه وه گوتی:

-به سه... به س...

دهیروانیه چاوه بی جولوه ته ژنی ترسه كانی ئانا، ماچی دهکرد و به دهنگی نزم قسه ی بو دهکرد. ژنه به ره به ره ئارام بووه وه و گه شایه وه و هاته وه تایم و هه ر دووکیان ده ستیان به پیکه نین کرد.

دوای توزیک له ئوتیله که هاتنه ده ری، کورنیشه که چۆل و هۆل بوو، که س به جاده که وه نه بوو. شار به دار سه رووه کانیه وه له شاری مردوان ده چوو، به لام ده ریا له هاژه هاژی خوئی نه که وتبوو و خوئی به که ناره که دا ده کیشا، تاقه به له میک به ده م شه پوله کانه وه ده ره قسی و فانۆسه چکوله و خه والوه که ی به حال ده تروسکایه وه.

گالیسکه یه کیان گرت و چون بو ئاریاندا(ئاریاندا: شوینیکی سازگاروگه شتیاریه له ده ورو به ری یالتا) گوروف گوتی:

-توزیک به ره وه ی له ئوتیله که وه ده رکه وین، ناوی شوهرت و فامیلی تۆم زانی، له سه ر تابلوی ناوی ریپوارانی ئوتیله که نووسرابوو: فۆن دیدریتس. چما میرده که ت ئەلمانیه؟

-نه خیر، به لَام و ابزانم با پیروی ئه لمانی بوو. به لَام خوی پووسی ئه رته دؤکسیه.

که گه بیینه ئاریاندا، له سهر تهختیکی نزیکی کلّیساکه دانیشتن . له و سهره وه، به بیدهنگی که وتنه ته ماشای دهریا که. بالتا له نیو ته م و مژی به ره به یاندا به ئاسته م ده بینرا، په له هه ورین سپی، به بی جووله به لوتکه ی چیاکانه وه گیرسابوونه وه. گه لای هیچ درهختیک نه ده جوولا. زیك زیکه که وتنه زیکه زیك، هاژه هاژی مه ندو یه کهاوی و یه ک نه وای دهریا که له خواری خواره وه دههاته گوی، خوی ئه به دی و ئه و ئارامیه ی وه بیر دینایه وه که چاوه پروانی هه موو که سیکه. دهریا، له خواری خواره وه، به ره له وه ی یالتا یان ئاریاندا بیته ئاراهه، هه ره همان هاژه هاژی خوی کردووه، و له ئاینده شدا، له دوا ی نه مانی ئیمه ش، بی خه م و خه یال، له سهر هاژه هاژی خوی به رده وام ده بیته. په رنگه هه مان ئه به دیته و به رده وامی و بی موبالاتی په ها دره هق به مهرگ و ژیان ی هه یه کیک له ئیمه، خوی له خویدا زامنی بزوتنه وه ی به رده وامی ژیان و په ره سه ندنی هه میسه یی ژیان بیته. گوروف که له ته نیشت ژنه گه نجه که وه دانیشتبوو، ئه و ژنه ی که له باوه شی سپیده دا زور جوان دیار بوو، له به رانه ر ئه م دیمه نه ئه فسانه بییه ی ده ریاهو چیا و هه ورو ئاسمانی بی سنووردا، دانیشتبوو، هه سته به و په ری ئارامی و ئاسووده یی ده کردو بیری له وه ده کرده وه که ئه گه ر به راستی ورد پروانین بومان درده که ویت که هه ره هه موو شتیکی ئه م دنیا یه، جوان و بالایه، ته نیا ئه و بیرو کرده وانه مان نه بی که له ده مانی غافل بوونمان له بالاترین ئامانجین ژیان و که رانه تی مرؤقانیماندا، بیریان لیده که یینه وه و ئه نجامیان ده ده یین.

کابرایه ک، که دیار بوو شه وگه ره، به ره و لای ئه مان هات، ته مه شایه کی کردن و پوی. ته نانه ت ئه م روداوه بچوو که ش، له نۆرین و دیدی گوروفدا، جیلوه یه کی دلگیر و ئالۆزی هه بوو. که شتی که که له سه متی فیودوسیاهه دههات و له گه ل هه وه لاین ده می به ره به یاندا، گلۆپه کانیان کوژاند بووه وه، له ئاسووه به دیار که وت.

ئانا سیرگییفا دوا ی بیدهنگیه کی که م گوتی:

- ئاونگ نیشتوو ته سهر گیایه کان...

- به لای، با بگه ریینه وه.

به ره و شار گه رانه وه.

له وه به دواوه، هه موو پوژیک دهوری نیوه پو، له کونیشه که دا یه کیان ده بینی و فراقین و شیویان پیکه وه ده خوارد و پیاسه و راویچکه یان ده کرد، له زه تیان له ته مه شای ده ریا ده بینی. ئانا، گله بی له بی خه وی و نیگه رانی دلّی خوی ده کرد و هه میشه -هه ندیچار له غیره و هه سوودیدا و هه ندیچار له ترسی ئه وه ی که له بهرچاوی گوروف که وتبی و وه کو پیویست حورمه تی نه گری و قه دری نه زانی، گله بی ده کرد. گوروف، هه رکاتی له پارکدا، یا له باخی شاردا، ههستی بکر دایه ده ور به ریان چوله و که سیان لیوه نزیک نییه، ئانای له هه میز ده گرت و به تاسه و تامه زرۆییه وه پاید هه موسی. ئه م بیکار بیه ره هایه، ئه و ماچانه ی که به پوژی روناک و به ترس و دوو دلّیه وه له ئانای ده کرد، هه وای گهرم، بوئی ده ریا و دیتنی هه ندی خه لکی بیکاره و بوشناخ و خوش خورو تیر و پر، هه ر هه موو ئه مانه ده تگوت تین و تاو و گوریکی تازه یان به بهر گوروف کرد بوو. به رده وام باسی جوانی ئاناسیرگیقنای ده کرد، و به جوړی ئالوده ی شورو شه هوه ت بوو بوو، به سات له ئانا دوور نه ده که وته وه. به لام ژنه ی گهنج، زوربه ی کات له فکران پاده چوو، داوای له گوروف ده کرد که راستی پی بلّی و ئیعترافی بو بکات که نه حورمه تی ده گریت و نه خوشی ده وی و به ژنیکی هه رزه و سووکی ده زانیت و شایسته ی هیچ ریژیک نییه. زوربه ی شه وان، سه عاتیک داوی خورئاوا، گالیسکه یه کیان به کری ده گرت و ده چوون بو ئاریاندا یان تافگه کان؛ و ئه م پیاسه و ده رچونانه یان پیخوش بوو و هه موو جاریکیش ده که وتنه ژیر کاریگه ری به رجه وه ن و دیمه نه جوان و دلگیره کان.

قه رار بوو میرده که ی ئانا بو یالّتا بیّت، به لام نامه یه کی ناردبوو که به هوی چاویه شه یه کی تونده وه ناچاره ده سته برداری سه فه رکه ی یالّتا بیّت و له کوتای نامه که دا نکای له ئانا کردبوو که به زووترین کات بو مال بگه ریته وه. ژنه په له په لی پیکه وت که بگه ریته وه. به گوروفی گوت:

-زورباشه، من ده بی بگه ریته وه، ئه مه حکومی قه دهره.

گالیسکه یه کیان به کری گرت، هیدی هیدی رویشتن تا گه بیینه ویستگه ی قیتار، کاتی له زهنگی دووه می قیتاره که دراو ئانا ده یویست سورای فارگونه که بیّت، پووی کرده گوروف و گوتی:

-کوا با جاریکی دی ته مه شات بکه م... جاریکی دیکه بتبینم، ئاوها.

ئانا، نەگريا، بەلام خەمبار بوو، لەو دەچوو نەخۆش بى، ھەموو ماسولكەكانى دەماوچاوى دەلەرزىن. گوتى:

-ھەرگىز لەيادت ناكەم... يادت دەكەمەو. خودا ڤاوەستاوت بكات. گلەيى بەجى بەيلە.. بەيەكجارەكى ليكى جيا دەبينەو، پيويستە جيابينەو، نەدەبوو يەكدى بدنين. خوا پشت و پەنات بى... خودا حافىز.

قيتارەكە بە ھەشتا و كەوتەڤى، زوو بەزوو گلۆپەكانى ديار نەمان، دواى دەقىقەيەك، دەنگە دەنگەكەشى دامركايەو، لەتۆ وايە ھەموو شتەكان بەئانقەست دەستيان تىكەلاو كەردبوو، تا بەزوو ترين كات كوتايى بەم فەرامۆشە شيرينە و بەم شىتاتىيە بينن. گوروف كە بەتاقى تەنيا لەسەر شوستەى قيتارەكە وەستا بوو و چاوى بى بوو تاريكەكە، بە جۆرى گويى لە زىكە زىكى سىسرکان و وژە وژى تەلى دارتەلەكان دەگرت وەكو ئەو ھى تازە لەخەو ڤابووبى. لەدلى خويدا گوتى: "ئەمەش ڤيسكيكى ديكەى ژيانم. ڤيسكيك كە تەواو بوو و مەگەر تەنيا وەكو بىرەو ھەريەكى ڤەوتەنى بمينى و ھىچى دى." دلتنەنگ و خەمىن بوو و ھەستى بە سووكە پەشىمانىەك دەكرد. ئاخىر ئەم ژنە گەنجە، كە جاريكى دى ھەرگىز ناي بينتەو، لەگەل ئەو دا خۆش بەخت و ئاسوودە نەبوو. راستە كە گوروف لەگەل ڤاستگۆ و ميھرەبان بوو، بەلام و ڤراى ئەو ھەش، جۆرە تەوس و توانج و خۆبەلزانى و زبرى ڤياويكى خۆش بەخت، كە دوو تەمەنى ئەوى ھەبوو، لە ڤەفتار و گوفتار و نەوازشتەكانيا بەرانبەر بە ئانا سىرگيقتا، ھەبوو. ئانا ھەميشە ئەوى بە ڤياويكى ميھرەبان و خۆشەويست و شەريف دەزانى. بەلام ژنەى گەنج بەھەلەدا چوو بوو، ئەو و كەسايەتى ڤاستەقینەى ئەوى وەكو چۆن لە واقىعدا ھەبوو نەناسى بوو، بۆيە بتەوى و نەتەوى ژنەى تايىنى ھەلدەخەلەتاند... دنيا ساردى كرد، بۆنى پايىز لە ويستگەكەدا بلاو بوو ھو، گوروف كەوتەڤى و لەدلى خويدا گوتى: "كاتى ئەو ھاتووە منيش بۆ باكوور بگەڤيمەو. بەلى كاتى ڤويشتنە!"

"۳"

لە مۆسكودا ھەموو شتىك بۆنى ھاتنى زستانى ليدەھات. سوپا پى كرابوون، مندالە مەكتەبلى لەتاريك و رونى بەيانيدا لەخەو ڤادەبوون و كارەكەران ناچار دەبوون چرايان بۆ پىبكەن تا تىشت و نانى بەيانيان بخۆن. ئىدى سەرەتاي ڤۆژانى زوقم و سەھۆلبەندان بەرە بەرە دەستى پيدەكرد. كاتى كە يەكەم بەفرى زستان دەكەويت و لەيەكەم ڤۆژا كە ئىنسان سواری خزاك دەبيت و بەفر زەوى و سەربانان دەگريت،

بەراستی دیتتى ئەو دىمەنەنە جوان و لەزەت بەخشە. لەم كاتانەدا، ئىنسان نەرم و رەحەت ھەناسە دەدات و لە خۆرا دەورانى منداڵىھەتى وەبىر دەكەوئىتەوہ. درەختانى كۆنسالى زەيزەفون و بەتولاو غانى سىپى پۇش دىمەنىكى ھىندە جوان و دلگىر پەيدا دەكەن، كە زور لە سەرو و دارخورما جوانتر دەنوئىن. لە نزيكى ئەمانەوہ ئىنسان ئارەزووى ئەوہى نامىنى كە يادى چىاو دەريا بكاتەوہ.

گوروف، مۆسكوى بوو. ئەو رۆژەى كە بۇ مۆسكو گەرايەوہ دنيا زور سارد بوو، كاتى پالتوى فەرووى لەبەر كردو دەستكيشى ئەستورى لەدەست كردو پىياسەيەكى شەقامى پىتروفكاي كرد و كە ئىوارەى شەممە گوئى بە زەنگى كلئىساكان زرينگايەوہ. لەزەت و خۆشى سەفەرەكەى يالتا و ناوچە سىحراويەكانى دەوروبەرى يالتا، كال بووہوہ. بەرەبەرە دەستى بە ژيانەكەى جارانى كردەوہ. رۆژانە سى رۆژنامەى دەخوئىندەوہ و ھىشتاش دەيگوت رۆژنامەكانى مۆسكوى بە دل نين و لەناچاريدا دەيان خوئىنئىتەوہ. ئىستا پاي بۇ خوارنگەو يانەو دەعوەتى خواردن و ئاھەنگى سالىوگەپان كرابووہوہ و زور شانازى بەوہوہ دەكرد كە پارىزەران و ئەكتەرانى مەنشور و بەنيوبانگ ھاتوچوى مالەكەيان دەكرد و خۆيشى چونكە لەيانەى پزىشكاندا قومارى دەگەل پرؤفيسورىكدا دەكرد، ناوى دەركردبوو. ئىستا ئىدى دەيتوانى بە يەك ژەم، يەك تاوہ ماسى سورەوہكراو بخوات...

واى خەيال دەكرد، ئەگەر كار واپروات لە ماوہى يەك دوو مانگدا، تەم و مژ يادو بىرەوہرى ئانا سىرگىيىفنا لە يادگەيدا دادەپۇشئىت و مەگەر بەدەگمەن و جار جارىك وەكو ژنانى دىكەى پىش ئەو، سىماى ژنە گەنجەكە و بزەو خەندە ئەفسووناوييەكەى، لە زەينيدا زندوو ببىتەوہ. بەلام پتر لە ھەيفىك بوورى، زستان گەيىبە نيوہى دووہمى، بەلام يادى ئانا، بەرادەيەك لە زەين و يادگەيدا زندوو بوو دەتگوت دوئىنى لىكىدى جىابونەتەوہ. ئاگرى بىرەوہرى ئەو رۆژانە، رۆژ بە رۆژ پتر بلئىسەى دەسەند. ئەوہندەى بەس بوو كە لە بئدەنگى شەودا گوئى لە دەنگى منداڵەكانى بئت كە مژولى ئامادەكردنى وانەكانيان بوون، يا گوئى لەگورانيەكى دلدارى بى، يا دەنگى ئورگىك لە خوارنگەيەكەوہ بگاتە گوئى، يا با بەلوورە لوور خوى بە دووكەلكئىشى موغەيرىيەكەدا بكات، تا ھەموو شتىك لەزەين و يادگەيدا زندوو ببىتەوہ: ھەر لەتەم و مژى بەيانىانى سەر چىاكانەوہ بىگرە تا ئەوہى لەسەر كۆرنىشى دەرياكەدا پرويدا بوو، تا چاوەپروانى ئەو كەشتىيەى كە لە فيودوسياوہ دەھات و تا ئەو ماچ ماچئىنەى لەنيوانياندا پرووى

دابوو، هەر هه‌مووی له زهین و یادگه‌یدا زندوو ده‌بووه‌وه. به سه‌عاتان به ژووره‌که‌ی خۆیدا ده‌هات و ده‌چوو، پۆژانی رابردووی وه‌بیر دێتانه‌وه و بزهی ده‌هاتی. ئیدی بیره‌وه‌ریه‌کانی ده‌بوون به ئاره‌زوو و، له خه‌یالیا رابردوو تیکه‌ل به ئاینده ده‌بوو. ئانا سیرگییشتا نه‌ک هەر ده‌هاته خه‌ون و خه‌یالی، به‌لکو له هه‌موو شوینیکدا، وه‌کو سیبه‌ر دووی ده‌که‌وت و لێی نه‌ده‌بووه‌وه، هه‌رکه چاوانی لیکه‌نا، ئانا به‌زیندوو‌یه‌تی له‌به‌رچاوی به‌رجه‌سته ده‌بوو و هه‌موو جارێکیش جوانتر و گه‌نجتر و ناسکتر له جاران ده‌هاته به‌رچاوی. ئیدی سه‌باره‌ت به‌خۆیشی هه‌ستی ده‌کرد، له‌وسا زۆر باشته‌ که له یال‌تا بوو. که خۆر ئاوا ده‌بوو و شه‌و داده‌هات، ئانا له سوچی کتیبخانه‌که‌یه‌وه، له موغه‌یرییه‌که‌وه، له گۆشه‌ی ژووره‌که‌وه ته‌مه‌شای ده‌کرد، به‌و حاله‌وه گۆیی له هه‌ناسه‌ی ده‌بوو، گۆیی له ورشه‌و پرشه‌ی دلگیر و دلنه‌وازی جله‌کانی ده‌بوو. به‌ئومیدی ئه‌وه‌ی که که‌سیکی وه‌کو ئانا بدینی، له کوچه‌و کۆلانا‌ندا به نیگا تاقیبی ژنانی ده‌کرد...

وای لیهاتبوو، پر به‌دل حه‌زی ده‌کرد، بتوانی له‌گه‌ل که‌سیکدا ده‌رده دل بکات، یادگاریه‌کانی خۆی بۆ بگێریته‌وه. هه‌لبه‌ته مه‌حال بوو بتوانی له ماله‌وه باسی قیان و ئه‌فینداری خۆی بکات. له ده‌ریی ماله‌وه‌ش که‌سیکی وای شک نه‌ده‌برد که گۆیی لیبگریت. ئاخ‌ر چۆن ده‌یتوانی گریی دلی بۆ خانه‌واده‌که‌ی، یا هاوکارانی بانقی خۆی بکاته‌وه؟ چما په‌یوه‌ندی ئه‌و و ئانا، شتیکی جوان و شاعیرانه و په‌ندئامیز و ته‌نانه‌ت سه‌رنج‌راکیشی تیا بوو که شایسته‌ی گێرانه‌وه‌ بی؟ ناچار بوو هه‌ندی عمومیا‌تگۆیی ئالۆز و گونگ ده‌رباره‌ی قیان و ژنان بداته ده‌م یه‌که‌وه و که‌سیش لێی تینه‌گات و گۆیی نه‌داتی ته‌نیا ژنه‌که‌ی برۆ ره‌شه‌کانی هه‌له‌ده‌برین و ده‌یگوت:

-گۆی بگره‌ دیمیتری، تو به‌هیچ جووری ده‌وری هه‌رزه‌کار و فشه‌که‌ر و خۆه‌لکیش‌ت لێنایه‌ت.

ئه‌نجام شه‌ویک، که له‌یان‌ه‌ی پزیشکان، به‌ریکه‌وت له‌گه‌ل فه‌رمانبه‌ریکی دایه‌ره‌ی خۆیدا، له‌سه‌ر قوما‌ر هه‌ستا‌بوون، و ده‌هاته ده‌ری، خۆی پینه‌گیرا و گوتی:

-خۆزگه ده‌ترانی که له یال‌تا، ده‌گه‌ل چ شو‌خه ژنیکی ئه‌فسوونا‌ویدا ئاشنایه‌تیم په‌یدا کردبوو!

فەرمانبەرەكەى ھاوړې، سواری خزاگ بوو و كهوتهړې، بهلام لهناكاوا ئاوړې دایهوه و
ھاواری كرد:

-دمیتری دمیتريچ!

-چییه؟

-قسەكەى سەعاتى له مەپیشت دروست بوو: ماسییەكه بۆگەن بوو.

ئەم قسە زۆر ئاساییه، كەس نەیزانى له بهرچی گوروفى زۆر پەست و توورە كرد، به
تەوهین و سووكایهتیهكى پیسی زانى، له دلى خویدا گوتى: "چ خەلكانىكى ھۆفى و
كیوى، چ خوو خدەیهكى ھۆقیانە! چ شەویكى بی مانا، چ پۆژانیکى بۆش و بەتال و
پۆتینی و تاقەتبهرا! قوماری شیتانە، پر خۆرى، بادەنۆشى، قسەى سواوی دووبارە،
لیدانى ھەمان قەوانى شكاو، كارین بیھودە و قسەین دووبارە و دەبارە، باشتەین كاتى
تەمەن و باشتەین ھیز و توانای پیاوانى وەكو گوروف، به فیرو دەدەن و سەرەنجام چ
شتیکیان بۆ نامینیتەوه جگە له جۆرە ژیانیکى بۆش و بەتال و بی سەروبهەر، وەكو
ئەوهى بەخورتى له شیتخانان دابنرین یا بخرینە زندانەوه.

گوروف ئەو شەوه خەو نەچووه چاوانى، له داخا گینگلى دەدا، بۆ سبەیش، بەدریژایى
پۆژەكه، ژانە سەریكى توندی لهگەلدا بوو. شەوانى دواتریش خەوى دەزرا، له نیو
جیگاكهیدا دادەنیشت، دەبیرەوه دەچوو، یا بەنیو ژوورەكهدا دەهات و دەچوو. له
مندالەكانى خۆى، لهو بانقەى كه كارى تیا دەكرد بیزار و وەپز بوو بوو. نه حەوسەلەى
ئەوهى ھەبوو بۆ شوینیک بروات نه قسە دەگەل كه سینكدا بكات.

له پشوو و ئاھەنگەكانى مانگی دیسامبەردا، بارگەى سەفەرى تیک ناو به ژنەكەى
گوت، كه بۆ پتر سبۆرگ دەروات تا واسیتە بۆ گەنجیک بكات كه له كاریك دایمەزینى،
بهلام له جیاتی پتروسبۆرگ، له شارى "س" سەرى دەرھینا. بۆچی؟ خۆیشى
بەتەواوہتى نەیدەزانى بۆ. حەزى دەكرد ئانا سیرگیقنا بدینى و قسەى دەگەلدا بكات و
ئەگەر بكریت قەول و قەراریكى دەگەلدا بیهستى.

بەیانى گەییە شارى "س"، له باشتەین ئوتیلدا ژووریكى گرت. زەمینەى ژوورەكه، له
جیاتی فەرش، به ماھووتیکى سوپایى خاكى فەرش كرابوو، شووشە مەرەكه بیک
بەسەرمیزەكهوه بوو كه له گەرد و تۆزا قاوہیى بوو بوو، وینەى سواریكى چكۆلەى بی

سەرى بەسەرەوۋە بوو كە دەستى ھەلبېرى بوو و كالاۋىكى لىتودارى بەدەستەوۋە بوو. پىشخزمەتى ئوتىلەكە زانىارى پىۋىستى دايە: فون دىدرىتس، لە شەقامى ستارو - گونچارنايا لە مالا تايبەتتەكەى خۇيدا دەژى كە زۆر لە ئوتىلەكەوۋە دوور نىيە. كاروبارى خراپ نىيە، مال و حالىكى ھەيە، خاۋەنى چەندىن سەر ئەسپە و گالىسكەى تايبەتى خۇى ھەيە و ھەموو خەلكى شار دەيناسن. ئەو شىمان لەبىر نەچچى كە يارۋى پىشخزمەتى ئوتىلەكە، ناۋى مېردەكەى ئاناي بەغەلت دەبرد و دەيگوت: درىدېرىتس.

گوروف، بەكاۋەخۇ بەرەو شەقامى ستارو - گونچارنايا رۋىي و مالاكەى دۋزىيەوۋە. تەيمانىكى دارىنى نوک تىژ - درىژ و و قاۋەيى، بەدەورى ئەم مالا دا كىشرا بوو. گوروف كە جارىك دەپروانىە پەنجەرەكانى مالا، جارى دەپروانىە تەيمانە دارىنەكە، لەدلى خۇيدا گوتى: "پياۋ دەبى خۇى لەم جۆرە تەيمانانە بپارىزىت..."

بەدەم رېۋە بېرى دەكردەوۋە: ئەمپۇ يەك شەممەيە، دەبى مېردەكەى لەمال بى. ھەر ماقولىش نىە بەبى ئاگادارى بچم بۇ مالىان و ئىحراجيان بكم. خۇ ئەگەر نامەش بۇ ئانا قېرى بكم، زۆر نىزىكە بكەۋىتە دەستى مېردەكەى و ھەموو شتىك كەشف بېت و... كەواتە باشتىن شت ئەوۋەيە كە چاۋەرۋانى رېكەوت بكم و شتەكە بەرېكەوت بسپېرم. بە جادەكە دا و بەپال تەيمانەكە دا كەۋتە پىاسە و چاۋەرۋانى ئەو رېكەوتەى دەكرد. دەروژەكەرىكى بىنى كە خۇى بە ھەسارەكەى مالى ئانادا كرى و سەگەل، بەدەم سەگەرەوۋە بۇى ھاتن. دواى سەعاتىك نەواى پىانتوى - كزو گونگ - ھاتە گوى. لەدلى خۇيدا گوتى: بىگومان ئانا سىرگىيىقنايە كە پىانتو لىدەدا. لەناكاۋا دەرگاي سەرەكى مالاكە كرايەوۋە، پىرەژنىك ھاتە دەرەوۋە، سەگە چكۈلە سىپپەكەى ئانا، بەغار دووى كەوت و ھاتە كۆلان. گوروف، وىستى سەگەكە بانگ بكات، بەلام دلى بە جۆرى داخوريا و كەۋتە لىدان و پەرىشان بوو كە ناۋى سەگەكەى بىر چوۋەوۋە.

ئىدى بەدەم پىاسە و راۋىچكەوۋە، سات بەسات پتر رقى لە تەيمانە قاۋەبىيەكە ھەلدەستا. بەدلى خەمىن و كەسەردارەوۋە، لەدلى خۇيدا بېرى لەوۋە دەكردەوۋە كە ئانا سىرگىيىقنا، فەرامۋشى كرىوۋە و بىگومان ھەنوۋكە دەگەل پىاۋىكى دىكە دا دەستى تىكەل كرىوۋە و، ديارە ئەمە بۇ ژنىكى گەنج، كەناچارە لەبەيانىەوۋە تا ئىۋارى، لەچۋارچىۋەى ئەم تەيمانە نەحلەتتە دا زندانى بى، زۆر ئاسايىيە. بۇ ئوتىلەكە گەرپايەوۋە، ماۋەيەكى زۆر لەسەر قەنەفەكە دانىشت و پالى دايەوۋە. نەيدەزانى چ بكات. پاشان فرايىنى خوارد و ماۋەيەكى زۆر خەوت.

دوای خورثاوا خه بهری بووه وه. چاوی برینه په نجره تاریکه کانی ژووره که و له دلی خویدا گوتی: "چ که ریتیه کم کرد! ئەم هه موو خه وه چ بووه؟ شهوی چۆن خه وم لی بکهوی؟" له قهراغ ته خته خه وه که، که په تویه کی هه رزان به های قاوه بی، وه کو په تویانی نه خۆش خانانیا، پیندا دابوو، دانیشته و به که سه ره وه که وته سه رکونه ی خوی که: "فه رموو ئەمه ش به زمی خانم و سه گه چکوله که ی... ئەمه ش به زمی ئاشقینی جه ناب عالیت... ده بخو ده ی... بو خۆت لی ره دانیشه و باویشکان بده!"

به یانی ئەو رۆژه، له ویستگه ی قیتاردا، ئاگادارییه کی شانوی شاری بینی بوو که به خه تی درشت نووسرا بوو: "هه وه لین شهوی نواندنی گیشا" ئوپه ریتیه کی سیدنی جونسونی موزیسینی ئینگلیزه" ئەو ئاگادارییه ی بیرکه وته وه و گالیسکه یه کی به کری گرت و چوو بو شانویه که. له دلی خویدا دهیگوت: "دوو نییه ئاناش له شهوی یه که می نمایشه که دا له وی بیت."

شانویه که قه ره بالغ بوو. لی ره ش وه کو شانوی هه موو شاروچکه و ناوچه کانی دی، ته م سه رووی بلاجکتور و گلۆپه کانی پر کردبوو، خه لکی له راره وه کاند کردبوویان به هه راو زه ناو قه ره بالغی و ژاوه ژاو، که شخه و شیکپوشانی شار، پیش ئەوه ی نمایشه که ده ست پییکات، له ریزه کانی پیشه وه ی شانۆکه دا وه ستابوون و ده ستیان خستبووه پشتیان. له لۆجی تایبه تی فه رمانداردا، کیژه که ی له ریزی پیشه وه له سه ر موبیله یه ک دانیشتبوو و فه رویه کی ناسکی که وله ریوی به شانیا دابوو، به لام فه رماندار له پرووی ته وازوعه وه، له پشت په رده ی ده رگای لۆجه که وه وه ستابوو و ته نیا ده سته کانی دیار بوون، په رده ی شانۆکه ده جولایه وه و ده نگی کوک کردنی ئامیره موزیکه کان ده هاته گوی. به دریزی ئەو ماوه یه ی که ته مه شاقانان ده هاتته هۆله که وه و له جیگای خو داده نیشتن، گوروف به تاسه وه ده یروانیه ده وروبه ری خوی و به چاو تاقیبی ده کرد.

ئه نجام ئانا سیرگیقناش خوی به هۆله که دا کرد و له ریزی سییه مدا دانیشته، هه رکه گوروف ئانای به دی کرد، دلی داخو رپا و به روونی بوی ده رکه وت که ئانا، ئازیزترین و نزیکترین و گرنگترین که سی ئەم دنیا یه بو ئەو. ئەم ژنه وردیله یه ی، که له نیو ئەم حه شیمه ته قه وغایه دا، له ده رزییه کی گوم بووی ناو یه ک خه رمانه کا ده چوو، ئەم ژنه ی که هیچ شتیکی ناوازه و سه رنجراکیشی نه بوو، ئەم ژنه ی که کامیرایه کی هه رزان به های به ده سته وه گرتبوو، ئیستا هه موو ژیا نی گوروفی پر کردبووه وه و بوو بوو به خه م و شادی و تاقه به خته وه ری و خولیا و ئاره زووی ئەو. گوروف، به دم ئاوازی

ناخوشی گۆرانی بیژهکان و دهنگی ناسازی ئامیره بازارپیه خراپهکانهوه، تهناو تهنیا بیری له جوانی ئانا دهکردهوه. بیری دهکردهوه و خهونی دهبینی.

دهگهڵ ئانادا، گهنجیکی دریژ داهۆلی کهمیک پشت کوماوهی لاجانگ کورت وهژوور کهوت و له تهنیشتهوهوه دانیشته. سهری کابرای گهنج لهگهڵ ههر ههنگاوێکدا به جووری دهجولا که لهتو وایه بهردهوام لهحالی ئیکلام کیشاندا بوو. لهوه دهچوو میردهکهی بی، ئهوه میردهی که لهیالتادا به بیزاری و وهزییهوه باسی دهکرد و دهیگوت نوکه ر سیفتهته. و بهراستی جووره نیشانهیهکی خولام سیفتهتی، بهبالا دریژ و نیوچهوانه کهم مووهکهی و لاجانگ و ردینه کورته کهیهوه بهدی دهکرا، بزهیهکی شیرین بهسه ر لیویهوه ههبوو، میدالیکی زانستی به یهخه ی جاکهته کهیهوه دهبریقایهوه، زیاتر له نیشانهی سهریهخه ی پیشخز مهتان دهچوو.

کابرا له یه کهم پشوودا چووه ده ری تا جگه ره بکیشیت و ئانا، له جیی خوی بهتهنیا مایهوه. گوروف که چهند ریزیک له دواترهوه دانیشتبوو، چوو بو لای ئانا، به تو بزی بزهیهکی بو کرد و به دهنگیکی له رزوک گوتی: - سلاو!

ئانا ته مه شای کرد و رهنگی ههلبزیکا. جاریکی دی به ترس و نیگه رانیهوه ته مه شای کردهوه، باوه ری به چاوی خوی نه ده کرد، باوه شین و کامیرا که ی له نیو ده ستیا گوشی. به ئاشکرا دیار بوو که ههولی دها نه بوریته وه. هه ردووکیان بیدهنگ بوون. ئانا دانیشتبوو و ئه وه به پیوه وه ستا بوو. گوروف که له په شوکان و شپرزهبوونه که ی ئانا ترسا بوو، زاتی نه ده کرد دانیشیت. سازقانهکان خه ریکی کوک کردنی سازهکانیان بوون، ئه م دوو هه ش له ناکاوا ترسیان لینیشت، وایان هه ست ده کرد له هه موو لوجهکانه وه ته مه شای ئه مان ده کهن. ئانا هه ستاو به هه شتاو به ره و ده رگای چوونه ده ره وه ی هۆله که رۆیی، "گوروف" ش شوینی کهوت. هه ردووکیان، بیئه وه ی هیچ ماقولیه تیک له کاره که یاندا هه بیت، به راره وه کاندایا که وتته هاتوچۆ. به قالدومه کاندایا هه لده گه ران و داده گه ران. خه لکانی جیاواز به جل و به رگی تاییه تی قازیبیان و ماموستایان و فه رمانبه رین ده وه لته یه وه - هه موو میدال به به رۆکه وه - به لایاندا تیده په رین. به لام ئه وان بی گویدان به ده ور به ری خۆ و بی گویدان به و ژنانه ی تیده په رین و به و جی جلانه ی که جو ره ها پالتوی چه رم و فه رویان پیوه هه لواسرابوو، پیاسه ی خویان ده کرد. بایه ک له شوینی که وه ده هات یه کپارچه بو نه دوو که لی جگه ره

بوو. گوروف، که دلی به توندی لئی ددا، له دلی خویدا گوتی: "ئه ری ئه م قهره بالغی و ئورکسترایه چیه، به که لکی چی دیت..."

له و ساته دا، ئه و ئیواره یه ی بیرکه و ته وه که چوو بوو بو ویستگه ی قیتار تا ئانا به ری بکات. ئه و رۆژه له دلی خویدا گوتبووی ته واو، هه موو شتیک ته واو، ئیدی هه رگیز یه کدی نابینه وه. به لام ئیستا وای هه ست ده کرد ئه م ریگایه زور دوور و دیژه و به م زووانه نابریته وه.

له سه ر قالدرمه یه کی ته نگ و نیمچه تاریکدا، که له سه روویه وه نووسرابوو "تایبه ت به نواندن" وه ستان. ئانا که هیشتا شپرزه و په شیو بوو، له کاتیکا به زحمه ت هه ناسه ی بو دده را گوتی:

-ئاه چه ند ترسام! به راستی ترساندمت! له زگ بوو بمرم! بوچی هاتوویت؟ بوچی؟

گوروف، به په له و له بن لیوانه وه گوتی:

-ئانا، له حاله م بگه، لیم تیبگه، تکات لیده که م لیم حاله ی به...

ئانا به نیگایه کی ئاویته له ترس و پارانه وه و خو شه ویستیه وه ده یروانیه گوروف، بو ئه وه ی زیاتر سیما و ته رح و دیداری گوروف، به زهینی خو ی بسپیری ت. به لام بیئه وه ی گو ی له قسه کانی گوروف بگری ت، له سه ری پوی:

-من زور ناره حه تم! به درئیژی ئه م ماویه هه ر بیرم له تو ده کرده وه، له بیرو خه یال له گه ل تودا ده ژیام، له گه ل بیره وه ری هه کانی یالتادا ده ژیام. ده مو یست له بیرت بکه م، له بیرت بکه م، پیم بلی بوچی هاتی؟ ئاخه بو؟

دوو خویندکاری گه نج، له پاگه ردی قالدرمه که وه ستا بوون، به ده م جگه ره کیشانه وه ته مه شای خواره وه یان ده کرد. گوروف، بیئه وه ی گو ی به و دوانه بدات، باوه شی به ئانا سیرگیقنادا کرد و ده موچاو و گو نا و ده سته کانی غه رقی ماچ و پامووسان کرد. ئانا به ترسه وه، له کاتیکا هه ولی ددا ئه و له خو ی دوور بخاته وه گوتی:

-ئه وه چی ده که ی؟ چه ده که ی؟ من و تو شیت بووین. ئه مرۆ... هه ر ئیستا له م شاره برۆ... به هه موو قه دیسان سویندت ده ده م، لیت ده پاریمه وه، برۆ... نه با یه کیک بی به سه رمانا... پیده چی یه کیک بو ئیره بیت!

يەككىك بە پلەكاندا سەردەكەوت. ئانا بەدەم پارانەوہ و لە بن لیوانەوہ لەسەرى پړۆیى:
-دەبى لیرە برۆیت، گویت لیمە دمیتى دمیتىچ؟ بەخۆم دیم بۆ مۆسكۆ، دیم بۆ لات.
من ھەرگیز خۆشیم بە خۆوہ نەبىنۆوہ و خۆشیش بەخۆوہ نابىنم، كارىكى وامەكە
لەوہش خراترېم، بەلین دەدەم كە دیم بۆ مۆسكۆ بۆلات. بەلام ئیستا با لىكىدى
جىابىنەوہ گىانەكەم، ئازىزە مېھرەبانەكەم، دەبى لىكىدى دووربەكەوینەه!

دەستى گوروفى گوشى، لەكاتىكدا سات بەسات ئاورى پاشى دەدايەوہ و سەيرى
ئەوى دەكرد، بە ھەشتاو لە قالدەرمەكانەوہ داگەرا . بە چاوەكانىا ديار بوو كە بەراستى
ژنىكى بەختەوہر نەبوو... گوروف، كەمىك لە ھەمان جىگادا وەستا، كەمىك گوئى
ھەلخست، كە بىدەنگى بەتەواوہتى بەرقەرار بوو، پالتوكەى دۆزىيەوہ و لە شانۆيەكە
وہدەرکەوت.

"۴"

پى ئانا سىرگىيىفنا بۆ مۆسكۆ كرايەوہ. ھەر دوو سى ھەيقان جارىك بە بىانووى
سەردانى پزىشكى تايبەتى ژنانەوہ لە شارۆچكەى "س" ەوہ دەھات بۆ مۆسكۆ و
مىردەكەى باوہرى بە قسەكانى دەكرد و نەدەكرد. ئانا كە دەگەبىيە مۆسكۆ، دەچوہ
ئوتىلى "سلافيانسكى بازار" و خىرا يەككىك لە بۆيەكانى ئوتىلەكەى بە كلاًويكى
سوورەوہ -ئەمە نىشانەى قەراردارى نىوانيان بوو - بۆ لای گوروف دەنارد و گوروف
بە ھەشتا و دەپړۆيى بۆ لای و لە سەرانسەرى مۆسكۆدا كەس بەم كەين و بەينەى
نەدەزانى.

گوروف بەيانىەكى زستان دەچوہ دىدەنى ئا (ئىوارەى پىشوو، ئەو بۆيەى كە پەيامى
ئانای پى دەگەياند، چوو بوو بەلام نەيدۆزى بووہوہ). كىژەكەى گوروف دەگەل بابىا
دەبىت. بە تەمابوو لەسەر رىگای خۆيەوہ تا قوتابخانەى (ئامادەى) بگەيەنىت. بەفرىكى
قورس و تەر دەبارى. گوروف بە كچەكەى گوت:

-ھەرچەندە پلەى گەرما سى سەرووى سفرە، كەچى بەفر دەبارى. بەلام ئەم گەرمايە
تەنيا لەسەر ئەرزى وايە. دەنا لە ئاسماندا پلەى گەرما زۆر نزمترە.

-باوكە، بۆچى لە زستاندا، ھەرەترىشقە و تەشبرىق نىيە؟

گوروف، هندی شتی لهو بارهیهوه بووون کردهوه. له کاتیکا دهگه کیزه کهیدا قسهی دهکرد، له دلی خویدا دهیگوت: "هه رچهند دهچمه ژوان، بهلام چ کهسیک بهم نهینییهی من نازانیت و رهنکه هه نه شزانی." ئیستا دوو ژیانی هه بوو، یه کیکی دیار که له لای هه موو کهسیک عیان و ناشکرا بوو و هه کهسیک بیویستایه دهیتوانی بیدینی و سهری لیده ریینی. ئەم ژیانه وهکو ژیانی دوست و ناشناکانی خوئی تهژی بوو له حهقیقهتی ریژهیی و فریوی ریژهیی. ژیانیکی دیکهیی هه بوو، په نهان و ژیراو ژیر، دوور له چاوین ئەغیار دریژهی بهبوونی خوئی ددها. ئیدی بهگویرهی رۆژگار، ئەوهی بهلای ئەوهه گرینگ و خووش و پیویست بوو، ئەوهی ئامیان و ههوینی راسته قینهی ژیانی ئەوی پیکدینا، هه هه مووی به په نهانی و دوور له چاوی خه لکی ئەنجام ددها، بهلام شتهکانی دی، ئەوهی درۆ و نیرهنگ بوو، هه هه مووی په ردهیهک بوو حهقیقهتی خوئی له ژیردا دهشارهوه - بوو نمونه وهکو کارهکهی بانق، یا گهنگه شه و گفتوگوکانی له یانه دا یا "خیلی خویره یانه که" ی یا ئەو ئاههنگانهی که دهگه ل ژنه کهیدا بوئی دهچوو - هه هه موو ئەمانهیی به ناشکرا دهکرد و ئەنجام ددها. چونکه له خوویهوه ته مهشای خه لکی دهکرد و خوئی دهکرد به محهکی هه لسهنگاندنی هه کهسیک، باوهری به روالهت نه دهکرد و باوهری وابوو، که واقعی ترین و خوشترین ژیانی هه کهسیک له تاریکی شهو و له پشت په ردهوه دهگوزهری. یانی ژیانی تایبهتی هه کهسیک بهنده به نهینیانهوه. رهنکه هه له بهر ئەمهش بی که خه لکانی رۆشنییر و شارستانی، حهز نه کهن په رده له رووی نهینیانی شه خسی خه لکی هه لمان و له قاوی بدنه.

گوروف، که کیزه کهی گه یانده قوتابخانه، به رهو ئوتیلی "سلاقیانسکی بازار" کهوته ری له خوارهوه پالتوکهی داکه ند و به قالدومه کانداسه رکهوت و به ئەسپایی له ده رگای دا، ئانا سیرگیفتنا، به کراسه که وهییه کهیه وه، که گوروف حهزی لیده کرد، له دوینی ئیوارهوه، که ماندووی سه فەر و چاوه روانی بوو، چاو له ریی ئەو بوو. رهنکی زهره بوو، ته مهشای ده کرد و پینه ده که نی، هه که گوروف وه ژوورکهوت، ئانا باوهشی پیندا کرد و خوئی به سینگ و به رۆکیه وه قرساند. رامووسانیکی هینده دوورو دریژیان کرد، له تو وایه دوو دانه ساله یه کدییان نه بییوه.

گوروف لیی پرسی:

- حال و رۆژگاری ئەویندهرت چون ده قه تی؟ چی هه یه چی نیه؟

- په له مه که، ئیستا بوئی باس ده که م... جاری ناتوانم...

له پراستیدا نهیده توانی قسه بکات، چونکه دهگریا. پرووی بو لای په نجه ره که وه رگیړا و فرمیسه کانی سرې. گوروف له دلې خویدا گوتی: "با که میک بگری. من جاری لیره داده نیشم." له سهر کورسیه ک دانیشته. ئەوسا له زهنگی داو داوای چایه کی کرد، له کاتیکا ئەم چایه که ی ده خوارده وه، ئانا هیشتا به پیوه و پروو له په نجه ره که وه ستابوو... ئیدی له نیگه رانیدا دهگریا، ئەم ژیانه خه مناکه ی که تووشی بوو بوون و ده بوايه وه کو دزان خو له خه لکی بدز نه وه و ته نیا به نهینی به کدی بدینن، زور نیگه رانی ده کرد، ئاخر ئەمهش بوو به ژیان؟

سه ره نجام گوروف گوتی: -مه گری... به سه!...

وه کو پوژی پروون لئی عه یان بوو که ئەم ئەشق و فیانه یان به م زووانه کوتایی نایهت و هیچ دیار نییه که ی ته واو ده بیته. ئانا سیرگییفتنا له جاران زیاتر ناشقی بوو، به په رستن ده پیه رست. بویه هیچ ماقوول نه بوو، پیی بلئ ئەم ئەشق و فیانه ش، پوژی له پوژان کوتایی دیت. ئاناش باوه ری به قسه ی وا نه ده کرد.

گوروف، لئی نزیک بووه وه، دهستی خستنه سهر شاننه کانی تا نه وازشیان بکات، ریک له وده مه دا سیمای خو ی له ئاوینه که دا بینی: قژی خه ریک بوو ماش و برنج ده بوو. پیی سهیر بوو که له زهرفی ئەم چند ساله ی دوا بیه دا، به م راده یه پیر و ناشیرین بوو بوو. شاننه کانی ئانا گهرم بوون و له ژیر دهسته کانی گوروف دا ده له رزین. خه فه تی بو ئەم ژیانه هیشتا گهرم جوانه ی ئانا ده خوارد - ئەم ژیانه ی که به ره و ئەوه ده چو وه کو ژیانی ئەو (گوروف) به ره و ژاکان و چرمسین و دامرکانه وه بروات. ئاخر ئانا بوچی ئەوه نده ی خو ش ده ویست؟ هه میسه به شیوه یه کی جیاوازتر له حه قیقه تی خو ی ده هاته به رچاوی ژنان، ژنان خودی ئەویان خو ش نه ده ویست، به لکو ئەو شوپه سواری خه یالی خو یان، خو ش ده ویست که له ودا ده بینیه وه، ئەو شوپه سواری به دریژیای ته مه نی به خو یان به تامه زرو بیه وه بوی ده گه ران. خو ئەگه ر پاشان په یان به هه له ی خو یانش ببردایه هه ر خو شیان ده ویست. هیچ ژنیک له گه ل ئەودا ههستی به به خته وه ری و ئاسووده یی نه کرد بوو. پوژگار تی ده په ری و ئەو ئاشنایه تی و دوستایه تی ده گه ل جو ره ها ژندا په یدا ده کرد، ماوه یه کی له گه لدا راده بواردن و پوولی پیوه دنان، به لام به ته مه نی خو ی بو تاقه جاریکیش ناشق و شه یدای شتاقیان نه بوو، له ژیانیا تامی ئەشقی نه کرد. ئەوه ی ده گه ل ژناندا ده یکرد هه موو شتیک بوو ته نیا ئەشق نه بی. به لام ئیستا که به فری پیری به ره به ره سه ری داده پووشی، بو یه که مجار له ژیانیا ناشق و شه یدای ئانا

بوو بوو. ئەمانە وەکو دوو دۆستی گیانی بەگیانی، وەکو دوو خزمی زۆر نزیك، وەکو ژن و میرد یەکیان خۆش دەویست، بەخویان پێیان وابوو، چارەنوس بۆ یەکی دروست کردبوون و بە ئەقلى خۆشیاندا نەدەچوو کە گوروف ژنی هەبى و ئانا میرد. ئەمانە لە دوو بالەندەى کۆچەرى دەچوون، یەکیکیان نیر و ئەویتریان مئى. بەداووە بوو بوون و ناچاریان کردبوون، دوور لە یەکدى لە دوو قەفەزى جیادا بژین، ئیدی لە هەموو ئەو شتەنەى یەکدى بوردن کە لەپاڤردوودا مایەى شەرمیان بوو، لە هەموو خەتایەکی ئیستای یەکدى خۆش بوون و وایان هەست دەکرد ئەشق و قیانهکیان هەردووکیانی گۆریوه.

گوروف، جاران کە خەم دايدەگرت و خۆی بە هەر بیریکەوه کە بە میشکیدا دەهات مژوول دەکرد، بەلام ئیستا بیرى لە هیچ نەدەکردەوه. هەستى بە هاوخەمیەکی قوول دەکرد، پر بەدل حەزى دەکرد میهرەبان و راستگۆ بیټ...
بە ئانای گوت:

- بەسە گیانهکەم، بەسە، زۆر گریایت... وەرە با کەمیک قسان بکەین، بەلکو بتوانین چاریکی حالى خۆمان بکەین.

ماوہیەکی زۆریان بە دەم ڤاویژ و گفتوگۆوه برده سەر کە چۆن خویان لەم ڤەوشە نالەبارە ڤزگار بکەن، نەیان دەویست لەوەی پتر پەییوەندی خویان بشارنەوه و بەناچاری پەنا وەبەر درۆ و نیرەنگ بەرن و بەناچاری لە دوو شارى دوور لە یەکدى بژین و بە هەیقان لە دیداری یەکدى مەحروروم بن. چۆن و بە چ شیوازیك دەیان توانی ئەو هەموو کۆت و زنجیرە لە تەحەمول بەدەرە، بچپرن؟ گوروف، سەرى دەنیو هەردوو دەستی ناو گوتى:

-چۆن؟ ئاخىر چۆن؟

وایان دەهاتە بەرچاو کە لەهەر ئان و ساتیکدا چارەسەرى کیشەکەى خویان دەدۆزنەوه، هەنگى دەست بە ژيانیکی جوان و تازه دەکەن. بەلام هەردووکیان چاک دەیانزانی کە ئەمە هیشتا سەرەتاو دەستپێکی دژوارترین و ئالۆزترین قوناغى ژيانیانە و، هیشتا ڤیگایەکی زۆر دوورو دريژیان بۆ کۆتایی کارەکە لەپیشە.

سه‌چاوه: ۱-مجموعه‌اتار انتون پافلوفیچ چیخوف، جلد چهارم، ترجمه:سروژ استپانیان
(ازمتن روسی)، چاپ دوم، تهران:توس ۱۳۸۱

۲-انتون تشیخوف، مولفات مختاره، المجلد الثالث، دار التقدّم، موسکو،
۱۹۸۲، ترجمه:ابوبکر یوسف

سهعات دهی شهو بوو، مانگی چوارده بهسه ر باخه که وه ددره وشایه وه. له مالی خاتوو شو مینادا، تازه نویژ و نزاری شهوی که لهسه ر داوای داپیره مارفا میخانیلوفا بهرپا کرابوو، تهواو بوو بوو. نادیا، دواي تهواو بوونی ریورپه سمی نویژ و نزاریه که، بهچه ند دهقیقه یه ک، به نیازی ههوا گورکی هاتبووه ناو باخه که. لهویوه پیشخزمه تهکانی له ژووره وه دهبینی که چون خوانه که یان به جورها خواردنی به له زهت دهرازانه وه و ههروه ها داپیره شی دهبینی که چون به کراسه ئاوریشمه جوانه که یه وه دههات و دهچوو و ئه مری به پیشخزمه تهکان دهکرد که ئه مه بکه ن و ئه وه بکه ن. له م بهینه دا نینا ئیفانوفنای دایکی خویشی بینی که له ژووری میواندا، دهگهل ئاندری قه شه باشی کلئسادا، سه رگه رمی گفتوگو بوو، سه یر ئه وه بوو که دایکی له پشت په نجه ره پوونا که که ی ژووری میوانه وه زور گهنج دیار بوو. "ئاندری ئاندریچ" ی کوری ئاندری قه شه باشیش به دیاریانه وه وهستا بوو و گوی له قسه کانیا ن دهگرت.

کهش و ههواي باخه که ئارام و سارد بو، لیزه و لهوی په له سینیه ریکی توخ بهسه ر ئه رزه که وه پان بوو بووه وه. قیره قیری قورباقان له شوینیکی دووره وه، زور دووره وه، پیده چوو له و دیوی شاره وه بی، دههاته گوی. هه موو شتیک بونی به هاری لیده هات، به هاری دلگیر و خوشه ویست. له م جوره کهش و هه وایه دا ئینسان هه ناسه ی قوولتر هه لده کیشیت و هه ز دهکات وا وینا بکات که ژیا نی به هاری نه ک لیزه دا، به لکو له شوینیکی دیکه دا، له ژیر گومه زی ئاسماندا، لهسه ر ترۆپکی دره ختاندا، له شوینیکی دووری شاردا، له دهشت و دهرا، له مه زراو لیزه واراندا، ژیا نی به هاری، گونگ و ئالوز، جوان، پر به ره کهت و پیروژ، دوور له ئیدراکی مروقی لاوازی تاوانبار دهستی پیکردوه. نادیا به وجوره بیری ده کرده وه، خویشی نه یده زانی له بهرچی دلی مه یلی گریان دهکات.

نادیا، ته مه نی بیست و سی سالان بوو. له ته مه نی شازده سالییه وه، هه موو خه م و خولیا و ئاره زوویه کی ئه وه بوو که شوو بکات، ئیستا وا ئاواته که ی هاتووه ته دی و ماره بر و ده زگیرانی "ئاندری ئاندریچ" ه، ئه و کوره ی که له پشت په نجه ره ی ژووری

میوانه که وه وه ستاوه - نادیا کورهی تاینی به دل بوو و قه رار بوو له ۷/ته مووزدا زه ماوهندی له گه لدا بکات، که چی و پرای ئه وهش خوشحال نه بوو، خهوی خراب بوو، زهوق و که یفه که ی جارانی نه ما... له ژیر خانه که وه، که موبه قه کهش له وی بوو، له په نجه ره کراوه که ی موبه قه که وه، دهنگی په له په لی هاتوچو و ته قو هوری چه قو و چه تال و پیکادانی ده رگا هاته گوی. بونی قه له موونی سووره وه کراو و ترشیاتی ئالو بالو و گیلانسه موو شوینیکی پر کرد. نادیا له خه یالی خویدا وای وینا کرد - هه لبه ته بیئه وهی هویه کی تایبه تی بو ئه و خه یاله له ئارادا بی - که سهرانسه ری ژیانی به مجوره، به پوتینی و بی هیچ گورانیک و بی کوتایی، به سهر ده چیت!

که سیک، له ژووره وه هاته ده ری و له بهر ده رگا وه ستا. ئه م که سه ئه لکساندهر تیموفیچ، به کورتیه که ی ساشابوو، ساشا میوان بوو، ده پوژیک بوو له موسکو وه هاتبوو. کاتی خوی، زوو زوو، ژنیکی وردیله ی، لاوازی رهنگ و روو سیسه له و چرچه له، نه خوش و له شهبه بار، به ناوی ماریا پتروفنا، که نه جیمزاده یه کی لیکه وتبوو و خزمایه تیه کی دووری له گه ل داپیره دا هه بوو، جار جار به ئومیدی وه رگرتنی خیریک یا سه ده قه یه ک سهری داپیره ی دها. ئه م ژنه کوریکی هه بوو به ناوی ساشا، که نازانم بوچی ده یانگوت نیگارکی شیکی به سه لیفه یه. دایه گوره، پاش مردنی ماریا پتروفنا، به خیری خوی، به ساقه سهری خوی، ساشای بو موسکو نارد، تا له هونه رستانی کومیساروفسکویه بخوینن. ساشا، دوی نزیکه ی دوو سال چوه په یمانگه ی نیگارکی شکی و نزیکه ی پازده سال له وی دریزه ی به خویندن داو سه ره نجام به هه زار حال و به جره جر کولجی ته لارکاری ته واو کرد، به لام که م و زور موماره سه ی پیشه ی ته لارکاری نه کرد، به لکو له یه کیک له چاپخانه کانی چاپی به ردین له موسکو ده ست به کار بوو. ئه م کوره ته قریبه ن هه موو هاوینیک، - هه لبه ته نه خوش و له شهبه بار - ده هات بو مولک و مه زاره که ی دایه گوره، تا که میک به سه یته وه و شیفای بو بیت.

ئه و شه وه نیو کوتیکی دوگمه دار و پانتولیکی که تانی ئه ستوری نیو داشت و ده لنگ تالکی شکی چرچ و لوچ و کراسیکی ئوتو نه کراوی له به ربوو، زور سیسه له و چرچه له دیار بوو، لاوان، چاو گوره، قامکه کانی شووش و باریک، ریشن، ره شتاله، به لام به و حاله شه وه هه ر جوان و قوز بوو. به جووری خوی به خانه واده و مالباتی شومینا وه گرتبوو، وه کو ئه وه ی یه کیک بیت له ئه ندامانی ئه و مالباته، که ده چوه مالی ئه وان، وای

ههستده کرد که له مائی خۆیدا یه. ئه و ژووره ی که لیڤه بۆ ئه و ته رخان کرابوو و له هه ر
سهردانیکیا تیای ده ژیا، له میژ بوو ناو نرابوو "ژووره که ی ساشا".

ساشا له شوینه که ی خۆیه وه نادیا ی بینی، چوو بۆ لای و گوتی: -ئیره چه ند جوان و
خۆشه!

-به لئی جوانه. خۆزگه تا پاییز لیڤه ده مایته وه.

-به لئی، پیده چی ناچار بم وابکه م. له گینه تا مانگی ئۆ لیڤه بمینمه وه و بۆ مۆسکو
نه گه ریمه وه.

ههنگی به بی هۆ، پیکه نی و له ته نیشت نادیا وه رۆنیشت.

نادیا گوتی: -من لیڤه دانیشتووم و ته مه شای دایکم ده که م. لیڤه وه زۆر گه نج دیاره!

که میک بیده نگ بوو و ئه وسا له سه ری رۆیی:

-هه لبه ته دایکم هه ندی خالی لاوازی هه ن، به لام به وحاله شه وه هه ر ژنیکی ژنانه یه.

ساشا، قسه کانی بۆ سه لماند و گوتی:

-به لئی، ژنیکی چاکه... دایکت هه م ژنیکی باشه و هه م زۆر میهره بانه، هه لبه ته به شیوازی
تایبه تی خۆی. به لام... نازانم چۆنت بۆ روون بکه مه وه؟ ئه م به یانیه چوومه مووبه قه که،
چوار کاره که رم بینی که له سه ر ئه رزه که نووستبوون، که تیان (ته خته خه و) نه بوو. له
جیاتی نوین، جل و په لاس، په رۆ شریان راختبوو... بۆن بۆگه نی و میشووله و
سیسرک... هه مان وه زع و حالی بیست سال له مه پیش، بی هیچ گۆرانیکی به رقه رار
بوو... ئه مه سه باره ت به دایه گه وره، جیگای گله یی نییه، گازانده له و نا کریت، ئه و تازه
پیر بووه. به لام سه باره ت به دایکت، لای خوایه زمانی فه ره نسی ده زانیت و به شداری له
نواندنی شانۆبییدا ده کات... ده بی هه ست به و شتانه بکات.

ساشا، عاده تی وابوو که قسه ی بۆ که سینک ده کرد، دوو قامکی باریک و دریژی بۆ
گوینگره که ی دریژ ده کرد، که میک بیده نگ بوو و گوتی:

-هه موو شتیکی ئیره م پین نامۆیه. هه موو شتیکی ئیره م پین سهیره، له م ماله دا که س
به که س نییه، که س هیچ کاریک ناکات. دایکت له به یانییه وه تا شه وی خه ریکی پیاسه و

گه‌رانه، له‌تۆ وایه کچه سولتانه، دایه گه‌وره‌ش ده‌ست به هیچه‌وه نادات. تۆش وه‌کو ئەوانی تریت، ده‌زگیرانه‌که‌شت، ئاندری ئاندریچ، هیچ ناکات.

نادیا، پارو پیرایش هه‌مان ئەو قسانه‌ی بیستبۆون و ده‌یزانی که ساشا ناتوانی به‌شیوه‌یه‌کی دی بیر بکاته‌وه، جارن پیکه‌نینی به‌قسه‌و گه‌نگه‌شه‌کانی ده‌هات. به‌لام ئیستا، خۆیشی نه‌یده‌زانی بو، به‌قسه‌کانی ساشا په‌ست و خه‌مبار ده‌بوو.

نادیا به‌ده‌م هه‌ستانه‌وه‌ گوتی:

—ئهم قسانه‌ کۆن بوون و له‌میژه‌ دلم پێیان ده‌گوشری و لییان وه‌ر‌زبووم. خۆزگه‌ دوو قسه‌ی تازه‌ فیر ده‌بوویت.

ساشاش، به‌ده‌م پیکه‌نینه‌وه‌ هه‌ستا، به‌ دووقۆلی به‌ره‌و مال بوونه‌وه، نادیا‌ی بالا به‌رز و به‌ژن زراقی خۆش ئەندام و شووش و باریک له‌ ته‌نیشته‌ ساشاوه، سه‌لامه‌ت و گه‌ش و به‌که‌یف و به‌ده‌ماخ ده‌ینواند. نادیا به‌خۆیشی هه‌ستی به‌مه‌ ده‌کرد و دلی به‌ حالێ ساشا ده‌سووتاو به‌خۆیشی نه‌یده‌زانی بوچی هه‌ستی به‌ جوړه‌ شه‌رمه‌زاری و هه‌ر‌ه‌جیک ده‌کرد. ئەوسا گوتی:

—تۆ له‌ راده‌به‌ده‌ر قسه‌ی زیاد ده‌که‌یت. بو نمونه‌ تۆزیک له‌مه‌پێش باسی ئەندری ده‌زگیرانته‌ کرد، به‌بیئه‌وه‌ی که‌م و زۆر بیناسیت.

—ئاندری ده‌زگیرانته‌! واز له‌ باسی ئەندری ده‌زگیرانته‌ بینه، من دلم به‌ گه‌نجیتی تۆ ده‌سووتیت.

کاتی ئەمان خۆیان به‌ هۆله‌که‌دا کرد، میوانه‌کان له‌ ده‌وری خوانه‌که‌ دانیشتبۆون، ئاماده‌ی شیو خواردن بوون. بابولیا — خه‌لکی ماله‌که‌ به‌ دایه‌ گه‌وره‌یان ده‌گوت بابولیا — که ژنیکی قه‌له‌وی، په‌زا قورسی، ئەبرۆ چری، برۆ په‌یوه‌ست و لیو تووکن بوو، به‌ ده‌نگی به‌رز قسه‌ی ده‌کرد، به‌ جوړی قسه‌کردنه‌که‌یدا دیار بوو که سه‌رگه‌قار و خودان ماله‌. هه‌ر‌چه‌نده‌ له‌ بازارا چه‌ندین دوکان و موغازه‌ی هه‌بوو خانوو به‌ره‌یه‌کی کۆنی ئەستوندار و باخیکی هه‌بوو، که‌چی هه‌موو به‌یانیه‌ک به‌چاوانی گریانه‌وه، به‌ده‌م نوێژ و نزاوه‌ له‌ قاپی خوا ده‌پارایه‌وه‌ که‌ دووچاری نابووتی نه‌کات. بووکه‌که‌شی، واته‌ نینا ئیفانوونا، دایکی نادیا، لی‌ره‌ بوو، ئەمه‌ ژنیکی قز زه‌ردی به‌ژن زراف بوو، عه‌ینه‌کی چێوه‌ کانه‌زایی له‌چاو ده‌کرد، هه‌ر قامکیکی موس‌تیه‌یه‌کی ئەلماسی نقیم کاره‌بای پیوه‌ بوو.

قه‌شه ئاندریش له‌وئ بوو، ئەمه پیره‌میردییکی لاوازی بی ددان بوو، سیمای وای دهنواند که بیه‌وئ حیکایه‌تییکی یه‌جگار سه‌یر بگێریته‌وه. کوره‌که‌ی قه‌شه باشی، واتا ئاندری ئاندریچ، ده‌زگیرانه‌که‌ی نادیا، گه‌نجییکی جوان و که‌میک گۆشتن، و قژ لوول بوو و زیاتر له‌ ئە‌کته‌ر و نیگارکیش ده‌چوو. باس و گفتوگۆیه‌که‌یان له‌سه‌ر نواندنی موگناتیزی بوو.

بابولیا روی کرده ساشا و گوتی:

–ئە‌گەر لای من وه‌مینی له‌زه‌رفی یه‌ک هه‌فته‌دا چاک ده‌بیته‌وه و عه‌له‌مت نامینی. به‌مه‌رجی باش بخۆیت.

ئە‌وسا، ئاهییکی هه‌لکیشا و له‌سه‌ری پۆیی:

–ته‌مه‌شا چیت به‌سه‌ر هاتوه! بنیاده‌م لیت ده‌ترسیت! که کورپییکی نارپه‌سه‌نی!

بابا ئاندری، به‌کاوه‌ خۆ، له‌کاتی‌کا بزه له‌ چاوانیا شه‌پۆلی ده‌دا گوتی:

–ئە‌و مه‌لعوونه ده‌گه‌ل چوار پێیاندا چوو له‌وه‌ر هه‌رچی مال و میراتی بابی هه‌بوو، به‌ فیروزی دا...

ئاندری ئاندریچ، ده‌ستی خسته سه‌رشانی بابی و گوتی:

–چه‌ندم بابه‌گیان خۆشه‌هوی، پیریکی چاکه، پیره‌میریکی میهره‌بانه!

هه‌موو بیده‌نگ بوون.. ساشا له‌ناکاوا پیکه‌نی و خاوی سه‌ر میزه‌که‌ی به‌ده‌مییه‌وه گرت.

بابا ئاندری، له‌ نینا ئیفانوڤنای پرسی:

–یانی تۆ باوه‌رت به‌ نواندنی موگناتیزی (هیپنوتیزم) هه‌یه؟

نینا ئیفانوڤنا، سیمایه‌کی جدی و بگره‌ گرژی له‌خۆ هیناو به‌رسقی دایه‌وه:

–ناتوانم به‌دلنیا‌یه‌وه بلیم باوه‌رم پێیه‌تی، به‌لام ده‌بی دان به‌وه‌دا بنه‌م که سروشت پره‌ له‌ دیارده‌ین نامه‌فه‌ووم و په‌نه‌ان و نه‌ینی ئامیز.

له گه لټام، به لټام پټويسته نه وه بلټيم که ئيمان، به شينويه کی به رچاو، راده دیارده په نهانگان که م ده کاته وه.

له م کاته دا پيشخزمه ته کان، قه له موونیکي سووره وه کراوی گه وره ی قه له وی چه وریان هینایه ژووره وه و له سهر میزه که یان دانا. نینا ئیقانو قنا و قه شه ئاندری، دريژه یان به گفتوگويه که یان دا. مستیله نه لټامسه کان به قامکه کانی نیناوه ده بریسکانه وه، پاشان روندک زاییه چاوه کانی، به په شوکاو ییه وه گوتی:

هه لټه ته من خوم به وه نازانم که گه نگه شه ت ده گه ل بکه م، به لټام هیوادارم له وه دا هاوبیرو بوچوونی من بی که ژیان پره له مه ته ل و لیچار ی له هه لټیان نه هاتگ!

به بنده دلنیا ت ده که م، که هیچ مه ته لیکي له هه لټیان نه هاتگ له ژیاندا نییه.

دوای شیو، ئاندری ئاندریچ که وه ویلون ژندن و نینا ئیقانو قناش به پیانو که وه شان به شانی. ئاندریچ، پیش ده سالان، کولیچی په روه رده ی ماموستایانی ته واو کردبو، به لټام دانه م زرا بوو و هیچ کاریکی دیاریکراوی نه بوو. ته نیا هه نديچار نه ویش به ده گمهن، له و کونسیرتانه دا، که له لایهن نه نجوومه نانی خیرخواییه وه ساز ده کران، به شداری ده کرد. خه لکی شار ناویان نابوو "هونه رمنده"

ئاندری ئاندریچ، خه ریکی ویلون ژندن بوو و نه وانی دی هه موو بیده نگ و ئارام گوئیان ده گرت. سه ماوهره که، له سهر میزه که، هیدی هیدی ده کولا، که س چای نه خوارده وه ته نیا ساشا نه بیت کاتی سه عاته دیواریه که، نیوه شه وی راگه یاند، ژئییه کی ویلونه که ی ئاندریچ پچرا. هه موو پیکه نین و میوانه کان هه ستان و که و تنه مالاوایی.

نادیا دوای نه وه ی "ئاندری ئاندریچ" ی به ریکرد، چوو بو ژووره که ی خوی له نهومی دووم، که له گه ل دایکیدا له هه مان ژورر ده ژیا. (نهومی خواره وه هی داپیره بوو) پيشخزمه ته کان، له خواره وه خه ریکی کوژاندنه وه ی چراکانی هوله که بوون، به لټام ساشا، هیشتا هه ر دانیشتیوو و خه ریکی چا خوارده وه بوو. وه کو مؤسکوییه کان به دريژا داده نیش ت و چای زوری ده خوارده وه، له هه ر دانیشتنیکدا نزیکه ی هه وت کوپ چای ده خوارده وه. نادیا، له ژووره که ی خویدا، خوی گوری، چوو ه جیگاوه، به لټام تا ماوه یه کی زور گویی له ده نگه ده نگي پيشخزمه ته کان بوو که ئامانه که نیان کوډه کرده وه، داپیره ش تووره بوو و هه ر هاواری ده کرد. پاشان بیده نگي بالی به سهر

هه موو شتیکدا کیشا، تهنیا ناو به ناو دهنگی کۆکه کۆکی ساشا، له قاتی خوارهوه دههات.

"۲"

دوو سهعاتیک له نیوه شهو بوری بوو که نادیا له خهو بیدار بووه وه - بهیان له ئونگاوتندا بوو. تهقه تهقی دار دهستی ههس ههسی شهو، له دووره وه دههاته گۆی . نادیا مهیلی له خهو نه بوو. ئهگه ر بلایی جیگا کهشی زۆر نه رموو رهحهت بوو، به لام ههزی نه ده کرد بخهوی. ئیدی وهکو هه موو شهوانی مانگی مایوی رابردوو، له ناو جیگا کهیدا دانیشت و له فکران رچوو. به لام بیرهکانی هه مان بیرى شهوی رابردوو بوو. بیرى رۆتینی یهکنه واو بیهوده و وهسوهسه ئهنگیز، بیرى له ئاندری ئاندریچ ده کرده وه که چۆن دهورو خولی دابوو و مهرایى ده کرد و خوازگاری کرد بوو و چۆن ئه م رازی بوو بوو و به ره به ره ئه و مرۆقه میره بان و زیره که ی ناسی بوو و ریز و حورمه تی گرتبوو. به لام ئیستا که که متر له مانگیک بو زهما وهنده که یان مابوو، به خویشی نه یه زانی له بهرچی ئه وهنده ههست به نیگه رانی و ترس دهکات، وهکو ئه وهی چاوه روانی پیشهاتیکی ناخۆش و ناواده بیته. دهنگی تهقه تهقی دار عاسای شه وگه ره که به رده وام بوو: تهق، تهق، تهق، تهق، تهق...

له په نه ره گه وه و کۆنه که ی ژووره که یه وه باخه که ی ده بینی، که میک له ولاتره وه، هیشه گۆلی یاس، که له سه رما ملیان لار کرد بو وه وه و خه والو ده یان نواند. ته میکی سپی چر و شیر ئاسا، به ره و داریاسه که به شه پۆل دههات و ده یویست سه راپای ده وه نه که داپۆشیت. قه له په شانى خه والو، له سه ر دره خته دووره دهسته کانه وه ده یانقراند. نادیا له بن لیوانه وه گوتی: "خودایا، بوچی ئه وهنده ههست به دل تهنگی ده که م؟"

رهنگه هه موو کچیک له رۆژانی پیش زهما وه دنیا، هه مان ههستی لایى. کى چوزانی! یا له وه یه هۆی ئه م دلته نگیه ی، قسهکانی ساشا بى؟ به لام خو ساشا، چه ندین ساله هه مان ئه و قسانه دهکات و هه مان قه وان لیده داته وه، له تو وایه دهقیکی نووسراوه و ئه زبه ری کردوو، که قسان دهکات زۆر ساویلکه و سهیر دیتته بهرچاو. به لام بوچی ساشام له بیر ده رناچی؟ بوچی؟

سه‌عاتیک ده‌بیت که ته‌قه ته‌قی دار عاساکه‌ی شه‌وگه‌ره‌که نه‌ماوه. مه‌لان، له‌باخه‌که و ژیر په‌نجه‌ره‌ی ژووره‌که‌ی ئه‌ودا، ده‌چریکینن، ته‌می سه‌رباخه‌که ره‌ویوه‌ته‌وه، روناکیه‌کی به‌هاری، وه‌کو زه‌رده خه‌نه بالی به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا کیشاوه. زوو به زوو پرته‌وی گه‌رم و کتوپری هه‌تاو، گیانی وه‌به‌ر سه‌رانسه‌ری باخه‌که خست، دل‌وپه ئاونگی ئه‌لماس ئاسا، به‌سه‌ر لق و پۆپی دره‌خته‌کان و لاسک و گه‌لای گیاه، که‌وته دره‌خشانه‌وه. ئه‌م به‌یانیه باخه‌ کۆن و پیره‌که، ئه‌و باخه‌ی که‌له میژ بوو فه‌رامۆش کرابوو، زۆر گه‌ش و تازه ده‌ینواند.

بابولیاش، له‌خه‌و رابوو. ده‌نگی وشکه‌ کۆکه‌ی ساشا، به‌رزبووه‌وه. له‌ ژووره‌کانی قاتی ژیره‌وه، ده‌نگی پیشخزمه‌ته‌کان ده‌هات که سه‌ماوه‌ریان پیده‌کرد و کورسیه‌کانیان ریکه‌خست.

کات به‌ خاوی ده‌بووری. نادیا سه‌عاتیک پتر بوو که له‌باخه‌که‌دا پیاسه‌ی ده‌کرد، به‌لام کات نه‌ده‌رپۆی، به‌یانی هیشتا هه‌ر له‌ سه‌ره‌تادا بوو، له‌تۆ وایه‌ نایه‌وی جی بۆ نیوه‌رپۆ چۆل بکات. نینا ئیفانوفناش به‌چاوانی گریانویه‌وه، په‌رداخیک ئاوی مه‌عه‌دنی به‌ ده‌سته‌وه‌یه. ماوه‌یه‌ک بوو خوی دابووئه‌ ئاماده‌کردنی روحان و گیا ده‌رمانی. زۆری ده‌خوینده‌وه، چه‌زی ده‌کرد باسی ئه‌و گومان و وازوایانه بکات که به‌روکیان ده‌گرت و نادیا وای وینا ده‌کرد که ئه‌م ره‌فتارانه‌ حیکمه‌ت و نه‌هینیه‌کی قوولیان تیدایه. دایکی ماچ کرد و که‌وته شان به‌ شانی و پرسی:

-دایکه‌ بۆچی ده‌گری؟

-دویشه‌و ده‌ستم به‌ خوینده‌وه‌ی رۆمانیک کرد که باسی پیره‌می‌ردیک و کچه‌ی ده‌کات. یارۆی پیره‌می‌رد، له‌ شوینیکدا، شوینه‌که‌م بیر نه‌ماوه، کارمه‌ند بوو. سه‌رۆکی دایه‌ره‌که‌ی چه‌ز له‌ کیژه‌که‌ی ئه‌م ده‌کات. هه‌لبه‌ته‌ هیشتا رۆمانه‌که‌م ته‌واو نه‌کردوو، به‌لام گه‌ییمه‌ شوینیک که نه‌متوانی جله‌وی گریان‌ی خۆم بگرم..

نینا ئیفانوفنا، قومیک‌ی له‌ ئاوه‌ مه‌عه‌دنیه‌که‌ خوارده‌وه و له‌سه‌ری رۆی:

-ئه‌م به‌یانیه‌ش که ئه‌و چیرۆکه‌م بیرکه‌وته‌وه، هه‌مدیس گریام.

نادیا، که‌میک بیده‌نگ بوو و گوتی:

-دایکه، من ئەم پوژانه ههست به خه مینی دهکه م. شهوان خه و له چاوم ناکه ویت، نازانم بۆچی؟

-نازانم گیانه که م. به لام من کاتی خه و دهری، چاوم توند دهنوقینم، ئە ئاوا، ئانا کارینینا(شا قاره مانی رۆمانه که ی تۆلستوی یه، که رۆمانه که ی به ناوی ئەوه وه ناو ناوه) دینمه بهرچاوی خۆم که چۆن رپی دهکات و قسه دهکات. یا شتیکی میژوویی دنیای کۆن دینمه بهرچاوی خۆم...

نادیا، بۆی دهرکهوت که دایکی نه لپی دهگات و نه دهنوانی لپی تیگات. ههستی کرد ئەمه یه که مجاره له ژیانیا روو به رووی ئەم جوړه کیشه یه ده بیته وه. دوو چاری ترس بوو. حهزی دهر کرد په نایه ک وه دۆزی و خۆی تیا بشاریته وه، بۆیه به ز بۆ ژووره که ی خۆی گه پرایه وه.

نزیکی سهعات دووی دوانیوه رۆ، له سه ر سفره و خوانی نیوه پوژه دانیشتن. پوژی چوار شه ممه، واته پوژی پوژوو و پاریزی باوه رداران بوو، بۆیه شو ربا ی که له رمی بی گوشت و ماسی سیمیان به ساواره وه بۆ داپیره لینابوو

ساشا، بۆ ئەوه ی سه ر بکاته سه ر دایه گه وره هه م له شو ربا چه وره که ی خۆی و هه م له شو ربا بی گوشت و چه وره که ی ئەویشی ده خوارد. به دریزی ماوه ی فراقینه که، سوعبه ت و شوخیانی دهر کرد، به لام چونکه سوعبه ته کانی له قالبی وه عزی ئەخلاقی دابوون، له گیان قورس و ناخۆش بوون. هه ر جار ی که قامکه زۆر باریک و دریزه کانی به رز دهر کرده وه تا قسه یه کی خۆش بکات، که س پینه ده که نی. به لام کاتی پیاو بیری له وه دهر کرده وه که زۆر نه خۆشه و له گینه به و زووانه بمریت، دل ی به حالی ده سووتا.

هه ر که له فراقین بوونه وه، دایه گه وره بۆ ژووره که ی خۆی رۆی تا ئیسراحت بکات. نینا ئیقانو قناش که میک پیاو ی ژهند و ئەویش رۆی. ساشا، دهستی به قسه هه میشه یه کانی دوا ی نیوه پوژه ی خۆی کرد:

-ئا ه نادیا گیان، خۆزگه به گو یی منت دهر کرد! خۆزگه!

نادیا، چاوانی لیک نابوون و له سه ر مۆبیله یه کی کۆن پالی دابووه وه، ساشاش به هۆله که دا ده هات و ده چوو، ده یگوت:

-خۆزیا دريژت به خویندن دهدا! دهزانی ته نیا خویندهواران و پوښنیران جیگای پیزن و به که لک دین. تا ژماره ی ئه و جوړه خه لکانه زورتر بن، دنیا ی ئیمه، ئه م دنیا به زووتر ده بیت به به هشتی خوا. ههنگی به ره به ره به ردیکی ئه م شاره ی ئیوه به سه ر به رده وه نامینی.. هه موو شتیک ژیر و بان ده بیت. وه کو ئه وه ی جادوو لپی دابی به و ئاویه ده گوړیت. ههنگی له جیاتی ئه م خانووه کوڼ و داروخاوه، ئه پارتمانی گوره و به شکو دروست ده کریت، باخ و باخاتی سه یر و فواره ی جوان دروست ده کریت، خه لکانی شایسته دینه دنیاوه... به لام ئه مه گرینگ نییه، گرینگ ئه وه یه، که ئه م خه لکه ره ش و پروت و به ئاژاوه و بی سه روبه ره - به و مانایه ی که ئه مړو لای ئیمه باوه - نامینی. چونکه ههنگی هه ر ئینسانیک ئیمانی خو ی ده بیت و ده زانی بوچی ده ژی، قه دری ژیان ده زانیت و که س پشت به پروت و ره جال نابه ستیت. نادیا گیان، لیره برۆ، سه فه ر بکه، بو هه مووانی سه لمینه که ئه م ژیا نه یه کهاوی و یه ک نه وا پوتینی و پر تاوان و گوناحه، بیزاری کردوویت، به لای که مه وه ئه مه بو خوت سه لمینه!

-ساشا، شتی وا نابیت، من خه ریکه شوو ده که م.

-وازیته! ئاخو شوو کردن به که لکی چی دیت؟

به جووته بو باخه که چوون و که میک پیاسه یان کرد. ساشا له سه ر قسه کانی پوی:

-به هه رحال گیانی من، تو ده بی بیر بکه یته وه، له وه بگه یت که ئه م ژیا نه پوچ و بی مانایه ی ئیستات چه ند ئالوده و پیس و نا ئه خلاقیه. ئاخو بو له وه ناگه ی کاتی که تو و دایکت و بابولیا، بیهوده ده سوړینه وه و، ده ست به هیه چه وه ناده ن. مانای وایه خه لکانی دیکه له جیاتی ئیوه کار ده که ن و ئیوه ژیا نی ئه وان به فیرو دده ن؟ ئایا ئه م ره قتا ر و هه لوسته به گوناح و خه تا نازانیت؟ ئه مه بی شه ره فی نییه؟

نادیا ده یویست بلیت: "به لی، دروسته"، ده یویست بلیت هه ست به وه ده کات، به لام، پروندک له چاوانیدا قه تیس ماو له نا کاوا بیده نگ بوو و چوه وه قاوغه که ی خو ی بو ژوره که ی خو ی پوی.

ئاندری ئاندریچ، که میک به ر له ئیواره هات، وه کو خووی هه میشه یی نزیکه ی سه عاتیک ویلونی ژهند. ئه ندری به شیوه یه کی گشتی که سیکی که م دوو بوو، له وه یه هه ر له به ر ئه وه ش، چه زی له ویلون بووی، که ده یتوانی یه ک دانه سه عات ویلون بژهنی و تا قه قسه یه ک نه کات. ده وروبه ری سه عات یازده ئاندری پالتوکه ی له به ر کرد و به نیاز

بوو که بپرات، نادیا ی له همیز گرت و به تاسه وه که و ته رامووسانی دموچاو و شان و مل و دهسته کانی نادیا و له بن لیوانه وه دهیگوت:

-گیانه که م! نازداره که م!... چهند خوشحالم! خه ریکه له خوشی و شادیدا شیت دهم!

نادیا، وای هه ست ده کرد، ئەم قسانه تازه نین، زور له مه پیش له م جوره قسانه ی بیستووه. یا رهنگه له کونه کتیبیکا خویندبنیه وه... له رومانیکی کوندا، دپاو و فه راموش کراودا خویندبنیه وه.

ساشا له هوله که دا شانی دادابووه سهر میزه که و ژیر پیاله که ی نابووه سهر نووکی ههر پینج قامکه دریزو باریکه که ی و چای ده خوارده وه. بابولیا، دهستی که و هره قی له سهر میزه که ریز کرد بوو و خه ریک بوو فاللی بوو خوی ده گرته وه. نینا ئیقانوفنا، سهرگرمی خویندنه وه ی کتیب بوو. پلته ی چرای ئیکونه که ده گرا و دهنگی لی به رز ده بووه وه، پیده چوو جه وه که ئارام بی. نادیا خواحافیزی له هه مووان کرد و سهر که وت و چوو بوو ژووره که ی خوی. خیرا چوووه ناو جیگا که یه وه و یه کسهر خه و بردییه وه. به لام وه کو دویشه و بهر له سپیده له خه و رابوو. خه وی زپا، ههستی به خه م و نیگه رانی ده کرد. دانیش، سهری نایه سهر ئه ژنوی و بیرری له ده زگیرانه که ی و له زه ماوه نده که یان ده کرده وه... به خویشی نه یزانی بوچی ئه وه ی بیرکه و ته وه که دایکی هه رگیز میرده ره حمه تیه که ی خوی خوش نه ویستبوو و ئیستاش دهستی له هه موو شتیک بهر بوو بوو له سایه ی خه سویدا، له سایه ی دایه گه ورده ده ژیا. نادیا چهند بیرری ده کرده وه. نه یده زانی بوچی تا ئەم ساته ش دایکی به ژنیکی گه وره، نا ئاسایی ده زانی و، به ژنیکی ساده و ئاسایی و نه گبهت و قه ره به ختی نه ده زانی.

ساشاش، له خواره وه، له ژووره که ی خویدا نه نووستبوو، له وینده ره وه دهنگی کوکه کوکی ده هات. نادیا ده بیره وه چوو: "ساشا که سیتی ساویله و سهیره، له هه موو خه ون و خه یاله کانی، له هه موو باخه سهیره کانی، له فواره خه یاله کانی جوره ساویله یی و گه و جایه تیه ک به دی ده کریت، به لام ئەم ساویله یی و گه و جیتییه ی - نازانم بو - ئه وه نده جوانه که بیرم له وه کرده وه لیره برؤم و دریزه به خویندن بده م، سه راپای بوون و دلم هاته له رزین و له شادی و خوشیدا سهر ریژ بوو."

ههنگی له بن لیوانه وه گوتی:

-باشتر وایه بیرنه که مه وه.. پیویست ناکات بیر له م بابه ته بکه مه وه.

له دووره‌وه، وهكو دويشه‌و، دهنگی دار دهستی شه‌وگه‌ره‌که به‌رز بووه‌وه: ته‌ق - ته‌ق... ته‌ق... ته‌ق... ته‌ق - ته‌ق...

"۳"

ساشا، له نیوه‌ی مانگی حوزه‌یراندا، هه‌ستی به‌ جوړه دلته‌نگی و ترسیک کرد، لیبرا خو‌ی کو‌بکاته‌وه و بو‌ موسکو بگه‌رپته‌وه. به‌ په‌ستی‌ه‌وه گوتی:

-من له‌م شاره‌ هه‌لناکه‌م... نه‌ ئوی لووله‌کیشی تیا‌ه نه‌ زیرابی تیا‌ه، مووبه‌قه‌که‌تان هینده‌ پیسه، که‌ دهمه‌وی نان بخوم‌ دل‌م تیک‌ هه‌لدیت...

دایه‌ گه‌وره، به‌ چپه، دیار نه‌بوو بو‌ به‌چپه؟ به‌رسقی دایه‌وه:

-په‌له‌ مه‌که‌ نه‌گریس، جارئ مه‌رؤ! له‌ حه‌وتی مانگی ته‌مووزدا شاییمان هه‌یه.

-نا، ده‌رؤم.

-ئه‌دی قه‌رار نه‌بوو تا مانگی ئه‌یلول لی‌ره‌ بیت؟

-با، به‌لام ژیوان بوومه‌ته‌وه، ده‌بی کار بکه‌م!

تاوسانی ئه‌و ساله‌ شیندار و سارد بوو، دره‌خته‌کان له‌ باراناودا هه‌لکشابوون، باخه‌که‌ سارد و ناخوش بوو، به‌راستی وه‌ختی کار بوو. له‌ هه‌موو ژووره‌کانی هه‌ردوو نه‌ومی سه‌ره‌وه و خواره‌وه، ده‌نگی ژنانی نه‌ناس ده‌هات. مه‌کینه‌ی خه‌یاتیه‌که‌ی داپیره‌ که‌وته کارکردن، له‌ په‌ستاو بی‌ پسانه‌وه کاری ده‌کرد: په‌له‌ په‌لیان بوو که‌ به‌زووترین کات جیازی بووکه‌خان ئاماده‌ بکه‌ن. ئه‌و جیازی‌ه‌ی که‌ بو‌ بووکییان فه‌راهه‌م ده‌کرد یه‌جگار زور بوو. بو‌ نمونه‌ شه‌ش دانه‌ پالتوی فه‌روویان بو‌ کړی بوو، که‌ نرخ‌ی هه‌رزانتز یینان، به‌ گوته‌ی دایه‌ گه‌وره، سی‌ سه‌د رپوبل بوو! ئیدی ئه‌و هه‌موو هه‌راو زه‌نایه، ساشایان بی‌تاقه‌ت کرد بوو. له‌ ژووره‌که‌ی خو‌یدا دانیشتبوو و خو‌ی ده‌خواره‌وه. به‌لام وی‌رای ئه‌وه‌ش قه‌ناعه‌تیا‌ن پی‌کرد که‌ وه‌می‌تی و بو‌ موسکو نه‌رواته‌وه و ئه‌ویش به‌لینی‌ دا که‌ تا کو‌تایی حوزه‌یدان وه‌می‌تی و سه‌فه‌ر نه‌کات.

کاته‌که‌ به‌خیرایی ده‌رؤیی. له‌ ۶/۲۹/دا که‌ ریکه‌وتی جه‌ژنی سان پیوته‌ری ده‌کرد، ئاندری ئاندریچ ده‌گه‌ل نادیا‌دا، له‌ دوا‌ی فراشین پیاسه‌یه‌کی شه‌قامی موسکوفسکایایان کرد تا ته‌مه‌شایه‌کی ئه‌و خانووه‌ بکه‌ن که‌ ده‌میک بوو بو‌ ئه‌وانیان، بووک و زاوایان

به كرى گرتبوو. ئەم خانووہ دوو نھۆم بوو، بەلام جارى تەنيا ژوورەكانى قاتى سەرەوہيان موبيلمان كرد بوو. زەمىنەى ھۆلەكە پاركىت (تەختە پۆش) كرا بوو، كورسى ھەيزەرانى تيا دانرابوو، پيانويەكى گەورەى تيا بوو، ستاندىكى نوتەى كەمانچەى تيا دانرا بوو... بۆنى بۆيە ژوورەكانى پىر كىردبوو. تابلويەكى گەورەى چوارچيۆە زيړينى، رەنگينى ئافرەتيكى پرووت بەلاى گولدانىكى وەنەوشەى دەسك شكاوہو، بە ديوارەكەوہ ھەلواسرابوو. ئاندرى ئاندرىچ لەبن ليوانەوہ گوتى: -زۆر نايابە!

ئەوسا ھەناسەيەكى ھەلكيشا و بەريزەوہ ناوى نىگار كيشەكەى برد:

-تابلويەكى جوانە، كارى شيشماچيفسكى يە.

ئەوسا چوونە ژوورى ميوان. ميژىك و قەنەفەيەك و ريزىك كورسى، بەرگ شينى درەخشانى تيا بوو. ويئەيەكى فۆتوگرافى گەورەى بابى ئاندرى، بەكلاوى تايبەتى كەشيشان و ميدالى شانازيەوہ، لە سەرروى قەنەفەكەوہ، بەيوارەكەوہ ھەلواسرا بوو. ئەوسا خويان بە ژوورى نانخواردندا كرد، بۆفەكەى ئامادە كرا بوو. ئەوسا لە ژوورى نوستنەوہ سەريان دەردينا. نىمچە تاريك بوو. دوو كەتى (تەختەخەو) بە تەنيشت يەكەوہى تيا بوو. پىدەچوو كە كاتى ئەم ژوورەيان موبيلە كىردوو، واين تەسەور كىردى كە ئەم ژوورە دەبى ھەر وابى و لەوہى باشتر تەرتيب ناكىت. ئاندرى ئاندرىچ، نادىاي لەم ژوورەوہ بۆ ئەو ژوورە دەبرد و بە دريژايى ئەو ماوہيە باسكى لە قەدى ئالاند بوو. بەلام ناديا ھەستى بەلاوازي و گوناح دەكرد، لە ژورەكان و كەتەكان و ھەموو موبيلمانەكان بيزار بوو، دلى لە دىتنى تابلوى ژنە پروتەكە تىك ھەلدەھات. ئىستا بەتەواوہتى بۆى دەرکەوتبوو كە چىتر ئاندرى ئاندرىچى خۆش ناوى و رەنگە ھەرگىز خۆشى نەويستى. ھەرچەندە شەو و پۆژ بىرى لەم مەسەلەيە دەكردەوہ، بەلام نەيدەزانى چۆن ئەم شتە بدركىنى و بەكىى بلى و چۆنى بلى و بۆ بىلى... ئاندرى ئاندرىچ، دەست لە كەمەرى ناديا، بەژوورەكاندا دەيگىرا و بە نەرمى و خۆشەويستىيەوہ دەيدواند و لە كانگاي دليەوہ ھەستى بە شادى دەكرد. بەلام ناديا گالتەى بەھەموو ئەو شتانە دەھات، بە زيادە مەسرفىكى گەوجانە و ساويلكانەى لە تەحەمول بەدەرى دەزانى، ھەستى دەكرد باسكى ئاندرى، وەكو قەيدى دەورى پىپ و بۆشكە، ساردو سىر لە قەدى ئالاوہ. ئامادەبوو لە ھەر ئان و ساتىكدا ھەليت، يان لە ھۆرژنى گريان بدات و خوى لە پەنجەرەوہ ھەلبديرى. ئاندرى ئاندرىچ، ھەمام و

تەوالىتەكەشى نىشان دا، ئەو شىزەيەكى كە لەدىوارەكەدا قايم كرابوو باداۋ، لەناكاۋا ئاۋ
ھاتە خوارەۋە. ئاندرى بەدەم پىكەننەۋە گوتى:

-چۈنە؟ بەدلتە؟ بەخۆم پىمگوتن كە تەنكىيەكى ھەزار لىترى لەسەربان دابمەزىنن. بۇ
ئەۋەى ھەمىشە ئاومان ھەبى و ئاومان لى نەبىت.

پاشان، پىاسەيەكيان بەنىۋە ھەۋشەكەدا كىرد و ئەۋسا چۈۋنە سەر جادەكە،
گالىسكەيەيان بەكرى گرت و رۆيشتن. دىئا تەپ و تۈز بوو، لەۋە دەچوو، ھەر ئان و
ساتىك باران دابكات. ئاندرى ئاندرىچ. لەبەر تۈزۈ بايەكە چاۋى داخست و گوتى: -تو
سەرمات نىيە؟

نادىا، ۋەلامى نەدايەۋە. ئاندرى دۋاى كەمىك بىدەنگى گوتى:

- لەبىرتە دۋىنى ساشا، سەركۈنەى كىردم كە ھىچ كارىك ناكەم؟ ھەق بەۋە! زۋرىش
ھەق بەۋە! من ھىچ كارىك ناكەم، ناشتوانم بىكەم. ھۋى ئەمە چىيە گىانەكەم؟ نازانم
بۇچى كە بىر لەۋە دەكەۋە كۋاۋىكى فەرمى لەسەر بىكەم و لە ۋەزىفەيەكى حكومەتى
دابمەزىم. قىزىم لە خۇ دەبىتەۋە؟ نازانم بۇچى كە چاۋم بە قازىيەك، يا مامۇستايەكى
زمانى لاتىنى يا ئەندامىكى ئەنجومەنى شار دەكەۋى، دلم دەگوشرى، قىزىم دىتەۋە؟ ۋا
ۋەيلا بە ھالى رۋوسىيە دايكمان! ئەى رۋوسىيە دايكمان! چەند زۋرن ئەۋ كەسانەى
بەسەر خاكى تۋە، بىكارو بار، بى كەلك و فايدە دەسۋرپىنەۋە! ژارۋ رۋوسىيا، كۋل
خۇت، سەد ھەيف و مخابن كە خەلكانى ۋەكو من لە باۋەشى خۇيدا بەخىۋ دەكات!

بىكارى خۇى بەدىاردەيەكى گشتى دەزانى و بە يەككىك لە تايبەتمەندىيەكانى
سەردەمى خۇى دەزانى.

ئەۋسا لەسەرى رۋىيى: -ئازىزەكەم دۋاى زەماۋەندەكەمان دەچىن بۇ گۈندى و بۇ
خۇمان لەۋىندەر كار دەكەين! مولكىك بە باخ و ئاۋەۋە دەكرىن و كارى لەسەر دەكەين
و ژيان و بژىۋى خۇمان دابىن دەكەين... بەراستى ژيان و گۈزەرانىكى خۇشمان دەبىت!

ئاندرى ئەۋ قەسەيەى كىرد و قژەكەى بە بايەكە سپارد. نادىا، بەدەم گۈيگرتن لە
قەسەكانى ئەۋەۋە لە دلى خۇيدا دەيگوت: "خودايا! ھەز دەكەم بۇ مال بىرۋمەۋە خودايا
فرىام بىكەۋە!" لە نىكى مالى دايەگەۋرەدا تۋوشى بابا ئاندرى بوون. ئاندرى ئاندرىچ،
كۋاۋەكەى ھەلبىرى و بە خۇشحالىيەۋە گوتى:

-ئەوئەش باوكمه! كه باوكه گيانم خۆش دەوئ!

له كاتئكا كرئى گاليسكه چيه كهئ دهءا، له سه رى رۆئى: -پيره مئردئكى باشه،
پيره مئردئكى ميه ره بانه!

ناديا، شه كه ت و تووره، نه خۆش و له شهبه بار، خۆئ به مالءا كرد. بئرى له وه
ده كرده وه كه ده بئ تا كه وت نئوه شه و به مئوانانه وه مژوول بئ، سه رگه رمئان بكات،
به ده مئانه وه پئبكه نئت و گوئ له وئلۆن و هر توره هائئكى دئكه بگري ت و ته نئا باسى
شائى و زه ماوه ند بكات. دا ئه گه وه كه له كراسه ئاورئشه مه كه ئدا به خۆئ ده فشئ و
به هه مان كه ش و فشه وه كه هه مئشه له حوزوورى مئواناندا ههئ بوو، له پائى
سه ماوره كه دانئشئبوو. دوائى تۆزئك پائا ئاندرئ، وه ژوور كه وت، روى كرده
دا ئه گه وه و به ده م بزده ئه كئ رۆبئنا نه وه گوئ:

-زۆر خۆش حالم، كه به ساغ و سه لامئ ده تئئم.

زۆر زه حمه ت بوو كه بزائئت ئاخۆ سه عبه تئ ده كرد ئا به جدئ ئه و قسه ئه ئ ده كرد.

"ع"

با ئه كه خۆئ به په نجه ره كان و سه رباندا ده كئشا، خۆئ به دوو كه لكئشئ سوپا كه دا
ده كرد و ده ئلوراندا، به ئاوازئكى خه مناك و پر سۆزه وه ده ئلوراندا. تازه شه و له نئوه
بوورى بوو. هه موو چووبنه جئگاوه، به لام كه س نه خه وتبوو. نادئا وائ گومان ده كرد
كه ئه كئك له خواره وه وئلۆئى ده ژهنده. له ناكاوا ده نكئكى توند به رزبووه وه، له وه ده چوو
با ئه كه تا كئ په نجه ره كهئ شكاندى. دوائى تۆزئك نئنا ئئفانوفنا، به مۆمئكه وه و به تۆئ
كراسئك، خۆئ به ژووره كه نادئا دا كردو پرسئ: -ئه وه ده نكئ چئ بوو نادئا؟

دا ئكئ به و توفه شه و با پئچه، به زه رده خه نه ترس ئامئزه كه ئه وه، به قژه لووله تئك
ئالاوه كه ئه وه، پئرتو و ناشئرئنتو و كورته بالآتو له هه مئشه ده هاته به رچاو. نادئا، بئرى
كه وته وه كه تا ماوه ئه كئ كورته له مه پئش، دا ئكئ به ژئئكئ گه وه، نا ئاسائى ده زانئ و
به شانازئبه وه گوئى له قسه كانئ ده گرت. به لام ئئستا به هئچ جوئى توانائى ئه وه ئه بوو
ئه و قسه غروور ئامئزانه وه ئاد بئئئته وه، ئه وانه شئ كه وه ئادئ ده هاتنه وه، هر
هه مووى قسه ئه بۆش و به تال و، بئتام و بئهوده ده هاتنه به رچاو.

بايەكە بەجۆرى خۇي بە دووكەلكيشى سۆپاكەدا دەكرد و دەيلوراند وەكو ئەوہى چەندىن دەنگ پىكەوہ يەك بگرن و ھاوار بگەن، "ئەي خودايا" ناديا ھەستى كرد ھەر بەراستى ھاوارىكى وەھا دىت. ناديا لەناو جىگاكەيدا دانىشت، لەناكاوا چىنگى نايە قزى خۇي و لە ھۆرژنى گريانى دا:

-دایكە، دایكە، دایكە گيان، خۆزگە ئاگات لە دلم دەبوو! تكات لیدەكەم، لیت دەپاریمەوہ، رینگەم بدە لیرە برۆم، سەفەر بگەم! تكات لیدەكەم!

نينا ئىفانوفنا كە سەرى لە قسەكانى ئەو دەرنەدەكرد، پرسى:

-بۆ كۆي؟ بۆكۆي برۆيت؟

ناديا، بۆ ماوہيەكى زۆر گرياو نەيتوانى تاقە يەك وشە بلئ. ئەنجام گوتى:

-رینگەم بدە لەم شارە برۆم! من نامەوي ئەم زەماوہندە بگەم، ناشى كەم! تكايە ليم تيبگە! من ئەم كەسەم خۆشناوي... تەنانەت ناتوانم باسيسى بگەم.

نينا ئىفانوفنا ترسى لىنىشت و بلەز گوتى:

-نا، گيانەكەم، نا! ھيور بەوہ، ھوي ئەمە تىكچوونى مجيزى خۆتە، بەلام گرینگ نىە، بەسەر دەچىت. ئىدى ھەندىجار ئەو شتانەش دەبىت. ناشى دەگەل ئاندرى دا دەمەقالت بووبى؟ بەلام ئەوہش بزانه كە شەرى دوو دەزگيران، زوو دەبریتەوہ و يەكتريان زياتر خۆش دەوي.

ناديا، بەدەم گريانەوہ گوتى: -باشە، برۆ دايكە، برۆ!

نينا ئىفانوفنا، دواي بیدەنگيەكى كەم گوتى:

-بەلئ تۆ تا دوينئى مندال بووي، كچۆلە بوويت، بەلام ئىستا بووي بە بووك... ئىدى دنيا لە گۆراندايە، تەبيعەت لە گۆرانی بەردەوامدايە؛ كاتى بە خۆ دەزانی وەكو من دەبى بە دايك و پيرەژن، وەكو من دەبى بە خاوەنى كچىكى گوي نەبيست.

-بەلام دايكە، گيانەكەم تۆ ژنىكى ئاقلیت... ژنىكى نەگبەت، زۆر نەگبەت... بۆ ئەم قسە تورەھاتانە دەكەيت؟ بۆ خاترى خوا، بۆ؟

نینا ئیقانوفنا، دەیویست شتیک بلیت، لی زمانی چووه کلیله، هەر ئەوەندەى بۆ کرا، بە دەم گریانەوه بۆ ژوورەکەى خۆى بگەریتەوه. دەنگە بەرزەکە، دیسان لە دوو کەلکیشى سۆپاکەوه لوراندى و نادیا ترسى لىنیشت، لە کەتەکەى دابەزى و بەز بۆلای دایکى چوو. نینا ئیقانوفنا لە جیگا کەى خۆیدا راکشا بوو روندک لە چاوانیدا قەتیس مابوون، پەتۆیەکى بەخۆدا دابوو و کتیبیکى بە دەستەوه بوو. نادیا گوتى:

-گوى بگره دایکه! تکایه گوى له قسه کانم بگره، لیم تیبگه! مه گەر ئاگات لەم ژيانه ههچ و نهنگینهى ئیمه نییه. تهواو تازه چاوم کرانهوه، ئیستا هه موو شتیک ده بینم. هه مووان ده بینم. ئاخر ئەم ئاندرى ئاندریچهى تو ههچ نییه، پیاویکی گه مژیه دایکه! خودایا خۆت فریام بکهوه! دایکه تو ده بی تیبگهى که پیاویکی که ره!

نینا ئیقانوفنا، بەز لەسەر جیگا کەى دانیشت و بە دەم پەلمە پەلمى گریانەوه گوتى:

-تو و دایه گه ورهت عه زابم ده دن، رۆژگارم رهش ده کهن! من ده مه وى بژیم! بژیم!

یه ک دوو جار کیشای بە سینگی خۆیدا و دوو باره ی کردهوه:

-ژیان! وازم لی بینن! ئازادم بکهن! من هیشتا گه نجم، به به رمه وه ماوه، ده مه وى بژیم! به لام ئیوه کردووتانم به پیره ژن!..

به کولى گریانه وه، له جیگا کەى خۆیدا راکشا، پەتۆکەى بە خۆیدا و لە ژیر پەتۆکەوه، لاقەکانى لە ژیر خۆیدا قانگله کرد. لە ژیر پەتۆکەوه زۆر بچکۆله و کلۆل دیار بوو و مایه ی بەزه یى بوو. نادیا چوو بۆ ژوورەکەى خۆى، جلەکانى گۆرپى و لەبەر پەنجەرە کەدا، بە دەم چاوه روانى هەلاتنى خۆره وه دانیشت. بە درى ژایى شه وه که، بە دەم بیر کردنه وه و هزرینه وه له وینده ر دانیشت. یه کیک له خواره وه، له ناو حه وشه وه، په یتا په یتا به پەنجەرە کەیدا ده کیشا و ده یلوراندا.

به یانى دایه گه وره که وته په کوپۆ که ره شه بایه کهى شه وى هه موو به رى دارسیوه کانی خستوو و یه کیک له پیره دار هه لۆچه کانیشى شکاندوو. دنیا هه ور بوو، دل ده گوشرا، ئە وهنده تارىک بوو، ده بوا چرا هه لکه ن. باران به لیزمه ده بارى و له شووشه ی پەنجەرە کانی دها و هه مووان سه رمایان بوو. نادیا، دواى خواردنى تیشت (نان و چای به یانى) چوو بۆ ژوورە کەى ساشا، له سووچیکدا و لەبەر قه نه فه که دا، بیته وه ی فزه بکات، به چۆکدا هات و دەم و چاوى له نیو هه ردوو ده ستى نا.

ساشا، پرسى: -چ بووه؟

-نازانم... تىناگەم... سەردەرناكەم... چۆن تۈنۈمە تا ئىستا لىرە بژىم! لە دەزگىرانەكەم بىزارم. لەخۆم بىزارم، لەم ژيانە بۆش و بەتالە، لەم ژيانە بى مانايە بىزارم...

ساشا، كە ھىشتا نەيدەزنى مەسەلە چىيە، گوتى:

- دەى دەى، گرىنگ نىيە، گوى مەدەيە، بەخۆى چاك دەبى..

بەلام ناديا لەسەرى رۆيى:

-لەم ژيانە وەرز بووم. ناتوانم تاقە يەك رۆژى دى لىرە ھەلكەم. سبەينى دەپۆم. بىكە بەخاترى خوا لەگەل خۆتم بىيە!

ساشا، بۆ ماوەى دەقىقەيەك بە ھەپەساوى لىي رۈانى، سەرنەجام لە مەبەستى قسەكانى ھالى بوو و ھەكو مندال گەشايەوھ و خۆشحال بوو. كەوتە دەست جولاندن و بەجۆرى پىيەكانى بەعاردىدا دەدا ھەكو ئەوھى لەخۆشياندا برەقسىت. ئەوجا بەدەم دەست ھەلگۆفتنەوھ گوتى: -كە باشە! خودايا چەند باشە!

ناديا، بەچاوانى درشتى لىوان لىوي ئەشقەوھ، بى ئەوھى چاۋ بىروكىنى، ھەكو ئەفسوونكراوان تەمەشاي دەكرد، لە تۆ وايە چاۋەروانە كە ساشا لەو دەمەدا شتىكى گرىنگى پى بلى. بەلام وىراي ئەمەش ناديا واي ھەست دەكرد ئىستا دنيايەكى نوي و بى سنور، دنيايەك كە پىشتر ھىچ وىنايەكى لە ھەنبەريا نەبوو، لە بەردەميا دەكرىتەوھ. بە چاۋانى تەژى چاۋەروانىوھ تەمەشاي ساشاي دەكرد و بۆ ھەموو شتىك، تەنانەت بۆ مردنىش ئامادە بوو. ساشا كەمىك لە فكران راجوو و گوتى:

-من سبەينى لىرە دەپۆم. تۆ بەناوى خواحافىزىيەوھ تاكو وىستگە لەگەلما ۋەرە... شتەكانت دەخەمە جانتاكەى خۆمەوھ، بلىت بۆ تۆش دەبىم. كاتى كە زەنگى سىيەمىان لىدا، رىك خۆت بە فارگونەكەدا دەكەيت و... پىكەوھ دەپۆين. تا مۆسكو لەگەل مندا دىيت و لەوي بەولاوھ، خۆت بە تەنيا بۆ پىروسبۆرگ دەپۆيت. تەسكەرەو ناسنامەت پىيە؟

-بەلى.

ساشا، بەجۆش و خرۆشەوھ گوتى:

-سويندت بۆ دهخۆم كه له م كارهت ژيان نابيتهوه. ليره برۆ، برۆ بۆ خۆت بخوينه،
قهدهر ئاگای لیت بی. كه ژيانت گۆری، هه موو شتیک دهگۆریت. گرینگ ئهوهیه كه
مرووف ژيانی خوی بگۆریت، ئیدی شتهکانی دی گرینگ نییه. دهی باشه، كهواته سبهی
دهرۆین ها؟

-به لئ. سويندت بۆ دهخۆم!

نادیا، ههستی به نینگه رانییهکی زور دهکرد، دلێ دهگوشرا، هیچ کاتیکی دی دلێ بهو
شيوهیه نهگوشرا بوو، دهبا له ئیستاوه تا رۆیشتنی، بهدهم بیرکردنهوه و نینگه رانییهوه
بتلایهتهوه. بهلام هههه كه چوووه ژوورهکهی خوی و لهسهه جیگاکی راکشا. به چاوانی
به گریان و لیوانی به بزهوه، خهویکی قوولی لیکهوت و تا ئیواری له خهه رانهبوو.

"ه"

یهکیکیان به شوین گالیسکه دا نارد. نادیا، کلاوهکهی لهسههرو پالتۆکهی لهبهه کرد و
چوو بۆ سههروهه تا تهمهشایهکی دایکی و شتهکانی خوی بکات. بهدیار جیگه و بانهکهی
خویهوه، كه هیشتا گهرم بوو وهستا، تهمهشایهکی دهوروههه کرد و ئهوسا به ئارامی
بۆ ژوورهکهی دایکی چوو. نینا ئیقانوفا له غورابی خهه دا بوو، بیدهنگی بالی بهسهه
ژوورهکهیدا کیشا بوو. نادیا دایکی ماچ کرد، قژهکهی ریکختهوه و نزیکهی دوو
دهقیقهیهک بهدیاریهوه وهستاو... ئهوسا بهکاوهخۆ بۆ قاتی خوارهوه دابهزی..

بارانیکی توند دهباری . گالیسکه چادردارهکه لهبهه دهرگا وهستا بوو، سهراپای بوو
بوو بهئاو. کاتی خزمهتکارهکه، جانتاکانی له گالیسکهکه بار دهکرد، دایه گهوره گوتی:

-نادیا، جیی ههردووکتان له عههه بانهکه دا نابيتهوه. چ پئویست دهکات بهم بارانه بهرپی
بکهیت؟ بۆ له مالهوه داناسهکنی؟ نابینی چ بارانیکه؟!

نادیا ویستی شتیک بلیت، بهلام نهیتوانی. ساشا، ئهوی سواری گالیسکهکه کرد و
چههه فیکی تهنکی بهسهه لاقیا دا، ئهوسا بهخویشی سوار بوو و له تهنیشت نادیاوه
دانیشت. دایه گهوره لهبهه دهرگای ژوورهوه به دهنگی بهرز گوتی:

-سهههه بهخیر! خوا ئاگادارت بی! ساشا له مۆسکۆوه نامه مان بۆ بنیره!

-بهسههه چاو، خودا حافیز بابولیا.

-مريه می پيرۆز، پشت و په نات بی!

ساشا له بن لیوانه وه گوتی:

چ که ش و هه وایه کی بۆگه نه!

نادیا، دهستی به گریان کرد. ئیستا، به پیچه وانه ی ئه و کاته ی که خواحافیزی له دایه گه وره ده کرد یا له سیمای دایکه نوستوو ه که ی ورد ده بووه وه، دلنیا بوو که مال و شاره که ی به جیدیلن. خواحافیزی شاره که م!

له ناکاوا هه موو شتیکی بیرکه و ته وه: ئاندری، و بابی و شوقه تازه که یان و وینه ی ژنه پروته که ی که نار ئینجان ه ده سک شکاوه که ی بیرکه و تنه وه. به لام ئیستا هیچ یه کیک له مانه دووچاوی ترسیان نه ده کرد، به لکو له جاران زیاتر کال ده بوونه وه و له و دوور ده که و تنه وه. کاتی سواری فارگونه که بوون و شه مه نده فهره که که و ته پری، ئه م رابردوو ه گه وره یه ی که ئه وه نده به گرینگی ده زانی، ورده ورده بچووک بووه وه و بوو به پر چنگیک و ئه و ئاینده یه ی که تا کو ئیستا بایه خیکی زۆر که می پیدا بوو، ئیستا به ره به ره له بهرچاوی گه وره ده بوو و بایه خی پیده دا. باران له په نجه ره ی فارگونه که ی ده دا، دهشت و سه وزه زاریکی به رین له بهرچاوی به رجه سته ده بوو، دارتیل و بالنده ی هه لکورماوی سهر ته له کان، خیرا ده رده که وتن و زوو ون ده بوون. له ناکاوا ئوخزنی شادی له دل و دهروونی گه را. بیرری که و ته وه که به ره و ئازادی ده روات، ده روات بۆ خویندن، و به گوته ی پیشینان ده روات بییت به قوزاق. پیده که نی و ده گریا و و نویت و نزی ده کرد. ساشا، به ده م بزه وه و له بن لیوانه وه ده یگوت: -قهیدی نییه! زۆر باشه.

"۶"

پایز و زستان دوا به دوا ی یه ک تیپه رین. نادیا ههستی به غوربهت و دلته نگیه کی سهخت ده کرد، رۆژ نه بوو بیر له دایکی و دایه گه وره و ساشا نه کاته وه. تون و زمانی ئه و نامانه ی که له خانه واده که یه وه پیی ده گه بین، نه رم و میهرئامیز بوو و وادیار بوو که هه لویتسه که ی نادیا یان فه رامۆش کرد بوو و به خشی بوویان. له مانگی پینچ دا دوا ی کۆتایی تاقیکردنه وه کان، خو شحال و به که یف به ره و شاره که ی خو یان که و ته پری، له سه ر ریگای خو یه وه، له مۆسکو لای دا تا ساشا بدینی. ساشا وه کو جاران، عهینی هاوینی رابردوو، هیچ نه گۆرا بوو: ریشن، سه روقۆ شیواو و بژ، هه مان نیوکۆت و پانتۆله که تانه ئه ستوو ره که ی له بهر بوو و هه مان چاوانی درشت و جوان. به لام رهنگ

و پروو سېسه له و چرچه له بوو، نه خوښ و شهکته ديار بوو، بهردهوام و له يه کيښه دهکوکی. ناديا لهم ديداردها، ديارنه بوو له بهرچي، ئهوی وهکو پياويکی ره شوکی ديتهاتي هاته بهرچاو.

ساشا، به شادي وه پيکه ني و گوتي: -خودايا. ناديا هاتوه! ئهی کوتره ماليه کهم!

له چايخانه يه کدا که يه کپارچه دووکه ل و بوئی خنکينه ري بويه بوو دانېشت. دوايي چون بو ژووره کهي ساشا. يه کپارچه بوئه جگه ره بوو. زه مينه کهي هه مووی تف و به لغه م بوو. له سهر ميژه که، له تهنېشت سه ماوهره سارد و سره که وه، قاپيکی ليوار په ريوو و کاغه زيکی ره ش دانرابوو. سهر ميژه که و ناو ژووره که پر بوو له ميښي مردوو. هه موو شتيک ليره دا ئه وهی نېشان دها که ژياني ساشا، بي سه روبه ر و بي بهرنامه يه. که مترين گرېنگي به ژياني تايبه تي خوئی نادات، ئيدي هر چوئي بوايه ژياني بهرې ده کرد و ئاسووده يي و خوښگوزهراني نه کرد بوو به خه م. هر که سيک باسي به خته وه ري و ژياني تايبه تي ئه و و فيان و ئه شقي ئه وي، له گه لدا بکرديا ته وه، هيچ وه لامېکی نه ده دايه وه، ته نيا پيکه نينيکی به روويدا دها و ته واو. ناديا به له ز بوئی گيړايه وه که:

-به شيوه يه کی گشتي خراب نيه. هه موو شتيک به سه لامه تي تپه ريوه.

پاييزي رابردوو دايکم هات بو پتروسبورگ و سه ري دام؛ گوتي دايه گه وره هيور بووه ته وه و تووره ييه کهي دامرکاوه ته وه، به لام هه ميشه ده چيته ژوورکه ي من و نېشانه ي خاچ به سهر ديواره کاندا ده کيشيت.

ساشا، به چاواني شاده وه، ته مه شاي نادياي ده کرد، به لام بهردهوام دهکوکی و که قسه ي ده کرد دهنگي ده لهرزي. نادياش چاوي برې بووه ئه و و سه ري له وه دهرنه ده کرد که ئايا ساشا به راستي نه خوښه يا له بهرچاوي ئه و نه خوښ دياره. گوتي: -ساشا، ئازيزه کهم، تو نه خوښيت!

-نا، هيچ نييه. نه خوښم، به لام زور نا...

ناديا، په شوکاو گوتي: -ئه ي خودايا. بوچي ناچيت خوټ چاره سهر بکه يت؟ بوچي خه مي سه لامه تي خوټ ناخويت؟ ساشا گيانه کهم

بەدەم ئەو قسەيەوۋە رۈندك لەچاۋى ھاتە خوارى و، خۆيشى نەيزانى بۆچى وىنەي ئاندرى ئاندرىچ و تابلۇي ژنە رۈوتەكە و گۈلدانەكە و ھەر ھەموو ئەو رابردوۋەي كە لەبەرچاۋى خەيالى، ۋەكو منداليەتى، دوورى دووركەوتبوۋەو، لە ھەستيا زندوو بوۋنەو. ھۆيەكى ديكەي گريانەكەي ناديا ئەو بوو، كە ساشاي، بە پىچەوانەي پارەو، ۋەكو مرقۇيىكى تازە و رۆشنىبىر و لەبەردلان نەدەبىنى. ناديا دواي سووكە بىدەنگىل، لەسەرى رۆيى:

ساشا، گيانەكەم، تۆ زۆر زۆر نەخۆشيت. نازانم چى بكەم تا ئەم لاوازي و رەنگ زەردىەت لەكۆل بىيئەو. من قەرزار بارى تۆم! تۆ خۆتیش نازانى چەندت چاكە بەسەر منەو ھەيە! تۆ سەبارەت بە من نزيكتىر و ئازىزتىر كەسيت.

نزيكى يەك دانە سەعات بەدەم قسەوباسەو دانىشت. ناديا دواي ئەو ھى زستانىكى لەپتروسبورگ بەسەر بردبوو، خودى ساشا و جۆرى گوفتار و كردار و پىكەننەكەي و، سەرو سىماي كۆن و نامۆدىر دەھاتە بەرچاۋى و ۋەكو ئەو بوو بەسەرچوۋى و لە گۆرنايى.

ساشا وتى:

- دووسبەي سەفەرى قۇلگا دەكەم، دەمەوى بۆم پوان و يەلخىيەكان، ھەزدەكەم شىرى ماين بخۆمەو. لەم سەفەرەدا برادەرىك و ژنەكەيم لەگەلدان. ژنەكەي مرقۇيىكى زۆر باشە، ھەمىشە بەگويدا دەخوئىم كە بروت بخوئى. ھەزدەكەم ژيانى خۆي بگۆرئىت.

پاشان چوون بۆ ويستگەي قىتار. ساشا، دەعوەتى چاۋ شىۋى كرد. كاتى قىتارەكە ۋەرىكەوت ساشا بەدەم زەردەخەنەو دەستەسپەكەي بۆ تەكان دا. تەنەت بەلاق و رىكردنەكەشيا ديار بوو كە زۆر نەساغە و پىناچى زۆر بژى.

ناديا، بۆ نيوەرۆ گەيشتەو ھەسارەكەي خۆي. كاتىك لە ويستگەكەو بۆ مال دەروىي. ھەستى دەكرد جادەو بانەكان فراوان بوون و خانوۋەكان بچووك و نزم بوونەتەو. كوچە و كۆلانەكان چۆل بوون. ناديا تەنيا پىانىستە ئەلمانىەكەي بىنى كە پالتۇيەكى كالاۋە بووى ئامال زەردى لە بەردا بوو. مالاكەيان دەتگوت خۆلى بەسەرا كراو. داىە گەرە، ۋەكو ھەمىشە قەلەو و دزىو بوو و، لە پار پىرتەر بوو، نادىاي لە ھەمىز گرت و سەرى ناىە سەر شانى ناديا و ماۋەيەكى باش بەسەريا گريا. نينا ئىفانوفناش پىرتەر و

ناشیرین تر بوو بوو، به لām هیشتا وهکو جارن بالای بهرز بوو و موستیله ئەلماسهکان به قامکه کانیه وه دهرهوشانه وه.

له کاتیکا ئازای دهله رزی، له یه کبینه دهیگوت: -کچه کهم، گیانه کهم! عه زیزه کهم!

پاشان، به سی قوئی دانیشتن و هیدی هیدی و به بیدهنگی گریان. دیار بوو که دایه گه وره و نینا ئیفانو قناش، ههستیان دهکرد که ژیانى جارانیان پۆیی، بو هه میشه به سه رچوو و جاریکی دی ناگه رپته وه: ئەو پیگه و ئیحتوباره ی جارانیان له نئو خه لکیدا نه ماوه و ئیدی ناتوانن، هیچ که سیک دهعووت بکه ن بو ماله وه. وه زع و حالیان، له وه زع و حالى پیاویکی دهوله مند دهچوو، که له ناکاوا پۆلیس بدات به سه ریا و دهر بکه ویت که پیاویکی قه لبه زهن و دز بووه و... ئیدی به دوعا ئەى ژیانى ئاسووده و بی خه م و خه فه ت!

نادیا چوو بو ژووره که ی خوی، هه مان که ت و ته خته خه و، هه مان په نجه ره به په رده ی سپی و ساده وه، له پشت په نجه ره کانه وه، هه مان باخی نو قمی هه تاو، هه مان جوانی و ژاوه ژاوی بینی. دهستیکی به میزه که ی خۆیدا هینا، ئەوسا دانیشت و ماوه یه ک له فکران رچوو. ئەو رۆژه فراڤینیکی باشی خوارد، چای به سه رتویژه وه خوارد. به لām هه ستی کرد له شتیکی که مه، که ژووره کان چۆلن، که میچ و ساپیته کان نزم... شه وی چوو ناو جیگا و خزیه ژیر لینه که یه وه. نه یده زانی بوچی وای دههات به خه یالیدا، که نووستن له ناو جیگایه کی نه رم و گه رمی وادا، مایه ی پیکه نینه.

نینا ئیفانو قناش، بو چه ند ده قیقه یه ک هاته ژووره که ی ئەو و وهکو که سیک هه ست به تاوان و خه تایه ک بکات، به ته ریقی و شه رم و پاریزه وه دانیشت. دواى بیدهنگیه کی که م پرسى:

-نادیا، چونی؟ له وه زعی خۆت رازیت؟ زور رازیت؟

-به لى. رازیم دایکه.

نینا ئیفانو قناش، هه ستا، نیشانه ی خاچی به سه ر نادیا و په نجه ره کاندای کیشا و گوتی:

-وهکو ده بینی من ئیستا زور به دین بووم. ده زانی ئیستا ئاشقی فه لسه فه م و به رده وام بیره که مه وه و بیر ده که مه وه... زور مه سه له م وهکو رۆژی روناک بو پوون بووه ته وه.

پیموایه ژیان هەر هه مووی دهبی به جوړی بگوزهریت وهکو ئه وهی به مه نشوریکدا تی بپه ریت.

-دایکه، حالی دایه گوره چونه؟

-خراب دیار نیه. کاتی تو له گه ل ساشادا پویشتی و بروسکه یه کی تۆمان پیگه یی و داپیره خویندیه وه یه کسه ر کهوت. سی دانه پوژ، بی هیچ جولیه ک له جیدا کهوت. پاشان به ردهوام نویژی دهکرد و دهگریا. به لام ئیستا خراب نییه.

له دهری را، دهنگی داره ته قبی شه و گه رکه دههات. نینا ئیقانوفا که ههستا بوو و به ژووره که دا دههات و دهچوو، له سهری پوی:

-به لی کچه که م، ژیان دهبی به جوړی بگوزهری وهکو ئه وهی به مه نشوریکدا (هاوینه) تیپه ریت، به گوته یه کی دی ژیان له ههست و هوشی ئینساندا دهبی به سه ر په گزه هه وه لینه کانی خویدا، وهکو حهوت په نگه سه ره کییه که، دابهش بییت و هه ر په گزه زیک له په گزه کانی به جیاو ئه لاهه ده بخریته بهر ورده بیی هه لسه نگاندن و لیکولینه وه وه.

نادیا، زوو خهوی لیکهوت، و نه یزانی پاشان دایکی چی گوت و که ی له ژووره که ی ئه و ده رکهوت.

مانگی پینچ تیپه ری، نادیا به ره به ره ده گه ل ماله که ی خویندا راهاته وه. دایه گوره له پال سه ماوهره که دا داده نیشت و ئاهی قوولی هه لده کیشا. شهوان ئیقانوفا، باسی فه لسه فه که ی خوی ده کرد. تا ئیستاش میمل ئاسا ده ژیا، ته نانهت بو سووکه خه رجیش دهستی له دایه گوره پان ده کرده وه. ماله که یه کپارچه میش بوو، وا دههاته بهرچاو که میچ و ساپیته ی ژووره کان پوژ به پوژ نزمتر ده بنه وه. بابولیا و نینا ئیقانوفا. له مال نه ده چوونه ده ری، نه با له ده ره وه تووشی پاپا ئاندری یان ئاندری ئاندریچ بین. نادیا به ئاره زوی خوی به باخه که دا ده سوپایه وه، پیاسه ی ناو شاری ده کرد. ده پرونیه ماله کان و موحه جهره و ته یمانه قاوه بییه کان. وای ههست ده کرد هه موو شتیک له شاردا پیر بووه و چاوه پروانی مه رگی خویته ی یا چاوه پروانی سه ره تای ژیان و شتیکی تازه یه. خوژگه ئه و ژیا نه نوی و پونا که زووتر دههات و ئینسان دهیتوانی بویرانه چاو بپرته ناو چاوی چاره نووسی خوی و ههست به حه قانیته ی خوی بکات و شادو ئازاد بژی! به لی ئه م ژیا نه پونا که زوو یا درهنگ هه ر دیت! سه ره نجام پوژیک دیت که هیچ شوینه واریکی ماله که ی دایه گوره، که به حوکی سیسته می به ریوه بردنی ماله که،

دهبوو چوار دانه کاره‌که‌ر له‌ژیر زهمینکی پیس و په‌رپووندا بژین، نامینئ و هیچ که‌سینک یادی ناکاته‌وه. تاقه سه‌لو او سه‌رگه‌رمی نادیا، مندالانی دراوسیکانیان بوو. هر جارئ که نادیا به‌ناو باخه‌که‌دا پیاسه‌ی ده‌کرد. به داره‌کانیان ده‌یانکیشا به په‌رژین و ته‌یمان‌که‌داو گالته‌یان پیده‌کرد و هاواریان ده‌کرد: -بووکه‌خان! بووکه‌خانم!

نامه‌یه‌کی ساشا، له شاری ساراتوقه‌وه هات. به خه‌ته خوښ و به‌رز و نزمه‌که‌ی خو‌ی نووسیووی که سه‌فه‌ره‌که‌ی قولگای زور خوښ بووه و زوری له‌زهت لی دیتووه، به‌لام له ساراتوف، سه‌رمای بووه و که‌میک نه‌خوښ که‌وتووه و دوو هه‌فته‌یه له نه‌خوښخانه که‌وتووه. نادیا له مانای نامه‌که تیگه‌یی. هه‌ست و گومانیکي یه‌قین ئاسای لا دروست بوو. زوری پیناخوښ بوو که وه‌کو جارن، نیگه‌رانی ساشا نه‌بوو. چه‌زی ده‌کرد بژی و به زووترین کات بو پترسبورگ بگه‌رپته‌وه. ئیدی ئاشنایی و دوستانه‌تی ده‌گل ساشادا به‌ره‌و ئه‌وه ده‌چوو به ته‌واوه‌تی کال ببیته‌وه و ببیت به ناسکه بیره‌وه‌ریه‌کی دوورو دیرین! به‌دریژایی شه‌و خه‌و له چاوانی نه‌که‌وت، به‌یانیش له‌به‌ر په‌نجه‌ره‌که دانیشت و گوئی هه‌لخست. به‌راستی هه‌ندی دهنگ له‌قاتی خواره‌وه ده‌هاته گوئ. دهنگی شپزه‌ی دایه‌گه‌وره بوو که به‌په‌له هه‌ندی پرسپاری له‌که‌سینک ده‌کرد. ئه‌وسا دهنگی گریه و زاری که‌سینکی هاته‌ گوئ... نادیا چووه خواره‌وه دایه‌گه‌وره‌ی بینی که به چاوانی گریان‌ه‌وه له سووچیکدا وه‌ستاوه و نزاو نویژ ده‌خوینئ. بروسکه‌یه‌ک به‌سه‌ر میزه‌که‌وه بوو.

نادیا، ماوه‌یه‌کی زور به‌دهم هاتوچووه گوئی له گریانی دایه‌گه‌وره گرت. ئه‌وسا بروسکه‌که‌ی له‌سه‌ر میزه‌که هه‌لگرت و که‌وته خویندنه‌وه‌ی. ناوه‌رۆکی بروسکه‌که‌ی له‌وه بوو که دوینئ به‌یانی ئه‌لکساندر تیموفیچ، واتا ساشا، له نه‌خوښخانه‌ی ساراتوف، به نه‌خوښی سیل کوچی دواپی کردووه.

دایه‌گه‌وره و نینا ئیقانوونا چون بو کلپسا تا ریوره‌سمی پرسه‌ی بو دابنه‌ن، به‌لام نادیا له‌مال مایه‌وه و به‌دهم بیرکردنه‌وه و هزرینه‌وه به ژووره‌کاندا هاتوچووی ده‌کرد. به ئاشکرا هه‌ستی به‌وه ده‌کرد که ژیانی وه‌کو چون ساشا چه‌زی ده‌کرد، گوپاوه و ئیستا لیږده‌دا که‌سینکی ته‌نیا، نامو و زیاده‌بوو و به که‌لکی که‌س نایه‌ت. هه‌ستی ده‌کرد هه‌رچیه‌ک لیږه، له‌م شاره‌دا هه‌یه به که‌لکی ئه‌و نایه‌ت. و ژیانی رابردووی به‌جوړئ له‌و دابراوه و جیابووه‌ته‌وه وه‌کو ئه‌وه‌ی پاکي سووتابئ و بووبئ به خو‌له‌میش و به‌ر په‌شه‌با که‌وتبئ. خو‌ی به ژووره‌که‌ی ساشادا کرد، چه‌ند ده‌میک له‌وینده‌ر وه‌ستاوه له‌بن

لیوانه وه گوتی: "خودا حافیز ساشا گیان!" له فکران راجوو، ژیانیکی تازه، بی سنووری هینایه به رچاوی خوی، ژیانیک که هیشتا نادیار و ئالۆز بوو، به ره و خوی بانگی ده کرد. ئه وسا چوو بو ژووره کهی خوی تا بارگهی سه فه ر تیک بنی. بو سبهینی به یانی، شادو به که یف، خودا حافیزی له که سوکاره کهی کرد و شاری - به خه یالی خوی بو یه کجاری - به جیهیشت.

سه رچاوه:

۱- مجموعه آثار آنتون پافلوفیچ چیخوف (جلد چهارم) ترجمه سروژ استپانیان (از متن روسی)/چاپ دوم/تهران: توس ۱۳۸۱ (۲۰۰۲).

۲- آنتون تشیخوف/مولفات مختاره/المجلد الثالث/ دار التقدم، موسکو/۱۹۸۲/ترجمه د. ابوبکر یوسف.

لە نيو بينا و حەوشى نەخۆشخانەكەدا، ژوورىكى چكۆلەى لاتەرىك ھەيە كە دەوران دەورى يەكپارچە پنجه دپكەزى و دپكە ئاسننە و چەقلە شىنكە و گياكە لەيە، دپووە لانیكە لەو گۆرە، ساپیتە شىروانىيەكەى ژەنگن و ژەنگرتوو، دووكە لکیشى بوغارىيەكەى كۆن و داپوخا، پىبىلكەكانى شىدارو درز بردوو، قپژرە بەردو خەنەتيلكە لە درزەكانىيەو ە سەرى دەرهیناوە. گەچكارى دیوارەكانى لە ناووە بەرى داووە بەئاستەم، لێرە لەوئ شوینەواری گەچكارىيان پێو ە ماو، رووكارى پێشەوەى، روو لە نەخۆشخانەكەيە، بە ھۆى تەيمانىكەو ە كە بە بزمارى دارىنى سەر بە قوببە قايم كراو، لە دەشتەكە جيا دەبیتەو. تەيمان و بزمارەكان كە نووكە تیزەكانيان روو لە ئاسمانەو ،تەنانەت ژوورەكەش ەمان دیمەنى شووم و نەفرەت ئەنگیزیان ەيە، كە تەنيا لە بيناى نەخۆشخانەو زیندانەكاندا دەبىنریت.

ئەگەر لە دپووان و چەقلە شىنكان ناترسیت، فەرموو با لەم بارىكە رىگايەو ە كە دەچیت بۆ ژوورەكە، برۆين تا تەمەشايەكى ناووەو ە بکەين. كە دەرگاگە دەكریتەو، دەچینە ناو يەكەم دالان و راپەووە. لێرەدا، لە پال دیوارەكان و لە نزىك بوغارىيەكەو ە (موغەيرى) خەرمانىك لەجلى كۆن و شرپ، دۆشەكو كۆنە پالتوى شرپ، دەرپى و دىزداشەى خەت خەتى شىنباوى بى كەلك و پىلاو ە شرپى كۆن و بى كەلك، ەلدراو ەتەو، ئەم شرپ شىتالانە بەستە بەستەو بەچرچو لۆچى و تىكەل و پىكەل و لە سوچىكدا بەسەريەكا ەلرژىنراو ەو بۆن بۆگەنى دنياى پركردوو ە.

نىكىتای دەرگاوان، كە ەمیشە سەبىلىكى بە دەمەو ەيە، لەسەر ئەم شرپو پرەيە دادەنىشیت، سىماى زبرو تاو ەسووتى، كەپوو ە سوورەكەى و، برۆ چرو ئاویزانەكانى، سىماى سەگى پاسەوانى پىدەبەخشیت. پىاوىكە كورته بالا، بارىك و بنىس، بەدمجىز، بەلام دەموچاوى دلگىرو دەستەكانى زەلام و بەهیزن. نىكىتا يەككە لەو زەلامە خۆشباو ەرو چالاک و چەلەنگو كورت بىن و خرفانەى كە نەزم و تەكووزى لەم دنيايەدا بە ەموو شتىك دەزانن و، باو ەريان وايە كە كوتەك دەزانى قوناغ لە كوئىيەو، دەبى لە پىناوى بەرقەرارى نەزم و تەكووزىدا، لىدان و تەمىكارى بەدەنى بەكاربىریت، بۆيە بى

جياوازی، دهموچا، سينگ و بهرۆك، پشت و خاليگه و هر شوينيكی تری ليوه نزيك بيت، پيدا دهكيشيت و قهناعهتی وايه، بهبی ئەم كاره نهزم و تهكووزی، لهو شوينهدا بهر قهرار ناييت.

لهوئ تپهريت، دهگهته ژووریکي گهوره، ئەگه رارهو، و دالانهكهی لیدهربكهی، پانتایی هه موو بينايه كه دهگريتهوه. ديوارهكاني ئەم ژووره به بويه شيني توخ بويه كراوه، توژاوی و پيسه. ميچو ساپيتهكهی يه كپارچه تهنييه و به باشی دياره كه بوغارييهكاني (موغهيري) ئەم ژووره بي دووكهلكيشن وله زستاندا دووكهل دهكن و، سيان و تهني له سهراپای دهنشيت. پهنجهرهكاني ناقولان، له ديوی ناوهوه كه تيبهی ئاسنی نارپك و پتيكان بو كراوه كه هيندهی دی ناشيرينو بي نموودی كردووه، زهمينهی ژووره كه كه تهخته پۆشه بوو چلكن، شهي بردووه. بونی كه له رمی شوو ترشاوو دووكهلی چرای نهوتی و ئامونياك و نوشار دنياي پر كردووه، گهنه و ميشووله تهراتينيانه، كه هه وه لچار ئەم بۆنهت به سهرا ديت، له تو وايه چوووته ته باخی گيانله به رانهوه.

لهم ژوورهدا چهند تهخته خهويك به ريزی يه كه وه دانراوه، هر يه كه يان زه لاميكی له سهره كه به ديزداشهی شينباوی نه خوشخانهو، به كلپته و شهوكلاوی مؤد كونهوه، دانيشتووه يان پالکه وتووه.

تيكرا پينچ نه فهرن، تهنيا يه كنيكان سهه به چيني دهوله مهنده، ئەواني دی هه موويان ره شوپووتی پيشه وهرو كاسبكارن. له سهه تهختی يه كه م كه ريك به ته نيشت ده رگا كه وه يه، كه سيكي باريك و بنيسي، سميل سوورو بريقه داری، چاو به فرميسك دانيشتووه، سهري له نيو ههردوو دهستی داناوه له په ستاو بي پسانه وه دهروانيته يهك خالی بهردهم خوئی. شهوو روژ سهه دهجولينی، ئاخ هه لدهكيشی، بزهيه کی تالی به سهه ليوه وه يه و ئالكاوی خه م و په ژاره يه. به دهگهمن به شداری گفتوگوي ئەواني دی دهكات، عادهتن وهلامی ئەو پرسيارانهش ناداته وه كه ليی دهكرين. ههركاتي خواردنی بدهنی، بي چهن دوچوون و به شيوه يه کی ميكانيكی ههلی دهقورپيني. به كوکه كورت و دژواره كه يا، به گونا لاوازو سوور هه لگه راره كانيا، دياره كه تازه تووشي نه خوشی دهرده باريكه (سيل) بووه.

له تهخته كهی ئەولای ئەوه وه، پيره ميرديکی كورته بالای، زيته له و چه لهنگی، ردين تيژی قژ رهشی قژ لولوی وهكو قوله رهشان، ده بينريت. به روژه وه، به بهر پهنجهرهكاني

ژووردهكهدا پياسه دهكات، يان وهكو توركان دهستهوئهژنو لهسهر تهخته خهوهكهى خوى دادهنيشيت و پهيتا پهيتا دهجوليت، فيكه دهكيشيت و سوزه دهكات و نهرمه گوراني دهليت.

شهوانيش، كاتي بو عيادهتى خوا هلهدهستى، ههمان شهنگولى و شادمانى مندالانهو زيتهلهي بهسيمايهوه دهردهكهوي. عادهتى وايه به مشت دهكيشيت به سينگ و بهروكي خويدا، قهست دهكات بهسهرى قامكان دهرگاكه كون بكات، ئەم پياوه ديوانه موساي ناوهو جولهكهيه. نزيكهى بيست ساليك لهوه پيش، كه كارگهى كلاودوزى دهبيت، كارگهكهى گر دهگريت و دهسووتيت، له حهژمهتاندا تيكدهچيت، شيت دهبيت و بو ئەم نهخوشخانهيهى دينن.

له نيو ههموو دانيشتوانى قاوشى ژماره شهشدا تهنيا ريگه بهو دهدن له قاوشهكه بچيته دهري و تهنانت له نهخوشخانهكesh بچيته دهري و له شهقامهكاندا بسورپيتهوهو پياسه بكات. ههلبهته سهراوهى ئەم ئيمتيازه دهگرپيتهوه بو ئەوهى كه ئەم پياوه له ميژ بوو وهكو نهخوشيكى به دريژاو پيشينهدارو، شيت و ديوانهيهكى ئارام و بيوهى، به ليوك و گالتهچى شار ناسرابوو. دهمى بوو خهلكى شار بهوه راهاتبون كه له شهقامهكانى شاردا، له نيو كومهليك مندال و پوليك له كسوكاندا بيدينن. ئەم پياوه به ديزداهشه وشهوكلاوه سهيرهكهيهوه، به نهعل و سولهوه، ههنديجار به پي خاوسى و تهنانت بهبي دهري له شهقامهكاندا دهسورپيتهوه، لهبهر مال و دوكانهكاندا دهوهستى و داواي چهند كوپيكيك دهكات. ئيدى له شوينى كواسى (كولا) دهدهنى، له جييهكى دى نان يان چهند كوپيكيكى پي دهبهخشن، ههنگى بهسكى تيرو بهركى پرهوه بو قاوشهكه دهگرپيتهوه. بهلام ههرچييهك لهگهله خويدا دينى، نيكيئا نهك به خوشى بهلكو بهوپهري توورپهيه و به توبرى لى دهسينى، بهدهم به تالكردهوهى گيرفانهكانى ديوانهوه، سويند دهخوات و خوا به شايد دهگريت كه چيتر ريگهى ئەم جولهكهيه نادات بچيته دهري و به نيو شهقامان بكهوي. چونكه بهلاى ئەوهوه هيچ شتيك له دنيا، له بي نهزمى و پاشاگردانى خراتر نييه.

موسىكا(موسا)، پياويكى خوشخزمته، ههزهكات خزمهتى خهلكى بكات، ئەگه هاورپياني ژووردهكه تينووبن ئاويان دهداتى، كه دهنون، دايان دهپوشيت، بهلينيان دهداتى كه يهكى چهند كوپيكيكيان بو پهيدا بكات، شهوكلاوى تازهيان بو دروست بكات. به مراك خواردن بهدهمى ئەو پياوهى دهستهچهپى خويهوه دهكات، چونكه ئيفليجه.

هه‌لبه‌ته ئەم کاره له ڕووی هاوسۆزی یان هەر ئەنگیزه‌یه‌کی دیکه‌ی مرقانیه‌وه ناکات، به‌لکو زیاتر لاسایی کردنه‌وه‌یه‌کی کویرانه‌ی گرومۆفه، گرومۆف یه‌کێکه له هاو قاوشه‌کانی خۆی، که له ته‌خته‌هه‌که‌ی ده‌سته‌راستیدایه.

ئیقان دمیتیری گرومۆف، گهنجیکی ته‌مه‌ن سی و سی ساڵه‌یه، له مالباتیکی ڕۆشنبیره، جاران دادسین و سکرته‌یری پارێزگا بووه، پاشان تووشی شیتیه‌ک بووه که وای هه‌ست کردووه هه‌میشه به دوايه‌وه‌ن و تاقیبه ده‌که‌ن. ئەم پیاوه به زۆری خۆی گرمۆله ده‌کات و له‌سه‌ر جینگه‌که‌ی ده‌که‌وێت یان به قاوشه‌که‌دا دیت وده‌چیت، به ده‌گه‌ن داده‌نیشیت. هه‌میشه په‌ریشان و نیگه‌رانه، چاوه‌روانی بویه‌رو قه‌وماویکی چاوه‌روان نه‌کراوی ترسناکه. چ قوره‌ته ژاوه ژاویک له دالانه‌که‌وه بیت، یان ده‌نگ و بانگیک له هه‌وشه‌که‌وه هه‌ستی، ملی قوت ده‌کاته‌وه، گوێچکه‌کانی هه‌لده‌خات: "تو بلێی له دووی ئەو هاتبن؟ ئایا تاقیب و سۆراخی ئەو ده‌که‌ن؟" له‌م کاتانه‌دا شوینه‌واری نا‌ره‌حه‌تی و بیزاریه‌کی نا ئاسایی به سیمایه‌وه ده‌رده‌که‌وی.

ده‌موچاوه پان و لاوازه‌که‌ی دایمه زه‌رده‌ه‌لگه‌راوه، به ئاشکرا شوینه‌وارو ماکی نه‌گبه‌تی و به‌دبه‌ختی پتوه دیاره، وه‌کو ئاوینه‌یه‌ک، ئازاری روحی و ترسی هه‌میشه‌یی ئەو، ده‌نوینێ. من ئەم پیاوهم خۆش ده‌وی، ئەداو ئەتواری نه‌رم و مایه‌ی سه‌رنجه، ئەو چرچه‌باریکانه‌ی که به هۆی ره‌نج و ئازاریکی قووله‌وه که‌وتووه‌ته سیمای، هه‌ستیاری و زیره‌کی و هۆشمه‌ندی ئەو ده‌نوینێ. په‌رشنگیکی فینک و جوان له چاوه‌کانیه‌وه هه‌لده‌قولیت. من ئەم پیاوهم زۆر به‌دله، چونکه پیاویکه له راده‌به‌ده‌ر به ئەده‌ب و نه‌زاکه‌ت و بی‌فیزو به سۆزو میهره‌بانه، جگه له نیکیته، هه‌موو ئەوانی دی ریزی ده‌گرن. هه‌رکاتی دوگمه‌یه‌ک یان که‌وچکیک له ده‌ستی که‌سیک به‌ریته‌وه و بکه‌وێته عاردی، خیرا له ته‌خته‌هه‌که‌ی خۆی دیته‌ خواری، هه‌لی ده‌گریته‌وه و ده‌یداته‌وه ده‌ستی خاوه‌نه‌که‌ی. هه‌موو به‌یانیه‌ک که له خه‌و راده‌بیت، ڕۆژ باش له هاوریکانی ده‌کات و، شه‌ویش که ده‌چووه نیو جینگا شه‌و باشی لینه‌کردن.

ئەم پیاوه ته‌نیا به ده‌موچاو، به‌و په‌ریشانی و نیگه‌رانیه‌ هه‌میشه‌یی و هه‌ره‌کاتانه‌وه که به سیمایه‌وه ده‌رده‌که‌وت شیت نه‌بوو، به‌لکو شیتاتی وی زیاتر له کرداره‌کانی دیکه‌یدا ده‌رده‌که‌وی، بۆ نمونه هه‌ندێ شه‌و، دیزداشه‌که‌ی توند له خۆیه‌وه ده‌پینچیت و جه‌سته‌ی وه‌کو بی ده‌له‌رزیت و ده‌که‌وێته دانه‌چیرێ، به‌له‌ز به ناو قاوشه‌که‌دا یان به به‌ینی ته‌خته‌هه‌که‌کاندا دیت و ده‌چیت. له‌تو وایه‌ تاهه‌کی توندی لینه‌اتووه. له‌په‌ر

دوهوستی، دېروانیتته هاورپیکانی، له تو وایه گهرهکیه تی بابه تیکی زور گرینگیان بو بگریته وه، به لام زوری پی ناچی، وهک بللی ههست بکات که کهس گوی له قسه کانی ناگریت، یان کهس لئی تیناگات. به بیزاری و بیتاقه تی سهر باده دات و دریزه به پیاسه که ی خوی ددهات. ویرای ئه وهش زو به زو و ئاره زوی قسه کردن، به سهر هر خولیاو ئاره زوی که تریدا زال ده بیت، جله و بو خوی شل دهکات و به وپه ری ئاو و تاو و تامه زرویی ده که ویتته قسان. قسه کانی وهکو ورینه ی خه لکی تا لیها توو پچر پچر زور جار نا مه فوو من. به لام وشه کانی و، ئاهنگی دهنگی، مایه ی سهرنجی گویگرن. که ده که ویتته قسان و گویی لیده گریت، هه م به شیت و هه م به ئاقلی ده زانیت، هه ردو و حاله ته که ی تیا به دی ده که یت. هه لبه ته گیرانه وه و شروقه ی قسه ورینه ئامیزه کانی وی یه جگار دژواره. باسی بچو وکی و دونیه ت و بی فه ری به شهر، باسی ئه و زور دارو سته مکارانه دهکات که حه قیقه ت و دادپه روه ری پیشیل ده که ن، باسی ئه و ژیا نه دره خشان و شکو داره دهکات که خه لکانی ئاینده له م جیهانه دا ده یان بیت، باسی ئه و په نجه ره شیشبه ندو ده رگا ئاسنانه دهکات، که هه میشه گه وجیه تی و دلره قی زور داران و سته مکاران وه یاد دیننه وه، قسان دهکات و قسه کانی هه ندی به ندی گورانی ئازادی، هه ندی به ندی ئه و سرووده کو نانه وه بیر دیننه وه، که هیشتا تا کو تایی نه گو تراون.

((۲))

نزیکه ی دوا زده، پازده سالیک له وه پیش، فه رمانبه ریک به نیوی گرومؤف، که پیایوکی به ریزو ده وله مند بوو، له شه قامی سهره کی شاردا خانوویه کی خوی هه بوو، ده گه ل خانه واده که یدا له و خانووه دا ده ژیان. گرومؤف، دوو کوری هه بوون به نیوی سیرگی و ئیقان. سیرگی، له قوناغی چواره می خویندنی ئاماده یی بوو که به نه خووشی ده رده باریکه مرد، ئیدی ئه م مه رگه بوو به سهره تاو ده سستیکی زنجیره به دبختی و نه گبه تیه ک که له ناکاودا رووی له مالباتی گرومؤف کرد. هه فته یه ک دوا ی مه رگی سیرگی، بابه پیره که ی به تومه تی ته زویرو پاره دزی گیراو درایه دادگا، زوری نه برد، له نه خووشخانه ی زینداندان به نه خووشی تیفووس (گرانه تی) مرد. ماله که ی و هه رچی دارو نه داری هه بوو، خستیا نه هه راجه وه و ئیقان دمتریچ و دایکی که وتنه سهر ساجی عه لی و هیچ سهرچاوه یه کی رزق و روژیان نه ما.

ئیقان، تا بابی مابوو، له زانستگه ی پترسبورگ ده یخویندو مانگانه شه ست حه فتا رو بلی له بابی وه رده گرت و به هیچ کلوجی هه سستی به ئاتاجی و نه داری نه ده کرد. لی

نها ناچار بوو رهوش و رهوتی ژيانی به ته واوه تی بگوریت. ناچار بوو له به یانیه وه تا ئیواری به کریه کی زور کم و ناچیز، دهرسی تایه تی بلتیه وه یان سه نه دو دیکومینتان پاکنوس بکاته وه. ویرای ئه م هموو ههول و کوششه ش، هه ر له نه داری و برسیه تی نه ده خه له سی، چونکه هه رچییه کی ده ست ده که وت، بو ژیان و گوزه رانی دایکی ته رخان ده کردو بو ئه وی ده نارده. ئه نجام ئیفان دمتریچ، نه یه توانی باری ئه م ژیا نه سه خت و قورسه ببات، وره ی له ق بوو، خه م و په ژاره یه کی گه وره نیشته سه ر دلّی، زانسته گی ته رک کردو بو مال گه راپیه وه. له وی، له شاره چکوله که ی خویدا، توانی له ریگه ی هه ندی دۆستانی ده سترپوه، به مامۆستای سه ره تای دابمه زریته. به لام هه رچی ده کرد ده گه ل هاوکاره کانی نه ده سازاو نه یه ده توانی دلّی قوتابیه کان بو خو ی راکیشیت، بویه زوو به زوو ده سته ردار ی ئه م کاره ش بوو. دایکی مرد، نزیکه ی شه ش مانگیک بی کار بوو، به دریزایی ئه و ماوه یه خواردنی نانی وشک و ئاو بوو، تا ئه نجام له دادگای شاردا به پله ی سکرته ر دامه زراو تا له بهر نه خو شی ده ریان نه کرد، هه ر له هه مان پۆستدا مایه وه.

ئیفان هیچ کاتی، ته نانه ت به قوتابیه تیش که سیکی ساغو سه لامه ت دیار نه بوو. هه میشه که سیکی ره نگزه ردو لاواز بوو، به که مترین سه رما نه خو ش ده که وت و تووشی په سیف ده بوو، خواردنی که م بوو، خه وی باش نه بوو. به پیکی شه راب سه ره گیژکه ی پیده که وت و ده که وته بزپکان، زور هه زی ده کرد، په یوه ندی ده گه ل دۆست و ئاشنایاندا بیه سته ی، لی به هوی به دگومانی و به دمجیزی خو یه وه، نه یه ده توانی دۆستایه تی نزیک و راسته قینه ده گه ل هیچ که سیکا بکات. زور به خراپی باسی خه لکی شاری ده کردو به سووکی ته مه شای ده کردن، ده یگوت جه هل و نه زانی و ژيانی هه یوان ئاساو سست و خه والویان، په ست و بیزاری ده که ن و مایه ی نه فره ته و، نرم و سووک و بازاری دینه به رچاوی. ده نگی به رزو تیژ بوو، هه میشه یا به ده نگی ره ساو هیواش یا به ده نگی گه رم و گورو ئاشوفته و شله ژاو قسانی ده کرد. قسه کانی هه میشه راشکاوو راستگویانه بوون، باسی هه ر شتیکت ده گه لدا بکر دایه ئه نجام سه ری قسه که ی دینایه وه سه ر بابه ته دلّخوازه که ی خو ی که:

"ژیان له م شاره دا ناخوش و تاقه تبه ره، له کومه لگه ی ئیمه دا هیچ ئامانج و به هایه کی به رز نییه، ژيانی خه لکی نادیارو گونگ و ئالوزو بی ئامانجه. زور داری و گه نده لی و هه لپه رسته ی دوو رووی و ده له چه یی و رووینی خه لکی، ژیان ده کوژیت. خه لکی

بوده‌لەو بی ئابروو له خۆشی و ئاسایشدا ده‌ژین. خۆشخۆرو تیرشۆرو پۆشتهو په‌رداخن، به‌لام خه‌لکانی ئابروومهندو داوینپاک، نانیاں به‌ دۆیان ناگات. نانی وشکیانیش به‌ ئاسانی ده‌ست ناکه‌وێت. ئەم کۆمه‌لگه‌یه‌ پنیوستی به‌ قوتابخاناں و رۆژنامان و شانۆو کتیبخاناں گشتی هه‌یه، به‌و مه‌رجه‌ی به‌ مه‌به‌ستی بلاوکردنه‌وه‌ی ته‌زویرو قه‌لبکاری و درۆو ناپاکی و بی شه‌ره‌فی نه‌یه‌نه‌ دامه‌زراندن. پنیوسته‌ رۆشنییران وه‌کو هیزیکی یه‌گگرتوو له‌ ده‌وری یه‌کدی خه‌ر بینه‌وه. هه‌لبه‌ته‌ ده‌بی کاری بکریت که‌ کۆمه‌لگه‌ له‌ کیماسییه‌کانی خۆی ئاگادار بی‌ت و هان بدری کار بو‌ نه‌هیشتنی که‌م و کورپییه‌کانی خۆی بکات و له‌ ئاینده‌ی ترسناکی خۆی بترسی‌ت و خه‌می بخوات.

که‌ ده‌هاته‌ سه‌ر باسی خه‌لکی و خوو خه‌سه‌لتیان، ئامانی نه‌بوو، وه‌کو نیگارکیشیک که‌ ته‌نیا ره‌نگین زه‌قی سپی و ره‌ش به‌کار بینی و هه‌یج ره‌نگیکی دیکه‌ شک نه‌بات، میان‌ه‌وی نه‌ده‌زانی، به‌ باوه‌ری وی خه‌لکی دوو ده‌سته‌ بوون: ده‌سته‌ی یه‌که‌م ئابروومهندو دروستکار بوون و ده‌سته‌ی دووه‌م چه‌په‌ل و نه‌گریس و ناپاک بوون. زۆر به‌ ئاو و تاو و گه‌رم و گوپی باسی ژنان و ئاشقینی ده‌کرد، که‌چی به‌ خۆی بو‌ تاقه‌ جاریکیش ئاشق نه‌بوو بوو.

هه‌رچه‌نده‌ پیاویکی تونده‌ ته‌بیعه‌ت و به‌دمجیز بوو، به‌لام خه‌لکی شار خۆشیان ده‌ویست و له‌ پاشمله‌یان نه‌ده‌گوت و به‌ میهره‌بانیه‌وه‌ پینان ده‌گوت: "قانیای ئازیز".

روح سووکی، مه‌یلی خزمه‌تکردن و به‌ ده‌نگه‌وه‌ چوونی خه‌لکی، به‌ نه‌زم و زاکوونیه‌که‌ی، ئاکار به‌رزیه‌که‌ی، سه‌رباری چاکه‌ته‌ کۆنه‌که‌ی و دیمه‌ن و پو‌الله‌تی ماندوو و، نه‌خۆشی، ئەو نه‌گه‌ته‌ی و به‌لایانه‌ی به‌ سه‌ر ما‌لباته‌که‌یدا هاتبوون، کردبوویانه‌ کاریک که‌ خه‌لکی به‌زه‌بیان پینا بیته‌وه‌و هاوخه‌می ده‌گه‌ل بکه‌ن.

سه‌رباری ئەمانه‌ش، خوینده‌واریکی ته‌واو بوو و هاوشارییه‌کانی باوه‌ریان و ابوو هه‌موو شتیکی ده‌زانی و به‌و چاوه‌ سه‌یریان ده‌کرد که‌ قامووسیکی گه‌رۆکه‌. زۆری ده‌خوینده‌وه‌، زۆربه‌ی کاتی خۆی به‌ خوینده‌وه‌وه‌ به‌سه‌رده‌برد. به‌ سه‌عاتان له‌ یانه‌دا داده‌نیشت و به‌ تووریه‌ی ردینی خۆی راده‌کیشاو کتیب و گو‌قارانێ ته‌مه‌شاده‌کرد. به‌ ده‌موچاویا دیاربوو که‌ به‌ تامه‌زرۆیییه‌وه‌ ته‌مه‌شای وشه‌کان ده‌کات و زیاتر قووتیان ده‌دات تا بیانخوینیته‌وه‌و ماناکانیاں هه‌رس بکات. هه‌موو که‌سیک ده‌یزانی که‌ خوینده‌وه‌ی له‌لا بووه‌ به‌ خوو و نه‌خۆشی، چونکه‌ به‌هه‌مان تاسه‌باری و تامه‌زرۆیییه‌وه‌ هه‌ر شتیکی به‌ر ده‌ست که‌وتبا، با رۆژنامه‌و سالنامه‌ی پارش بوایه، ده‌که‌وته‌

خویندنه وهی. ئەوهندهی له ماله وهش بوايه، هه ميشه وه به دهم پالکه وتنه وه، خهريکی خویندنه وه ده بوو.

((٣))

به يانییه کی روژیکي پاییز بوو که ئیقان دمتریچ، یاخه ی پالتۆکه ی هه لدا بو وه وه به ناو سیاناو و قوراوی گه رهک و کوچه و کولانان که وتبوو تا ته بلیغی دادگا بو کابرایه کی کاسبکار که غه رامه ی هاتبو وه سه ر، به ریت و به وه سل غه رامه که ی لیوه ربگریت. ئەو به يانیه ش وه کو زۆربه ی به يانیانی دی په ست و خه مبار ده یواند. له یه کیک له م لا کولانان ه دا ریکه وتی دوو زندانیی ده ست به که له پچه ی کرد که به چوار سه ربازی تفهنگ به ده ست پیشیان دابوون. ئیقان دمتریچ. به مجوره دیمه نانه، یانی دیمه نی زاندانیان، که خه مبارو په شیوو په ریشانیان ده کردو سو زو به زه بیان ده ورپوژاند، راهاتبوو، به لام ئەمرو که دیمه نی زاندانییه کان، کاریکی تاییه تی و سه یریان تیکرد. له ناکاودا، بئ هیچ هۆیه کی دیار، وای هات به خه یالدا که له گینه روژیک له روژان ئەویش کو ت و زنجیر بکه ن و به هه مان شیوه، به کوچه و کولانه قوراوییه کاند، به ره و زندانی بیه ن.

پاش ئەوه ی له نک کابرای کاسبکاره وه به ره و مال ده گه رایه وه، له نزیکي پوسته خانه دا، تووشی موفه تیشیکی ئەمن بوو، که ئاشنایه تی ده گه لیا هه بوو. یاروی موفه تیش پاش چاکو خوشی و هه والپرسی چه ند هه نگاو یک له گه لیا هات. ئەم ره فتاره بووه بایسی به دگومانی گرومۆف. که گه ییه وه مال، به دریزایی ئەو روژه، خه یالی ئەو سه ربازه چه کدارو زندانیانه ی لی دوور نه ده که وتنه وه، ئەم نیگه رانییه ده روونییه کردیه کاریک که ته رکیزی پی نه کریت و نه توانی بخوینیتنه وه. که شه و هات و دنیا تاریک بوو، چراکه ی پینه کرد. تا به یانی خه و نه چوه چاوانی، به دهم ئەو بیرو خه یاله وه ده تلایه وه که نه بادا ئەویش بگرن و کو ت و زنجیری بکه ن و بو زندانی بیه ن.

زور چاک ده یزانی هیچ تاوان و خه تاییه کی نه کردوه، دلنیش بوو له خوی که له ئاینده شدا هه رگیز په نا بو پیاوکوژی و ساخته چیا تی، تاوان و دزی نابات. به لام باشه ئەگه ری ئەوه له ئارادا نییه پیاو به بی ویستی خوی و له نه زانسته و به ریکه وته کی تاوانیک بکات؟ باشه ده شیت جله وی بوختان و ئیفترا ی دروژنان و ئەنجام هه له و سه هوی دادگا بگیریت؟ مه گه ر سه دان ساله به ته جربه به درنه که وتوه که ده رباز بوون له هه ژاری و بینه وایی و زندان مه حاله؟ ئەمه جگه له وه ی دادگا کان به م ره وش و

هه لومه رجه كۆمه لايه تي و رينمايي و ياسايانه ي ئه مپرويانه وه، زور به ئاساني ده كه ونه هه له و سه هووه وه". وه كو چون هه رگيز سه ير نيه ئه گه ر بيتاواني حوكم بدرت. خه لكاني وه كو قازي و پوليس و پاسه وانان و پزيشكان كه كاره كه يان وا ده خوازيت سه رو كاريان ده گه ل عه زاب و ئازارو به دبختي و نه گبه تي خه لكيدا هه بيت، به ره به ره و به ديتني ئازارو عه زابان، به راده يه ك دلان ره ق ده بيت، كه ئه گه ر به خو شيان بيانه وي، ناتوانن جگه له شيوه ي فه رمي روتيني، به هيچ شيوه يه كي دي ره فتارو مامه له له ته ك تاوانباران و موراجيعاندا بكه ن و، له وه يه له راستيدا هيچ جياوازيه كان ده گه ل ئه و قه سابانه دا نه بيت، كه گاو گوتالان ده كوژنه وه و گوي به رشتني خويئي ئه و گيانله به رانه نادن و زه ره يه ك ره حم و به زه ييان به دلدا نايه ت. جا قازي و دادوهران، به و ره فتاره بي به زه يي و روتينيانه، بو ئه وه ي كه سيكي بي گوناح له هه موو مافيكي كۆمه لايه تي و حه ياتي مه حرووم بكه ن، و مه حكومي بكه ن و به ده ستي جه لاداني بسپيرن و له گر تووخانه ي بي گاره زنداني بپه ستن، ته نيا پيوستيان به كاتي ته واوه تا بتوانن بريارو ته شريفاتي غه له ت و روتيني، له ريگه ي مه حكوم كردني ئه و پياوه بي تاوانه وه جيبه جي بكه ن، و به وه مووچه كه يان حه لال بكه ن، چونكه ته نيا له سه ر ئه وه مووچه وه رده گرن. وه ختي كه ئه م بريارو ته شريفاته په يره وكراو ئه نجام در، ئيدي ته واو، هه موو شتيك ده برپته وه. هه نكي كور هه يه بتواني له م شاره چكوله و پيسه دا، كه له نزيكترين مه حه ته ي قبتاره وه دوو سه د فرسه خ دووره، ده نگ هه لبري، داواي هه قي خوي بكات، دادخوازي بكات و بكه ويته تا قيبى پاريزه رو پشتيوانيك! ئايا له كۆمه لگه يه كدا هه موو جوړه نه هه قي و زورداريه ك به ئاسايي و لوژيكي و ته نانه ت به زه رو ري و پيوست بزانيت و به هه ر كاريكي خيرخوازي و باش و ميهر ئاميزي، بو نمونه وه كو ره ها كردني تومه تباريكي بيتاوان و گوناح، قه لس و تووره بيت و به رقو كينه و ناره زاييه وه پيشوازي بكات، ئايا له كۆمه لگه يه كي وه هادا دادخوازي و هه ق جويي كاريكي كوميدي نيه؟

ئيقان دم تريچ، هه ر چوني بوو ئه و شه وه ي روژكرده وه ، به ياني به ترس و له رزيكي زوره وه له خه و رابوو، ئاره قه يه كي سارد نيشتبوو ه سه ر هه نيه ي. ئيدي به ته واوه تي له وه دلنيا بوو كه هه ر ساتي بيگرن ده يگرن، له دلي خويدا ده يگوت: "ماداميكي ئه و خه يالات و بيروكه تاريكانه ي دوي شه و به روكي بيريان به ر نه داوم، كه وا ته گوماني تيا نيه كه ده بي ماكيكي راستيان تيدا بي. ده نا هيچ ماقوول نيه ئه و خه يال و بيرانه به ميشك و خه يال داني مندا بين."

پاسهوانیک به کاوهخۆ به بهر پهنجهره‌ی ژووره‌که‌یدا تیده‌په‌رې. بیگومان مه‌به‌ستیکه‌ی هیه، ئەم کاره‌ی بی مه‌لامه‌ت نییه. دوو زه‌لام له‌به‌ر ماله‌که‌یدا، به‌کری و بیده‌نگی ده‌ه‌ستن، بۆچی بیده‌نگن؟.

له‌وه‌ به‌ دواوه، ئیقان دمتریچ نه‌ شه‌وی شه‌و بوو، نه‌ رۆژی رۆژ، ئۆقره‌ی له‌به‌ر هه‌لگیرا، هه‌ر که‌سێک به‌ به‌ر په‌نجهره‌ی ماله‌که‌یدا تیه‌په‌ریبا، یان پیتی نابایه‌ حه‌وشه‌که‌ی به‌ جاسوس و ئەمنی ده‌زانی. ئەفسه‌ری به‌رپوه‌به‌ری گشتی ئاسایشی ناوچه‌که‌، هه‌موو رۆژی له‌ کاتی نیوه‌رۆدا به‌ گالیسکه‌ دوو ئەسپیه‌که‌ی، له‌ باخ و مولکه‌که‌ی خۆیه‌وه‌، که‌ له‌ ده‌ریی شار بوو، به‌و شه‌قامه‌دا، که‌ ماله‌که‌ی ئیقان دمتریچی لی بوو، ده‌گه‌رایه‌وه‌و بۆ دایه‌ره‌ی ئاسایش ده‌چوو. لی ئیقان دمتریچ هه‌ر که‌ره‌تی که‌ ئەوی ده‌بینی و سیمای له‌به‌ر چاویا جوړیکی ده‌نواندو گالیسکه‌که‌ی زۆر خیرا داژۆت، وای ویناده‌کرد بۆیه‌ په‌له‌یه‌تی تا ئاسایش ئاگادار بکاته‌وه‌ که‌ تاوانباریکی زۆر ترسناک له‌ شاردایه‌. ئیقان دمتریچ، وای لیهات له‌ ده‌نگی هه‌ر زه‌نگ و ته‌قولبا‌بیک راده‌چله‌کی و ترسی لیده‌نیشت. هه‌ر کاتی خاوه‌ن ماله‌که‌ میوانیکی هاتبا که‌ ئەم نه‌یناسیبا، ته‌واو ده‌په‌شو‌کاو قوشقی ده‌بوو. که‌ تووشی پۆلیسێک یان پاسه‌وانیک بوایه‌، به‌ درۆوه‌ بزهی له‌ خۆ دیناو ده‌که‌وته‌ فیکه‌ لیدان تا خۆی بی منه‌ت و بی خه‌م و خه‌یال و ترس بنوینن. به‌ درێژایی شه‌و، له‌ ترس و به‌ خه‌یالی ئەوه‌ی هه‌ر ساتی بدن به‌ سه‌ریاو خانه‌بگیری بکه‌ن، نه‌ده‌خه‌وت، به‌لام به‌ ده‌نگی به‌رز ده‌ی پرخاندو هه‌ندیجار هه‌ناسه‌ی قوولی هه‌لده‌کیشه‌ تا ژنه‌ی خاوه‌ن مال، وا وینا بکات که‌ گوايه‌ نوستوو. چونکه‌ وای خه‌یال ده‌کرد که‌ ئەگه‌ر خاوه‌ن ماله‌که‌ بزانی ئیقان دمتریچ به‌ شه‌وان ناخه‌ویتی، بیگومان هۆی خه‌و زپان و بی خه‌وییه‌که‌ی ده‌گیریته‌وه‌ بۆ عه‌زایی ویژدان و ئازاری ده‌روون. ئەوجا نۆبه‌تی ئەو قه‌وانه‌یه‌! حه‌قیقه‌ت و بیرکردنه‌وه‌و لۆژیکی دروست قه‌ناعه‌تیا ن پێ دینا که‌ هه‌موو ئەم ترس و نیگه‌رانییه‌ی ئەو، شتیکی بیه‌وده‌و بی بنج و بناوانه‌. ئەوه‌ ساغ بووه‌ته‌وه‌ که‌ که‌سێک ویژدانی ئاسووده‌ بیت، پنیوست ناکات هیچ ترسێکی له‌ گرتن و حه‌پس هه‌بیت. به‌لام تا ئاقلانه‌ترو واقیعیانه‌ترو لۆژیکیانه‌تر بیرێ ده‌کرده‌وه‌، نیگه‌رانترو شپه‌ره‌تر ده‌بوو. کیشماکیشی ده‌روونی ئەو، له‌ کاری پیاویک ده‌چوو که‌ بیه‌وی به‌ تاقی ته‌نیا دره‌ختانی بیسه‌یه‌کی چه‌ر دارستان ببریته‌وه‌و تا زیاتر هه‌ولبده‌ت و ته‌ور بوه‌شینی، دره‌خته‌کان زیاد بکه‌ن که‌م نه‌که‌ن. کاتی ئیقان دمتریچ بۆی ده‌رکه‌وت ئەم کیشماکیشه‌ ده‌روونییه‌ی ئەو بی سوودو ئاکامه‌، ئیدی وازی له‌ بیرکردنه‌وه‌ هیناو خۆی به‌ ترس و نائومییدی سپارد.

بەرە بەرە كەوتە گۆشەگیری و دوورەپەریزی لە خەلكی. جارێك كە لە كاروخزمەتی فەرمی حكومەتی بێزار بوو، ئیستا لێی بوو بوو بە كۆلی شێرو لە ژیریا دەری نەدەبرد. لەو دەترسا، داویکی بۆ بنەنەووە فریوی بدن: بۆ نمونە بەبی ئەوێ پێ بزانی ت پارهێك بخەنە گیرفانییەووە پاشان بە بەرتیلخۆری تۆمەتباری بكەن یان بە خۆی لە نووسینی نامە ئیدارییەكاندا، لە نەزانستە هەلەیهك بكات و ئەمە لێبکەن بە تەزویركردنی بەلگەنامە حكومەتی، یان پارە ئێو خەلكانە كە بە ئەمانەت بەوی دەسپێرن، ون بكات و بە تۆمەتی ساختهچیاتی و دزی بكەونە تاقیب و سۆراخی، سەیر ئەمە بوو كە پێشتر هیچ كاتیک وەكو ئەمڕۆ، هەر سەعاتە هەزارو یەك دالغە بەمیشكدا تی نەدەپەری كە نەبادا ئازادی و ئابرووی لەكەدار ببیت. هەرگیز بە ئەندازە ئیستا پەریشان و پەشیو نەبوو. ئەم دالغە و نیگەرانییە، بە ئاشكرا پەيوەندی و تەماسی ئەویان بە دنیای دەرەو كزو كەم دەكرد، ئیدی ئارەزووی خۆیندەوێ نەبوو، بەرە بەرە زاكیرە لە دەست دەداو دەیدایە كزی.

لە رۆژیکی سەرەتای بەهاری، كە بەفری قورس كەوتبوو، لە كەندیکی كەناری گۆرستانەكەدا، دوو جەنازە كۆن دۆزرایەو. یەكێیان هی پیرەژنیک و ئەوتیریان هی مندالیکی بچوك بوو كە شوینەواری مەرگی نائاسایی بەهەردوو جەنازەكەو دیاربوو. ئیدی باسی دۆزینەوێ ئەم جەنازانەو هەبوونی بكوژیکی نە ناسراو لە شاردا بوو بە وێردی سەر زاران. جا ئیقان دمتریچ بەو مەبەستە كە خەلكی گومان لەو نەكەن و ئەو بە بكوژ نەزانن، بە شەقام و جادەكاندا دەسورایەووە بزه لە لیوانی نەدەبڕا، بەلام هەر كە ئاشناهی كی دیتبا، رەنگی كی دینا و رەنگی كی دەبردو هەولێ دەدا بۆی بسەلمیتی كە لە دنیادا هیچ تاوانیک لە كوشتنی خەلكی سقیل و بی دەسلالات نامەردانەتر نییە. بەلام زوو بە زوو لەم درۆبازیە بێزارو بیتاقەت بوو، دواي ماوێهەك بێركردنەو لیبرا كە باشترین شت ئەوێهە خۆی لە ژیرخانی خاوەن ماله كەیدا وەشیریت، شەویك و دوو رۆژان لە ژیر خانەكەدا مایەو! خەریك بوو لە سەرما رەق هەلێ، رۆژی سینیەم كە دنیا تاریکی كرد، وەكو دن، بە نەینی بۆ ژوورەكە خۆی، دزە كرد. بی ئەوێ لە جیی خۆ ببزوی تا بەیانی لە نیو ژوورەكەدا بە دەم راوەستانەو، گویی بۆ هەر دەنگیك هەلدەخست و بە بچووكتترین دەنگ گویی قولاغ دەبوو، بەیانی زوو، پێش خۆركەوتن، چەند سوپاسازیك خۆیان بە حەوشەدا كرد، ئیقان دمتریچ زۆر چاك دەیزانی كە هاتون بوغاری بۆ موبەقەكە دابنەن. لی ترس و وازوای دەررونی پێی دەگوت هەبی و نەبی ئەمانە ئاسایشن و خۆیان گۆرپووەو جلی بوغاری سازیبیان لەبەر كردووە.

به خشک‌هویی و بی‌توجهی فریادگه‌وی کلاو و پالتوک‌ه‌ی له‌به‌ر بکات، له‌حه‌وشه وه‌ده‌رکه‌وت، هه‌رکه گه‌ییه سهر جاده‌که ده‌ستی به‌راکردن کرد. سه‌گ و کسوکان به‌دهم‌حه‌پینه‌وه دووی که‌وتن، کابرایه‌کی دیهاتی له‌دواوه‌هاواری لیده‌کرد، وژه‌وژی با له‌گویندا ده‌نگی ده‌دایه‌وه. به‌لام ئیفان دمتریچ وای وینا ده‌کرد هه‌ر هه‌موو هیزی دنیا دوا‌ی ئه‌و که‌وتوووه‌و تا‌قیبی ئه‌و ده‌که‌ن.

ئه‌نجام چه‌ند که‌سیک گرتیانه‌وه‌و بو مالیان هی‌نایه‌وه‌و خاوه‌ن خانووه‌که‌ی ناردی به‌شوین دکتوردا. دکتور ئاندری بیفیمیچ، که‌پاشان به‌دوو‌و دریزی دی‌مه‌سهر باسی ئه‌ویش، هات و ده‌ستووری دا که‌په‌رو‌ی ته‌ر له‌سه‌ر سه‌ری دابنه‌ن و ئاوی گه‌لای مورتکی ده‌رخوارد بده‌ن. پاشان به‌داخ و که‌سه‌ره‌وه‌ سه‌ریکی باداو رویی، له‌کاتی رویشتنه‌که‌یدا به‌خاوه‌ن ماله‌که‌ی گوت که‌چیت‌ر به‌دوویدا نه‌نیریت، چونکه‌کابرا به‌ره‌و شیتی ده‌پوات و، ناب‌ی ئه‌زیه‌ت و ئازار ببینی. جا چونکه‌ئیفان دمتریچ، پاره‌ی ژیان و مه‌سره‌فی عیلاجی نه‌بوو، بو نه‌خوشخانه‌یان برد، له‌قاوشی نه‌خوشانی ده‌روونی، خه‌واندیان. شه‌وان نه‌ده‌خه‌وت، بیانووی ده‌گرت و نه‌خوشه‌کانی دیکه‌ی نارحه‌ت و بیزار ده‌کرد. دوا‌ی چه‌ند روژیک به‌ده‌ستووری دکتور بیفیمیچ، بو قاوشی ژماره‌شه‌شیان گواسته‌وه.

سالیک بووری، خه‌لکی، ئیفان دمتریچیان له‌بیرچوووه‌وه. به‌لام کتیه‌کانی، که‌خاوه‌ن ماله‌که‌، هه‌لی رشتبوونه‌ناو سه‌ندوق‌که‌یه‌که‌وه‌و له‌دالانه‌که‌دا دای نابوون، هه‌ر هه‌مووی مندالانی گه‌ره‌ک بردیان.

((٤))

وه‌کو پیشتر گوتم، هاوته‌ختی ده‌سته‌چه‌پی ئیفان دمتریچ، موسیکای جوله‌که‌بوو، به‌لام هاوته‌ختی ده‌سته‌راستی دیهاتی‌ه‌کی قوت و قه‌له‌وه‌، ده‌موچاوه‌سپیه‌که‌ی به‌ئاشکرا شوینه‌واری بی‌فیکری و بیهوشی ته‌واوه‌تی پیوه‌دیاره، ئه‌م‌حه‌یوانه‌ته‌مه‌ل و چه‌په‌ل و چلیس و زور خوره‌، له‌میژه‌توانای هزرین و هه‌ستکردنی له‌ده‌ستداوه‌. دایمه‌ی خوا بونیکی که‌سکون و ناخوشی لیدی‌ت.

نیکیتا، که‌په‌رستاری ئه‌و پیاوه‌ی پی‌سپیردرا بوو، بی‌ئه‌وه‌ی به‌لای که‌مه‌وه‌به‌زه‌یی به‌ده‌سته‌کانی خویدا بیته‌وه‌، زور خرابی لیده‌دات. لیدانه‌که‌ی نیکیتا زور گرینگ نییه‌، چونکه‌له‌گینه‌بابایه‌کی گوندی به‌و جو‌ره‌لیدانه‌راهاتیی‌ت، به‌لام ئه‌وه‌ی مایه‌ی سه‌رنجه‌

ئەمەيە كە ئەم بوونەوەرە گەوج و كەودەنە لەهەنەبەر بۆكسەكانى نىكىتادا نە فزەيەك نە جولەيەك ناكات، بەلكو تەنيا وەكو بەرمىلىكى قورس، لەسەر تەختە خەوەكە گىنگلىك دەدات و هيچى تر.

پىنجەمىن و دوایەمىن نەفەرى قاوشى ژمارەى شەش، خزمەتگوزارى دايرەيە، كە پىشتەر كارى پۆستەبەرى كردوو، پياويكى كورته بالاي سىسەلەى موو زەرد. جووتى چاوى مېهرەبان بەلام فيلاوى هەيە. بە چاوه ئارام و زيتەل و پىرشنگدارو روونەكانيا، كە بە شادمانى دەروانىتە دەوروبەر، واديارە كە نەيتىيەكى زۆر گىنگ و خۆشى لە دلى خويدا حەشارداو. هەميشە شتىك لە ژىر دۆشەكەكەى خويدا دەشارىتەو، ئەم كارەى لە ترسى ئەو نىيە كە نەبادا شتەكەى لى بدزن يان لى برفىنن، بەلكو لەبەر شەرمى خوى ئەو شتە بە هيچ كەسك نيشان نادات. هەندىجار دەچىتە بەر پەنجەرەكە، پشت دەكاتە هاوپىكانى، شتىك بە بەرۆكى خويەو دەكات، سەر دادەنەوينىت و تەمەشاي دەكات. ئەگەر لەم كاتەدا كەسك لى نىك بىتەو، يەكسەر دەپەشووكى و شپىرزه دەبىت و ئەو شتەى كە لە بەرۆكى خوى داو، لە ناو دەستيا دەشارىتەو، هەلبتە پەى بردن بە نەيتىيەكانى وى كارىكى زۆر ئەستەم نىيە.

زۆرجار روو دەكاتە ئىقان دمترىچ و دەلىت:

-پىرۆزبايم لىكە! بۆ ميدالى (ستانىسلافى ئەستىرەدارى نمرە دوو)، كانىد كراوم. ميدالى نمرە دووى ئەستىرەدار تەنيا بە فەرەنگيان و بىگانان دەدرىت، بەلام لەبەر هۆيەكى تايبەتى منيان لەو مەرجه بواردوو.

ئەوجا بە دەم بزەو، بەسەر سامى شانەكانى هەلدەتەكىنى و لەسەرى دەروات و دەلىت:

-پياو راست بلئى چاوهروانى ئەو رىزو قەدرزانيە نەبووم.

ئىقان دمترىچ، بە پەستى و گرژى وەلام دەداتەو: -من سەر لەم شتانه دەرناكەم.

لى كۆنە پۆستەبەر، چاوه مەكراويەكانى بچووك دەكاتەو و لەسەر قسەكەى خوى دەروات و دەلىت:

-دەزانی که له ئایندهی نزیکدا، به چ میدالیک موشه‌ره‌ف دەبم؟ ئەسەح میدالی (ئەستیزە قوتبی) م دەدەنئ، ئەو میدالە هەموو زەحمەتیک دینئ، خاچیک سیپه به نهواریکی ره‌شه‌وه... میدالیک زۆر جوانه.

ئەلهه‌قی ژیان له هیچ شوینیک دیکه، وه‌کو ژیان ناو قاوشی شه‌شه‌م، یه‌که‌وی و ناخۆش و تاقه‌تبه‌ر نییه. به‌یانان جگه له دوو که‌س، پیره‌میره‌که‌و دیه‌تیه قه‌له‌وه‌که، هەموو نه‌خۆشه‌کان ده‌چنه دالانه‌که‌و له کۆله ئاویکی گه‌وره‌دا ده‌ست و دەم و چاویان ده‌شۆن و به داوینتی جبه‌کانی به‌ریان ده‌ست و ده‌موچاویان وشک ده‌که‌نه‌وه. دواي ئەوه له کوپی ته‌نه‌که‌دا چای ده‌خۆنه‌وه. نیکیتا، له بینا سه‌ره‌کیه‌که‌ی نه‌خۆشخانه‌که‌وه چایان بۆ دینئ و یه‌ک کوپ چای به هەر یه‌کیکیان ده‌دات. نیوه‌روان سوپ و شله‌ی که‌له‌رمیان ده‌دەنئ، ئیواران پاشمه‌نه‌ی خواردنه‌که‌ی نیوه‌رویان ده‌دەنئ. باقی کاته‌کان ده‌خه‌ون، له‌سه‌ر جیگا‌کانیان پالده‌که‌ون، له په‌نجه‌ره‌که‌وه ته‌مه‌شای ده‌ری ده‌که‌ن، به ناو قاوشه‌که‌دا پیاسه ده‌که‌ن. ئیدی ئەمه به‌رنامه‌ی هەموو روژیکیانە. ته‌نانه‌ت کۆنه‌پۆسته‌به‌ره‌که‌ش هه‌میشه باسی میدال و نیشانه‌کانی خۆی ده‌کات و ده‌کاته‌وه.

له قاوشی ژماره شه‌شدا به‌ده‌گمه‌ن که‌سیکی تازه ده‌بینرئ. دکتۆر ده‌میکه ده‌ستووری داوه که نه‌خۆشانی تازه وه‌رنه‌گرن. ئەمه جگه له‌وه‌ی ژماره‌ی ئەوانه‌ی که ده‌یانه‌وی سه‌ری شیتخانان بدن، له هەموو دنیا‌دا هەر که‌مه. (سیمیون لازاریچ) ی به‌ره‌ر هه‌ردوو مانگ جاریک سه‌ری قاوشی ژماره شه‌ش ده‌دات. هه‌لبه‌ته باسی ئەوه‌ی که ئەم به‌ره‌ره چۆن سه‌ری نه‌خۆشه‌کان چاک ده‌کات و، چۆن نیکیتا یارمه‌تی ده‌دات و هه‌روه‌ها چۆن کاتی نه‌خۆشه‌کان چاویان به‌م به‌ره‌ره خه‌نۆل و خه‌نده‌ران و مه‌سته ده‌که‌وی ده‌ها‌پوژین و زا‌ره ته‌ره‌ک ده‌بن، شتیکی زیاده‌و پیویست ناکات.

جگه له به‌ره‌ره‌که که‌سی دی بۆ ئەم قاوشه نایه‌ت. بۆیه نه‌خۆشه‌کان مه‌حکومن به‌وه‌ی هەموو روژئ ته‌نیا سیمای نیکیتا بدین و ته‌واو. به‌لام ده‌نگۆیه‌کی سه‌یر له نه‌خۆشخانه‌که‌دا دا‌که‌وتوه، ده‌لین گوایه دکتۆره‌که که‌وتوه‌ته هاتوچۆی قاوشی ژماره شه‌ش و به به‌رده‌وامی سه‌ری نه‌خۆشه‌کان ده‌دات.

((٥))

ئەلهه‌قی ده‌نگۆیه‌کی سه‌یر بوو!

دکتور ئاندرى يفيميچ راگين، له پيستي خويدا پياو وپياوانه ديار بوو. دهلين له تافى لاويدا زور به دين بووهو ههزى كردووه بچيته سنفى رۆحانيانهوه، كه له سالى ۱۸۶۳دا خویندنى ئامادهي تهواو كردووه، به نیاز بووه بچيته ئەكادیمی زانسته ئاینیهكان، بهلام بابی پزیشك و جهراح بووه، زوری گالته پیکردوووهو به ئاشكرا پپی گوتوووه كه ئەگەر بچيته ناوهندهی رۆحانیان و ببی به قهشه ئەوا حاشای لیدهكات و به كورپی خوئی نازانیت. من نازانم ئەم قسهیه تا چهند راسته، بهلام زور جار بهخۆم له (ئاندرى يفيميچ)م بیستوووه كه گوتووویهتی كه قهت رۆژی له رۆژان ههستی نهكردوووه ههزى له دکتوری و زانستین پزیشكى بیته. به ههرحال پاش تهواو كردنی كۆلیجی پزیشكى نهبوو به كهشیش. له سهههتای ژيانى دکتوریشیدا، خوی نهدايه دینداری و ههروهكو ئەمڕۆكه له كابرایهکی رۆحانی نهدهچوو.

به روالهت زیاتر له فهلاحیکی توکمهو زبر دهچوو. سهرو ریشی زبرو قهدهو قهلافاتی توکمهو دزیوی، مهیخانهچیانى گۆساح و بى ئەدهبی بهینی جادهکانی وهبیر پياو دیناوه. دهموچاوی زبرو یهكپارچه دهمارى شین بوو، جووتی چاوی چکۆلهو كهپووویهکی سووری پیوهبوو. زهلامیکی كهتهی بالا بهرزى ناوشان پان، دهست و مهچهك قهوی و ئەستووری ئەوتۆ بوو، وات وینا دهکرد ئەگەر مستیک به ههه كهسیکدا بکیشیت، روح دهرنابات. بهلام زور ئارام بوو، به پاریزو سلکردنهوه رهفتاری دهکرد. ئەگەر له رارهوه تهنگههکی نهخۆشخانهکهدا تووشی كهسیکی دی بوايه، بهو مهبهستهی ریگهیان بکات، دهوهستا، نهك به دهنگیکی قهبه وهكو تهسهور دهکرا، بهلکو به دهنگیکی نزم و نهرم و ناسک دهیگوت: "بیورن!" لووویهکی گهوره بهگهردنیهوه بوو، بویه نهیدهتوانی کراسی ملیوان رهق لهبههه بکات و ههمیشه کراسی چیت یان كهتانی نهرم و ناسکی بی ملشوی(یهخه) لهبههه دهکرد. یانی به شیوهیهکی گشتی به جل و بهرگ و پۆشاکیا له دکتوران نهدهچوو. دوو دهست جل بهشی دهسالی دهکرد. ئەگەر جلی تازهی پیویستبایه له دوکانی کابرایهکی جولهکهی دهکپی، ههه به چرچ و لۆچی لهبههه دهکردو سههه خۆزگهی به جله کۆنهکانی، جلی لینهدههات. ههه بهو جلانهوه پیشوازی له نهخۆشان دهکرد، نانی پیوه دهخواردو دهچوووه میوانیش. ههلهبهته ئەمهی لهبههه پیسکهیی یان ههژاری و نهداری نهدهکرد، بهلکو زادهی خهمساردی و بی موبالاتی و به خۆرانهگهبیشتن و گوی نهدان به روالهتی خوی بوو.

کاتی که ئاندری بیفیمیچ، به وهزیفه هات بۆ شارهکهی ئیمه، ئهو (دهزگا خیرخواییه)ی که بهو سپیردرا بوو، وهزغ و حالیکه زۆر خراپی ههبوو. بۆنی بۆگهنی سهعاته رپییهک دهپۆیی، کورم دهویست له قاوشهکاندا، له پارهوهکاندا، له ههسارو ههوشهی نهخۆشخانهکهدا، بتوانی لهبهر بۆنی بۆگهنی به ئاسانی ههناسه بدات. خزمهتگوزارانی نهخۆشخانهکه، په رستارهکان و مندالهکانیان، دهگهڵ نهخۆشخانهکاندا له یهک شوین دهخهوتن. ههر ههموو دادو بیدادیان بوو که بهدهست سیسرکهو پیشکهو ئهسپی و مشکانهوه، ههوانهوهیان لی ههلگیراوهو ژیانیان زۆر خراپه.

له سه رانسهری خهستهخانهکهدا ته نیا دوو نهشته رو یهک قیرات ههبوو. تهشتهکانی گه رماوه که یان کردبوو به عه ماری هه لگرتنی په تاته. پاسه وان و جل شۆرو پزیشکیاری نهخۆشخانهکه، ههر هه موویان دزییان له نهخۆشخانهکان دهکردو ته ماحیان دهکرده خۆراکی وان، سه بارهت به دکتوره کهی پیشوو، یانی ئه وهی پیش ئاندری بیفیمیچ، به دزییه وه کحول و سپرتوی نهخۆشخانه کهی دهفرۆشته وهو له سیسته ران و ژنانی نهخۆش، هه ره مسه رایه کی ته واوی بۆ خوی دروست کردبوو. خه لکی شار به باشی ئاگیان له م ئاژاوه و پاشا گه ردانیه هه بووو، ته نانهت به موباله غه شه وه باسیان دهکرد، که چی وایان ده نواند ههر ئاگاشیان لی نییه. تا قمیگ پاکانه یان بۆ سه به بکارانی ئه م پاشا گه ردانیه ده کردو ده یانگوت نهخۆشانی ئه م نهخۆشخانه یه ههر هه موویان له چینی کاسبکارانی لات و له ویرو خه لکانی رهش و رووتن و، چونکه ژیانیان له مالی خۆیاندان زۆر لیره خراتره بۆیه نابی له م وهزعه نا رازی بن. نهخۆشخانه چییان لی بکات، خۆ کهو و سوپسکه یان ده رخوارد نادات! تا قمیگی دی ده یانگوت له شاریکی وا بچوو کدا چون به بی کۆمه کی ده سترۆ و ده وله مه ندانی ناوچه که، ده کریت نهخۆشخانه یه کی تازه و شایسته دروست بکریت. له لایه کی دیکه شه وه حکومهت به م هه نجه ته ی که شاره که نهخۆشخانه ی تیایه، ئاماده نه بوو بچپته ژیر باری ئه وهی نهخۆشخانه یه کی دیکه له شاره کهو ده وروبه ری شاره که دابمه زرینی.

ئاندری بیفیمیچ، پاش ئه وهی گه شتیکی به ناو نهخۆشخانه کهدا کرد، گه ییه ئه و قه ناعه ته ی که ئه م نهخۆشخانه یه سه رچاوه ی به دئاکارییه و زیانی بۆ سیحه تی خه لکی شار هه یه، قازانجی نییه. یانی خیری نییه و شه ری به پای سه گ. به رای وی باشترین کار ئه وه یه نهخۆشخانه کان ئیزن بدرین و ده رگای نهخۆشخانه که دابخن. به لام که بییری کرده وه، سه یری کرد ئه م کاره له لایه که وه ته نیا له ده سه لاتی ئه ودا نییه و ههر به

ويستی ئۇو نايەتە ئەنجامدان و لە لايەكى ترەوہ كارىكى بئھودەيە، چونكە ئەگەر نەتوانن نەخۆشى خەلكى ريشەكيش بكن و جلەوى گەندەلى ئەخلاقى بگرن، ئەوا بئگومان ئەم نەخۆشيانە بۇ شوينى دى تەشەنە دەكەن. كەواتە دەبى سەبر بكرى تا ئەو نەخۆشيانە خۇ بەخۇ لەناو بچن و نەمىنن. لەمەش بترازى، مادامىكى خەلكى، ئەم نەخۆشخانەيەيان لە شاردا دامەزراندووہو بەو حالەوہ پىي قاييلن، ماناى وايە پئويستيان پئيهتە.

بە قەناعەتى ئەو ھەر ھەموو ئەم پۆخلەوات و نەگريسى و كىمى و كىماسى و بەدئاكارى و دەست پئسيانەى كە لەلايەن خەلكيەوہ مومارەسە دەكرين، زەروربيە، چونكە وەكو ئەو پەينەى كە بە زەوى كشتوكالليەوہ دەكرىت، پۆژى لە پۆژان دەگۆرپىت و دەبىت بە شتىكى بەسوودو پر بەھا، بۆيە لەم دنيايەدا ھىچ شتىكى باش نيە كە سەرچاوەكەى گەندەلى و پۆخلەوات نەبىت.

بەلى ئاندرى بئفيمىچ دەست بەكار بوو، بەلام بە روالەت گوئى لەو ئاژاوەو پاشاگەردانىيە نەبوو كە بالى بەسەر نەخۆشخانەكەدا كيشابوو. تەنيا داواى لە كارمەندان و كارگوزاران و سيستەرەكان كرد كە چيتر لە قاوشى نەخۆشەكان نە نوون، دوو دۆلابى بۇ ئاميرە پزىشكى و نەشتەرگەريەكان جياكردەوہو لە ژوورەكەى خۆى داينان. دەرگاوان و سەرپەرشتيارو جلشۆرو پزىشكيارەكەو... وەكو جارن لە شوينى خويان ھىشتەوہ.

ئاندرى بئفيمىچ، ئابرو وشەرەف و دەستپاكي لە ھەموو شتىك بەلاوہ گرینگتر بوو، بەلام نە پياويكى جدى و بە نەزم و بەزاكون بوو، نە بەو ئەندانزەيە باوەرپو متمانەى بە ماف و دەسەلاتەكانى خۆى ھەبوو كە بتوانىت ژيان، لە ژينگەى كارەكەى خۆيدا، لە سەر بنەماكانى مرقۇپەرورەرى و ئابروومەندى، ريك بخت. لەو پياوانە نەبوو كە بتوانى ئەمرو نەھى بكات، يان سوور بى لەسەر ئەنجامدانى كارىك. لە كاتى قسەكردندا، وەكو ئەوہى وەعز دايدا، ھەرگيز دەنگى بەرز نەدەكردەوہ، فرمانى ئەمرى لە قسەكانيا بەكار نەدەبرد، زۆرى بەلاوہ ئەستەم بوو بلى "ئەوہم بەدەيە" يان "ئەوہ ببە". ئەگەر برسپيايە، بە دوو دلى كۆكەيەكى بۇ دەكردو بە ئاشپەزەكەى دەگوت: "چۆنە چايەك بخۆمەوہ؟" يان "چۆنە نيوہرۆژە بكەم." بەھىچ جۆرى زاتى ئەوہى نەبوو بە سەرپەرشتيارەكە بلى: "دزى مەكە!" يان ئەم كارە زيادەيە لابیات و ئەم پياوہ مشەخۆرو بيكارە دەرېكات. كاتى خەلكانىك بە درۆو بە مەبەستى فریودان، مەرايى و روپاماييان (ئاندرى بئفيمىچ) يان

دەکرد یان لیستیکی حیساباتی ساختهیان بۆ دینا تا ئیمزای بکات، له شه‌رماندا وه‌کو کیژانی نه‌بالق سوور هه‌لده‌گه‌پا‌و وای هه‌ست دەکرد که به تاوانیکه‌وه گیراوه. لی وپرای هه‌موو ئه‌وه‌ش لیسته‌که‌ی ئیمزا دەکرد، ئه‌گه‌ر نه‌خۆشه‌کان گله‌یی ئه‌وه‌یان له‌لا کردبا که خواردنه‌که‌یان که‌مه‌و برسایانه، یان کارمەندان و سیسته‌ره‌کان ده‌گه‌لیاندا خراپن، ده‌په‌شۆکا، شپرزه‌و نیگه‌ران وه‌کو گونا‌هاکاران له بن لیوانه‌وه ده‌یگوت:

- باشه، باشه، بیریکی لیده‌که‌مه‌وه... هه‌لبه‌ته ده‌بی هه‌له‌و سه‌هویه‌ک پ‌ووی دابیت..

ئاندری بیفمیچ، له سه‌رتاوه به‌وپه‌پی جدی کاری ده‌کرد. هه‌موو رۆژی له به‌یانیه‌وه تا نیوه‌رۆ پیشوازی له نه‌خۆشان ده‌کرد. کاری نه‌شته‌رگه‌ری ئه‌نجام ده‌داو ته‌نانه‌ت هه‌ندیجار به کاری مامانیشدا راده‌گه‌یی. ژنان و خانمان ده‌یانگوت دکتوریکی چاک و وردو به ئه‌زموون و کارامه‌یه‌و به‌باشی جو‌ری نه‌خۆشیان، به تایبه‌تی نه‌خۆشی مندالان و ژنان، ده‌ست نیشان ده‌کات. به‌لام دوا‌ی ماوه‌یه‌ک به هۆی رۆتینیته و بیه‌وده‌یی ئه‌م کاره‌وه به ته‌واوته‌ی سارد بووه‌وه. بۆ نمونه رۆژیک پیشوازی له سی نه‌خۆش ده‌کردو سه‌یری ده‌کرد بۆ رۆژی دوا‌یی ژماره‌یان بووه به سی و پینچ نه‌فه‌رو بۆ رۆژی دواتر بوون به چل نه‌فه‌رو به‌مجۆره ژماره‌یان رۆژ به رۆژو سال به سال زیادی ده‌کرد. نه‌ رێژه‌ی مردن له شاره‌که‌دا که‌می ده‌کردو نه ژماره‌ی ئه‌و نه‌خۆشانه‌ی سه‌ردانی خه‌سته‌خانه‌یان ده‌کرد که‌م ده‌بووه‌وه. چما دکتوریک ده‌کاریت له به‌یانیه‌وه تا نیوه‌رۆ چل دانه نه‌خۆش به دروستی و جدی ببینی و ده‌رمان بکات؟ هه‌لبه‌ته چونکه ده‌ره‌قه‌تی ئه‌م کاره نه‌ده‌هات، ئیدی ناچار بوو، به پیچه‌وانه‌ی مه‌یل و ویستی خۆیه‌وه، نه‌خۆشان فریو بدات. یانی به‌م پێوه‌رو پێوانه‌یه له سالی‌کدا به‌لای که‌مه‌وه، دوا‌زده هه‌زار نه‌خۆشی ده‌بینی، هه‌لبه‌ته ئاشکرایه که پیشوازی و ده‌رمانی دوا‌زده هه‌زار نه‌خۆش یه‌کسانه به فریودانی دوا‌زده هه‌زار که‌سی بچ سووچ و بچ گوناخ. هه‌روه‌ها نه‌ ریساو رینمایان و نه زانست رینگه‌یان نه‌ده‌دا نه‌خۆشانی تازه له نه‌خۆشخانه‌که‌دا وه‌ر‌بگرن. چونکه ریساو رینمایانی زۆر هه‌بوون و هیچ زانستی‌کیش له ئارادا نه‌بوو. خۆ ئه‌گه‌ر بیه‌وی چاوپۆشی له لایه‌نی تیوری و فه‌لسه‌فی زانسته‌که‌ش بکات و، وه‌کو هه‌موو دکتوره‌کان، کو‌یرانه ته‌نیا په‌یره‌وی رینماییه رۆتینی و ته‌شریفاتیه‌کان بکات، ئه‌وا ئه‌مه‌ش، به‌ر له هه‌ر شتی‌ک پێویستی به ته‌هویه‌ی دروست و پاک و خاوی‌نییه نه‌ک ئه‌م پیسی و پۆخلییه. ده‌بی خواردنی پاک و

به سوود به نه خوښه‌کان بدری نهک شوږباي که له رمی تر شاوو گه‌نیو، پیویست به‌پزیشکیاران و په‌رستاران و سیسته‌رانی باش هه‌یه نهک به دزو تالانچیان.

سه‌ربای هه‌موو نه‌مانه‌ش، نه‌گه‌ر مردن به کوټایي ئاسایي و سروشتی هه‌موو گیانداریک بزاین، ئیدی پیویست به‌وه ناکات ری له مردنی خه‌لکی بگرین. گریمان نه‌گه‌ر بابایه‌کی کاسبکار یان کارمه‌ندیکی دایه‌ره، پینج سال یان ده سال زیاتر ژیا، چ سوودیک له ژیانی نه‌و به ده‌ست دی؟ خو نه‌گه‌ر مه‌به‌ست و ئامانجی زانستی پزیشکی له‌وه‌دا ببینم که ده‌یه‌وی به زه‌بری دهرمان، دهر دو ئازاران که‌م بکاته‌وه، له‌م حاله‌دا نه‌م پرسیاره دینه پیشی بوچی ده‌بی دهر دو ئازار سووک بکریت؟ یه‌که‌م وه‌کو ده‌لین رهنج و ئازار، مروّف به‌ره‌و که‌مال و پوخته‌بوون ده‌بات و، دووهم نه‌گه‌ر مروّف به‌راستی بتوانیت دهر دو ئازاری خوئی به‌حب و شروبان نه‌هیلی و له‌ناو به‌ریت، نه‌وا به‌جاری له‌ناین و فه‌لسه‌فه، که‌تا ئیستا نه‌ک هه‌ر به‌به‌لاگیری هه‌ر به‌لاو به‌دبختی و نه‌خوښییه‌کی خویان زانیوه، به‌لکو به‌سه‌رچاوه‌ی هه‌موو به‌خته‌وه‌ری و خوښوودییه‌کی خوینیشیان زانیوه، ته‌وه‌للا ده‌بن. پوشکین له‌سه‌ره مه‌رگا ژان و ئازاری دنیای چه‌شت، هاینه‌ی داماو چه‌ندین سال به‌ئی‌فلیجی و که‌فته‌کاری له‌جیدا مایه‌وه نه‌وسا مرد. باشه‌چی تیا‌یه که‌فلان ئاندری یفیمیچ یان فیسار ماتریونا سافیشنا که‌ژیانیکی بی‌ناوه‌روک و بی‌هوده‌یان هه‌یه، نه‌گه‌ر دهر دو ئازار نه‌بیټ ژیانیان له‌ژیانی نه‌مییا بی‌سه‌مه‌رو بی‌هوده‌تر ده‌بیټ، نه‌خوښ بکه‌ون و ئازار بچیژن؟

ئاندری یفیمیچ له‌ژیر باندورو کاریگه‌ری نه‌م جوړه هزرو هزرینه‌و، له‌سایه‌ی نه‌م جوړه داوه‌ریانه‌دا، ده‌سته‌کانی هه‌لده‌ته‌کاندو ریی ده‌کردو وای لی‌هات زوربه‌ی پوژان بو نه‌خوښخانه نه‌ده‌هات.

((٦))

به‌رنامه‌ی ژیانی روژانه‌ی به‌مجوره بوو: به‌یانی سه‌عات هه‌شت له‌خه‌و را‌ده‌بوو، خوئی ده‌گوړی، جلکی له‌به‌ر ده‌کردو چای ده‌خوارد. هه‌نگی یا له‌ژووره‌که‌ی خوئی داده‌نیشته‌و ده‌که‌وته خویندنه‌وه یان بو نه‌خوښخانه ده‌رویی و له‌ویندنه‌و ده‌ی بینی که‌نه‌خوښان له‌را‌ه‌وه ته‌نگه‌کاندا دانیش‌توون و چاوه‌پوانی نه‌وه‌ن دکتور بیان‌دینی. هه‌روه‌ها خزمه‌ت‌گوزاران و په‌رستاران ده‌بینی که‌به‌خشه‌خشی پینا‌وه‌کانیا‌نه‌وه به‌ملاو به‌ولادا رایان ده‌کرد، جه‌نده‌کی مردووان و له‌گه‌نی پیساییان ده‌برد، نه‌خوښانی په‌نگ و روو سیسه‌له‌و چرچه‌له‌به‌دیزداسه‌ی خه‌ت خه‌ته‌وه رییان ده‌کرد، مندالان ده‌گریان و

سەربارى ئەو حالەش بايەكى توند بە نيو پارەوہکاندا دەھات. ئاندرى بيفيمىچ چاك دەيزانى كە ئەم وەزعو حالو رەوشە بۆ ئەوانەى گرانەتاو سيليان بوو، بۆ ھەموو ئەو نەخۆشانەى كە نەخۆشپەکانيان سەختەو لاوازو بى توانان، جۆرىكە لە عەزاب. بەلام نەيدەزانی چارە چىيە؟ كە بۆ نەخۆشخانە دەھات، (سىرگى سىرگىوئىچ)ى يارىدەدەرى دكتور، خىرا، بەپىرىيەو دەچوو ولە ھۆلى پىشوازىدا، خىرھاتن و پىشوازى دەکرد. سىرگى سىرگىوئىچ، پياويكى كورته بالاو قەلەو بوو، دەموچاو گۆشتنىكى، ردىن تاشراوى پاك و خاوين بوو، رەفتار سووك و ناشىرىن بوو، بالاپۆشىكى تازەو دەلبى لەبەر دەکرد، زياتر لە سىناتوران دەچوو تا لە پزىشكىاران. لە شارا عىادەيەكى گەورەى ھەبوو، بۆىناخىكى سىپى لە مل دەبەست، خۆى لە ھەر دكتورىكى تازەو كەم ئەزموون، بە كارامەترو زانتر دەزانى. لە سوچىكى ھۆلى پىشوازى نەخۆشاندا، ئىكۆنەيەكى گەورە لە مىحرابەكەدا دانرا بوو، فانوسىكى گەورە لە بەردەميا دەسووتاو لە نزيكى فانوسەكەو، شەمدانىكىان لە سەر مېزىكى چكۆلە دانابوو كە پەردەيەكى سىپى پىدا درابوو. ھەندى وىنەى گەورە ئەسقوفان، دەگەل نىگارى دىرى سفىاتو گورسك و تاجەگولینەى مېخەكى وشكدا، بە ديوارەكانەو ھەلواسرابوو.

ھەلبەتە سىرگى سىرگىوئىچ پياويكى بەدىن بوو و ھەزى لە شكۆو جەلالى ئاينى بوو. ئەم ئىكۆنەيە ھەموو وىنەكانى ترى ئەم ژوورە، بە پارەى ئەو كېردرا بوو و لەویندەر دانرا بوو. رۆژانى ھەموو يەك شەممەيەك يەكېك لە نەخۆشەكان بە ئەمرو دەستورى ئەو، لە ھۆلى پىشوازىدا بەدەنگى بەرز بەرز دوعاى (ئاكافىست)ى دەخویندو پاش رېو رەسمى ئەم دوعاخوانى وسروودخوانىيە، سىرگى سىرگىوئىچ بەخۆى بۆ ژوور بە ژوورى نەخۆشخانەكە دەچوو و دارى عودى دادەگىرساند.

ژمارەى نەخۆشان زۆرو، كات كەم بوو، بۆيە دكتور ھەر فرىاى ئەو دەكەوت چەند پرسىارىكى كورت لە نەخۆشەكان بكات و دەرمانىكى سادەى وەكو شەربەتى ھازىمە يان پۆن گەرچەكى بۆ بنوسىت. ئاندرى بيفيمىچ دەستى دەنايە ژىر چەنەى و دادەنىشت و بە دەم ئەندىشەو خەيالەو، مىكانىكىانە پرسىارى لە نەخۆشەكان دەکرد. سىرگى (سىرگىوئىچ)ش لە پال ئەودا دادەنىشت، دەستەكانى پىكدا دىناو ھەندىجار، بەشدارى گفتوگوى دكتورو نەخۆشەكانى دەکردو دەيگوت:

- ھەژارى و نەخۆشى ئىمە، ھى ئەوہيە كە وەكو پىنوئىست خواى دەھەندەو دلۇقان ناپەرسىتىن، بەلى مەسەلەكە ئەوہيە!

ئاندرى بېفېمىچ، لە كاتى دىتن و معاينهەى نەخۆشاندا بە هيچ جۆرى دەستى بۇ نەشتەرگەرى نەدەبرد. لە ميژ بوو كارى نەشتەرگەرى تەرك كەردبوو، چونكە بە دىتنى خوين تىك دەچوو. سەرى دەسورپا. كاتى كە ناچار دەبوو زارى منداللىك بۇ معاينهەى گەرووى بكاتەو و مندالەكە هاوارى پىدەكەوت و دەگرياو بە دەستە چكۆلەكانى بەرگري لە خوى دەكرد، بەو هاوارو گريانه سەرەگىژەكەى پىدەكەوت و پوندك لە چاوانيا قەتيس دەما، بەز رەچەتەيەكى دەنوسى و بەدەست ئاماژەى دەكرد كە داىكى مندالەكە خيرا مندالەكەى لە ژوورەكە بباتە دەرەو.

پيشواى نەخۆشان و شەرم و ترس و گەوجىتيان، بوونى سىركى سىرگيوڤىچى دىندارو، نىگارو وىنەو شەمايلانى قەد ديوارەكان، پرسىارە رۆتينيەكانى خوى، كە بىست دانە سالى خشت دووبارەى كەردبوونەو، (ئاندرى بېفېمىچ)ى بىزارو بىتاقەت دەكرد، بۇيە دواى معاينهەى پىنج شەش نەفەران، ھۆلى پيشواى بەجىدەهيشت و معاينهەى نەخۆشەكانى دىكەى بۇ يارىدەدەرەكەى (پزىشكىار) بە جىدەهيشت.

ئاندرى بېفېمىچ، لە دلى خويدا مەمنونى خوا بوو كە عيادەى تايبەتى نىيەو ئىدى هيچ كەسىك بىزارو بىتاقەتى ناكات، ھەركە دەگەيىيە مالىەو، يەكسەر دەچوو لە پشت ميژى كاركردنەكەيەو دەدەنەشت و دەستى بە خويندەنەو دەكرد. زۆرى دەخويندەو و لەزەتلىكى لە رادەبەدەرى لە خويندەنەو دەيىنى. نىوہى مووچەكەى بە كىتيان دەدا، مالىەكەى شەش ژوور بوو، لەو شەش ژوورە، سيانيان پربوو لە كىتب و گوڤارو كۆنە رۆژنامان، زياتر حەزى لە كىتبى ميژوو و فەلسەفە دەكرد، بۇيە لە ھەموو گوڤارە پزىشكىيەكاندا تەنيا گوڤارى (پزىشك)ى دەكړى، كە ھەميشە لە كۆتايى گوڤارەكەو دەستى بە خويندەنەو دەكرد. كە دەستى بە خويندەنەو دەكرد، بى ئەوہى ماندوو بىيت، سى چوار سەعاتى رەبەق لەسەر خويندەنەو بەردەوام دەبوو. بەلام وەكو ئىقان دمتريچ، بە پەلەو درشتى نەيدەخويندەو، بەلكو بە ئارامى و وردى موتالاي دەكرد، زورجار لەسەر ئەو بابەتانەى كە بە دلى بوايەن يان باش لىيان حالى نەبوايە، دەوستانو ھەلوەستەى دەكرد. ھەميشە، لە پال كىتبەكاندا، قاپى قۇدگاو بريك خەيارشورو قەيسى خوسياگ، بە رووتى لەسەر ماھوتى ميژەكەيدا دەبينرا. ھەر نيو سەعات جاريك، بيئەوہى چاو لەسەر كىتبەكە ھەلگريت، پىكى قۇدگاي تىدەكردو ھەلى دەداو ئەوسا بيئەوہى تەمەشا بكات، دەستى بەسەر ميژەكەدا دەگيپا تا پارچەيەك خەيارشور، وەكو مەزە لە زاربنى.

دهوروبه‌ری سه‌عات سی، به‌ئسپایی و به‌پاریزه‌وه بۆ مووبه‌قه‌که ده‌هات و به‌دوو دلییه‌وه نهرمه کۆکه‌یه‌کی بۆ ده‌کردو ده‌یگوت: - داریوشکا! وهختی نیوه‌پۆژه نییه، ده‌لیی چی نانی بخۆم؟...

ئاندری بیفیمیچ، پاش‌ئوه‌ی فراڤینیکی زۆر خراپی نیوه‌کولای بی تامی ده‌خوارد، ده‌ستانی له‌سه‌ر سینگی تیک ده‌ئالاندو، به‌ژووره‌کاندا ده‌که‌وته پیاسه. جاری وا بوو تاسه‌عات چوارو پینجیش به‌ده‌م هزرینه‌وه هه‌ر پیاسه‌ی ده‌کرد. جارجار جیره‌یه‌ک له‌ ده‌رگای مووبه‌قه‌که ده‌هات و ده‌موچاوه سوورو هه‌لاوساو و خه‌والووه‌که‌ی داریوشکا ده‌رده‌که‌ت و به‌نیگه‌رانییه‌وه ده‌پیرسی:

- ئاندری بیفیمیچ! وهختی ئه‌وه نه‌هاتووه بیره‌یک بخۆیته‌وه؟!

- نا! هیشتا وهختی نه‌هاتووه... په‌له‌م نییه... جاری...

ده‌مه‌و عه‌سر، (میخاییل ئاڤریانیچ)ی سه‌رۆکی پۆسته‌خانه، که تاقه‌که‌س بوو ئاندری بیفیمیچ، له‌دۆستایه‌تی و هاو‌نشینی بیزار نه‌ده‌بوو. ده‌هات بۆلای. میخاییل ئاڤریانیچ کاتی خۆی یه‌کیک بووه له‌مولکداره‌گه‌وره‌و ده‌وله‌مه‌نده‌کان و له‌سوپای سواره‌دا کاری کردووه، به‌لام دوا‌ی ماوه‌یه‌ک نابوت ده‌بیت و به‌ئاخری پیری له‌ئاتاجیدا، له‌دایه‌ره‌ی پۆسته‌دا داده‌م‌زریت. به‌سه‌رو سیمادا به‌گۆرو ساغو سه‌لامه‌ت دیاربوو، ردینیکی چری ماشوبرنجی هه‌بوو، ره‌فتارو ئه‌تواری جوان و په‌سندو، ده‌نگی نه‌رم و خوش و به‌رز بوو. هه‌رچه‌نده تونده مجیز بوو، به‌لام پیاویکی دلۆقان و هه‌ستیار بوو. چ قوره‌ت بوو یه‌کیک گله‌بیه‌ک له‌دایه‌ره‌ی پۆسته‌بکات، یان به‌کاریک رازی نه‌بیت، یان بیه‌وی ره‌خنه‌و ئیرادیک بگریت، یه‌کسه‌ر میخاییل ئاڤریانیچ سور ده‌بووه‌وه، ئازای گیانی ده‌که‌وته له‌رزین و به‌ده‌نگی ته‌شبریق ئاسا به‌روویا هه‌له‌ده‌شاخی: "بیده‌نگ!". بۆیه دایه‌ره‌ی پۆسته‌خانه تا ماوه‌یه‌کی زۆر به‌وه‌ ناوی رۆبی بوو که شوینیکی ترسناکه. میخاییل ئاڤریانیچ، بۆیه (ئاندری بیفیمیچ)ی خوش ده‌ویست و ریزی ده‌گرت، چونکه پیاویکی خۆینه‌وارو نه‌فس به‌رز بوو. به‌لام باقی خه‌لکی شاری، وه‌کو ئه‌وه‌ی به‌ر ده‌ستی ئه‌و بن، به‌گه‌جه‌رو گوجه‌ر ده‌زانی و به‌چاوی سووک سه‌یری ده‌کردن.

هه‌رکه خۆی به‌ماله‌که‌ی ئاندری بیفیمیچدا ده‌کرد، هه‌ر له‌رێوه‌و به‌ده‌نگی به‌رز هاواری ده‌کرد:

- ئه‌وه منم، سلاو برای ئازیز! بیده‌چی لیم بیزار بیت! ها؟

دكتور به رسقى ده دايه وه:

- حەيفت نە کرد، بە پيچەوانە وه زور خوڤشالم! من هەميشە بە ديتتى تو خوڤشال دەبم. ئەم جووتە برادەرە ماوہيەک لە ژوورە وه لە سەر قەنەفەکە دادەنشتن، بە بیدەنگی سیفاریان دەکیشا. پاشان دکتور بانگی دەکرد: - داریوشکا! چۆنە توژی بیرەمان بەدیتى.

بوتلى يەكەمیان بە بیدەنگی دەخواردە وه. دکتور لە فکراڤادەچوو و میخاییل ئافریانیچ بە سیمایەکی شادو شەنگولە وه وەک بلیی باسیکی زور جوانی پى بیت. هەميشە دکتور سەرى قسەى دەکردە وه، بە دەم سەر لە قاندنە وه، بیئە وهی بروانیتە چاوی بە رانبەرەکەى (قەت نەیدە پروانییە چاوی بە رانبەرەکەى) بە کاوہ خو دە یگوت:

- بە راستی ماہی داخە... (میخاییل ئافریانیچ) ی ئازیز! یانی جی داخ نییە کە لەم شارەى ئیمەدا بە هیچ جوړی خەلکانیک نە بن کە حەزبکەن یان بتوانن دەربارەى بابەتیکى ئەقلانى و جوان گفتوگوو گەنگەشە بکەن. بە راستی ئەمە کیماسییەکی گەورەى جفاکییە. تەنانەت خوینەوارو روڤشبیڕەکانیشمان، ناتوانن لە باسی بابەتە کۆن و سواوو بازارپیەکان هیوہتر بچن. من دلنیات دەکەم کە ئاستی پەرودە وه کەمالی فیکری ئەوانیش (روڤشبیڕانمان)، جیاوازییەکی ئەوتوی لە هی رەمەکی مەردمەگە نییە.

- زور راستە! هەق بە تویە، منیش دەگەل تودام.

دکتور، بە دەنگە نەرمەکەى، هییدی هییدی لە سەرى دەرووی:

- هەلبەتە تۆش دەزانیت کە لەم دنیا یەدا جگە لە دیاردە وه دەسکەوتە بەرزەکانی ئەقلى بەشەرى هیچ شتیکی دیکە نە بایەخى هەیه و نە لەزەت. تەنیا ئەقلە کە بە سەرحدی نیوان ئینسانیت و حەییوانیت دیتە ژماردن، هەر ئەقلە کە بەشەر دەکات بە گەورە وه ئەشرفی بوونە وه ران و دەیگە یەنیتە قوناغی کەمال و پوختە بوون و پایەى خواہیتى و، چونکە وەکو هەموو بوونە وه رانی دی دەمریت، تا رادە یەک نە مرو جاویدانی دەنوینى. جا ئەگەر ئەمەمان سەلماندو ئەمە وابى، ئەوا ئەقل دەکاتە تاقە سەرچاوەى لەزەتە بەشەرییەکان. بەلام چونکە لە دەورو بەرى خۆماندا نە خەلکانی ژيرو ئاقل دەبینن و نە گویمان لە قسەى ئاقلانە دەبیت، بۆیە لە هەر جوړە لەزەتیک بیبەشین، راستە ئیمە کتیبان دەخوینینە وه، بەلام کتیب جیگەى قسەکردنى زندوو وتیکەل بوونى جفاکی،

ناگریتتهوه، زۆريان فەرقة، ئاسمان و رېسمانن. جا ئەگەر يارمەتيم بدهيت دەمهوي
ليزهدا بەراوردېك بكم، هەرچەندە رەنگە بەراوردهكم زۆر دروست نەبیت، بەلام بە
يارمەتی تۆ دەمهوي بليم ئەگەر كتييان بە نۆتهی مۆزیک بچوینين، ئەوا گفتوگوو قسان
دەكاته گۆرانی.

- زۆر تەواوه، دەقاو دەق وایه.

دوای ئەوه، كه ميک بېدەنگ دەبوون، داریوشكا له موبهقهكه وەدەردەكهوت، بە
سیمای خەمبارهوه دەستی دەخسته ژیر چەنەي و له ئاستانەي دەرگاكهدا دەوهستاو
گوئی بۆ قسهكانی وان هەلدهخست.

میخاییل ئافریانیچ ئاهیکی هەلدهكیشا:

- ئاه! چاوهروانی چی له ههست و ئەقلى خەلكی ئەم زەمانە دەكهیت!

ئەوسا، دەكهوته باسی ئەوهی كه خەلكی جاران چۆن ژيانيان بەخۆشی و شادی
گوزەراندووه، ژيانيان چەند خۆش و بەلەزەت بووه، خوینەوارو رۆشنییرانی ئاقلی
جارانی روسیا چۆن بوون و چەند بە خەمی شەرەف و دۆستایهتیوه بوون. متمانەیان
بە يەك دەکرد، بئ هیچ سەنەدو قەوالهیهك قەرزیان بە يەك دەدا، و له كاتی پێویستدا
يارمەتی يەکیان دەدا، دەستگیرویی ئاتاج و نەدارایان دەکردو دەست نەگرتنی
لیقهوماوانی هاوپردەگەزی خویان بە شەرم و نەنگییهکی گەورە دەزانی. داب و نەریت و
پەيوەندی و دۆستایهتی و کردارو گوتیاریان زۆر باش بوو! دۆستایهتیان دەفامی،
دۆستی گیانی بە گیانی و يەكپەنگ و يەك دل پەيدا دەبوون، جا چەند ژنی جوانیان
هەبوو! دەقەری قەفقاز هەر باسی مەكه ولات بوو نە گالته! ژنی يەكێك له
سەرھەنگەکانی لەشكری مە، كه ژنیکی سەیر بوو، بەبج رینوین و بەلەد، دەیدایه ئەو
شاخ و كێوانه. خەلكی دەیانگوت گوايه پەيوەندی ئاشقینی دەگەل میرزادەیهکی گومناوی
يەكێك لهو گوندانەي ئەو ناو چیايانەدا هەيه.

داریوشكا ئاهیکی هەلدهكیشا: - ئەي دایکی پیرۆزی ئاسمانی!... ئەي مەریه می پاكیزه.

میخاییل ئافریانیچ دوای هەلوهستهیهکی كه م لەسەر قسهكانی خۆی دەرۆی:

- جا خواردن و خواردنەوهیان بۆ نالی! رابواردنیان بۆ نالی! سەفەرو گەرانیان هەر
باس ناکری! چ خەلكانیکی ئازادو ئازا بوون!

ئاندرى بيفيمىچ، ھەر بە روالەت گويى ليدەگرت، دەنا بە دەم بېرە خوار دىنە وەو، بېرى
لە شتىكى دى دەكر دەو، لە پر قسەكەى بە ميخاييل ئافريانيچ دەبېرى و ھەلیدەدايە:

- من زورجار خون بە وەو دەبېنم كە دوستايەتى و تىكە لاوى خەلكى ئاقل بكم،
گفتوگو گەنگە شەيان دەگەل بكم. بابم باشى پەرور دە كر دووم، بە لام لە ژير بان دوور
كاريگەرى ھزرىن كۆمە لايتى باوى سالانى ۱۸۵۰ - ۱۸۶۰ دا بو، ناچارى كردم بېم بە
دكتور، تەسەور دەكەم كە ئەگەر ئەوسا بە گويى ئەوم نە كر دبايە، ئىستا ئەندامى
دەستەى مامۇستايانى يەككە لە كۆليجە رۆحانييەكان دەبووم و لە ناو جەرگەى
بزووتنەوە فيكرىيەكەدا دەبووم. ھەلبەتە ئەقلىش ئەبەدى نىيە، بەلكو وەكو ھەر شتىكى
ترى ئەم دنيايە رەوتەنيە. بە لام پىشتەر بۆم باس كر دوويت كە بۆچى ئەوئەندە مايل بە
ئەقلم و ئەقل دوستم. ژيان داويكى بە ئازارە. كە پياوى ھزرفان و بېرمەند فامى
كر دەو و لە رووى ئەقلىيەوە پى گەيى و تىگەيى، خەملىنى ئەقلى پەيدا كر، ئىدى خوى
لە ناو داويكا دەبىنيئەوە كە رىگەى دەرچوونى نىيە. ئەلھەقى مروّف بەبى ويستى خوى
و لە ئەنجامى زنجيرەيەك رووداوەو، ھاتووتە ئاراو، ھاتووتە دنياو. بۆچى؟ ديار
نىيە! ھەلبەتە دەيەوئ ھۆو مانا و ئامانجى دروستبوونى خوى بزانيئە، يان وەلامى
پرسيارەكانى نادەنەوە يان كۆمە ليك وەلامى بى مانا و تورەھاتى دەدەنەو، لە ھەر
دەرگاىەك بدات، لىي ناكريئەو، ئەنجام مەرگ، كە ئەويش بەبى مەيل و ويستى ئەو،
دەگاتە سەرى و قيرەبېرى دەكات. لەبەر ئەمە وەكو چۆن زندانيان كاتى دەگەل
ھاو زندانيانى خوياندا بە كۆمەل رى بكن، وا خەيال دەكەن كە ئازادتر و ئاسوودەترن،
بە شەريش بەو ئاوايە ئەگەر لە ژياندا بكنە شىكر دىنەو و ليكدانەوەى ھزرى و پىكفە
ھەرنە پىشى و كاتى خويان بە گۆرپىنەوەى ھزرىن ئازاد و بەنرخ بەرنە سەر، ئىدى
ئاگايان لە داوھەكەى ژيان نامىنى. جا لەم پروانگەيەو و بەم چەمك و مانايە ئەقل و فيكر
لەزەتتىكى بى ھاوتاي دەبىت.

- دەقاو دەق واىە، راستە فەرموويت !

ئاندرى بيفيمىچ، بى ئەوەى تەمەشاي چاوانى ھاوئىنەكەى بكات، بە كاوہخو،
بەھىمنىو، وردە وردە دريژەى بە باسەكەى دەر بارەى پياوانى ئاقل و لەزەتى گفتوگو
دەگەل ئاقلاندا، دەداو (ميخاييل ئافريانيچ) ش گويى ليدەگرت و ناو بەناو بە رستە
باوھەكەى خوى بوى دەسەلماندا:

- دەقاو دەق واىە! راستە فەرموويت!

له پر سهروكي پوښتهخانه لتي دهپرسی: - باشه دكتور تو باوهړت به ژيانى نه بهدى و جاويدانى روح نيه؟

- نا! ميخايل نافرانيچي نازيزا! "نه باوهړم پنيه تي و نه هيچ به لگه و بيانويه کم پنيه که باوهړم پي هه بي."

ميخايل نافرانيچ هله داتى و ده لیت:

- منيش هرچهند وا ههست ده کم که هرگيز نامرم، که چي هر به يني خومان بيت گومانم له ژيانى نه بهدى و مانى روح هه يه. زورجار به خوم ده ليم دهى پيره ميړى فرتوتوتى زورهان، بهسه، ئيدى کاتى مردنت هاتووه و ده بي غه زه لى خوداحافيزى بخوښت! به لام دهنگي کز له ناخى دلمه وه به رسف ده داته وه: "باوهړ مه که، تو هرگيز نامريت!".

نزيكى ساعات دهى شهو، ميخايل نافرانيچ هله دستاو دهړوي. که دهچووه راره وه که، به دم له بهرکردنى پالتو چهرمه قورسه که يه وه ناهيکى قولى هله دکه کيشاو ده يگوت:

- تو ته مه شا چاره نووس فرې داوينه ته چ گوشه يه کى دووره دهسته وه! داخ ئه و داخيه که ده بي له هه مان شاردا بمرين. ئاخ دنياى بي وه فا!

((۷))

ئاندرې ييفيميچ، پاش ئه وهى دوسته کهى بهرې ده کرد، دووباره دهگه رايه وه پشت ميژه کهى و دهستى به خوښدنه وه و موتالا ده کرده وه. هيچ سه دايه ک بيدهنگى شهوى نه ده شله قاند، بچووکترين سرته خاموشى شهوى ده شله قاند. پيدهچوو که زه مانيش وه ستا بي تا ته مه شاي دكتورو کتبه کهى بهرده مى بکات که به وپه رى خاموشى و کړى و کپى سه رى به سه ريا داژهندووه. ده تگوت دنيا جگه له م کتبه و له م لامپا بلور که سه که، هيچ شتيکى دى تيا نه بوو. له م که ش و هه واو هاماچه دا، سيمای زبروسادهى دكتور بهر به ره دهگه شايه وه و پاراوتر ده بوو، و شوينه وارى شادى و خوشى ليدهرده کهوت، هه مان ئه و شادى و جوش و خرؤشه بوو، که له سه ره تاو ده ستپيکى بزاونتى فيکرا، بهرؤکى مروث ده گريت، له دلى خويدا ده لیت: "حه يفي بوچى به شه ر ده مريت، بوچى نه مرو جاويدان نيه؟ باشه ئه م ميشک و ئه م هه موو پيچه لپيچه ي

میشک، ئەم ھەستی ئەقلانییە، ئەم نێروی نوتق و دەربەرینە، ئەم سۆز ھەستانە، ئەم ھەموو بلیمەتی و توانا بەشەرییە لە پای چی و سوودی چیه، کە چارەنووسی ئەو بێت بھوتی و نەمینی، ھەموو ئەو ئیمتیازانە دەگەڵ جەندەکی ویدا وەژیر گلی رەشەوہ بکریت و بلیونان سال دەگەڵ عاریدیا، بئ هیچ مەبەست و ئامانجیک بە دەوری رۆژدا بسورپیتەوہ؟ خو ئەگەر مەبەست لە دروستبوون و دروستکردنی بەشەر تەنیا ئەمە بوو کە سەرەنجام بمریت و نەمینی، هیچ پێویستی نەدەکرد کە بەم ھزر و ئیدارە کە بەرزو نیمچە خواپیەوہ لە نەبوونەوہ بپتە بوون و پاشان بە شیوەیەکی گالتە جارنە، بە نەمان و عەدەمی بسپیرنەوہ. " گۆرانی بەردەوامی مادە! گواپە ئەمە ئەلتەرناتیفی نەمری و جاویدانییە! ئەمە ئەو پەری ترسنۆکییە بێن بەم ھزرە بئ مانایانە، بەم تیورییە کۆمیدیە ھەرمان، دلخۆشی خۆمان بەدینەوہ! ئەم پرۆسە ی گۆران و گۆرانکارییە، ئەم کار و کردانەوہ لاشعورییە کە لە تەبیعەتدا پرو دەدات، لە ھەماقەتە بەشەریەکانیش بئ بایەخترە. چونکە ھەماقەتە بەشەرییەکان ھەر چۆنی بئ، کەمۆکە یەک ھەست و ئیرادەیان تیاپە، بەلام لەم پروداو دیاردە سروشتیانەدا نە ھەست بەدی دەکریت و نە ویست و ئیرادە. تەنیا ئەو بنیادەمە ترسنۆک و قەلەزراوہی کە ترسی مەرگ بەسەریا زال دەبیت و ھەموو شەھامەت و پیاوہتییەک لە دەست دەدات، دەتوانی دلخۆشی خو بەم بیرە بداتەوہ کە جەستە ی وی تا ھەتا ھەتایە لە گیایە کدا، لە بەردیکدا یان لە بۆقیکدا... دەژی. ھەلبەتە ئەم قسە یە کە گۆران خو لە خویدا جوړە جاویدانییە کەو ھەرمان و ئەبەدیەتی بەشەر دەنوی، ھیچی لەو گالتە جار ی و گەوجیتییە کە متر نییە، کە سینک دوا ی شکان و وردبوونی ویلۆنیک ی گرانبەھا، پیشیبینی ئایندە یە کە گەش بو قالۆرو قاوغە کە ی بکات."

ھەر سەرە سەعاتیک کە سەعاتی قەد دیوارە کە زەنگی لیدەدا، ئاندری بیفیمیچ پشتی بە کورسیە کە یەوہ دەداو چاوانی دەنوقاند، تاباشتر بیربکاتەوہ. لە پرو بئ ویستی خو دەکەوتە ژیر باندۆرو کاریگەریی ئەو بیرە بەرزانە ی کە لە کتیبە کەدا خویندبوویەوہو چاویکی بە رابردوو، و ئایندە ی خویدا دەخشاندەوہ، رابردوو ی قیزەون و پەشم، دەھاتە بەرچاو، بە شایستە ی بیرلیکردنەوہ ی نەدەزانی. بەلام سەبارەت بە ئایندە ھەستی دەکرد ھیچی لە رابردوو جیاوازتر نییە. تەسەوری دەکرد لەو دەمەدا کە رۆحی وی دەگەڵ گۆی ساردو سپی زەویدا بە دەوری ھەتاودا دەسورپیتەوہ، ھیشتا ھەر خەلکانی نەخۆش و دەردەدار دەستە دەستە روو دەکەنە مال و عیادە ی دکتۆران. رەنگە لەو زەمان و رۆژگارە شدا، دەقاو دەق وەکو ئەمرو نەخۆشان لە تاو ئازارو ژان، خەویان

لېنەكەوېت، بەردەوام له قاوشانى پېس و پۆخلى نەخۇشخانەكاندا، له شەرى پېشكەو مېروواندا بن. له دنيای خەيالدا، به چاوى خەيال نەخۇشكى دەبىنى كه سىماى به دەم نازارەوه دەگۆرېت و له تاو بەستنى توندى زامەكەى دەنالېنى. رەنگە ئەو رۆژو رۆژگارەش نەخۇشان دەگەل پەرستاران و سېستەراندا قومار بکەن و قۇدگا بخۆنەوه. رەنگە ئەو سەردەمەش، ئامارى سالانە ئەوه نیشان بدات كه دكتورېك، دوانزە هەزار نەخۇشى، له جياتى چارەسەر، فریوداوه. رەنگە لهو زەمان و رۆژگارەشدا، هەموو کاروبارانى نەخۇشخانەكان وەكو ئەمرو بەدزى و ساختهچياتى، هەقركى و ململانى و فیتنەبازى، دووزمانى و درۆزنى، واسیتەكارى و سەرسەرياتى، بەرپوه بچن. نەخۇشخانەكان وەكو رابردوو بېن به بنكه و مەلبەندى بلاوبوونەوهى گەندەلى و بەدئاكارى و زيانوكى(به زيان) تەندروستى گشتى هاوولاتيان.

دكتور ئاندرى بېفېمېچ زور چاك دەيزانى كه نيكيتا له قاوشى ژماره شهشدا، لهو ديوى پەنجەرە ئاسنەكانەوه، له نەخۇشەكان دەدات و هەموو رۆژى موسيكا جوو، بۆ سوال و سەدەقه بۆ ناو شار دەنيرېت.

هەروها ئەوهشى دەزانى كه زانستى پزېشكى لەم بېست و پېنج سالەى دوايېدا گۆران و پېشقهچوونى چاك و گرېنگى بەخۆوه بېنيوه. ئاندرى بېفېمېچ كاتى كه له زانستگەدا دەخويند. واى تەسەور دەکرد كه زانستى پزېشكى بهو زووانه بههەمان مەرەدى كېمياگەرى و مېتافيزىك دەچېت و دەبى به هاوچارەنووسى وان. بەلام ئەمېستا كه شهوان سەرى دەکرده خویندەنەوهو موتالا، پېشكەوتن و تەرەقياتى تازەى دنيای پزېشكگەرى زورى کار تېدەکرد، و دلى پر دەبوو له خوشى و شادى. له راستيشدا پېشكەوتن و شۆرشيكى يەجگار گەوره و سەير بوو! به فەزلى دەرمان و كەشفياتى تازە، دەكرا نەشتهگەرى و عەمەلياتى ئەوتو بکريت كه خودى پروگوفى مەزن تەنانەت له خەويشدا زاتى نەدەکرد خوى له قەرەى ئەم جۆره نەشتهرگەرى و عەمەلياتانە بدات و، بگره به مەحاليشى دەزانى. کار گەبېوته ئەوهى پزېشكانى ئاسايى، بى ترس و به ئاسانى عەمەلياتى كەشكەژنو دەكەن، لهو نەخۇشانەى كه عەمەليات و نەشتهرگەرى برىنى گەدەيان بۆ دەكرى، رەنگە تەنيا له سەدا يەككيان زايە بېت، خو نەخۇشى بەردى ميزدان به رادەيهك ئاسان ماليجه دەكرېت، كه له گۆقارانى پزېشكيشدا لهسەرى نانوسن. نەخۇشى سيفليس هەر به تەواوهتى دەرمان دەكرېت. تو تەمەشا

تیۆری تازه دهرباره‌ی ویراسه‌ت، هیپنوتیزم، کهشفه‌کانی باستوورو کوخ له کوئ و پزیشکی ولاتی ئیمه له کوئ! چ جیاوازییه‌کی زۆریان هه‌یه!

نه‌خۆشیانی دهررونی و جۆره پۆلین کراوه‌کانی نه‌خۆشی دهررونی و شیوازی دۆزینه‌وه‌و چاره‌سه‌ریان ئه‌وه‌نده پێشکه‌وتوه‌و گه‌شه‌ی کردوه که له‌گه‌ل جاراندا هه‌ر به‌راورد ناکریت.. ئه‌م‌پۆکه نه‌خۆشانی ئه‌قلی به‌و جۆره مالیجه‌و دهرمان ناکرین که ئاوی ساردیان پێدا بکری، بخرینه به‌ر ئاوی ساردو، به‌خورتی و تۆبزی کراسین گه‌رمیان له‌به‌ر ناکه‌ن، وه‌کو خه‌لکانی ئاقل و بی‌عه‌یب مدارایان ده‌که‌ن و، ته‌نانه‌ت وه‌کو له‌ رۆژنامه‌کاندا ده‌نوسریت، ئاهه‌نگی شانۆیی و که‌رنه‌قالی بالیه‌و ره‌قسیان بۆ ساز ده‌که‌ن تا بیزار و بیتاقه‌ت نه‌بن. ئاندری بیفیمیچ زۆر چاک ده‌یزانی، به‌ به‌راورد ده‌گه‌ل تیۆری و باوه‌رو کهشفکاری و سه‌لیقه‌ی ئیستادا، ئه‌و کاره‌ دزیو نه‌نگینه‌ی له‌ قاوشی ژماره‌ شه‌شدا ده‌کرین، ته‌نیا له‌ شاریکی دوو سه‌د فه‌رسه‌خی نزیکترین ویستگه‌ی قیتاردا جیی ده‌بیته‌وه که به‌رپۆه‌به‌رو ئه‌ندامانی ئه‌نجومه‌نی شار، له‌و نه‌زان و کۆلکه‌ خوینه‌وارانه‌ بن که دکتوران به‌ که‌شیشان ده‌زانن و باوه‌ریان وایه‌ ده‌بی کویرانه‌و بی‌چهندو چون به‌ گوێیان بکری و په‌یره‌وی ده‌ستوورو رینماییه‌کانیان بکریت، ئیدی خوی ده‌کرد قورقوشمی تاوه‌ریان به‌ گه‌رووی خه‌لکیدا ده‌کرد. ئه‌گه‌ر ئه‌م نه‌خۆشخانه‌یه، که خۆی له‌ خۆیدا باستیلیکی بچووکه، له‌ هه‌ر شارو شوینیکی دیکه‌ بوایه، تا ئیستا ده‌می بوو له‌لایه‌ن جه‌ماوه‌ری خه‌لکیه‌وه به‌ کۆمه‌کی رۆژنامان ته‌ختی زه‌وی کرابوو.

ئه‌وسا ئاندری بیفیمیچ، چاوه‌کانی ده‌کردنه‌وه‌و له‌ خۆی ده‌پرسی: "به‌لام چاره‌ چیه؟ به‌چی ده‌چی؟ چ سوودی‌کمان له‌ هه‌ر هه‌موو ئه‌مانه‌ بینی؟ موعه‌قیمات و دهرمان و کوخ و پاستوریش هه‌یچ گۆرانکارییه‌کی جه‌وه‌ه‌ریان نه‌کردوه، رێژه‌ی نه‌خۆشی و مه‌رگیان که‌م نه‌کردوه‌ته‌وه. راسته‌ ئاهه‌نگی شانۆیی و که‌رنه‌قالی بالیه‌و ره‌قسان بۆ شیتان سازده‌کری، به‌لام ئازادیان ناکه‌ن به‌ که‌یفی دل‌ی خۆیان بکه‌ن، به‌ گویره‌ی چه‌زو ویستی خۆیان ره‌فتار بکه‌ن، که‌واته هه‌ر هه‌موو ئه‌مه‌ بیفایده‌و بیبایه‌خه‌و، هه‌یچ جیاوازییه‌کی جه‌وه‌ه‌ری له‌ نیوان خه‌سته‌خانه‌که‌ی من و باشترین خه‌سته‌خانه‌ی شاری قینادا نییه."

به‌لام په‌له‌ خه‌میکی سه‌یرو هه‌ستیکی به‌غیلی ئاسا، کردیانه‌ کاریک که ئاندری بیفیمیچ نه‌توانی به‌ یه‌کجاره‌کی دستبه‌رداری ئه‌م بیرو هزره‌ تاریک و ره‌شانه‌ بییت، پنده‌چوو ئه‌مه‌ زاده‌ی ماندوویه‌تی ئه‌عساب بییت. سه‌ری قورسی به‌سه‌ر کتێبه‌که‌دا داده‌هاته‌وه،

دهسته کانی ده نانه ژیر چه نهی تا که متر هه ست به قورسای سهری بکات، دووباره له
فرکان راده چوو و له دلی خویدا ده یگوت:

"ئهم خزمه تهی من کاریکی پر زیانه، من مووچهی خوم له خه لکانیک وهرده گرم که
فریویان ددهم، من پیاویکی شهریف نیم، به لام من به ته نیا هیچم له دست نایهت و
ناکه مه هیچ، من ته نیا گهردیله یه کم له و شهرو گنده لیبیه کومه لایه تیبیهی که له بن نایهت.
ته نیا یه ک گهردیلهی گنده لی کومه لایه تی به هوی منه وه دروست ده بیت، چونکه ههر
هه موو کارمندان ناوچه که و شاره کان، خه لکانی به زیانن و به بی ئه وهی هیچ خیریکیان
هه بی، هیچ کاریک بکه ن، به خوت و خوړایی، له به لاش مووچه و مانگانه وهرده گرم...
که واته گوناحی ئهم گنده لی و مال ویرانییه له ئه ستوی من نییه، به لکو له ملی سه رده م
و روژگاره... خو ئه گهر دوو سه د سالیکی دواتر له دایک بوومایه، بیگومان ئهم که سهی
ئیستا نه ده بووم، به لکو که سیکی دی ده بووم."

له سه عات سیی به ره به یاندا، به دم زهنگی سه عاته که وه، ئاندری بیفیمیچ چراکهی
خاموش ده کردو، ده چوو ژووری نوستن، به لام خه و نه ده چوو چاوی .

((٨))

نزیکهی دوو سالیکی له وه پیش، ده سترو ودهوله مەندانى ئه نجومه نی ههریم، رهحمیان
تلیسایه وه و بریاریان دا تا کاتی دروستکردن و کردنه وهی نه خوشخانهی دهوله تی،
سالانه سی سه د روئل بو ئاوه دانکردنه وه و گهره کردنی نه خوشخانه که و کومه کی
کارگوزارانی نه خوشخانه که ته رخان بکه ن. ئه وه بوو، ههر له پاره ی ئه و کومه که،
دکتوریکی ناوچه که یان، به نیوی یفگینی فیدورفیچ خروبوتوف، بو شار هیئا تا یارمه تی
ئاندری بیفیمیچ بدات. یفگینی فیدورفیچ گه نج بوو، سی سالی پر نه کردبووه وه، بالا
به رزیکی گه نمرهنگی مووزهره د بوو، دهموچا و پانیکی چا و چکوله بوو. له وه ده چوو
ئه سل و فه سلی فه رهنگی بن. به تاقه جانتایه که وه خوی به شارا کرد، تاقه کوپیکیکی له
به رکدا نه بوو. ژنیکی گه نجی ناشیرینی ده گه لدا بوو و ده یگوت گوایه کاره که رو
چیشتییه تی، ئهم ژنه مندالیکی شیره خوره ی بهر مه مکهی به باوه شه وه بوو. یفگینی
فیدورفیچ کلاویکی قووچی له سه ر دناو جووتی پوتی ملدریژی له پی ده کرد. زستانان
به پوستانیکی تیسکنه وه ده سورایه وه. زوری پینه چوو، دوستانیه تیه کی گهرمی ده گه ل
سیرگی سیرگیو فیچی یاریده دهری دکتورو، سه ندوقداری خهسته خانه که دا په یدا کرد،
به لام خوی له باقی کارمهنده کان، که مه گهر ههر خوی بزانی بوچی به ئه شراف و

ئەرسىتۆكراتى ناو دەبردىن، دوور دەگرت. تەنيا يەك كىتىب لە مالاكەيدا ھەبوو، بە ناونىشانى "دوا رەچەتەو رىنوينىيەكانى خەستەخانەى قىنا، چاپى سالى ۱۸۸۱". بەبى ئەم كىتەبە نەدەچووە معايەنەى ھىچ نەخۇشنىك. زۆر جار شەوان لە يانەدا يارى بلياردى دەکرد. ھەزى لە وەرەقبازى و قومار نەبوو. ھەمىشە ئەم جۆرە قسانەى بەسەر زارەو ھەبوو "ھەر ئىستا. مەرۆف بۇ ئەو ەروست بوو، بۇ خۇى رابوئىرى، كەيف بکات! و ... ھتد.

ھەفتەى دووجار بۇ نەخۇشخانە دەچوو، ماوہىەك بە ژوورو قاوشەکاندا دەسوراپەو ھەو معايەنەى نەخۇشانى دەکرد. نەبوونى موعەقىمات و دەرمانى پاقرکردنەو ھەو زۆرى باكىش لە خەستەخانەكەدا پەست و بىزارى دەکرد، بەلام لە ترسى ئەو ھى نەبا ئاندرى بىفيمىچ زویر بىت، ھەولى نەدەدا رىبازىكى تازە لە خەستەخانەكەدا دابىنى و بگرىتەبەر. ئاندرى بىفيمىچى ھاوکارو ھاوپىشەى خۇى بە ساختەچى و دزىكى پىرو دەولەمەند دەزانى، لە دللى خۇيدا بەغىلى پىدەبردو ھەزى دەکرد جىگای ئەو بگرىتەو ھە.

((۹))

شەوئىكى بەھار بوو، ئاخرو ئۆخرى مانگى مايس بوو، بەفرو شوئىنەوارى بەفر بە زەوئىيەو ھەما بوو، رەشۆلەو تەىروتو، لە باخەكەدا دەیان خوئىند، دكتور لە ژوورەكەى خۇى ھاتە ھەرى تا مىخايىل ئاقرىانىچى برادەرى تا بەر دەرگای ھەوشە بەرئى بکات. لەم كاتەدا موسىكای جۈولەكە، كە لە دەرۆزە دەگەرپاىەو ھەو، خۇى بە ھەوشەدا كەرد. موسىكا كلاوى لەسەر نەبوو، جووتى سۆلى لاسىكى شىرى لە پىدا بوو، كىسەىەكى چكۆلەى پى بوو كە پىر بوو لەو خىرو سەدەقانىەى كە سۈالى كەردبوو.

موسىكا، لە كاتىكا لە سەرما ھەلدەرزى، بەدەم بزەىەكەو ھە بە دكتورى گوت: - لە راي خوا كوپىكىم بەدەىە!

ئاندرى بىفيمىچ كە ھەرگىز نەىدەتوانى دەست بە پروى كەسەو ھە بنىت و داواى كەس رەت بکاتەو ھە، سكەىەكى نىو رۆبلى داىە. ئەوسا نىگایەكى پىئە روت و قلىشاوہكانى كەردو لە دللى خۇيدا گوتى: "چەند داماوہ! بەم سەرماىە پىئە دەتەزى."

ئاندرى بىفيمىچ كە ھەم بەزەى پىئە دەھاتەو ھەم قىزو بىزى لىدەكەدەو ھە، بەرەو قاوشەكە دووى كاپراى جۈولەكە كەوت، جارى تەمەشای سەرە تاسەكەى و جارى

تەمەشای پىيە پرووت و قلىشاوۋەكانى دەکرد. ھەرکە دكتور وەژوور كەوت، نىكتيا بە پەلە لەسەر كۆمەلە شىرۆشیتالەكان ھەستاو جووتە پى لە بەردەميا وەستا.

ئاندرى بىفيمىچ، بە دەنگە ئارام و نەرمەكەى گوتى:

- شەو باش نىكتيا! چۆنە جووتى پىلاو بەم جولەكەى بەدى؟ لەوہىە سەرمای بىت.

- ئەمرەكەى ئەزبەنى. ھەر ئىستا بە سەرپەرشتيارەكە دەلىم.

- بىزەحمەت بە ناوى منەوہ پى پى بلى. بلى من داوام كردوہ كە پىلاو بەم جولەكەى بەدەن.

دەرگای نىوان پارەوہكەو قاوشى ژمارە شەش كرا بووہوہ. ئىفان دمتریچ، لەسەر جىگاكەى خوى راکشا بوو وخىرا خوى خستە سەر ئانىشكەكانى و گوپى ھەلخست تابزانى ئەم دەنگە غەرىبە، دەنگى كىيە، لە ناکاو دكتورى ناسىيەوہ، لە كاتىكا ئازاى بەدەنى لە توورپىيدا دەلەرزى. خوى لە تەختە خەوہكەى ھەلدايە خواروہ، بە دەموچاوى سوور ھەلگەپراوى پى رىق و كىنەو، بە چاوانى ئەبلەق و دەپوقىوہوہ، تا ناوہندى قاوشەكە راى كردو، لەویندەرەوہ ھاوارى كرد: - دكتور ھات!

ئەوسا لە قاقاى پىكەنىنى داو گوتى:

- كورپنە پىرۆزبايىتان لىدەكەم، ئاخىرى دكتور ھات! واديارە دكتور بە بەشەرمان دەزانى، بە شايستەى ئەوہمان دەزانى سەرمان بەدات!

بەلام لە ناکاو بەوپەرى توورپى و ھەلچوون و رەفتارو ئەتوارى سەيرەوہ ھاوارى كرد: - مارى نەعلەتى!

ئەوجا لاقى بە عاردىدا داو گوتى:

- ئەم مارە نەعلەتییە بكوژن! نا، كوشتن بو ئەو كەمە، شەرەفە! بىخەنە بىرى ئاودەسەكەوہ.

ئاندرى بىفيمىچ كە گوپى لەم قسەىە بوو، لە پارەكەوہ سەرى كىشايە ژوورەوہو بە ھىمنى پرسى:

- بوچى؟

ئىقان دمتريچ، به سيمای هه‌ره‌شه ئاميزه‌وه به‌ره‌و دكتور چوو، له کاتیکا که ئازای به‌دهنی له نیو بالاپوشه دريژه‌که‌یدا ده‌له‌رزی، هاواری کرد: - بۆچی؟

هه‌نگی لیوه‌کانی هینانه‌یه‌وه یه‌ک، وه‌ک بلیی بیه‌وی تف بکات و، به نه‌فره‌ته‌وه گوتی:

- هه‌ی دز! هیشتا تو ده‌پرسیت بۆچی؟ هه‌ی جه‌لادا! شه‌لاتی! سئ به‌ندی!

ئاندری بیفیمیچ، به دهم بزه‌یه‌که‌وه وه‌کو ئه‌وه‌ی خه‌تابار بیټ و بیه‌وی داوای بوردن بکات، گوتی:

- تووره مه‌به، ئارام به! دلنیا ده‌که‌م که له ژيانما دزیم نه‌کردوه، هه‌یچ شتیکم نه‌دزیوه. پیموایه تو زیاده‌رۆیی ده‌که‌ی. وادیاره زۆر له من پریت، زۆر رقت لیمه. تکایه ئه‌گه‌ر ده‌توانی که‌میک خۆت هه‌یور بکه‌وه‌و به ئارامی پیم بلی بزائم بۆچی ئه‌وه‌نده تووره‌یت؟!.

گوتی: - تو بۆچی منت لی‌ره داناوه ؟

- چونکه نه‌خۆشیت.

- به‌لی! نه‌خۆش! باشه ده‌زانی ده‌یان، بگره سه‌دان شیټ و دیوانه، به که‌یفی خۆیان، ئازادانه ده‌سورینه‌وه؟ ته‌نیا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که تو له‌وه نه‌زان تری بتوانی له خه‌لکی ئاسایی و ساغ جیايان بکه‌یته‌وه. ئیدی بۆچی ده‌بی له نیو ئه‌وه‌وه‌ی شیتانه‌دا، ته‌نیا من و ئه‌م قه‌ره‌به‌ختانه ناچار له‌م زندانه‌دا بین؟ جا توو یاریده‌ده‌ره‌که‌ت و سه‌ره‌رشتیاره‌که‌و هه‌ر هه‌موو ئه‌م گه‌جه‌رو گوجه‌رو شه‌قاوانه‌ی که له نه‌خۆشخانه‌که‌ی تودا کار ده‌که‌ن، له رۆوی پیوه‌ری ئه‌خلاق و خولقییه‌وه زۆر له ئیمه که‌مترن، ئیدی بۆچی ده‌بی ئیمه لی‌ره زندانی بین و ئیوه به ئازادی بگه‌رین؟ ئاخ‌ر ئه‌مه چ لۆژیکیکه ؟

- ئه‌مه هه‌یچ په‌یوه‌ندییه‌کی به پیوه‌ری ئه‌خلاق و لۆژیکیه‌وه نییه. هه‌موو شتی که به‌نده به شانس و ریکه‌وته‌وه. که‌سیک که به ریکه‌وت بکه‌ویتته زندانه‌وه، ده‌بی زندانی بیټ. که‌سیکیش که نه‌که‌ویتته زندان، ده‌توانی به ئازادی بسوورپه‌ته‌وه‌و ته‌واو. دکتوری من و شیتاتی تو، په‌یوه‌ندییان نه به ئه‌خلاقه‌وه هه‌یه‌و نه به لۆژیک و، به‌لکو ته‌نیا زاده‌ی شانس و ریکه‌وت و بویه‌ره کۆمه‌لایه‌تییه‌کانه.

ئىقان دمتریچ، له قهراخ ته خته خه وه که ی دانیشیت و به دهنگیکی نوساو گوتی:

- من سهر لهم قسه ههلهق و مهلهقانه ی تو دهرناکه م.

موسیکای جووله که، که ئه مشه و نیکیتا له بهر دکتور رووی نه هاتبوو، گیرفانه کانی و توره که که ی به تال بکاته وه، به دهم دهرهینان و ریزکردنی نان و خواردنی سوالی و ورتکه کاغه زو ئیسقان و ناوکه باده م و هه لوژه وه له سهر قهره ویله که ی، له حالیکا که هیشتا له سهرما هه لده رزی به پهله و له بن لیوانه وه به زمانی عیبری سوژه ی ده کرد، وادیار بوو له دلی خویدا وای ته سه ور ده کرد که موغازه یه کی کردوو ته وه و خه ریکی کارو کاسیبه.

ئىقان دمتریچ، به دهنگیکی له رزوک گوتی: - ئازادم بکه! لیمگه ری با برۆم!

- ناتوانم.

- بوچی؟ له بهرچی ناتوانی؟

- چونکه له دهسه لات و توانای مندا نییه. تو خوت بلی ره هاگردنی تو سوودی چییه؟ گریمان من ریم دایت لیتره برۆیت، یه کسه ر خه لکی شار یان پۆلیس ده تگرن و دووباره بو ئیره ت دیننه وه.

ئىقان دمتریچ، به دهم هه لگۆفتنی نیو چه وانیه وه گوتی:

- به لی! به لی! هه ق به تو یه ... به راستی کاره ساته! ئه دی من چبکه م؟. ها؟

دهنگی ئىقان دمتریچ و سیمای گه نجانه و هوشمه ندی، ویرای گرژ بوون و خاو بوونه وه ی، کاریان له ئاندری ییفیمیچ کرد، زوری هه ز لیبوو که دلخوشی ئه م گه نجه بداته وه و هیوری بکاته وه، بو یه له قهراخ ته خته که ی و له ته نیشتیه وه دانیشیت و دوا ی بیرکردنه وه یه کی که م گوتی:

- ده پرسیت چی بکه ی؟ بو تو باشترین کار ئه وه یه لیتره هه لی. به لام مخابن ئه م کاره ش سوودی نییه. چونکه ده تگرن. کاتی که کومه لگه لیبرا خوی له تاوانباران و نه خو شانی دهروونی و ئه قلی، به شیوه یه کی گشتی له خه لکانی ناباب بپاریزی و جیا بکاته وه، ئیدی که س باری نابات، نه نه رم ده بییت و نه له شکان دیت! جا تو یه ک چاره ت

ههیه، ئه ویش ئه وهیه خۆت له گهڵ ئه م بیرهدا رابینی که گلدانه وه و پراگرتنی تو له م شوینه دا پیویست و مه سه له حه ته.

- ئاخیر مانه وه ی من لیره دا پیویست نییه.

- که زندان و شیتخانانیان دروست کرد، ده بی خه لکانیکیشی تیبخهن. ئیدی ئه و خه لکه یان تو، یان من یان خه لکیکی دی ده بن. تو چاوه پروان بکه، که مئیک سه برو حه و سه له ت هه بی، تا له ئاینده دا هیچ زندان و شیتخانه یه ک نامینی. ههنگی نه په نجه ران شیشبه ند دهکن و نه دیزداشه ی شوړ له بهر تو دهکن. بیگومان، درهنگ یا زوو ئه و سه رده م و روژگار هه ردیت.

ئیقان دمتریچ، به ده م بزه یه کی ته و سامیزه وه به ئاسته مئیک گرژییه وه و گوتی:

- گالته ده که یه ت. خه لکانی وه کو توو نیکی تای هاوده ست و یارمه تیده رتان، هیچ کاریکتان به کاری ئاینده وه نییه. به لام جه ناب، دلنیا به که ده وران و روژگاریکی باشتر به پئوه یه! گریمان من ورینه ده که م، ده بزپکینم، ده توانیت به قسه کانم پیبکه نی، به قسه ی پوچ و بی مانایان بزانیته، به لام سپیده ی ژیانیکی نوئ له ئه نگوتندایه و حه قیقه ت و عه داله ت سه رده که وئ و وه کو ده لین شایه و هه لپه رکئ له گه ره ک و کولانی مه ش به ریاده بیت، خه لکی شاره که ی ئیمه ش ئاههنگی سه رکه وتن ده گیرن! ده زانم که من ئه و روژه نابینم، تا ئه و روژه ده تویم، به لام نه وه ی خه لکانیک ده مین و ئه و روژه ده بینن، به شداری ئه و ژیانه پرخوشی و شادییه دهکن، له کانگای دل مه وه سلایوان بو ده نیرم، هاوبه شی خوشی و شادیان ده که م، شادم به شادیان! هاوریان هه رنه پیش، خوا یارو یاوه رتان بیت!

ههنگی چاوهکانی پرشنگیان دا، له جیی خوی رابوو، دهستهکانی به ره و په نجه ره که راکیشان و به دهنگیکی هه یه جان ئامیزه وه له سه ری پویی.

- له پشت شیشبهندی ئه م په نجه ره یه وه دوعای خیرتان بو ده که م، پایه دار بی حه ق و عه داله ت، بژی ئازادی! خودایا چه ند شادمان و خوشحالم!

ئاندرئ بیفیمیچ، که ئه داو ئه تواره پرچوش و مه یله و شانوییه که ی ئیقان دمتریچ، سه رنجی راکیشا بوو و به لایه وه جوان بوو، هه لیدایه و گوتی:

- من بەش بە حالى خۆم ھېچ ھۆيەك بۇ شادمانى نابىنم. دروستە كە زندان و شىتخانان نامىنن و خۆت گوتەنى ھەقو و عدالەت سەردەكەوي، بەلام جەوھەرو ماھىيەتى مادەو شتان ناگورپيت و ياساكانى تەبيەت و سروشت بە ھەمان دەقى خۆيانەو دەمىنن و وەكو ھەمىشە بە نەگورپى دەمىننەو. خەلكى لە ئايندەشدا، وەكو ئەمرو نەخۆش دەكەون، پىرو فەرتووت دەبن و سەرەنجام دەمرن. گریمان سىپدەيەكى بەشكۆش ژيانى روناك كەردنەو، كەردى بە چراخانىكى بى وىنە، لە ئەنجامدا ھەر بەو كۆتايى دىت و دەبرپتەو كە جەنازەكەت لە تابوتىك دەنەن و بۇ ناو چالى گورپى شور دەكەنەو.

- كەواتە بەم حىسابە زندو بوونەو ھو ژيانى ئەبەدى نىيە ؟

- ئا، بەسە! بىپرەو!

- تۇ باوەرپ پىي نىيە؟ كەيفى خۆتە، بەلام من باوەرپ پىيەتى. يەكك لە قارەمانەكانى نازانم دۆستويفسكىيە يان قولتيرە دەلەت ئەگەر خواش نەبوايە، بەشەر بەخۆيان خوايەكيان دادەھىتا. من بەش بە حالى خۆم باوەرپى تەواوم بەمە ھەيە كە ئەگەر نەمىرى و جاويدانىش لە حالى حازرشدا نەبىت، ئەوا ئەقلى گەورەي بەشەرى دەرنگ يان زوو داي دەھىنى.

ئاندرى يىفيمىچ، بزەيەكى شادمانى بۇ كەردو گوتى:

- دەم خۆش! پىم خۆشە كە باوەرپ پىيەتى، ئەمە بۇ تۇ باشترە، كەسىك كە باوەرپى ھەبى، ئەگەر بىخەنە درزى ديوارىشەو، دەتوانى بى خەم و خەيال بژى. بەلام پىموايە تۇ پياويكى خوينەواری، لە كوى خويندووتە؟

- لە زانستگەي پترزبورگ، بەلام نەمتوانى تەواوى بکەم.

- تۇ مروڤىكى بەھۆش وبىرى. دەتوانى دەگەل ھەر رەوش و ھەلومەرجىكا، بە ئارامى و ئاسوودەي ھەلبەكەي. ئەندىشەي ئازادو قول دەربارەي ژيان و تىگەيىشتن لە مەسەلەو نەھىيەكانى ژيان، لەگەل دوورە پەريزى لە شتە بچووك و توورەھات و گىرودارە گەوجانەكانى دنيا، دوو گەورەترىن نىعمەتن كە تا ئىستا مروڤ پىيان گەيى بى. جا تۇ يەككى لەوانەي بتخەنە پشت سى شىشەندى ئاسنىشەو، ھەر دەتوانى ئەم

دوو بههره و نيعمه ته به دهست بينی. ديوجين له نيو خه مره دا ده ژيا، وپړای نه وه ش له گشت سولتانانی دنيا به خته وهرتر بوو.

ئيفان دمتریچ، به پرويه کی گرژو په سته وه گوتی: - ديوجينه که ی تو بنياده میکی که ر بوو.

نه وه ی گوت و له پر به تو وره یی هه ستایه سهر پتیا ن و، له سهری پوی:

- نه م قسه قورانه چیه که دهر باره ی ديوجين و تیگه ییشتنی مه سه له و نه نییه کانی ژيان بو منی ده که ی. من هزم له ژيانه... ئاشقانه هزم له ژيانه!. من تووشی وه می چه وسانه وه بووم، له من وایه به رده وام تا قییم ده که ن، کون به کون به شوینما ده که پین، هه میسه له ترس و دله پراوکه دام، له رهنج و عه زابدا ده ژیم. به لام هه نديچار عه شقی ژيان سهر اپام داده گریت، ریگ له م ساتانه دایه که ده ترسم شیت بم. من زورم هز له ژيانه، بی هه د تینووی ژيانم!

نه وسا به دم هه لچوونه وه به نيو ژو وره که کهوت و به نه سپای گوتی:

- هه ر جار ی که خه ون و خه یال ده مگریت، تارمای و تا پویان ده ورم ده دن، له م جوړه کاتانه دا خه لکانیکی نه ناس ده بینم که لیم دینه پیشه وه، ده نگی جیاوازو جوړاوجوړ، نه وای موزیکی روحنه واز دینه گویم و وام دینه بهر خه یال که له پیشه و جه نکه لانی جوان و له به ستین و ره خین ده ریادا پیاسه ده که م، له م حاله دا پر به دل هه زده که م کاربکه م، زه حمه ت بکیشم و ره نج بده م... تو پیم بلی، خه به رو باسی تازه ی نه ویم بو بگریه وه، خه به ری تازه ی نه وینده ر چیه؟

- مه به ستت خه به رو باسی شاره، یان خه به رو باس به گشتی؟

- با جار ی له خه به ری شاره وه ده ست پینکه یین، پاشان بیننه سهر خه به رو باسی گشتی.

- چی بی له تو نه نیی؟ ژيان له م شاره دا عه زابه، پیاو ماندوو ودلته نگ ده کات... نه که سینکی تیایه که بتوانی قسه ی بو بکه ییت یان گوئی لیبگریت، که سی تازه شی بو نه هاتوو، ته نیا دکتوریکی گه نج نه بی به نیوی خوبوتوف.

- به لی! ده زانم، که هات من له وئی بووم، پیت وانیه کابرایه کی زبرو بی ته رییت بی؟

- راسته، کابرایه کی خوش تهر بیت و خوینه وار نییه. دهزانی زور سهیره... به روالهت پایته خته کانی * ئیمه، بزوتنه وهی فیکری و روشنبیری گوره یان تیدایه، یانی به م پنیه ده بویه پر بوونایه له خه لکی واقیعبین و مروقی تازه و مودیرن، که چی نازانم بوچی هر که ره تی که سهر دینه سهر نه وهی که سیک بو شاره که ی ئیمه بنیرین، ده گه رین خراپترین و ناشایسته ترین که س هله ده بژیرن. که سیکم بو دهنیرن حه زناکه م سهیری چروچاوشی بکه م. به راستی شاریکی نه گبهت و بی نازمان هه یه!

ئیقان دمتریچ ئاهیکی هه لکیشاو به دم پیکه نینه وه گوتی:

- به لی، به راستی شاریکی نه گبهته! دهی هه نووکه خه به ره گشتیه کان چیه؟ روژنامه و گوژاره کان چ دنووسن؟

ئیدی، دنیا تاریک بوو بوو، تاریکی بالی به سهر قاوشی ژماره شه شدا کیشا بوو. دکتور هه ستاو هر به سهر پیوه، باسی هه وال و گوتارین روژنامه ناوخویی و دهره کییه کان و نهو ریبازه فکریه تازانه ی کرد که مودو باویان په یداکردبوو. ئیقان دمتریچ به وردی گویی له قسه کانی دکتور ده گرت و ناو به ناو پرسیاریکی ده کرد. به لام له ناکاودا وه کو نه وهی شتیکی ترسناکی بیر که وتبیتته وه، سه ری نایه نیو هه ردوو دهستی، و پشتی کرده دکتورو له سهر ته خته که ی پاکشا.

ئاندری بیفیمیچ پرسى: - چیته؟

ئیقان دمتریچ، به دهنگیکی خه مناک و گیراو گوتی:

- ئیدی ئاماده نیم یه ک قسه ت ده گه لدا بکه م! لیمگه ره به حالی خوومه وه.

- ئاخر بوچی؟ مه گه ر چ بووه؟

- پیمگوتی وازم لی بینه! عه جبه شه یتانیکه!

دکتور شانەکانی هه لته کاند، ئاهیکی هه لکیشاو له قاوشه که وه دهرکه وت. که به راره وه که دا تی ده په ری، رووی کرده نیکیتاو گوتی: - چونه ئیره خاوین بکه یته وه...! بوئیکی ناخوشی لیدی!

- نه مره که ی نه زبه نی، به چاوان.

ئاندرى بيفيمىچ. له كاتىكا به ره و مال نشيو دهبووه، به دهم ريگاوه له دلى خويدا دهىگوت:

"ئەم ئىقان دمتريچه چەند گەنجىكى باش و ماقوولە. لەوەتای لەم شارەدا دەژىم، تووشى ھەزاران كەس بووم، كەچى ئەو تاقە كەسىكە پياو بتوانى قسەى دەگەلدا بكات. ئەم گەنجە تواناي بىر كوردنەوھو قەزاوھتى ھەيە، قسەو بۆچوونەكانى لۆژىكى و ماقوولن، تەنيا بايەخ بە شتە گرینگ و پيوستەكان دەدات.

ئەو شەو، چ لە كاتى خویندەوھو موتالاداو چ ئەو كاتەى چووھ ناو جىگاوه، ھەر بىرى لەلای ئىقان دمتريچه بوو. بەيانش كە لە خەو رابوو، جاريكى دى بىرى كەوتەوھ كە دوئ شەو ئاشنايەتى دەگەل پياويكى ئاقل و زىرەكدا پەيدا كوردبوو، بۆيە لە دلى خويدا بريارى دا ھەركە دەرفەتى بۆ ھەلكەوت، يەكەم ئىشى ئەوھ بيت، جاريكى دى بچىتە سەردانى.

* - مەبەست لە مۆسكو و پترسبۆرگە.

((۱۰))

ئىقان دمتريچه، وھكو دوئىنى شەو، سەرى لە نيو ھەردوو دەست و، ئەژنۆكانى بەسنگى خۆيەوھ نابوون و بە جۆرى لەسەر تەختەكەى پالکەوتبوو، كە دەموچاوى ديارنەبوو. دكتور خۆى بە قاوشەكەدا كردو گوتى: - سلاو دۆستى ئازىزا! خۆ نە نوستوويت؟

ئىقان دمتريچه، ھەر بەو دەقەوھ كە دەموچاوى بە باليفەكەيەوھ نابوو، وھلامى دايەوھ:

- يەكەم من دۆستى تۆ نىم، دووھم تۆ بە خورايى خۆت ئەزىت دەدەى، چونكە ئامادەنىم تاقە يەك قسەشت دەگەلدا بكەم.

ئاندرى بيفيمىچ، بە سەرسامى و شپرزەيى و لەبن لىوانەوھ گوتى:

- زۆر سەيرە!... دوئىنى ھىدى و ھىمن و دۆستانە پىكەوھ گفتوگۆمان دەكرد، نازانم بۆچى لە پرىكا زوير بوويت و گفتوگۆكەت برى... ناشى قسەيەكى خراپم كردىت، يان قسەكانم دژى بىرو بۆچوونەكانى تۆ بووبن.

ئىقان دمتريچه، ھەر لە سەر تەختەكەيەوھ نىمچە ئاخيزىكى بۆ كرد، نىگاي چاوه سوور ھەلگەراو مەخسەرە ئاميزو ئاشوفتەكانى برىيە دكتورو گوتى:

- به ته‌مای بهو ئاسانییه باوهر به قسه‌کانت بکه‌م؟ باشتر وایه برۆی له شوینیکی دیکه جاسوسی و هه‌والدزی خۆت بکه‌ی! لیڤه هیچ به هیچ ناکه‌یت. من دوی شه‌و زانیم که به چ مه‌به‌ستی بو ئیڤه هاتبویت.

دکتۆر به دەم زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه‌ گوتی:

- ئەمه چ وه‌همیکی سه‌یره! یانی تو من به جاسوس ده‌زانی؟

- به‌لی!... که‌سیک بو ئەوه دانرابی که من تاقی بکاته‌وه‌و قسه‌م لی ده‌ربینی و ئازاری روحم بدات، چ دکتۆر بی و چ جاسوس، فه‌رقی چیه‌؟

- ئاخ! به‌راستی تو چ ... ببووره... بنیاده‌میکی سه‌یریت!

هه‌نگی دکتۆر له‌سه‌ر ته‌پله‌کینکی که‌نار ته‌خته‌خه‌وه‌که‌ دانیشته، سه‌ریکی گله‌یی ئامیزی بو له‌قاندو گوتی:

- با وای دابنه‌ین هه‌ق به تو بی، وای دابنه‌ من به قه‌ستی خیانه‌ت ده‌مه‌وی قسه‌ت لی ده‌ربینم و خه‌به‌ری پۆلیست لی‌ده‌م تا بتگرن، پیت وایه چ ده‌بی؟ ئەوپه‌ری ده‌تگرن، حوکمت ده‌دن و ده‌تخه‌نه‌ بیگاره‌ زندانه‌وه‌. ته‌سه‌ور ده‌که‌یت وه‌زعت له‌ دادگا یان له زنداندا لیڤه خراتر ده‌بیت؟ خو ئەگه‌ر حوکمی زندان یان بیگاره‌ زندانیش بدری، هیشته‌ وه‌زع و حالته، له وه‌زع و حالته ئیڤه هه‌ر خراتر نابیت. نا، ته‌سه‌ور ناکه‌م خراتر بیت... که‌واته تو له چی ده‌ترسیت؟

دیار بوو ئەم قسانه‌ کاریان له ئیقان دمتریچ کرد، چونکه هه‌ستاو به ئارامی له‌سه‌ر ته‌خته‌ خه‌وه‌که‌ی دانیشته.

ده‌وروبه‌ری سه‌عات پینجی دوا نیوه‌پۆ بوو، یانی ئەو کاته بوو که دکتۆر روژانه له ژووره‌کانی ماله‌که‌ی خویدا پیاسه‌ی ده‌کردو داریوشکا ده‌هات و لینی ده‌پرسی: "ئایا کاتی ئەو نه‌هاتوو به‌یره‌یه‌ک بخواته‌وه‌؟" هیشته‌ زوو بوو، دنیای ده‌ره‌وه‌ پوناک و ئارام، ئاسمان شین و ساف بوو. دکتۆر گوتی:

- من دوا نیوه‌ روژه‌ چه‌زم کرد پیاسه‌یه‌ک بکه‌م، ئیدی له مال هاتمه‌ ده‌ری و ویستم له‌سه‌ر ریگای خو‌مه‌وه‌ سه‌ریکی تو بده‌م. به‌راستی به‌هاریکی جوانه‌!

ئیقان دمتریچ پرسی: - له چ مانگینکداین؟ مانگی مارسه‌؟

- بەلئى، ئاخرو ئۆخرى مارسە.

- بىگومان ھەوشەو بانەكەو كۆلان و جادەكان ھىشتا قورۇ قورۇاۋە.

- زۆرىش نا. بارىكە رىگى ئاۋ باخ و باخچەكان وشك بوونەتەۋە.

ئىقان دىمىرىچ ۋەكو يەكىك تازە لە خەو رابوۋىچ، چاۋە سوورەكانى ھەلگۇفت و گوتى:

- چەند خۇشە پىياۋ لەم كات و ھەۋا خۇشەدا گالىسكەيەك بگرىت و گەشتىكى دەرەۋەى شار بكات و پاشان بگەرپتەۋە بۇ ژوورە گەرم و گورۇ خۇشەكەى خۇى و... ئەۋجا بۇ چارەسەرى ژانەسەرەكەى بچىت بۇ لاي دكتورىكى كارامەو لىزان... زور دەمىكە ۋەكو بىيادەم نەژىاوم. بەراستى ئىرە شوئىنىكى پىس و ناخۇشە! يانى ناخۇشەكەى لە كىشدا نىيە.

دواى ئەو ھارۋژانەى كە دوى شەو تووشى بوو بوو، پەژمردەو ماندوو دەھاتە بەرچاۋ و، بەبى مەىلى قسانى دەكرد. قامكەكانى دەلەرزىن و بە سىمايدا دىاربوو كە ژانە سەرىكى قورسى گرتوۋە.

ئاندرى بىفمىچ گوتى:

- ھىچ جىاۋازىيەك لە نىۋان ژوورى گەرم و گورۇ خۇش و، ئەم قاۋشانەدا نىيە، بەشەر دەبى لە ناخى خۇيدا بۇ ئاسوۋدەى و ئارامى بگەرپت نەك لە دەرەۋە.

- يانى چۇن؟

- تۇ تەمەشا، خەلكى ئاساىى لە دەرپى خۇيدا، واتە لە شتانى ۋەكو گالىسكەو ژوورى كاركردن و ئەو شتانەدا بۇ چاكى و خراپى دەگەرپت، بەلام خەلكى فامىدەو ژىر لە ناخى خۇياندا بۇ چاكى و خراپى دەگەرپن.

- بىرۇ ئەم فەلسەفەيە لە يۇناندا، كە ئاۋ ۋەۋاۋاكەى فىنك و خۇشەو يەكپارچە بۇن و بەرامەى نارنجە، بلاۋبەكەۋە. ئەم فەلسەفەيەى تۇ بە دەردى ئىرە ناخوات، لەگەل ئاۋو ھەۋاى ئىرەدا ناگونجىت. نازانم لەگەل كىدا بوو كە باسى دىوجىنم دەكرد؟ لەگەل تۇدا بوو؟

- بەلئى! دوى شەو باسمان كرد.

- دیوجین، پیوستی به ژووری خوش و شوینی گهرم نهبوو، چونکه ئاوو ههواى ولاتهکەى بهجۆرى بوو که بهبى ئەو شتانهش ئاسوودهو رههت بوو، له ناو خهمرهکەى دادهنیشته و ههر پرتهقال و زهیتونى دهخوارد. بهلام ئەگەر له روسیادا بوایه به جۆرى سههما زهیفى لى دهسهند که دهبوو نهک ههر له مانگی دیسامبهردا، بهلکو له مانگی مایسشدا، له خهلكى بپارێتهوه که ژووریکى گهرم و گورپی بدهنى، بینگومان له سههما رهق دهبووهوهو ئەعسابى تیک دهچوو.

- نا، نا وانیهه! سههماش وهکو ههر دهردو ئازاریکی دى دهشیت مروّف ههستی پینهکات، فهرامۆشى بکات. مارک ئورلیوس* دهلیت: "دهردو ئازار، وینایهکی زندوو و بهرجهستهى خودى ئازاره، ههرکهسیک بیهوى ئەو وینایه بگوریت، دهبی غیرهت و وره بنیته بهرخۆى، بیری لینهکاتهوه، دادو بیداد نهکات، خۆى بۆ شل نهکات، بى چهندوچوون ئەو دهردو ئازارهى دهپهڕیتو له کۆلى دهبیتهوه." ئەم وتهیه زۆر دروسته. جیاوازی خهلكى زانا یان خهلكى هۆشن دهگهڵ خهلكین ئاساییدا لهمهدايه که له دهردو ئازار، بیباکن، به چاوى سووک تهمهشای دهکن، خۆى بۆ شل ناکهن، ئەوانه ههمیشه خوشحالن و، بى منهتن و سهریان له هیچ پیشهاتیک ناسورمى.

- کهواته من چونکه ئازار دهچیزم و، دلّم خوش و شاد نییه، سهرم له کهمى و نارهسهنى خهلكى سور دهمینى، دهبی کابرایهکی گهوج بم.

- نا، مه بهستم ئەمه نهبوو. دهردو ئازارهکەى تو بیهودهیه. چونکه ئەگەر کهمیک قوولتر بیر بکهیتهوه، ههنگى بۆت به دیاردهکهوى، که ههر ههموو ئەو فاکتیره دهرهکیانهى بهمجوره هیناومانیهته وروژان، چهند سواوو بى بايهخن. ههولى راستهقینهى مروّف له پیناوى ئەوهدايه به دروستى له چه مک و مانای ژيان بگات، که نهجاتى واقیعی مروّف لهمهدايه، ئەمه خۆى له خۆیدا گهورهترین نیعمهته.

ئیفان دمتریچ، برۆى ویکهینایهوهو گوتى:

- چه مک... فاکتهرین دهروونى... بیرونى... ببوره من سهر له م قسانهى تو دهرناکه م.

ئهوسا ههستایه سهر پینان، نیگایهکی پر توورپهیی دکتورى کردو له سهرى پۆیى:

- من ئەوهنده دهرانم که خواوهند منى له خوینی گهرم و دهمارو ئەعساب دروست کردوو. جا ئەگەر تانوپۆى بهدن، ژيانى تیاى، زندوو بیت، دهبی له ههنبهر ههر

کاریکدا کاردانهوهی خوی هه بیټ. منیش له هه نهبەر هەر کاریگه ریبیهکی دهرهکی و بیرونی کاردانهوهم ده بیټ، له بهرانبەر دهردو ئازارا، نالەو هاوارو گریانم ده بیټ، له هه نهبەر کمی و نرمی، بیزاری، له هه نهبەر به دناکاری و بی فه ری و نارەسه نیدا قیزو بیژم ههیه. به بوچوونی من ئەم کاردانهوانه، ژیا نه. تا ئورگانیزمی به دهن نرمتر و لاوازتر بیټ، ئەوهنده ههستیاری له هه نهبەر باندورین بیرونی لاوازتر ده بیټ و کاردانهوهی که متر ده بیټ. به پیچهوانه شهوه تا ئورگانیزمی به دهن به رزترو ئالوزتر بیټ، ئەوهنده له هه نهبەر پروداوهکانی دهو روبه ری خویدا، له هه نهبەر باندوره دهرهکیهکاندا، ههستیارترو پر کاردانهوهرتر ده بیټ. چون تو ئەمانه نازانیت؟ پیاو دکتور بیټ و ئەم شته ساده و ئاساییانه نه زانیت؟! ئەگەر که سیک بیهوی دهردو ئازار به هه ند نه گریټ و به چاوی سووک ته مه شای بکات و هه میشه به هه ر پیشهاتیک رازی و قاییل بیټ ده بی... له کاتیکا به ده ست ئاماژهی بو ئەو دیهاتییه زهلام و قه له وه ده کرد که له سه ر ته خته کهی راکشا بوو، ده کرد... له سه ری رۆیی:

- ... ده بی یان به مه ردهی ئەمه بجیټ، یان به پادهیهک خوو به دهردو ئازارهوه بگریټ که ههستی پین نهکات و هه موو ههستیارییهکی خوی له ده ست بدات، به کورتیه کهی فری به ژیا نه وه نه مینی.

ئەوسا به توردهی و هه لچوونهوه له سه ری رۆیی:

- ببووره، من نه زانام و نه فهیله سووف، زانیارییهکی ئەوتوم له مه ر ئەم مه سه لانه نییه، و له وه زعو حالیکه ئەوتوشدا نیم بتوانم ئەکادیمیانه بیربکه مه وهو به به لگه وه گه نگه شه یان له سه ر بکه م.

- نا، به پیچهوانه وه، تو زور به چاکی مه سه له کان له بنج و بناوان ده کهیت و داوه ریان له سه ر ده کهیت!

- رهواقیهکان، که تو ریک لاسایی ئەوان ده که یته وه، خه لکانیکه زور باش بوون، به لام فه لسه فه که یان، له وه تایی دوو دانه هه زار ساله نهک هه ر له جی خوی وه ستاوه، به لکو له پاشی داوه نهک تاقه زه ره یهک پیش نه که وتوو، به لکو له ئاینده شدا پیش ناکه ویټ، چونکه دیدو بوچوونهکانیان نهک هه ر پراکتیکی نه بووه، به لکو بو ژیا نی به شه ریش پیویست و زه رووری نه بووه.. ئەم دیدو بوچوونانه ته نیا لای که مینه یهکی که م، بایه خدارو په سند بووه، که ژیا نی خو یان وه قفی فی ر بوونی زانیاری و فه لسه فهی

پیکه نین و خویشیه وه به رهو پیری دهر دو ئازار نه چووه، مهرگی به سووک و کهم نه زانیوه، ته نانهت بو ئه وهی له م چاره نووسه خه مناکه پزگاری بی، له باخی جنسیماندا که وتبووه دو عاو نزاو پارانه وه.

ئیقان دمتریچ، لیهدا که وته پیکه نین، دانیشته و له سه ری روئی:

- گریمان تو راست ده که ی، ئاسووده یی و ئوقره ی به شه ر له ناخی خویدایه، نهک له دهره وهی خو ی. گریمان دروست ئه وهیه گو ی به دهر دو ئازار نه دریت و به سووکی بگیری و ته مه شا بکریته، ببیزینری و هیچ پیشهاتیک به سهیر نه زانری و به هه ند نه گیریته. به لام تو به چ هه قینک ری به خوت دهره ی ئه م ری بازو فه لسه فه یه بلاو بکه یته وه؟ مه گه ر تو هزرقان و فه یله سو فیت؟

- نه خیر! من فه یله سو ف نیم، به لام پیویسته له سه ر هه ر مرو قیک ئه م فه لسه فه یه بلاو بکاته وه، چونکه ده گه ل ئه قل و لوجیکدا تیکده کاته وه.

- نا! من دهمه وی بزانه بوچی له مه سه له لوژیکی و ئه قلیه کانه، له مه سه له ی بیزرانده ی ئازارو دهر دو ئه و شتانه دا خوت به پسپورو شاره زا ده زانیت؟ تا ئیستا ره نجهت کیشاوه؟ ئایا له چه مکی دهر دو ئازار تیده گه یته؟ باشه پیمان بلی ئاخو به مندالی شه لاق کاریان کردوویت؟ بهر شه لاقیان داویت؟

- نه خیر، باوک و دایکم باوه ریان به هیچ سزایه کی به ده نی نه بوو.

- به لام بابی من زور بی رهحمانه بهر شه لاقی دهمام، بام کارمه ندیکی زبرو تونده ته بیعهت بوو، که پوو یه کی دریزو ملیکی زهردی هه بوو، مایه سیرییه کی قورسی له گه لدا بوو، به لام با واز له و بینین و بیننه سه ر باسی تو. به عه مراتت که سینک په له پیتکه یه کی لی نه داوی، که س چاوی لی سوور نه کردوویت وه، که س هه ره شه ی لینه کردویت، که س نه ی چه و ساندوویت وه، توکمه و سه لامهت و قه له و ده لی گامیشی. له ژیر په رو بالی باوکتا گه وره بوویت، به پاره ی ئه و خویندنت ته واو کردووه و ئه وسا یه کسه رو به واسیته کاری کاریکی پر دهرامهت و کهم زهحمه تیان به بی ئه وه ی موسته هه ق بی، داویت. پتر له بیست ساله له خانوویه کی گه رم و گو رو روناکدا، ده ژی که نه له ئاوی که مه و نه له کاره با، تا قه پولیک کری ناده ی. کاره که ری خو راییت هه یه، سه رباری ئه وه ش هه م ده سه لاتت هه یه و هه م هه ق، که به که یفی دلی خوت ده وام بکه یته یان نه که یته... بویه تو پیاوکی ته مه ل و ته وه زه لیت، به جو ری ژیان خوت ری ک خسته وه،

که هیچ شتیک نه توانی نارہحہتت بکات، یان بتھاروژینئی، ھەموو کارەکانی خۆت داوہ بەسەر یاریدەدەرەکەت و گەجەر و گوجەر و لات و لەویرەکانی تری نەخۆشخانەکەداو بە خۆت لە ژوواریکی گەرم و گور و گورەدا پالت لیداوہتەوہو پارە دەخەیتە سەر یەک، کتیب دەخوینیتەوہ، بیر لە شتی تورہات و گەوجانە دەکەیتەوہ...

نیگایەکی کەپووە سوورەکە ی دکتۆری کردو لەسەری روئی:

.. بە کامی دل بیرە دەخۆیتەوہ. بە کورتیەکە ی تو لە ژیاندا هیچت نەدیتوہو، هیچت دەربارە ی ژیان نەزانوہو نەجەرباندوہو، تەنیا زانیارییەکی تیوری سەرڤە سەرڤە ی رووتت دەربارە ی دنیای واقع ھەیە. بۆیەش خەمساردو بی موبالات، چ بە راست و چ بە درۆ دەردو ئازار دەبوغزینئی، بە سووک تەمەشای دەکەیت، چونکە نەخۆشی و مردن، لۆژیک و ئەقل، شادمانی راستەقینەو ئەم فەلسەفە ریسییە بە زیانانە، لەبارترین فەلسەفەن بو پیاوی تەمەل و ئیش نەکەر. بو نمونە تو ئەگەر جووتیاریک ببینی لە ژنەکە ی دەدات. لە دلی خۆتا دەلئی: "بۆچی داکوکی لەم ژنە بکەم؟ با لئی بدات! هیچ گرینگ نییە، چونکە درەنگ یان زوو ھەردووکیان دەمرن، لەم حالەتەدا کابرا خۆی ئازار دەدات نەک ژنەکە ی، واتە کارەکە ی سووکییە بو خۆی نەک بو ژنەکە ی." تو پیت وایە مەیحۆری و بەدەست ی کاریکی زور گەوجانەو ناشیرینە، بەلام پیاو چ بخواتەوہو چ نەخواتەوہ لە ئەنجامدا ھەر دەمریت. نمونە یەکی دی، ئەگەر پیرەژنیک تووشی ددان یەشە بووبیت، بو چارەسەر و دەرمان بیتە لای تو... پئی دەلئی: "مەگەر چ قەوماوہ؟ ئازار و نەخۆشی دەکاتە تەسەوری خودی ئازار و، نەخۆشی دەکاتە سینبەر و نمای ئازار. خو لەم دنیا یەشدا سەر بی سەریەشە نابئ، کەس بەبی ئازار نابیت و ھەمووشمان ھەر گیای مردنن. دەیسا برۆ پیرەژن، ھەیدئ لەبەر چاوم گوم بە، وازم لیبینە با بو خۆم بیربکەمەوہو قودگا بخۆمەوہ." یان ئەگەر گەنجیکی بی ئەزمون بیت و راولژت پینکات کە لەم دنیا یەدا چ بکات و چۆن بژی؟ تو یەکسەر و بی هیچ پامانیک پئی دەلئی: "برۆ لە رای دەرکی مەعنەویات یان خۆت گوته نی سەعادەتی راستەقینەدا تی بکۆشە!" بەلام ئەم سەعادەتە واقعی و ئەفسانەییە چییە؟ بەخۆتیش نایزانیت. بو نمونە ئیمە لیرەدا، لە پشت ئەم شیشبەندانەوہ حیجز دەکەن، ئەشکەنجەو ئازارمان دەدەن، لیرەدا دامان دەرزینن، بەلام ئەم کارە لە روانگە ی تووہ کاریکی تەواو ئاقلانەو لۆژیکییە، چونکە بەتەسەوری تو هیچ جیاوازییەک لە نیوان ئەم قاوشە پیس و پۆخلەو ئوفیسیکی گەرم و گور و پاک و خاوین و پرەحەتدا نییە. بەراستی فەلسەفە یەکی لەبارو بی

خوشه! به شهرت فلسفه‌فهی! تو به پشتیوانی ئەم فلسفه‌فهی به تیری چەند نیشان دەشکینی: هەم هیچ کاریک ناکەیت، هەم ویژدانەت پاک و ئاسوودەییەو، هەم خۆت بەهزرخان دەزانیت... نا! برادەری ئازیز نا، خەیاڵت خاوە، ئەم کارە فلسفه‌فەو هزر و بۆچوونی ناوازەو دەولەمەند نییە، بەلکو تەمەلی و گوشەگیری و قەدەریەت و سست ئەقلییە...

ئێقان دمتریچ، هەلۆستەییەکی کرد، بە نەفەسیکی توورەترەو لەسەری روویی:

- بەلی، تو گوئی بەدەردو ئازار ناکەیت، بە گرینگی نازانیت، بەلام ئەگەر پەنجە توتەت بە دەرگاکیەو بیست، تاهیز لە گەرووتایە هاوار دەکەیت.

ئاندری بیفیمیچ، نەرمە بزەییەکی بۆ کردو گوتی: - لەوێشە هاوار نەکەم!

- مەحاله هاوار نەکەیت، بە دەنگی بەرزیش هاوار دەکەیت! یان ئەگەر خۆت ئیفلیج و زەوینگیر ببیت یان گریمان کەسیکی خۆسەری گۆساک، بە پشتیوانی پلەو پایەیی بەرزی خۆی، بەبەرچاوی خەلکییەو سووکایەتیت پینکات و سوور بزانیست لەسەر ئەم کارە سزا نادریت، هەنگی تێدەگەیی کە ئامۆژگاری کردنی خەلکی بۆ "دەرکی مەعنەویات و سەعادەتی راستەقینە" چ تامیکی هەیی!

ئاندری بیفیمیچ کە قسەکانی ئەوی لە گیان خۆش بوو و، لە خۆشیاندا پێدەکەنی و دەستەکانی لیکدی دەخست، گوتی:

- قسەکانت جوان و تازەن! بەراستی بۆچوونەکانت خۆشحالم دەکەن. ئەو وەسفەیی کە ئیستا دەرەق بەمن کردت، بەراستی جوان بوو، ئەلەهقی قسە کردن دەگەل تۆدا یەجگار خۆشە. من تائیرە گویم لە تو گرت، جا ئیستا نۆرەیی تۆیە کە لوتف بەرموویت و گوئی لە قسەکانی من بگریست....

*- ئۆرلیۆس: ئیمپراتۆری روم (۱۸۰-۱۲۱ز)

((۱۱))

ئەم گفتوگۆیە نزیکەیی یەک سەعاتی دی بەردەوام بوو، ئەم گفتوگۆیە کاریکی قوولی لە ئاندری بیفیمیچ کرد. بۆیە لەو رۆژە بە دواوە هەموو رۆژی بەیانیان و دوا

نيوه پرويان دهچوو بۇ قاوشى ژماره شەش و زورجار تا ئىوارە يەكى درەنگ گەفتوگوى دەگەل ئىقان دمتريچدا دەکرد. ئىقان دمتريچ لە سەرەتاوہ سلى لە دکتور دەکردهوہ، لە نیازپاکى وى بە گومان بوو، و بە ئاشکرا بيزارى و نہيارى خوى دەردەبېرى، بەلام دواى ماوہ يەكى کەم لەگەل يا راہات ئەو رەفتارە توندو زبرەى جارانى نہما، شينوازيكى بەتەوسى مدارا ئاميزى گرتەبەر.

ئيدى خيرا لە سەرانسەرى نہخوشخانە کەدا بلاو بووہوہ کە ئاندري ييفيميچ، پوژانہ سەرى قاوشى ژماره شەش دەدات. هيچ کەس - نہ ياريدەدەرى دکتور، نہ نيکيتاو نہ پەرستارەکان - سەريان لەوہ دەرنەدەکرد کە بوچى دکتور بۇ قاوشى ژماره شەش دەپويى، بوچى بە سەعاتان لەويندەر دادەنيشت و باسى چى دەکرد؟ ئەگەر بەمەبەستى معايەنەى نہخوشەکان دەپويى، بوچى رەچەتەى دەرمانى بۇ پر نہدەکردنەوہ. خو لاسە رەفتارى دکتور گوپابوو و سەيرو سەمەرە دەہاتە بەرچاو. ريك بە پيچەوانەوہى جارانہوہ، ميخاييل ئافريانيچ، زوربەى کات دکتورى لە مالەکەى خويدا نہدەبيني، داريوشکا، زور نيگەران و پەريشان بوو، چونکە دکتور وەکو جاران لە کاتى خويدا بيرەکەى نہدەخواردەوہ، تەنانەت ہەنديجار بۇ نيوہرؤژوہ فراينيش لە جاران درەنگتر بۇ مال دەگەرايەوہ.

رؤژيک، کە دەوروبەرى ئاخروئوخري مانگى تەمووز بوو، دکتور خوبوتوف، بە کارىک چوو بۇ ديدەنى ئاندري ييفيميچ، چونکە لە مالەوہ نہبوو، ئيدى بۇ تاقىبى وى بە ناو حەسارى بينايەکە کەوت، لەويندەر پينان گوت کە دکتورى پير چووہتە معايەنەى نہخوشە دەروونىەکان. کاتى کە خوبوتوف گەبيە پارەو و دالانەکە، گووى لە ئىقان دمتريچ بوو کە بە دەنگيکى نيمچە توورە دەيگوت:

- من و تو ہەرگيز ريك ناکەوين، مەحالە بتوانى بمهينيتە سەر بيروباوہرى خوت. تو فرت بە واقعەوہ نيبەو هيچ لە واقع نازانى، لە ژيانتا ئازارو ناخوشيت نہچەشتوہ، تەنيا وەکو زەروو خوینی خەلکيت مژيوہ. بەلام من لەوہتاي چاوم بە دنيادا ہەليناوہ تاکو ئەمپرو، ہەميشە لە مەينەتى و ئازارو ئەشکەنجەدا بووم، بۇ ساتى لە دەست ئازار پەها نہبووم، بويە ريك و پەوان دەيليم کە خوم لە تو بە زياتر دەزانم، لە ہەموو پوويەکەوہ خوم لە تو بە شارەزاترو کارامەتر دەزانم. بويە تو ئەوہ نيت من ئاموژگارى بکەيت.

ئاندرى بېفېمىچ، كە تەسەورى دەكرد، ئىقان دمتريچ، نايەوى لە مەبەستى ئەو ھالى بېت، بە ئەسپايى و بە دەنگىكى خەم ئامىزەو ھە گوتى:

- نا، مەن بە ھېچ جۆرى مەبەستم ئەو نىيە كە بىرۈچۈنى خۆمت بەسەردا بسەپىنم. برادەرى ئازىزا! مەسەلەكە ئەو نىيە كە تۇ رەنجت كىشاو ھە مەن رەنجم نەكىشاو، رەنج و شادى دوو ھالەتى رەوتەنەن، جىگىرو پاىەدارنەن، پىويست ناكە باسىان بەكەن. گرېنگ ئەمەيە مەن و تۇ تواناى بىر كەردنە ھەمان ھەيە، مەن و تۇ لە جوملەي ئەو خەلكانەين كە دەتوانن بىر بەكەنەو، ديار دەو رووداوەكان توتوى بەكەن و داو ھەرى بەكەن. جا ئەمە خوى لەخۇيدا، چەند لە بىر كەردنە ھەشا لىكى جياواز بېن، جۆرە پەيوەندىيەكى مەعنەويمان لە نىواندا چىدەكات. برادەرى ئازىزا، خۆزگە دەتزانى مەن چەند لە نەفامى و گىلى و نەزانى خەلكى بىزارو بىتاقەتم، برىا دەتزانى ھەر جارى كە دەگەل تۇدا گەتوگۇ دەكەم چەند خۇشحال و كەيف خۇش دەبم. تۇ پىاويكى زىرەكى بۇيە زۇر لەزەت لە تىكەلاوى تۇ دەبېنم، دۇستايەتى تۇم لە گىان خۇشە.

خوبوتوف، بە ئاستەم درزىكى خستە دەرگاكو تەمەشايەكى نىو قاوشەكەي كەرد. دكتورى پىرو ئىقان دمتريچ كە شەوكلاويكى لەسەر بوو، لە تەنىشتىيەكەو ھە لەسەر تەختەخەو ھەكە رۇنىشتىبون! دىقەتى دا كەبرىا شىت بەدەم سىماگۇر كىئو خوى دەجولاندو شانەكانى ھەلدەتەكاند، و بەردەوام دىزداشەكەي توند وتوندتر لە خۇيەو ھەپىچا. كەچى دكتور سەرى داخستىبوو و بەبى جولە دانىشتىبوو، سىماي سوورو شەكەت و خەمناك دەھاتە بەرچا. خوبوتوف، بەدەم شان ھەلتەكاندەو ھە، پۇزخەنىكى بۇ كەرد تەمەشايەكى نىكىتاي كەرد.

نىكىتاش شانىكى بۇ ھەلتەكاند.

رۇزى دوایی خوبوتوف، پزىشكىارەكەي دەگەل خۇيدا ھىتا، بە دوو قولى لە پارەو ھەكەداو لە پشت دەرگاي قاوشى ژمارە شەشەو ھەستان و گۇنيان ھەلخست. پاش تۇزىك لەوئىندەر ھەدەر كەوتن، خوبوتوف بە دەم رىئو بە پزىشكىارەكەي گوت:

- وا تەسەور دەكەم بابە گەورەمان بە تەواو ھەتى تىكچو ھە.

سىرگى سىرگىو فېچى خۇشپۇشيش، كە ھەولى دەدا بە ھىواشى بەلاى گۇلاو ھەكاندا تىپەرىت تا پىلاو ھەباخراو و برىقەدارەكانى قوراي نەبەن، ئاھىكى ھەلكىشاو گوتى:

- خودای گهوره! له گوناحی ئیمه‌ی داماو خوښ به! ئاغای یقیننی فیدورقیچ، چی بی له تو نهینی، من له میژه چاوه‌روانی ئەم پیشهاته بووم.

((۱۲))

له‌وه به دواوه دکتور ئاندری یفیمیچ، به‌ره به‌ره که‌وته نامویی، هه‌ستی ده‌کرد له که‌ش و هه‌واو ژینگه‌یه‌کی گونگ و نهینی ئامیزدا ده‌ژی. کارمه‌ندان و په‌رستاران و نه‌خوښانی خه‌سته‌خانه‌که، که ده‌یان بینی به گومانه‌وه سه‌یریان ده‌کردو له به‌ینی خو‌یاندای ده‌که‌وته چه‌چه. ماشا، کیژه چکوله‌که‌ی سه‌ره‌رشتیاری دارایی و خه‌رجیات، که دکتور زوری خوښ ده‌ویست و هه‌رجاری له خه‌ساری خه‌سته‌خانه‌که‌دا دیتبای ده‌چوو بو لای و ده‌ستی نه‌وازشتی به‌سه‌ریدا دینا، ئەمیستا هه‌رکه چاوی به دکتور ده‌که‌وت، که‌س نه‌یده‌زانی بوچی قوشقی ده‌بوو و هه‌لده‌هات، میخاییل ئافریانیچ، سه‌روکی پو‌سته‌خانه، ئیستا کاتی که گویی له قسه‌کانی ده‌گرت، وه‌کو جاران به ئاوو تاو نه‌یده‌گوت: "ده‌قاوده‌ق وایه، راسته‌هه‌رموویت" به‌لکو به په‌ریشانی و نیگه‌رانی و به بی‌تاقه‌تی و له بن لیوانه‌وه مینگه مینگیکی بو ده‌کرد: "به‌لئ! به‌لئ!..." حایرو خه‌مبار ده‌یروانییه دۆسته‌که‌ی، به‌رده‌وام ئامۆژگاری ده‌کرد که خو‌ی له خوارده‌وه‌ی بی‌رهو فۆدگا بپاریزی، به‌لام چونکه پیاویکی ناسک و به ئەده‌ب بوو، ئەمه‌ی به ئاشکراو زه‌قی پینه‌ده‌گوت، به‌لکو به ئاماژه‌و کینایه‌ تی ده‌گه‌یاند. جا بو ئەم مه‌به‌سته جاری سه‌رگوزشته‌ی فه‌رمانده‌یه‌کی سوپایی و جاری سه‌ره‌بووردی که‌شیشیکی بو ده‌گی‌رایه‌وه که چۆن به هوی زیاده‌رویی له باده‌نۆشیدا نه‌خوښ که‌وتوون و چۆن که ته‌رکیان کردووه چاک بوونه‌ته‌وه‌و عه‌له‌میان نه‌ماوه. له‌م به‌ینه‌دا دکتور خوبوتوف-ش دوو سی جار هاته‌ دیده‌نی و ئامۆژگاری کرد که خو‌ی له خوارده‌وه‌ی مه‌شرووبات و کهولیات دوور بگریته‌و به خوت و خو‌رای، پیشنیازی بو ده‌کرد که برومیدی پوتاسیوم به‌کار بینیت*.

ئاندری یفیمیچ له مانگی ئابدا، نامه‌یه‌کی له سه‌روکی ئەنجومه‌نی شاره‌وه پیگه‌یی، که داوای لیکرد بوو به مه‌به‌ستی گه‌توگۆ له‌سه‌ر کاریکی گرینگ، سه‌ری ئەنجومه‌نی شار بادت. کاتی له وه‌ختی دیاریکراودا چوو بو ئەنجومه‌ن، سه‌یری کرد فه‌رمانداری سوپایی، سه‌روکی دایه‌ره‌ی په‌روه‌رده، یاریده‌ده‌ری ئەنجومه‌نی شار، خوبوتوف و پیاویکی قه‌له‌وی موو زه‌رد که به دکتور بانگیان ده‌کرد، هه‌موو له‌وینده‌ر ئاماده‌ن. ئەم ئاغای دکتوره که ناوی شوهرتی له وشه‌ین پۆلاندی پیکه‌اتبوو و گوتنی له‌سه‌ر زمان

زۆر قورس بوو، له ئیداره‌ی چاکسازی نه‌ژادی ئه‌سپ، که له سی فه‌رسه‌خی شاردا بوو کاری ده‌کردو هه‌ر له‌وینده‌ر ئاکنجی بوو، به‌ته‌ما بوو چه‌ند رۆژیک له‌م شارهدا بمینیتته‌وه‌و به‌سه‌ر به‌ریت. دوا‌ی سه‌لام و چاک و خو‌شی و یه‌کتر ناسی، هه‌موو له‌ ده‌وری میزیک دانیشتن، یاریده‌ده‌ری ئه‌نجوومه‌ن رووی کرده ئاندری یفیمیچ و گوتی:

- یاداشتنامه‌یه‌کمان له‌لایه که بریک په‌یوه‌ندی به‌کاره‌کانی تۆوه هه‌یه، یفگینی فیدوروفیچ ده‌لیت که شوینی ده‌رمانخانه‌که له بینای ئه‌سلی خه‌سته‌خانه‌که‌دا زۆر بچووک وته‌نگه، پیویسته بگوازیته‌وه بو یه‌کیک له قاوشه‌کان، هه‌لبه‌ته گواستنه‌وه‌ی ده‌رمانخانه‌که کاریکی زۆر قورس و زه‌حمه‌ت نییه، کیشه‌ی گه‌وره له‌وه‌دایه که قاوشه‌که پیویستی به‌نۆژه‌نکردنه‌وه هه‌یه.

ئاندری یفیمیچ، تاویک له‌فکران راپوو و گوتی:

- به‌لی، هه‌ق به‌تۆیه، به‌بی نۆژه‌نکردنه‌وه به‌که‌ک نایه‌ت. بو نمونه ئه‌گه‌ر بمانه‌وی ئه‌و ژووره‌ی ده‌سته‌چه‌پی بینا سه‌ره‌کیه‌که بکه‌ین به‌ده‌رمانخانه. پیموایه به‌لای که‌مه‌وه پینج سه‌د رۆبلی ده‌وی بو نۆژه‌نکردنه‌وه، که مه‌سه‌ره‌فیکی بیفایده‌یه.

بیده‌نگی، بو ماوه‌یه‌کی کورت بالی به‌سه‌ر هه‌موواندا کیتشا. ئاندری یفیمیچ هیدی هیدی درێژه‌ی به‌سه‌که‌ی خو‌ی داو گوتی:

- من شانازی به‌وه ده‌که‌م که ده‌سال له‌مه پیش خه‌به‌رم دایتی که ئه‌م نه‌خۆشخانه‌یه به‌م وه‌زع و حاله‌ی ئیستایه‌وه نو‌قستانی یه‌جگار زۆره، زیاده مه‌سه‌ره‌فیکه که شار ده‌ره‌قه‌تی نایه‌ت. ئه‌م نه‌خۆشخانه‌یه له‌سالی ۱۸۴۰ دا هاتووه‌ته دامه‌زراندن و ، ئه‌وسا ئه‌م ئامیرو ئیمکاناته‌ی ئه‌م‌رۆ له‌ئارادا نه‌بوون. ئه‌م شاره‌پاره‌یه‌کی یه‌جگار زۆر له‌دروستکردنی بینای نا زه‌روری و کاروباری زیاده‌خه‌رج ده‌کات، به‌بو‌چوونی من ده‌شیا به‌م پاره‌یه، له‌هه‌لومه‌رجیکه‌ی جفاکی دیکه‌دا، به‌لای که‌مه‌وه دوو نه‌خۆشخانه‌ی نمونه‌یی، بن هیچ که‌موکورییه‌کی پزیشکی، دروست بکری‌ت و به‌پۆه ببری‌ت.

یاریده‌ده‌ری ئه‌نجوومه‌ن به‌گه‌رم و گوری گوتی:

- ده‌یسا، وه‌رن با ئه‌م هه‌لومه‌رج و پلانه نوییه بره‌خسینین!

ئاندری یفیمیچ، گوتی:

- بهنده هر زوو پيشنيازي ئه وهم كرد كه با ئيدارهو سه رپه رشتي و به ريوه بردني دهزگا تهنروستيه كان به ئه نجوومه ني شار بسپيردرئيت.

دكتوره موو زهرده كه له قاقاي پي كه نيني داو گوتي:

- به لي ئاغا، بودجه ي خهسته خانه كان بخه نه بهر دهستي ئه نجوومه ني شار تا دوا پولی بدزن و بخون.

نوينه ري ئه نجوومه ني شاره وانيش پي كه ني و قسه كه ي دكتورى ته سديق كرد:

- بيگومان، دزيبان ده گهل شير مژتوه.

ئاندرئ يفي ميچ، نيگاي په ژمرده و خه مناكي برييه دكتوره موو زهرده كه و گوتي:

- پياو نابي به خو رايي له عه له يي خه لك بلي، ئينساف شتيكي باشه.

ديسان بيده نكي بالي به سه ردا كيشان. چايان هينا، فه رمانداري سوپايي، به شپرزهييه كي زوره وه، دهستي به سه ر ميژه كه دا دريژكردو خه ستيه سه ر دهستي ئاندرئ يفي ميچ و گوتي:

- دكتور، وادياره به ته واوه تي ئيمه ت فه راموش كردوو. وهكو ره بن و ته ركه دنيايان ده ژيت، توخني وه ره ق ناكه وي، هه ز له ژن و ژنبازي ناكه يت، وادياره به تي كه لاوي خه لكي وهكو ئيمه بيتا قه ت ده بيت.

ئيدى هه موو ئاماده بووان، يه ك يه ك كه وتنه باسي ئه وه ي كه پياوي ماقوول و ريك و پيك له م شاره دا بيتا قه ت ده بيت. چونكه نه شانوي تيايه، نه موزه خانه، و نه كونسيرتي تيا ده كريت، ته نانه ت له و دوا كو رو ئاهه نكي سه مايه شدا كه له يانه كه دا كر ابو، ته نيا بيست ژن و دوو پياو ئاماده بوو بوون.. گه نجه كان ناچنه كو ري سه ما. يان له مه يخانه كاندا كه وتوون يان خه ريكي قومان. ئاندرئ يفي ميچ، بيئه وه ي ته مه شاي كه س بكات، هيدى و هيمن دهستي به قسان كردو داخ و كه سه ري بو ئه وه ده خوارد كه خه لكي شار، هه موو هوش و گوش و هه ست و نه ستيان به قومارو غه يبه ت، به فيرو دده دن. نايانه وي و ناتوان وه ختي خو يان به گفتوگوي جوان و باش و خويندنه وه و موتالاي كتتيان به رنه سه ر، نايانه وي سوودو له زه ت له داهيتانه كانى ئه قلى به شه ري وه ربگرن. ته نيا ئه قل و ده سه كه وته ئه قليبه كان شتن، ئه وي دي هه مووي په شمه.

دكتور خوبوتوف كه به وردى گويى له قسه و بۆچوونهكانى، هاوكارهكهى دهگرت، له ناكاودا پرسى:

- ئاندرى يفيميچ، ئەمرو چەندى هەيڤە؟

پاش ئەوهى ئاندرى يفيميچ، وهلامى دايهوه، خوبوتوف و دكتوره موو زهردهكه، وهكو ئەوهى پهيان به بى مانايى پرسيارهكهى خويان بردبى و، بو ئەوهى تهريقىي خويان بشارنهوه، كهوتنه كۆمهليك پرسيارى ترى وهك: ئەمرو چ پوژيكة؟ يان سال چەند روژه؟ يان ئايا راسته پينغهمبەريكى شايسته و بەريز له قاوشى ژماره شهشدا دهژى؟ ئاندرى يفيميچ، به دەم وهلامدانهوهى دوا پرسيارهوه سوور بووهوهو گوتى:

- بەلى، هەرچەندە نهخۆشه، بهلام بهراستى گەنجيكي شايستهيه. ئيدى پرسيارى ديكەيان لينهكرد.

له و كاتهدا كه ئاندرى يفيميچ له دالانهكهدا مژوولى له بهركردنى پالتوكهى بوو، فهرماندارى سوپايى دهستى خسته سەر شانى و ئاهيكي هەلكيشاو گوتى:

- وهختى ئەوه هاتووه ئيمهى پير خانه نشين بين و ئيدى ئيسراحت بكهين.

كاتى ئاندرى يفيميچ، له بيناي ئەنجومەنى شار دههاته دهري، يهكسه زانى ئەم كۆبوونهويه بو تاقىكردهوهى هواس جهمى و تواناي فيكرى ئەو ساز درابوو، ئەو پرسيارانهى وهبير خوى هيتايهوه كه ليين كردبوو، رهنگى سوور هه لگه پاو بو يهكەمين جار له هه موو تەمەنى خويدا به زهيبى به حالى زانستى پزيشكيدا هاتهوه.

له كاتيكا بيري له وه دهكردهوه كه چون ئەو دكتورانه ئەويان تاقى كردووه تهوه، له دلى خويدا گوتى: "خودايه، خو ئەمانه به ناخيريان زور نييه بهشى دهروونناسى پزيشكيان تهواو كردووه، ئيمتihanيشيان تيا داوهو دهريش چوون، باشه بوچى ئەوهنده نهزان و جاهيلن؟ بوچى كه مترين زانياريان له مەر نهخوشى دهروونى نييه؟

دكتور ئاندرى يفيميچ، بو يهكه مجار له ژيانى خويدا ههستى به سووكايهتى كرد، له دلى خويدا زور تووره بوو.

ئىۋارەى ھەمان رۆژ، مىخايىل ئافرىنىچ ھات بۇ لاي، بى ئەۋەى سلاۋو ئەحوالپرسى بىكات، خۇى گەياندە ئاندرى يىمىچ، ھەردوو دەستى ۋى لە نىو دەستەكانى خۇى ناو بە شىپرزەبى و نىگەرانى گوتى:

- برادەرى ئازىزا! گىانەكەم! بۆمى بسەلمىنە كە تۆ، من بەدۆستى خۆت دەزانى، متمانەت بە دلسۆزى و دۆستايەتىم ھەيە... دۆستى ئازىزا!

ئەوسا بىئەۋەى دەرفەتى قسەكردن بە ئاندرى يىمىچ بدات، لەسەر قسەكانى خۇى رۆبى و گوتى:

- من بۆيە تۆم خۆش دەۋى چونكە كەسىكى خوينەۋارو دلپاك و مېھرەبان و بە بەزەبى و بە تەربىتى. گىانەكەم! گوتى لە من بگرە بزانه چ دەلىم! ئىتىكى پىشەبى ۋادەخوازىت كە دكتورەكان، ھەقىقەت و راستىيەكان لە تۆ بشارنەۋە. بەلام من بە ھوكمى ئەۋەى سەربازم، رىك و رەۋان و بى پەردە پىت دەلىم كە تۆ نەخۆشىت. برادەرى ئازىزا بمبۋورە! بەلام ئەم مەسەلەيە ھەقىقەتتە ئاۋ لىل ناكات و ھەموو ئەۋانەى دەۋرۋەرت ماۋەيەكە پەيان بە نەخۆشىيەكەت بردووۋە. ئەمپۆكە دكتور يىگىنى فىوروفىچ پىي گوتم كە تۆ بۇ سەلامەتى و ساغلامى خۆت پىۋىستت بە ئىسراحتەت و گەرپانە. ھەلبەتە ھەق بەۋە! جا من بە تەمام لەم رۆژانەدا، مادوۋنى ۋەربگرەم و بچمە گەرپان و ھەۋايەك بگورم. جا تۆش بىسەلمىنە كە بەراستى دۆستى منىت و لەگەلما ۋەرە. برۆۋىن و بە يادى رۆژگارى گەنجى، باى بالىكى خۇمان بدەين.

ئاندرى يىمىچ بۇ ساتىك لە فكران راچوو و گوتى:

- بە پىچەۋانەۋە، ھەست دەكەم عەبىم نىيە، ساغ و سەلامەتم. من ناتوانم لەگەلتا بىم، بەلام رىم بدە با بەشىۋەيەكى دىكە دۆستايەتى و دلسۆزى خۆمت بۇ بسەلمىنم.

ئەم سەفەرە كوت و پرەۋ، بۇ شوۋىنىكى نادىارو، بەبى ھىچ ھۆيەكى تايىبەتى و، بەبى كىتەب و بەبى دارىۋىشكاۋ بەبى مەشرووب و بىرە، دەيكرە شىۋانى نەزم و زاكونى ژيانى ئەۋ، ئەۋ ژيانەى كە بىست دانە سالى خشت بوو، خوى پىۋە گرتىۋو! لە سەرەتادا، تەنانەت وىناۋ تەسەۋرى ئەم كارەشى بەلاۋە زۆر سەيرو خەيالۋى و زەحمەت بوو. بەلام لە ناكاۋدا، گفتوگۆى كۆبۋونەۋەكەى ئەنجوۋمەنى شارەۋانى و ئەۋ خەم و پەژارەيەى كە لە رىگاي گەرپانەۋەيدا بۇ مالەۋە، سەرو دلى گرتىۋو، ۋەبىر ھاتەۋە ئەمە ۋاى لىكرد، بىر لەۋە بىكاتەۋە بۇ ماۋەيەك لەۋ شارە برۋات، لە شارىك كە

دهسته يهك خهلكى كه ودهن و گهوج و جاهيل و نهزاني ئه ويندهر، به شيتيان دهزاني.
بويه له ميخاييل ئاقرانيچي پرسى:

- به ته ماي بو كوي برويت ؟

- بو موسكو، پترزبورك و بو وارشو. من خوشترين پينچ سالي ژيانم له وارشو
قه تاندووه. به راستى شارىكى خوش و ئه فسوناوييه! دهى گيانه كه م، بريارى خوت بدهو
له گه لما وهره.

((۱۳))

دواى يهك ههفته داوايان له ئاندرى يفيميچ كرد كه بچيته ماله وهو ئيسراحت بكات،
ياني به گوته يهكى دى ئيستيقاله بدات و دهستبهردارى كاره كهى بيتت.

دكتور به وپه پى خوئيساردى و بى منتهى ئه م هه لوئسته ي قه بوول كردو، ههفته ي
دواتر، ده گه ل ميخاييل ئاقرانيچدا، سواري گاليسكه كهى پوخته خانه بوو، به ره و
نزيكترين ويستگه ي قيتار كه و ته رى. دنيا فينك و مايل به سه رما بوو، ئاسمان ساف و
شين بوو. ئاسوى دوور روناك ده ينواند. به دوو روژان، دووسه د فهرسه خه كهى نيوان
شارو ويستگه ي قيتاره كه يان برى، به لام شه وي له دوو قوناغى پوخته خانه دا بو
ئيسراحت و نووستن لايان دا.

ئه گه ر له قوناغه كاندا چايان له كويى پيسدا بو هينابان، يان درهنگ ئه سپه كانيان
داكردا، يان له گاليسكه كه يان به ستبا، ميخاييل ئاقرانيچ ده هرى ده بوو، سيماي سوور
هه لده گه راو ده له رزى و هاواري ده كرد: "بيدهنگ! گويم له قسه تان نه بى!" له نيو
گاليسكه كه شدا، بو تاقه ساتى ده مى ليك نه دنا، ليكدا ليكدا باسى سه فه رى خو، بو
قه فقاو و لاتي پولاندا، ده كرد، باسى ريسك و ريسكاريه كانى خو، ده كرد. باسى ئه و
خه لكانه ي ده كرد كه ئاشنايه تى ده گه ل پهيدا كردبوون. هه موو ئه وانه ي به دهنگى به زر
ده گيڙايه وه و به دم قسه كردنه وه، چاوى به شيويه كهى حيره تاميزى ئه وتو ده كرانه وه،
كه گوڙگر واى ته سه ور ده كرد كه درو و فشان ده كات. ئه مه جگه له وهى كاتى كه قسه ي
ده كرد هه ناسه ي بهر دم و چاوى ئاندرى يفيميچ ده كه وت و له په ناي گوڙى ئه ودا، له
قاقاي پيكه نيني ده داو، ئه مه ش دكتورى بيزارو ناره حه ت ده كردو نه يده توانى هه واس و
بيرين خو جهم بكات.

له دريژهي سەفەرەكەيانداو بۆ ئەوهي كەميك پاشەكەوت بكەن بليتي نمره سيي قيتاريان بري بوو. فارگونيكيان هەلبژارد كە سيغاركيشان تيايدا قەدەغە بوو. نيوهي ريوارەكان خەلكي پۆشتهو پەرداخو پاك وخواين بوون. ميخاييل ئافريانيچ زوو به زوو ئاشنايهتي دهگەل هەمووياندا پەيدا كردو لەم تەختەوه دەچوو بۆ ئەو تەخت و به دەنگي بەرز دەيگوت: "هەق نيبه خەلكي بهم جاده نا ئەمنانەدا سەفەر بكەن، پياو لەبەر دزو درۆزن جي بهخۆي ناگریت! سەفەر به گاليسكه سەد قاتي سەفەر به قيتار، باشتەر و ئەمينتره. ئەگەر روژي سەد فەرسەخيش بپریت، هەست به بيتاقەتي و ماندوو بوون ناكەيت. هۆي وشكه سالي ناوچهكه ئەوهيه كه مرداو و قوپيبه كاني پينسكايان وشك كردوو. بەشيوهيهكي گشتي بي نەزمي و پاشاگەرداني و ئاژاوهيهكي سەيرو ترسناك بالي بەسەر ئەم ولاتەدا كيشاوه." ئيدي ئەم پياوه سوور دەبووهو توورە دەبوو و هەژدەر هەژدەر قسهي دەردەفرتاندو دەرفهتي قسه كردني به كەس نەدەدا، چەنەبازي بي پايان و قاقاي پيكەنين و جولاندني دەست و سەري، بەجۆري ئاندري يفيميچي چارزو وەرپرکرد، كه به كەسەرو داخكي زۆرهوه، له دلي خویدا دەيگوت: "توخوا كيمان شيتين؟ من شيتيم كه هەولدهم به هيچ كلوجي ريواراني ناو فارگونهكه بيزارو نارەحەت نەكەم يان ئەم پياوه خۆپەسندە، كه له ناو ئەو خەلكەدا له هەمووان خۆي پي زاناترەو ئيسراحتي لي هەلگرتوون؟"

كه گەيبيشتنه مۆسكو، ميخاييل ئافريانيچ، جلکي سوپايي لەبەر كرد: به چاكه تيكي بي كەتافيهو قەيتاني لابل، پانتولكي به قيراجي سوورو كلويكي سوپاييهوه ري دەكردو سەربازان هەركه به ريكەوت دەيانيني، ئيكلامي سوپاييان بۆ دەكرد. دكتور واي هەست دەكرد كه ئەم پياوه هەرچي سيفهت و خەسلەتي پەسندو پياوانه ي ديهاتيانه ي رابردووي خۆي هەيه، فەرامۆشي كردوووه تەنيا سيفهته خراپه كاني پاراستوووه. ميخاييل ئافريانيچ حەزي دەكرد كه خەلكي تەنانەت له كاتي نازەرورييشدا خزمەتي بكەن. بۆ نمونە ئەگەر شخارتهيهك لەسەر ميزهكهو لەبەر چاويابويهو دەستيشي پي گەيبيشتبا، پيشخزمەتهكه ي بانگ دەكرد كه شخارتهكه ي بداته دەست. به بەرچاوي كارەكەرە گەنجەكانهوه، به توي دەري قوتهيهكهوه دەسورايهوهو هيچ تەريق نەدەبووهوه، هەموو پيشخزمەته كاني بي ريزپەر، تەنانەت ئەگەر پيرەميركي هەفتا سەلەش بوايه به ناوي رووتي خويناوه بانگ دەكردو كاتي كه توورەش بوايه هەزارويهك جنيوي سەر به كولكەي وهك "كەرە" و "گەوجە" ي پيئەدان. ئاندري يفيميچ

دهیزانی هەر هه‌موو ئەم رەفتارانە، رەفتاری ئاڭایەکی دێهاتیە، بەلام قیزی لێی دەهاتەوهو بە رەفتاریکی نابەجێ و نا پەسندی دەزانی.

میخاییل ئافریانیچ، هەرکە گەییە مۆسکۆ، بەر لە هەر شتیک دکتۆری بۆ کلیسای (ئێفرسکایا) برد، لەویندەر دوعاو نزای کرد، پاراپه‌وه، کپنووشی بۆ ئیکونە ی پیرۆز برد، فرمیسکی هەل‌پشت و گریا، کاتی که نوێژو نزای ته‌واو بوو، له کانگای دل‌ه‌وه ئاهیکی هەل‌کیشاو گوتی:

- ئەگەر ئینسان باوه‌رو ئیمانیشی نه‌بیت، دوا ی هەر نوێژو نزایه‌ک هه‌ست به ئارامی و ئاسووده‌ییه‌کی زیاتر ده‌کات. برای ئازیز تۆش ئەم ئیکونە یه‌ ماچ بکه، کپنووشی بۆ به‌به.

دکتۆر، به‌و قسه‌یه له روو دام، به هەر شهرم و رووگیریه‌ک بوو کپنووشی بۆ ئیکونە که برد، بەلام میخاییل ئافریانیچ، دەم و لیوی هینایه‌وه یه‌ک، به کول و دل که‌وته سه‌ر بادان و وێرد خویندن، و روندک له چاوانی هاتنه‌ خوارێ. پاشان چون بۆ کۆشکی کرملین و له‌ویندەر ته‌مه‌شای گه‌وره‌ترین توپ و گه‌وره‌ترین زه‌نگیان کرد که به‌شای توپان و شای زه‌نگان به‌ ناوبانگ بوون. نه‌ک هەر ته‌مه‌شایان کردن به‌لکو ده‌ستیانی‌ش پینا هینان، ئەوسا چوونه ته‌مه‌شای روبره‌ جوانه‌که‌ی مۆسکۆ، پاشان چون بۆ په‌رسنگه‌ی سپاستیل و موزه‌خانه‌ی رومیانتسفسکی.

له میوانخانه‌ی تستوف نیوه‌پۆژه‌یان کرد. میخاییل ئافریانیچ که په‌یتا په‌یتا ده‌ستی به‌ ردینی خۆیدا دینا، ماوه‌یه‌ک ته‌مه‌شای لیستی خۆراکه‌کانی کرد، ئەوسا وه‌کو که‌سیکی خۆشخۆرو به‌ سه‌لیقه، ئاسووده‌و ره‌حەت وه‌کو ئەوه‌ی له‌ مالی خۆیدا بی‌ت به‌ گارسۆنه‌که‌ی گوت:

- فریشه‌که‌م! چه‌زده‌که‌م بزانه‌م ئەم‌پۆچ خواردنی‌کمان ده‌ده‌یت!

((١٤))

دکتۆر له‌ هیچی که‌م نه‌بوو، پیاسه‌ی ده‌کرد، ده‌گه‌را، ته‌مه‌شای ده‌کرد، ده‌خوارد، ده‌خواردوه‌و، به‌لام هه‌ستی ده‌کرد ده‌گه‌ل میخاییل ئافریانیچدا بیتاقه‌ته، لێی بیزاره، چه‌زی ده‌کرد ساتی به‌ ته‌نیا بی و پشوو یه‌ک بدات، له‌ هاو‌پیکه‌ی جیا بی‌ته‌وه‌و خۆی له‌و بدزیته‌وه. به‌لام هاو‌پیکه‌ی به‌ پیچه‌وانه‌وه، خۆی به‌وه‌ ده‌زانی که له‌ سه‌ریتی به‌بست لێی دوور نه‌که‌ویت‌ه‌وه‌و ئەوه‌نده‌ی ده‌توانیت، زه‌مینه‌ی سه‌رگه‌رمی که‌یف و خۆشی بۆ

فەراھەم و خۆش بکات. ئەگەر بۇ شوپىنیکىش نەرویشتبان، ھەولە دەدا دکتۆر بە قسەو گفتوگۆيان سەرگەرم و مژوول بکات. ئاندرى يفيمیچ ھەر تا دوو رۆژ ئەو وەزە و حالەى تەحەمول کرد، رۆژى سینیەم بە ھاورپیکەى خۆى گوت کہ نەخۆشەو حەزەدەکات ئەو رۆژە تا ئیوارى ھەر لە مالاوہە بیت. بەلام ھاورپیکەى گوتى کہواتە ئەویش ناچیتە دەرى و، مروّف پىویستە پشوویەکیش بدات دەنا لە پەلوپۆ دەکەوى. ئاندرى يفيمیچ لەسەر موبیلەکە، پوو لە دیوارەکە راکشا، ژیراو ژیر دانەکانى لیکدی دەسوو و بە بىزارى گوپى لە قسەکانى ھاورپیکەى دەبوو، کہ زۆر بە کول و بەجۆش، بە ئاو وتاو ھەولە دەدا پىی بسەلمینى کہ بیگومان فەرەنسا درەنگ یان زوو، بەسەر ئالمانیادا زال دەبیت ، کہ ژمارەى دەستپرو گیرفانپر لە مۆسکودا یەجگار زۆرە، کہ ئەسپ بە رەنگ و روالەت نایەتە ھەلسەنگاندن.

دکتۆر بەرە بەرە ھەستی دەکرد گوپى دەزرنگیتەو، دلى کہوتووتە تەپە تەپ، بەلام ئەوئەندە بە ئەدەب و نەزاکەت بوو. دلى نەدەھات بە ھاورپیکەى بللى کہ بە تەنیا جیى بیللى یان بەلای کہمەوہ تۆزى بیدەنگ بیت و ئەوئەندە قسان نەکات. خۆشبەختانە میخاییل ئافریانیچ، لە ئوتیل بیتاقەت بوو و دواى فراڤین چووہ دەرى تا کہمیک بگەرپى و سړى پىی دەربکات.

ئاندرى يفيمیچ، کہ تامەزرۆى ئیسراحت بوو، کاتى بە تەنیا مایەوہ، بە تەواوہتى خۆى رادەستی ئەو ئارەزووہى کرد. ئەلھەقى پالکەوتن بەبى جولەو، ھەست کردن بە تەنیاى، شتىكى یەجگار خۆشە! شادمانى راستەقینە بەبى گوشەگیرى و تەنیاى مەحالە. بیگومان، ئەھرىمەن، ئەو فریشتە ترۆکراوہ، لەبەر ئەمە خیانەتى لە یەزدان کرد، چونکہ یەجگار تاسەمەندو تامەزرۆى تەنیاى بوو و، عەودالى ئەم نىعمەتە گەورەىە بوو، کہ فریشتەکان لىی ببەش بوون. ئاندرى يفيمیچ دەیویست لە تەنیایدا بىر لەو شتانە بکاتەوہ کہ لەو چەند رۆژەى رابردوودا دیتبوونى و بیستبوونى، بەلام نەیدەتوانى، چونکہ ھەمیشە سەروسیمای میخاییل ئافریانیچى لە بەرچاو بوو، و بەغەم و کەسەرەوہ بە خۆى دەگوت: "باشە تۆ بللى ئەم پیاوہ تەنیا لەبەر خاترى دۆستایەتى و لە پرووى جوامیرى و پیاوہتییەوہ، مادوونى وەرگرتبى و ملی بەم سەفەرەوہ نابى! بەلام لە دنیادا ھىچ شتىک لە سایەدارى دۆستانە قورتر نییە! دروستە میخاییل ئافریانیچ، پیاویكى میھرەبان و دلۆقان و خۆش مەشرەب و جوامیرە، بەلام میشكى سەرت دەبات و پیاو

بیتاقت دهکات. ئەم جۆره خەلکانه هه‌میشه هه‌ولده‌دهن که قسه‌ی جوان و ئاقلانه بکه‌ن،
لێ گوئیگر یه‌کسه‌ر هه‌سته‌دهکات که ئەوانه که‌وده‌ن و گه‌وجن."

پوژانی دواتریش ئاندری یفیمیچ، هه‌ر به‌ درۆ خۆی ده‌کرد به‌ نه‌خۆش و له‌
ژووره‌که‌ی خۆی نه‌ده‌چوو ده‌ری. هه‌رجاری ئافریانیچ هه‌ولی دابا سه‌رگه‌رمی بکات و
قسانی بۆ بکات، له‌سه‌ر که‌ته‌که‌(ته‌خته‌خه‌و) ده‌که‌وته‌ سه‌ر لاو پووی ده‌کرده‌ دیواره‌که‌
و ناره‌حه‌ت ده‌بوو، لێ هه‌رکه‌ ئافریانیچ ده‌چوو ده‌ری، هه‌ناسه‌ی ئۆخه‌ی هه‌لده‌کیشاو
خۆشحال ده‌بوو، و ده‌که‌وته‌ سه‌رزهنشتی خۆی که‌ بۆچی ملی بۆ ئەم سه‌فه‌ره‌ دابوو و
که‌ ده‌بیینی هاوڕیکه‌ی رۆژ به‌ رۆژ چه‌نه‌بازترو، سویره‌ قسان تر ده‌بییت، دلته‌نگ و
خه‌مبار ده‌بوو. بۆیه‌ به‌ هیچ جۆری نه‌یده‌توانی هه‌واسی خۆی جه‌م و بی‌ری کۆنترۆل
بکات و بی‌ر له‌ بابه‌تین جددی و گرینگ بکاته‌وه‌.

ئاندری یفیمیچ، که‌ له‌ وه‌زع و حال و خولق و خوی خۆی بیزار ده‌بوو، له‌فکران
را‌ده‌چوو و، له‌ دلی خۆیدا ده‌یگوت: "له‌وه‌ ده‌چی، قسه‌کانی (ئیقان دمتریچ)م لێ بیته‌ دی.
به‌لام نا! بیه‌وده‌ خۆم نیگه‌ران ده‌که‌م.... هه‌ر ئەوه‌نده‌م ئەسته‌مه‌ تا ده‌گه‌ریمه‌وه‌ مالی،
ئیدی هه‌موو شتی‌ک ده‌گه‌ریته‌وه‌ سه‌ر بارو دۆخی جارانی خۆی..."

له‌ پترسه‌بۆرگیش هه‌مان تاس و هه‌مان هه‌مام به‌رده‌وام بوو، به‌ رۆژه‌وه‌ له‌
ژووره‌وه‌که‌ی خۆی نه‌ده‌چوو ده‌ری. له‌سه‌ر که‌ته‌که‌ را‌ده‌کشا، مه‌گه‌ر بۆ بی‌ره
خواردنه‌وه‌ هه‌ستابا ده‌نا له‌ جی خۆی نه‌ده‌جولا.

میخاییل ئافریانیچ، به‌رده‌وام په‌له‌ی لیده‌کرد تا هه‌رچی زووتره‌ بگه‌نه‌ وارشو. لێ
دکتور، به‌ پارانه‌وه‌ لێ ده‌پارایه‌وه‌و تکی لیده‌کرد که‌:

- براده‌ری ئازیزم! ئاخ‌ر من چ ئیشم له‌ وارشو‌یه‌؟ خۆت به‌ ته‌نیا برۆ، با من بۆ
ماله‌که‌ی خۆم بگه‌ریمه‌وه‌. تکات لیده‌که‌م، رینگه‌م بده‌ که‌ بۆ مال بگه‌ریمه‌وه‌!

لێ میخاییل ئافریانیچ، به‌رپه‌رچی ده‌دایه‌وه‌و ده‌یگوت:

- نا، به‌ هیچ جۆری به‌ ته‌نیا جیت ناھیلیم. تو نازانی وارشو چ شاریکی جوان و پر
ئه‌فسوونه‌. من خۆشترین پینچ سالی ته‌مه‌نم له‌وینده‌ر قه‌تانده‌وه‌.

هه‌لبه‌ته‌ دکتور، ئەوه‌نده‌ی ئیراده‌ نه‌بوو که‌ بتوانی قسه‌ی خۆی بیاته‌ سه‌ر، بۆیه‌ ناچار
به‌ره‌و وارشو به‌گه‌ل هاوڕیکه‌ی که‌وت. له‌ویش له‌ ژووری ئوتیل نه‌ده‌هاته‌ ده‌ری،

لهسەر كهتهكهى (تهخته خه) رادهكشاو، له دهستى خوى و ميخاييل ئاقرىانيچ و گارسون و بويه پۆلاندبييهكان، كه بهوپهري سهر سهختى و عينادى نهياندهويست له زمانى روسى بگهن، بيزارو تووره دهبوو. بهلام ميخاييل ئاقرىانيچ وهكو هميشه چالاک و چهلنگ و گهش و تهنروسستو دلتهر دههاته بهرچاو له بهيانبييهوه تا شهوى بهناو شارا دهسوراپيهوهو تاقيب و سوراخى كونه دوست و ناسياوهكانى خوى دهکرد. چهند شهويكيش تاكو بهيانى بو ئوتيل نهگهرايهوه. دواى شهويك كه ديار نهبوو له كوئ وچونى بهسهر برد بوو، له سپيدهدا بو ئوتيل گهرايهوه، دهموچاوى سوور ههنگهرا بوو، سهرو قزى شيوا بوو و، غهزهب و توورهى ليدهبارى. ماوهيهكى زور به ژورهكهدا كهوته هاتوچو، له بن ليوانهوه مينگه مينگيكي نا مهفهومى دهکرد، پاشان وهستاو گوتى:

- شهرف و ئابرووى مروث له سهروو ههموو شتيكهوهيه.

دوباره به ژورهكهدا كهوته هاتوچو، دهستى نايه قزى خوى و به خهمينيهكى زورهوه گوتى:

- بهلى، شهرف و ئابروو له سهرووى ههموو شتيكهوهيه! نهفرهت له و ساتهى، كه بيري سهفهري ئه م ويرانهيه م (بايل) كهوته سهرم.

ئهوسا رووى كرده دكتور و گوتى:

- برادهرى ئازيز، تا دهتوانى سهر كونه م بكه! چونكه هه رچى دارو نه دارم ههيه له قوما را دامناوه! پينج سه د رو بلم به قهرز بديه!

ئاندرى يفيميچ، بى ئه وهى هيچ قسهيه ك بكات پينج سه د رو بلى ژماردو دايه دهستى هاوړپكهى. ميخاييل ئاقرىانيچ كه هيشتا دهموچاوى له شه رماو له قارا سوورههنگهرا بوو، بهدم ورته ورتيكي نا مهفهوم و پچر پچرهوه هه ندى سويندى بيهوده و نابه جيى خوارد. كلاوهكهى له سهر كردو بهلهز له ژورهكه وهدهر كهوت. دواى دوو سهعاتان بو ئوتيل زقريبهوه، خوى دا بهسهر كهتهكهدا. ئاهيكي قوولى هه لكيشاو گوتى:

- باش بوو ههياو ههسيهتي خوم كرپيهوه، برادهرى ئازيز! واچا كه تا زوه ليره بروين! ههز ناكه م بو تاقه دهقيقهيه كيش له م شاره شوومه دا بمينم. هه موويان دهستبرو دزن! جاسوس و هه والدى نه مسان!

مانگی یازده بوو، به فریگی قورس جادهوبانی گرتیوو، که جووته هاوری بو شارهکهی خویان گه پانه وه. پوست و کارهکهی (ئاندری یفیمیچ) یان به دکتور خوبوتوف سپاردبوو. هیشتا له خانووهکهی جارانی خویدا بوو، چاوه پروان بوو ئاندری یفیمیچ له سه فهرهکهی بگه پیتته وهو ژوورهکانی نه خوشخانهکهی بو چول بکات. ئه و ژنه ناشیرینهی، که خوبوتوف له هه موو شوینی بلاوی کردبووه گوايه چیشتیچییه تی، له یه کینک له شوقهکانی نه خوشخانهکه دا ئاکنجی بوو بوو.

له شارا دهنگویهکی تازه دهربارهی وه زع و حالی نه خوشخانهکه دهماو ده می ده کرد. ده یانگوت که ئه م ژنه ناشیرینه ده گه ل سه رپه رشتیاری نه خوشخانهکه دا به شه ر هاتوو وه دهمه قاله و قه رقه شه یان بووه وه له ئه نجامدا یاروی سه رپه رشتیار، خوی له به ر پیتیانی هاویشتوو وه داوای بوردنی کردوو.

ئاندری یفیمیچ، هه ر له یه که م روژی هاتنه وهیدا بو شار، ناچارکرا، بچی بو خوی ماواو سوکنه یه ک پهیدا بکات. سه روکی پوسته خانه به شه رم و شکوه لیی پرسی:

- دوستی ئازیز! داوای بوردن ده که م و نه بی به بی ئه ده بی، چه زده که م بزانه وه زعی داراییت چونه و چیت هه یه؟.

ئاندری یفیمیچ، بی چه ندوچوون پارهکانی ژماره دو گوتی:

- هه شتاو شه ش رو بلم هه یه.

میخاییل ئافریانیچ، که له مه به سستی دکتور تی نه گه یی بوو، به شه رمیکه وه گوتی:

- مه به ستم ئه و بره پاره یه نییه که پیتته، دهمه وی بزانه کو ی هه موو پاره کانت چه نده.

- عه رزم کردیت که له دارای دنیا دا ته نیا ئه و هه شتاو شه ش رو بلم هه یه....

میخاییل ئافریانیچ، هه رچه نده دکتوری به پیاویکی شه ریف و پاک و دروستکار ده زانی، به لام ویرای ئه مه ش پیی وابوو که ده بوايه به لای که مه وه خاوه نی بیست هه زار رو بلی وشه که بیت. به لام نها که په ی به ده سکتورتی و نه داری ئاندری یفیمیچ بر دبوو، له پریکاو، بی هیچ هو یه کی دیار، له هو رژی گریانی داو، ده سستی له ملی هاو رپیکه ی وه رینا.

ئاندرى يىمىچ، گواستىه و خانووه يهكى چكوله، كه سى پهنجهره ي هه بوو، ئەم خانووه هى بيوه ژنىكى كاسبكار بوو به نيوى بليوفايا. ئەم خانووه چكوله يه برىتى بوو له سى هۆده و مووبه قىك. دكتور ئەو دوو ژووره ي به كرى گرت، كه پهنجهره كانيان ده يانروانیه سهر جاده كه. داريوشكاو خاوهن ماله كه و سى منداله كه ي له ژوورى سىيهم و مووبه قه كه دا ده ژيان. هه نديجار ماشوق و دوستى بيوه ژنه كه، دههات كه شه و ده گه ل ئەودا رابويى. ئەمه كه بابايه كى فهاحى به دمهست و به دفه رو شه پهنگيز بوو، نيوه شه و ده يكرده به ههراو ههنگامه و ريسواييه كى ئەوتو كه داريوشكاو منداله كانى له ترسا شپرزهو پهريشان ده بوون. ئەم پياوه ههركه سهروسه كوتى پهيدا ده بوو و، دهچوو له مووبه قه كه داده نيشت و داواى قودگاي ده كرد، هه موو زيره يان ليده كرد، دكتور له روى دلوفانى و به زه ييه وه منداله چاو به گريانه كانى خاوهن ماله كه ي ده بردنه ژووره كه ي خوى و له عارده كه جيگه ي بو راده خستن و ده ي خه واندن و، زور دلى بهم كاره خيره ي خوى خوش بوو.

ئاندرى يىمىچ، وهكو جاران سهعات هه شتى به يانى له خه و راده بوو و داواى نان و چاى به يانى، ده كه وته خويندنه وه ي كونه كتيب و گوڤاره كانى خوى، چونكه هه نوو كه ئەو پارهييه نه بوو كه كتيب و گوڤارين تازه بكرىت. ئىستا خويندنه وه وهكو جاران سهرنجى رانه ده كيشاو، زوو ماندوو ده بوو، ئيدى ديار نه بوو، له بهر كوني كتيب ه كان بوو يان له بهر ناله بهرى ژيانى تازه ي بوو. جا بو ئەوه ي كاته كه ي به فيرو نه چى و ههست به بيكارى نه كات، كه وته سهر ئەوه ي پيرستىك به ناوى گشت كتيب ه كانى خويه وه چى بكات و ناو نيشانى هه ر يه كيكيانى له پارچه سرى شىكى چكوله دا ده نووسى و له سه متى جزو به نده كه دا، ده ينا به پشتى كتيب ه كه وه. ئەم كاره به ده نيه زه حمهت و بى سووده ي له موتالاو خويندنه وه پى خوشتر بوو. چونكه كارى يه كه اوى و روتينى و ده ستيگرو بى سوود، ئاراميه كى هزرى ئەوتوى پيده به خشى كه ئيدى بيري له هيج شتىكى دى نه ده كرده وه و كاته كه شى به ز لى ده رويى. ته نانهت ئەوه شى پى خوش بوو كه بچيت بو مووبه قه كه و ده گه ل داريوشكاو دانيشينت و په تاته پاك بكات يان مرور له ساوار بېژيرىت. رۆژانى شه ممه و يهك شه ممه دهچوو بو كليس، له ويندەر پشتى به ديواره كه وه ده داو چاوانى ده نو قاندو گويى بو ئاوازي سروودى ئاينى ده گرت و بيري له باوك، داىك، زانكوو ئول و ئاينه جوراو جوره كان ده كرده وه له كانگاي دل وه ههستى به جوره ئاراميه كى خه مناك ده كرد، كه له كليسا ش وه دهرده كه وت، هه ميشه خه فه تى ئەوه ي ده خوارد كه بوچى نوژو نزاو ريو په سمه كه وا زوو ته واو بووه.

لهم ماوهیه دا دوو جارن چوو بۆ نه خووشخانه که تا ئیقان دمتریچ بدینی و دهمه تهقه یه کی دهگه ل بکات، به لام ههردوو جار که ئیقانی به په شیوی و په ریشانی و توورپه بی بینی، تکای دهکرد که به تهنی به جیی بیلن و دهیگوت: دهمیکه له خه لکانی بوده له و هیچ و پوچ، له چه نه بازی بیهوده و بازاری بیزار بووه، دهیگوت له هه نبر ئه و هه موو په نجه ی داویه تی هیچ پاداشتیکی له و خه لکه هیچ و پوچه ناوی، ته نیا ئه وه نه بی که بیخه نه زندانی ئینفرادییه وه، به لام دهترسا ئه و داوا بچووکه شی پی ره و نه بینن! ههردوو جار که، که دکتوری پیر، له کاتی رویشتننا خودا حافیزی و شه و باشی لیکرد، ئیقان دمتریچ، زور به په قی وه لامي دایه وه.

- ده پوی به جه هه نه م!

بۆیه ئاندری یفیمیچ، دوو دل بوو له وهی که بۆ جاری سییه م بچیه سهردانی یان نا؟
- هه لبه ته به دل چه زی دهکرد ئه م دیداره تازه بکاته وه.

ئاندری یفیمیچ، جارن عاده تی وابوو دوا ی فراقین، به ژووره که یدا پیاسه ی دهکردو به دهم پیاسه وه له فکران راده چوو، به لام هه نووکه له نیوه پووه تا عه سر له سه ر که ته که ی راده کشاو رووی دهکرده دیواره که و له ده ریای هزر و بیری پوچ و بی سه مه ردا نقوم ده بوو، و هه رچی دهکردو ده کوشا نه یده توانی ئه و بی رانه له میتشک و خه یالی خوی بتارینی. زوری خه فته به وه ده خوارد که دوا ی پتر له بیست سال خزمه ت، نه مووچه یه کی خانه نشینیان بۆ بری بووه وه و نه پاداشتیکیان دابوو یه، ئه م کاره ی به سووکایه تی که گوره ده زانی. راسته خوی به وه نه ده زانی که له کاره که یدا پاک و دروستکار بووبی، به لام مووچه ی خانه نشینی به هه ر کارمه ندیک ده درا که ماوه یه کی له کارو خزمه تدا به سه ر بردبا، ئیدی ئه و کارو خزمه ته ی به پاک ی و دل سوژی کردبا، یان به ناپاکی و نا دل سوژی. یاساو ریساو دادپه روه ری جفاکی روژگاری ئیمه واده خوازیت که پایه و میدال و نیشان و مووچه ی خانه نشینی، له هه نبر خزمه تی کارمه ندا، ئیدی هه ر جوړه خزمه تیک بی، چاک یان خراب، بدریت، نه ک له سه ر تایبه تمه ندی ئه خلاق ی و تواناو به هره و دل سوژی ئه و کارمه نده، باشه بوچی ته نیا ئه ویان له م یاساو ریسا یه په راندوو ه؟

ئاندری یفیمیچ تاچه پولیکی پی نه ما بوو، شه رمی دهکرد به بهر دوکانه کاندایه تی پهریت و ته مه شای دوکانداره کان بکات، هه ر قه رزی بیره ی گه یی بووه سی و دوو روئل. هه لبه ته قه رزاری خاوه ن ماله که ش بوو. داریوشکا له به ره وه و، به دزی دکتوره وه جله

کۆنهکانی و کتیبهکانی دهفرۆشت و به درۆ به خاوهن مالهکهی دهگوت که دکتۆر بهو زووانه پارهییهکی مۆلی بۆ دیت.

ئاندری یفیمیچ، خهفتهی لهوه دهخوارد بۆچی لهم سهفهرهی دوایهدا، ئهوهزار رۆبلهی که به زهمهتیکی زۆر پاشهکهوتی کردبوو، بهخوت و خۆپایی خهرج کردوه، ئهگهر ههنووکه ئهوه پارهییهی مابا، چ خهمی بوو! چ گری کویرهیهکی بۆ نهدهکردهوه! زیاتر لهوه پهست و نارهحت بوو که خهلکی وازیان لینهدههینا بۆ خۆی دلرهحت و ئاسووده خهیاڵ بژی. دکتۆر خوبوتوف، به ئهرکی خۆی دهزانی ناو به ناو سهری هاوکاره نهخۆشهکهی بدات. ئاندری یفیمیچ رقی له پیستی سهری بوو، رقی له ههموو شتیکی بوو، له دهموچاوه گۆشتنهکهی، له دهنگه ناسازگارو غروور ئامیزهکهی، له رهفتاری ریبازانهی، له وشهی (هاوکار) که دهرهق بهو بهکاری دهبرد، له پوته دریزهکانی پیی، لهمانهش زیاتر رقی لهوه بوو که خوبوتوف به ئهرکی خۆیی دهزانی که معایهنهو دهرمانی ئاندری یفیمیچ بکات و وای وینا دهکرد که بهراستی دهرمان و چارهسهری دهکات. ههر کهرتهی که دهچوو بۆ دیدهنی، شووشهیهکی پر له پرمیدی پوتاسیوم و پاکهتی حهبی دیکهی بۆ دهبرد.

ههروهها میخاییل ئاقریانچش به ئهرکی خۆی دهزانی بچیتته دیدهنی هاورپیکهی و سهرگهرمی بکات و نهیهلی بیتاقت بیت. ههرجاری که خۆی به ژوورهکهی ئاندری یفیمیچدا دهکرد، به درۆ به پرویهوه پیدهکهنی و دهیویست قهناعت به دکتۆری پیر بینئ و دلنای بکات که بهرنگ و روویا، ئهمرۆکه له دوینی باشتهرو شوکر نهخۆشییهکهی روو له باشییه. بهلام تونی دهنگی ئهوهی دهنواند که به تهواوتهی له وهز و حالی دۆستهکهی ئاومیندو هیوا براوه. هیشتا ئهوه پارهییهی نهدابوووه که له وارشو لئی قهرزکردبوو، بۆیه ههر کاتی (ئاندری یفیمیچ)ی دهبینی ههستی به تهریق بوونهوهو شهرمهزاری دهکرد، جا بۆ شاردهنهوهی ئهوه ههولئ دهدا به دهنگی بهرزتر قاقا لیبداو نوکتهو چیرۆکی کۆمیدیتر بگێریتتهوه، نوکتهو چیرۆکهکانی کۆتاییان نهبوو، بهلام ئیدی ئهوه نوکتهو چیرۆکهکانی که دهیگیرانهوه، نه لهلای ئاندری یفیمیچ تام و لهزهتیان مابوو نه لهلای خۆی، زۆر رۆتینی و یهکهاوی و سواو دههاتنه بهرچاو.

ئاندری یفیمیچ، ههرکه هاورپیکهی دههات بۆ لای، له سهر تهخته خهوهکهی رادهکش، پرووی دهکرده دیوارهکهو به دهم دان جیرکردنهوه گویی دهگرت، ههستی دهکرد خه م و پهژارهیهکی نا ئاسایی لهسهر دلئا کهلهکه دهبوو و، له گهڵ ههر هاتنیکی میخاییل

ئاڧرئانئچدا بۆ لاي، ئەم خەم و پەژارەيە رۆو لەزئادئ دەپۆئئ و لەزگ بوو ئەوئكى بگړئت و خەفەئ بكات.

بەو ئومئدەئ ئەم ھرزو ھەستە پوچ و بئھودانە لە خۆئدا خەفە بكات، لە دئئ خۆئدا بئرى لەوہ دەكردەوہ كە ھەم خوبوتوف، ھەم مئخائئل ئاڧرئانئچ و ھەم خودئ خۆئ، بئانەوئ و نەئانەوئ، درەنگ ئان زوو دەبئ بارگەئ ژئان تئكبنەن و بەرەو مەنزئئ مەرگ بړۆن، بەبئ ئەوہئ لەم دنئايەدا شوئنەوارئك لە دوئ خۆ بە جئ بئئن، ئەگەر بە خەئال و لە جئھانئ خەئالدا وئئائ ئەوہ بكەئن كە دوئ ئەك مئئۆن سائئ دئكە، روئئكئ سەرگەردان لە ئاسمانئ بئ كەوشەن و سنوورەوہ بەسەر گۆئ زەوئدا بسوورئتەوہ، بئگومان جگە لە خاكئ ساردو، ھەلدئران و، تات و تاوئران و، بئابانئ رووتەن و چۆل و ھۆل ھئچئ دئ نابئئئ. كەواتە ئەم شەرەمەزارئ و خەجالەتبارئئە لە ھەنەر ئارۆئ دوكاندارو ئەم نارەحەتئە كە خوبوتوفئ ھئچ و پوچ و بودەلەو، ئەم دۆستائەتئە پړ عەزابەئ مئخائئل ئاڧرئانئچ لە پای چئ؟ ھەر ھەموو ئەمانە پوچ و بۆش و بەتالە.

بەلام ئەم جۆرە ھزرئن و ئەم چەشنە داوەرئئەش فائدەئ نەبوو، چونكە ھەر كە بە خەئال، گۆئ زەوئ پاش ئەك مئئۆن سائئ دئ دئئايە بەرچاوى خۆئ، ئەكسەر سەر وسەكوتئ خوبوتوف، بە پوتە درئژەكانئئەوہ، لە پال تاوئرئكئ وشك و برئنگدا لەبەر چاوا ئا بەرجەستە دەبوو، ئان قەدو قەلائاتئ مئخائئل ئاڧرئانئچ، بە قاقائ پئكەنئنەكەئەوہ لە پشت تاوئرئكەوہ دەردەكەوت و گۆئئ لئئ دەبوو كە بە دەنگئكئ نەرم و پچر پچرۆ، شەرەمەزارئ و خەجالەتبارئئەكئ زۆرەوہ دەئگوت: "گئانەكەم، خەمت نەبئ، لەم رۆژانەدا ئەو قەرزەت، كە لە وارشو لئم كردبووئ دەدەمەوہ.... دئئئا بە دەتدەمەوہ."

((١٦))

رۆژئك دەمەو عەسر بوو، ئاندرئئ ئفئمئچ لە سەر قەنەفەكە راکشا بوو، مئخائئل ئاڧرئانئچ خۆئ بە ژوورا كرد. بە رئكەوت (خوبوتوف)ش لە ھەمان وەختا، بەخۆو شووشەئەك پړۆمئدئ پۆتاسئومەوہ خۆئ بە ژوورا كرد. ئاندرئئ ئفئمئچ، بە زەحمەتئكئ زۆر، خۆئ راستكردەوہو لەسەر قەنەفەكە دانئشت و ھەردوو دەستئ خستنە سەر پشتئ قەنەفەكە. مئخائئل ئاڧرئانئچ سەرئ قسەئ كردەوہو گوتئ:

- گيانه كه م، ئه مړو رهنګ و پروت زور باشته له دوینې. گهنج بووېته وه. خودایه چند گهنج بووېته وه!

(خوبوتوف)ش به دم باویشك دانه وه گوتی:

- هاوکاری نازیز، ئیدی کاتی ئه وه هاتووه چاک ببیته وه، بیگومان خوټیش له م وه زع و حال و گوشه گیری به بزار بوویت!

میخاییل نافرانیچ، به خوشی و شادییه وه گوتی:

- ئه ری، چاک ده بیته وه! سه د سالی دیکه ده ژی!

خوبوتوف، وه کو ئه وه ی بیهوی دلخوشی که سیک بداته وه و وره ی به رز بکاته وه، گوتی:

- بو سه د سال نازانم، سه د سال زوره، به لام به لای که مه وه به شی بیست سالی پیوه ماوه. هاوکاری نازیزم! هیچ نییه! گوی مه ده یه، پیویست ناکات وره به ربه ی... هیچ خه مت نه بی... ئیدی واز له م گوشه گیری به بیته.

میخاییل نافرانیچ به دم قاقای پیکه نینه وه، دهستی نایه سه ر ئه ژنوی هاوریکه ی و گوتی:

- من و دکتور تازه هه وه لمانه، بزانه چون هاوینی داهاتوو، ئیشه لالا به دوو قولی سه فهری قه ققاز ده که یین و له وینده ر هه موو روژی ئه سپ سواری ده که یین... هوپ، هوپ، هوپ... هه موو ئه و ده قهره ته ی ده که یین و، که له ویش گه راینه وه، کی چوزانی؟ له وه یه زه ماوه ند بکه یین.

به دم ئه و قسه یه وه چاویکی داگرت و له سه ری رو یی:

- ژنت بو دینین دوستی نازیز!... ده تکه یین به زاوا.

ئاندری یفیمیچ، له ناکاو ههستی کرد به و قسه یه سه رو دلای گیرا، هه ناسه ی ته نگ بوو، دلای که وته پرته پرت، له پر و بله ز له جیی خوی هه ستا، به ره و په نجه ره که رو یی و گوتی:

- قسه ی قورو بی مانا! یانی ئیوه به خوټان نازانن چ ناماقو ولییه ک ده که ن؟

دهیویست به نهرمی و به نهزاکه تهوه لهسهه قسهکانی بروات، بهلام به دهستی خوئی
نهبوو، کۆلهمستی گووشی و بهرزی کردهوه، له کاتیکیدا له داخا سوور بوو بووهوهو له
حهژمه تاندا دهلهرزی، به دهنگیکی نائاسایی و گیراو گوتی:

- وازم لی بینن! بۆ دهرهوه! ههر دووکتان بۆ دهرهوه!

میخاییل ئافریانیچ و خوبوتوف، به ههشتاو ههستانه سهه پێیان و ههوه لجار به
حیرهت و سههسامی و پاشان به ترسهوه لێیان روانی، بهلام ئاندری یفیمیچ پهیتا پهیتا
هاواری دهکرد:

- ههر دووکتان بۆ دهرهوه! بهراستی خه لکیکی کهه و گه و جن! نه ئاتاجی دۆستایهتی تۆم
و نه دهواو دهرمانی تۆی گه و ج و که و دهه! بهراستی خه لکیکی گه و ج و کهه رن، بهراستی
چه و رهه، خویره تیش بهه رادهیه!

خوبوتوف و میخاییل ئافریانیچ، په شیوو په ریشان، موده تیک روانیانه یه کدی، پاشان
به لهز له دهرگای ژووره که وه دهر کهه و تن و خویمان گه یانده راپه وه که. ئاندری یفیمیچ
ههر پری دایه شووشه پرۆمید پۆتاسیومه کهه و تی سره واندن، شووشه که شلپ کهوت
به لا شیپانهی دهرگاکه داو وردو خاش بوو، ههنگی به رهه راپه وه که تهکانی داو، له
کاتیکیدا توورپهیی و گریان ئه وکیان گرتبوو، دیسان هاواری کرد:

- برۆن، کهوت بهرد له شوینتتان!.... برۆن، بهه نه کهه به دواوه!

پاش رویشتنی میوانهکان، وهکو یه کیک له رزی لیتهاتی، به پهله چوو لهسهه قه نه فه کهه
پال کهوت و، لیکدا لیکدا دهیگوت و دهیگوتهوه:

- هیچ و پوچ و، ئهحه قینه! که رینه!

لی ههر کهه هیور بووهوه، له دلی خویدا ژیوان بووهوهو بیری له وه ده کردهوه که
پهنگه هه نوکه (میخاییل ئافریانیچی) داماو، زۆر ته ریق و خه جالهت بی، ئه مهی زۆر
له بهه ران و ناخۆش بوو. پێشتر هه رگیز شتی وا پرووی نه دا بوو. ئه دی ئه قه ل و
نهزاکه ته که ی کیوه چوو بوو؟ حکمیته و خوینا ساردییه فه لسه فهیه که ی له کوئی بوو؟

دکتۆر، ئه وه شه وه تا کو به یانی، له ته ریقی و شه ره مه زاریدا، خه وه نه چوو هه چاوانی.
به یانی له خه و رابوو، ده ور به ری سه عات ده چوو بۆ پۆسته خانه تا عوزر خوازی له

میخاییل ئافریانیچی دوستی بکات. میخاییل ئافریانیچی، که داخ و کهسەر به روویهوه دیاربوو، بهوپه‌پری گهرم و گورپی دهسته‌کانی گۆشی و ئاهیکی قوولی هه‌لکیشاو گوتی:

- ئه‌وه‌ی چوو چوو، باسی مه‌که.

به‌لام له ناکاو، به ده‌نگیک که هه‌موو کارمەندان و موراجیعه‌کانی هینایه له‌رزه، هاواری کرد:

- لیوباو‌کین! کورسییه‌ک بینه!

ئه‌وسا، به‌سەر پیره‌ژنه ديهاتیه‌کدا، که ده‌یویست له به‌ینی شیشبه‌ندی موچه‌جهره ئاسنه‌که‌وه، نامه‌یه‌کی سفارشی بداتی، نه‌راندی و گوتی:

- سه‌برت بی پیره‌ژن! مه‌گەر نابینی که سه‌رقالم؟

دوای ئه‌م هات و هاوارانه، دووباره‌ی رووی کرده‌وه دکتورو به‌وپه‌پری نه‌رمی و نه‌رمکیشیه‌وه گوتی:

- ئا، ئه‌وه‌ی چوو چوو، با له بی‌ری بکه‌ین! دوستی ئازیزم تکا ده‌که‌م که‌رمکه دانیشه!

دوای ساتیک بیده‌نگی، ده‌ستی به‌سه‌ری ئه‌ژنۆکانی خۆیدا هیناو گوتی:

- باوه‌ر بکه به خه‌یالیش زویر نیم، ده‌زانم که نه‌خۆشی گالته نییه. باوه‌ر بکه هه‌لچوون و تووره بوونه‌که‌ی دوئی شه‌وت هه‌م من و هه‌م دکتوریشی ترساند، تا ماوه‌یه‌کی زور له‌وه دواش هه‌ر باسما‌ن کردوویت. براده‌ری ئازیز بۆچی هه‌زناکه‌یت نه‌خۆشیه‌که‌ت به ته‌واوه‌تی و به جددی چاره‌سه‌ر بکه‌ن؟ ئاخ‌ر ژیان به‌و جو‌ره ده‌گوزهری؟

ئه‌وسا، ده‌نگی نزم کردو له بن لیوانه‌وه گوتی:

- ببوره که من له رووی دو‌ستایه‌تیه‌وه به راشکاوی قسان ده‌که‌م، هه‌ر به‌ینی خۆمان بی ئه‌وه ژیان نییه که تۆی تیای. شوینه‌که‌ت ته‌نگ و بچووکه، پیسه، که‌سیک نییه خزمه‌ت و په‌رستاریت بکات، چاوی تیتته‌وه بی و خزمه‌تیکت بکات، ئاخ‌ر له‌وه‌زع و حاله‌دا چاره‌سه‌ری تۆ مه‌حاله... براده‌ری ئازیزم! من و دکتور خوبوتوف، دلسۆزانه تکات لیده‌که‌ین که به گویمان بکه‌یت و بچیت له نه‌خۆشخانه به‌خوی! خواردنی ئه‌وینده‌ر باش و خاوینه، باشتر په‌رستاریت ده‌که‌نو هه‌رچه‌نده یفگینی فیدوروفیچ، بنیاده‌میکی

عەبوس و گۆساخت و بى ئەدەبە، بەلام بەينى خۆمان بىت، دکتورىكى بە ئەزمون و شارەزايە و متمانى پىدەكرىت. بەلئىنى بە من داوہ كە چارەسەرت بكات.

غەمخۆرى راستگۆيانە و ئەو چەند دلۆپە فرمىسكەى كە لەپر بە گۆناى سەرۆكى پۆستەخانەوہ هاتنە خواری، كاریكى زۆریان لە ئاندري يفيميچ كرد، دەستی خستە سەر دلى خۆى و زۆر بەنەرمى و هئورى گوتى:

- دۆستى ئازىزم! باوهر بە قسەكانى دكتور مەكە! بە هىچ كلوجى باوهرى پى مەكە، دەيهوى تۆ بخەلەتینى، پياويكى دەغوول و فریبۆكە. نەخۆشيبەكەى من تەنيا ئەمەيه كە بىست دانە سالە لەم شارەدا دەژىم، دواى ئەم هەموو سالە، تەنيا يەك پياوى زيرەك و ئاقلم پەيدا كردووہ، كە ئەويش شىتە. ئەمەيه نەخۆشيبەكەى من، جگە لەمە هىچ نەخۆشيبەكەى ترم نبیە، بە كورتبەكەى كەوتومەتە ناو بازنەيهكى بۆش و بە تالەوہو ريگەى دەرباز بوون نا دۆزمەوہ. بە ھەر حال ئىدى بۆ من هىچ فەرقىك ناكات، تۆ ھەرچيبەك بلئى بە گوتت دەكەم.

- برادەرى ئازىزم، كەواتە برۆ لە نەخۆشخانە بكەوہو لەوى ئىسراحت بكە.

- بۆ من هىچ فەرقىك ناكات، بۆ ھەر گۆرىك بلئى دەرۆم.

- گيانەكەم، بەلام قەولم بەدەيه كە يڤگىنى فيدوروفىچ ھەرچيبەكەى گوت بە گۆى دەكەى.

- بەلئى دەدەم، بەلام دووپاتى دەكەمەوہ كە من نەخۆش نىم، بەلكو خراومەتە بازنەيهكى سىحرئامىزى ئەوتووہ، كە تەنانەت ھاودەردى راستگۆيانەى دۆستەكانىشم بەرەو نەمانم دەبات. من بەرەو نەمان دەچم، لەم دنيايە دەرۆم، بەلام شەھامەت و پياوہتى ئەوہم تيايە كە دان بەم مەسەلەيەدا بنەم.

- برادەرى ئازىز، دلنباہە كە چاك دەبىتەوہ.

ئاندري يفيميچ بە توورەبى گوتى:

- ئەم قسانە بەچى دەچى؟ ئەوہى كە ھەنووكە من ھەستى پىدەكەم، ئەو ئاستەنگەى من تىي كەوتووم، كەم كەس ھەيه لە ئاخرو ئۆخرى ژيانيدا ھەستى پىنەكات. كاتى پىت بلئى گورچيلەت نەخۆشەو خەريكە دەوہستى، دلئ ئاوساوەو دەبى فرىاي خۆت بكەوى يان پىت بلئى شىتى و تەنانەت تاوانبارىت... بە كورتى كاتى خەلكى لە پر بە تووہ

بیگرن، سوور بزانه که وتوویتە بازنەیهکی سحرئامیزهوه که هەرگیز ناتوانی لێی دەر باز ببیت. تا زیاتر هەول بەدەیت لەو بازنەو ژینگەیه دەر باز ببیت، پتر لە پینچ و پەناکانیا ویل و گومرا دەبیت. کهواتە باشتر وایە بە یە کجارهکی و تەواوەتی مل بەدەیتە خەت، چونکە هیچ هیزیکی بەشەری ناتوانی پزگارت بکات. جا ئەمە رهئی و بوچوونی منه.

کاتی که ئەم جووتە دۆسته پیکهوه ئەو قسانەیان دەکرد، موارجیعان لە پشت شیشبەندەکانەوه که له که بوو بوون. ئاندری یفیمیچ بو ئەوهی دۆسته که ی له وه پتر مژوول نهکات و کاری ئەو خەلکه دوا نهخات، هەر هەستاو خودا حافیزی له دۆسته که ی کرد. میخاییل ئاقریانیچ دووبارە قهولی شەرەفی لێوهرگرت که بچیت له نهخۆشخانه بکهویت و، پاشان تا دەرگای دەرەوهی دایه ره که به پێی کرد.

عەسری هەمان رۆژ، خوبوتوف بە فەرەوه پووتی درێژەوه، بەشێوهیهکی چاوه پوان نهکراو، هاته دیدەنی ئاندری یفیمیچ و بەدەنگ و سەدایهک وهکو ئەوهی دوی شهو هیچ شتیک نه بووبی، گوتی:

- هاوکاری ئازیز، هاتووم داوایهکم له خزمەتت ههیه. هاتووم بو کۆبوونه وهیهکی راویژکاری پزیشکی دعوتهت بکه. نازانم ئاخۆ دعوتهت کهم قه بوول ده کهیت؟ ئایا هه زده که ی به شداری تیا بکهیت؟

ئاندری یفیمیچ، بهو خه یاله ی که خوبوتوف دهیهوی بو گه رانی ببات، یا رهنگه راست بکات و پێویستی به راویژو کۆمهکی ئەو هه بیته، و بیهوی دکتۆری پیر سووکه دهرامه تیکی دهست بکهوی، بله ز خۆی گۆری و دهگه ل ئەودا له مال وه دهر کهوت. زۆر شاد و خۆشحال ده هاته بهرچاو، چونکه وای وینا ده کرد که دهر فته تیکی باشی بو ره خساوه، تا پۆرش بو ئەو کاره دزیوهی دوینی شهوی خوی بینیته وهو داوای بوردن له هاوکاره که ی خۆی بکات و ناشتی بکاته وه. له دلی خۆیدا سوپاسی خوبوتوفی ده کرد که تهنانهت ئاماژه یهکی چکۆله شی بو ئەو رووداوهی دوینی شهو نه کرد، وادیار بوو فهرامۆشی کردبوو و له دلی نه گرتبوو، ئاخیر چاوه پوانی ئەم هه موو نه زا که ته ی له که سیکي بی ته ربیته نا رۆشنییر نه ده کرد.

ئاندری یفیمیچ، له ریگا پرسی:

- نهخۆشه که تان له کوئییه؟

- له خهسته خانیه... ماوهیه که به نیازبووم پیشانتی بدهم... حاله تیکی زور غریب و سهرنجراکیشه.

به جووت خویان به حساری نه خوشخانه که دا کرد، به دوری بینا ئه سلیه که دا سورپوانه وهو به ره و به شی تایبه تی شیته کان رویشتن، به دریژی ئه م ماوهیه له بهر ههر هویه ک بوو، ورته له که سیانه وه نه هات. ههرکه خویان به و بینایه دا کرد، نیکیتا وه کو هه میشه به رزه پی له بهریان هه ستا.

که چوونه ژووره وه خوبوتوف*، به ئه سپایی به (ئاندری یفیمیچ) ی گوت:

- سیپه لاکى یه کیک له مانه ئاوساوه، تو لیره بوسته تا ئیستا دیمه وه. دهچم سه ماعه که ت بو دینم.

ئه و قسه یه ی گوت و له بینایه که وه دهرکه وت.

*- خوبوتوف: به زمانى روسى مانای (قورتمى فىل) دهگه یه نیت.

((۱۷))

دومه و ئیواره بوو، دنیا روو له تاریک بوون دهچوو! ئیفان دمتریچ، له سهر تهخته خه وه که ی خوی راکشا بوو و سه روچاوی له بالیفه که ی چه قاندبوو، پیره میره ئیفلیجه که بی جووله له جیی خوی رو نیشتبوو، هیدی هیدی به دهم گریانه وه لیوی ده بزواند. به لام فه لاحه قه له وه که و، پوسته به ره که ی جارن خه وتبوون. بیدهنگی و خاموشی ته واو بالی به سهر قاوشه که دا کیشا بوو.

ئاندری یفیمیچ له قه راخی تهخته خه وه که ی ئیفان دمتریچ دانیشتبوو و چاوه پروانی گه رانه وه ی خوبوتوف بوو. به لام دواى نزیکه ی نیو سه عاتیک، له جیاتی خوبوتوف، نیکیتای دهرگاوان و پاسه وان خوی به قاوشه که دا کرد، جبهیه ک و دهستیک کراس و دهرپی و جووتی سولی له ژیر باخه ل بوو. ههرکه وه ژوور که وت، به ئه سپایی و کاوه خو گوتی:

- فه رموو، ئه زبه نی ئه مانه له بهر بکه!

ههنگی به دهست ئاماژهی بو تهخته خه ویک، که دیار بوو تازه بو قاوشه که یان هینا بوو، کردو گوتی:

- ئەمەش جىگەي تۇيە، فەرموو بچۇ ئەوئ، خەفەت مەخۇ، ئىشەللا خودا شىفات دەدات.
ئاندرئ يىمىچ، پەي بە ھەموو شتىك برد، لى بىئەوہى وشەيەكى لە زار بىتە دەر
چوو بۇ لای ئەو تەختە خەوہى كە نىكىتا نىشانى دابوو و، لەسەرى دانىشت، بەلام كە
دىتى نىكىتا وەستاوہو چاوەرۋانى ئەوہ، لە جىي خۆى ھەستا، جەكانى خۆى داكەندو
سەراپا رۋوت بووہوہ. كە خۆى بەو رۋوتىە لە بەردەم نىكىتادا بىنىيەوہ، زۆر بە خۆيدا
شكايەوہ. ئەوسا جلكى نەخۇشخانەى لەبەر كرد. دەرپىيەكەى زۆر كورت و كراسەكەى
زۆر درىژ بوو، بالا پۆشەكەشى بۆدرى ماسى بۆدراوى لىدەھات.

دىسان نىكىتا گوتى:

- ئىشەللا بەو زووانە چاك دەبىتەوہ.

دواى ئەو قسەيە، جەكانى (ئاندرئ يىمىچ)ى نايە ژىر بال و لە قاوشەكە وەدەر كەوت
و دەرگاگەى لە دواى خۆيەوہ داخست.

ئاندرئ يىمىچ، بالا پۆشەكەى لە خۆيەوہ پىچا، بەو جالانەوہ خۆى وەكو بابايەكى
زندانى دەھاتە بەرچا، لە دلى خۆيدا دەيگوت: "چ قەيدىيە! ھەمووى ھەر يەكە، چ جلى
فەرمى، چ ئەم جالانە، ھەمووى ھەر يەكە...."

ئەدى سەعاتەكەى كوا؟ ئەدى ئەو دەفتەرچەيەى كە لە بەركى بەر باخەلەكەى دانا بوو
و وردە ياداشتەكانى تيا دەنوسىيەوہ چى بەسەر ھات؟ ئەدى قوتووە سىغارەكەى
كوا؟ نىكىتا جەكانى بۆكوى برد بوو؟ لەوہيە جارىكى دى بە ەمراتى نەتوانى چاكەت
و پانتۆل و ئىلەك و پىلاوہكانى خۆى لەبەر بكات.

ھەموو ئەم رۋوداوانەى، لە سەرەتاوہ بەلاوہ نەك ھەر سەير بوو، بەلكو
نامەفھوومىش بوو. ئاندرئ يىمىچ ھىشتا قەناعەتى وابوو كە ھىچ جياوازييەك لە نىوان
مالەكەى بىلوقىيەى بىوہژن و قاوشى ژمارە شەشدا نىيە، چونكە جىھان و ھەموو شتىكى
ئەم جىھانەى بە پوچ و بى مانا دەزانى. كەچى وىراى ئەمەش دەستەكانى دەلەرزىن،
لاقەكانى پچى بوون و نىگەرانى ئەوہ بوو كە بەو زوانە ئىقان دمتريچ خەبەرى
بىتەوہو بەو جە شۆرآنەوہ بىدنى. لەسەر تەختە خەوہكە ھەستا، چەند جارىك بە
قاوشەكەدا ھاتوچوو و، دووبارە دانىشتەوہ.

نيو سەعات تىپەرى، نەخىر بووبە سەعاتى، بە تەواۋەتى لە دانىشتن ۋە پەرزو بىتاقەت بوو. ئاخىر پىياۋ چۆن بتوانى رۇژىك، ھەفتەيەك، يان سالىك يان چەند سالىك ۋەكو ئەم خەلكە لىزەدا بگوزەرىنى؟ لىكدا لىكدا دادەنىشت ۋ ھەلدەستايەۋە، ئۇقرەى نەدەگرت، كەمىك بە قاۋشەكەدا دەھات ۋ دەچوو، ئەۋجا دادەنىشتەۋە. لە دلى خۇيدا دەيگوت: "دەشىت پىياۋ بچىتە بەر پەنجەرەكەۋ لەۋىندەرەۋە برۋانىتە دەرى، بە ناۋ قاۋشەكەدا پىياسە بكات، لەم سوچەۋە بۇ ئەۋ قورنە بچىت، ئەدى پاشان؟ مەگەر دەشىت پىياۋ ۋەكو پەيكەر بى جولەۋ ھەمىشە لە جىي خوى دابنىشىت ۋ لەگژ فكران رابچى؟ نا، نا، ئەمە مەحالە!"

ئاندرى يىمىچ ناچار لەسەر تەختە خەۋەكەى راکشا، بەلام يەكسەر ھەستايەۋە. بەسەرى قولى كراسەكەى، ئارەقە ساردەكەى سەر ھەنىەى سېرى ۋ ھەستى كرد دەموچاۋى بۇدرى ماسى لىدېت. لە تەختەكە ھاتە خوارەۋە، دووبارە كەۋتە پىياسە بە قاۋشەكەدا، بە دەم دەست بادانەۋەۋ لەبەر خۇۋە دەيگوت ۋ دەيگوتەۋە: "بىگومان بەد حالى بوونىك لەم كارەدا ھەيە، نابى، شتى ۋا نابى، دەبى قسەيان دەگەل بكەم، بۇيان پوون بكەمەۋە كە ھەلەيەك، بەدحالى بوونىك لەم مەسەلەيەدا ھەيە."

لەم كاتەدا ئىقان دمتريچ، لە خەۋ رابوو، لەسەر تەختە خەۋەكەى دانىشت ۋ دەستەكانى نايە ژىر چەنەى، تىكى رۇكرەدە سەر ئەرزەكە، بە تەمەلى ۋ سستى پروانىيە دكتور، ۋادىاربوو لە ساتەكانى ھەۋەلەۋە ھەستى بە ھىچ نەكرد، بەلام زوو بە زوو شوينەۋارى ركونى ۋ تەوس لە سىماى خەۋالويدا دەركەۋت. چاۋىكى نوقاندو بە دەنگىكى خەۋالوۋەۋە گوتى:

- ئاھ! تۇشيان بۇ ئىرە ھىنا؟ بەراستى خۇشحال! رۇژانىك تۇ خويى خەلكىت دەمژى، ئىستاش نۆرەى خەلكىيە كە خويى تۇ بمرن، زور جوانە!

ئاندرى يىمىچ، بەۋ قسانە ترسى لىنىشت ۋ گوتى:

- نا! ئەمە تەنيا بەدحالى بوونىكەۋ ھىچى تر.

ئەۋجا شانەكانى ھەلتەكاندو دووبارەى كردهۋە: - بەلى، بەدحالى بوونە...

ئىقان دمتريچ، دووبارە تىكى رۇكرەدە سەر زەۋى، راکشاۋ لە بن لىوانەۋە گوتى:

- نه فرهت له م ژيانه! نه وهی زور خراب و نه گينه نه مهيه که نه ژيانه وهکو شانو، به شکووه جه لاله وه کوتايی نايهت، پاداشتی نه و که سهی هه موو ته مهنی خوئی له رهنج و نه شکه نه جه دا بردو ته سهر، جگه له مهرگی شووم و ترسناک هيجی تر نييه، که دهمريت، چند فلاحیک دین، له دهست و لاقی دهنه ون و دهیخه نه ژیر خاکه وه، قهیدی نييه باوا بی!... له تولهی نه مه نه و دنيا مان ههيه... من دهم به سيپهرو تا پويهک و له و دنيا وه ديمه وه بو ئيره و خو م نيشانی نه م خه لکه قیزه ونه دهم، وایان دهم ترسینم که سهریان سپی بییت و له حه ژمه تاندا روح دهرنه بهن.

له م کاته دا موسیکای جووله که له سوال گه راپه وه، ههرکه چاوی به دکتور کهوت، خوئی گه یاندی و دهستی لی پان کرده وه و گوتی: - ساقه سهری خو ت کوپیکیم بدهيه!

((۱۸))

ئاندری یفیمیچ چوه بهر په رنجه ره که و کهوته ته مه شای مه زراکانی نه و ناوه. دنيا بهر بهر خه ریک بوو تاریک دهبوو. مانگی ساردو ئامال سوور، به کاوه خو له ئاسووه بهرز دهبوو وه. له و دیوی تامانی نه خو شخانه که، به دووری دوو سه د مه تریک، بینایه کی سپی، بهرز، بهدی دهکرا، دیواره کانی له بهرد دروست کرابوو، نه مه بینای زندانی شار بوو. ئاندری یفیمیچ، که نه دیمه نانهی بینی له دلی خویدا گوتی: "به لی، نه مه یه کیکه له حه قیقه ته کانی دنیای واقعی!"

نه وسا ترس له سهر پای نیشته. مانگه که، بینای زندانه که، بزماره تیژه کانی سهر تامانه که، نه و ناگره ی که له دووری دووره وه له کارخانه ی جه لاتین سازیه که بهرز دهبوو وه، ههر هه موو نه مانه ترسناک دههاتنه بهرچاو. له ناکاو یه کیک له پشتیه وه ئاهیکی قوولی هه لکیشا. ئاندری یفیمیچ، ئورپی پشته وهی دایه وه، یاروی پوسته بهری جارانی بینی که سینگ و بهرۆکی یه کپارچه نه ستیره و میدال و نیشانانی بریقه دار بوو، بزیه که به سهر لیوییه وه بوو و به شیوه یه کی قیزه ون چاوی داده گرت. قه دو قه لافاتی نه ویش ترسناک دههاته بهرچاو.

ئاندری یفیمیچ، هه ولی دها قه ناعهت به خوئی بینی که نه مانگه که ترسناکه و نه بینای زندانه که. دهیویست قه ناعهت به خوئی بینی که خه لکانی ئاقلیش میدال و نیشانان به بهرۆکی خووه دهنه ن. دهیویست قه ناعهت به خوئی بینی، که به تیپه ربوونی روژگار، هه موو شتیک دهرزی و دهگه نی و روو له نه مان دهچی و ده بی به خاک و خو ل، به لام

له ناکاو نائومیډی بالی به سهردا کیشا، به هر دوو دست شیشبهندی په نجره کهی گرت، به هموو هیزی خویوه راپته کاند، به لام شیشه کان له وه قایمتر بوون بهو بجولین.

ئهوسا، بهو نیازهی ترسی خوی بره وینیتته وه، به رهو تهخته خوه کهی ئیفان دمتریچ رویی، له قهراخ تهخته کهی ئه وه وه دانیش، ئازای دهله رزی، دست دست ئاره قههی درده دا، به دم سړینی ئاره قه کهی سهر هه نیه یه وه، له بن لیوانه وه گوتی:

- من وره م پوخواوه گیانه که م... به لئ نه تره م به رداوه.

ئیفان دمتریچ، به ته وسه وه به رسقی دایه وه:

- چونه بو خوت که میک فلسفه ریسی بکهیت.

ئاندری یفیمیچ، به دهنگیک وه کو ئه وهی بیهوی بگری یان به زهیی به ران به ره کهی بهاروژینی، به رسقی دایه وه:

- خودایا، ئه ی په روه رداگا! به لئ، به لئ!... له بیرمه روژیک تو دتفه رموو که له روسیادا هر چنده هیچ قوتابخانه یه کی فلسفه فی نییه، به لام هر له م روسیایه دا هموو که سیک، ته نانه ت ره م کی مه ردمیش، رهش و پروتیش فلسفه ریسی ده کن. باشه فلسفه ریسی ئه م خه لکه عوامه هیچ زهره رو زیانیک به که س ده گه یه نی؟ ئیدی ئه م پیکه نیه ته وس ئامیزو رکونییه ی تو له پای چیه گیانه که م؟ جا خه لکیکی عوام و نه زان که له هموو شتیکی که م بیت، هیچ شتیکی نه بی مایه ی ره زامه ندی ئه و بیت، بوچی فلسفه ریسی نه کات، ئه گه ره فلسفه ریسی نه کات چ بکات؟ له م ولاته دا پیایوی زانا و خوینه وارو سهر به رزو ئازادبخوان، هیچ چاریکی نییه جگه له وهی وه کو دکتور بروات بو شاریکی دووره دستی چکوله ی پیسی پاشکه وتوو، عومریک ده گه ل هجامات و زهروو وله گه نی پیسایو گمیزدا به سهر به ریته! به چاوی خوی هه رچی سهر سه ریاتی و کورت بینی و پاشقه رویی و سووکی و چروکیه ک هه یه بدینی! ئه خودایا! ئه مه چ ژیانیکه!

ئیفان دمتریچ گوتی:

- تو قسه ی قور ده که ی. که دکتوریت به دل نه بوو، بوچی کاریکی ترت هه لنه بژارد؟ خو بیویتایه به وه زیر.

- نا، ئەگەر كاريكى ديكەشم ھەلبۇزاردايە ھەر وادەبوو. گيانە ئىمە خەلكانىكى لاوازو بى
تواناين... من بابايەكى خوئىنساردو بى موبالات بووم، بە راستگويى و لوژىكانە مامەلەم
لەگەل مەسەلە جۇراو جۇرەكاندا دەكرد. بەلام ھەركە ژيان پووى دزيوو زبرو پەقى
خوى نيشان دام، بە جارى نەترەم بەردا... بەلى ئىمەمانان خەلكى بى ورەو لاوازو بى
تواناين... توش وايت ھاوپى گيان! تو پياويكى زيرەك و ميھرەبان و نەجيبى:
خىرخوازي و خوئەويستى و دلوقانیت بە شيرى دايكەوہ مژتووه، لى ھەركە پىت نايە
مەيدانى ژيانەوہ، يەكسەر ماندوو بوويت و نەخوش كەوتيت... بەلى توش لاوازي، لاوان.

لەگەل ئاوا بوونى پوژدا، جگە لە ترس و دلەپراوكى، شتىكى ديكەش چينەى لە ھەست
و نەستى ئاندرى يفيميچ دەكردو ئازارى دەدا. ئەنجام واى تەسەور كرد كە ھوى ئەم
ترس و دلەپراوكىيە، ھوى ئەم نيگەرانيە، ئەمەيە كە ئەمپو نە بيرەى خواردووہتەوہو نە
سيغارى كىشاوہ. ئىدى پووى كرده ئيقان دمتريچ و گوتى:

- گيانەكەم! من دەچمە دەرى و دەستور دەدەم كە چرايەك پىيكەن... من تەحەمولى
ئەم ژيانە ناكەم.

بە دەم ئەو قسانەوہ بەرەو دەرگاكە چوو و، كردييەوہ، لى نيكتيا يەكسەر لە جى
خوى راپەرى و رپى ليگرت و گوتى: - بۇ كوى دەپوئيت؟ نابى، قەدەغەيە! ئىدى كاتى
خەوہ.

دكتور بە پەشوگاوى گوتى: - دەمەوى، بۇ يەك دەقىقە پياسەيەكى ناو حەشەكە
بكەم، تەنيا يەك دەقىقە.

- نابى، نابى! تو لە من باشتر دەزانی كە رىگەى كارى وا نادەن.

نيكتيا دواى ئەو قسەيە دەرگاكەى توند داخست و پشتى خوى پيوەدا. ئاندرى يفيميچ،
شانەكانى ھەلتەكاندو پرسى:

- باشە چوونە دەرەوہى من زەرەر بە كەس دەگەيەنيت؟ بە پاستى سەر لەمە
دەرناكەم، ھىچ تىناگەم.

ئەوسا بەدەنگىكى لەرزوك گوتى:

- گوی بگره نیکیتا! من دهی بچمه دهی. پیویستم بهوهیه بچمه دهی. هر دهی بچمه دهی!

نیکیتا به مکورییه وه گوتی: - ئاژاوه مان بو مه نیوه! ئه مه کاریکی باش نییه!

له پر ئیقان دمتریچ هاروژا، له جیی خوی راپه ری، پر به زار هاواری کرد:

- ئه م گالته بازاره چیه؟ به چ هه قینک نایه لی خه لکی بچنه دهره وه؟ به کام یاسا ئیمه یان لیره هه پس کردوه؟ ئه وهنده ی من بزانه م، قانون ریگه نادات به بی حوکمی دادگا، ئازادی له هه یچ که سیک زهوت بکریت! ئه مه نه هه قیه کی زهق و ئاشکرایه، زولم و بیادییه، ئه مانه خو سه ری ده یکه ن.

ئاندری یفیمیچ، که ئه م هه لویسته ی له ئیقان دمتریچ بینی، زاتی پهیدا کردو گوتی:

- هه لبه ته که زولم و ناهه قیه! من دهی برومه دهی، پیویستم به چونه دهره وهیه... دهی برومه دهی! ئه و بوی نییه ریگه م لیبگری. پیمگوتی دهرگام بو بکه وه!

ئیقان دمتریچ، به دم هاواره وه، به مست بهر بووه دهرگا که:

- حه یوانی که وه دن! گویت لیه؟ بیکه وه ده نا ده ی شکینم! هه ی جه لادا!

(ئاندری یفیمیچ) ش که هاروژا بو و، سه راپای ده له رزی، هاواری کرد:

- من ئه مرت پیده که م، دهرگا که بکه وه!

نیکیتا له پشت دهرگا که وه به رسقی دایه وه:

- هر هاوار بکه، ئه وهنده هاوار بکه تا...

- به لای که مه وه برۆ یفگینی فیدوروفیچ بانگ بکه! به زمانی منه وه تکای لیبکه، که ته شریف بو ئیره بینن... ته نیا بو یه ک ده قیه ته شریف بینن.

- پیویست به بانگ کردن ناکات، سبه ی به یانی به خوی ته شریف دینی.

له م بهینه دا ئیقان دمتریچ، لیکا لیکا هاواری ده کرد:

- هەرگیز نایه‌لن لیزه بچینه ده‌ری! بۆ خۆمان لیزه‌دا بۆگه‌ن ده‌که‌ین و لیزه‌بینه‌وه. ئۆف خودایا، تۆ بلیی له‌و دنیا دۆزه‌خیک نه‌بی و ئەم تاوانبارانه، ئەم بچ حورمه‌ت و قیزه‌وانانه، به‌سزای خۆ نه‌گه‌ن؟ ئەدی دادو عه‌داله‌ت و میهری تۆ له‌ کوییه؟

به‌م حاله‌وه به‌ ده‌نگیکی له‌رزۆک و نوساو گو‌تی: - ده‌رگا‌که به‌که‌وه نامه‌رد! خه‌ریکه ده‌خنکیم!

به‌ده‌م ئەو قسانه‌وه، تا هیزی تیا بوو خۆی به‌ ده‌رگا‌که‌دا کیشاو هاواری کرد:

- پیاوکوژانه، جه‌لادینه! ئەوه‌نده سه‌ری خۆم به‌ ده‌رگا‌که‌دا ده‌کیشم تا می‌شکم ده‌پژئی!

نیکیتا له‌ پڕ ده‌رگای کرده‌وه، به‌ شه‌ق و زله (ئاندری یفیمیچ)ی تو‌ر دایه سوچی‌که‌وه، ئەوسا مستی به‌رز کرده‌وه و تا توانی کیشای به‌ ده‌موچاویا، ئاندری یفیمیچ، گێژو و‌ر بوو، وای هه‌ست ده‌کرد که شه‌پۆلیکی گه‌وره‌ی سویر، سویر وه‌کو ئاوی ده‌ریا، هه‌لی گرتوو، به‌ره‌و سه‌ر جیگا‌که‌ی برد. به‌راسته‌ش، سویرییه‌کی نا ئاسایی ده‌م و زاری پڕ کردبوو. چونکه بۆکسه‌که ده‌می پڕ کردبوو له‌ خوین، و خوین له‌ ددانه‌کانی ده‌هات. وه‌کو یه‌کیک بیه‌وی به‌ده‌م مه‌له‌وه، خۆی له‌ خنکان رزگار بکات و بکه‌ویته‌وه سه‌ر ئاو، به‌و ئاوايه ده‌ست و باسکه بچ هیزه‌کانی خۆی جولاندو ده‌ستی گه‌یانه‌ یه‌کیک له‌ ته‌خته خه‌وه‌کان، ریک له‌م کاته‌دا هه‌ستی کرد دوو بۆکسی دیکه‌ی نیکیتای وه‌پشت که‌وت، و گو‌یی به‌ هاواری ئیقان دمتریچ زرینگایه‌وه که دیاربوو ئەویشیان گرتبووه به‌ر شه‌ق و بۆکس.

دوای تو‌زیک، بینه‌نگی بالی به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا کیشا. تریفه‌ی زه‌ردو کزی مانگ له‌ شیش به‌ندی په‌نجه‌ره‌که‌وه ده‌یدا له‌ نیو قاوشه‌که‌وه، سینبه‌ری شیشبه‌ندی په‌نجه‌ره‌که‌ تو‌ر ئاسا له‌ ئەرزه‌که‌دا به‌رجه‌سته بوو بوو.

دیمه‌نی قاوشه‌که‌ زۆر ترسناک بوو. ئاندری یفیمیچ ڕاکشا بوو، هه‌ناسه‌ی له‌ خۆ ب‌ری بوو و، به‌ترس و له‌رزه‌وه چاوه‌روانی ئەوه بوو، هه‌سیرمه‌یانیکی دیکه‌ی بکه‌نه‌وه. وه‌کو یه‌کیک داسی‌کیان به‌ ورگیا کردبی و بی ره‌حمانه به‌ هه‌ناویا بیگێرن و بای بده‌ن، له‌ تاو ده‌ردو ئازار قه‌پی به‌ بالیفه‌که‌یدا ده‌کردو ددانه‌کانی به‌ چیره‌وه ده‌برد. له‌ ناکاودا له‌ جه‌رگه‌ی ئەم هه‌راو هه‌نگامه‌یه‌وه بیریکی ترسناک و به‌تره‌ف به‌ می‌شکیدا هات. له‌ دلای خۆیدا گو‌تی: "بیگومان، ئەم خه‌لکه‌ی که هه‌نووکه له‌به‌ر تریفه‌ی مانگه‌که له‌ سینبه‌رو تارمایی ره‌ش ده‌چن، ده‌بی به‌ درێژایی رۆژان، هه‌یقان و به‌لکو سالان هه‌مان ده‌ردو

ئازارى ئىستاي منيان چهشتى. زورم پى سەيرە بۇچى دەبى بە درىژايى ئەم بىست
سالە نەمتوانى بى ھەست بەمە بگەم يان نەم ويستى تىي بگەم؟" دلخوشى خوى بەوہ
دەدایەوہ کہ مادامىكى پەى بە ئازارو دەرد نەبردوہ، ھىچ زانىارىيەكى دەربارە نەبوہ،
تىي نەگەبىشتوہ، کہواتە ھىچ گوناح و تاوانىكى نىيە، گلەبى لىناكرىت.

بەلام ئەم پاكانەيە سوكنايى پى نەدەبەخشى. ويژدانى - ويژدانىك کہ وەكو نىكىتا
دلرەق و سەرسەخت و سەختگىر بوو - عەزابى دەدا، كرديە كارىك کہ سەراپاي لە
ئارەقە بنىشيت، ھەست بە شەرمەزارى بگات. بۇيە لە ناکاو راپەرى و ھەستايە سەر
پىيان. پر بە دل حەزى دەکرد، تا ھىز لە ئەوکیدايە ھاواربگات، لە قاوشەکہ
وہدەربكەوى و ھەرچى زووترە نىكىتاو خوبوتوف و سەرپەرشتيارى دارايى و
پزىشكىارەکو، خویشى بکوژىت. بەلام ھىچ دەنگ و سەدایەك لە سىنەيەوہ دەرنەھات،
لاقەکانى کہوتنە لەرزىن و لە دووى نەھاتن، ھەستى کرد، ھەناسەى دەرنایەت، چنگى لە
يەخەى جبەو کراسەكەى گىرکرد، سەراپاي دادرى و لە ھوش خوى چوو وکەوتە سەر
تەختە خەوہكە.

((۱۹))

بەيانى رۆژى دوايى بەدەم ژانە سەرىكى زور توندەوہ ھەستا، خەرىك بوو مېشكى
دەتەقى. ژاوە ژاوىكى ئەوتۆ لە گوويدا دەنگى دەدایەوہ، خەرىك بوو كەرى دەکرد،
ئازاي گيانى لە تاو ئازار ھاوارى دەکرد. ھىچ شەرمەزارى ئەو ھەلوئىستە لاوازەى دوى
شەوى خوى نەبوو. دوى شەو بە جوړى گىرۆدەى ترسنۆكى و نەترەبەردان بوو بوو
تەنانەت لە ھەيقەشەوہكەش، لە تريفەى مانگەكەش دەترسا، جلەوى بۆ ھزرو رەفتارى
ئەوتۆ شل كەردبوو كەجاران ھەرگىز بە خەويش ويئاي نەدەکرد ئەو جوړە رەفتارو
ھەرەكاتە لەو بوەشیتەوہو ئەم جوړە ھزرىن و بۇچوونانەى ھەبىت. يەككىك لەو
بىرانەى ئەمە بوو، كە نارەزايى رەمەكى مەردم لە كۆمەلگە، وايان ليدەكات بکەونە
فەلسەفەرىسى. بەلام ئىستا گوئى بە ھىچ نەدەداو ھەموو شتىكى بەلاوہ يەكسان بوو
بوو.

نە خواردى دەخواردو نە ئاوى دەخواردوہ، بى جولەو يەك تەختە لەسەر جىگاكەى
پاكشا بوو، ورتەى لىوہ نەدەھات، ھەر كاتى پرسىارىيان لىكردبا، لە دلى خویدا دەيگوت:

"هموو شتیک بۆ من یه کسانه، وهلامی پرسیارهکانیان نادهمهوه... هموو شتیک بۆ من یه کسانه..."

پاش نیوه پۆی ئەو پۆژە میخاییل ئافریانیچ هاته دیدەنی، تۆزی چای وشک و کهمیگ مرهبا ی له گه ل خۆیدا بۆ هینا بوو! داریوشکاش هاته دیدەنی، نزیکه ی یه ک دانه سهعات، به خه مینی و بیدهنگی به دیارییه وه دانیشت. ئەوسا سه روسه کوتی دکتور خوبوتوف پهیدا بوو، شووشه یه ک پرومییدی پۆتاسیومی بۆ هینا بوو، دوا ی معایه نه کردنی دهستووری به نیکیتا دا که بخورد و داری عود له قاوشه که دا داگیرسینیت.

عه سریکی درهنگی هه مان پۆژ ئاندری یفیمیچ به سه کته ی دهماغ گیانی سپارد. هه وه لجار بهر له وه ی گیانی ده ربچی، ههستی به سه رمایه کی نائاسایی ده کرد، دلی تیک هه لدهات، وای هه ست ده کرد شتیکی لینجی قیزه وه ر، به ئازای به دنیا، بلا بو وه ته وه و تا وه کو سه ر قامکه کانی هاتوه. له گه ده یه وه دهستی پیکردو به ره و سه ری کشاو به ناو چاوی و گو یچکه کانی بلا بو وه وه. رهنگی تاریکی ئامال رهش به ری چاوی گرت. ئیدی ئاندری یفیمیچ حالی بوو، که دوا دوا ییه تی و له و ده مه دا بیری که وته وه که ئیقان دمتریچ و میخاییل ئافریانیچ و ملیونان که سی دی باوه ریان به ئەبه دیهت و هه رمان هه یه. تو بلی شتی وا هه بیته؟ به لام به خوی هیچ ئاره زویه کی ئەبه دیهت و هه رمانی نه بوو، شتیک بوو هه روا لام سه ر لای و به ره وته نی به بیریدا هات. له پر ره وه حه یوانه کیوییه کی یه جگار جوان، که دوینی شه و وه سفیانی له کتیبیکدا خویندبو وه وه، به لایدا تیپه رین. ئەوسا پیره ژنیکی دیهاتی، نامه یه کی سفارشی (راسپاردن) بۆ دریز کرد... میخاییل ئافریانیچ، شتیکی گوت... ئەوسا هموو شتیک له بهر چاوی ون بوو و ئاندری یفیمیچ بۆ هه تا هه تاه خوی له بیر کرد.

دوان له پیشخزمه ته کان هاتن، له دهست و لاقی نه وین و جهنده که که یان بۆ نو یژخانه ی خهسته خانه که برد. به چاوانی کراوه وه له سه ر میزیک که وتبوو، و تریفه ی مانگ له جه نازه بی گیانه که ی ده دا و روناکی ده کرده وه. بۆ به یانی سیرگی سیرگیو فیچ خوی گه یانده نو یژخانه که. ماوه یه ک چه لیا به ده ست، به دل و کول و ئیماندارانه و یردو دوعای خویندو ئەوسا چاوانی سه رو که که ی جارانی خوی داخست.

روژی سینه م (ئاندری یفیمیچ) یان به خاک سپارد، ته نیا میخاییل ئافریانیچ و داریوشکا له ریور هسمی ناشتنه که یدا ئاماده بوون.

تییینی: روژی ۲۰۱۳/۸/۹ له سلیمانی، گه‌په‌کی رزگاری، له پاچقه‌ی ئەم به‌ره‌مه بوومه‌وه که

له‌م سه‌رچاوه‌یه‌وه کراوه به‌ کوردی:

*- انتون چیخوف / اتاق شماره (۶) و چند داستان دیگر ترجمه‌ی کاظم انصاری، چاپ هفتم / ۱۳۸۹ / چاپ گلشن.

هه‌روه‌ها ده‌گه‌ل ئەم دوو سه‌رچاوه‌یه‌ی خواره‌وه‌شدا به‌راوردم کردووه که نه‌ک هه‌ر زۆرم سوود لییان وه‌رگرتووه، به‌لکو هه‌ندیجار، لی‌ره‌و له‌وی، که‌م تا زۆر، ده‌سته‌واژه‌و رسته‌و په‌ره‌گرافم راسته‌وخۆ لییانه‌وه پاچقه‌ کردووه، جا ئە‌گه‌ر ئە‌مه بووبیتته هۆی ئە‌وه‌ی هه‌ندی ده‌سته‌واژه‌و رسته‌و په‌ره‌گرافی ده‌قه کوردییه‌که، له‌ پرۆاله‌ت و شیوه‌دا ته‌واو ده‌گه‌ل سه‌رچاوه‌ی یه‌که‌مدا تیک نه‌کاته‌وه، ئە‌وا له‌گه‌ل دوو ده‌قه‌که‌ی تر‌دا، ته‌واو تیک ده‌کاته‌وه‌و به‌ دنیاییه‌وه ده‌یلیم که ده‌قه کوردییه‌که هیچی له‌و ده‌قانه‌ی تر که‌متری نییه‌و بێ چه‌ندو چوون پووی مه‌جلیسی ده‌قانی هه‌یه.

*- روایات الهلال، العدد ۳۴۳ - یولیه - ۱۹۷۷ - رجب ۱۳۹۷ ص ۱۶۲ - ۲۲۵، الجناح رقم ۶ ترجمه دکتور محمد القصاص.

*- مجموعه اپار چیخوف، جلد چهارم، داستانهای کوتاه (۴) ترجمه سروژ استپانیان "از متن روسی" چاپ دوم: بهار ۱۳۸۱.

حه مه كه ريم عارف

* كه ركوكييه و له سالي 1951 دا له دايك بووه.

- له سالي 1975 كو ليژي ئه دهبياتي به غداي ته واو كردووه.
- يه كه م به رهه مي شيعريكه به ناوي (هه لبه ستيكي هه تيو كه وتوو) كه له ژماره (170) روژنامه ي هاوكاري له 1973/6/8 بلاو بووه ته وه.
- له سالي 1975 وه به به رده وامي نووسين و به رهه مي ئه ده بي بلاو ده كاته وه.
- سه رنووسه ر يان به ريوه به ري نووسين يان سكرتيري نووسين يان ئه ندامي ده سته ي نووسه راني ئه م گوڤار و بلاو كراوانه بووه: گوڤاري گزنگي نووسه راني كه ركوك، نووسه ري كوردستان، كه لتوور، نووسه ري كورد، گولاني عه ره بي، ئالاي نازادي تا ژماره 222، گوڤاري نه وشه فه ق.

* جگه له ناوي خو، به تايبه تي له گوڤاري گزنگي نووسه راني كه ركوك، نووسه ري كوردستان، كه لتوور، روژنامه ي ئالاي نازادي تا ژ: 222 به ناوي گوڤه ند، زنا، سپيان، پاكزا، محه مه دي حاجي، سيروان عه لي، ديدار هه مه وه ندي، هيژا، ح. ع، هامون زيياري، با زه وان عه بدولكه ريم، قه ره ميرزا، رهندي عارف زاده، حه موكه به رهه مي بلاو كردووه ته وه.

* له سالي 1974 - 1975 دا پيشمه رگه ي شوڤشي كوردستان بووه، له هه شتاكاندا بو ماوه ي نو سال، بي وابه سته گي حيزبي پيشمه رگه بووه و وه كو به شدارييه كي مه يداني و ويژداني له خه باتي ره واي نه ته وه ي كوردا شانازي پيوه ده كات و منه ت به سه ر كه سدا ناكات، چونكه باوه ري وايه كه رو له ي ميلله تي مه زلوم مه حكومه به پيشمه رگايه تي.

• له ههشتاكانه وه تا ۲۰/۸/۲۰۱۰ راسته وخو سهرپهرشتی و سهرؤكايه تی لقی كهركوکی یه كیتی نووسهرانی كوردی كردووه.

• زور بهرهم و كیتی چاپ و بلاو كردووه ته وه، لی زوربهی ههره زوریان، به تاییه تی ئەوانه ی له چیا دا چاپ بوون به نوسخه ی هینده كه م بلاو بوونه ته وه، له نرخه نه بوو دان و ههر ئەوهنده یه كه له فهوتان رزگار بوون. هه ندیک له وانه:

۱- تیروژ، كو چیرۆك، چاپی یه كه م ۱۹۷۹

۲- كوچی سوور، رۆمان، چاپی یه كه م، ۱۹۸۸، چاپی سییه م ۲۰۰۷

۳- به یداخ، چیرۆك، چاپی یه كه م ۱۹۸۸

۴- داوه تی كوچه رییان، كو چیرۆك، چاپی دووهم ۲۰۰۵

۵- له خو بیگانه بوون، كومه له چیرۆك، چاپی یه كه م (۱۹۹۹) ده زگای گولان

۶- كوچ سرخ، كو چیرۆك، به فارسی، وه رگیان چاپی یه كه م ۱۹۸۷ شاخ

۷- نینا، رۆمان، سابت رهحمان، چاپی یه كه م، شاخ، ۱۹۸۵ چاپی سییه م ۲۰۰۵

۸- نامۆ، رۆمان، ئەلبیر كامۆ، چاپی یه كه م، شاخ ۱۹۸۷ چاپی چوارهم ۲۰۰۹
وه شانخانه ی سایه، سلیمانی

۹- ریبه ر، رۆمان، مه هدی حسین، چاپی یه كه م (شاخ) ۱۹۸۳، چاپی دووهم، ۲۰۰۷

۱۰- شكست، رۆمان، ئەلكسانده ر فه دایه ف، چاپی شاخ (راه كارگر)، چاپی دووهم، ۲۰۰۹
خانه ی وه رگیان.

۱۱- هاوماله كان، رۆمان، ئەحمده مه حمود، چاپی دووهم ۲۰۰۰ ده زگای گولان

۱۲- بیناسنامه كان، رۆمان، عه زیز نه سین، چاپی سییه م ۲۰۰۶

۱۳- قوربانی، رۆمان، هیرب میدۆ، چاپی یه كه م ۲۰۰۴ ده زگای شه فه ق

۱۴- دووره ولات، رۆمان ع. قاسموف، چاپی یه كه م ۲۰۰۰ ده زگای گولان

۱۵- ئازادى يا مەرگ، رۆمان، كازانتزاكيس، چاپى يەكەم ۲۰۰۳ كىتابخانىسى سۆران، چاپى دووهم: ۲۰۰۸

۱۶- چىرۆكەكانى سەمەدى بېهرەنگى، چاپى دووهم، ۲۰۰۴ كىتابخانىسى سۆران ھەولير

۱۷- ئامانجى ئەدەبىيات. م. گوركى، چاپى شاخ ۱۹۸۵

۱۸- ئەو رۆژەى كە ونبووم (كۆمەلە چىرۆكى بيانى) چاپى يەكەم، ۲۰۰۶

۱۹- جى پى (كۆمەلە چىرۆكى فارسى) چاپى يەكەم ۲۰۰۶، نووسەرانى كەركوك

۲۰- زىندە خەون، كۆمەلە چىرۆك، چىخوف، چ ۱، دەزگای موكرىانى

۲۱- چىرۆكستان، كۆمەلەك دەقورەخنى جىھانى چ ۱، ۲۰۰۵، نووسەرانى كەركوك

۲۲- دىدارو دەقو رەخنى، چ ۱، ۲۰۰۵

۲۳- دىدارى چىرۆكقانى، چ ۱، ۲۰۰۵

۲۴- ئەو بەرخەى كە بوو بە گورگ، چ ۱، ۲۰۰۸، نووسەرانى كەركوك

۲۵- ميوان، چىرۆك، ئەلبير كامو

۲۶- مەسەلەى كورد لە عىراقدا، عەزىز شەرىف، چاپى دووهم ۲۰۰۵

۲۷- مېژووى رەگ و رەچەلەكى كورد، ئىحسان نورى پاشا، چ ۱، ۱۹۹۸

۲۸- كورد گەلى لە خىشتەبراوى غەدر لىكراو، د. كوئىتەر دىشنەر، چاپى سىئەم ۲۰۰۴

۲۹- لە مەھابادى خويناويىەو بو كەنارىن ئاراس، نەجەف قولى پىسيان، چاپى يەكەم ۲۰۰۶

۳۰- كورد لە سەدەى نۆزدەويىستەمدا، كرىس كوچرا، چاپى شەشەم ۲۰۱۱

۳۱- كورد لە ئىنسكلۆپىدىيى ئىسلامدا، چاپى يەكەم ۱۹۹۸

۳۲- چىنى كۆن، چ ۱ (۲۰۰۹) دەزگای موكرىانى

۳۳- دلیری خوراگرتن، ئه شره فی دههقانی

۳۴- خهباتی چهكداری هم تاکتیکه هم ستراتیز، مه سعودی ئه حمه د زاده

۳۵- فنسنت فان گوگ، شانۆنامه، باول ئایز له ر

۳۶- به دوعا شاعیرهكان، شانۆنامه، جهلیل قه یسی (گزنګ ژ: ۱۲)

۳۷- جوله كه كه ی مالتا، شانۆنامه، کریستوفه ر مالرو.

۳۸- دادپه روه ران، شانۆنامه، ئه لبیر کامو

۳۹- به د حالی بوون، شانۆنامه، ئه لبیر کامو.

۴۰- چاو به چاو، شانۆنامه، گه وهه ر مراد (غولام حسه ینی ساعیدی)

۴۱- ریچاردی سییه م، شانۆنامه، شه کسپیر. چاپی یه كه م ۲۰۰۹، بلاوه خانه ی سایه، سلیمانی

۴۲- گه مه ی پاشا و وه زیر، شانۆنامه، عه بدوللئه لبوسیری..

۴۳- منداله دارینه، چیرۆکی دریز بو مندالان.

۴۴- فاشیزم چییه؟ کومه له چیرۆک بو مندالان، یه لماز گونای

۴۵- شوانه بچکوله كه، چیرۆکیکی دریزی چینی یه بو مندالان

۴۶- زارۆکستان (چوار شانۆنامه بو منالان)

۴۷- چه ند چیرۆکیک له ئه فسانه ی یونانی کۆنه وه (۲۳ئه فسانه)

۴۸- له گه نجینه ی حیکایه تی تورکمانییه وه. (ئه فسانه ی ئه سپی ئاشق) چاپی یه كه م ۲۰۰۸

٤٩- ئه‌فسانه‌ين گريكي و رۆماني، چاپي يه‌كه‌م (٢٠٠٤) كتيبخانه‌ي سۆران، هه‌ولير

٥٠- ئيلياده، هۆميرۆس، چ١، ده‌زگاي سه‌رده‌م ٢٠٠٩

٥١- گوڤه‌ند و زنار (فه‌ره‌نگي فارسي - كوردي) حه‌مه‌ كه‌ريم عارف، چ١ (٢٠٠٦)-
٢٠٠٨ ده‌زگاي موكرياني

٥٢- چۆنيه‌تي فيربووني زماني فارسي، چ١، ٢٠٠١

٥٣- چرنيشفسكي، فه‌يله‌سوف و زاناي گه‌وره‌ي ميله‌تي روس

٥٤- چايكو فسكي، ژيان و به‌ره‌مي.

٥٥- ئيدگار ئالين پۆ، ژيان و به‌ره‌مي.

٥٦- جاك له‌نده‌ن، ژيان و به‌ره‌مي

٥٧- گوگول، نووسه‌ري رياليسټ

٥٨- يه‌لماز گوناي، ژيان و به‌ره‌مي

٥٩- سادقي هيدايه‌ت، ژيان و به‌ره‌مي

٦٠- خافروغ له‌ شيعر ده‌دوي، ژيان و به‌ره‌مي

٦١- راگه‌ياندن له‌ په‌راويزي ده‌سه‌لاتدا (به‌ شه‌ريكي) چاپي يه‌كه‌م (٢٠٠١) ده‌زگاي
گولان

٦٢- راگه‌ياندن له‌ نئوان حه‌قيقه‌ت بيژي و عه‌وام خه‌له‌تيني دا، حه‌مه‌ كه‌ريم
عارف، چ١ (٢٠٠٥)

٦٣- ميژووي ئه‌ده‌بياتي جيهان (له‌ كوڤه‌وه‌ تا سه‌ده‌كاني ناڤين). چاپي يه‌كه‌م ٢٠٠٨

- ۶۴- میژووی ئەدەبیاتی جیهان (له سەردەمی رینیسانسەوه تا ئیستا). چاپی یەكەم ۲۰۰۸
- ۶۵- میژووی ئەدەبیاتی جیهان (ئەدەبیاتی ئینگلیزی زمان- ئەمریکا و ئینگلیستان له سەرەتاوه تا ئیستا). چاپی یەكەم ۲۰۰۸
- ۶۶- ریالیزم و دژە ریالیزم له ئەدەبیادا، سیروس پرھام، چ ۱، ۲۰۰۴، دەزگای سپیریئ
- ۶۷- قوتابخانە ئەدەبیەکان، رەزا سەید حسەینی، چ ۱، ۲۰۰۶، دەزگای موکریانی
- ۶۸- میژووی ئەدەبیاتی روسی، سەعیدی نەفییسی
- ۶۹- لیکدانە وەهیک لە مەر نامۆ، لوئیس ری، چ ۲، ۲۰۰۶
- ۷۰- هونەر و ژانی کۆمەلایەتی، بلیخانوف، چ ۱ (۲۰۰۵) دەزگای موکریانی
- ۷۱- گوزارشتی مۆسیقا، د. فوئاد زکریا، چ ۱، یانە قەلەم ۲۰۰۶
- ۷۲- ریبازە هونەر ییەکانی جیهان
- ۷۳- پیکهاتە ی بەدەنی و چارەنووسی ئافرەت، (چ ۱) ۲۰۰۶
- ۷۴- شیعەر کوژی.. حەمە کەریم عارف، چ ۱ / ۲۰۱۰ / کۆمەلە ی روناکییری و کۆمەلایەتی کەرکوک، ژمارە (۷۰)
- ۷۵- دەر بارە ی رۆمان و چیرۆک، حەمە کەریم عارف، چ ۱، ۲۰۰۸
- ۷۶- مەرگی نووسەر و چەند باسیکی دیکە ی ئەدبی- رۆشنیری، حەمە کەریم عارف، چ ۱، ۲۰۰۵ نووسەرانی کەرکوک
- ۷۷- ناودارانی ئەدەب، حەمە کەریم عارف، (چ ۱) دەزگای موکریانی، ۲۰۰۹
- ۷۸- پەیفستانی من، حەمە کەریم عارف، چاپی یەكەم ( )
- ۷۹- پەلکە رەنگینە، حەمە کەریم عارف، چ ۱، ۲۰۰۴
- ۸۰- خیانەتی حەلال، حەمە کەریم عارف
- ۸۱- بووکی هەزار زاوا، (جانتا) کوچیرۆک، بوزورگی عەلەوی
- ۸۲- ئەبوزەر، د. عەلی شەرعیەتی

- ۸۳- ریوايەت، رۆمان، بزورگی عەلەوی
- ۸۴- وقفات فی رحاب الیقافە الکردیە، حەمە کەریم عارف
- ۸۵- ھەژاران، رۆمان، دوستوفسکی
- ۸۶- دەیفد کۆپەر فیلد، (رۆمانی کورتکراوہ بۆ نەوجەوانان) چارلس دیکنز
- ۸۷- ئۆدیسە، داستان، ھۆمیرۆس
- ۸۸- ئل الصوت و قصص اخرى، تقدیم و ترجمە جلال زنگابادی
- ۸۹- شازادە و گەدا، رۆمان، مارک توین
- ۹۰- توحفەنمای ئەدەبیاتی جیھانی
- ۹۱- سفردی فەقیران حەمە کەریم عارف
- ۹۲- بالئدەکەى من رۆمان، فریبا وفی
- ۹۳- نامەکانی تولستۆی
- ۹۴- جەمیله، رۆمان جەنگیز ئایتماتوف
- ۹۵- حەفتا چیرۆکی چینی بۆ منالانی کورد
- ۹۶- الرحیل الدامی... تقدیم و ترجمە: جلال زنگابادی
- ۹۷- کۆلوانە سوور... کۆچیرۆک بۆ منالان
- ۹۸- ئەو پیاوہی کە سیبەری خۆی فرۆشت.. رۆمان.. شامیسۆ
- ۹۹- دکتۆر... شانۆنامە... برانسیلاف
- ۱۰۰- با خەبیام باش بناسین / جەلال زەنگابادی
- ۱۰۱- دۆزەخی پیرۆز، رۆمان، برهان شاوی
- ۱۰۲- من و نەنکم و ئیلاریون و ئیلیکو / رۆمان / نودار دومبادزە
- ۱۰۳- یادگارییەکانی خانەى مردووان / دۆستویفسکی

- ۱۰۴-مىژووى رۇمانى توركى
- ۱۰۵- دىوار...كۆچىرۆك.....كۆمەلىك نوسەر
- ۱۰۶- كۆكۆرۆ.....رۇمان.....ناتسومى سوسكى
- ۱۰۷- كانىيە قارەمان....كۆچىرۆك بۇ مىژمندا لان /حەمەكەرىم عارف
- ۱۰۸- ئەودىوى مەرگ.....حەمەكەرىم عارف/چۈ۱۲۰۰۱/ موكرىانى
- ۱۰۹- قاوشى ژمارە شەش/ چىخۆف/ پىشەكى و پاچقەى: حەمەكەرىم

عارف

۱۱۰- گەمژە، رۇمان، دوو بەرگ، دۆستۆيفسكى

۱۱۱- دەر بارەى ھۆزان و ھۆزانقانى...

۱۱۲- سالنماى ژيان و بەرھەمى...

۱۱۳- تاراس بۆلبا/ رۇمان/ گوگول

۱۱۴- لە زمانى چىرۆكنووسانەوہ

۱۱۵- جىھانى چىرۆك (كۆمەلىك دەق ورەخنە)

۱۱۶- رۇبىنسۆن كرۆزۆ/ رۇمان/ دانىل دىفۆ

۱۱۷- ھەزار پىشە.....حەمەكەرىم عارف

۱۱۸- چىخۆف...ھنرى ترؤيا

۱۱۹- دۆنى ئارام/۱

۱۲۰- دۆنى ئارام/۲

۱۲۱- دۆنى ئارام/۳

۱۲۲- دۆنى ئارام/۴

۱۲۳- دەر بارەى ئۆدىسە

۱۲۴- دەر بارەى نامۆكەى ئەلبىر كامۆ

۱۲۵- ژيان و بەرھەمەكانى دوستۆيفسكى

۱۲۶- گەنجىنەى ئەدەبىياتى كلاسكى جىهان

۱۲۷- بەنگكىشىكى عەودالى بەھەشت "رۆمان"

۱۲۸- ماينى چل جوانوو "كۆ حىكايەت"

۱۲۹- بىرەوهرىيەكانى ئانا گرىگورىفنا دوستۆيفسكى

۱۳۰- رەبەنىكى رەشپۆش، كۆچىرۆك: چىخوف

۱۳۱- گۆگول، دامەزرىنەرى رىاليزمى رەخنەيى